I 24971
1942 – 1947

ANUL 62 Nr. 1-3 IANUARIE-MARTIE 1947

REVISTA PADURILOR

C IV
R 114
BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"
BUL. TAKE IONESCU 31 — BUCUREȘTI III.

1999
97
- IUL 2005
2014

REVISTA PĂDURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

Redactor responsabil: Ing. AT. HARALAMB

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov S. I comercială, sub No. 56/938

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 62 Nr. 1—3/1947

SUMARUL:

Pag.

Studii:

Popescu-Zeletin I.: Procedeul de inventariere cu benzi de probă — — 1

Coman Artur: Flora pădurilor din basinul râului Bistrița-Aurită (Maramureș) — — — — — — — — — — — — — — — 11

Comentarii:

Pavelescu, I. M.: Efectele secetei din anii 1945 și 1946 în raza ocolului Mihăești — — — — — — — — — — — — — 23

Haralamb At.: Tennessee Valley — — — — — — — — — — — 27

Verone Pierre: Asupra nisipurilor sburătoare dela granița de Nord-Vest a Țării — — — — — — — — — — — — — — — 34

Vânătoare:

Witting Otto: Cantonamentul de vânătoare în Carpați — — — — — 38

Cronica internă (pag. 44), **Acum 50 ani** (pag. 53), **Cronica externă** (pag. 54), **Cronica cinegetică** (pag. 57), **Jurisprudență** (pag. 61), **Cărți** (pag. 63).

SOMMAIRE:

Études:

Das Aufnahmeverfahren mit Probestreifen — — — — Popescu-Zeletin I.

La flore des forêts du bassin de la rivière Bistrița-Aurită (en Maramureș) — — — — — — — — — Coman Artur

Commentaires:

Les effets de la sécheresse des années 1945 et 1946 dans le cantonnement forestier de Mihăești — — — — Pavelescu I.

Tennessee Valley — — — — — — — — — — — — Haralamb At.

Sur les sables mouvants de la frontière de Nord-Ouest du pays — — — — — — — — — — — — Verone Pierre

Chasse:

Le campement de chasse dans les Carpathes — — — — Witting O.

Chronique (intérieure, étrangère, cynégétique), Il y a 50 ans, Jurisprudence, Livres.

SĂPTĂMÂNA FORESTIERA

şi

CONGRESUL FORESTIER

1 9 4 7

In Corpul Revistei, la „Suplimentul Profesional", se stăruie asupra Apelului şi Convocării făcute de Soc. „Progresul Silvic", în legătură cu activitatea ei proectată pentru anul 1947.

Apelul se referă la manifestarea Societăţii în cadrul „Săptămânii forestiere 1947"; iar Convocarea, în legătură cu organizarea Congresului Societăţii, odată cu Adunarea Generală ordinară.

Rugăm membrii Societăţii şi cititorii revistei noastre să acorde atenţiunea necesară acestor informaţii şi să răspundă cu însufleţire apelului ce se adresează şi pe această cale de către organizatorii celor două manifestaţiuni publice ale Societăţii, cu convingerea fermă că servesc cauza pădurilor, cauza Corpului, cauza Ţării.

SĂPTĂMÂNA PĂDURILOR

și

CONGRESUL PĂDURILOR

1947

I 24911

REVISTA PADURILOR

ANUL 62 Nr. 1—3/1947

S T U D I I

PROCEDEUL DE INVENTARIERE CU BENZI DE PROBĂ

de Ing. Dr. I. POPESCU-ZELETIN

Generalităţi. Variantele procedeului. Descrierea procedeului. Calculul numărului de benzi. Desfăşurarea benzilor.

1. *Generalităţi.*

La determinarea volumului arboretelor, procedeul de inventariere normal şi ideal este acela al inventarierii totale, adică arbore cu arbore.

Din motive de economie de timp şi bani, precum şi datorită observaţiuni că arboretele au un caracter mai mult sau mai puţin uniform, din punct de vedere al conformaţiei şi densităţii arborilor, ceea ce face să se presupună că în arboret există porţiuni care să reprezinte media acestor caracteristici şi că dacă se cubează aceste porţiuni volumul rezultat — prin analogie — se poate raporta la întreg arboretul, s'a ajuns la *„procedeul suprafeţelor de probă"* de formă patrată şi dreptunghiulară.

In practică însă s'a observat marea dificultate a alegerii acestor porţiuni cu caracteristici reprezentând media arboretului, fapt care a determinat căutarea altor procedee, care să elimine acest mare neajuns. Astfel s'a ajuns la imaginarea *procedeului benzilor de probă* (Probestreifenverfahren) şi la *procedeul cercurilor de probă* (Kreisprobeflächeverfahren).

Origina procedeului benzilor de probă e veche. König şi mai apoi Pressler [1]) îl iniţiază şi desvoltă, însă sub altă formă decât

1) Guttenberg-Müller: Holzmesskunde, Handbuch der Forstwissenschaft, 1927, vol. III, pag. 142.

39845

cea cunoscută astăzi. Ulterior Gerhardt [2]) și Ostwald [3]) reluând ideea ajung să concretizeze un procedeu, care prin verificări practice se impune și își capătă consacrare, fiind considerat ca... „mai avantajos, întrucât fășiile considerate ca benzi se răsucesc în întreg arboretul" [4]).

Este desigur interesant să menționăm că și în literatura noastră [5]) s'a evidențiat existența unui asemenea procedeu și s'a încercat un studiu asupra lui, inspirat dintr'o lucrare a lui Fekete apărută în 1906 în „Erd. Kiserteter". Procedeul acesta nu s'a încetățenit la noi, poate și din cauza unor elementare erori de calcul făcute de Ioachim Popovici și semnalate cu sgomot de redacția de pe atunci a Revistei Pădurilor.

In 1937 acest procedeu a fost introdus de noi în practica amenajistică, la pădurile Statului (pădurile: Cosmin, Oc. Cernăuți și Heltiu, Oc. Căiuți), verificat, îmbunătățit și apoi recomandat practicienilor noștri [6]). Campaniile de amenajări din anii următori ne-au dat posibilitatea să extindem acest procedeu și în baza rezultatelor obținute să-l apreciem ca superior din toate punctele de vedere față de celelalte procedee cunoscute [7]), așa că în proectul de instrucțiuni pentru amenajarea pădurilor Statului [8]) l-am considerat ca un procedeu consacrat și încetățenit în practica noastră de amenajament.

Extinderea mare pe care procedeul benzilor de probă a luat-o în țară, atât la amenajări cât și la estimații, fără ca în literatura noastră să avem un studiu accesibil și complet despre el, ne obligă să-l lămurim cât mai amplu, pentru a preîntâmpina compromiterea lui printr'o rea aplicare datorită unei insuficiente documentări.

---

2) Gerhardt: Wie ist der gesamte Derbholzvorrat auf einfache Weise zu ermitteln? Silva, 1925, pag. 41.

3) Krieger: Die Messung der wirtschaftlichen Leistungsfähigkeit des Waldes, 1929, pag. 124.

4) Tischendorf: Lehrbuch der Holzmassenermittlung, 1927, pag. 102.

5) Popovici Ioachim: Aflarea volumului arboretelor dintr'o pădure cu ajutorul locurilor de încercare în formă de fășii, Revista Pădurilor, 1915, pp. 336—345, 404—408.

6) Popescu-Zeletin I.: Procedeul „Benzilor de probă", Viața Forestieră, 1937, pp. 235—237.

7) Popescu-Zeletin I.: Aspecte din technica amenajării pădurilor 1940, manuscris dactilografiat, Bibl. ICEF. Nr. inv. 4578, pp. 17—19.

8) Popescu-Zeletin I.: Proect de instrucțiune pentru amenajarea pădurilor Statului, Viața Forestieră, 1941.

Studiul nostru își propune tocmai acest lucru, încercând să-i fixeze cadrul teoretic, caracteristicile—implicit deci și exigențele—, precum și aplicabilitatea în raport cu rezultatele obținute de noi în aproape 10 ani de aplicare.

2. *Variantele procedeului benzilor de probă.*

Procedeul benzilor de probă cunoaște mai multe variante. Ele se datoresc în bună parte acelor care l'au aplicat și au căutat să-l perfecționeze, pornind dela ideea inițială: benzi de probă în loc de suprafețe de probă de formă pătrată sau dreptunghiulară.

Evident, însăși banda de probă este o suprafață de probă dreptunghiulară, numai că alungirea exagerată, în detrimentul lățimii, a făcut, ca: amplasarea, succesiunea și delimitarea pe teren a benzilor să se deosebească total de caracteristicile suprafețelor de probă și ca atare să-și merite un nume distinct.

Gerhardt [9]) a imaginat și aplicat procedeul acesta dându-i următoarele caracteristici:

— amplasarea benzilor se face prin trasarea axului lor longitudinal sgâriind litiera pe o distanță convenabilă, pe care o măsoară cu ajutorul unei rulete;

— lățimea benzii este de 8 m. și se obține cu ajutorul unei prăjini de 3,30 m. care adăogată la lungimea brațului dă aproximativ 4 m., măsurându-se de o parte și de alta a liniei trasate pe pământ;

— succesiunea benzilor în arborete, ca și calculul numărului lor, în raport cu procentul de cubaj propus, nu sunt precizate, fiind lăsate la libera apreciere a operatorului șef de echipă;

— densitatea benzilor în arboret se propune în limita unui procent de cubaj de 5—10%, în raport cu: vârsta, regularitatea și compoziția arboretului;

Spre deosebire de Gerhardt, procedeul lui Fekete, transmis nouă prin pana lui Ioachim Popovici, apare mai complicat și deci mai greoiu. După acești autori procedeul este definit prin:

— „fășii" lungi de 20 m., realizate cu ajutorul unei panglici sau lanț de aceiași lungime, întinse pe teren;

— lățimea benzii de 10 m. este obținută cu ajutorul unei prăjini de 5 m;

9) Tischendorf: Op. cit. pag. 103.

— benzile urmează linie de cea mai mare pantă și lungimea lor se reduce la orizont cu ajutorul unui dispozitiv de măsurat unghiul de pantă realizat pe coperta carnetului de inventariere;

— densitatea benzilor în arboret, respectiv distanța dintre benzi, se calculează în raport cu procentul de cubaj stabilit și cu luarea în considerare a lungimilor reduse la orizont.

Procedeul nostru, inspirat din literatura și practica germană, în raport cu variantele menționate mai sus, se caracterizează prin:

— benzi lungi de 100 m, obținute cu ajutorul unui „fir" de aceeași lungime, care constitue axul longitudinal al benzii;

— lățimea benzilor este de 10 m, realizată prin măsurători orizontale și perpendiculare pe fir la dreapta și la stânga axului benzii;

— benzile se desfășoară la câmpie după o rețea cât mai regulată, iar la munte după curba de nivel;

— densitatea benzilor în arboret se determină în funcție de procentul de cubaj admis.

3. *Descrierea procedeului.*

Acest procedeu constă în delimitarea pe teren a unor benzi având 100 m. lungime și 10 m. lățime.

a) *Lungimea* de 100 m. se obține cu ajutorul unui fir, confecționat de obicei din sârmă galvanizată sau de alamă, groasă de 1—1,25 mm., care se păstrează înfășurat fie pe o tobă specială de lemn sau metal, cu diametrul de 20—30 cm., fie simplu rulat în jurul corpului și apoi legat în două părți. Un astfel de fir, căruia i se lasă la ambele capete o supralungire de 1—1,25 m. este prevăzut cu două inele de fier, prinse fiecare de fir prin câte o *carabină cu vârtej,* pentru a se evita răsucirile.

Sârma de 1—1,25 mm. grosime este cea mai potrivită, fiind suficient de rezistentă și destul de ușoară, pentru a fi portabilă (102—103 m. de sârmă cântăresc cca. 1,5 kgr.).

Marcarea celor două extremități ale distanței de 100 m. se face prin împletirea pe fir a unei bucăți de sârmă de altă culoare, de 1,5—2 cm. lungime. Cele două inele dela capete, care trebue să aibă un diametru interior de 4—5 cm., servesc la întinderea firului cu două „portfire" (portlanțuri), confecționate în pădure din nuele sau crăci și care trec prin inele.

b) *Lățimea* benzii se obține pe teren cu ajutorul unei prăjini de 5 m. lungime, confecționată dintr'un material cât mai ușor și mai rezistent, de preferință de: alun, tei, molid, etc.

Cu ajutorul acestei prăjini se măsoară în dreapta și în stânga firului câte 5 m., astfel că se obține o lățime totală de 10 m.

c) *Forma* benzilor cu aceste dimensiuni este dreptunghiulară, când firul de 100 m. este perfect drept.

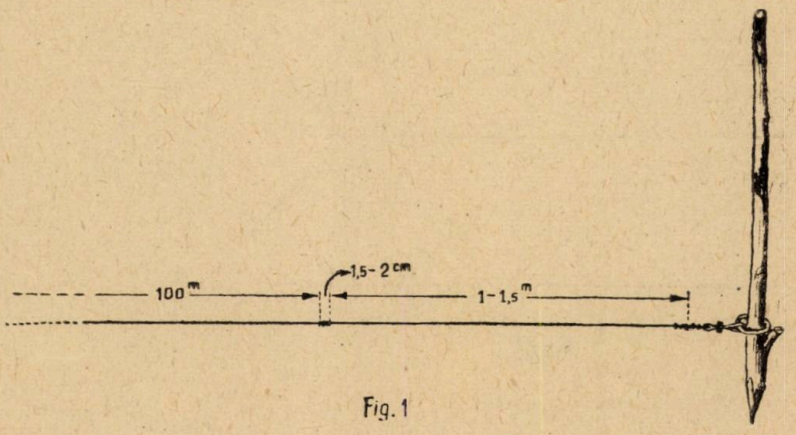

Fig. 1

Când datorită condițiunilor grele de teren sau insuficientei pregătiri a lucrătorilor, firul face „coturi", adică are schimbări de direcție, în acest caz se pune problema dacă banda frântă (cotită) având aceiași lungime și lățime, mai are o suprafață de 1000 m².

Prin schimbarea de direcție în punctul M (fig. 2) banda se frânge, putându-se descompune în două, prin laturile mici A A' și C C'.

Dacă în acest punct M, prin ridicări de perpendiculare cu ajutorul clupei am determina pe teren laturile AA' și CC', ar însemna că ar trebui să inventariem de două ori arbori din patrulaterul A'B'C'M, care este egal cu patrulaterul ABCM. Pentru a evita această dublă înregistrare a arborilor din A'B'C'M, ar trebui să mergem în continuare cu inventarierea, adică să inventariem și arborii din patrulaterul ABCM.

In realitate însă, cu ajutorul prăjinei de 5 m. nu se vor inventaria pe teren arborii din ABCM, ci numai acei din sectorul de cerc cu rază AM = 5 m. Deci vor rămâne neinventariați arborii din

fig. ABC, a cărei latură AC este arcul descris de cercul cu centrul în M și având rază AM.

Pentru a vedea măsura în care neglijarea arborilor din această figură ar putea să influențeze rezultatul inventarierii, este necesar să-i determinăm suprafața.

Suprafața (S_1) a patrulaterului A B C M este:

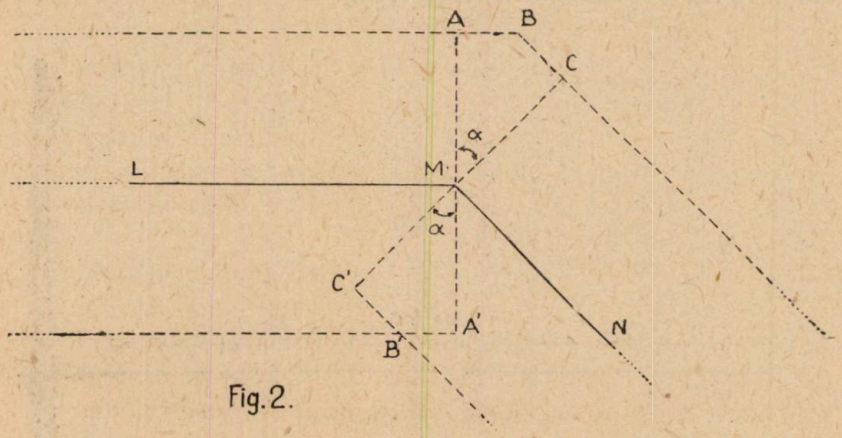

Fig. 2.

$$S_1 = R^2 \operatorname{tg} \cdot \frac{\alpha}{2}$$

Iar suprafața (S_2) a sectorului de cerc ACM este

$$S_2 = \frac{\alpha}{360} \pi \cdot R^2.$$

Făcând diferența (D) avem:

$$D = S_1 - S_2 = R^2 \operatorname{tg} \frac{\alpha}{2} - \frac{\alpha}{360} \cdot \pi R^2 = R^2 \left(\operatorname{tg} \frac{\alpha}{2} - \pi \frac{\alpha}{360} \right)$$

R fiind de 5 m și dând diferite valori lui α, se obține:

α^0	10°	20°	30°	40°	50°	60°	70°	80°	90°
D în m²	0.0075	0.0175	0.1375	0.5225	0.7500	1.3500	2.0750	3.3750	5.3750
$\frac{D}{1000 \text{ m}^2} 100$	0.0007%	0.0017%	0.013%	0.052%	0.075%	0.13%	0.20%	0.34%	0.54%

Deci, aceste diferențe se pot neglija pentru schimbări de direcție mai mici ca 60°, căci această deviere prilejuește un minus de 1,35 m² din banda de 1000 m², ceea ce reprezintă abia 0,13%.

O altă problemă, care se pune operatorului pe teren, este aceea a orientării acestor benzi în pădurile cu relief accidentat. Inclinarea terenului are o deosebită importanță, astfel că trebue luată în considerare cu toată seriozitatea.

Evident, se poate lucra cu acest procedeu orientând benzile și în direcția liniilor de cea mai mare pantă. In acest caz însă va trebui să se facă reducerea la orizont a lungimei de 100 m., astfel că suprafața benzii (S_B) va fi dată de formula:

$$S_B = 10 \text{ m. } 100 \text{ m. cos. } x,$$

ceea ce implică existența unui aparat de măsurat panta și datorită lungimii mari a firului este necesară, uneori, descompunerea a acestei lungimi în mai multe panouri cu pante uniforme. In asemenea cazuri lucrul se complică din cauza măsurătorii unghiurilor de pantă și reducerii lungimilor, fapt care adeseori poate fi o importantă sursă de greșeli.

Toate aceste dificultăți se elimină, dacă orientăm firul dealungul curbei de nivel, admițând o înclinare maximă a firului de 5°, căruia îi corespunde o valoare naturală a cosinusului de 0,996, adică în loc de 100 m. vom avea 99,6 m. Eroarea în minus de 0,4%, care se comite astfel, este acceptabilă și deci neglijabilă.

In rezumat, în ceea ce privește orientarea firului în raport cu relieful terenului, se recomandă desfășurarea lui numai în lungul curbei de nivel, folosindu-se o înclinare maximă de 5°.

Dealtfel această orientare are și avantajul de a cere un efort de lucru mult mai mic și ca atare dă un randament mai mare, care poate ajunge până la 100% față de orientarea în lungul pantei celei mai mari.

4. *Calculul numărului de benzi de probă.*

Numărul benzilor de probă din fiecare parcelă este determinat de procentul de cubaj, adică de raportul dintre suprafața totală de inventariat și suprafeței parcelei.

Alegerea procentului de cubaj este în funcție de:

— gradul de precizie urmărit prin cubaj;

— scopul pentru care se face cubajul;

— vârsta arboretului, respectiv de numărul de arbori, la unitatea de suprafață;

— uniformitatea amestecului speciilor;

— variațiunile de clase de producție existente în parcelă, respectiv subparcelă.

Pentru amenajări (în cazul posibilității pe volum) și estimații de păduri, atunci când nu se fac inventarieri arbore cu arbore, ci se apelează la procedee bazate pe locuri de probă, s'a stabilit că sunt necesare inventarieri pe 5—10% din suprafața arboretelor respective.

Aceste cifre sunt valabile însă numai pentru arboretele regulate, uniforme. In cele neregulate însă, provenind din păduri virgine sau din păduri neîngrijite, cu neuniformități evidente, procentul de 5—10% este insuficient și un minim de garanție în ceea ce privește precizia îl oferă numai inventarierile, care reprezintă cel puțin 10% din suprafața de inventariat.

Acest procent minim este unanim recomandat de literatura străină (Tischendorf, Udd Müller, Baur, etc.) și recunoscut de doctrină și practica noastră.

Totuși, pentru nevoi de ordin statistic sau pentru obținerea unor date mai precise necesare descrierilor parcelare se pot face inventarieri de probă, chiar în arborete mai tinere, cu ajutorul benzilor de probă. In acest caz procentul de cubaj este mult mai mic, de obicei până la 3%.

In funcție de acest procent de cubaj se calculează ușor numărul de benzi de probă, datorită faptului că fiecare din ele reprezintă 1000 m². In cazul unui procent de 10% se vor inventaria atâtea benzi de probă, câte hectare are fiecare parcelă: pentru o parcelă de 65 ha, vor fi necesare 65 benzi de probă.

In general, formula după care se calculează numărul (n) benzilor de probă este:

$$n = \frac{S.p}{s}$$

în care:

S = suprafața parcelei în ha;
p = procentul de cubaj în expresia zecimală;
s = suprafața unei benzi de probă = 1000 m² în ha.

Exmplu: o parcelă de 75 ha și procentul de cubaj 5%

$$n = \frac{75 \times 0{,}05}{0{,}1} = 37{,}5.$$

5. *Desfășurarea benzilor de probă în parcelă.*

Având numărul de benzi pentru fiecare parcelă stabilit se trece la studiul planului sau hărții pădurii în vederea desfășurării benzilor în fiecare parcelă.

In mod obligator trebue urmărit ca desfășurarea să se facă pe toată întinderea parcelei, cât mai uniform, astfel ca toată întinderea să fie parcursă cu aceste benzi.

Pentru studiul nostru vom lua ipoteza procentului de cubaj de 10%, fiind cel mai obișnuit în lucrările de amenajare și de estimare.

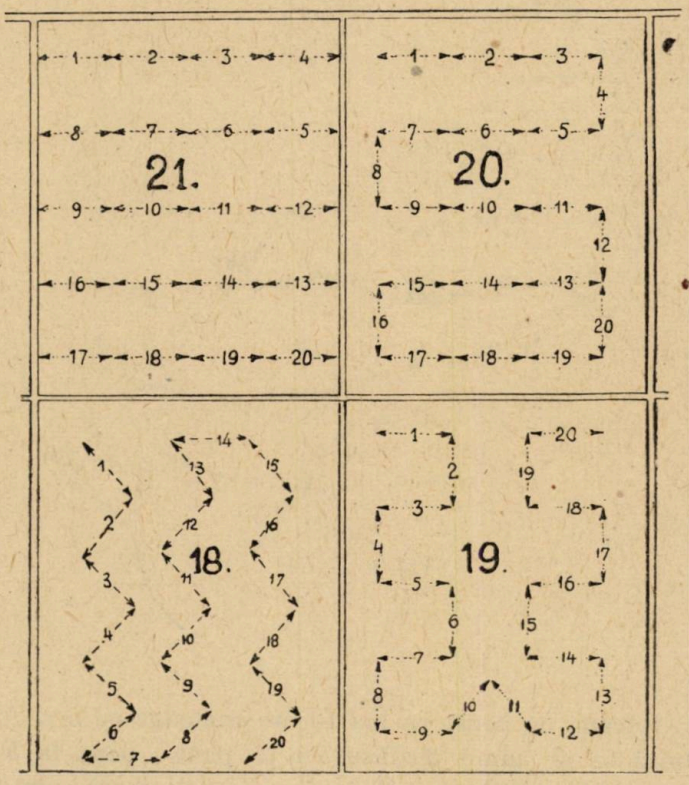

Fig.3

Un principiu de bază în ceia ce privește desfășurarea benzilor este, ca benzile să nu se întretae și nici să se suprapună.

In funcție de forma și dimensiunile fiecărei parcele se va aranja desfășurarea benzilor, după cum se poate vedea din figurile alăturate.

La pădurile din regiunea de câmpie desfășurarea se face după figuri geometrice cât mai regulate. Cu puțină atenție și rutină se pot obține pe teren chiar desfășurările din fig. 3. Faptul că se îm-

bracă uniform cu o rețea de benzi întreaga parcelă, respectiv subparcelă, înseamnă că astfel se înregistrează toate variațiunile posibile din arboret, prin aceasta având certitudinea că volumele obținute sunt cât mai aproape de cele reale.

Pentru pădurile dela coline și dela munte, unde relieful impune desfășurări numai dealungul curbelor de nivel, din motivele expuse

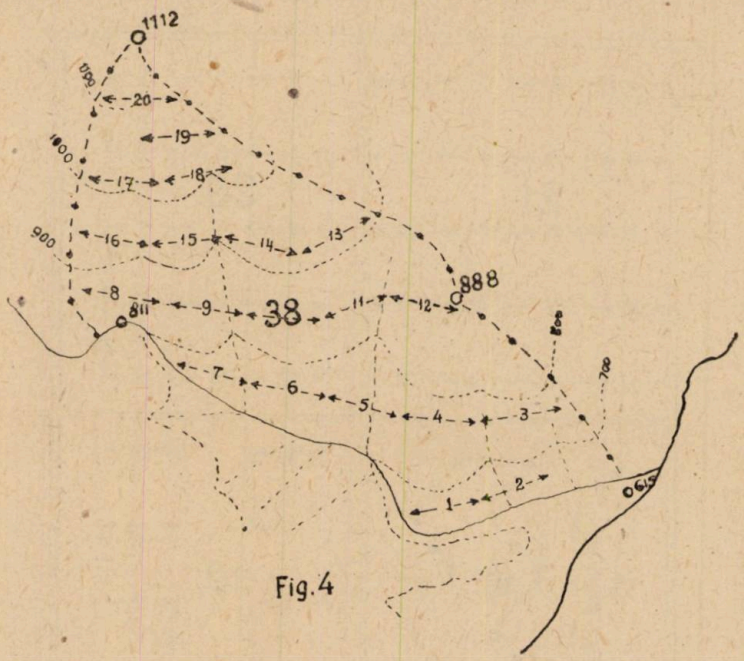

Fig. 4

anterior, rețeaua de benzi va lua forme analoage cu cea din fig. 4. Prin faptul că se admit desfășurări pe pante, până la 5°, se dă operatorului mai multă supleță, ceea ce ameliorează simțitor randamentul.

Trebue să remarcăm că unghiul de pantă de 5° nu trebue depășit. Eventualele declivități transversale, sau chiar longitudinale, nu trebue avute în vedere, dacă firul este întins. In acest caz se întâmplă adeseori ca firul să fie sus, la 1—3 m. deasupra solului, ceeea ce face ca măsurarea lățimei cu ajutorul prăjinii să se facă într'o parte și în alta dela proiecția firului pe sol, proiecție care se obține ușor cu ajutorul prăjinii.

Das Aufnahmeverfahren mit Probestreifen.

FLORA PĂDURILOR DIN BAZINUL RÂULUI BISTRIȚA-AURITĂ (MARAMUREȘ)

de Ing. ARTUR COMAN (Vișeul de Jos)

Râul Bistrița-Aurită izvorăște între Putredu — a cărui altitudine e de 2159 m și vârful Izvorul Cailor — a cărui altitudine este de 1946 m. Sub iezerul, care e situat între și sub aceste două piscuri — și care se numește „Iezeru-Stiolului" — începe hotarul județelor Maramureș și al Năsăudului, mergând în jos de-a-lungul râului Bistrița-Auritei. Pe malul drept e județul Năsăud, iar pe malul stâng e județul Maramureș, până la Țibou (cătunul comunei Borsa). Dela vârful Izvorul Cailor creasta munților împărțește Maramureșul în două bazine. Primul e vestic, iar al doilea e estic. Primul e bazinul râurilor Vișeu-Iza, al 2-lea e bazinul Bistriței-Aurita. Cele mai însemnate piscuri pe creasta despărțitoare de bazine e vârful Prislopului, a cărui altitudine e de 1407 m. Aici trece șoseaua națională Vișeu-Câmpulung fiind cel mai înalt punct din țară, unde trece șoseaua națională. Apoi vine Cornedeiu, cu altitudine de 1762 m. Dela Cornedei creasta fuge la Fântâna-Stancului, a cărui alt. e de 1726 m, până la Obârșia-Cizlei a cărei alt. e de 1464 m, de unde curge Izvorul-Ursului, care la alt. de 1151 m se varsă în apa Țiboului. Apa Țiboului la (cătunul Țibou) și la alt. de 964 m, se varsă în râul Bistrița-Aurita. In interiorul bazinului, cele mai însemnate piscuri sunt: Zimbroslavul-Mare, cu alt. de 1613 m, Salhoi cu alt. de 1358 m, și Bratila cu alt. de 1489 m. In ape curgătoare, această regiune e foarte bogată. Cele mai însemnate văi dela Țibou spre W sunt: Iurescu, cu alt. de 997 m unde se varsă în Bistrița, Prinosul Mare cu alt. de 1051 m, Șesuri cu alt. de 1068 m. Pe apa Țiboului și Șesuri se plutărește. In tot bazinul, cel mai jos punct este gura Țiboului cu alt. de 64 m, iar cel mai înalt e Zimbroslavul Mare cu alt. de 1613 m. Pe malul stâng al Țiboului e Bucovina.

Subsolul bazinului îl formează calcarul. Numai în vre-o câteva locuri — insular, dar toate mici — apar alte formațiuni necalcaroase. Acest bloc e cel mai mare bloc calcaros în Maramureșul Românesc. Stâncării de var, mari, abrupte și pleșuve, se găsesc în toate părțile, presărate ici și colo, izolate sau în grupuri. Dintre ele, cele mai mari sunt Zimbroslavul Mare cu exp. generală E, și Salhoi cu exp. S. Solul numai în jurul stâncilor e pietros, cu grohotișuri mai mici sau mai mari, dar în colo stratul de pământ fertil e gros. Mlaștini puține sunt lângă văi având întinderi mici. Cea mai mare

Numirea plantei	In pădure					Pe câmp		Pe stânci			
	Moștin	Șesuri până la Iurescu	Lelici și Codreava	Zimbroslavul-Mare	Măgurice și Salhoi	Șesuri până la Iurescu	Codreava și apa Țiboului	Moștin	Lelici și Codreava	Zimbroslavul-Mare	Salhoi
Abies alba Mill.		+									
Acer Pseudoplatanus L.			+						+	+	
Achillea millefolium L.		+				+					
„ tanacetifolia All.		+	+	+	+	+				+	
Aconitum anthora L.											+
„ paniculatum Lam.			+	+							
Actaea spicata L.			+							+	
Adenostyles alliaria (Gouan.) Kern.											
Adoxa moschatellina L.		+		+							
Agrostis stolonifera L.						+					
Ajuga reptans L.		+	+	+							
Alchemilla glabra Neyg.	+	+	+	+	+	+	+				
Alnus incana (L.) Mnch.	+	+	+	+	+	+	+				
„ viridis (Chaix) Lam. et DC.	+	+	+	+	+	+	+				
Alopecurus pratensis L.							+				
Alyssum Arduini Fritsch.									+		
Angelica archangelica L.		+	+	+		+					
„ silvestris L.		+									
Anthemis macrantha Heuff.		+					+		+		
Anthoxanthum odoratum L.		+			+						
Anthyllis alpestris (Kit.) Heg.											
Athyrium alpestre (Hoppe) Ryl.		+								+	+
Aquilegia nigricans Baumg.		+									
Athyrium filix femina (L.) Roth.			+								

Numirea plantei	In pădure					Pe câmp		Pe stânci			
	Moștin	Șesuri până la Iurescu	Lelici și Codreava	Zimbroslavul-Mare	Măgurice și Salhoi	Șesuri până la Iurescu	Codreava și apa Țiboului	Moștin	Lelici și Codreava	Zimbroslavul-Mare	Salhoi
Arabis alpina L.	+					+		+		+	
„ hirsuta (L.) Scop.		+				+	+		+		+
Arctium tomentosum Mill.						+	+				
Arenaria serpyllifolia L.							+				
Arnica montana L.		+					+				
Asperula alpigena Schur.											+
Asperugo procumbens L.						+					
Asplenium ruta muraria L.								+	+	+	+
„ trichomanes Huds.		+								+	
„ viride Huds.								+	+	+	+
Barbaraea stricta Fr.						+	+	+			
Bellis perrenis L.		+		+		+					
Betula pendula Roth.			+				+				
Bidens tripartitus L.						+					
Blysmus compressus (L.) Panz.						+					
Botrychium lunaria (L.) Sw.		+								+	+
Bromus commutatus Schrad.						+					
Bunias orientalis L.						+	+				
Calamagrostis arundinacea (L.) Roth.			+							+	+
Caltha laeta Schot. N. et Ky.	+	+	+	+	+	+	+				
Calluna vulgaris (L.) Hull.						+					
Campanula abietina Griseb et Sch.		+	+	+	+		+				
„ carpatica Jacq.								+	+	+	+
„ glomerata L.						+					

Numirea plantei	In pădure					Pe câmp		Pe stânci			
	Moştin	Şesuri până la Iurescu	Lelici şi Codreava	Zimbroslavul-Mare	Măgurice şi Salhoi	Şesuri până la Iurescu	Codreava şi apa Ţiboului	Moştin	Lelici şi Codreava	Zimbroslavul-Mare	Salhoi
Campanula patula L.						+					
„ persicifolia L.							+		+		
„ pseudolanceolata Pant.						+					
Capsella bursa pastoris (L.) Medic.						+	+				
Cardamine amara L.		+				+	+				
„ flexuosa With.										+	
„ impatiens L.							+			+	
„ pratensis L.		+		+		+	+				
„ Opizii Presl.					+						
Cardaminopsis arenosa (L.) Hay.									+	+	
Cardaminopsis Halleri (L.) Hay.	+	+	+	+	+	+		+			
„ ovirensis (Wulf.) Tell.		+									
Carduus acanthoides L.						+				+	
„ glaucus Baumg.											+
„ crispus L.						+					
„ transsilvanicus Kern.		+									
Carex canescens L.		+			+		+				
„ clavaeformis Hoppe	+	+									
„ digitata L.			+								
„ elongata Ehrh.	+				+						
„ fusca Bell.		+	+	+		+		+			
„ flava L.							+				
„ gracilis Curt.	+						+				
„ hirta L.							+				

Numirea plantei	In pădure					Pe câmp		Pe stânci			
	Moștin	Șesuri până la Iurescu	Lelici și Codreava	Zimbroslavul-Mare	Măgurice și Salhoi	Șesuri până la Iurescu	Codreava și apa Țiboului	Moștin	Lelici și Codreava	Zimbroslavul-Mare	Salhoi
Carex humilis Leyss.									+		
„ inflata Huds.	+	+	+	+	+	+	+				
„ leporina L.		+				+	+				
„ Pairaei F. Schultz.									+	+	+
„ pallescens L.		+					+				
„ paniculata L.	+	+			+	+	+				
„ ornithopoda Willd.								+	+	+	+
„ silvatica Huds.		+		+							
„ vesicaria L.	+	+		+							
Carlina acaulis L.		+					+		+	+	
Carum carvi L.		+	+	+	+	+					
Centaurea jacea L.						+					
„ mollis W. et K.		+	+								
„ Triumfetti All.											+
Cerastium caespitosum Gilib.		+								+	
„ fontanum Baumg.			+		+		+				
„ glomeratum Thuill.						+					
Chamaenerion angustifolium (L.) Scop.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
Chenopodium Bonus Henricus L.	+					+	+				
Cherophyllum cicutaria Vill.	+	+	+	+	+			+			
„ bulbosum L.	+										
Chrysanthemum silvestre Pers.		+	+			+					
„ rotundifolium L.		+		+	+		+				
Chrysosplenium oppositifolium L.					+						

Numirea plantei	In pădure					Pe câmp		Pe stânci			
	Moştin	Şesuri până la Iurescu	Lelici şi Codreava	Zimbroslavul-Mare	Măgurice şi Salhoi	Şesuri până la Iurescu	Codreava şi apa Ţiboului	Moştin	Lelici şi Codreava	Zimbroslavul-Mare	Salhoi
Chrysosplenium alternifolium L.	+		+	+				+			
Cimifuga foetida L.							+				
Cicerbita alpina (L.) Wallr.			+								
Cirsium arvense (L.) Scop.	+	+	+	+	+	+	+				
„ decussatum Janka		+		+							
„ erisithales (Jacq.) Scop.									+	+	+
„ furiens Griseb et Sch.						+					
„ lanceolatum (L.) Scop.		+				+	+				
„ pauciflorum (W. et K.) Spr.		+	+	+							
„ palustre (L.) Scop.		+				+					
„ oleraceum (L.) Scop.						+					
Clematis alpina (L.) Mill.	+	+	+	+				+	+	+	
Cochlearia Borzaeana Com. et Nyár.					+						
Coeloglossum viride (L.) Hartm.		+									
Colchicum autumnale L.							+				
Corthusa Matthioli L.		+				+		+	+		
Cotoneaster integerrima Medic.									+	+	
Corydalis alba (Mill.) Mnst.									+		
Crepis biennis L.						+	+				
„ paludosa (L.) Mnch		+				+	+				
Corallorrhiza trifida Chatelain	+	+	+	+							
Cystopteris Filix fragilis (L.) R. Br.	+	+	+	+	+			+	+		
„ montana (Lam.) Link.		+			+		+				
„ sudetica A. Br. et Milde.			+								

Numirea plantei	In pădure					Pe câmp		Pe stânci			
	Moștin	Șesuri până la Iurescu	Lelici și Codreava	Zimbroslavul-Mare	Măgurice și Salhoi	Șesuri până la Iurescu	Codreava și apa Țiboului	Moștin	Lelici și Codreava	Zimbroslavul-Mare	Salhoi
Dactylis glomerata L.				+		+	+				
Daphne Mezereum L.				+					+		+
Dentaria glandulosa W. et K.		+	+	+							
Deschampsia caespitosa (L.) Beauv.		+		+							
Dianthus Carthusianorum L. f. Flora Andercoianus Com.											+
„ compactus Kit.							+				
„ tenuifolius Schur.											+
Digitalis ambigua Murr.								+	+	+	+
Doronicum hungaricum (Sadl.) Rchb.		+	+	+							
Draba nemorosa L.						+			+		
Dryopteris Filix mas (L.) Schott.	+			+	+						
„ Linaeana Christens.	+			+	+						
„ phegopteris Christens.	+										
„ Robertiana (Hoffmn.) Christens.	+							+	+	+	+
„ spinulosa (Müll.) Ktze.				+							
Epilobium alsinefolium Vill.		+			+						
„ anagallidifolium Lam.							+				
„ montanum L.				+		+				+	
Epipactis varians Cr.									+	+	+
Erigeron acer L.						+			+	+	+
Eriophorum latifolium Hoppe.			+	+			+				
Erysimum Czetzianum Schur.		+					+	+		+	+
Euphorbia amygdaloides L.		+		+						+	

Numirea plantei	In pădure					Pe câmp		Pe stânci			
	Moştin	Şesuri până la Iurescu	Lelici şi Codreava	Zimbroslavul-Mare	Măgurice şi Salhoi	Şesuri până la Iurescu	Codreava şi apa Ţiboului	Moştin	Lelici şi Codreava	Zimbroslavul-Mare	Salhoi
Euphorbia carniolica Jacq.	+	+	+	+	+						
Euphrasia ericetorum Jord.						+					
„ brevipila Burn. et Gremli.						+					
Equisetum arvense L.		+					+				
„ maximum Lam.				+			+				
„ silvaticum L.		+			+		+				
„ variegatum L.					+						
Fagus silvatica L.			+								
Festuca carpatica Dietr.				+						+	
„ heterophylla Lam.			+				+				
„ Porcii Hack.			+		+						
„ ovina L.					+						
Filipendula ulmaria (L.) Maxim.		+	+	+	+	+					
Fragaria moschata Duch.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
Galeopsis tetrahit L.						+					
„ speciosa Mill.						+					
Galium anysophyllum Vill.								+		+	+
„ cruciata)L.) Scop.							+				
„ erectum Huds.		+	+	+	+	+			+	+	
„ mollugo L.							+				
„ palustre L.						+	+				
„ Schultesii Vest.				+							
„ verum L.	+	+	+	+		+					
„ alpinum Schur.								+		+	

Numirea plantei	In pădure					Pe câmp		Pe stânci			
	Moștin	Șesuri până la Iurescu	Lelici și Codreava	Zimbroslavul-Mare	Măgurice și Salhoi	Șesuri până la Iurescu	Codreava și apa Țiboului	Moștin	Lelici și Codreava	Zimbroslavul-Mare	Salhoi
Gentiana asclepiadea L.				+							
Geranium phaeum L.		+									
„ pratense L.						+					
„ robertianum L.	+							+	+	+	+
„ silvaticum L.						+					
Geum rivale L.	+	+	+	+	+	+	+			+	
Glechoma hederacea L.		+				+					
„ hirsuta W. et K.		+	+			+					
Glyceria maxima (Hart.) Staub							+				
Gnaphalium dioicum L.	+	+	+	+	+			+		+	+
Gnaphalium silvaticum L.				+							
Gymnadenia conopea (L.) R. Br.			+				+			+	
Helianthemum grandiflorum (Scop.) Schinz. et Tell.											+
Heleocharis carniolica Koch.						+					
„ palustris (L.) R. Br.						+	+				
Heracleum palmatum Baumg.						+					
„ sphondylium L.						+					
Hieracium aurantiacum L.			+			+	+			+	
„ auricula Lam. et Dc.			+				+				
„ Bauhini Schult.							+				
„ bifidum Kit.								+	+	+	+
„ cymosum L.							+			+	
„ Hoppeanum Schult.			+								
„ pilosella L.			+		+	+	+				

Numirea plantei	In pădure					Pe câmp		Pe stânci			
	Moştin	Şesuri până la Iurescu	Lelici şi Codreava	Zimbroslavul-Mare	Măgurice şi Salhoi	Şesuri până la Iurescu	Codreava şi apa Ţiboului	Moştin	Lelici şi Codreava	Zimbroslavul-Mare	Salhoi
Hieracium vulgatum Fr.				+							
„ villosum Jacq.											+
„ transsilvanicum Heuff.	+	+	+	+	+						
Homogyne alpina L.		++		++							
Hypericum maculatum Cr.		+		+		+					
„ perforatum L.						+					
Hypochaeris uniflora Vill.							+				
Isopyrum thalictroides L.		+									
Juncus atratus Krock.						+					
„ compressus Jacq.							+				
Juniperus sibirica Lodd.		+		+							+
Lactuca					+						
Lamium album L.						+					
„ Galeopdolon (L.) Nathhorst.		+		+	+						
„ maculatum L.		+	+	+		+					
Lapsana communis L. f. hirta Ten.						++					
Lathyrus pratensis L. f. glaberinus Schur.						+	+				
Laserpitium alpinum W. et K.										+	
Leontodon hispidus L.							++				
Lepidium campestre (L.) R. Br.						+	+				
Libanotis montana Cr.											+
Lilium martagon L.		+								+	
Linum catharticum L.						+					+
Listera cordata (L.) R. Br.	+	+	+								

Numirea plantei	In pădure					Pe câmp		Pe stânci			
	Moștin	Șesuri până la Iurescu	Lelici și Codreava	Zimbroslavul-Mare	Măgurice și Salhoi	Șesuri până la Iurescu	Codreava și apa Țiboului	Moștin	Lelici și Codreava	Zimbroslavul-Mare	Salhoi
Lonicera nigra L.		+	+	+							
„ Xylosteum L.			+								
Lotus corniculatus L.						+					
Lotus corniculatus f. ciliatus Lamotte									+	+	+
Luzula multiflora (Ehrh.) Lej.						+					
„ cuprina Roch.	+	+	+	+	+					+	
„ albida (Hffmn.) Lam. et DC.	+	+		+		+					
„ pilosa (L.) Willd.	+	+		+							
„ silvatica (Huds.) Gaud.	+	+	+	+	+						+
„ sudetica (Willd.) DC.	+	+			+		+				
Lychnis flos cuculi L.		+				+	+				
„ quadridentata (Murr.) S. et Th.		+		+			+				
Lycopodium annotinum L.	+							+			
„ clavatum L.	+			+							
„ selago L.	+										
Majanthemum bifolium (L.) Schm.		+			+						
Matricaria Chamomilla L.						+					
„ discoidea DC.						+	+				
Medicago lupulina L. f. Willdenovi Bongh.						+	+				
Melampyrum saxosum Baumg.		+	+					+	+	+	+
Melamdryum diurnum (Sibt.) Fr.		+	+		+	+				+	
Lappula deflexa (Whlbg.) Garcke									+		

e în Lelici, însă pe ea a crescut pădure de molid, în multe locuri bună pentru exploatare. Aici creşte din abundenţă Listera cordata.

Climia e tipic alpină. Pe teren sau în apropiere nu este staţiune meteorologică de unde să se poată avea date precise, dar vara e scurtă şi cu multe ploi. Geruri sunt chiar şi în Iunie, de exemplu cum a fost în anul 1945 la 11—13 Iunie, când temperatura a scăzut la —3 gr. C. Atunci, din cauza frigului, desvoltarea plantelor a rămas mult în urmă faţă de alţi ani. Zăpada e mare; în anul trecut a fost dela 2 m în sus.

Bazinul Bistriţei din punct de vedere geo-botanic, după Pax, face parte din munţii Rodnei. Masivul păduros este constituit din Picea excelsa, aproape 100%. Ori şi ce altă specie e sufocată de molid. Din Abies alba pe acest teritoriu am văzut numai 8 bucăţi. Ulmus scabra am găsit numai un exemplar bătrân. Populus tremula, Salix Caprea, Acer Pseudolplatanus, Betula pendula, în pădure de peste 30 ani, am văzut mai multe exemplare, dar toate la un loc sub 300 exemplare. Alnus incana şi virdis, Salix pentandra — care aicea ajunge arbore până la 15 m înălţime — există numai lângă văi şi la locuri umede şi deschise. In interiorul pădurei de molid nu pătrunde. Lângă molid e foarte răspândit Ribes petreum; creşte chiar şi în pădurea cu consistenţă 0,8. Toamna, când se coc fructele, multe păsări se văd cum consumă boabele.

Păşunea alpină, este considerabil lărgită în detrimentul pădurei. Mai ales în trecut, parchetele nu s'au plantat la timpul potrivit, fiind împiedicate să se regenereze pe cale naturală, şi în plus fiind fără milă păscute. Bine înţeles că au rămas suprafeţe însemnate complet, sau rău, regenerate. Numai de vreo 15 ani s'au luat măsuri serioase de împădurirea parchetelor.

Flora bazinului acesta nu-i uniformă. Din acest motiv, am ţinut necesar a face 3 grupuri mari şi anume. Primul grup este cel al pădurei; al 2-lea este grupul golurilor (poieni, locuri neîmpădurite de multă vreme, câmpuri pe lângă ape); al 3-lea grup este cel a stâncăriilor pleşuve. Dau mai sus tabloul întocmit după principiul acesta.

(Va urma)

La flore des forêts du bassin de la rivière Bistrița-Aurită (en Maramureș).

C O M E N T A R I I

Din lucrările Institutului de cercetări forestiere al României

EFECTELE SECETEI DIN ANII 1945 ŞI 1946

IN RAZA OCOLULUI SILVIC EXPERIMENTAL CAROL I (MIHĂEŞTI)

de Ing. ION M. PAVELESCU

Uscarea arborilor ca efect al sectei din anii 1945 şi 1946 apărea în raza Ocolului silvic experimental Carol I, Mihăeşti-Muscel, încă din a doua jumătate a verii 1946, în forme şi de proporţii îngrijorătoare. Iar în luna Septembrie 1946, într'una din pădurile acestui ocol — pădurea Grădiştea — în arboretele de gorun de pe culmile şi mai ales versanţii însoriţi, pe solurile schelete pietroase, am putut constata că:

a) 20% din arbori erau complet şi definitiv uscaţi; aceştia în marea lor majoritate, deşi prezentau defecte şi semne de nesănătate, puteau încă trăi câţiva ani; seceta, sigur a grăbit uscarea celor mai mulţi din aceştia cu câţiva ani;

b) 15% din arbori aveau frunzele uscate pe întreg coronamentul şi fenomenul de uscare manifestat şi la lujerii anuali în partea superioară a coronamentelor; unele crăci răsleţe de pe fus mai prezentau încă frunzele verzi;

c) 25% din arbori aveau frunzele uscate pe mai mult decât jumătatea superioară a coronamentelor;

d) 15% din arbori aveau frunzele uscate pe cca 1/3 din coronamente în partea superioară a acestora;

e) numai 25% din arbori nu prezentau semnele unei vătămări din cauza secetei.

Menţionăm însă că fenomenul de uscare în felul şi de proporţiile mai sus arătate, nu s'a înregistrat decât pe culmile şi versanţii cu soluri pietroase şi bătuţi de soare şi că deci, în acelaşi timp, este vorba şi de temperatura în atare soluri, ca factor vătămător determinant la uscarea gorunului.

Pe versanţii nordici, ocupaţi de fag, nu s'a constatat decât o uscare sporadică a acestei specii, totuşi mai frecventă decât obişnuit.

Cum însă din suprafaţa de 4402 ha pădure a ocolului silvic experimental Carol I, gorunul ocupă cca 35% şi cum suprafaţa culmilor şi versanţilor cu scluri schelete este apreciabilă, în deosebi în pădurile Grădiştea, Opreşti şi Câlceasca, numărul mare de arbori, definitiv uscaţi, ca şi al celor ce puteau fi consideraţi că nu-şi mai revin, punea problema valorificării unor însemnate cantităţi de materiale lemnoase.

Pentrucă însă, pe de o parte, procesul de uscare era în curs, iar, pe de alta, căderea normală a frunzelor în toamnă lipsea arborii sănătoşi de semnul vieţii, ceea ce ar fi prilejuit confuzii la marcarea arborilor, s'a amânat marcarea şi deci exploatarea şi valorificarea acestor materiale pentru primăvara 1947. Această măsură era indicată şi de nevoia de încadrare a acestor realizări în programul de lucru al exerciţiului 1947/48 şi coincidea şi cu interesul de a plasa în timp lucrarea de marcare a arborilor uscaţi, înaintea celorlalte marcări de produse principale şi secundare. In felul acesta, urma să se vadă în cazul tăierilor de produse principale, dacă nu este situaţia de a se restrânge posibilitatea, iar în cazul tăierilor secundare, dacă nu apar noui condiţiuni în tratarea arboretelor rărite prin uscare.

In afară de foioasele amintite, gorun şi fag, alte foioase nu am observat că au fost uscate din cauza secetei.

In raza ocolului silvic experimental Carol I se află însă şi răşinoase, introduse prin plantaţiuni, încă de acum 50 ani. Molidul şi pinul (silvestris şi mai puţin nigra) formează arborete uneori de câteva hectare în locul fostelor poeni interioare din toate pădurile ocolului. Apoi, în parcul ocolului, răşinoasele sunt reprezentate prin multe specii [1]). In afara proprietăţii ocolului sunt asemenea arborete de molid şi pin pe islazurile comunale constituite din Ocolul Carol I.

In arboretele de răşinoase din pădurile Grădiştea, Prislop, Câlceasca, Opreşti şi Rădeşti, nu se putea constata în toamna 1946 fenomene de uscare, nici la molid şi nici la pin, ca urmări ale secetei. In schimb însă, pâlcurile de molid de pe islazurile constituite din pădurea Rădeşti, aflate pe platouri, s'au uscat în massă.

1) Vezi „Iuliu Moldovan şi Mihăeşti" de I. M. Pavelescu Icef., Seria II: Referate, comunicări, Nr. 66.

In Parcul Mihăești, începând cu luna August (1946) fenomenul de uscare era tot mai evident la molid. In vara 1945 nu s'au uscat decât molizii dominați care mărgineau hotarul nordic al parcului dinspre șoseaua Mihăești — gara Mihăești. Incepând însă cu luna August 1946, se usucă molizii de pe aleia principală, care duce dela gară la reședință, începând dela intrarea în parc, apoi cei de pe aleia din Sudul reședinței (continuarea drumului de acces spre cancelarie dinspre șoseaua națională Pitești-Câmpulung. In luna Octombrie acele molizilor uscați formau pe alei un covor gros de 5—12 mm. O uscare a molidului, iarăși la rând, a mai avut loc în colțul nordic al parcului dinspre calea ferată. La intrarea în parc, pe aleia care duce la reședința dinspre gară, pe dreapta, se afla un pâlc format din 12 exemplare de Pinus strobus. S'a uscat în întregime și acesta. In restul parcului, molidul s'a uscat mai răspândit și în măsură mai mică, deci.

Pentrucă în cazul rășinoaselor, posibilitatea unei confuziuni la marcare nu putea fi, iar pe de altă parte, pentrucă uscarea în massă a molidului în parc impunea și măsuri de protecție, nu s'a așteptat decât căderea zăpezii, pentru ca prejudiciile de exploatare și în special, cele de scoaterea materialului, să fie cât mai neînsemnate și pentru arbori și pentru alei. S'a parcurs cu marcarea, toată suprafața de 43 ha a parcului și s'au marcat și arbori uscați, din alte cauze: aplecați, rupți, desrădăcinați. Tabloul de mai jos cuprinde un număr de 22 specii, din care s'au marcat în total 1594 arbori.

Menționăm însă că numai molidul și pinul strobus, din toate speciile arătate, s'au uscat din cauza secetei. Pinii (nigra și silvestris) sunt dintre exemplarele rupte sau încovoiate de zăpezile anilor anteriori; ienuperul, încovoiat de zăpezile din iarna 1946/47; stejarii, cei mai mulți subțiri, uscați prin dominare, proces firesc în lipsa unor lucrări culturale la vreme, în plantațiunile din parc; celelalte specii, uscate sau cu defectuozități pricinuite de alte cauze decât seceta.

Pentru istoria Parcului Mihăești detaliem în anexe pe specii, dimensiunile fiecărui arbore marcat.

Cu prilejul exploatării începute în Ianuarie 1947 în parc s'a constatat la doborîrea molizilor că aceștia au suferit în același timp și un atac de Pityogenes chalcographus.

La fel la Pinus strobus. Atacul a fost puternic, totuși n'a fost sesizat decât cu această ocaziune.

Arborii marcați în parcul ocolului în iarna 1946/47

Nr. crt.	Specia	Nr. arborilor	Volumul în mc	Observațiuni	
				Diametru bază	Înălțimi
1	Molid	566	173,879	8—54 cm	8—32 m
2	Larice	4	0,396	12—16 cm	8—16 m
3	Pin negru	43	7,322	10—32 cm	8—18 m
4	Pin silvestru	132	51,464	10—44 cm	8—28 m
5	Pin strobus	12	13,355	18—50 cm	14—30 m
6	Ienupăr (de Virg.)	2	0,148	12—16 cm	6—8 m
7	Mesteacăn (alba)	12	5,065	20—34 cm	14—22 m
8	Anin negru	1	1,116	38 cm	16 m
9	Carpin	7	0,625	14—18 cm	6—10 m
10	Fag.	2	0,127	12—14 cm	8 m
11	Stejar roșu (Q. borealis Mich)	1	0,103	16 cm	8 m
12	Stejar (Q. robur L.)	675	175,452	8—98 cm	6—30 m
13	Nuc negru (Jug. nigra L.)	2	0,194	12—14 cm	8 m
14	Salcie (alba)	2	0,308	14—22 cm	10—12 m
15	Ulm de câmp	4	7,726	20—62 cm	6—22 m
16	Mălin	5	0,229	10—16 cm	6—10 m
17	Cireș păsăresc	2	0,194	10—18 cm	6—12 m
18	Glădiță	2	0,336	12—20 cm	12—16 m
19	Salcâm	19	6,139	8—42 cm	10—26 m
20	Paltin de munte	6	0,452	10—16 cm	6—14 m
21	Jugastru	3	0,248	12—18 cm	8 m
22	Frasin (Fr. excelsior)	42	4,084	8—26 cm	8—18 m
	Total . .	1594	448,962		

Uscarea molidului din Parcul Mihăești, în special de pe alei, a stricat arhitectura parcului în mare parte. Va fi o problemă dificilă înlocuirea lor și racordarea noilor lucrări cu restul parcului. Primăvara 1947 așteaptă începutul acestor refaceri.

Exploatarea arborilor din parc reprezintă un rar prilej de furnizare a unui material pentru lucrările de cercetare ale Insti-

tutului. Diversele laboratoare și școala pot trage foloase din această împrejurare.

Relatările de față nu au decât un caracter informativ, sumar, asupra urmărilor secetei din anii 1945 ș 1946 din ocolul silvic experimental Carol I, constituind în acelaș timp, în parte, înregistări necesare pentru istoria unui parc — rezervație a Institutului nostru de cercetări forestiere.

Din cuprinsul acestor relatări se desprind și concluziunile și unele măsuri de ordin practic pentru valorificarea arborilor vătămați.

Sezonul vegetativ următor ne va dovedi de-abia proporțiile și gravitatea vătămărilor din secetele precedente.

Les effets de la sécheresse des années 1945 et 1946 dans le cantonnement forestier de Mihăești.

La sécheresse qui a persisté en Roumanie deux années consécutives (1945 et 1946) s'est bien ressenti même en forêt. Aussi, dans les forêts constituant le cantonnement forestier Mihăești, situées dans la région des collines du département Muscel, elle a fait de grandes ravages dans les peuplements de chêne rouvre qui couvrent les versants ensoleillés, et là surtout dans les parcelles à sol superficiel et vers les crêtes des collines.

Le hêtre, qui occupe les versants septentrionaux, a souffert beaucoup moins, mais plus que dans les années considérées normales.

Dans la région considérée il y a aussi des plantations de résineux. Parmi ceux-ci, c'est surtout l'épicéa et le pin Weymouth qui ont souffert le plus.

TENNESSEE VALLEY

de Ing. AT. HARALAMB

Oricine dintre cei ce au trecut printr'o școală fie chiar elementară, știe de fluviul Mississippi, unul dintre cele mai mari cursuri de apă de pe globul pământesc (4620 km), care străbate America de Nord de sus în jos drept pe la mijloc. La fel se cunoaște și afluentul său mai mare, Ohio (pe stânga), a cărei lungime este de 1600 km, având cu 400 km mai mult decât Nistrul (1200 km). Cunoștințele omului obișnuit la care ne-am referit se opresc însă aci; despre Tennessee nu cred să fi auzit.

Tennessee este şi el unul dintre marile cursuri de apă ale Americii de Nord, fiind afluent de stânga al lui Ohio. Are 1300 km, întrecând cu 100 km lungimea Nistrului şi cu 500 km pe aceea a Prutului (811 km). Isvoarele lui se găsesc în pădurile virgine din „Great Smoky Montains" cele mai înalte vârfuri ale lanţului Apalachian din Nord-Estul Americei. Fluviul are forma unui cornuleţ accentuat, direcţia iniţială a lui fiind NE—SW, ca să sfârşească prin a curge, la vărsarea în Ohio, direct spre Nord. La rândul lui, Tennessee are 5 afluenţi mai de seamă: French Broad, Holston, Hiwassee, Micul Tennessee şi Clinch. Fluviul cu afluenţii lui drenează o suprafaţă de teren cât a Angliei şi a Scoţiei socotite la un loc, aparţinând la opt state: Alabama, Tennessee, Kentucky, Virginia, Carolina de Nord, Carolina de Sud, Georgia şi Mississippi. Regiunea respectivă are o populaţie de 4,5 milioane de suflete.

Populaţia localnică, ca oricare din orice alt colţ de pământ, odată colonizată în regiune şi pe măsura înmulţirii ei, a înţeles să folosească darurile naturii fără să ţină seamă de echilibrul stabilit. Astfel, a distrus întinderi mari de pădure, ca să-şi facă terenuri mari de cultură, iar pe acestea din urmă le-a folosit într'un mod cu totul irațional. Toate acestea au dus la eroziune, ajungându-se, până acum 14 ani, ca 2.800.000 ha din cele 3.400.000 ha terenuri cultivabile, să fie atinse de diferite grade de eroziune. Dintre acestea, pe mai mult de 400.000 ha pământul arabil dispăruse complet.

Regimul apelor fluviului, alimentat de ploile abundente ce cad în Estul Americei, devenise foarte neregulat, producând inundaţii pustiitoare, care pricinuiau pagube apreciate la 1 milion de dolari anual. Din această pricină populaţia trăia în nesiguranţă şi în sărăcie.

In anul 1933 luna Mai parlamentul Statelor-Unite a votat o lege prin care a creiat o organizaţie, căreia i-a dat misiunea de a întreprinde toate lucrările de punere în valoare a regiunii respective, organizaţie denumită „Tennessee Valley Authority" sau prescurtat T. V. A.

Aceasta o pornit la acţiune folosind cu totul altă cale decât cele urmate de primii coloni şi urmaşii lor. T. V. A. nu mergea să violenteze natura ci, respectând prima dintre toate legile sale: oamenii şi resursele naturale formează un tot, echilibrul fiind acela care să primeze în relaţiile dintre pământ, apă, păduri, minerale, agricultură, industrie şi oameni.

T. V. A. — organizație de proporții gigantice — pornește la lucru, angajând în acest scop zeci de mii de lucrători și personal de diferite specialități: ingineri, economiști, geologi, geografi, biologi, medici, etc. etc. Se fac studii cât mai aprofundate și cât mai complexe și se pornește la lucru astfel încât după 10 ani (în 1943) opera a fost socotită împlinită.

Prima măsură luată a fost de a se regula regimul fluviului. In acest scop, s'au proiectat dealungul fluviului și a afluenților lui, 28 mari baraje de reținerea apei. Unele dintre acestea sunt socotite azi printre cele mai mari din Statele-Unite. Pentru a ne da seama de proporțiile grandioase ale acestor lucrări de baraje, dăm câteva cifre. S'au defrișat 70.000 ha teren, pentru ca să facă loc la lacuri, s'au construit sau refăcut mai mult de 2000 km de mari drumuri și aproape 225 km de căi ferate. S'au deplasat 30.000.000 m^3 de ciment, piatră și pământ, pentru ca să se facă fundațiile barajelor. A fost nevoie de 113.000.000 m^3 de ciment, piatră și pământ, care reprezintă de 12 ori massa celor 7 piramide egiptene. Numai cimentul reprezintă de 2,5 ori mai mult decât a trebuit pentru ecluzele dela canalul de Panama. Aceiași cantitate ar fi fost suficientă să facă 7 baraje de proporțiile celui dela Dniepropetrovsk. Aceiași cantitate depășește cu 1.200.000 m^3 pe aceia care a trebuit pentru barajul Grand Coulée, care singur a necesitat 8 ani de muncă și concursul a 10 antreprize. Cu materialele folosite la construcția barajelor din valea Tennessee — opera unui singur organism — s'ar fi putut face 35 baraje ca acela dela Boulder, care vine, în ordine de importanță, după Grand Coulée.

Prin construirea acestor baraje, regimul apelor fluviului a fost complet stabilizat și stăpânit, apele lui putând fi reținute azi în diferite puncte și dirijate după cazuri. O rețea de peste 300 stațiuni meteorologice și hidrografice, împânzește regiunea, observațiunile fiind înregistrate, transmise și cunoscutc zilnic de cei ce dirijează regimul fluviului.

Putința de inundații este astfel înlăturată, efectele bune ale acestei regularizări de regim resimțindu-se și în basinele fluviilor Ohio și Mississippi. Nu mai există astăzi în lume un alt fluviu al cărui debit să fie supus voinței omului, cum este Tennessee.

Odată cu regimul apelor s'a regulat și extins și navigabilitatea pe acest curs de apă, astăzi vapoarele circulând pe 746 km din lungimea lui.

Dar transformările nu s'au oprit aci. Forța imensă care există în apă este astăzi captată și folosită de om, apa fiind silită să treacă prin mari și puternice turbine, producătoare de electricitate, încât T. V. A. a devenit a doua organizație producătoare de curent electric din America. Ea produce 12 miliarde kw/oră, adică 1/2 din producția tuturor celorlalte companii de energie electrică socotite la un loc în momentul intrării Americei în războiul din 1917.

Electricitatea este considerată astăzi drept cheia progesului. 1 kw/oră este echivalentul a 10 ore de lucru uman. Cele 12 miliarde kw/oră produși de T. V. A. echivalează deci cu 120 miliarde ore de lucru uman. Iată deci posibilitatea multiplicării energiei umane în veacul electricității. Deaceea producerea acestei mari cantități de electricitate a dus în regiune o mare transformare. Și întrucât T. V. A. a avut drept îndreptar vânzarea curentului electric la prețuri reduse, folosința electricității s'a extins până la cele mai îndepărtate ferme. Se socotește astfel că 1/5 din cele 85.000 ferme folosește azi electricitatea, în timp ce până acum aceiași folosință reprezenta 1/100 în Statul Mississippi, 1/35 în Georgia, 1/25 în Alabama și în Tennessee. Electricitatea a transformat întreaga viață. Se socotește că la Chattanooga 9/10 din menajuri folosesc frigidere, iar la Knoxville 3/4. La Nashville — capitala statului Tennessee — 1/2 din menajuri folosesc mașini electrice de gătit.

Prin regularea regimului apelor, prin producerea curentului electric în mare cantitate, prin extinderea și intensificarea navigabilității fluviului, prin deschiderea de drumuri și construcții de căi ferate, o nouă și viguroasă activitate începe în regiune. Industria agonizantă și-a revenit; altele noi, de mari proporții, iau naștere, în special pentru producere de material de război. Orașele prosperă, se înmulțesc și cresc. Nivelul de viață și moralul populației cresc. S'au creiat parcuri publice în tot lungul fluviului. Locuitorii dispun acum de 15.000 km maluri de lac. Mai mult de 50 basine pot fi folosite pentru pescuit. Cantitatea de pește ce se realizează astăzi este de 40 ori mai mare decât altădată în marile lacuri și de 15 ori în cele secundare. Cele 40 specii de pește care există au dat naștere la o industrie prosperă, care în 1943 a produs 6 milioane livre de pește comestibil. Se speră că se va putea atinge cifra de 25 milioane livre anual.

Am arătat mai sus că T. V. A. a pornit la lucru având la bază o nouă concepție: oamenii și resursele naturii să formeze un

tot armonic. Până atunci însă ani de-arândul, s'au consacrat milioane de dolari pentru construire de diguri de apărare în cursul inferior al fluviului, fără să se fi luat măsuri de precauțiune ca să se construiască baraje-rezervoare în cursul lui superior, care să fi permis acestor diguri să-și îndeplinească rolul lor protector. In același timp, populația nu ținea seama că ceea ce se petrece pe râu este determinat, în mare măsură, de ceea ce se petrece pe pământ. Deaceea, s'a doborît pădurea acolo unde trebuia să rămână, s'a arat acolo unde nu trebuia și cum nu trebuia, lipsind pământul de protecția necesară. Rezultatul a fost acțiunea distructivă a apei în proporțiile amintite.

Deaceea, un alt punct din programul organizației T. V. A. a fost acela al stăvilirii eroziunei și restaurarea ținuturilor distruse de ea. In acest scop, s'a pornit la o vastă acțiune de convingere a populației, ținându-se conferințe și cursuri, organizându-se câmpuri experimentale, constituindu-se asociații, etc. Sarcina aceasta — dintr'un anumit punct de vedere — a fost mai dificilă decât aceia a regulării regimului apelor fluviului. Totuși, cu perseverență, în cei 10 ani s'au realizat mari progrese. Multe din rănile pământului au fost vindecate și altele sunt în curs. Agricultura a fost îndrumată pe căi raționale. S'au făcut terasări pe o suprafață de peste 400.000 ha. Pe o întindere de peste 1.200.000 ha, fermierii experimentează metodele moderne ale agriculturii raționale, patronată de T. V. A.

Dar ceea ce a produs revoluționarea agriculturii, este folosirea îngrășămintelor fosfotate (care a dat naștere la industrii de mari proporții). Ingrășămintele — se spune — „sunt dotate cu o virtute aproape magică" la fel ca aceea a electricității și a mecanicei. In 10 ani de zile s'a ajuns ca randamentul solului să crească în tot basinul, dar mai ales la fermierii experimentatori. S'au calculat următoarele creșteri, în zece ani: 13% la cereale, aceiași producție la porumb însă numai pe jumătate din întinderea folosită până atunci, 33% la fân. La experimentatori, creșterea este de 3 ori. Creșteri de 30—60% s'au marcat și la carne, ouă, lapte, brânzeturi. Numărul vitelor a crescut și el.

Prin folosirea îngrășămintelor, producându-se mai mult, s'a putut restrânge culturile agricole pe terenurile mai puțin expuse eroziunii, cedând pădurii și fânețelor pe cele mai în pericol. In vederea creierii acestora din urmă se folosesc specii leguminoase (iar dintre acestea în special trifoiul) care au facultatea ca prin nodozitățile de pe rădăcinile lor să fixeze azotul atmosferic, alt îngră-

șământ. Se socotește că fiecare livră de fosfat răspândit pe pământ, produce prin intermediul rădăcinilor de leguminoase, trei livre de azot, care vine să se adauge acțiunei fertilizante a fosfatului și calciului. Astfel, fosfatul, azotul și calciul refac fertilitatea solului. Un sol lipsit de aceste trei elemente este un sol mort și steril, pe care nu poate crește nici-o plantă proprie să-l ferească de efectele distrugătoare ale celor 6000 tone de apă, care se abat în fiecare iarnă asupra fiecărei jumătăți de ha din regiune. Fortificat însă cu acest îngrășământ, solul poate, cu ajutorul planismului și a câtorva cunoștințe ale fermierului, să joace un rol însemnat în executarea programului general de conservarea solului.

Pădurile, care grație precipitațiilor abundente și sezonului prielnic de vegetație, se bucură de creșteri extrem de viguroase, acoperă 54% (5.600.000 ha) din întinderea basinului. Ele nu puteau să nu intre în programul de reconstrucția regiunii, mai ales că 40% din suprafața lor este proprietatea cultivatorilor. Aceste păduri, la rândul lor, au devenit tot atâtea câmpuri de experiență. Pepiniere numeroase au fost creiate, în care s'au crescut milioane de puieți folosiți la refacerea suprafețelor distruse prin incendii și exploatări abuzive și pentru a acoperi coastele erodate abandonate de agricultură. Arbori noi au fost introduși și experimentați: o varietate specială a nucului negru, un roșcov de rară calitate, un castan asiatic și o specie de abanos. Pentru fermieri veniturile din păduri constitue o completare binevenită la budgetul lor, ei necontând numai pe produsul cerealelor care obosesc solul.

Industria lemnului, care furnizează de lucru la 1/12 din populația văii și care reprezintă o cifră de afaceri anuală de 112 milioane dolari, cu ani în urmă agonizantă, își are azi existența asigurată și sporită.

Cheltuielile făcute în cei 10 ani pentru regularea regimului apelor fluviului și pentru producerea curentului electric sunt evaluate la 700 milioane dolari, din care 65% reprezintă cheltuelile de producerea electricității, 15% pentru navigație și 20% în lucrările pentru împiedicarea inudațiilor. Se socotește însă că în 30 ani cheltuelile făcute vor fi rambursate din vânzarea curentului electric.

Cheltuelile pentru restaurarea solului, în decursul celor 10 ani, s'au urcat la suma de 39.800.000 dolari, la care trebue să se

mai adauge suma de 383.000 dolari investiţi în fabricile de îngrăşăminte.

In total, sumele cheltuite în cei 10 ani pentru restaurarea văii Tennessee se urcă la 750 milioane dolari.

Astfel s'a ajuns ca numai în 10 ani, un fluviu şi o suprafaţă imensă drenată de el, să sufere transformări în bine de necrezut. Iniţial capricios şi vagabond, fluviul a fost schimbat într'un lanţ de mari lacuri liniştite, care fac prosperitatea, siguranţa şi plăcerea riveranilor. Un curs de apă, a cărui forţă altădată distrugătoare şi pierdută, este astăzi stăpânit şi folosit, zi şi noapte, la producerea unei energii electrice, care uşurează povara muncii omeneşti. Valea Tennessee constitue istoria unor terenuri devenite sterile prin nepricepere şi abuz, redate fertilităţii; este istoria pădurilor devastate şi incendiate, refăcute şi puse în situaţia de a creşte cu vigoare; este istoria unei populaţii al cărei efort a ajuns să creeze din nou valea Tennessee. Istoria aceasta se potriveşte oricărei alte regiuni, oricărui râu, căci toate văile au trăsături comune: apa, aerul, pământul, mineralele, pădurile. Tennessee — ne spune autorul cărţii care ne-au prilejuit datele acestui articol [1]) — a fost un gigant leneş şi distrugător. Astăzi forţa sa nelimitată, captată de T. V. A., este, după 10 ani de eforturi, în serviciul riveranilor. Nu există azi în lume un alt curs de apă care să fie supus voinţei omului, ca Tennessee. Nu este un alt curs de apă care să lucreze aşa de greu pentru om ca Tennessee. Forţa lui care altădată se manifesta aşa de brutal, azi dă energie electrică.

T. V. A. prin opera imensă şi de necrezut, realizată într'un interval de timp record, a dovedit că în secolul XX se poate face şi imposibilul. Valoarea acestei experienţe mai rezidă şi în faptul că ea stabileşte că cel mai bun fel de a duce la bun sfârşit o sarcină ca aceea de care este vorba mai sus, este de a respecta, între altele, echilibrul stabilit de natură.

Tennessee Valley

L'auteur du présent article fait un bref compte rendu sur la magnifique oeuvre de reconstruction entreprise, dans les Etats-Unis en Amérique par „Tennessee Valley Authority" dans le bassin du grand fleuve Tennessee affluent du Ohio.

1) David E. Lilienthal: Construit pour la peuple. T. V. A. une expérience de la démocratie américaine. New-York, 1945; 246 pagini.

ASUPRA NISIPURILOR SBURĂTOARE DELA GRANIȚA DE NORD-VEST A ȚĂRII

de PIERRE VERONE
Student al Facultății de Silvicultură

La granița de Nord-Vest a Transilvaniei, în cuprinsul județelor Satu-Mare și Sălaj, se află unele terenuri relativ întinse cu soluri superficiale, având multe asemănări cu nisipurile sburătoare din Sudul Olteniei. Aceste terenuri, aproape în totalitate se găsesc în raza Ocolului Silvic Satu-Mare.

Problemele cari s'au pus silvicultorilor români în acest colț de țară, încă dela integrarea Transilvaniei în cadrul firesc al României unitare, au fost felurite și importante, avându-se în vedere tradiția forestieră rămasă moștenire dela fosta administrație austro-ungară.

Ocolul de regim silvic Satu-Mare se mărginește la Nord cu U.R.S.S., la Vest cu Ungaria, la Sud cu Ocolul silvic de ameliorare Simleul Silvaniei, iar la Est cu Ocoalele de ameliorări Baia-Mare și Negrești. Teritoriul pe care se întinde ocolul Satul Mare mai cuprinde și 2 ocoale C.A.P.S.: Borlești și Sii, având un diametru de 180 km. dela Ardusat în județul Satu-Mare, până la Curtuiușeni în județul Sălaj. Este străbătut de căile ferate: Oradea Mare—Satu mare; Satu Mare—Bixad; Satu Mare—Șomcuța Mare și de numeroase șosele naționale, județene și comunale. In total, ocolul cuprinde 40 trupuri de păduri, totalizând 21.021,7955 ha. dintre cari 3.499,6900 ha aparțin județului Sălaj, iar restul de 17.522,1055 ha cad în județul Satu-Mare. Din totalul suprafeței de mai sus, peste 70% sunt păduri de stejar, gorun și cer, iar restul, păduri de salcâm, fag, carpin, ulm, plop, etc. In trecut aproape toate pădurile comunale au aparținut marilor latifundiari maghiari: Frații Karollyi, Molinda Karollyi, Vecsey, Pappenheim, Degenfed sau Municipiului Satu-Mare

Solurile nisipoase din regiunea Careii-Mari, cuprinse între 39°51'35" și 40°23'50" longitudine și 47°33'40"—47°49'30" latitudine, au o întindere însemnată (plășile Careii-Mari și Valea lui Mihaiu).

Sunt în total 12 comune cu așezări pe aceste nisipuri, și anume: Foieni, Berea, Ciumești, Sanislău, Resighea, Curtuiușeni, Valea lui Mihaiu, Scărișoara Nouă, Urmașii lu Horia, Simian, Choniz, Silindru, cu o populație de 22.123 locuitori.

Dacă eliminăm solurile intermediare, atunci în regiunea susmenționată, terenurile cu sol curat nisipos se reduc la cca. 11.560 ha dintre cari 9.120 ha în raza Ocolului Satu-Mare, iar restul în raza Ocolului Șimleul Silvaniei.

Origina geologică. Aceste nisipuri sunt o prelungire a celor din Ungaria, pornind din regiunea Debretzin. Ele aparțin aluviului mai vechiu din quaternar (pleistocen). Au suferit dese modificări în așezarea lor în urma acțiunii eoliene, ori de câte ori au rămas descoperite de orice vegetație. Toate prezintă un caracter de soluri de transport.

Nisipurile din Nord-Vestul Transilvaniei au fost provocate de aluviunile vechi ale apelor în divagație ale râurilor Someș și Crasna în scurgerea lor continuă către Tisa, care mai târziu și-a îndreptat cursul spre Nord.

Apele celor 2 râuri în deplasarea lor treptată către Nord au lăsat mari întinderi cu depresiuni mlăștinoase, supuse periodic inundațiilor de primăvară și de toamnă, cu depuneri mâloase, cari au durat până în timpurile istorice. Ungurii au numit aceste depresiuni „Ecsed". Cea mai mare întindere a lor a fost de cca 70.000 ha între Carei—Satu Mare. In aceste depresiuni s'au instalat apoi în mod natural, mestecăniș, arinișș, trestiiș, dând naștere unor turbării întinse în urma acoperirii repetate a vegetației herbacee și lemnoase, datorite frecvenței inundațiilor.

Prin bălțile „Ecsed" se scurgea pe atunci râul Crasna — ca afluent al Someșului. Mai târziu, Someșul fiind canalizat, i s'a schimbat albia, lucrările tehnice conducându-l direct în Tisa. In afara condițiunilor hidrologice, acțiunea îndelungată a vânturilor principale a contribuit la formarea de dune neregulate, unele de 10—30 m înălțime. Nisipurile fiind supuse acțiunii mecanice a vânturilor, au fost purtate de colo până colo, acoperind în drumul lor importante întinderi vecine, cu vegetație erbacee, pe care o distrugeau prin sufocare.

Prin revărsări extraordinare de ape, unele porțiuni se refăceau, putându-se forma în diferite puncte oaze mai mici sau mai mari, cu o vegetație capabilă de a lega și fixa acele nisipuri.

Când condițiunile speciale permiteau instalarea vegetației forestiere, fixarea căpăta durată.

Morfologia. Dunele au o așezare diferită, în general către N-S, cu depărtări variind între 100—200 m sau chiar 500—3000 m.

Caracteristica principală a acestor soluri este nivelul foarte adânc al pânzelor de apă freatică.

Motivul capital că o vegetație arborescentă nu se poate desvolta aici, în mod normal, este tocmai lipsa de apă în stratele superficiale ale solului și ale depozitelor de nisip.

Din analizele mecanice făcute în nisipurile depe dune se constată predominanța nisipului mare și procentul foarte redus al părților levigabile. De aici rezultă că aceste soluri reține o cantitate de apă cu totul insuficientă, iar din cauza marilor spații lacunare, apa nu se poate ridica ușor prin capilaritate.

Rădăcinile și aerul pătrund ușor în adâncime, solul este sărac în săruri nutritive, se încălzesc repede și se răcesc repede.

Iar din analizele nisipurilor din lacoviști se constată că:

I. Orizontul A are o capacitate mai mare de reținere a apei.

II. Permeabilitatea pentru apă și aer este mai redusă.

III. Comparativ cu dunele, mai multe materii nutritive.

IV. Procent anormal de părți levigabile, deci coloidal nu pot lega particulele mici sub formă de agregate.

V. Inrădăcinarea superficială.

Determinările de reacțiune, (făcute pe cale electrometrică, în laboratorul Orössi din Satu-Mare, de către Vorone Ana), au dat valori pH ca următoarele:

Orizontul A: 4,77. Orizontul B: 6,44. Orizontul C: 6,38.

Plantațiunile de salcâm. Din literatura maghiară rezultă că primele împăduriri cu salcâm s'au făcut la anul 1901 în regiunea Debrețin, neavând nimic comun cu împăduririle din 1778 și 1815 din regiunea Deliblat.

Primele plantațiuni masive s'au făcut în hotarul comunei Curtuiușeni, în anii 1913—1914, pe cca 420 jug. cad. cu 5750 puieți la hectar.

Sub administrația românească însă, doctrina care câștigase cei mai mulți adepți în această regiune era inspirată din nevoile de lemn de lucru din ce în ce mai accentuate. Deaceea se prevedea înlocuirea treptată a celorlalte esențe prin stejarul pedunculat.

Revenindu-se temporar la administrația maghiară, aceasta a crezut mai oportun să încurajeze cultura salcâmului, care se pare că deși nu dăduse rezultate mulțumitoare, mai ales din cauza sărăcirii avansate a solului, prezenta cele mai multe garanții, în ceea ce privește stabilizarea vegetației forestiere pe nisipurile sălăjene.

Astăzi, din nou se pune problema înobilării arboretelor existente prin înlocuirea salcâmului în special cu stejar și creerea unor arborete noi de pedunculat.

Din nefericire, după cum am putut observa, această politică sănătoasă pare sortită unui eșec cel puțin parțial, datorită unor condiții locale, pe cari voi încerca să le arăt mai jos.

a) In primul rând, pepinierele nu sunt bine întreținute, puieții fiind înăbușiți de buruieni (Festuca glauca, Koeleria gracilis, Carex nutans, Veronica dentata, Veronica arvensis, Salvia pratensis, Solanum nigrum, Dactilys glomerata, Ranunculus acer, Calamagrostis predofragmites).

Apoi greșala capitală care s'a comis a fost neglijarea completă a introducerii subarboretului în culturi, deși o simplă privire comparativă asupra diferitelor arborete poate fi mai mult decât concludentă. Incurajarea introducerii subarboretului, în special a alunului, păducelului, va avea efectele cele mai fericite asupra arboretelor de pedunculat.

b) O altă cauză o constitue numărul excesiv al delictelor, cari se extind cu precădere asupra lemnului de lucru.

c) In sfârșit o mare eroare se comite prin amestecurile nelogice de esențe de lumină și prin puțina importanță care s'a dat plopului.

Impăduriri pe nisipuri cu alte specii. I. *Pinul silvestru* merge foarte bine dar suferă de zăpezile moi ce cad toamna și primăvara. II. In ceea ce privește *pinul austriac* deși s'a constatat că puieții se usucă, se încearcă totuși cultura lui în continuare. III. *Glădița* se prezintă mai slab decât salcâmul, plantându-se ca gard viu. IV. *Nucul comun și american* suferă de gerurile timpurii și târzii. V. *Oțetarul,* plantat contra pășunatului, suferă de geruri. VI. *Sălcioara* (Eleagnus), se prezintă bine în pepiniere, dar fără randament în cultură. VII. *Amorpha fruticosa* este destinată pentru înlesnirea culturii fazanului. VIII. *Dudul* suferă și el de geruri, dar trebue sprijinit în vederea creșterii viermilor de mătase. IX. *Plopul,* esență de viitor, merge bine pe lăcoviști și în depresiuni.

BIBLIOGRAFIA

Blattny T. és **Fekete L.** Fak és eserjék és el terjedese. 1913.
Chiriță C. Dr.: Problema solului în silvicultura română. 1933.
Drăcea M.: Curs de silvicultură. 1924.
Kaan K.: Faertékesitésünk és gazdasagi érdekeink a hegyvidéken. 1904.
Karollyi J.: Etude sur les bois du Domaine de Nagy-Karollyi. 1909.
Wittnar F.: Etude pédologique sur les teritoires forestiers entre Nagyvaradi et Szatmarnémeti. 1910.
Zeitler H. Ing.: La situation orographique de la région de Szamos supérieur.

Sur les sables mouvants de la frontière de Nord-Ouest du pays.

V Â N Ă T O A R E

CANTONAMENTUL DE VÂNĂTOARE IN CARPAȚI

de Ing. OTTO WITTING (Brașov)

O parte integrantă a vânătoarei în Carpați, care durează de obiceiu mai multe zile, formează cantonamentul pe terenul de vânătoare. Se va putea face în apropierea locului, unde vânătoarea

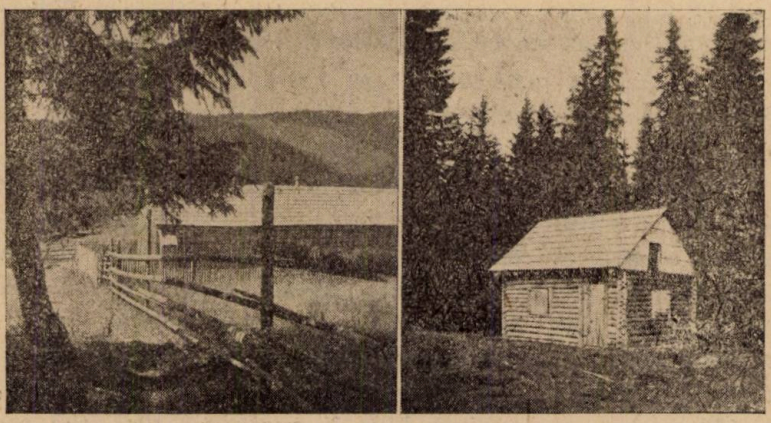

Clișeu O. Witting

Fig. 1. — Casa de vânătoare „Ditrău". Pe coamă de munte, în teren cu cerbi.
Fig. 2. — Cabană de vânătoare, în teren cu cerbi, pe coamă de munte, în loc deschis.

va fi executată, în așa fel că prin cantonare (strângerea lemnului de foc, fumul focului din campament, etc.) vânatul (cerbul, capra, neagră, ursul, cocoșul de munte) să nu se sperie.

La cantonamentul dintr'o stână, vânătorul este legat de locul, unde ciobanul a căldit stâna. Dacă acest loc nu este departe de locul vânătoarei, stâna se va putea folosi foarte bine pentru cantonament, natural numai după curățirea ei prealabilă.

Cu totul altfel se prezintă situația în cazul cantonamentului din case sau cabane de vânătoare. In acest caz locul pentru clădirea cabanei se va alege de către vânător, având caracter definitiv. La alegerea locului, vânătorul trebue să fie destul de precaut și circumspect, parcurgând adeseori zile întregi terenul de vânătoare, până când va găsi locul cel mai apt și cel mai corespunzător.

Din nefericire, în trecut nu prea s'a dat atenţia cuvenită acestei probleme, astfel că în terenurile noastre cabanele de vânătoare în cele mai multe cazuri sunt greşit plasate şi greşit construite.

Următoarele considerente sunt decisive pentru alegerea locului unde se va construi cabana:

1. *Din punct de vedere vânătoresc,* cabana se va plasa într'un teren de cerbi, diferit de locul care s'ar alege într'un teren cu capre negre.

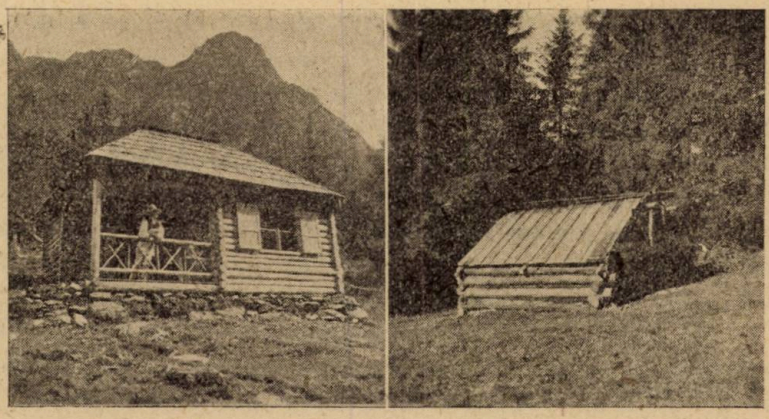

Clişeu O. Witting

Fig. 3. — Cabana de vânătoare „Valea Pojortei", pentru vânătoarea de capre negre, construită în vale şi vedere minunată.

Fig. 4. — Colibă pentru vânătoarea de urşi şi cocoşi de munte.

La un teren de vânătoare populat cu cerbi, cabana nu se va construi nici odată jos în vale, ci totdeauna sus pe coama de munte, la un loc dominant, cu perspectivă largă. In acest caz cerbii, în timpul boncănitului, uşor vor putea fi ascultaţi chiar din locul cabanei, vântătorul putând uşor — după glasul şi tăria boncănitului şi după configuraţia terenului — alege cerbul, care îi convine mai bine. Pe lângă acest procedeu, posibilităţile de transport ale cerbului doborît nu joacă nici un rol, întrucât în cele mai multe cazuri locul unde cerbul s'a împuşcat şi unde cabana s'a construit, va fi uşor accesibil pentru căruţă sau cai.

Altfel este situaţia în terenul de vânătoare populat cu capre negre. Aici cabana, în opoziţie cu terenul de vânătoare de cerbi, se va aşeza jos în vale şi numai în cazuri cu totul excepţionale sus la coama muntelui. Din vale, înainte de începerea vânătoarei, ambii versanţi se pot vedea uşor şi vânătorul poate decide, pe care

versant va executa vânătoarea, văzând capra neagră din vale și vânând-o apoi la dibuit. In acest caz capra neagră doborîtă, ușor se va transporta în vale la cabană, transportul ei la deal fiind greu sau chiar imposibil.

Pentru vânătoarea la urs sau cocoș de munte nu se va construi o cabană separată decât numai în cazurile cele mai rare. In aceste cazuri se va construi cel mult o colibă de vânătoare provizorie. In primul caz, cabana construită pentru vânătoarea la cerb sau la capre negre se va întrebuința și pentru vânătoarea la urs și cocoș de munte.

2. *Din punct de vedere estetic,* cabana trebue să aibă o poziție cât mai frumoasă. Cu cât mai frumos este așezată cabana și cu cât mai variată și excepțională este perpectiva dela geamuri sau dela terasa ei, cu atât mai atrăgătoare și însuflețitoare va fi șederea și petrecerea în ea, și cu atât mai bucuros va fi căutată de vânător. A ne bucura de frumusețile naturii, formează unul dintre elementele cele mai însemnate ale vânătoarei de munte. O cabană, a cărei poziție nu este frumoasă, este fără viață și fără valoare, nefiind căutată de vânător decât numai cu părere de rău și cu desgust.

3. *Din punct de vedere al sănătății,* cabana trebue să aibă o poziție plină de soare, cât mai deschisă, sudică și absolut uscată. Soarele și vântul să aibă permanent acces liber. Este o greșală fundamentală, a se plasa cabana în locuri umbrite, umede, înfundate și închise, cum dealtfel se găsesc destul de des. In acest caz, cabana întotdeauna va fi umedă, rece, nesănătoasă și moroasă, și în scurt timp distrusă de buretele de pereți (Merulius lacrimans).

4. *Din punct de vedere economic,* cabana să aibă o poziție corespunzătoare, adică să fie așezată în nemijlocita apropiere a apei potabile (izvor, pârâu), și să fie ușor accesibilă pentru căruțe, sau cel puțin pentru cai de călărie. In plus, să se găsească *lemne de foc* în cantitate suficientă (doborîturi de vânt, de zăpadă și de avalanșe, etc.) și permanent în apropierea cabanei, întrucât fără lemne de foc și fără apă, nici o viață în cabană nu este cu putință.

5. *Din punct de vedere al siguranței,* cabana să fie ferită, pe cât cu putință, de invaziune și de distrugere de către rău făcători. Aceasta se obține — în cazul când cabana nu este permanent locuită de paznicul de vânătoare — parte prin construirea ei, nu departe de o stână locuită, sau cât mai aproape de drumurile des frecventate de oameni.

6. *Din punct de vedere tehnic,* cabana să răspundă cerințelor tehnice, adică să fie plasată acolo unde materialele de construcție

(bârne, lemne pentru şindrilă, pietre, nisip, etc.) se găsesc în imediată apropiere. In munţii înalţi, transportul lor la o distanţă mai mare este extrem de greu şi costisitor.

In munţii înalţi, în afară de plasament, cabana mai trebue ferită şi de *pericolul avalanşelor,* şi anume atât cele de zăpadă, care curgând jos, distrug tot ce-i în drum, cât şi de presiunea aerului, care însoţeşte avalanşa, care de obiceiu este extrem de ridicată.

In ce priveşte construirea însăşi a cabanei de vânătoare, se vor observa următoarele reguli:

1. Cabana să nu fie mai mare decât este absolut necesar. Important este ca încăperile ei să se poată încălzi în timpul cel mai scurt posibil. Vânătorul, care ajunge toamna sau iarna transpirat la cabană, nu poate aştepta mult timp, până când cabana se încălzeşte. Aceasta numai atunci este posibil, dacă încăperile sunt pe cât cu putinţă de mici.

2. Fundamentul cabanei să se facă din zidărie plină, cu mortar hidraulic, sau cel puţin din zidărie uscată, cu pietrele bine şi precis aşezate; altfel, podeaua va fi permanent rece şi şoarecii vor fi mosafiri permanenţi ai cabanei.

3. Bârnele întrebuinţate la construirea cabanei vor fi uscate şi pe cât posibil cioplite în trei părţi. Crăpăturile şi găurile dintre bârne se vor astupa cu muşchiu. Se recomandă a se tapeta pereţii pe dinăuntu cu hârtie groasă de celuloză, iar pe din afară — cel puţin partea expusă vântului violent — cu hârtie gudronată sau cu scânduri precis aşezate.

4. Cabana se va acoperi cu şindrilă şi nu va fi prevăzută cu coş, astfel încât hornul se va termina direct în pod în forma unui genuchiu. La locul unde hornul sau burlanul trece tavanul se va aşeza în jurul hornului asbest sau tinichea, iar în podul casei se va pune un strat de pietriş pentru evitarea incendiului. Dacă funinginea, care cu timpul se va aşeza pe şindrile în apropierea hornului, se va curăţi permanent, pericolul de incendiu este mult redus. Totuşi, este recomandabil a se asigura cabana în contra incendiului.

In cazul de mai sus, adică dacă hornul sfârşeşte direct în pod, acesta se va putea întrebuinţa şi pentru afumarea carnei vânatului împuşcat, micşorând prin aceasta greutatea vânatului doborît, deci şi greutatea transportului vânatului împuşcat dela cabană până la locul de destinaţie. In acest caz, din oasele vânatului se va şi putea

CABANA DE VÂNĂTOARE
VALEA POJORTEI
SC. 1:100

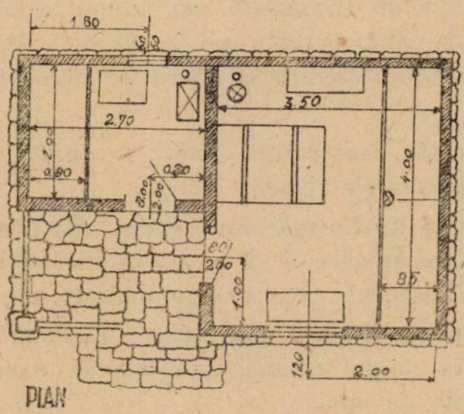

PLAN

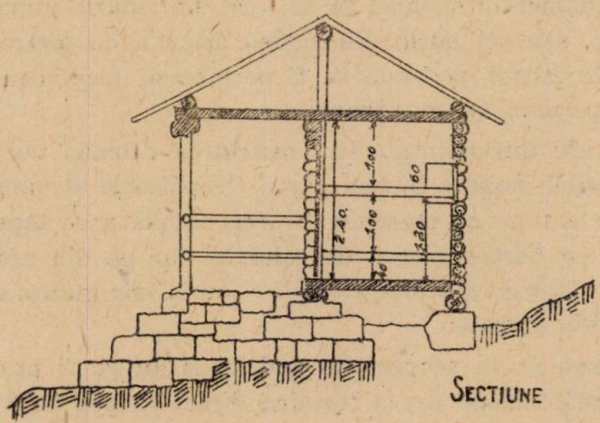

SECTIUNE

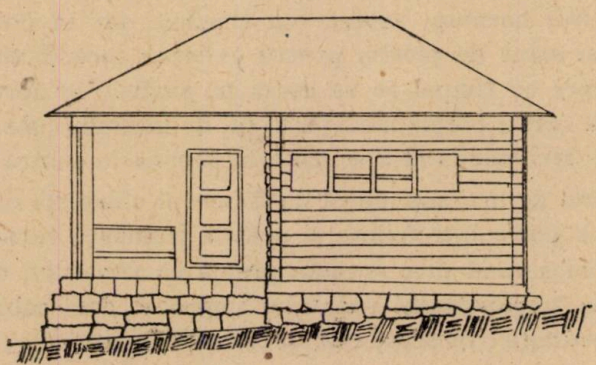

fierbe imediat pentru săpun, întrebuinţând astfel în mod raţional toate părţile vânatului.

5. Pentru încălzirea încăperilor, să se depoziteze permanent sub paturi o cantitate suficientă de lemne de foc bine uscate, tăiate şi crăpate, iar pentru păstrarea alimentelor să se pregătească la un loc răcoros şi ferit de şoareci — de obiceiu pe terasă — o mică lădiţă, care se va putea încuia.

Dacă se vor îndeplini toate punctele şi toate condiţiunile de mai sus, cabana astfel plasată şi construită va contribui mult la reuşita dorită a vânătoarei de munte.

Alăturatul plan, al unei cabane de vânătoare, îndeplineşte toate cerinţele de mai sus. In această cabană au loc 4 vânători şi 2 paznici de vânătoare. Mobilierul întreg constă din: 1 sobă de fier, 1 maşină de bucătărie, 2 măsuţe, 4 bănci, 6 paturi construite etajat şi 6 saltele. Apoi, 2 lămpi cu petrol, 1 lighean, 1 căldare, 2 oale, 1 cratiţă, 6 pahare, 12 farfurii de aluminium, o sticlă plină cu petrol şi pe urmă câteva sticle de lămpi de rezervă.

Le campement de chasse dans les Carpathes.

L'auteur montre les conditions dont on doit remplir une maison de chasse dans les montagnes Carpathes au point de vue: du site, de l'hygiène, économique, tehnique et de la sûreté.

C R O N I C A

INTERNĂ

● **Anul forestier 1946.**

Anul 1946 a fost așteptat cu luminoasă nădejde de întreaga lume ca an aducător al păcii. Speranțele omenirii au fost însă înșelate. Mesagiul de libertate, bună stare și pacificare, pe care popoarele l-au așteptat însetate, n'a putut străbate toate granițele și nici pătrunde în toate inimile. Dacă, pe plan politic internațional, anul trecut a reprezentat, cu fluctuații, o contribuție simțitoare la rezolvarea spinoasei probleme a păcii, pe plan economic el a însemnat un an falimentar. Schimburile internaționale au continuat să fie anemice, iar ca rezultat o mare parte a lumii a trăit și continuă a trăi sub spectrul foametei, fără a întrevedea o schimbare esențială în viitorul apropiat.

Țara noastră, după un lung război pierdut, încearcă toate dificultățile inerente unei situații internaționale neclarificate. Urmând unui an secetos, vara lui 1946 a fost deasemenea bântuită de o **secetă** cumplită, cum economia noastră agrară n'a mai înregistrat în ultimii 50 ani. Efectele ei, resimțite pe aproape întreaga suprafață a țării, au învederat încă odată precaritatea bunei stări a țărilor „eminamente" agricole. In Moldova, provincia cea mai greu lovită de război și de efectele secetei, viața pâlpâie în condiții dramatice.

Dar arșița n'a pârjolit numai câmpurile ci a incendiat și pădurile. Groaznicul flagel al **incendiilor** a bântuit cu o vigoare neîntâlnită mai toate regiunile țării, căzându-i pradă zeci de mii de hectare de pădure. Pădurile țării au ars ca imense făclii zile și nopți dearândul și numai ivirea ploilor a pus capăt acestei noi suferințe a pădurii.

Efectele dezastruoase ale secetei au deslănțuit o fără precedent de gravă **criză alimentară**, căreia poporul român, luptând din greu cu obligațiile externe și cu dificultățile reconstrucției țării, se vede nevoit să-i găsească o grabnică soluție, deoarece de neintârziata ei rezolvare depinde ca niciodată viața și viitorul său. Intr'un astfel de moment, poporul român a întors o privire plină de speranță către pădurile sale, și — ca și altădată — a cerut pădurii ceea ce ogorul i-a refuzat: hrană pentru el și vitele sale.

Astfel pădurea, deși ea însăși în suferință, a dat un ajutor neprecupețit sătenilor, primind vitele la pășunat. Pentru asigurarea hranei vitelor pe timpul iernii, Statul a permis *) în mod gratuit în toate pădurile țării strângerea de frunzare și practicarea mugurilului, în pădurile de baltă, instituindu-se obligațiuni precise pentru organele silvice și afectându-se fonduri masive în acest scop. Pentru a suplini redusele cantități disponibile de grăsimi, necesare

---

*) A se vedea și evidența legilor și deciziilor de interes forestier, publicată de noi în Revista Pădurilor Nr. 9—10, pp. 164—168 și Nr. 11—12, pp. 252—256.

populaţiei, Statul a instituit obligaţia de colectarea jirului şi a seminţelor de conifere, urmând a fi prelucrate în fabricile de uleiuri comestibile. Deasemenea prin export de lemn şi cherestea s'au obţinut în compensaţie cereale şi alte produse alimentare. Ajutorul, pe care pădurea l-a dat poporului român, într'un ceas critic al existenţei sale, merită mai mult decât o subliniere.

Planificarea, coordonarea şi aplicarea **politicii forestiere** a Statului a fost făcută în anul trecut de **Comisia Tehnică a Lemnului**, creată în baza J. C. M. Nr. 1.439/1945, (publ. în M. Of. Nr. 271/945), ca organ al Consiliului Superior al Economiei Naţionale. Această comisie în compunerea căreia intră specialişti din toate ramurile de activitate ale economiei forestiere, a luat în studiu numeroasele probleme ivite în sectorul forestier (situaţia livrărilor pentru Convenţia de Armistiţiu, consumul intern de materiale lemnoase, stabilirea disponibilităţilor pentru export, activarea exploatărilor forestiere, actualizarea preţurilor materialelor lemnoase, stăvilirea delictelor silvice şi a incendiilor din păduri, necesităţile de credit ale industriei forestiere, etc.) şi a făcut propuneri forurilor superioare pentru justa lor soluţionare. Dispunând de suficiente mijloace de documentare şi având asigurată colaborarea instituţiilor de Stat şi a organizaţiilor profesionale, activitatea sa a fost rodnică şi a răspuns unor reale necesităţi, concretizându-se — între altele — şi printr'o serie de legiuiri, între care citäm legea pentru înfiinţarea circumscripţiilor silvice de control şi legea pentru organizarea Casei Pădurilor Statului.

Dorind să amintim **realizările legislative**, trebuie să observăm că în anul expirat nu s'au produs schimbări esenţiale faţă de trecut, deşi forurile competinte au depus o activitate prodigioasă pentru elaborarea unui cadru legal, adecuat noilor împrejurări. S'a pregătit astfel o serie întreagă de legi pentru îndrumarea diverselor sectoare ale economiei forestiere, dar care, din diferite motive, nu au putut fi desăvârşite prin procedura extraordinară a decretelor-legi şi urmează să facă obiectul acţiunii de legiferare a Adunării Deputaţilor.

O singură lege totuşi a căpătat formă definitivă, **legea Nr. 904 pentru organizarea Casei Pădurilor Statului**, care, pentru a da o nouă aşezare celei mai mari administraţiuni silvice, mai conformă cu rolul său important în economia naţională, consacră în principal o destul de largă autonomie administrativă şi financiară, necesară unei funcţionări prompte.

O menţiune specială merită şi cele câteva legi prin care se modifică unele prevederi ale legilor pentru pădurile de protecţie şi pentru pădurile necesare apărării naţionale, abrogându-se dispoziţiunile speciale restrictive referitoare la regimul defrişerilor şi redându-le regimului prevăzut de Codul silvic în art. 13. Aceste modificări au dat un nou impuls cererilor de defrişare, pentru creeare de izlazuri comunale, pentru comunele sărace lipsite de păşune. Pentru rezolvarea lor a apărut o serie de „legi", cu caracter individual (cf. Mon. Of. Nr. 278 bis/30.XI.1946), care sub diferite motive ca transformare în păşune, schimbare de destinaţie, vânzare de pădure cu preţ de expropriere spre a fi transformată în păşune, etc., au impus noi sacrificii pădurii, reducând şi mai mult domeniul forestier al ţării.

Dintre celelalte legiuiri apărute, mai trebuie citate încă:

— Legea Nr. 295/946, care stabileşte normele de organizare, administrarea şi un **nou statut al „Fondului Bisericesc Ortodox Român din Bucovina"**,

cu o largă reprezentare a intereselor populației în compunerea organelor de conducere.

— Legea Nr. 453/946 pentru înființarea **circumscripțiilor silvice de control**, având de scop activarea exploatărilor de păduri precum și controlul distribuției produselor lemnoase.

— Cele două soluțiuni opuse, survenite în interval de câteva luni prin legile Nr. 384/946 și Nr. 765/946 pentru rezolvarea litigiului istoric cu privire la **administrarea patrimoniului fostelor regimente grănicerești.**

In rest, desvoltându-ne încă sub regimul economiei dirijate, s'a continuat edictarea a o serie de dispoziţiuni legale, emanând dela M. A. D., S. S. al Aprovizionării sau dela Comisariatul general al Prețurilor, care, cu scopul de a realiza o adaptare a producției, circulației și consumului de materiale lemnoase la politica generală a Statului, au înmulțit diversele formalități la care sunt supuși toți cei încadrați în circuitul vieții economice.

Trecând la **activitatea marilor instituții silvice**, Consiliul Tehnic, I. C. E. F., CAPS., Direcția Silvică, Direcția P. P. J., Fondul Bisericesc, trebuie să arătăm din capul locului că, luptând cu dificultăți materiale neîntâlnite până acum, ele au urmărit cu tenacitate înfăptuirea programelor lor de lucru. Dacă acestea nu au putut fi realizate integral, se datorește în primul rând gravei crize alimentare, care a determinat accentuarea dificultăților existente prin insuficienta dotare a fondurilor bugetare afectate. Lipsa porumbului, alimentul Nr. 1 al muncitorilor de pădure, a adus o încetinire a ritmului exploatarilor, care s'a resfrânt și asupra celorlalte sectoare de producție. Continua și mereu sporita decalare dintre prețurîle maximale de vânzare ale produselor lemnoase și remunerația diverselor elemente alcătuitoare ale valorii de cost, a produs o extremă agravare a situației financiare a acestor instituții, care a necesitat intervenția Statului cu credite pentru finanțarea producției. Cu toate aceste credite, situația rămâne critică și ia aspecte alarmante în câmpul inițiativei private.

In domeniul **industriei și comerțului lemnului**, situația se prezintă la fel de îngrijorătoare. Având să rezolve grele probleme impuse de lipsa alimentelor și pieselor de schimb, de insuficiența creditelor și de carența mijloacelor de transport, cu un regim de prețuri depășit cu mult de cheltuielile de producție, industriile forestiere au căutat să facă față atât obligațiilor externe cât și cererilor de pe piața internă. In cadrul obligațiilor externe, s'a activat cu deosebită râvnă la satisfacerea clauzelor Convenției de Armistițiu (art. 11 și 12) și ale acordurilor comerciale cu URSS., Jugoslavia, Bulgaria și Ungaria.

Anul trecut ne-a învederat că, pentru o perioadă de vreme, în structura balanței comerciale a României vor interveni modificări, ce vor aduce în primul plan lemnul. Din nefericire, această nouă poziție pentru lemn, nu se datorește unei producțiuni forestiere sporite printr'o gospodărire rațională ci bine cunoscutelor lipsuri și indisponibilități ale produselor agricole și petrolifere. Comprimând consumul intern la minimum și raționalizând repartiția cherestelei, s'au putut realiza unele cote disponibile la export în compensație cu alimente și utilaj industrial.

In această ordine de idei, trebuie să menționăm și colaborarea capitalului român cu cel sovietic prin constituirea societății **„Sovromlemn"**, chemată a juca un rol proeminent în câmpul exploatărilor, industrializării, comercia-

lizării, exportului și construirii de instalații tehnice. Deasemenea, trebuie remarcată noua societate ce urmează a fi înființată prin convenția intervenită între Fondul Bisericesc (Fonbis) și CFR., având de obiect exploatarea, industrializarea, comercializarea și valorificarea bunurilor Fondului Bisericesc și care corespunde nevoilor mărite de lemn ale căilor ferate precum și rezolvării impasului în care se găsea Fondul.

Trecând la sectorul **economiei vânatului**, avem regretul de a nu înregistra nici în acest an actul de restituție și de totală integrare în economia forestieră, pe care-l reclamă interesele gospodăriei cinegetice. O dare de seamă amănunțită a realizărilor se găsește în corpul revistei.

Cultivându-se o veche tradiție, prezentă astfel și în vitregile condiții actuale, **manifestările culturale** au continuat să păstreze o poziție de prim plan în preocupările corpului silvic. Cu uitare de sine și multiple sacrificii personale, animatorii acestor preocupări au menținut nivelul înalt al unei profesiuni intelectuale, al cărei prestigiu se revendică și se păstrează printr'o prezență consecventă pe linia realizărilor culturale. Fapta lor, promovând o concepție generoasă de viață, îmbracă astfel o anume măreție.

Semnalăm, în primul rând, acele manifestări adresate populației, care tind la formarea unei „conștiințe forestiere", dela care se așteaptă o mai vie înțelegere a rostului pădurilor în viața veșnică a țării. **Sădirea arborilor**, desfășurată în întreaga țară, prin grija organelor silvice, a asociat mai ales tineretul la acțiunea de difuzare a adevărurilor despre pădure. La centru, ea a fost onorată și de prezența capilor Departamentului Agriculturii și Domeniilor.

Tinzând la aceleași obiective, am asistat în anul trecut la alte două manifestări, adresate marelui public, **expoziția Casei Pădurilor Statului** și expoziția **„Lemnul în România"**. Dacă cea dintâi, organizată cu competință, a izbutit să pună în lumină efortul CAPS-ului în refacerea țării, cea de a doua, deschisă sub egida Ministerului Informațiilor, deși a prezentat imagini artistice, n'a atins pe deplin țelul vizat, datorită unor imperfecțiuni de organizare, dintre care redactarea nesatisfacătoare a textelor explicative a părut cea mai evidentă.

Tot pe linia manifestărilor culturale, s'a înregistrat, mai ales în prima jumătate a anului trecut, o bogată activitate în domeniul **conferințelor** de specialitate. Astfel la **Cercul de Studii** au cuvântat d-nii I. Pavelescu (Cu prilejul unei dubie comemorări: 50 ani dela înființarea Parcului Mihăești, 10 ani dela moartea lui Iuliu Moldovanu), D. Teodorescu (Adaptarea și sporirea producției forestiere în noua concepție economică), Dr. T. Bălănică (Fenologia forestieră în slujba apărării și sporirii patrimoniului forestier), V. Filip (Noi orizonturi în industrializarea lemnului), Dr. V. Sabău (Probleme de proprietate forestieră în Ardeal), St. Rodoteatu (Considerațiuni asupra proprietății și producției forestiere).

In același cadru al Soc. Progresul Silvic, dar sub formă de **symposion**, a avut loc o altă serie de comunicări, grupate în jurul câtorva idei centrale: **problema muncii în exploatările forestiere** (d-nii: E. Vintilă, R. Răscanu, T. Georgian, C. Dragu); problema împăduririlor în stepa română (d-nii St. Rubțov, I. Mateescu, I. Vlad); problema protecției pădurilor (d-nii: M. Ene, Th. Rădulescu, T. Comes). Discuțiunile în jurul acestei teme, au fost conduse — respectiv — de d-nii: I. C. Demetrescu, M. Petcuț și Gr. Eliescu.

La ARLUS., în cadrul subsecţiei silvice. a fost continuată acţiunea de difuzare a realizărilor forestiere sovietice, căutându-se ca subiectele comunicărilor să urmărească succesiunea lucrărilor de teren. Au conferenţiat d-nii: St. Rodoteatu (Organizarea muncii la exploatările forestiere din URSS.), E. Misso (Metodele mecanice noi pentru debitarea traverselor), Gr. Colpacci (Aportul URSS. adus pentru modernizarea şi refacerea industriilor forestiere), V. I. Koldanov (Recentele metode de împădurire din URSS.), C. Georgescu (Economia forestieră a URSS.), Al Beldie (Impresii forestiere din URSS.).

La **Radio**, d-l Ing. Gr. Colpacci a vorbit despre „Domeniul forestier al URSS.".

Activitatea **publicistică**, deşi a avut de înfruntat enorme dificultăţi, provocate de lipsa de hârtie şi de costul extrem de ridicat al tiparului, le-a biruit şi a înscris valoroase realizări. In fruntea acestora, stă **Revista Pădurilor**, în al 61-lea an de apariţie, care a continuat să prezinte un interesant material ştiinţific şi informativ. Apărând numai în 4 caete, cu un total de 264 pagini, s'au publicat totuşi 27 de articale (studii şi comentarii) şi un foarte bogat material informativ, răspândit în cronicile: internă, acum 50 de ani, externă, cinegetică, legislativă şi recenzii. Forma aleasă de prezentare, calitatea colaborărilor şi apariţia regulată situează Revista Pădurilor în primele rânduri ale publicaţiilor ştiinţifice şi onorează pe toţi cei ce străduesc la desăvârşirea ei.

Suplimentul Profesional al Revistei Pădurilor, care apare cu regularitate dela 23 August 1944, a cuprins în cele 178 pagini ale sale, un bogat material oglindind preocupările profesionale ale Corpului Silvic, precum şi interesul pe care-l suscită în sânul său aceste probleme.

Foaia Oficială CAPS., în al VIII-lea an de apariţie, a publicat în cele 13 caete apărute un variat material informativ, integrat în natura tradiţională a preocupărilor sale: norme şi instrucţiuni de serviciu, ordine circulare, etc.

Articole de interes forestier au continuat să apară în mai toate ziarele. O atenţie deosebită le-a acordat ziarul „Finanţe şi Industrie", care către finele anului trecut a consacrat săptămânal o „pagină forestieră", în care s'au publicat articole interesând comerţul, industria şi politica lemnului, cu colaborarea şi a inginerilor silvici. Deasemenea în revista „Propăşirea", apărută sub egida Ministerului de Agricultură şi Domenii, ca organ al agriculturii, cooperaţiei şi silviculturii, s'au difuzat numeroase cunoştinţe despre pădure şi însemnătatea ei.

In domeniul **tipăriturilor de cărţi silvice**, editura **Soc. Progresul Silvic**, cu o activitate mai restrânsă ca în trecut, din cauza dificultăţilor menţionate mai sus, a dat totuşi la lumină două lucrări: Evoluţia economiei forestiere în România de Ing. Dr. V. Sabău şi Gustave Huffel de Ing. Gh. Pană.

Institutul de Cercetări Forestiere al României, în cadrul lucrărilor sale de cercetare, în care întâmpină numeroase dificultăţi, creeate de o dotare insuficientă şi de condiţiile de lucru incompatibile cu climatul necesar creaţiei ştiinţifice, a publicat încă o parte din rezultalele acestor cercetări, aducând astfel noui contribuţii la propăşirea ştiinţelor silvice. In afară de volumul X de Anale, cuprinzând lucrările d-lor: Prof. D. A. Sburlan, N. Ghelmeziu, G. T. Toma, E. Vintilă, Gh. Nicolau-Bârlad, At. Haralamb, S. Paşcov-

mai adauge suma de 383.000 dolari investiţi în fabricile de îngrăşăminte.

In total, sumele cheltuite în cei 10 ani pentru restaurarea văii Tennessee se urcă la 750 milioane dolari.

Astfel s'a ajuns ca numai în 10 ani, un fluviu şi o suprafaţă imensă drenată de el, să sufere transformări în bine de necrezut. Iniţial capricios şi vagabond, fluviul a fost schimbat într'un lanţ de mari lacuri liniştite, care fac prosperitatea, siguranţa şi plăcerea riveranilor. Un curs de apă, a cărui forţă altădată distrugătoare şi pierdută, este astăzi stăpânit şi folosit, zi şi noapte, la producerea unei energii electrice, care uşurează povara muncii omeneşti. Valea Tennessee constitue istoria unor terenuri devenite sterile prin nepricepere şi abuz, redate fertilităţii; este istoria pădurilor devastate şi incendiate, refăcute şi puse în situaţia de a creşte cu vigoare; este istoria unei populaţii al cărei efort a ajuns să creeze din nou valea Tennessee. Istoria aceasta se potriveşte oricărei alte regiuni, oricărui râu, căci toate văile au trăsături comune: apa, aerul, pământul, mineralele, pădurile. Tennessee — ne spune autorul cărţii care ne-au prilejuit datele acestui articol [1]) — a fost un gigant leneş şi distrugător. Astăzi forţa sa nelimitată, captată de T. V. A., este, după 10 ani de eforturi, în serviciul riveranilor. Nu există azi în lume un alt curs de apă care să fie supus voinţei omului, ca Tennessee. Nu este un alt curs de apă care să lucreze aşa de greu pentru om ca Tennessee. Forţa lui care altădată se manifesta aşa de brutal, azi dă energie electrică.

T. V. A. prin opera imensă şi de necrezut, realizată într'un interval de timp record, a dovedit că în secolul XX se poate face şi imposibilul. Valoarea acestei experienţe mai rezidă şi în faptul că ea stabileşte că cel mai bun fel de a duce la bun sfârşit o sarcină ca aceea de care este vorba mai sus, este de a respecta, între altele, echilibrul stabilit de natură.

Tennessee Valley

L'auteur du présent article fait un bref compte rendu sur la magnifique oeuvre de reconstruction entreprise, dans les Etats-Unis en Amérique par „Tennessee Valley Authority" dans le bassin du grand fleuve Tennessee affluent du Ohio.

1) David E. Lilienthal: Construit pour la peuple. T. V. A. une expérience de la démocratie américaine. New-York, 1945; 246 pagini.

Din analizele mecanice făcute în nisipurile depe dune se constată predominanța nisipului mare și procentul foarte redus al părților levigabile. De aici rezultă că aceste soluri reţin o cantitate de apă cu totul insuficientă, iar din cauza marilor spaţii lacunare, apa nu se poate ridica uşor prin capilaritate.

Rădăcinile şi aerul pătrund uşor în adâncime, solul este sărac în săruri nutritive, se încălzesc repede şi se răcesc repede.

Iar din analizele nisipurilor din lacoviști se constată că:

I. Orizontul A are o capacitate mai mare de reţinere a apei.

II. Permeabilitatea pentru apă şi aer este mai redusă.

III. Comparativ cu dunele, mai multe materii nutritive.

IV. Procent anormal de părţi levigabile, deci coloidal nu pot lega particulele mici sub formă de agregate.

V. Inrădăcinarea superficială.

Determinările de reacţiune, (făcute pe cale electrometrică, în laboratorul Orössi din Satu-Mare, de către Vorone Ana), au dat valori pH ca următoarele:

Orizontul A: 4,77. Orizontul B: 6,44. Orizontul C: 6,38.

Plantaţiunile de salcâm. Din literatura maghiară rezultă că primele împăduriri cu salcâm s'au făcut la anul 1901 în regiunea Debreţin, neavând nimic comun cu împăduririle din 1778 şi 1815 din regiunea Deliblat.

Primele plantaţiuni masive s'au făcut în hotarul comunei Curtuiuşeni, în anii 1913—1914, pe cca 420 jug. cad. cu 5750 puieţi la hectar.

Sub administraţia românească însă, doctrina care câştigase cei mai mulţi adepţi în această regiune era inspirată din nevoile de lemn de lucru din ce în ce mai accentuate. Deaceea se prevedea înlocuirea treptată a celorlalte esenţe prin stejarul pedunculat.

Revenindu-se temporar la administraţia maghiară, aceasta a crezut mai oportun să încurajeze cultura salcâmului, care se pare că deşi nu dăduse rezultate mulţumitoare, mai ales din cauza sărăcirii avansate a solului, prezenta cele mai multe garanţii, în ceea ce priveşte stabilizarea vegetaţiei forestiere pe nisipurile sălăjene.

Astăzi, din nou se pune problema înobilării arboretelor existente prin înlocuirea salcâmului în special cu stejar şi creerea unor arborete noi de pedunculat.

Din nefericire, după cum am putut observa, această politică sănătoasă pare sortită unui eşec cel puţin parţial, datorită unor condiţii locale, pe cari voi încerca să le arăt mai jos.

a) In primul rând, pepinierele nu sunt bine întreţinute, puieţii fiind înăbuşiţi de buruieni (Festuca glauca, Koeleria gracilis, Carex nutans, Veronica dentata, Veronica arvensis, Salvia pratensis, Solanum nigrum, Dactilys glomerata, Ranunculus acer, Calamagrostis predofragmites).

Apoi greşala capitală care s'a comis a fost neglijarea completă a introducerii subarboretului în culturi, deşi o simplă privire comparativă asupra diferitelor arborete poate fi mai mult decât concludentă. Incurajarea introducerii subarboretului, în special a alunului, păducelului, va avea efectele cele mai fericite asupra arboretelor de pedunculat.

b) O altă cauză o constitue numărul excesiv al delictelor, cari se extind cu precădere asupra lemnului de lucru.

c) In sfârşit o mare eroare se comite prin amestecurile nelogice de esenţe de lumină şi prin puţina importanţă care s'a dat plopului.

Impăduriri pe nisipuri cu alte specii. I. *Pinul silvestru* merge foarte bine dar suferă de zăpezile moi ce cad toamna şi primăvara. II. In ceea ce priveşte *pinul austriac* deşi s'a constatat că puieţii se usucă, se încearcă totuşi cultura lui în continuare. III. *Glădiţa* se prezintă mai slab decât salcâmul, plantându-se ca gard viu. IV. *Nucul comun şi american* suferă de gerurile timpurii şi târzii. V. *Oţetarul,* plantat contra păşunatului, suferă de geruri. VI. *Sălcioara* (Eleagnus), se prezintă bine în pepiniere, dar fără randament în cultură. VII. *Amorpha fruticosa* este destinată pentru înlesnirea culturii fazanului. VIII. *Dudul* suferă şi el de geruri, dar trebue sprijinit în vederea creşterii viermilor de mătase. IX. *Plopul,* esenţă de viitor, merge bine pe lăcovişti şi în depresiuni.

BIBLIOGRAFIA

Blattny T. és **Fekete L.** Fak és eserjék és el terjedese. 1913.
Chiriţă C. Dr.: Problema solului în silvicultura română. 1933.
Drăcea M.: Curs de silvicultură. 1924.
Kaan K.: Faertékesitésünk és gazdasagi érdekeink a hegyvidéken. 1904.
Karollyi J.: Etude sur les bois du Domaine de Nagy-Karollyi. 1909.
Wittnar F.: Etude pédologique sur les teritoires forestiers entre Nagyvaradi et Szatmarnémeti. 1910.
Zeitler H. Ing.: La situation orographique de la région de Szamos supérieur.

Sur les sables mouvants de la frontière de Nord-Ouest du pays.

versant va executa vânătoarea, văzând capra neagră din vale și vânând-o apoi la dibuit. In acest caz capra neagră doborîtă, ușor se va transporta în vale la cabană, transportul ei la deal fiind greu sau chiar imposibil.

Pentru vânătoarea la urs sau cocoș de munte nu se va construi o cabană separată decât numai în cazurile cele mai rare. In aceste cazuri se va construi cel mult o colibă de vânătoare provizorie. In primul caz, cabana construită pentru vânătoarea la cerb sau la capre negre se va întrebuința și pentru vânătoarea la urs și cocoș de munte.

2. *Din punct de vedere estetic,* cabana trebue să aibă o poziție cât mai frumoasă. Cu cât mai frumos este așezată cabana și cu cât mai variată și excepțională este perpectiva dela geamuri sau dela terasa ei, cu atât mai atrăgătoare și însuflețitoare va fi șederea și petrecerea în ea, și cu atât mai bucuros va fi căutată de vânător. A ne bucura de frumusețile naturii, formează unul dintre elementele cele mai însemnate ale vânătoarei de munte. O cabană, a cărei poziție nu este frumoasă, este fără viață și fără valoare, nefiind căutată de vânător decât numai cu părere de rău și cu desgust.

3. *Din punct de vedere al sănătății,* cabana trebue să aibă o poziție plină de soare, cât mai deschisă, sudică și absolut uscată. Soarele și vântul să aibă permanent acces liber. Este o greșală fundamentală, a se plasa cabana în locuri umbrite, umede, înfundate și închise, cum dealtfel se găsesc destul de des. In acest caz, cabana întotdeauna va fi umedă, rece, nesănătoasă și moroasă, și în scurt timp distrusă de buretele de pereți (Merulius lacrimans).

4. *Din punct de vedere economic,* cabana să aibă o poziție corespunzătoare, adică să fie așezată în nemijlocita apropiere a apei potabile (izvor, pârâu), și să fie ușor accesibilă pentru căruțe, sau cel puțin pentru cai de călărie. In plus, să se găsească *lemne de foc* în cantitate suficientă (doborîturi de vânt, de zăpadă și de avalanșe, etc.) și permanent în apropierea cabanei, întrucât fără lemne de foc și fără apă, nici o viață în cabană nu este cu putință.

5. *Din punct de vedere al siguranței,* cabana să fie ferită, pe cât cu putință, de invaziune și de distrugere de către rău făcători. Aceasta se obține — în cazul când cabana nu este permanent locuită de paznicul de vânătoare — parte prin construirea ei, nu departe de o stână locuită, sau cât mai aproape de drumurile des frecventate de oameni.

6. *Din punct de vedere tehnic,* cabana să răspundă cerințelor tehnice, adică să fie plasată acolo unde materialele de construcție

(bârne, lemne pentru șindrilă, pietre, nisip, etc.) se găsesc în imediată apropiere. In munții înalți, transportul lor la o distanță mai mare este extrem de greu și costisitor.

In munții înalți, în afară de plasament, cabana mai trebue ferită și de *pericolul avalanșelor*, și anume atât cele de zăpadă, care curgând jos, distrug tot ce-i în drum, cât și de presiunea aerului, care însoțește avalanșa, care de obiceiu este extrem de ridicată.

In ce privește construirea însăși a cabanei de vânătoare, se vor observa următoarele reguli:

1. Cabana să nu fie mai mare decât este absolut necesar. Important este ca încăperile ei să se poată încălzi în timpul cel mai scurt posibil. Vânătorul, care ajunge toamna sau iarna transpirat la cabană, nu poate aștepta mult timp, până când cabana se încălzește. Aceasta numai atunci este posibil, dacă încăperile sunt pe cât cu putință de mici.

2. Fundamentul cabanei să se facă din zidărie plină, cu mortar hidraulic, sau cel puțin din zidărie uscată, cu pietrele bine și precis așezate; altfel, podeaua va fi permanent rece și șoarecii vor fi mosafiri permanenți ai cabanei.

3. Bârnele întrebuințate la construirea cabanei vor fi uscate și pe cât posibil cioplite în trei părți. Crăpăturile și găurile dintre bârne se vor astupa cu mușchiu. Se recomandă a se tapeta pereții pe dinăuntu cu hârtie groasă de celuloză, iar pe din afară — cel puțin partea expusă vântului violent — cu hârtie gudronată sau cu scânduri precis așezate.

4. Cabana se va acoperi cu șindrilă și nu va fi prevăzută cu coș, astfel încât hornul se va termina direct în pod în forma unui genuchiu. La locul unde hornul sau burlanul trece tavanul se va așeza în jurul hornului asbest sau tinichea, iar în podul casei se va pune un strat de pietriș pentru evitarea incendiului. Dacă funinginea, care cu timpul se va așeza pe șindrile în apropierea hornului, se va curăți permanent, pericolul de incendiu este mult redus. Totuși, este recomandabil a se asigura cabana în contra incendiului.

In cazul de mai sus, adică dacă hornul sfârșește direct în pod, acesta se va putea întrebuința și pentru afumarea carnei vânatului împușcat, micșorând prin aceasta greutatea vânatului doborît, deci și greutatea transportului vânatului împușcat dela cabană până la locul de destinație. In acest caz, din oasele vânatului se va și putea

C R O N I C A

INTERNĂ

Anul forestier 1946.

Anul 1946 a fost aşteptat cu luminoasă nădejde de întreaga lume ca an aducător al păcii. Speranţele omenirii au fost însă înşelate. Mesagiul de libertate, bună stare şi pacificare, pe care popoarele l-au aşteptat însetate, n'a putut străbate toate graniţele şi nici pătrunde în toate inimile. Dacă, pe plan politic internaţional, anul trecut a reprezentat, cu fluctuaţii, o contribuţie simţitoare la rezolvarea spinoasei probleme a păcii, pe plan economic el a însemnat un an falimentar. Schimburile internaţionale au continuat să fie anemice, iar ca rezultat o mare parte a lumii a trăit şi continuă a trăi sub spectrul foametei, fără a întrevedea o schimbare esenţială în viitorul apropiat.

Ţara noastră, după un lung război pierdut, încearcă toate dificultăţile inerente unei situaţii internaţionale neclarificate. Urmând unui an secetos, vara lui 1946 a fost deasemenea bântuită de o **secetă** cumplită, cum economia noastră agrară n'a mai înregistrat în ultimii 50 ani. Efectele ei, resimţite pe aproape întreaga suprafaţă a ţării, au învederat încă odată precaritatea bunei stări a ţărilor „eminamente" agricole. In Moldova, provincia cea mai greu lovită de război şi de efectele secetei, viaţa pâlpâie în condiţii dramatice.

Dar arşiţa n'a pârjolit numai câmpurile ci a incendiat şi pădurile. Groaznicul flagel al **incendiilor** a bântuit cu o vigoare neîntâlnită mai toate regiunile ţării, căzându-i pradă zeci de mii de hectare de pădure. Pădurile ţării au ars ca imense făclii zile şi nopţi dearândul şi numai ivirea ploilor a pus capăt acestei noi suferinţe a pădurii.

Efectele dezastruoase ale secetei au deslănţuit o fără precedent de gravă **criză alimentară**, căreia poporul român, luptând din greu cu obligaţiile externe şi cu dificultăţile reconstrucţiei ţării, se vede nevoit să-i găsească o grabnică soluţie, deoarece de neintârziata ei rezolvare depinde ca niciodată viaţa şi viitorul său. Intr'un astfel de moment, poporul român a întors o privire plină de speranţă către pădurile sale, şi — ca şi altădată — a cerut pădurii ceea ce ogorul i-a refuzat: hrană pentru el şi vitele sale.

Astfel pădurea, deşi ea însăşi în suferinţă, a dat un ajutor neprecupeţit sătenilor, primind vitele la păşunat. Pentru asigurarea hranei vitelor pe timpul iernii, Statul a permis *) în mod gratuit în toate pădurile ţării strângerea de frunzare şi practicarea mugurilului, în pădurile de baltă, instituindu-se obligaţiuni precise pentru organele silvice şi afectându-se fonduri masive în acest scop. Pentru a suplini redusele cantităţi disponibile de grăsimi, necesare

---

*) A se vedea şi evidenţa legilor şi deciziilor de interes forestier, publicată de noi în Revista Pădurilor Nr. 9—10, pp. 164—168 şi Nr. 11—12, pp. 252—256.

populaţiei, Statul a instituit obligaţia de colectarea jirului şi a seminţelor de conifere, urmând a fi prelucrate în fabricile de uleiuri comestibile. Deasemenea prin export de lemn şi cherestea s'au obţinut în compensaţie cereale şi alte produse alimentare. Ajutorul, pe care pădurea l-a dat poporului român, într'un ceas critic al existenţei sale, merită mai mult decât o subliniere.

Planificarea, coordonarea şi aplicarea **politicii forestiere** a Statului a fost făcută în anul trecut de **Comisia Tehnică a Lemnului**, creată în baza J. C. M. Nr. 1.439/1945, (publ. în M. Of. Nr. 271/945), ca organ al Consiliului Superior al Economiei Naţionale. Această comisie în compunerea căreia intră specialişti din toate ramurile de activitate ale economiei forestiere, a luat în studiu numeroasele probleme ivite în sectorul forestier (situaţia livrărilor pentru Convenţia de Armistiţiu, consumul intern de materiale lemnoase, stabilirea disponibilităţilor pentru export, activarea exploatărilor forestiere, actualizarea preţurilor materialelor lemnoase, stăvilirea delictelor silvice şi a incendiilor din păduri, necesităţile de credit ale industriei forestiere, etc.) şi a făcut propuneri forurilor superioare pentru justa lor soluţionare. Dispunând de suficiente mijloace de documentare şi având asigurată colaborarea instituţiilor de Stat şi a organizaţiilor profesionale, activitatea sa a fost rodnică şi a răspuns unor reale necesităţi, concretizându-se — între altele — şi printr'o serie de legiuiri, între care citäm legea pentru înfiinţarea circumscripţiilor silvice de control şi legea pentru organizarea Casei Pădurilor Statului.

Dorind să amintim **realizările legislative**, trebuie să observăm că în anul expirat nu s'au produs schimbări esenţiale faţă de trecut, deşi forurile competinte au depus o activitate prodigioasă pentru elaborarea unui cadru legal, adecuat noilor împrejurări. S'a pregătit astfel o serie întreagă de legi pentru îndrumarea diverselor sectoare ale economiei forestiere, dar care, din diferite motive, nu au putut fi desăvârşite prin procedura extraordinară a decretelor-legi şi urmează să facă obiectul acţiunii de legiferare a Adunării Deputaţilor.

O singură lege totuşi a căpătat formă definitivă, **legea Nr. 904 pentru organizarea Casei Pădurilor Statului**, care, pentru a da o nouă aşezare celei mai mari administraţiuni silvice, mai conformă cu rolul său important în economia naţională, consacră în principal o destul de largă autonomie administrativă şi financiară, necesară unei funcţionări prompte.

O menţiune specială merită şi cele câteva legi prin care se modifică unele prevederi ale legilor pentru pădurile de protecţie şi pentru pădurile necesare apărării naţionale, abrogându-se dispoziţiunile speciale restrictive referitoare la regimul defrişerilor şi redându-le regimului prevăzut de Codul silvic în art. 13. Aceste modificări au dat un nou impuls cererilor de defrişare, pentru creeare de izlazuri comunale, pentru comunele sărace lipsite de păşune. Pentru rezolvarea lor a apărut o serie de „legi", cu caracter individual (cf. Mon. Of. Nr. 278 bis/30.XI.1946), care sub diferite motive ca transformare în păşune, schimbare de destinaţie, vânzare de pădure cu preţ de expropriere spre a fi transformată în păşune, etc., au impus noi sacrificii pădurii, reducând şi mai mult domeniul forestier al ţării.

Dintre celelalte legiuiri apărute, mai trebuie citate încă:

— Legea Nr. 295/946, care stabileşte normele de organizare, administrarea şi un **nou statut al „Fondului Bisericesc Ortodox Român din Bucovina"**,

La ARLUS., în cadrul subsecţiei silvice, a fost continuată acţiunea de difuzare a realizărilor forestiere sovietice, căutându-se ca subiectele comunicărilor să urmărească succesiunea lucrărilor de teren. Au conferenţiat d-nii: St. Rodoteatu (Organizarea muncii la exploatările forestiere din URSS.), E. Misso (Metodele mecanice noi pentru debitarea traverselor), Gr. Colpacci (Aportul URSS. adus pentru modernizarea şi refacerea industriilor forestiere), V. I. Koldanov (Recentele metode de împădurire din URSS.), C. Georgescu (Economia forestieră a URSS.), Al Beldie (Impresii forestiere din URSS.).

La **Radio**, d-l Ing. Gr. Colpacci a vorbit despre „Domeniul forestier al URSS.".

Activitatea **publicistică**, deşi a avut de înfruntat enorme dificultăţi, provocate de lipsa de hârtie şi de costul extrem de ridicat al tiparului, le-a biruit şi a înscris valoroase realizări. In fruntea acestora, stă **Revista Pădurilor**, în al 61-lea an de apariţie, care a continuat să prezinte un interesant material ştiinţific şi informativ. Apărând numai în 4 caete, cu un total de 264 pagini, s'au publicat totuşi 27 de articale (studii şi comentarii) şi un foarte bogat material informativ, răspândit în cronicile: internă, acum 50 de ani, externă, cinegetică, legislativă şi recenzii. Forma aleasă de prezentare, calitatea colaborărilor şi apariţia regulată situează Revista Pădurilor în primele rânduri ale publicaţiilor ştiinţifice şi onorează pe toţi cei ce străduesc la desăvârşirea ei.

Suplimentul Profesional al Revistei Pădurilor, care apare cu regularitate dela 23 August 1944, a cuprins în cele 178 pagini ale sale, un bogat material oglindind preocupările profesionale ale Corpului Silvic, precum şi interesul pe care-l suscită în sânul său aceste probleme.

Foaia Oficială CAPS., în al VIII-lea an de apariţie, a publicat în cele 13 caete apărute un variat material informativ, integrat în natura tradiţională a preocupărilor sale: norme şi instrucţiuni de serviciu, ordine circulare, etc.

Articole de interes forestier au continuat să apară în mai toate ziarele. O atenţie deosebită le-a acordat ziarul „Finanţe şi Industrie", care către finele anului trecut a consacrat săptămânal o „pagină forestieră", în care s'au publicat articole interesând comerţul, industria şi politica lemnului, cu colaborarea şi a inginerilor silvici. Deasemenea în revista „Propăşirea", apărută sub egida Ministerului de Agricultură şi Domenii, ca organ al agriculturii, cooperaţiei şi silviculturii, s'au difuzat numeroase cunoştinţe despre pădure şi însemnătatea ei.

In domeniul **tipăriturilor de cărţi silvice**, editura **Soc. Progresul Silvic**, cu o activitate mai restrânsă ca în trecut, din cauza dificultăţilor menţionate mai sus, a dat totuşi la lumină două lucrări: Evoluţia economiei forestiere în România de Ing. Dr. V. Sabău şi Gustave Huffel de Ing. Gh. Panu.

Institutul de Cercetări Forestiere al României, în cadrul lucrărilor sale de cercetare, în care întâmpină numeroase dificultăţi, creeate de o dotare insuficientă şi de condiţiile de lucru incompatibile cu climatul necesar creaţiei ştiinţifice, a publicat încă o parte din rezultalele acestor cercetări, aducând astfel noui contribuţii la propăşirea ştiinţelor silvice. In afară de volumul X de Anale, cuprinzând lucrările d-lor: Prof. D. A. Sburlan, N. Ghelmeziu, G. T. Toma, E. Vintilă, Gh. Nicolau-Bârlad, At. Haralamb, S. Paşcov-

REVISTA PĂDURILOR

SUPLIMENT PROFESIONAL

Nr. 1—3/947 **Anul 62** **Red. resp.: ing. Tr. Vişan**

SUMARUL: **EDITORIAL:** Ing. Tr. Vişan — Activarea producţiei. **CRONICA PROFESIONALĂ:** Recepţia ca membru în Soc. Progresul Silvic a d-lui ing. G. V. Vasiliev. **NECROLOG:** † Dănilă Roşu. **DELA SOCIETATEA PROGRESUL SILCIV:** Congresul forestier din 1947, Săptămâna forestieră, Redeschiderea Vilei Sylva—Govora—Înştiinţare, Procesele-verbale ale şedinţelor Consiliului de Administraţie. **INFORMAŢIUNI:** Mişcare în personal — Ştiri diverse. **PUBLICAŢIUNI.**

ACTIVAREA PRODUCŢIEI

de Ing. TR. VIŞAN

Acum începe campania însămânţărilor.

Mulţi dintre inginerii silvici din Minister şi instituţii anexe au primit însărcinări speciale şi bine precizate în această campanie. Alţi colegi trebue să le ţină locul, îndeplinind şi munca lor.

Sunt unii cari spun: Inainte se făceau însămânţările şi fără atâtea îndemnuri şi mobilizări. De sigur, însă astăzi trebue să facem aceleaşi lucrări cu lipsă de seminţe, în unele locuri, cu stocul de vite redus, cu tractoarele în parte deteriorate, cu uneltele împuţinate şi cu o populaţie agricolă supusă uneori tentaţiei de a consuma pe loc sămânţa ce i se predă, din cauza lipsei de alimente.

Trecem prin mari greutăţi şi tocmai de aceea se cere astăzi eforturi mai mari. Trebue să menţinem intactă voinţa de a munci şi a lupta pentru îndreptarea celei mai grele situaţii în care s'a aflat ţara noastră de aproape o sută de ani. Nu trebue să ne lăsăm cuprinşi de descurajare şi pesimism, care se pot întinde foarte uşor peste sufletele slabe. Fiecare trebue să simtă că în faţa greutăţilor ce sunt de învins, nu se află singur şi că voinţa de a învinge a format un singur bloc din toţi fiii ţării. Această voinţă de a învinge greutăţile nu trebue să fie ceva de sezon, numai în legătură cu campania însămânţărilor, ci trebue să dinamizeze un efort continuu şi de lungă durată pentru fiecare din noi în sectorul său de activitate.

Activarea producţiei în sectorul forestier este tot aşa de importantă ca şi în sectorul agricol. Sectorul forestier este acela care trebue să asigure în primul rând şi plata importurilor necesare industriilor textile şi metalurgice cât şi îndeplinirea obligaţiunilor luate prin tratatul de pace. După cereale, lemnul este astăzi marfa cea mai căutată.

Greutăţile şi în acest sector sunt tot aşa de mari. Trebuesc alimente şi îmbrăcăminte pentru muncitori şi funcţionari; trebuesc unelte şi materiale tehnice; trebuesc credite. Dacă le-am avea toate acestea cu îndestulare, producţia n'ar mai fi o problemă; dar tocmai fiindcă lipsesc, ni se cere un efort sporit, fie pentru a le procura, fie pentru a îndemna pe fiecare să accepte a lucra totuşi în aceste condiţiuni mai grele, fiindcă a nu face nimic ar fi mult mai rău.

Este lucru constatat că în aceleaşi condiţiuni, şi având de întâmpinat aceleaşi greutăţi, unii şefi de unităţi realizează mai mult, iar alţii mai puţin. Explicaţia nu poate fi decât aceea că primii au avut mai multă voinţă şi capacitate de realizare decât ultimii. Este deci natural ca şi criteriul de apreciere al organelor de conducere din sectorul forestier să fie astăzi în primul rând şi în cea mai mare măsură, acel al muncii pe care o depunem şi al rezultatului obţinut.

Măsurile luate în ultimul timp ne arată că s'a şi început aplicarea efectivă a acestui criteriu. Nu însă dela asemenea măsuri putem aştepta în totul îndreptarea situaţiei. Numai voinţa noastră dârză de a lupta pentru înfrângerea tuturor greutăţilor, de a mobiliza în această luptă şi pe colaboratorii noştri, muncitori şi funcţionari, ne va putea duce la sporirea producţiunii în sectorul forestier, până la nivelul cerut de nevoile ţării.

N. R. — In caetul precedent, pe Nov.-Dec. 1946, al Revistei Pădurilor, la pag. 8 a Suplimentului Profesional a fost transcris greşit al. 3, care începe cu „Pentru plafonarea....“ Textul manuscrisului a fost următorul:

Plafonarea inginerilor la coeficientul 2,60 nu este justificată şi pentru motivul că ei au totuşi în Statut un post la 2,80, al Preşedintelui Consiliului tehnic superior, şi deci nu coeficientul de 2,60 este cel maxim. Plafonarea inginerilor va fi în concordanţă cu aceia stabilită pentru subingineri la coef. 2,30, numai dacă coeficientul pentru treapta cea mai înaltă, a Consilierului, va fi stabilit la 2,80.

RECEPȚIA D-LUI G. V. VASILIEV, INGINER SILVIC DIN U. R. S. S., CA MEMBRU IN SOC. PROGRESUL SILVIC.

In ziua de 24 Ianuarie 1947, a avut loc solemnitatea recepției ca membru al Soc. „Progresul Silvic" a d-lui ing. G. V. Vasiliev, directorul general al Soc. „Sovromlemn".

D-l Prof. C. C. Georgescu, președintele Soc. Progresul Silvic, după ce face cunoscute circumstanțele în care s'a produs cererea de admitere ca membru în Soc. Progresul Silvic a d-lui ing. G. G. Vasiliev, prezintă celor de față personalitatea noului membru al Societății, îi adresează o urare de bun venit în mijlocul membrilor societății și îi înmânează insigna de membru, precum și un exemplar din „Agenda Forestieră" a d-lor profesori V. N. Stinghe și D. A. Sburlan.

D-l ing. G. V. Vasiliev, vădit mișcat, mulțumește pentru cuvintele ce i-au fost adresate și exprimă via d-sale emoție pentru faptul de a fi primit ca membru în Societatea inginerilor silvici români, care poartă pe frontispiciul său cuvântul semnificativ de „progres". Precizează apoi atitudinea pe care d-sa o ia față de pădure, atitudine ce se integrează în concepția materialismului istoric.

După d-sa, pădurea nu poate exista ca element de sine stătător, ci trebue integrată în practicismul și dinamismul vieții reale a poporului. Odinioară, pădurea era privită ca un lucru frumos, ca un prilej de plimbare și contemplație, dar mai puțin ca un organism cu funcțiuni precise. Astăzi pădurea este în slujba poporului și pune la contribuție toate resursele sale pentru asigurarea unui standard ridicat de viață al populației.

In trecutul poporului românesc, pădurea a jucat un rol patriotic de apărare a teritoriului național, după cum o învederează războaiele lui Ștefan cel Mare. Deasemenea astăzi, când poporul român luptă pentru independența sa, pădurea permite redresarea țării, punând la dispoziție mijloacele sale în opera de refacere a țării și constituind un factor primordial în rezolvarea situației critice creată de secetă.

Prezentând apoi misiunea Soc. „Sovromlemn" ca fiind aceea de a oferi utilajul necesar producției și punerii în valoare a masivelor inaccesibile, d-sa își ia angajamentul, ca membru al Soc. „Progresul Silvic", de a fi un apărător și nu un distrugător al patrimoniului forestier. D-sa își manifestă convingerea că, având concursul forurilor în drept, va putea realiza programul societății „Sovromlemn" pentru binele poporului român.

După „profesiunea de credință" a d-lui ing. G. V. Vasiliev, rostită în limba rusă și a cărei traducere în limba română a fost făcută de d-l secretar general ing. N. Celac, a luat cuvântul d-l **Prof. Traian Săvulescu**, Ministrul Agriculturii și Domeniilor.

D-sa, după ce analizează cadrul în care își desvoltă activitatea Soc. „Sovromlemn" arată că la baza acestei colaborări româno-sovietice stă o adâncă înțelegere pentru sprijinirea și întărirea independenței poporului român și a economiei românești. Ascultând profesiunea de credință, a d-lui inginer G. V. Vasiliev și cunoscându-i sentimentele sale de prietenie pentru țara noastră, d-l Prof. Traian Săvulescu își manifestă convingerea că Soc. „Sovromlemn" va aduce un ajutor desinteresat economiei forestiere românești și va contribui la propășirea economiei generale a țării.

N E C R O L O G

† **DĂNILĂ ROȘU**

Inginer Consilier Silvic

Directorul Direcției a IX-a regionale silvice Cluj

Duminică 8 Septembrie 1946, s'a stins subit din viață cel care a fost inginerul consilier silvic Dănilă Roșu.

Născut la 17 August 1893 în orașul Sebeș, jud. Alba, dintr'o familie de brigadier silvic — care a dat ca slujitori pădurilor doi ingineri și un conductor silvic — a urmat cursul primar și gimnaziul din localitate, apoi cursul superior la liceul din Alba Iulia, pe care l-a absolvit luând bacalaureatul cu distincție în 1913. Urmând vocației se înscrie la Școala superioară de silvicultură din Schemnitz, pe care o termină cu strălucit succes în 1917.

Intră în serviciul Statului maghiar ca șef de ocol la Fenyvesvölgy-Ungvar, iar în 1919, după întregirea hotarelor este numit referent în Direcția Centrală a pădurilor din Cluj, iar apoi ca șef al ocolului Bistra. In 1921 este șef al ocolului Zlatna, pe care-l conduce până în 1930, când trece în Centrala Direcției silvice Sebeș ca șef al Serviciului Tehnic.

In această calitate, se evidențiază în lucrări tehnice de specialitate, lucrări hidraulice, căi ferate, construcții, în care dovedește o deosebită putere de creație. Opera sa principală este opustul „Oașa", unanim apreciată de specialiștii români și străini, lucrare publicată și în Revista Pădurilor.

Valoroasele sale înfăptuiri îl recomandă pentru conducerea Direcției a IX-a regionale silvice Cluj, pe care Casa Pădurilor Statului i-o încredințează la 1 August 1940. Diktatul dela Viena pune capăt elanului său, obligându-l să

se refugieze cu Direcţia la Sebeş, apoi la Alba Iulia, unde organizează cu puţinele unităţi rămase, Direcţia IX-a regională silvică Cluj a Moţilor. Activitatea sa în acest timp se remarcă prin introducerea unor exploatări intensive, cu noi mijloace de transport şi prin înfiinţarea fabricei de cherestea dela Valea Ierii.

In exilul dela Alba Iulia este pătruns de certitudinea reîntoarcerii pe meleagurile părăsite şi menţine ridicat moralul subalternilor săi. Actul de dreptate ce ni s'a făcut, prin restituirea Ardealului de Nord aduce reîntoarcerea Direcţiei la Cluj, la 1 Mai 1945.

Neprecupeţind timpul şi osteneala, porneşte cu avânt la reorganizarea unităţilor exterioare, refacerea căilor ferate distruse, a fabricilor şi clădirilor arse, a podurilor aruncate în aer, la îmbărbătarea oamenilor copleşiţi de mizerie şi jale.

Această muncă istovitoare îi sleeşte însă forţele şi îl răpune în vârstă de numai 53 ani, în plină putere de lucru. Prin moartea sa atât familia cât şi corpul silvic, pierd un element de elită.

La trista ceremonie a înmormântării, care a avut loc în oraşul natal, a asistat întregul corp silvic al celor două direcţii Cluj şi Sebeş, precum şi numeroşii săi prieteni şi admiratori.

Au rostit cuvinte de despărţire, din partea Administraţiei Casei Pădurilor Statului. D-l ing. cons. silvic Gh. Suciu, directorul Direcţiei Sebeş, iar din partea colegilor D-l ing. insp. g-l T. Nicoară, subdirectorul Direcţiei Cluj.

Fie-i în veci cinstită memoria pe pământ şi viaţa cea veşnică în luminile cerului.

Ing. insp. silvic Ion Păcuraru

---

† **GH. NICOLAU**

Inginer inspector general silvic, pensionar

Decedat în Bucureşti la 27 Februarie 1947

în vârstă de 90 ani

DELA SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC“

CONGRESUL FORESTIER DIN 1947

Ca urmare la convocarea publicată în Revista Pădurilor, Nr. 11—12 din Decembrie 1946, aducem la cunoştinţa colegilor că au intervenit următoarele modificări cu privire la acest Congres:

1. Data Congresului s'a fixat pentru 29—30 Iunie şi 1 Iulie 1947.

2. Programul Congresului, în ceea ce priveşte temele ce urmează a fi desbătute, rămâne acelaşi.

3. Termenul pentru depunerea lucrărilor la sediul societăţii din Bucureşti, a fost fixat irevocabil la 1 Iunie 1947.

SĂPTĂMÂNA FORESTIERĂ 1947

Pentru motive de ordin tehnic şi oficial „Săptămâna Forestieră“, anunţată pentru luna Aprilie, **se va organiza în săptămâna 29 Iunie—5 Iulie.** Congresul va coincide deci cu deschiderea „Săptămânii Forestiere“, în cadrul căreia va reprezenta un punct de program.

Colegii şi iubitorii pădurilor sunt rugaţi să folosească această amânare pentru a trimite contribuţiile solicitate în timp util.

I N Ş T I I N Ţ A R E

Se aduce la cunoştinţa Domnilor membri ai Soc. „Progresul Silvic“ că, în vederea deschiderii vilei Sylva dela băile Govora pentru sezonul 1947, reţinerile de camere se fac în următoarele condiţiuni:

1. Inscrierile se primesc până la 15 Mai 1947.

2. Odată cu cererea de înscriere în care se va arăta felul camerei solicitată, adică cu 1 sau 2 paturi, şi luna — cunoscând că reţinerile se fac numai dela 1 ale fiecărei luni şi maximum pe 30 zile — solicitantul va depune la casieria Societăţii — cei din provincie vor trimite prin mandat poştal — suma de lei 750.000 drept cheltueli de întreţinere pe 30 zile pentru camera cu 2 paturi şi 600.000 lei pentru camera cu 1 pat.

3. Repartizarea camerelor se face de către Consiliul de Administraţie al Societăţii în cursul lunei Mai 1947. Solicitantul trebue să fie la curent cu plata cotizaţiei şi eventual alte datorii către Societate. Cei care au împrumutat cărţi dela bibliotecă şi nu le-au restituit, trebue să le restitue.

4. Se atrage atenţiunea că în camera acordată nu poate locui decât solicitantul personal împreună cu soţia şi copiii minori. Substituirile de persoane sunt interzise sub sancţiunea de a plăti integral costul camerei după tarif — care va fi între 3—4.000.000 pe lună şi, în caz de refuz, evacuarea.

5. In camera cu 1 pat va locui o persoană şi eventual un copil până la 10 ani, în camera cu 2 paturi două persoane, şi eventual 2 copii până la 10 ani.

6. Taxa de serviciu de 12%, taxele comunale şi de turism se vor plăti de fiecare locatar peste suma arătată la punctul 2 de mai sus, la sosirea în vilă a locatarului.

7. Camera se pune la dispoziţie cu saltele, perne, lengerie de pat. In ce priveşte păturile de acoperit, întrucât ni s'au rechiziţionat un număr însemnat de pături, locatarii trebue să-şi aducă fiecare pătură proprie.

8. Camera se ţine la dispoziţia beneficiarului până la 10 a lunei cel mai târziu. Dacă până la această dată nu se prezintă, pierde dreptul la cameră. In acest caz i se va restitui 75% din suma depusă.

9. Condiţiuni de detaliu sunt prevăzute în regulamentul de funcţionare al vilei, care sunt obligatorii pentru toţi locatarii.

Consiliul de Administraţie

PROCESE-VERBALE

PROCES-VERBAL No. 25

Şedinţa din 24 Octombrie 1946

Prezenţi d-nii: Borovschi B., Comes T., Constantinescu St., Eliescu Gr., Ene M., Georgescu C. C., Ionescu Gh., Marinescu I., Pană Gh., Predescu St., Paladian I., Rodoteatu St., Vişan Tr.

Şedinţa se deschide la orele 17, sub preşedinţia D-lui Prof. C. C. Georgescu, preşedinte.

Se intră în ordinea de zi:

1. D-l Preşedinte dă câteva informaţii asupra nouei legi a Corpului Technic. După discuţiuni, se constitue o comisie compusă din d-nii: C. Georgescu, St. Predescu şi Tr. Vişan care să lucreze la racordarea legii Corpului Silvic cu noul Statut al funcţionarilor publici în ceea ce priveşte salarizarea.

2. D-l Preşedinte susţine necesitatea tipărirei lucrării colegului G. Toma prezentată anterior Consiliului (Tabele de cubaj). Se aprobă tipărirea. Se sugerează ideea să se solicite ajutoare băneşti dela instituţiile interesate: CAPS., M. A. D., etc.

3. Se reexaminează oferta colegului Fl. Iordăchescu făcută pentru volumul de poezii în legătură cu pădurea, D-l T. Comes prezintă Legea contractului de editură, care prevede că dreptul de autor nu poate fi vândut decât în anumite condiţiuni.

Deoarece Consiliul în şedinţa trecută a dat o aprobare fără a cunoaşte legea contractului de editură, se numeşte o comisiune compusă din D-nii: St. Rodoteatu şi I. Paladian, care să ia contact cu autorul şi să facă propuneri într'o şedinţă viitoare. D-l Preşedinte propune să se acorde autorului anticipat un premiu.

4. Programul de activitate al Societăţii pe anul 1946/47.

a) *Congresul Societăţii.* D-l Preşedinte expune un program făcând propuneri: congresul să aibă loc în luna Mai sau Iunie, cu două zile de comunicări, în special pentru colegii din exterior, invitând şi delegaţiuni din străinătate, de ex.: Franţa şi Cehoslovacia, unde avem formate deja prietenii. Se institue Comitete în vederea congresului: Comitetul de patronaj D-nii miniştri Romulus Zăroni şi Lucreţiu Pătrăşcanu, apoi d-nii A. Rădulescu, Tr. Săvulescu, Ing. Profiri, S. Oeriu.

Comitetul de organizare D-nii: C. C. Georgescu, St. Predescu, D. A. Sburlan, Gr. Eliescu, St. Rodoteatu, C. Rachieru.

Comitetul de acţiune D-nii: N. Ghelmeziu, Gh. Pană, T. Comes, B. Borovschi şi M. Ene.

Se deleagă D-nii: Gh. Pană şi M. Ene să redacteze şi expedieze în termen de două săptămâni o circulară apel prin care să se ceară colegilor referate până la 1 Aprilie 1947. Se deleagă D-nii: Tr. Vişan şi B. Borovschi să redacteze în conexare cu circulara de mai sus un apel pentru referate cu teme actuale şi anume: Refacerea patrimoniului forestier al ţării în vederea măririi producţiei şi Producţia lemnului şi măsuri de economisirea lui. Se deleagă D-nii: St. Predescu şi I. Paladian cu cazarea invitaţilor, eventual prin solicitarea unui internat.

Ca Secretar General al Congresului se deleagă D-l N. Ghelmeziu. Comisia de recepţie va fi alcătuită mai târziu. Invitaţiile pentru străinătate vor fi expediate în luna Ianuarie 1947. Se alocă pentru Congres un prim fond de 10.000.000 lei. Pentru o mai bună reuşită a congresului se propune să se organizeze şi programe distractive (cinematograf, teatru, operă, vizitarea unor stabilimente industriale); să se dea un comunicat la Radio, să se facă afişaj, eventual emiterea unui timbru; să se perceapă o contribuţie dela participanţi şi să se ceară subvenţii dela instituţiile forestiere.

b) *Intensificarea activităţii Socetăţii*. Se deleagă D-l St. Rodoteatu să prezinte un referat în acest scop pentru antrenarea în Societate a proprietarilor şi exploatatorilor forestieri şi a conducerii fabricelor de cherestea (o eventuală federalizare cu ASIFOR).

5) *Insigna Societăţii*. D-l T. Comes referă asupra modelelor de insignă premiate. D-l Preşedinte propune o simplificare a primului model (fără chenar). Subiectul este un grup de frunze de Quercus polycarpa (gorunul românesc) cu ghinde. Se decern trei premii: Primul 300.000 lei, al doilea 250.000 lei al treilea 200.000 lei.

6. Se citeşte referatul administrativ relativ la costul lucrării D-lui V. Sabău: Evoluţia Economiei Forestiere Româneşti. Se aprobă costul tiparului şi se fixează preţul de vânzare astfel: 28.000 lei pentru membrii Societăţii care o cumpără de la sediul Societăţii, 31.000 lei cele ce se vor vinde prin instituţiile forestiere şi 40.000 lei în librării.

7. D-l St. Rodoteatu depune un referat alcătuit pe baza delegaţiei date, asupra cazului colegului M. Balacciu. Se va comunica colegului lezat că circulara jignitoare a fost o eroare şi s'a ridicat.

8. Cazul bibliotecarului Tacu. Se va încheia tranzacţia cu familia sa asupra terenului de la Predeal. Colegul Al. Săvulescu dela Azuga va fi rugat să ne informeze asupra situaţiei terenului.

9. Se ia în discuţie cererea colegului pensionar Aurelian Ionescu pentru postul de bibliotecar. Se aprobă angajarea provizorie pe trei luni cu salariul de 400.000 lei lunar net. D-sa va lucra sub directivele D-lor Prof. D. Sburlan şi Gr. Eliescu.

10. Închirierea sălii de festivităţi de către CAPS. Se vor face formele.

11. Se aprobă majorarea salariilor personalului Societăţii, conform referatului prezentat.

12. Se aprobă D-lui N. Paia o remiză de 4% la încasările făcute la Vila Sylva în sezonul 1946, constatându-se grija cu care d-sa a administrat şi exploatat vila.

13. Se aprobă cererea Sindicatului M. A. D. pentru sala de festivităţi cu plata luminei şi curăţeniei.

14. Activitatea Secţiei culturale, D-l T. Comes citeşte un referat asupra activităţii secţiei culturale. Programul pe anul 1946/47 prevede deschiderea ciclului de conferinţe al Cercului de studii în Ianuarie 1947, cu o şedinţă săptămânală Se amână discuţia pentru o şedinţă viitoare.

15. Se hotărăşte ca necroloagele colegilor să se publice în suplimentul profesional al Revistei Pădurilor.

16. Pentru Enciclopedia agricolă se vor trimite numai bibliografiile colegilor decedaţi.

Şedinţa se ridică la orele 19,30.

Preşedinte (ss) C. C. GEORGESCU.

Secretar General. (ss) Şt. Predescu

PROCES-VERBAL No. 26

Şedinţa din 6 Noembrie 1946

Şedinţa se deschide la orele 17 sub preşedinţia D-lui Gr. Colpaci, Vice-Preşedinte. In continuare prezidează d-l C. C. Georgescu.

Prezenţi d-nii: Borovschi B., Bordea Dem., Comşia Aurel, Comes Titus, Ionescu Gh., Lisevici V., Pană Gh., Popescu C, Răşcanu R., Teodorescu Şt., Vişan Tr., Zeicu I, Constantinescu Şt.

Se dă cetire proceselor-verbale de şedinţe din 17 Sept. şi din 14 Oct. 1946 şi se ratifică.

1. Se trece la chestiuni administrative din ordinea de zi.

2. Se aprobă mărirea taxei la Cămin la 3000 lei pe noapte.

3. In ceea ce priveşte cererile studenţilor pentru Cămin, să se ţină evidenţa acestora până la începerea cursurilor, când se va face repartizarea locurilor.

4. Se amână chestiunea sălii de festivităţi aşteptându-se răspunsul C. A. P. S.-ului la oferta făcută.

5. Se va face comunicare Sindicatului C. A. P. S. că nu pot folosi sala fără aprobarea societăţii şi achitarea costului luminei şi curăţitului.

6. Se aprobă cumpărarea pentru bibliotecă a unui exemplar din lucrarea privitoare la împăiatul vânatului, de Lt. Epureanu. In ceea ce priveşte oferta pentru mai multe exemplare se va trimite pentru referinţe Secţiei culturale.

7. Se respinge întâmpinarea D-lui Aurelian Ionescu şi se angajează D-l St. Constantinescu în calitate de bibliotecar al societăţii cu salar de 400.000 lei.

8. Se numeşte o comisie în persoana D-lor Zeicu, C-tin Popescu şi I. Dăscălescu pentru a referi asupra lucrării D-lui Ing. Toma „Tabele de cubaje".

9. Se aprobă înscrierea ca membru în Societate a D-lui Ing. Manea Gh. Ion.

Şedinţa se deschide prin cuvântul D-lui Preşedinte C. Georgescu referitor la organizarea unei „Săptămâni forestiere" pentru Martie—Aprilie 1947 şi-a congresului Socetăţii în lunile Mai—Iunie 1947.

Şedinţa viitoare se fixează pentru Joi 14 Noembrie ora 16,30.

Preşedinte ()ss C. C. GEORGESCU

Secretar General (ss) Şt. Predescu

INFORMAŢIUNI

Mişcare în personal — Ştiri diverse.

— M. Of. Nr. 12 din 15 Ianuarie 1947, publică D. R. Nr. 12/947 prin care se numesc în Consiliul de administraţie al CAPS.-ului d-nii Al. Voitinovici, preşedinte al Consiliului de administraţie; ing. cons. silv. I. Dăscălescu şi ing. cons. silv. Val. Popovici, membri; I. Trantea, delegatul M. A. D. ca specialist pentru economia forestieră; Dr. ing. V. Sabău, delegatul Ministerului Industriei şi Comerţului, ca specialist în industria forestieră; Tr. Berberianu, secretar gl. al Ministerului de Finanţe, ca delegat al acelui Deparament; ing. insp. gl. silvic G. Purcăreanu, directorul gl. al Casei Pădurilor Statului.

— Idem, Decizia MAD. Nr. 14/947, prin care se mută în interes de serviciu d-l ing. silv. Leon Gheorghe, şeful Ocolului silvic C. Lung Bucovina la Inspectoratul silvic Constanţa.

— Dec. CAPS. Nr. 70581/947, prin care încetează pe data de 4.XII.1946, detaşarea d-lui ing. şef silv. Celac Nicolae la Soc. Sovromlemn, revenind în Administraţia centrală a Casei Pădurilor Statului.

— M. Of. Nr. 16/20.I.1947, publică Dec. Nr. 3.948 prin care d-l ing. cons. silv. Gh. Luţescu se înlocuieşte din Consiliul de administraţie al OLEMN.-ului, cu d-l ing. insp. g-l silv. Gh. Purcăreanu, directorul g-l al CAPS.-ului. Delegaţia în Consiliul de administraţie al OLEMN.-ului a d-lui ing. cons. silv. C. Rachieru încetează. D-l ing. insp. g-l silv. Gr. Colpacci, consilier tehnic al MAD., se confirmă în calitate de delegat al M. A.D.-ului în Consiliul de administraţie OLEMN, păstrându-şi şi locul de vicepreşedinte al acestui Consiliu.

— M. Of. Nr. 18/22.I.197, publică Dec. MAD. Nr. 42/947, prin care se revine asupra dispoziţiilor dec. Nr. 2085/946 şi se numesc în Comitetul de înaintare al inginerilor silvici propozabili la înaintare pe 1 Ianuarie 1947 următorii:

a) **Membri de drept.** Gh. Purcăreanu, directorul g-l al CAPS-ului (supl. St. Predescu, subdirector g-l al CAPS-ului); I. Florescu, directorul Direcţiei silvice (supl. Th. Rădluescu, subdirectorul Direcţiei silvice); I. Zeicu, directorul Direcţiei P.P.J. (supl. ing. cons. silv. D. Iliescu); C. C. Georgescu, directorul ICEF-ului (supl. D. Sburlan, subdirectorul ICEF-ului); M. Pandrea, preşedintele Consiliului Tehnic al Pădurilor (supl. ing. cons. silv. G. Luţescu); Radu Topală, directorul Contabilităţii MAD. (supl. Paul Roman, subdirectorul Contabilităţii).

b) **Membri numiţi.** Ing. cons. silv. Gh. Ionescu (supl. ing. cons. silv. M. Rădulescu); Ing. cons. silv. A. Voiosciuc (supl. ing. cons. silv. Vencu Georgescu); ing. insp. g-l silv. Gr. Colpacci (supl. ing. insp. g-l silv. Gh. Moşandrei); ing. insp. g-l silv. Tr. Vişan (supl. ing. insp. g-l silv. V. Paladian); ing. insp. silv. D.

Bordea (supl. ing. insp. silv. Th. Bălănică); ing. insp. silv. Iulian Niculescu (supl. ing. insp. silv. C. Rotaru).

Secretarul Comitetului de înaintări d-l ing. şef silvic Igor Smerecinschi, şeful Serviciului corpului silvic.

Comitetul va lucra sub preşedinţia d-lui secretar g-l ing. Celac Nicolae, având ca supleant pe d-l prof. dr. C. C. Georgescu.

— M. Of. Nr. 21/27.I.1947, publică Dec. CAPS Nr. 73442/947, prin care se fixează atribuţiunile şi competinţele d-lor ing. cons. silv. St. Predescu, şi ing. cons. silv. Gh. Ionescu, subdirectori generali CAPS.

— M. Of. Nr. 23/29.I.1947, publică dec. Nr. 74837 prin care se transferă în interesul serviciului, pe data de 1.II.1947, d-nii: ing. subinsp. silv. Popovici T. Ioan dela conducerea ocolului silvic Gruiu, la conducerea ocolului silvic Orşova, în locul d-lui ing. subinsp. silvş Tomescu Valeriu demisionat; ing. silv. stag. Barbu Ioan, ajutor la ocolul silvic Gruiu, se deleagă în mod provizoriu cu conducerea acestui ocol, pe data prezentei deciziuni, ing. insp. silv. Damian Nicolae din centrala Direcţiei Bucureşti, în centrala CAPS. D-l ing. silv. stag. Mihăilescu Gh. Mihail, numit bugetar în serviciul CAPS, prin IDR Nr. 2525/946, se repartizează în serviciu, în centrala CAPS, Direcţia Tehnică, Comisia C. F. S.

— M. O. Nr. 24/30.I.1947 publică I. D. R. Nr. 10/947 prin care se confirmă în funcţiunile tehnice directori în ad-ţia centrală a Casei Pădurilor Statului d-nii:

Ing. cons. silv. Georgescu Vencu la conducerea Direcţiunei Administrative şi a Economatului Personalului.

Ing. cons. silv. Paladian Ion, la conducerea Direcţiunii Exploatării, Valorificării Materialelor şi a Industrializării şi Valorificării Materialelor prelucrate.

— Idem I. D. R. Nr. 61/947 prin care se numesc în funcţiuni tehnice de directori în Administraţia centrală CAPS d-nii:

Ing. insp. g-l silv. Bondescu Emil la conducerea Direcţiunii Culturii şi Amenajării Pădurilor şi a Proprietăţii.

Ing. insp. silv. Lungu I. Ion la conducerea Direcţiunii Tehnice şi Aprovizionării cu Materiale tehnice.

Ing. insp. silv. Frumuşelu Gh. la conducerea Oficiului Exportului.

— M. Of. Nr. 27/3.II.1947 publică dec. MAD-ului Nr. 84/947 prin care d-l ing. cons. silv. Ion Florescu, directorul Direcţiei silvice se confirmă cu începere dela 1 Decembrie 1946 ca membru de drept în Consiliul de Administraţie al Casei de Economie, Credit şi Ajutor a Funcţionarilor Ministerului Agriculturii şi Domeniilor în locul d-lui ing. cons. silv. D. Grozescu.

— M. Of. Nr. 29/5.II.1947 publică dec. Nr. 76480/947 prin care se menţin delegaţiile de directori regionali silvici, după cum urmează: ing. insp. g-l silv. Stănescu Nicolae la Dir. Reg. Bacău; ing. insp. g-l silv. Mavrodin Eremia la Dir. reg. Constanţa, ing. cons. silv. Butoi Alex. la Dir. reg. Bucureşti, ing. insp. g-l silv. Ionescu D. C-tin la Dir. reg. Piteşti, ing. cons. silv. Pavalache Gh. la Dir. reg. Craiova, ing. cons. silv. Suciu Gh. la Dir. reg. Sebeş, ing. insp. g-l Ionescu C. Ion la Dir. reg. Cluj.

Se delegă ca directori regionali d-nii: ing. insp. silv. Petrescu Al. la Dir. reg. Iaşi, ing. insp. g-l silv. Pop Liviu la Dir. reg. Lugoj, ing. insp. g-l silv. Gavrilă Andrei la Dir. reg. Arad.

Se delegă în funcţia de insp. de control g-l tehnic al CAPS-ului d-nii: ing. insp. g-l silv. Vasiliu H. C-tin, ing. cons. silv. Georgescu Victor şi ing. insp g-l silv. Moga Ion.

— Idem Nr. 7124/947, prin care d-l ing. silv. stg. Popescu T. Vladimir se detaşează în interes de serviciu dela Ocolul silvic Regina Elisabeta la Centrul Caşin.

— Idem prin dec. Nr. 76575/947 se menţin, delegaţiile de subdirectori regionali, după cum urmează: ing. insp. silv. Mayer Eduard la Dir. reg. Bacău, ing. insp. g-l silv. Cernescu Nicolae la Dir. reg. silvică Constanţa, ing. insp. g-l silv. Bordea Dltru la Dir. reg. Bucureşti, ing. insp. g-l Stănescu Vasile la Dir. reg. Piteşti, ing. insp. g-l silv. Ionescu T. C-tin la Dir. reg. Craiova, ing. cons. silv. Comănescu N. la Dir. reg. Sebeş, ing. insp. g-l Nicoară Titus la Dir. reg. Cluj.

Se deleagă ca subdirectori regionali d-nii: ing. insp. silv. Marinescu D. R. la Dir. reg. Iaşi, ing. insp. silv. Ştefănescu C-tin la Dir. reg. Lugoj, ing. insp. silv. Diaconescu Ion la Dir. reg. Arad, în locul d-lui ing. cons. silv. Opriş Valeriu. care rămâne la dispoziţia Direcţiei.

— M. Of. Nr. 35/12.II.947 publică dec. MAD Nr. 78143/947 prin care d-l ing. silv. Strechescu C-tin se transfera la cerere dela Direcţia Silvică la CAPS., ca ajutor la Ocolul Perişor, iar d-l ing. silv. stg. Predescu Gh. se detaşează la cerere dela Direcţia PPJ. la Ocolul silvic Slatina, pendinte de CAPS, pe data prezentei deciziuni, până la 31.III.947.

— Idem dec. Nr. 76.581/947 prin care d-l ing. subinsp. silv. Georgescu Teodor, şeful Ocolului silvic Buzău, se transferă în interesul serviciului, la conducerea Ocolului silvic Tg. Ocna.

— M. Of. Nr. 40/18.II.947 publică dec. Nr. 80.474/947 prin care se primeşte demisia d-lui ing. subinsp. silv. Tomescu Valeriu din serviciul CAPS, pe data de 1.II.1947;

Se revine asupra transferării în interesul serviciului a d-lor: ing. Fedorovici Teodat la Ocolul silvic Ghermăneşti şi ing. subinsp. silv. Popovici T. Ioan la Ocolul silvic Orşova cu a cărui conducere se delegă în mod provizoriu şi al doilea, la conducerea Ocolului silvic Griviţa.

Se transferă pe data imediat următoare publicării prezentei decizii în M. Of. d-nii:

Ing. silv. stg. N. I. Dragomir, la cerere dela Ocolul silvic Griviţa la Ocolul silvic Ghermăneşti, cu a cărei conducere se delegă în mod provizoriu.

Ing. şef silv. Mracec Corneliu în interesul serviciului, dela Ocolul silvic Beliu a şef al Ocolului silvic Buziaş.

Ing. subinsp. silv. Vermeşan Valeriu, în interesul serviciului dela Ocolul silvic Buziaş ca şef al Ocolului silvic Vaşcău.

Ing. şef silv. Iorgulescu Ion, în interesul serviciului, dela Ocolul silvic Vaşcău, ca şef al Ocolului silvic Beliu.

— Idem Nr. 80.472/947 prin care încetează detaşarea d-lui ing. insp. g-l silv. Pruteanu Ion, din Centrala Direcţiei Bacău, ca şef al Circ. de Control Baia şi Neamţ şi se dellegă ca şef al Serv. Culturii Pădurilor din Dir. reg. Bacău şi a d-lui ing. insp. silv. Iţoaie Virgil, la Circ. Maramureş, d-sa revenind la funcţiunea avută la Direcţia Cluj.

— M. Of. Nr. 41/19.II.947 publică dec. Nr. 78.909/947 prin care se revine asupra transferării d-lui ing. şef silv. Georgescu Ovidiu în Centrala Direcţiei Piteşti şi se menţine la conducerea Ocolului silvic Domneşti.

— M. Of. Nr. 42/20.II.947 publică dec. Nr. 147/947 prin care se admit în Corpul Silvic următorii ingineri silvici cu gradul de ing. silvic stg.: Tofilescu T. Teo-

dor (6.IV.946), Petruţiu N. Ovidiu (6.IV. 946), Stoica-Păiş Viorica (12.XI.946) şi Aurori Alexandru (10.XII.946).

— M. Of. Nr. 43/21.II.947 publică dec. Nr. 19/947 prin care d-l ing. insp. silv. Brebenaru Gheorghe se delegă provizoriu ca director al Şcoalei de Pădurari Gilău, pe data de 1.I.947, continuând a fi şi titular şef al Ocolului silvic PPJ Gilău.

Se transferă la cerere d-l ing. silv. stg. Mărgineanu Octavian dela Direcţia Şcoalei de Pădurari Gilău la Ocolul silvic CAPS Valea Râului, jud. Maramureş.

— M. Of. Nr. 44/22.II.947 public. dec. Nr. 188/947 prin care se pun în retragere din oficiu, pe data de 1.VI.947, spre a-şi aranja dreptul la pensie, d-nii: ing. cons. silv. Fiera Mihail, ing. cons. silv. Ivănceanu D. Victor, ing. cons. silv. Vasilescu C. Iosif, ing. cons. silv Nedelcovici Nicolae, ing. cons. silv. Nicolae Ion, ing. insp. g-l silv. Răuţă Eugen, ing. insp. silv. Iacob C. Marin, ing. insp. silv. Silian I. Samoil, din Direcţia Silvică.

Deasemenea d-nii: ing. cons. silv. Palade Gh. Emil, ing. inps. silv., Sclavu P. Ion, ing. insp. g-l silv. Angelescu D-tru, ing. insp. g-l silv. Popescu V. C-tin, ing. insp. g-l silv. Chercea C .Gh., ing. insp. g-l silv. Negulescu V. P., ing. silv. Băltăreţu Gh. Alex. din Direcţia PPJ.

Deasemenea d-nii: ing. cons. silv. Finichiu G. V. dela Consiliul Tehnic al Pădurilor, ing. insp. silv. Spiridon Vasile şi ing. insp. silv. Maatcanu T. N dela Direcţia Vânătoarei.

— M. Of. Nr .46/25.II.947 publică dec. Nr. 187/947 prin care se pun în retragere din oficiu, pe data de 1.VI.947, următorii ingineri silvici din CAPS: ing. cons. silv. Simu Simeon, ing. cons. silv. Calotescu Stelian, ing. cons. silv. Atanasescu Anton, ing. cons. silv. Niculescu Emil, inf. cons. silv. Bratu Al., ing. cons. silv. Tănăsescu Pavel, ing. cons. silv. Roşescu T. Paraschiv, ing. insp. g-l silv. Moldovanu Aurel, ing. insp. g-l silv. Moga Ion, ing. insp. g-l silv. Ştefănescu Alex., ing. insp. silv. Galeriu Ion, ing insp. silv. Teodorescu Teodor, ing. insp. silv. Filip Nicolae, ing. insp. silv. Constantinescu G. Mitică.

P U B L I C A Ț I U N I

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Direcția Silvică

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcției Silvice;

Având în vedere art. 2 din Codul Silvic;

Având în vedere art. V din Legea modificatoare la Codul Silvic, publicată în M. Of. No. 131/1920;

D E C I D E M:

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurilor Treapturile Mari ș. a. din județele Vâlcea și Gorj, proprietatea Statului, formând Seriile VIII, IX și X din Ocolul Silvic Horez, în suprafață de 2350 ha. 3100 mp. tratate în trei serii de codru cu tăeri progresive și revoluția 12 0ani. Revizuirea în anul 1957.

b) Amenajamentul pădurilor Bălănești-Cruceanu-Tihulești județul Tutova, proprietatea Statului, formând seria III-a din ocolul silvic Griviță, în suprafață de 214 ha. 700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 35 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 10 Aprilie 1945 în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) C. Rachieru.

Nr. 808/945.

a) Amenajamentul pădurilor Corbi, Corbișori, Bădești ș. a. județul Muscel, proprietatea Statului formând Seriile V și IV-a din ocolul silvic Domnești, în suprafață de 3257 ha. 2500 mp. tratată în 2 serii de codru cu tăeri progresive. Revoluția 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 13 Aprilie 1945, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) C. Rachieru.

Nr. 835/945.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor, regulamentelor de exploatare mai sus menționate, se va face la epoca stabilită în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor pentru protecția monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție, revizuire se va face și mai înainte de aceste termene.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, el se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţii etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit).

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute de studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V. şi ultimul. — Domnul Director al Direcţiei Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) C. Rachieru.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REVISTA PĂDURILOR

PARTEA ȘTIINȚIFICĂ

Redactor-șef: **Gr. Eliescu**

Redactor-responsabil: **At. Haralamb**

Comitetul de redacție:

C. C. Georgescu — **G. I. Ionescu**
D. Sburlan — **Ilie C. Demetrescu**
G. Pană

PARTEA PROFESIONALĂ

Redactor-șef și responsabil:
Vișan Traian

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL SOCIETĂȚII:

Președinte: **C. C. Georgescu**
Vice-Președinți: **C. Rachieru și Gr. Colpacci**
Secretar general: **Șt. Predescu**
Casier: **Șt. Constantinescu**

Membrii Consilieri:

Bordea Dem.	**Ene Mircea**	**Paladian Ioan**
Borovschi B.	**Filip C. Vasile**	**Popescu Gh. Const**
Boldur Mihail	**Georgescu Vencu**	**Popovici Valer**
Butoi Alex.	**Ionescu I. Gh.**	**Purcăreanu Gh.**
Celac Nicolae	**Lissievici Vasile**	**Rodoteatu Sterie**
Comșia M. Aurel	**Manole Horia**	**Sburlan Dimitrie**
Comes Titus	**Marinescu Ionel**	**Vișan Traian**
Constantinescu Leu Ioan	**Nettea Constantin**	**Teodorescu Ștefan**
Eliescu Grigore	**Pană Gheorghe**	**Zeicu Ioan**

Cenzori titulari: **Pană Vasile, Dimitriu Ioan, Dragu Constantin**
Supleanți: **Constantinescu Gh., Delavale I. Anton, Dragomir Ioan**

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituții . . . . . .150.000 lei
„ „ „ „ particulari . . . . . .100.000 „
„ „ „ „ studenți, conductori și brigadieri . 25.000 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

SE MAI GĂSESC IN DEPOZIT:

III. Seria C. — Tratate și Manuale.

D. A. SBURLAN: **INSTALAȚII DE TRANSPORT PENTRU EXPLOATĂRI FORESTIERE**

Vol. I: **Trasee și terasamente; Șosele forestiere**

320 pag. cu 287 fig. în text (1943). Lei 50.000 nelegat și 80.000 legat

---

Dr. VASILE SABĂU: **EVOLUȚIA ECONOMIEI FORESTIERE IN ROMÂNIA**

1946; 521 pagini, Lei 60.000

CERCUL DE STUDII FORESTIERE

1. N. GHELMEZIU:

NOILE UTILIZĂRI ALE LEMNULUI ȘI TEHNICA SILVICĂ

1943; 36 pag.+54 fig.; 5.000 lei

2. AT. HARALAMB:

PĂDUREA ȘI FENOMENUL TORENȚIAL

1944; 54 pag.; 5.000 lei

3. M. ENE:

PĂSĂRILE ÎN PROTECȚIA PĂDURILOR

1944; 24 pag.+10 fig.; 5.000 lei

4. AT. HARALAMB:

PĂȘUNATUL, PERMEABILITATEA SOLULUI, SCURGEREA SUPERFICIALĂ A APELOR ȘI EROZIUNEA

1945; 38 pagini; 5.000 lei

5. GH. PANĂ

GUSTAVE HUFFEL

1946; 32 pagini, 5.000 lei

„BUCOVINA" I. E. TOROUȚIU, BUCUREȘTI

24972

2022

ANUL 62 Nr. 4-6 APRILIE-IUNIE 1947

REVISTA PADURILOR

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"
BUL. TAKE IONESCU 31 — BUCUREȘTI III.

97
- IUL 2005
2014

REVISTA PĂDURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

Redactor responsabil: Ing. AT. HARALAMB

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov S. I comercială, sub No. 56/938

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 62 Nr. 4—6/1947

SUMARUL:

Pag.

Studii:

Popescu-Zeletin, I.: Procedeul de inventariere cu benzi de probă — — 65

Comentarii:

Haralamb, At.: Sectoare de torenți — — — — — — — — — — 76
Mutică, C.: Păduri particulare și obștii în jud. Ciuc — — — — — 79
Popescu C. Aurel: Considerațiuni asupra legii pentru controlul circulației materialului lemnos — — — — — — — — — — 85
Cronica internă (pag. 88), **Acum 50 ani** (pag. 97), **Cronica externă** (pag. 99), **Cronica cinegetică** (pag. 103), **Cărți** (pag. 106), **Manuscrise** (pag. 107).

SOMMAIRE:

Études:

Das Probestreifenverfahren — — — — — — — — I. Popescu-Zeletin

Commentaires:

Secteurs de torrents — — — — — — — — — — — At. Haralamb
Forêts particulaires et associations dans la dép. de Ciuc — C. Mutică
Considérations sur la loi concernant le contrôle sur le matériel ligneux — — — — — — — — — — — Aur. C. Popescu

Chronique (intérieure, étrangère, cynégétique), **Il y a 50 ans, Livres, Manuscrits.**

24912

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REVISTA PĂDURILOR
ANUL 62 Nr. 4—6/1947

S T U D I I

PROCEDEUL DE INVENTARIERE CU BENZI DE PROBĂ *)

(Metoda de lucru; randamentul procedeului; aplicațiunile procedeului; concluzii).

de Ing. Dr. I. POPESCU-ZELETIN

6. *Metoda de lucru*

Inventarierea arborilor din fiecare bandă se face de o echipă compusă din: [10])

— un operator — șeful echipei, (inginer, conductor, brigadier sau chiar pădurar cu mai bună pregătire);

— doi clupași, de preferință pădurari sau chiar lucrători versați la clupă;

— un purtător de prăjină;

— doi purtători de fir, de preferință băieți de 16—20 ani.

Alegerea lucrătorilor și instruirea lor sistematică constitue una din primele și cele mai importante obligațiuni ale operatorului, șef de echipă, deoarece de aceste două elemente depinde în bună parte calitatea și cantitatea de lucru efectuat.

In general se recomandă utilizarea de lucrători tineri, sprinteni, întrucât viteza de lucru este în funcție numai de repeziciunea cu care lucrează clupașii și întinzătorii de fir. Munca fiind foarte ușoară și

*) Acest articol completează studiul apărut în caietul anterior al Revistei Pădurilor, sub același titlu.

10) Compunerea echipei diferă de acea preconizată de noi în 1937. (Vezi Viața Forestieră, pag. 236). Experiența a 10 ani de practică a acestui procedeu ne-a format convingerea că echipa de 5 lucrători plus un operator dă mai bune rezultate decât cea de 4 lucrători plus un operator.

39846

limitată la anumite mişcări, după 2 zile de lucru devine mecanică, antrenantă, şi se pretează mai ales pentru oameni tineri.

Pentru desfăşurarea lucrului sunt necesare următoarele instrumente:

— un fir de 100 m. lungime (confecţionat din sârmă de fier galvanizată sau de sârmă de alamă) prevăzut la capete cu inele şi carabine cu vârteje;

— două întinzătoare (portlanţuri=portfir) confecţionate pe loc în pădure;

— zece fişe de tipul celor utilizate la ridicările în plan cu două inele;

— 2 clupe uşoare de lemn sau de metal;

— 1 prăjină de 5 m. lungime, confecţionată dintr'un material uşor;

— 1 dendrometru Christen;

— 1 topor;

— 1 cleşte patent;

— 1 carnet de inventariere şi cretă albastră.

După ce operatorul a studiat posibilităţile de desfăşurare a benzilor în raport cu numărul lor impus şi cu forma parcelei, sau a subparcelei, acolo unde este cazul, cu planul sau harta în mână se orientează şi ajungând la locul de unde urmează să înceapă lucru, indică purtătorului de fir Nr. 1 (cel care merge înainte) direcţia în care trebue să desfăşoare firul, dându-i inelul cu cele 10 fise. Când firul s'a desfăşurat complet, prin semne vocale convenite, se atrage atenţia purtătorului de fir Nr. 1, în timp ce purtătorul de fir Nr. 2 întinde firul şi înfige în pământ portfirul. Apoi pe arborele cel mai apropiat cioplește coaja pe partea arborelui din direcţia firului şi scrie cu creta albastră numărul 1, adică indică locul de unde a pornit primul fir.

In acest moment purtătorul de prăjină porneşte mergând călare pe fir şi măsoară în dreapta şi în stânga firului câte 5 m.

Clupaşii — unul în dreapta şi celălalt în stânga firului — încep să măsoare diametrele teriere strigând întâi specia şi apoi diametrul. Operatorul notează mai întâi numărul firului printr'o linie verticală, apoi înscrie în carnet diametrele în coloana speciei respective şi urmăreşte atent desfăşurarea lucrului.

Este bine ca operatorul să pună dela început în vedere clupaşilor, că nu au voie să ia diametre unul din sectorul celuilalt, adică să măsoare diametre dincolo de fir, pentru a se evita duble inventarieri.

Măsurarea diametrelor se face luându-se arborii la rând, marginile exterioare stabilindu-se prin măsurători cu prăjina ţinută orizontal şi perpendicular pe fir. Arborii de pe margini până la mijlocul cărora prăjina nu ajunge nu se inventariază. Se iau numai acei arbori al căror ax al fusului intră în lăţimea de 5 m. dela fir. La fel se procedează şi cu arborii dela capetele firului. Aici, fiecare dintre clupaşi pune clupa cu braţele dealungul firului şi deci rigla perpendiculară pe fir în dreptul semnului marcând 100 m. şi vizând dealungul riglei vede care arbori intră în bandă şi numai pe aceştia îi clupează.

La aceste verificări operatorul trebue să fie foarte atent pentru a controla pe purtătorul de prăjină şi pe clupaşi.

Ajungând la capătul firului operatorul verifică, dacă purtătorul de fir a trecut firul prin ochiul fişei şi dacă a înfipt-o adânc în pământ în dreptul semnului corespunzând la 100 m. Apoi indică noua direcţie purtătorului de fir Nr. 1. Acesta, prin semne vocale convenite anunţă plecarea sa şi porneşte în direcţia indicată. Clupaşii încep imediat inventarierea în noua bandă fără a mai aştepta sosirea purtătorului de fir Nr. 2, deorece firul fiind trecut prin ochiul fisei nu se poate deplasa lateral. Când purtătorul de fir Nr. 2 ajunge la locul unde găseşte fisa, trece dincolo de ea şi merge în direcţia nouă 4—5 metri şi numai apoi anunţă vocal pe purtătorul de fir Nr. 1 că a ajuns; întinde firul, înfinge portfirul, introduce fisa în inelul gol primit la începutul lucrului şi apoi pe unul din arborii dintre cele două benzi cioplește coaja în două părţi, corespunzătoare direcţiilor firului prim şi celui de al doilea, scriind cu cretă albastră numărul 1 pe faţa dinspre firul prim şi numărul 2 pe faţa dinspre firul al doilea. Apoi aşteaptă semnalul vocal dela purtătorul de fir Nr. 1.

Depăşirea fisei cu 4—5 m. se face totdeauna când benzile nu se succed în aceiaşi direcţie, pentru a se evita inventarierea acelorași arbori de 2 ori.

In modul descris mai sus lucrul se desfăşoară bandă cu bandă până la terminarea parcelei. Seara la încetarea lucrului firul se înfăşoară păstrându-se astfel până a doua zi. Dacă firul este ud se şterge cu o cârpă; la fel şi celelalte instrumente.

In mod obişnuit firul nu se rupe decât atunci când este manipulat rău. Rupturile provin totdeauna din cauză că nu se ţine întins, ceea ce prilejueşte formarea ochiurilor care prin întindere provoacă ruptura. Rupturile se repară cu ajutorul unui cleşte patent, împletindu-se stâns capetele rupte pe o distanţă de 2—3 cm. Pentru a se avea

din nou lungimea de 100 m. semnul dela unul din capete se mută spre portfir cu lungimea pierdută prin împletirea capetelor rupte.

Insemnarea pe arbori a capetelor de benzi prin numerile lor de ordine are drept scop evitarea greşelilor de numărare a benzilor, operaţie care dealtfel se verifică şi prin fise. Acest dublu control este necesar, întrucât o bandă inventariată dar neînregistrată, ar prilejui greşeli mari în plus la calculul volumelor.

In cazul când acest procedeu se utilizează la cubaje făcute pentru estimaţii sau expertize este absolut necesar ca în locul fiselor să se bată ţăruşi, astfel ca întreaga lucrare de inventariere să poată fi verificabilă ulterior.

Nu trebue să impresioneze faptul că adeseori firul traversează rarişti, poeniţe, drumuri, etc. Acestea se vor evita numai dacă sunt însemnate pe plan sau pe hartă şi întinderea lor este scăzută din suprafaţa parcelei. Altfel ele trebuesc parcurse, integrate în benzi, întrucât suprafaţa parcelei le include şi s'ar comite o greşală dacă s'ar evita, ceia ce ar avea ca efect obţinerea unui volum mai mare la unitatea de suprafaţă decât cel real.

Inscrierea arborilor în carnet, în coloana speciei şi la categoria de diametre respective se face de obicei prin desenarea patratului cu diagonale (fiecare patrat reprezentând 10 arbori). Inscrierea benzilor se face la marginea de sus a foii respective prin linii verticale, a cincea linie traversând oblic pe celelalte patru.

In fiecare bandă operatorul măsoară 2—3 înălţimi cu ajutorul dendrometrului Christen şi a prăjinii de 5 m., care este însemnată vizibil şi la 4 metri. Inălţimile se înscriu într'o coloană specială din carnet, în dreptul categoriei de diametre şi speciei căreia aparţine arborele, a cărei înlţime a fost măsurată. Procedându-se astfel, la terminarea inventarierii benzilor dintr'o parcelă, se obţine şi un număr suficient de înălţimi măsurate, cu ajutorul cărora să se poată întocmi curba înălţimilor.

Măsurarea înălţimilor se recomandă numai când volumul urmează a se stabili cu ajutorul tarifelor locale. dacă există, sau cu ajutorul tabelelor de volum. Când însă volumul urmează a se stabili cu ajutorul arborilor de probă doboriţi, atunci măsurarea înălţimilor nu-şi mai are rost, decât cel mult ca element informativ. In acest caz — desigur — numărul înălţimilor măsurate va fi mult mai mic, prin aceasta făcându-se o economie apreciabilă de timp în avantajul inventarierii propriu zise.

7. *Randamentul procedeului*

Dacă se face abstracţie de rezultatele obţinute în primele două, trei zile, în care echipierii se iniţiază şi îşi sincronizează mişcările ajungând până la desfăşurarea mecanică a lucrului, rezultatele medii, care se înregistrează, variază în primul rând în raport cu relieful şi cu omogenitatea echipei. Un singur echipier mai comod, sau mai puţin priceput, poate să micşoreze simţitor randamentul de lucru.

Experienţa a aproape 10 ani de practică cu acest procedeu ne-a dus la următoarele rezultate medii:

REGIUNI	Nr. benzilor pe oră			Nr. benzilor în 12 ore de lucru			Suprafaţa inventariată în 12 ore		
	min.	max.	mediu	min.	max.	mediu	min.	max.	mediu
1. Câmpie	12	16	14	144	192	168	14,4 Ha.	19.2 Ha.	16,8 Ha.
2. Coline	10	14	12	120	168	144	12,0 „	16,8 „	14,4 „
3. Munte	6	10	8	72	120	96	7,2 „	12,0 „	9,6 „

Cifrele din acest tablou reprezintă valorile medii ale unor multiple observaţiuni făcute pe teren în toate cele trei regiuni amintite şi în diverse forme de arborete.

Elementele care determină mărirea sau micşorarea randamentului faţă de cifrele indicate mai sus sunt:

a. Vârsta aboretului. Cu cât vârsta este mai înaintată cu atât numărul de arbori la unitatea de suprafaţă este mai mic şi ca atare şi viteza de lucru mai mare.

b. Densitatea populamentului. In arboretele cu densitate (consistenţă) subnormală rapiditatea lucrului creşte datorită existenţei unui număr mai redus de exemplare la ha.

c. Subetajul, subarboretul, semiţişul. Existenţa subetajului, subarboretului sau a semiţişului, provoacă o încetinire a vitezii de lucru şi adeseori poate scădea randamentul până la 60% din cifrele medii date în tabloul de mai sus.

8. *Critica procedeului*

Procedeul nostru, spre deosebire de celelalte două variante amintite la începutul acestui studiu, are avantajul de a garanta o mai bună preciziune.

Să examinăm această apreciere favorabilă în raport cu cele trei aspecte caracteristice comune.

a. *Desfășurarea benzilor*. Practica românească a ajuns la desfășurarea benzilor în arboret după rețele cât mai apropiate de forme geometrice regulate, ceia ce face ca rețeaua de benzi să îmbrace în mod uniform toată suprafața parcelei, respectiv a arboretului. Această desfășurare asigură înregistrarea proporțională a tuturor variațiunilor de arboret, ceia ce la calculul volumului se traduce prin valori foarte apropiate de volumul real, și fără îndoială dă o preciziune mai mare decât celelalte procedee de cubaj prin suprafețe de probe.

Importanța acestui aspect este subliniată în literatura străină și verificată de noi. Căci, ceia ce se reproșează cu drept motiv procedeului cu suprafețe de probă (patrate sau dreptunghiulare) este greutatea, poate chiar imposibilitatea de a se alege în arboret porțiunile care să reprezinte media condițiunilor de desvoltare și densitate și în care să se instaleze suprafețele de probă. Dacă alegerea acestor porțiuni la procedeul suprafețelor de probă reprezintă problema capitală, la procedeul benzilor de probă cu desfășurare în rețea uniformă această problemă este inexistentă, ea rezolvându-se automat prin însăși dispozitivul desfășurării benzilor.

b. *Mărimea benzilor*. Procedeul nostru se întemeiază pe benzi de 1000 m² (100 m × 10 m). Prin faptul că fiecare bandă înglobează o suprafață egală cu a zecea parte din unitatea de suprafață (ha), simplifică mult calculul volumului la unitatea de suprafață. Trebue să subliniem acest avantaj esențial, în raport cu procedeul lui Eberhardt, la care suprafețele benzilor diferă una de alta, deoarece numai lățimea este constantă, 8 m (prăjina de 3,20 m), în timp ce lungimea variază după teren și — poate — după inspirația operatorului. In plus trebue subliniat faptul, că suprafețele de probă mai mari dau un surplus de siguranță în ceia ce privește apropierea mai mare a volumului la ha obținut față de volumul real.

c. *Delimitarea benzilor*. Intre a delimita pe teren benzile (cu toate precauțiunile enunțate la „metoda de lucru") cu ajutorul unui fir întins și a le defini prin sgărierea litierii, care să constitue axul

de desfăşurare al lucrului în fiecare bandă, este fără îndoială o mare deosebire din punct de vedere al preciziunii, deosebire care evidenţiază odată mai mult superioritatea procedeului românesc. Existenţa firului, a prăjinii de 5 m cu care se măsoară orizontal şi perpendicular pe fir lăţimile din dreapta şi din stânga firului şi determinarea laturilor mici ale benzii cu ajutorul clupei prin ridicări de perpendiculare pe fir, sunt elemente de natură a evita orice îndoieli privind gradul de precizie al procedeului.

In comparaţie cu celelalte procedee de cubaj (suprafeţe şi cercuri de probă) este fără îndoială superior din punct de vedere al preciziunii şi mult mai economicos. Avantajul din punct de vedere economic al acestui procedeu reese clar din următoarele date medii pentru pădurile de coline:

Procedeul de cubaj:	Suprafaţa inventariată în 10 ore de lucru în ha.	Nr. lucrătorilor din echipă	Nr. zilelor de lucru la ha.
1. Inventarierea totală [11] (arbore cu arbore)	6	3	0,50
2. Procedeul benzilor de probă (100 m. × 10 m.)	12	6	0,50
3. Procedeul suprafeţelor [12] de probă (patrat sau dreptunghiular).	2,5	4	1,60

Din acest tablou se vede clar, că în timp ce la procedeul suprafeţelor de probă sunt necesare 1,60 zile de lucru la hectarul inventariat, la procedeul benzilor de probă sunt necesare numai 0,5 zile de lucru. Cu alte cuvinte procedeul nostru este de 3,2 ori mai eftin şi aceiaşi suprafaţă efectiv inventariată se realizează într'un timp de 3,2 ori mai scurt.

Trecând acum la părţile slabe ale acestui procedeu, vom căuta să le evidenţiem în ordinea importanţei.

a. Eliminând principial orientarea benzilor dealungul liniei de cea mai mare pantă înseamnă că reducem aplicabilitatea pe o scară mai întinsă a acestui procedeu în pădurile de munte.

11) Din practica românească.
12) Baur; Holzmesskunde, pag. 372.

Intr'adevăr, desfășurarea benzilor numai dealungul curbei de nivel cauzează însemnate pierderi de timp prin urcarea pantei la schimbarea de direcție a succesiunilor de benzi. In plus în regiunile foarte accidentate cu mare greutate se pot obține benzi pe curba de nivel, în care firul să nu depășească înclinarea maximă de 5° admisă.

Dacă însă ne gândim, că gospodăria pădurilor noastre de munte este și va mai fi încă mulți ani extensivă și ca atare determinările de precizie ale volumelor în atari situații constitue mai degrabă o pedanterie, decât un lucru practic, înclinăm totuși să recomandăm acest procedeu.

b. O altă parte slabă a acestui procedeu o constitue faptul că implică un număr mai mare de lucrători (5) decât la celelalte procedee, ceea ce poate constitui un important desavantaj în regiunile cu mai puține brațe disponibile și în unele epoci când lucrătorii se găsesc foarte greu.

c. O altă scădere a acestui procedeu s'ar datora incertitudinii de care este afectată inventarierea arborilor de pe marginea benzilor. Faptul că s'ar putea omite, sau s'ar inventaria, arborii de pe marginile benzilor, al căror ax vertical nu s'ar putea determina pe teren cu suficientă precizie, astfel ca să se poată ști dacă trebue sau nu inventariați, poate constitui o scădere pentru procedeu.

Obiecțiunea nu e lipsită de temeiu. Intr'adevăr, inventarierea arborilor de pe marginile benzilor prezintă oarecare nesiguranță și în acelaș timp o sursă de greșeli, în plus sau în minus. Totul depinde de felul cum sunt instruiți lucrătorii și de vigilența cu care operatorul urmărește lucrul clupașilor.

Dar, pentru ca să ne dăm seama de importanța acestei obiecțiuni trebue să vedem în ce măsură asemenea greșeli pot fi mai frecvente la procedeul benzilor de probă, decât la celelalte.

Pentru a se putea aprecia temeinicia acestei obiecțiuni, să luăm un exemplu.

Un arboret în care s'a inventariat 10.000 m².

1. Prin procedeul suprafețelor de probă patrate, cu latura de 50 m., sunt necesare în total 4 suprafețe de probă, cărora le corespund în total *800* m. perimetru.

2. Cu procedeul benzilor de probă, de 100 m./10 m., sunt necesare în total 10 benzi, la care corespund în total *2200* m. perimetru.

3. La procedeul cercurilor de probă cu raza 4 m. este nevoie în total de 200 cercuri, cu o sumă totală a circonferințelor lor de *4824* m.

Cifrele de mai sus ne arată că obiecţiunea amintită este justă în raport cu procedeul suprafeţelor de probă. Dar, din acest punct de vedere procedeul nostru este de preferat procedeului cu cercuri de probă.

Această constatare obiectivă obligă pe operator să fie foarte atent la inventarierea arborilor de pe marginea benzii, pentru a reduce la maximum frecvenţa acestei greşeli.

Suntem totuşi înclinaţi să credem, că această obiecţiune adusă procedeului nostru este numai aparentă şi teoretică, deoarece în practică aceste greşeli apar atât cu semnul plus cât şi cu semnul minus, şi ca atare intervine cel puţin parţial o compensare.

d. Semnalăm deasemenea faptul că executarea inventarierilor după acest procedeu cere foarte multă atenţie din partea operatorului, şef de echipă, atât la desfăşurarea lucrului în fiecare bandă, cât mai ales la notarea în carnet a benzilor. Insistăm asupra acestui lucru, pentrucă „scăparea" unei benzi înseamnă alterarea volumelor rezultate într'o proporţie, care face să fie compromisă complet toată lucrarea.

9. *Aplicaţiunile procedeului*

Procedeul benzilor de probă poate avea multiple şi variate aplicaţii în practica forestieră. In amenajări ca şi în expertize, în verificări de cubaje şi împădurire, ca şi în contra expertize, utilizarea este recomandabilă.

In lucrările de amenajare el poate fi utilizat atât la determinarea volumelor cât şi la înregistrarea mai justă a caracteristicilor arboretelor pentru descrieri parcelare.

Nu vom insista mai mult asupra utilizării lui la cubaje. Această temă constitue însăşi esenţa acestui studiu. Ne vom opri mai mult la utilizarea lui pentru descrierile parcelare, unde după experienţa noastră a dat strălucite rezultate.

Cele mai multe elemente cifrice din descrierea parcelară se înregistrează pe baze de aprecieri din ochi şi deci sunt afectate de un important coeficient de subiectivism. Consistenţa (respectiv densitatea), proporţia speciilor, stadiul de desvoltare, amestecul şi mai ales succesiunea speciilor în parcelele dela munte sunt elemente care, dacă sunt recoltate dintr'o serie de inventarieri făcute cu ajutorul benzilor de probă, pot căpăta o valoare obiectivă, în special la arboretele cu vârste mai mari ca jumătatea revoluţiei admise sau probabile. In

acest caz, adeseori, sunt suficiente două lanţuri de benzi desfăşurate în lungul parcelei pentru a se putea înregistra caracteristicile arboretului.

In aceleaşi condiţiuni, ca la amenajări, procedeul benzilor de probă se poate utiliza în estimaţii şi expertize. Singura condiţie în plus, în asemenea cazuri, ar fi marcarea durabilă pe teren, prin ţăruşi, a capetelor benzilor, pentru ca eventualele verificări ulterioare să fie posibile.

Un domeniu nou în care acest procedeu trebue să-şi facă loc este acel al verificării şi recepţionării lucrărilor de împădurire.

Reuşita unei regenerări nu poate fi apreciată just nici călare şi nici făcând o plimbare prin ea. Acoperirea porţiunei regenerate cu o reţea de benzi de probă, în care urmează a se număra puieţii, este de natură a evita discuţii şi procese şi a ridica prestigiul administraţiilor silvice. Economia de timp şi bani, pe care acest procedeu o oferă în raport cu celelalte, precum şi preciziunea pe care o asigură, sunt suficiente motive pentru a fi luat serios în consideraţie de practicienii noştri.

10. *Concluzii*

Stadiul de desvoltare al gospodăririi forestiere româneşti nu oferă posibilitatea utilizării unor procedee şi metode, a căror aplicare ar fi prea costisitoare faţă de rentabilitatea gospodăriei noastre forestiere.

In economia forestieră salturile mari sunt imposibile, sau fatale. Deaceea, urmărind calea evoluţiei, trebue să împrumutăm sau să imaginăm metode şi procedee proprii epocii şi stadiului de desvoltare în care ne aflăm. Suntem încă departe de ziua, când în toate pădurile ţării cubajele s'ar putea face pe bază de inventarieri arbore cu arbore. Suntem prea săraci pentru a putea mări mai mult de 10% procentajul de cubaj. Singura posibilitate ce avem, este de a îmbunătăţi la maximum metodele şi procedeele corespunzătoare stărilor de lucruri prezente şi de a le accepta în măsura în care practic şi teoretic se dovedesc a fi avantajoase.

Procedeul benzilor de probă, merită de a fi încercat, acolo unde este necunoscut şi de a fi aplicat, ţinându-se seama de toate caracteristicile studiate în paginile anterioare.

El prezintă destule avantaje şi garanţii şi numai rutina comodă sau o insuficientă documentare teoretică poate să-l discrediteze, sau să-l înlăture.

Das Probestreifenverfahren.

Die Frage der Bestandeskubierung durch andere Verfahren als Vollkluppung wurde durch die Erfindung der Probefläche gelöst.

Was die Form dieser Probeflächen anbetrifft gibt es verschiedene Verfahren. Jedes dieser Verfahren strebt eine Vereinfachung der Arbeit an, infolge dessen Zeit- und Geldersparnis wie auch möglichst genaue Bestimmung des Flächeninhalts geschehen.

Eines dieser Verfahren ist das Probestreifenverfahren, welches von dem Verfasser zum ersten Mal 1937 in die rumänische forstliche Praxis eingeführt wurde.

Nach zehnjähriger praktischen Durchführung dieses Verfahrens und zur vollständigen Aufklärung der Praktiker, gibt der Verfasser diese Arbeit heraus, welche nicht nur theoretische Erwägungen, sondern auch zahlreiche Anweisungen und in Rumänien an Hand dieses Verfahrens erzielte praktische Ergebnisse bringt.

Das rumänische Probestreifenverfahren unterscheidet sich wesentlich von den in anderen Ländern bekannten Verfahren. In der Einführung eines 100 m. langen Drahtes und einer 5 m. langen Stange zur Bestimmung des Probestreifenlangsrandes, wie auch im Arbeitsverfahren und der Probestreifenfolge besteht das neue von Verfasser gebrauchte Probestreifenverfahren.

In Gebirgswäldern empfihlt sich die Anwendung dieser Probestreifen nur längs der Schichtlinien mit einem Neigungswinkel von höchstens 5^0 und mit seitlichen Abweichungen von höchstens 60^0. Durch diesen 100 m. langen und 10 m. breiten Probestreifen erhält man Probeflächen von 1000 m^2.

Um grössere Genauigkeit zu erzielen, wird eine Reihe von Vorsichtsmassnahmen empfohlen, welche man während der Arbeit im Walde ergreifen muss, wie auch verschiedene Arten der Probestreifenaufeinanderfolge, damit die ganze Bestandsfläche einheitlich mit einem Probestreifennetz überzogen werde.

Der letzte Teil der Arbeit enthält Anweisungen zur Anwendungsmöglichkeit des Probestreifenverfahrens.

I. Z. LUPE :

Experienţe cu perdele forestiere în România în perioada 1937—1945.

I.C.E.F. Seria a II-a Nr. 68; 1947; 31 pag. cu 12 figuri în text.

C O M E N T A R I I

SECTOARE DE TORENȚI

de Ing. AT. HARALAMB

Aplicarea legii pentru ameliorarea terenurilor degradate (publicată în Mon. Of. Nr. 141 din 28 Iunie 1930) a fost și este dată în seama „Serviciului ameliorării terenurilor degradate" din Direcția Regimului Silvic (astăzi Direcția Silvică) din cadrul Ministerului de Agricultură și Domenii. La exterior, Serviciul ameliorării terenurilor degradate s'a folosit și se folosește de personalul Serviciilor Silvice Județene, prin intermediul Inspectoratelor Silvice.

Lucrările cerute de aplicarea legii pentru ameliorarea terenurilor degradate sunt numeroase. migăloase și dificile, necesitând — în afară de capacitatea profesională respectivă — un contact permanent cu terenul, intervenție la timp, stăruință și continuitate. Aceasta în ceea ce privește executarea lucrărilor propriu zise de ameliorare. Ele sunt însă precedate de cele de constituirea perimetrelor, și de întocmirea planurilor și proiectelor de ameliorare, toate necesitând foarte mult lucru. In plus, la constituirea perimetrelor se cere forestierului mult tact și multă răbdare cu populația în ale cărei terenuri trebue să se lucreze. Deci personalul însărcinat cu astfel de lucrări este mult ocupat.

Personalul Serviciilor Silvice Județene — care dela creiarea lor și până azi, a fost puțin numeros — are însă să se mai ocupe și de aplicarea regimului silvic la toate categoriile de proprietari, atribuțiune care, singură considerată, este de natură să-i ia întreg timpul.

Din pricina acestei insuficiențe de personal și din cauza supraaglomerării Serviciului Silvic Județean cu lucrări de altă natură, a fost nevoie să recurgă la folosirea, în diferite regiuni. a *echipelor volante,* care au avut drept misiune în primul rând să întocmească planurile perimetrelor, proiectele de ameliorare și apoi să le pună în executare. Din acest punct de vedere, creiarea și punerea în funcție a echipelor volante s'a dovedit a fi fost una dintre cele mai fericite măsuri. Activitatea lor, atât ca volum de lucrări, cât și ca mod de execuție a fost găsită ca foarte rodnică. Mărturisiri în acest sens s'au

făcut în multe ocaziuni, ele putând fi citite și în lucrările de subinspector prezentate la examenul respectiv de cei ce au avut a se ocupa, la Serviciile Silvice Județene, de aplicarea legii menționată.

In perioada de timp cuprinsă între anii 1930 și 1941, când s'a putut lucra cu mai multă intensitate în domeniul ameliorării terenurilor degradate pe baza legii menționată, s'au făcut suficient de multe lucrări, dacă se ia în considerare timpul relativ scurt, personalul insuficient ca număr, puținătatea fondurilor alocate și piedicile puse de populația interesată. Cu acest prilej, s'a putut pune la punct o tehnică adecvată condițiunilor staționale dela noi, rezultatele obținute fiind îmbucurătoare, în deosebi în dovedirea faptului că mijloacele folosite de forestieri duc la vindecarea răului și la punerea în valoare a terenurilor care nu numai că nu mai puteau fi folosite altfel, dar erau și provocatoare de mari pagube.

Nădăjduim ca în scurt timp să se poată intra într'o nouă perioadă de activitate în acest domeniu. Va trebui să fie o activitate sporită, datorită faptului că acum drumul urmat este trasat și apoi pentru motivul că situația este așa de gravă în multe părți încât nu se mai poate amâna executarea lucrărilor.

Ținând însă seama de experiența trecutului, trebue să constatăm că, cel puțin pentru regiunile cel mai mult degradate, nu trebue să se mai lase lucrările în seama Serviciilor Silvice Județene. Acestea și așa au mult prea mult de lucru. Deaceea, pentru lucrările de ameliorarea terenurilor degradate urmează să se înființeze organisme speciale. Preconizăm în acest scop creiarea de *sectoare de torenți și terenuri degradate,* care să cuprindă, după întindere și volumul de lucrări, toate terenurile dintr'unul sau mai multe basine de râuri. De pildă, valea Buzăului, valea Prahovei, valea Râmnecului, valea Putnei, ar constitui fiecare câte un sector aparte. In cazul suprafețelor degradate mai puțin întinse sau mai puțin concentrate regional, ele vor putea fi lăsate, ca și până acum. în seama Serviciilor Silvice.

Fiecare sector de torenți va avea preocupări exclusive și independente de orice altă unitate silvică de teren, fiind încadrat cu personal tehnic — concepție și execuție — precum și cu personal de pază, suficient, după volumul de lucrări ce va avea de îndeplinit. Șeful sectorului va trebui să fie un inginer silvic specializat în astfel de lucrări, ajutat de alți ingineri silvici sau de subingineri, brigadieri, pădurari, desenatori și funcționari administrativi. Inginerii și subinginerii ar putea fi folosiți în *subsectoare* de lucru, mai mult sau

mai puţin fixe, sau sub forma *echipelor volante* de până acum. Brigadierii silvici şi pădurarii vor fi însărcinaţi cu paza perimetrelor şi supravegherea lucrărilor ce intră în competinţa lor. Se înţelege că fiecare sector trebue să fie dotat cu instrumentele topografice necesare, utilajul de desenat planurile, precum şi uneltele indicate pentru executarea lucrărilor de teren prevăzute.

Misiunea sectoarelor de torenţi va trebui să cuprindă: inventarierea tuturor terenurilor degradate, punerea lor pe hartă după diversele grade de eroziune, constituirea perimetrelor de ameliorare, ridicarea planurilor, întocmirea proiectelor şi executarea lor. Odată răul localizat prin lucrări de corecţiune, de împădurire sau de reînerbare, urmează să execute toate lucrările silviculturale care se impun până la aducerea arboretelor necesare în stare de a fi încadrate în ciclul de producţie, moment când s'ar preda organelor silvice obişnuite. Teoretic vorbind, sectoarele de torenţi vor avea o viaţă trecătoare, ele urmând să fie desfiinţate în momentul când nu vor mai avea ce lucra.

Legătura dintre Sectoarele de torenţi şi Serviciul sau Direcţiunea din Ministerul de Agricultură şi Domenii se va face — în ipoteza organizării actuale — ca şi până acum, prin Inspectoratele Silvice, cu precizarea că acestea din urmă trebue să aibă un Serviciu special care să facă coordonarea lucrărilor diferitelor sectoare.

Ideia sectoarelor de torenţi nu este nouă. Ea a mai fost aplicată în ţara noastră. Incă înainte de votarea legii pentru ameliorarea terenurilor degradate, Casa Pădurilor a trebuit să înfiinţeze, în anul 1927, la Beiuş în jud. Bihor, o direcţiune specială numită a ameliorării şi împăduririi terenurilor degradate. Aceasta ca urmare a dispoziţiunilor art. 292 şi 293 din tratatul de pace dela Trianon (din anul 1919), prin care se înfiinţa o Comisiune internaţională al cărui scop era să se ocupe de regimul apelor din basinul mijlociu al Dunării, în speţă de apele care treceau în Ungaria din ţările vecine. Direcţiunea dela Beiuş avea trei sectoare — câte unul pentru fiecare din cele trei Crişuri — cu sediul la: Brad pentru Crişul Alb, Bratca pentru Crişul Repede şi Beiuş pentru Crişul Negru. Direcţiunea, în compunerea menţionată, a lucrat din anul 1927 până în 1930, când s'a desfiinţat prin efectul legii pentru ameliorarea terenurilor degradate, lucrările extinzându-se în toată ţara în organizarea actuală.

Ideia sectoarelor de torenţi este aplicată şi în Franţa. In organizarea forestieră franceză, pentru păduri există: Ocoalele, Inspecţiunile, Conservaţiunile şi Direcţiunea Generală. In cazuri excepţio-

nale, după nevoile diverselor regiuni, se creiază Servicii speciale, atașate Conservațiunilor. Astfel, există Servicii de amenajare, Servicii de amenajare și împădurire, Servicii de reîmpădurire, Servicii de reîmpădurire și incendii. Pentru precizare, Serviciile de reîmpădurire corespund la noi cu cele de ameliorarea terenurilor degradate. Serviciul de reîmpădurire, în Franța, este constituit din *sectoare,* fiecare din acestea întinzându-și autoritatea în basinul unuia sau mai multor râuri. Sectoarele sunt încadrate cu ingineri silvici (officiers des eaux et forêts) care au ca personal de teren brigadieri și pădurari. Serviciul de reîmpădurire de pe lângă Conservațiune (la noi Direcțiune) este condus de un inginer silvic specializat în lucrări, mai mare în grad decât cei de la sectoare. El mai este încadrat cu geometri și funcționari administrativi.

Reluându-se ideia la noi, sectoarele de torenți și terenuri degradate se vor creia progresiv. Pentru început credem că ar trebui să se înființeze imediat câte un sector pentru văile următoare: Prahova, Buzău și Putna.

Secteurs de torrents.

Pour que les travaux de correction des torrents puissent avoir une marche plus accélérée, l'auteur du présent article préconise la création des organismes spéciaux, d'après le modèle de ceux qui existent en France, et qui ont déjà fonctionné en Roumanie avant la loi actuelle sur l'amélioration des terrains dégradés.

PĂDURI PARTICULARE ȘI OBȘTII IN JUD. CIUC

de Ing. silv. C. MUTICĂ

Cu foarte rare excepții pădurile particulare s'au exploatat sălbatec de către proprietarii lor. In timp de circa 30 ani capitalul lemnos a fost, practic vorbind, lichidat. Intensele exploatări n'au fost urmate de plantații decât într'o foarte redusă măsură. Cunoaștem cazuri când chiar după executarea plantațiilor (impuse de Serviciile noastre) proprietarii respectivi au arendat porțiunile regenerate păstorilor din dorința unor câștiguri imediate. In județ sunt identificate 39.449 Ha păduri particulare, dar suprafața lor e cu mult mai mare.

Una din metodele prin care s'au lichidat pădurile particulare a fost şi camuflarea lor în cărţile funduare sub titlul de „păşuni" sau „fâneţe". Este interesant de ştiut că din suprafaţa judeţului Ciuc de 495.000 Ha, 68.000 Ha sunt terenuri agricole, 184.000 Ha păduri, iar restul, adică cca 50% din suprafaţa judeţului, sunt păşuni, fâneţe naturale şi improductive (sterile).

An de an tot mai mari suprafeţe forestiere aparţinând particularilor au fost afectate păşunatului în urma exploatării pădurii. Cu timpul solul forestier uşor erozibil, superficial şi având o pantă mare s'a degradat şi azi suprafaţa sterilelor e impunătoare. In paralel păşunile creiate generos pe soluri forestiere proprietatea comunelor sau composesoratelor din regiune, după anul 1900, tot din cauza pantei mari şi a superficialităţii solului, s'au degradat şi au fost lăsate în părăsire de locuitori, astfel că azi acele păşuni se prezintă, cu rare excepţii, ca suprafeţe improductive pe care pădurea încearcă să se reinstaleze trimiţând pionii săi naturali: jneapănul şi speciile moi. Această împrejurare agravează situaţia hrănirii vitelor şi de aci o continuă nevoie de noi atacuri asupra pădurii.

Păşunatul se practică în prezent în toate pădurile cu deosebire în arboretele tinere, în parchetele neregenerate şi în special în terenurile particulare, unde controlul e aproape imposibil de făcut.

In aplicarea reformei agrare, care a exceptat dela expropriere pădurile, s'a dus o mare luptă pentru salvarea patrimoniului forestier particular, S'a făcut acest lucru pentrucă odată cu exproprierea s'ar fi schimbat odată pentru totdeauna ramul de folosinţă al pădurilor particulare în păşuni sau fâneţe — tot particulare — ceeace ar fi însemnat a condamna în mod definitiv solurile forestiere la o viitoare cultură extensivă şi nerentabilă.

Pentrucă nici situaţia de azi nu este acceptabilă, propunem a se examina următoarele posibilităţi.

1) Exproprierea şi trecerea în patrimoniul Statului a tuturor terenurilor forestiere ce sunt în mâinile particularilor sau,

2) Legiferarea constituirii obligatorii a proprietarilor de păduri particulare în obştii cu participare proporţională a aportului adus de fiecare membru în parte. In comunele unde sunt deja Composesorate constituite, ar fi recomandabil să se contopească noile for-

mațiuni cu cele vechi, tot după principiul proporționalității; aceasta pentrucă unitatea ad-tivă ar reduce cheltuielile de regie generală. In aceste obștii ar urma să intre pe lângă pădurile particulare înscrise și declarate ca atare și terenurile care în fapt sunt păduri, precum și acele terenuri particulare care prin situația lor și prin starea de improductivitate din prezent, trebuie să redevină pădurii.

Marile proprietăți forestiere particulare, care s'au gospodărit rațional în trecut, dacă nu se tratează conform punctului 1 de mai sus, ar putea rămâne ca unități aparte.

Cum o parte din pădurile particulare sunt neregenerate și exploatate abuziv ca pășuni, iar o parte din solul forestier se află camuflat în cărți funduare și uneori chiar exploatat ca fânețe, sau pășuni și cum revenirea la cultura forestieră a unor mari suprafețe de teren dintr'o dată ar fi de natură a produce turburări în economia locală, măsura trebuie aplicată cu suficient discernământ elastic, cu respectarea specificului local și în orice caz, concomitent cu alte măsuri de ordin general pe țară ca:

a) Limitarea numărului de vite în raport cu posibilitățile reale ale fiecărei regiuni;

b) Limitarea culturii cerealelor în regiunile de altitudine și înlocuirea lor cu culturi de plante furajere de mare producție, culturi de plante industriale (in, cânepă, sfeclă de zahăr, cartofi);

c) Descongestionarea surplusului de brațe de muncă din regiunile muntoase și orientarea lor în regiunile de câmpie unde se simte nevoie; asta cel puțin pentru sezonul de vegetație;

d) Mărirea capacității industriale în vederea plasării brațelor de lucru excedentare din munți,

e) O campanie activă de construirea unor rețele de căi de comunicație (șosele, căi ferate forestiere) pentru a se mări pedeoparte renta pădurii și pedealtă parte pentru a se da posibilitatea valorificării uscare a produselor rezultate din operațiunile culturale.

Trebuie intervenit, în orice caz, în această chestiunea a refacerii solului național, opinia publică urmând să fie continuu informată. Prinși în puterea obișnuinței, suntem tentați a crede că lucrurile se vor rezolva dela sine. Din nefericire însă procesul natural al creșterii populației pe deoparte și pe altă parte diminuarea producției unor păduri brăcuite, mărirea suprafeței terenurilor neproductive sunt elemente care fac ca problema să devină an de an tot mai acută.

*

*

Pentrucă în prezent ad-ţia obştiilor de păduri se face cu anumite greutăţi, credem necesar a face câteva preciziuni în materie.

Există o tendinţă oficială de a orienta toate valorificările de material din pădurile composesorale spre vânzări prin licitaţie publică şi există o voinţă din ce în ce mai accentuată a composesorilor de a-şi primi drepturile în natură, pentru a le valorifica după bunul lor plac.

Oficialitatea se bazează pe textul C. S. R. şi pe faptul că:

a) Licitaţia publică presupune concurenţă, deci preţuri ridicate,

b) Se realizează maximul de impozite pentru Stat,

c) Se contează pe o exploatare regulată, încadrată de răspundere şi garanţii,

d) Se face cea mai bună sortare a lemnului de lucru şi deci se evită pierderi în calitate şi cantitate.

Composesorii susţin că vânzările prin licitaţie publică prezintă pentru ei următoarele inconveniente:

a) Greutăţi în plasarea mâinii de lucru locale, sau plasarea ei în condiţiuni oneroase.

b) Pulverizarea veniturilor realizate printr'o administraţie întotdeauna risipitoare şi nesiguranţa unui control eficace.

c) Pierderi mari prin fluctuaţiile preţurilor (faptul e deosebit de grav în prezent), distribuirea excedentului făcându-se numai la sfârşitul anului financiar.

d) Eliminarea micului comerciant (de obiceiu membru al Composesoratului) care nu poate rezista concurenţii firmelor mari.

S'a constatat însă practic că uneori dorinţa composesorilor de a lucra „în regie" e un prilej de a intrduce în pădure — fără concurenţă şi garanţii — o firmă exploatatoare, fapt care nu se poate generaliza.

S'a constatat pe dealtă parte că uneori introducerea firmelor străine în păduri, din cauza inconvenientelor semnalate, atrag după sine sporirea numărului de delicte, scăderea interesului pentru economia forestieră, şi odată cu aceasta: întârzierea lucrărilor de regenerare şi păşunat abuziv pe scară din ce în ce mai întinsă. Nici această situaţie, evident, nu se poate generaliza şi nu întotdeauna efectele semnalate au origina în felul de valorificare a parchetului.

Pentrucă obiecţiunile ridicate de composesori nu sunt lipsite de temeiu şi pentrucă la principiile, pe care oficialitatea se bazează, nu se poate renunţa total fără a se înregistra serioase perturbări, noi

suntem de părere a se adopta o cale de compromis, care să împace, pe cât posibil, toate exigenţele.

Dela început trebuie precizat că situaţia locală variază dela regiune la regiune şi dela composesorat la composesorat, în funcţie de tradiţie, de cantitatea ce revine pe cap de locuitor, de distanţa dela pădure la comună, de specii, etc.

La valorificarea parchetului anual trebuie deci să se prevadă pentru fiecare caz în parte calea de urmat. Distingem următoarele cazuri:

1) Impărţire în natură între membrii composesoratului, dar numai în cazul când, vădit, ei pot face şi au făcut în trecut exploatarea în mod direct şi au experienţa şi posibilitatea unei bune valorificări.

2) Licitaţie între composesori în loturi mici, în cazul când composesoratul ar cere aceasta pentru a încuraja iniţiativa micilor particulari, urmând ca aceştia să fie trataţi ca nişte comercianţi de lemne obişnuiţi.

3) Licitaţie, în bloc, când condiţiile de mai sus nu există sau pădurea e prea departe de comună şi nu ar putea fi exploatată, în regie, din lipsa unor mijloace de transport convenabile şi până în prezent nu s'a făcut valorificare în regie, sau a avut loc o regie ce camufla o firmă exploatatoare.

4) Exploatarea în dijmă cu predarea produsului (buşteni, cioplitură, cherestea, lemn de foc) în natură composesoratului.

5. O combinaţie între modalităţile de valorificare dela punctul 1—4 de mai sus, adică scindarea parchetului, din care o parte să se destine nevoilor proprii şi o parte să se valorifice ca la punctul 2—3 sau 4.

Exploatarea dela punctul 1 credem că este bine să se permită numai în baza unei constatări la faţa locului *făcută de o comisiune mixtă (silvică şi ad-tivă) şi după cercetarea modului în care s'au făcut valorificările în trecut.* Aici e punctul nevralgic al chestiunii, care a provocat o serie nesfârşită de discuţii.

In orice caz valorificarea materialelor declarate ca apte pentru lucru din pădurile de foioase, unde sortarea şi manipularea cer o pregătire deosebită, urmează a se face obişnuit numai în modul arătat la punctul 2 sau 3.

In cazul valorificării dela punctul 1, bugetul s'ar realiza dintr'o „Taxă pe tulpină".

Sumele care ar rezulta din vânzările dela punctul 2 sau 3 ar urma să fie, imediat ce se varsă prețul de vânzare și după scăderea impozitelor, scindate în 3 părți:

a) O parte, ce nu va trebui să treacă (decât în cazul că sunt a se executa lucrări de investiții, sau lucrări de refacere a patrimoniului) peste 25% și din care să se alimenteze bugetul ad-ției composesoratului.

b) O altă parte — cel puțin 75% — să fie distribuită composesorilor în termen de 10 zile dela încasare, sub stancțiuni grave pentru comitet în caz de nerespectare, sau întârziere.

O supraveghere cât mai largă din partea organelor de control și o atenție cât mai mare pentru interesele membrilor, va mări încrederea în administrarea obștii. Locuitorii trebuie să simtă că obștea există pentru apărarea intereselor lor.

*

In încheiere, întrucât în cele de mai sus nu am făcut decât considerații asupra consecințelor dreptului de proprietate (particular sau obștesc) și întrucât în mod evident pădurea, sau solul forestier ce va trebui să redevină pădure, au o netăgăduită funcțiune socială și numai lucrările de regulată regenerare pot asigura existența generației de mâine și întrucât în viitor nevoia de lemn va fi în mod sigur mai mare, societatea umană fiind în continuu progres, trebuie ca dreptul de proprietate forestieră să fie îngăduit și sub acest raport. Deaceea, Statul urmează să intervină energic și hotărît ori de câte ori lucrările de regenerare sau ameliorare nu ar avea volumul necesar. Situația de azi — când regenerarea se face cu rugăminți și tocmeli, sau nu se face deloc — trebue să înceteze. In epoca de depreciere monetară trebuie rezervat din parchet o cantitate de lemn ce urmează a se valorifica obligatoriu în preajma sezonului de plantații, iar suma să fie consemnată pe un termen scurt, și folosită pentru replantarea parchetului. In epocile de stabilitate a prețurilor, să se depună din valoare posibilității anuale, nu garanții de regenerare, ci sume cu care lucrarea să se execute în regie, de Serviciile silvice, de Stat pe bază de devize dinainte întocmite.

Niciuna din problemele de mai sus nu are un caracter inedit, iar situația din județul Ciuc nu diferă prea mult de situația majorității județelor din regiunea muntoasă a țării...

Forêts particulaires et associations dans la dép. de Ciuc.

Les forêts particulaires se morcèlent de plus en plus et se transforment en pâturages. A l'avenir, pour éviter cette situation défavorable à l'économie forestière, l'auteur du présent article préconise que ces forêts soient expropriées en faveur de l'Etat ou d'obliger leurs propriétaires de s'organiser en associations.

En deuxième rang, l'auteur suggère une série de mesures à prendre pour l'exploitation et surtout pour la vente du bois exploité ou à exploiter, appartenant aux associations déja existentes, en faveur de leur membres.

CONSIDERAȚIUNI ASUPRA LEGII PENTRU CONTROLUL CIRCULAȚIEI MATERIALULUI LEMNOS

de Ing. silv. AUREL C. POPESCU

Legea 1977/938, pentru controlul circulației materialului lemnos a fost binevenită și a dat mai multă posibilitate organelor silvice să înfrâneze tăierile devastatoare din păduri, făcute de către proprietari, exploatatori și delicvenți. Cu ocazia aplicării acestei legi și a regulamentului ei [1]) s'au constatat unele lipsuri. In cele de mai jos încercăm să arătăm pe acelea care prezintă o importanță deosebită și să facem propunerile pe care le credem necesare.

1. La art. 1 al regulamentului legii, printre produsele pădurilor nu s'au trecut: rășina, scoarța pentru tăbăcit, frunzarele, frunzele de pe jos și semințele forestiere.

Parte din acestea sunt menționate de art. 67 C. S. ca fiind „oprite a se scutura, strânge sau ridica" însă nu există obligația legală, ca în caz că totuși se permite recoltarea acestora, să fie însoțite de adeverințe de transport, bonuri ori chitanțe de vânzare, pentru a se face aplicarea prevederii legii 1977/938.

Este necesar, deci, ca și pentru aceste produse ale pădurilor — mult căutate în ultimii ani — să se aplice restricțiuni cu privire la recoltare și circulație, ca și pentru produsele lemnoase.

---

1) Decret Lege Nr. 1.977/938 publicat în M. Of. Nr. 122/938 și Regulamentul respectiv publicat în Monit. Of. Nr. 162/938. A se vedea și Dec. Min. Nr. 934/946, publicată în Monit. Of. Nr. 117/946.

2. Carnetele cu chitanţele sau bonurile de vânzare, imprimate de către exploatatori sau depozitari de orice fel de produse, să fie în prealabil vizate de Serviciul sau Ocolul Silvic respectiv, care va păstra o evidenţă a lor. După utilizarea lor aceste carnete să fie păstrate de exploatatori sau depozitari timp de 2 ani, pentru eventuale verificări.

3. In cazurile exploatărilor neautorizate — când materialele rezultate, se găsesc în pădure — deseori acestea sunt în cantităţi mici. de o valoare redusă, iar pentru aprobarea actelor de vânzare, necesită oarecare întârziere, în care timp cheltuielile cu paza se ridică la sume însemnate şi chiar întrec valoarea lemnului confiscat. Ar fi indicate în această chestiune, următoarele măsuri:

a) Termenul pentru solicitarea tranzacţiilor, la procesele silvice dresate, privind aceste tăieri, să fie de maximum 15 zile, dela data confiscării materialului lemnos respectiv.

b) Cantităţile de material lemnos, confiscate la pădure, în cazul că nu s'a primit cererea de tranzacţie în termen, să poată fi vândute, prin licitaţie publică, stabilindu-se competinţele:

Până la 100 m. c. lemn de lucru sau 200 steri lemn de foc, vânzarea să fie făcută de şeful Serviciului sau Ocolului Silvic cu aprobarea inspectorului de control.

Pentru 101—500 m. c. lemn de lucru sau 201—1000 steri lemn de foc, aprobarea vânzării să se dea de inspectoratul silvic respectiv.

Peste aceste cantităţi, aprobarea ar urma să se dea de către Minister.

Este necesar a se stabili, deasemenea, competinţe pentru Servicii şi Ocoale Silvice şi pentru Inspectorate Silvice şi în ceiace priveşte aprobarea tranzacţiilor la amenzile din procesele silvice, solicitate de cei împricinaţi, în conformitate cu art. 90 C. S., pentru ca să se rezolve mai repede cazurile pentru exploatări mai mici.

4. Amenda de 10.000 lei prevăzută de art. 6 al acestei legi, pentru depozitarii şi fabricanţii de cherestea, nu mai corespunde preţurilor actuale; deaceea este necesar să fie majorată la cel puţin 10.000.000 lei.

Măsurile preconizate mai sus, cum şi altele ce se vor găsi necesare ca agravarea pedepselor prevăzute de Codul Silvic şi celelalte legiuiri silvice, sunt impuse de situaţia grea în care se găsesc toate pădurile ţării, în care delictele şi contravenţiunile continuă şi contri-

buie la brăcuirea lor. Adăugăm la aceasta și pulverizarea unor păduri particulare prin vânzări și parcelări de loturi cu întinderi până la fracțiuni de hectar — ușurate și prin aplicarea Decretului-Lege Nr. 257/946 [2]) prin care Statul și-a retras exercitarea dreptului de preemțiune pentru pădurile de protecție necesare apărării naționale — păduri la care noii proprietari nu mai instituie nici o pază, le degradează prin tăieri și pășunat, sfidând toate măsurile de regim silvic. Găsim necesar a cita cazul Județului Neamț, în care, până acum, 11 trupuri de pădure cu întinderea totală de 6300 ha sunt divizate la peste 3500 proprietari pe care, exploatările neregulate le-au transformat în păduri cu arborete degradate și material lemnos de mică valoare.

Este deci momentul când trebuie să se înăspreasca toate măsurile prevăzute de legile silvice, toate autoritățile să dea concurs organelor silvice pentru aplicarea acestor măsuri, iar amnestierea delictelor silvice să se facă numai pentru fapte de mai mică importanță, pentru a nu se încuraja continuarea lor. Numai astfel vom putea cruța și ameliora acest bun național, de care are nevoie, nu numai actuala generație, ci și cele viitoare.

Considérations sur la loi concernant le contrôle de la circulation du matériel ligneux.

L'auteur du présent article relève les imperfections de la loi qui institue le contrôle sur la circulation du matériel ligneux. Puis il suggére les modifications qu'il croit nécessaires d'apporter à cette loi pour qu'elle soit plus efficace.

2) Decret Lege Nr. 257/946 publicat în Monitorul Oficial Nr. 8 din 3 Aprilie 1946.

C R O N I C A

CRONICA INTERNĂ

● **Săptămâna Forestieră** anunțată cu atâtea speranțe a trebuit să fie amânată pentru mai târziu, din cauze care depășesc posibilitățile de acțiune imediată ale Societății noastre. Apelul lansat în Revistă nu a rămas însă fără nici un ecou. Il transmitem colegilor, mai departe, pe această cale, cu convingerea că exemplul ar putea rodi la cea dintâi ocaziune corespunzătoare.

In județul Mureș, șeful serviciului silvic județean, colegul nostru, D-l Ing. Insp. silvic **Ștefan Rubțov** a organizat la începutul lui Aprilie o „Săptămână Forestieră". In acest scop a alcătuit un program, care a fost executat cu concursul pădurarilor și brigadierilor din județ. Programul a fost constituit din o „temă practică pe teren" și o ședătoare. Pe teren s'a arătat școlarilor și sătenilor, speciile forestiere, care sunt cele mai valoroase, s'a demonstrat dezastrul provocat de pășunat, arătându-se creșterile frumoase în pădurile nepășunate etc. La ședători s'a spus pe înțelesul tuturor cum pădurea și agricultura sunt strâns legate împreună și că agricultura înflorește la adăpostul pădurii, de unde rezultă că toți trebue să apărăm pădurile de distrugere, să lecuim rănile ei. Interesele pădurii sunt interesele neamului.

Dela Buzău, D-l Ing. Insp. silvic pensionar **Const. Gheorghe**, fost director regional, ne-a trimis o evocare a serbărilor sădirii arborilor, așa cum se făceau pe vremuri, cu mult folos la Buzău, îndemnându-ne a stărui în această inițiativă. D-sa face și o expunere concretă: a se tipări broșuri cu învățături despre păduri și care, apoi, gratuit să fie difuzate în public și la elevi, spre a se sădi în sufletul lor dragostea de păduri.

● Fără a avea o legătură cu inițiativa luată de Societatea noastră, s'au produs în presă, de câtva timp în favoarea pădurilor manifestări, pe care le înregistrăm cu deosebită satisfacție.

Menționăm în primul rând „Pagina Forestieră" din „Finanțe și Industrie". Săptămânal se desbat aci încă din iarnă probleme de cel mai viu, practic și actual interes din domeniul economiei forestiere. Dar dacă aci condeerii sunt mai ales dintre inginerii silvici și uneori reprezentanți ai societăților forestiere, iată că recent în rândurile apărătorilor pădurii se înscriu și gazetarii. D-l **George Stroe** în Jurnalul de Dimineață (Nr. 736 din 17 Mai 1947), D-l **N. A. Rusescu** în Semnalul (Nr. 1513 din 15 Mai 1947 și Nr. 1526 din 31 Mai 1947) atrag atenția opiniei publice asupra pericolului despăduririlor („fără de păduri, înseamnă să nu mai avem pâine") și asupra „dușmanilor pădurii" (incendiile, pășunatul). Se constată că România nu are cultul arborilor și nici respectul pădurilor, de unde nevoia de formare a unei „conștiințe naționale asupra foloaselor materiale și estetice care sunt legate de viața arborilor" cu ajutorul școalei și a unei propagande inteligente. Deosebit de aceasta se cer măsuri grabnice pentru apărarea patrimoniului forestier într'o formă eficientă.

In sfârşit, semnalăm (last but not least) că la Radio, în cadrul orei satului, colegul **Florin Iordăchescu**, Ing. Insp. g-ral silvic, face pentru păduri operă utilă, colaborând cu talentul recunoscut la acţiunea de îndrumare forestieră a populaţiei rurale. Succesele personale ale D-sale, sunt succesele însăşi ale acţiunii iniţiate de Societate.

T. Bălănică

● **1847—1947. Un centenar al economiei forestiere româneşti.**

Vineri 21 Februarie 1947, în cadrul şedinţelor Cercului de studii forestiere, d-l Ing. Dr. **Valeriu Dinu** a vorbit despre: Un centenar al economiei forestiere româneşti.

Subiectul comunicării se referă la două momente juridice însemnate din trecutul economiei noastre forestiere, care devin centenare în cursul acestui an. Este vorba de: 1 **„Instrucţia pentru tăierea, creşterea, cruţarea şi paza pădurilor"**, apărută la 25.II.1847 în Moldova.. 2. **„Legea Nr. 9 despre regularea averilor şi veniturilor Mitropoliei şi ale Episcopiei"**, apărută la 1847 în Muntenia.

In afară de acestea, conferenţiarul mai menţionează alte două legiuiri, dela a căror edictare se împlinesc 75 ani, şi anume: a) Legea pentru administrarea domeniilor Statului, din 21.III.1872, şi b) Regulamentul pentru vânzarea lemnelor în Capitală, din 21.II.1872.

Caracterul primelor două legiuiri este definit de conferenţiar ca fiind o expresie şi o urmare a dispoziţiunilor forestiere din Regulamentele Organice. Pentru înţelegerea dispoziţiunilor acestor aşezări juridice şi pentru încadrarea lor în timp, conferenţiarul schiţează evoluţia principatelor româneşti, accentuând însemnătatea deosebită a tratatului dela Adrianopole (1829), care reprezintă un punct de hotar în desvoltarea libertăţii economice a provinciilor româneşti. Se menţionează apoi caracterele principale ale Regulamentelor Organice, adevărate temeiuri ale vieţii noastre de stat, şi ale Convenţiei dela Paris (1858), care creează cadrul constituţional al Principatelor Unite. Insistându-se în deosebi asupra repercusiunilor pe care Regulamentele Organice le-au avut asupra economiei forestiere, se analizează dispoziţiunile cu caracter forestier şi se enumără legile, regulamentele şi instrucţiunile alcătuite pe baza acestor dispoziţiuni.

Intre acestea se plasează în primul rând „Instrucţiunea pentru tăierea, creşterea, cruţarea şi paza pădurilor" din 1847, care reprezintă „primul pas în evoluţia spre o economie forestieră ordonată şi prima instituire şi reglementare a pazei pădurilor Statului în provinciile române". Pentru aplicarea pravilei dela 1847, abia în 1858 se va ajunge în Moldova la realizarea unui serviciu de pază, organizat prin Instrucţiunile din 1858. Muntenia, la rândul său, va organiza ceva mai târziu, la 1863, un serviciu de paza pădurilor prin „Regulamentul şi instrucţiile pentru serviciul pădurarilor şi al brigadierilor".

In ceeace priveşte „Legea Nr. 9" din Muntenia, conferenţiarul subliniază prevederile art. 3, prin care se interzice vânzarea spre tăiere a pădurilor până la alcătuirea unei pravile. Această interdicţie a avut de consecinţă toată seria de tăieri ilegale ce au trebuit să fie comise, deoarece pravila promisă nu a apărut decât la 1881, sub forma primului Cod silvic român.

Referitor la celelalte două legiuiri, dela a căror apariţie au trecut 75 ani, se arată principiile Legii pentru administrarea domeniilor Statului, din 21.III.1872, dispoziţiunile sale cu caracter forestier, precum şi formele primei organizări administrative a pădurilor Statului. După câteva cuvinte asupra Regulamentului pentru vânzarea lemnelor, publicat la 21.II.1872, conferenţiarul încheie interesanta d-sale expunere, punând în lumină evoluţia parcursă într'un veac de organizarea administraţiei noastre forestiere.

La discuţiuni au luat cuvântul d-nii Ing. insp. gl. silvic Stelian Georgescu şi Ing. cons. silvic D. Grozescu.

N. Şt. Dumitrescu

● **Valorificarea deşeurilor din exploatarea pădurilor.**

In ziua de 28 Februarie a. c. a avut loc la Cercul de Studii Forestiere al Sochetăţii „Progresul Silvic", conferinţa cu subiectul de mai sus, a d-lui Ing **Şt. R. Bărbulescu.**

Exploatările de azi sunt simple recoltări de materiale lemnoase. In pădurile de foioase se sortează la lemn de lucru numai 10% iar restul la foc. In general mai ales în pădurile de munte deşeurile sunt până la 40% din volumul existent în parchete, datorit mai ales lipsei mijloacelor raţionale de scoatere şi transport.

Industrializările se reduc cu deosebire la fabricarea cherestelei, iar industria chimică a lemnului este de tipul marilor întreprinderi, fără debuşeu permanent, cu 3—4 instalaţii în toată ţara.

Intr'o organizare raţională a proprietăţii forestiere prin comasare pe bazine naturale a pădurilor divizate în proprietăţi izolate cu planuri economice divergente, introducând amenajamentul unic şi prospectul comercial din care să rezulte clar situaţia actuală a pădurilor, normele culturale, cantităţile de realizat şi planul industrializărilor de toate tipurile, pe baza căruia să se poată obţine creditul financiar şi comercial şi să se facă investiţiunile necesare, se poate realiza o **intensificare a exploataţiunilor** prin:

1. Reducerea deşeurilor din exploatarea la minim şi industrializarea lor pe cale chimică.
2. Valorificarea produselor ignorate ca scoarţă, răşină, etc.
3. Executarea operaţiunilor culturale.
4. Executarea regenerărilor.

Transformarea actualelor exploatări forestiere din simple recoltări într'o puternică industrializare chimică şi fizică la faţa locului, corespunzătoare specificului staţiunilor forestiere din România, necesită o îndrumare susţinută şi activă.

Pentru edificare se aminteşte unele aspecte ce trebue să aibă industria noastră forestieră:

1. Sortarea la recoltarea lemnului de foioase să se facă în proporţie de cel puţin 50% pentru lemnul de lucru, ridicând valoarea lemnului în proporţie de 1×25.

2. Industria de cherestea să fie înzestrată cu fabrici anexe de tâmplărie de binale şi mobile standard pentru regiunile devastate de războiu şi populaţia rurală, ridicând valoarea lemnului în proporţie de 1×50.

3. Să se întemeieze o puternică industrie a furnirului, placajului şi contra placajului care să satisfacă cerinţele interne şi externe, ridicând valoarea lemnului în proporţie de 1×100.

4. Să se amplifice industria talajului şi a lânei de lemn.

5. Prepararea pastei de lemn pentru celuloză în mori de apă la faţa locului.

6. Distilerii pentru lemn pentru a produce alcool industrial, acetat de calciu, fenoli pentru bachelizare, gudroane, naftalină, creolină şi antracen pentru industria coloranţilor, care ridică valoarea lemnului în proporţie de 1×1000.

7. O industrie pentru producerea bachelitei.

8. O industrie a taninului, care pune în valoare scoarţa de stejar, molid, salcie şi mesteacăn.

Această industrializare, pentru faptul că se referă la bazine forestiere cu suprafeţe reduse de 3—5000 ha, fără căi de comunicaţie suficiente, trebue limitată la instalaţiuni de dimensiuni reduse, în care brevetele de fabricaţie locală pot da şi un câmp de activitate profesioniştilor dornici de progres. Iniţiativa de Stat pentru îndrumare, coordonare şi ocrotirea întreprinderilor este o necesitate a vremurilor actuale.

● **Socialul în Economia Forestieră.**

La 14 Martie a. c. a avut loc, la Cercul de Studii Forestiere al Soc. „Progresul Silvic, conferinţa d-lui Ing. insp. gl. silvic **Gr. Colpacci,** cu subiectul de mai sus.

Problemă veche de când aşezămintele omeneşti au recurs la binefacerile pădurei, însă aproape total acoperită cu vălul necercetării şi cu atât mai vârtos, deci, nerezolvată către timpurile noastre, din motive bine de înţeles.

Raportul dintre colectivitate şi pădure a devenit din ce în ce mai strâns — şi absolut indispensabil — iar punerea lui în discuţie — printr'o analiză făcută cu multă competenţă de conferenţiar — este mai mult decât oportună în vremurile de prefaceri sociale de azi. Conferenţiarul a enunţat oarecum problema, urmând a rămâne în permanenţă pe ordinea de zi, aşteptându-se contribuţii noui, cari să conducă treptat cu răbdare la găsirea unui drum pentru o rezolvare care să satisfacă şi **omul** şi **pădurea.**

Conferenţiarul arată că viaţa economică şi socială a ţării noastre a avut şi ea în cursul ultimului secol evoluţia ei firească încadrată în doctrinele economice, cari au dominat întreaga lume de atunci, şi anume cele liberalo-capitaliste.

Astăzi însă când păşim într'o epocă istorică nouă, dominată de un complex de forţe creiatoare şi o nouă orânduire în viaţa economică şi socială a omenirii, a venit momentul pentru o schimbare radicală, a sistemului de gândire, de studiere şi de organizare a ştiinţelor economice, cari de acum înainte, trebue să reflecteze numai realităţi practice mereu în transformare şi progres cu creaţiuni noui în serviciul omului şi al colectivităţii.

Mai departe conferenţiarul analizează procesul care a condus la micşorarea şi degradarea domeniului nostru forestier, ajungând la concluzia că principala cauză a fost sistemul capitalist de până acum cu interesele lui specifice.

Importanţa economică şi socială a pădurilor noastre este imensă. Este cunoscut rolul pe care pădurea ar trebui să-l joace în viaţa poporului.

Astăzi însă aproape toate produsele pădurilor iau drumul pieţelor mari de desfacere nerămânând nimic pentru cei ce muncesc din greu la exploatarea lor. Astăzi se găsesc alături bogăţia imensă a masivelor păduroase şi sărăcia de nedescris a populaţiei săteşti locale.

Această nedreptate socială trebue să dispară şi atunci va lua sfârşit şi ostilitatea ţăranului manifestată azi faţă de pădure.

Duşmănia va înceta nu prin măsuri poliţieneşti ci prin rezolvarea într'un mod echitabil a raporturilor dintre popor şi pădure.

In ultimii doi ani forurile conducătoare au început să dea cuvenita atenţie şi laturei sociale a economiei forestiere. Pentru ridicarea nivelului moral şi cultural al funcţionarlor şi muncitorilor forestieri au luat fiinţă organizaţiile sindicale. S'au luat măsuri pentru ridicarea standardului de viaţă a muncitorimii forestiere (contractul colectiv de muncă, etc.). S'a făcut o raţionalizare a consumului şi o repartizare a produselor lemnoase care să satisfacă cât mai echitabil populaţia, s'a luptat pentru lămurirea populaţiei asupra importanţei pădurilor, etc.

De făcut mai este însă mult, aproape tot. Calea este deschisă; cei cu simţ patriotic să dea concursul, să păşească la lupta cu fapta şi cu sufletul.

In încheere conferenţiarul schiţează în 15 puncte coordonatele cari ar trebui să stea la baza legiuirilor noastre silvice viitoare şi a organizării administrative a sectorului forestier.

După interesanta conferinţă a D-lui Ing. Colpacci, la discuţiile ce au urmat, au luat cuvântul D-nii: Ing. Romeo Răşcanu, Teofil Georgian şi I. Zeicu.

*

● **Exigenţele topografice ale amenajamentului.**

In cadrul Cercului de Studii al Soc. Progresul Silvic, a avut loc la 28 Martie a. c. conferinţa d-lui **ing. Dr. I. Popescu-Zeletin**, tratând despre: „Exigenţele topografice ale amenajamentului".

La baza amenajării pădurilor stau — indiscutabil — ridicările în plan, adică materialul cartografic indispensabil operaţiunii de amenajare. Din acest punct de vedere exigenţele topografice ale amenajamentului se cer discutate şi evidenţiate, pentru a se putea determina precis cadrul ridicărilor în plan necesare amenajării pădurilor.

Amenajamentele moderne impun existenţa unui plan topografic la scară mică, în care să se raporteze toate ridicările de detaliu necesare, prezente şi viitoare, plan topografic denumit şi plan de bază sau plan fundamental (scări: 1 : 2500; 1 : 5000). După acest plan se întocmesc prin reduceri la scări convenabile (1 : 10.000; 1 : 20.000) hărţile de amenajare (harta arboretelor, harta cu distribuţia speciilor, harta exploatărilor, etc.) care constituesc materialul cartografic propriu zis al studiilor de amenajare.

Evident, atât planul topografic cât şi hărţile trebue întocmite în anumite condiţiuni de precizie şi folosind anumite semne convenţionale fixate de amenajament în raport cu nevoile sale. Toate aceste condiţiuni constituesc exigenţele topografice ale amenajamentului şi analiza lor sistematică a constituit substanţa acestei conferinţe.

Problema ridicării în plan a pădurilor este în primul rând impusă de necesitatea amenajării lor. Spre deosebire de ţările din Vestul Europei, care au cadastru vechiu şi deseori verificat, ţara noastră, ca şi multe altele în aceeaşi situaţie, impune amenajiştilor ca lucrare preliminară, ridicarea în plan, căci pe lângă ridicarea topografică propriu zisă, care constă în ridicarea perimetrului şi detaliilor orografice şi hidrografice, amenajamentul mai cere o serie de ridicări suplimentare specifice, ca: ridicarea reţelei parcelare, a detaliilor cu caracter permanent şi temporar şi a diverselor accidente de teren sau construcţii din interiorul pădurii.

Din acest punct de vedere se constată, că — în general — planurile cadastrale româneşti sunt insuficiente pentru amenajări, în sensul că le lipsesc tocmai ridicările specifice şi că actualele norme ale Cadastrului român trebuesc completate cu o serie de dispoziţiuni privind ridicarea în plan a pădurilor.

Spre deosebire de ridicările terestre, ridicările aeriene se dovedesc mult mai corespunzătoare exigenţelor topografice ale amenajamentului, atât prin fotoplanurile respective, care sunt mult mai complete şi precise din punct de vedere al detaliilor, cât şi prin faptul că existenţa fotogramelor uşurează mult munca de teren a amenajistului în ceeace priveşte studiul arboretelor şi al bazelor de amenajare.

Un foarte bogat material cartografic expus a înlesnit mult înţelegerea problemelor, constituind în acelaş timp o serioasă şi aleasă documentare.

In răstimpul unei ore şi zece minute, conferenţiarul a reuşit într' expunere liberă să prezinte auditoriului o comunicare adânc studiată şi interesantă prin actualitatea problemelor discutate şi mai ales prin originalitatea tratării şi noutatea multor aspecte evidenţiate.

Sublinierile D-lor: Prof. C. Georgescu preşedintele societăţii şi Prof. D. Drâmbă au constitut o elogiere meritată a studiului prezentat de D-l ing. Dr. I. Popescu-Zeletin.

N. St. D.

● **Pădurile Eforiei.**
Ce s'ar putea face în pădurile marilor aşezăminte.

La Cercul de studii al Societăţii „Progresul Silvic" a avut loc, în ziua de 25 Aprilie conferinţa D-lui ing. **Teofil Georgian** directorul Serviciului forestier al Eforiei Spitalelor Civile din Bucureşti, despre subiectul de mai sus.

Domeniul forestier al Eforiei Spitalelor Civile provine din daniile făcute de domnitori şi boeri spitalelor Colţea, Pantelimon şi Filantropia, reunite în 1832.

Administraţia acestui domeniu s'a făcut fără nici un fel de distincţie faţă de celelalte averi şi abia în anul 1890 se reglementează că pădurile se vor conduce şi administra după aceleaşi reguli ca şi pădurile Statului.

O organizare temeinică a serviciului silvic al Eforiei ia naştere odată cu venirea la conducerea acestui domeniu a inginerului Milan Tănăsescu, care întocmeşte şi prima statistică a pădurilor şi bunurilor acestui aşezământ. Pe la 1900 erau puse în valoare abia 29% din suprafaţa pădurilor şi numai 24% erau amenajate. Forma de valorificare, aproape exclusivă, era antrepriza. După 1920 se introduce un sistem cu totul deosebit de valorificare: acel al asociaţiei între Eforie şi exploatator. Aceste asociaţii, care nu erau de fapt decât ex-

ploatări în antrepriză, nu au dat rezultate bune, beneficiul realizat de Eforie fiind ca şi inexistent, iar masivele păduroase, exploatate potrivit intereselor exploatatorilor, având foarte mult de suferit, iar refacerea lor constituind astăzi o grea problemă.

Astăzi acest domeniu are o suprafaţă de 63.449 ha, din care 14% crâng simplu, 10% crâng cu rezerve, 53% codru cu tăieri succesive şi 23% codru cu tăieri rase. Sunt 20% răşinoase, 25% stejar şi stejar predominând, 40% fag, 6% diverse esenţe tari şi 9% esenţe moi. De relevat că pădurile de baltă ale Eforiei au o suprafaţă foarte întinsă, venind ca întindere îndată după ceie ale Statului. In ceiace priveşte vârsta arboretelor, situaţia este foarte îmbucurătoare. In crâng sunt 72% până la 20 ani şi 28% peste 20 ani. In codru sunt 30% până la 60 ani, 50% între 60 şi 100 ani şi 20% peste 100 ani. Fiind răspândite pe aproape întreaga suprafaţă a vechiului regat, administrarea acestor păduri se face cu anevoinţă şi se simte foarte mult nevoia unei comasări a lor prin schimbul trupurilor mici, izolate, cu Statul sau alte aşezăminte. Dealtfel această problemă fiind şi a altor proprietari, pentru o gospodărie raţională a pădurilor ţării, trebuie să se treacă în cel mai scurt timp la realizări. Prin faptul că domeniul forestier este privit de către conducerea instituţiei numai ca un bun producător de venituri, care de multe ori este chemat să acopere deficitele pe care le dau, din împrejurări neprevăzute, celelalte bunuri care constituesc averea productivă a Eforiei, nu s'a putut aloca o sumă care să satisfacă nevoile unei bune gospodării în vederea exploatării şi conservării pădurilor. Amestecul celor ce nu au pregătirea necesară în această ramură de producţie şi care au privit pădurile numai sub unghiul care ar ajuta celelalte gospodării, chiar dacă prin aceasta Instituţia ar avea pagube de suferit, au creiat destule greutăţi în calea promovării economiei acestui domeniu. Trebuie să se caute mijloacele necesare în afara posibilităţilor Eforiei, atât pentru lucrările de conservarea şi îmbunătăţirea lui cât şi pentru o bună valorificare ce trebuie să satisfacă nevoia de venituri, atât de mare, a instituţiei. Fondurile necesare pentru refacerea, conservarea şi îmbunătăţirea patrimoniului sunt greu de obţinut pe calea obişnuită a creditelor, deoarece nici un institut de credit nu poate aştepta astăzi ca restituirile să se facă la epoca în care investiţia făcută acum ar putea produce. Se impune creearea unui institut de credit, care să aibă un caracter cu totul diferit, alimentat cu o contribuţie asupra produselor pădurii, care să fie suportată de către consumatori şi care să aibă autonomia ce-i va permite facilităţile de lucru ale întreprinderilor particulare.

Pentru o mai bună valorificare, sunt pe cale să se creieze asociaţii cu cooperative de muncă, care să exploateze în regie, sub o administraţie şi o conducere technică mixtă, masivele păduroase ale Eforiei. Din aceste cooperative nu vor putea face parte decât muncitorii forestieri calificaţi pentru lucrările de pădure şi industrializare în pădure şi fabrică. Se exclud toţi intermediarii ce au fost între proprietarul pădurii şi muncitor şi dintre producător şi consumator, beneficiul realizat putând fi astfel pus la dispoziţia celor ce sunt cu adevărat factorii de producţie. Sunt nădejdi că Statul prin organizaţia sa financiară de astăzi, când Banca Naţională este pusă în slujba nevoilor reale ale naţiunii, vor da sprijinul lor cât mai larg acestor asociaţii.

Dacă se vor putea realiza aceste deziderate, fiind foarte greu de presupus că ar avea piedeci de netrecut, se poate ajunge ca atât la Eforie, cât şi la celelalte aşezăminte de acelaş gen, la realizarea cele două ţeluri: a) să se asi-

gure maximum de venituri pentru ca instituţia respectivă să poată desfăşura nestânjenită activitatea pentru care este creiată şi b) să se facă o gospodărie forestieră aşa cum este necesar în vederea păstrării şi îmbunătăţirii patrimoniului forestier naţional.

Societatea Română de Botanică.

In luna Noemvrie 1946 a luat fiinţă în Capitală, Societatea Română de Botanică, având de scop promovarea ştiinţei botanice teoretice şi practice — din domeniul agriculturii, silviculturii, medicinei etc. — şi difuzarea acestor cunoştinţe în masele mari populare, prin ţinere de conferinţe, demonstraţii, organizări de excursii de sudii, expoziţii, cercuri regionale, publicaţii etc., stabilind o colaborare strânsă cu botaniştii din ţară şi străinătate.

Actul constitutiv al Societăţii este semnat de 30 membri fondatori având în frunte pe D-l Prof. Traian Săvulescu, Ministru Agriculturii şi Domeniilor, urmat de profesorii de specialitate dela facultăţile din Bucureşti, D-nii: Em. Teodorescu, I. Grinţescu, M. Guşuleac, P. Stănescu şi C. C. Georgescu, — inginer consilier silvic — titularul catedrei de Botanică şi Fitopatologie Forestieră dela Facultatea de Silvicultură.

Printre cei aproape 100 membri activi, înscrişi până în prezent, se găsesc numeroşi ingineri silvici din Capitală şi provincie.

Făcându-se ecoul apelului lansat de Comitetul Provizoriu prezidat de D-l Prof. Tr. Săvulescu — comitet ales până la întrunirea unei adunări generale —, îndemnăm pe toţi colegii ingineri silvici, cari se încadrează în aceste preocupări, să-şi dea adeziunea (Secretariatul general, la Institutul Botanic al Fac. de ştiinţe din Bucureşti. Dr. I. Şerbănescu), oferindu-şi colaborarea în această Societate pentru promovarea botanicei teoretice şi aplicate, fiind siguri că prin aceasta contribue şi la promovarea intereselor silviculturii. Pentrucă este neîndoios că ridicarea nivelului de cunoştinţe a marelui public prin răspândirea ştiinţei este unul din mijloacele cele mai sigure prin care se oferă acestuia instrumentele înţelegerii juste a echilibrului armonios al naturii. In lupta lor pentru păstrarea sau restabilirea acestui echilibru, prea adeseori silvicultorii s'au isbit de lipsa de înţelegere a principiilor ştiinţifice pe care ei le serveau cu competinţă şi dârzenie.

In domeniul ştiinţei botanice s'au impus atât în ţară cât şi în străinătate numele silvicultorilor care au îmbogăţit cu contribuţiuni valoroase patrimoniul botanicei teoretice sau aplicate. Dintre aceştia citäm doar pe finlandezul A. K. Cajander, austriacul E. Aichinger, bavarezul E. Münch şi pe rusul W. N. Sucacev, ale căror studii de specialitate sunt de notorietate universală. Şi nu odată teoreticienii biologi ieşind din laboratoare pe teren au găsit acolo tot pe silvicultori, cu date strânse din observaţiuni şi experimentaţii ştiinţifice îndelungate.

Silvicultorii români sunt datori a cultiva dragostea pentru ştiinţa botanicei şi de a-şi da contribuţia pozitivă pentru promovarea şi răspândirea ei, fiind convinşi că prin aceasta se aşează pe temelii mai sigure întregul eşafodaj al operei pe care o clădesc în câmpul muncii lor practice.

T. C. (19)

● **Graminee critice în Bucegi.**

La Societatea de Botanică în şedinţa publică care a avut loc la 13 Ianuarie 1947, în localul I. C. A. R., a avut loc comunicarea d-lui Ing. şef silvic **Al. Beldie** asistent la Facultatea de Silvicultură catedra de Botanică, asupra câtorva graminee critice, rare sau noi din masivul muntos al Bucegilor.

In primul rând s'a arătat de către conferenţiar că unele graminee critice — greu de deosebit — au provocat, în literatură, în decursul timpului, numeroase controverse. Astfel se prezintă cazul cu speciile: **Trisetum macrotrichum** Hack., **Poa gelida** Schur., **Poa laxa** Hänke.

Bazat pe cercetări personale asupra unui bogat material din Herbarele Institutului Botanic din Cluj şi al Facultăţii de Silvicultură din Bucureşti, d-sa aduce preciziuni menite să stabilească existenţa (respectiv inexistenţa) precum şi valoarea sistematică a acestor unităţi.

D-sa a cercetat în acest scop şi Herbarul Grecescu (înainte ca acesta să fi căzut pradă bombardamentului care a distrus localul ce-l adăpostea), aducând prin aceasta preciziuni asupra unor specii publicate de autorul Herbarului.

Ca unităţi noi conferenţiarul a prezentat: **Festuca carpatica** Dietr. **var. bucegica** Beldie, **Festuca carpatica** Dietr., f. **umbrosa** Beldie, Bromus barcensis Smik. var. **bucegiense** Beldie, arătând caracterele de diferenţiere.

Pentru toate plantele pomenite în comunicare, D-sa a prezentat asistenţei materialul respectiv de herbar.

D-l prof. Traian Săvulescu preşedintele Societăţii de Botanică, relevând valoarea comunicării d-lui Ing. Al. Beldie, a ţinut să sublinieze faptul că elemente tinere abordează cu succes domenii din Sistematica Gramineelor considerate în general dificile.

At. Har.

● **Valorificarea deşeurilor şi a subproduselor din industria şi exploatările forestiere.**

Asociaţia Generală a Inginerilor din România (AGIR) a organizat un ciclu de conferinţe cu subiectul „Utilizarea deşeurilor şi a materiilor prime neglijate", care a fost deschis la 20 Martie 1947. Conferinţa inaugurală a fost ţinută de d-l Dr. Ing. **N. Ghelmeziu**, dela I.C.E.F., care a vorbit despre „Valorificarea deşeurilor şi a subproduselor din industria şi exploatările forestiere".

Problema valorificării deşeurilor începe să capete o importanţă deosebită numai în momentele în care lemnul încetează de a se mai găsi în cantităţi suficiente pentru satisfacerea tuuror nevoilor. Ţara noastră se găseşte într'o asemenea situaţie. Capacitatea normală de producţie a pădurilor nu poate acoperi toate necesităţile de lemn pe care le ridică consumul intern, obligaţiile ce decurg din convenţia de armistiţiu şi din alte convenţii comerciale. Pentru a ieşi din acest impas, este necesară o acţiune intensă având de scop realizarea randamentului maxim în toate prelucrările lemnului şi evitarea oricărei risipe. In cadrul acestei acţiuni, problema utilizării deşeurilor şi subproduselor, obţinute în tot procesul de prelucrare al lemnului, capătă o importanţă deosebită.

Desigur cea dintâi preocupare va fi de a se urmări o reducere masivă a cantităţilor de deşeuri prin îmbunătăţirea procedeelor de lucru, a uneltelor şi

maşinilor, instruirea lucrătorilor, manipularea îngrijită a produselor, normalizarea produselor, etc. Totuşi deşeurile vor continua să se producă într'o proporţie de care trebuie să se ţină seamă într'un bilanţ al folosirii lemnului.

Conferenţiarul a trecut în revistă mijloacele tehnice — procedee de fabricaţie şi aparatură — cu care se pot prelucra deşeurile în produse capabile de a se introduce pe piaţă prin utilitatea şi preţul lor convenabil. S'au arătat condiţiile în care deşeurile se pot prelucra în obiecte mici, procedeele de fabricare a plăcilor de rumeguş, a făinii din lemn, pastei mecanice, plăcilor uşoare de construcţie, procedeele de extracţie a materiilor tanante şi răşinilor, carbonizarea şi brichetarea mangalului, distilarea, gazeificarea şi zaharificarea deşeurilor, arderea în instalaţii perfecţionate cu randament termic ridicat, etc.

Deşi tehnica pune la îndemână mijloace adecuate pentru prelucrarea tuturor deşeurilor, nu se poate vorbi încă de o valorificare intensă din cauza investiţiilor importante de utilaj necesare şi din cauza marei dispersări a deşeurilor, ceeace are de rezultat lucrări costisitoare de adunare, pregătire şi transportare. Rentabilitatea unor asemenea prelucrări este deci în funcţie de posibilitatea de a avea la dispoziţie deşeurile în mod continuu, în cantităţi suficiente, la un preţ inferior celui al lemnului comerciabil.

In condiţiunile ţării noastre, nu se poate aspira momentan la o valorificare prea înaintată a deşeurilor. Pentru deşeurile dela exploatări se recomandă folosirea de instalaţii mici, lucrând la pădure, chiar dacă nu dau decât un produs semifabricat, întrucâtva inferior. In ceeace priveşte deşeurile dela fabricile de cherestea, acestea se pot industrializa folosindu-se instalaţii corespunzătoare. Pentru alimentarea unor instalaţii mai mari, este necesară o concentrare a industriilor forestiere în anumite regiuni şi dotarea zonelor respective cu mijloace de transport suficiente.

In încheere, conferenţiarul arată că, în vederea unei acţiuni raţionale de valorificare, trebuie să se studieze: 1. determinarea cantităţilor de deşeuri pe categorii de mărimi şi specii lemnoase; 2. stabilirea prelucrărilor care în condiţiile dela noi au o rentabilitate asigurată; 3. determinarea regiunilor în care se pot instala fabrici de prelucrat deşeuri; 4. stabilirea mărimii acestor fabrici în funcţie de cantităţile disponibile de deşeuri.

După conferinţă au urmat discuţiuni la care au luat cuvântul d-nii ing.: M. Iancu, E. Vintilă şi R. Răşcanu.

N. Şt. Dumitrescu

ACUM 50 DE ANI

● Caetele **Revistei Pădurilor** pe lunile Aprilie—August 1897, totalizând 164 de pagini, conţin un bogat şi variat material documentar. Remarcăm **darea de seamă** asupra adunării generale a Soc. „Progresul Silvic", cu care ocazie, (după prezentarea situaţiei financiare a societăţii (venituri 15255,15 lei aur!) au fost expuse două referate: **„Paralel din punct de vedere silvic între Austria şi ţara noastră"** de M. Tănăsescu şi **„Vânatul în păduri"** de Fl. Davidescu.

In afară de aceste probleme, a fost pusă în discuţie **„Defrişarea pădurilor particulare"**. O a patra chestiune, **„Elagajul în păduri"**, deşi pe ordinea de zi, a fost amânată pentru adunarea următoare.

Principalele constatări ale lui M. Tănăsescu conduc la concluzia că dela înființarea serviciului silvic nu s'a făcut un progres palpabil și în consecință este neapărat nevoie: de o lege de organizare (silvică), care să lase silvicultorilor mai mult timp cu administrarea pădurilor și apelor, de recrutarea personalului de pază din școli speciale, de alcătuirea unor regulamente de serviciu, de constituirea unor servicii de amenajare pe lângă fiecare inspecțiune, de redactarea și completarea codului silvic, de a trece sub administrarea Statului pădurilor comunelor, comunităților și stabilimentelor publice, de reglementarea pădurilor moșnenești.

Fl. Davidescu recomandă în referatul său o serie de măsuri, din a căror observare ar rezulta o înmulțire a vânatului în păduri. Reținem, de asemeni, propunerea lui Petre Antonescu de a **se organiza** pe viitor (!) **cu ocaziunea adunărilor generale** și câte **o excursie la pădurile Statului sau particulare.**

● Sentimentele de contemporaneitate, de iubire de țară și de păduri ca și dorința de progres ale predecesorilor noștri sunt ilustrate de un articol **„Expoziția din 1900 din Paris"** semnat de PSAR (probabil, P. S. Antonescu-Remuș), unde se arată necesitatea participării României la întâlnirea internațională forestieră din capitala Franței, cu dublul scop de a cunoaște înfăptuirile altor țări în domeniul economiei forestiere și de a face cunoscută avuția forestieră a României, dar și interesul ca țara să organizeze din timp o reprezentare demnă.

Probleme de topografie sunt discutate de P. Antonescu în **„Măsurarea distanțelor pe cale indirectă"** (pag. 151—164) și B. Pisone în **„Despre aflarea distanțelor"** (pag. 210—227).

O inițiere în materie de **„Grădini botanice"** scrie (pag. 164—170) S. (G. Stănescu?) arătând rosturile acestor instituțiuni și enumerând principalele exemple din lumea întreagă.

„Influența pădurilor asupra inundațiilor" (pag. 197—202) este studiată de N. C. Nădejde, care arată cauzele inundațiilor (creșterea subită și de scurtă durată a nivelului apelor și înălțarea treptată a nivelului albiei unui curs de apă) și cum pădurea poate interveni în aceste cauze contribuind favorabil omului prin reducerea cel puțin la jumătate a efectelor dezastruoase ale inundațiilor.

Folosind exemplele **„Din Austria"** (pag. 204—210) M. Tănăsescu demonstrează că „pe lângă ordinea și tratamentul care trebue să asigure viitorul și perpetuarea pădurii, **mijloacele de transport sunt cele mai importante,** care ne asigură realizarea veniturilor, și fără ele **arborii nu se pot exploata**, brazii frumoși sunt meniți să putrezească mereu pe loc, **atât timp cât drumurile nu vor pătrunde până la ei".** In încheere arată că statul ca mare proprietar de păduri „trebue să profite de experiența străinilor înaintați în ale gospodăriei pădurești" și să se convingă de importanța mare a mijloacelor de transport; în consecință, să acorde fondurile necesare construcțiilor, care vor mări venitul pădurii și le vor face să prospere. In speță, articolul era o pledoarie în plus pentru reînființarea fondului de 2%.

Tot un ecou din Austria este darea de seamă făcută în legătură cu **„O excursie în Bucovina a asociației silvice din Austria"** (pag. 227—239) de Olimpiu Boiu, care, după revista Österreichische Forst- und Jagdzeitung, rela-

tează desbaterile care au avut loc la Cernăuți, după încheerea excursiei, în legătură cu sistemul de exploatare (regie), cu amenajamentul și tratamentul aplicat pădurilor, instalațiile de transport, etc.

O întrebuințare industrială a lemnului, **„Gaz din lemn"** (pag. 202—204), foarte actuală astăzi, o constatăm cel puțin în faza de studiu și experimentare, prezentată încă de acum 50 de ani în paginele „Revistei Pădurilor", după comunicarea făcută de Lejeune la secțiunea de silvicultură a Soc. Agricultorilor din Franța. Asupra acestui gaz din lemn, numit și gaz Riché se atrage atenția guvernului, care „în genere se ocupă prea mult cu politica în România spre a avea timpul necesar să vază și de asemenea chestiuni de cea mai mare importanță pentru crearea și desvoltarea industriilor forestiere".

In rest, sunt date textele proectelor de lege în legătură cu căile ferate de interes local, cu pescuitul, informațiuni despre mișcarea forestieră în străinătate și la noi și obișnuitele buletine meteorologice lunare semnate de St. Hepites.

T. Bălănică

CRONICA EXTERNĂ

● **Relațiunile culturale** între România și celelalte țări au devenit mai intense și în domeniul forestier. La Ministerul Agriculturii și Domeniilor, dar cu deosebire la ICEF. și la Societatea „Progresul Silvic", publicațiile de specialitate au început a sosi din ce în ce mai mult, cerându-se în schimb literatura românească forestieră și informații statistice. Deosebit de aceasta, invitațiile primite oficial pentru participarea României la întâlnirile internaționale marchează și ele momentul reintrării Țării noastre în viața internațională forestieră. Din păcate, dificultățile financiare nu permit, atât cât ar fi necesar, să fim prezenți totdeauna. Deaceea la Congresul dela Roma (28 Martie—3 Aprilie) n'am trimis nici un reprezentant. In schimb, pentru Praga (28 Aprilie—10 Mai) s'a reușit a se găsi fondurile (și devizele!) necesare pentru doi ambasadori ai economiei forestiere românești.

Evident, folosul unor asemenea relațiuni nu trebuește măsurat prin efecte imediate, asemeni unor tratative de împrumut sau pentru achiziționări de mărfuri. Ceeace se poate obține prin ele este, însă, un lucru de mare preț: informația. De orice gen. Știut fiind că lipsa ei a fost un obstacol în calea progresului forestier. Deaceea, **înființarea unor secretariate permanente,** pe lângă Societatea Progresul Silvic, ICEF. ori MAD., **pentru relațiunile internaționale,** nu ar trebui să mai fie amânată. „Formula" în acest scop este deja propusă, tot internațional, în cadrul FAO.-ului, pentru activitatea oficială și anume: în fiecare țară să se înființeze câte un comitet național FAO., în care să existe și un subcomitet pentru economia forestieră, cu scopul de a promova și susține progresul științei, extinderea educației forestiere, difuzarea cunoștiințelor tehnice, etc. Acordându-se atenția **activă și imediată** anchetelor întreprinse în acest scop și altor chestiuni de interes comun se speră să se facă legături efective, deci operă viabilă. Aceasta este cu atât mai necesar cu cât reabilitarea pădurilor este o operă uriașă, foarte greu, dacă nu imposibil, de realizat, fără colaborarea internațională, prin care s'ar obține informațiile necesare, echipament industrial și credite în vederea protecției și gospodăririi

pădurilor, în scopul ridicării standardului de viaţă al naţiunei. In ultimă analiză ar fi, deci, vorba, de o coordonare a politicei forestiere prin organizaţii internaţionale.

Până la realizarea unui organism oficial, în cadrul particular al Societăţii noastre, un secretariat pentru relaţiile internaţionale încă ar fi de mare folos. Şi aşa, tot prin Societate este mai ales cunoscută România forestieră în cercurile intelectuale forestiere internaţionale. Ca şi prin ICEF. Dar şi într'un caz şi altul, prin publicaţii editate. In special: Revista Pădurilor şi Analele ICEF. In schimbul lor primim tipăriturile din alte ţări.

● In cele ce urmează vom enumăra numai publicaţiile primite, regretând că din cauza excesivei scumpiri a tiparului, nu se pot da aci şi acum referinţe mai ample. Cei interesaţi, însă, pot lua cunoştiinţă cel puţin în această formă că publicaţiile respective sunt accesibile în ţară.

USA ne-a trimis prin intermediul Academiei Române cu titlul de donaţie a Fundaţiei Rockfeller, colecţiile revistelor „Journal of Forestry" şi „American Forests" pe anii 1940—1946 când schimburile au fost întrerupte din cauza războiului.

Tot din America dela **FAO**, din cadrul ONU.-lui, am primit materialul documentar al conferinţei dela Copenhaga din Septembrie 1946 şi Raportul asupra rezultatului conferinţei. Valoarea acestui material, care înfăţişează situaţia economiei forestiere de pe tot globul, poate fi apreciată de orice forestier doritor a cunoaşte cât mai mult din actualitatea forestieră.

Din **Franţa** ne vin deocamdată trei reviste: „Le bois national", „Revue international du bois" şi „Revue du bois". Ultima, în condiţiuni tehnice de lux, este o desfătare şi din punct de vedere intelectual prin informaţiile moderne pe care le serveşte cetitorilor în materie de utilizarea lemnului. Penultima, în afară de faptul că s'a ocupat şi de lemnul de rezonanţă din România, a solicitat şi colaborarea noastră („Nous aimerions réserver à nos amis Roumains une place aussi large que possible dans nos colonnes"). La aceste trei reviste s'a adăogat accidental o a patra „Courrier de la normalisation" (Nr. 73, Ianuarie—Februarie 1947) în care pe 50 de pagini (21×27 cm) se face un tur de orizont în problema lemnului din punct de vedere al normalizării întrebuinţărilor lui. Pentru orice coleg care activează în acest domeniu, consultarea revistei nu va fi deloc inutilă.

Marea Britanie ne-a trimis publicaţiile oficiale ale Comisiunei Forestiere în legătură cu politica forestieră postbelică în Anglia şi instrucţiuni tehnice pentru pepiniere, lucrări culturale, etc. şi revista Silvicultorilor, „Forestry", pe 1947. In plus ne-au sosit scrisori dela diferite instituţiuni, biblioteci, care cer completarea colecţiilor publicaţiilor noastre (Rev. Păd. şi Anale ICEF.)

Din **Finlanda** avem o amplă dare de seamă asupra activităţii administraţiunii forestiere pe perioada 1939—1943. Pentru oricine este într'o funcţiune de conducere, lectura lucrării rentează.

Suedia ne-a donat colecţia „Foilor volante" dela înfiinţare (1913) până azi pe lângă faptul că ne asigură regulat primirea Analelor Institutului de Cercetări Forestiere Suedeze şi a revistei silvicultorilor (Skogen).

Din **Jugoslavia** avem iarăşi vechea „Sumarski List", din **Austria**, deocamdată numai „Österreichische Forst- und Holzwirtschaft", din **Cehoslovacia** „Lesnicka Prace". Colegii din **Italia** ne-au comunicat că revista „L'Alpe" nu

mai apare, dar în locul ei Facultatea de Agronomie şi Silvicultură din Florenţa face să apară „L'Italia Forestale e Montana", pentru care acceptă schimbul cu Revista Pădurilor.

In sfârşit **Elveţia**, cu o regularitate de ceasornic, ne expediază lunar „Journal Forestier Suisse" unit cu „Schweizerische Zeitschrift für Forstwesen" organul Soc. Silvicultorilor Elveţieni ca şi „Analele Institutului Federal de Cercetări Forestiere", dense în conţinut de rezultatele cercetărilor şi studiul problemelor indigene şi internaţionale.

Consultarea acestor publicaţiuni din diferite ţări poate fi tot atât de utilă ca şi o călătorie peste frontiere. Pe de altă parte, ea este şi necesară şi indispensabilă în lucrările care trebuesc întreprinse din timp în vederea Congresului mondial de Silvicultură programat pentru 1950 şi la care România are tot interesul să participe.

Ca încheere, repetăm ceeace scriam la începutul acestor rânduri: progresele ştiinţifice în domeniul forestier din alte ţări creează o nevoie crescândă pentru schimburi de informaţii prin publicaţii şi participări la întâlniri internaţionale. Este imperios necesar să se coordoneze aceste schimburi prin creearea unui organism devotat economiei forestiere şi în care serviciile de relaţiuni să fie făcute de specialişti.

T. Bălănică

● **O conferinţă internaţională pentru protecţia naturii.**

Din iniţiativa Ligii Elveţiene pentru Protecţia Naturii s'a ţinut între 22 Iunie şi 7 Iulie 1946 la Bâle, în Elveţia, o primă conferinţă de orientare asupra necesităţii şi utilităţii creerii unei organizaţii internaţionale pentru protecţia naturii.

La această reuniune preliminară au luat parte, expunându-şi punctele de vedere, savanţi şi experţi din Belgia (3), Cehoslovacia (1), Elveţia (3), Franţa (1), Marea Britanie (6), Norvegia (1) şi Olanda (2), reprezentând instituţiuni oficiale sau asociaţii particulare pentru protecţia naturii în ţările respective. Deasemeni au trimis mesagii de adeziune la această acţiune numeroase personalităţi, asociaţii şi instituţii din: Belgia, Canada, Danemarca, Franţa, Marea Britanie, Olanda, Polonia şi Statele Unite ale Americii.

Concluziunile acestei reuniuni se pot concentra în următoarele puncte:

1. In ultimii 20 ani ideea protecţiei naturii a realizat progrese mari. Conştiinţa opiniei publice ia atitudine tot mai evidentă pentru protecţia faunei şi florei (împotriva distrugerii pădurilor, a sluţirii peisagiului, a infectării apelor curgătoare, a stârpirii florei şi faunei naturale), conjunctura fiind prielnică pentru a se păşi la organizarea internaţională a acestei mişcări;

2. Pentru definirea şi uşurarea colaborării între ţări în vederea protecţiei naturii, este necesară crearea unei organizaţii internaţionale reprezentative având un buget şi statute proprii;

3. Este de dorit ca diferitele societăţi naţionale pentru protecţia naturii să asigure difuzarea acestei idei. Lucrările preliminare reunite în volum au fost trimise unui mare număr de instituţii interesate, cărora li s'a cerut opinia asupra iniţiativei luate. Faţă de răspunsurile favorabile primite s'a convocat pentru 28 Iunie—3 Iulie 1947 la Brunnen, în Elveţia, o conferinţă internaţională

în vederea constituirii Organizației Internaționale pentru Protecția Naturii (IOPN).

In cadrul acestei reuniuni internaționale urmează a se ține și prima Conferință Generală a acestei Organizații, a cărei sarcină primordială este definitivarea statutului său.

Proectul de act constitutiv al IONP prevede ca scopuri și funcțiuni:

— culegerea, publicarea și răspândirea datelor privitoare la protecția naturii;

— favorizarea colaborării între națiuni în acest domeniu;

— încurajarea cercetărilor științifice și difuzarea lor publică;

— crearea și conservarea parcurilor naționale, a rezervațiilor și monumentelor naturii, acordând asistență tehnică necesară.

Organizația are ca membri pe delegații statelor și pe reprezentanții societăților naționale pentru protecția naturii, iar ca organe: o Conferință Generală anuală a membrilor, un Consiliu Executiv de 9 membri aleși pe 3 ani și un Secretariat având un Director General numit pe 6 ani. Ca sediu al Organizației se propune orașul Bâle.

*

Ideea unei organizații internaționale pentru protecția naturii este continuarea unor preocupări mai vechi în această direcție. Menționăm succint etapele mai importante ale evoluției acestei mișcări.

In 1913, la Berna, 17 țări au semnat actul de întemeiere a Comisiunii Corsultative pentru Protecția Internațională a Naturii, cu sediul la Bâle, ca urmare a acțiunii unui comitet provizoriu ales în acest sens în 1910, la Congresul internațional de Zoologie reunit la Graz *).

După primul război mondial, în 1923, are loc la Paris, un Congres internațional pentru protecția naturii, cu participarea a 11 țări. In 1925 și 1926 iau naștere Comitete internaționale pentru protecția naturii în Belgia, Franța și Olanda, iar în 1928 se constitue Oficiul Internațional pentru Protecția Naturii, cu sediul la Bruxelles și apoi la Amsterdam. Prima Adunare Generală a acestui Oficiu se ține în 1935 la Bruxelles, în 1936, ((fără participarea României). Acest Oficiu în prezent este în lichidare.

*

Reluarea acțiunii pentru organizarea mondială a protecției naturii se face sub semnul cooperării internaționale, odată cu stabilirea păcii.

In România, mișcarea pentru protecția naturii a realizat progrese remarcabile, Legea pentru Protecția Monumentelor Naturii din 1930 fiind una din etapele importante ale evoluției acestei probleme. Față de stadiul avansat de realizări în acest domeniu al altor țări, — între cari citâm, doar U.S.A., U.R.S.S., Coloniile Belgiene, Elveția —, acțiunea pentru protecția naturii în țara noastră n'ar avea decât de câștigat din contactul cu celelalte țări, reunite în spirit de colaborare și de coordonare a efortului, pentru atingerea unei ținte comune, în sânul unei organizații internaționale.

In particular pentru silvicultori, nu poate fi lipsită de interes preocuparea

---

*) Ținem să remarcăm că la apelul lansat de comitetul provizoriu au răspuns prin refuz două țări: Japonia și România (!).

pentru statornicirea unei colaborări internaţionale privitoare la protecţia naturii, ştiut fiind în ce proporţie însemnată ia parte pădurea la constituirea monumentelor naturii.

Pentru silvicultorii români, permanent mobilizaţi în lupta pentru conservarea patrimoniului forestier al ţării, diminuat considerabil în ultimele decenii, ideea protecţiei naturii constitue încă o armă puternică de apărare în slujba cauzei pădurilor României.

T. C. (20)

CINEGETICĂ

● **Formarea generaţiei tinere de vânători.**

Este cunoscut rolul claselor de vârstă normale în producţiunea lemnoasă a unei păduri. Cam aşa se petrec lucrurile şi în generaţiile de vânători, chemaţi să ţină în mână administrarea bogăţiei naţionale pe care o numim vânat: în locul celor bătrâni care pleacă, trebue să vină o echipă nouă, care să ia în mână frânele. Dar aceste tinere, noui, generaţii de vânători au nevoe să fie formate, adică trebue puse să-şi facă ucenicia, iar operaţia aceasta nu poate avea loc decât sub aripa ocrotitoare a vânătorilor vechi. Intocmai ca şi la păduri: tânărul semînţiş nu se poate desvolta decât sub protecţia arborilor bătrâni.

Referindu-ne la formarea tinerilor vânători din rândul silvicultorilor de toate gradele, constatăm că în anii de război şi în cei doi ani de după război, operaţiunea aceasta a întâmpinat serioase dificultăţi. Din cauza greutăţii de a obţine permise de port armă, apoi din pricina scumpirii sau a lipsei mijloacelor de transport şi a cartuşelor, chiar vânătorii vechi, cu echipamentul complet, cu terenuri luate în arendă demult, au fost nevoiţi să-şi reducă activitatea cinegetică. In această situaţie, ce pot face tinerii abia ieşiţi de pe băncile şcoalei, dornici să îmbrăţişeze nobila îndeletnicire de vânător? Referindu-ne la tinerii ingineri silvici eşiţi din şcoală cu bugetul sleit, cu îmbrăcămintea uzată, ei sunt puşi în faţa problemei de a se îmbrăca aşa cum cere situaţia lor în Societate şi a-şi reface echipamentul de teren. Dată fiind salarizarea insuficientă pe care Statul le-o poate asigura azi, ese limpede că numai puţini dintre ei, şi anume cei cu resurse materiale proprii vor avea posibilitatea să-şi procure o armă de vânătoare şi să suporte cheltuelile ce cad asupra fiecărui participant la o vânătoare în asociaţie. Din această cauză, cu toată dorinţa lor de a-şi pune în valoare cunoştinţele dobândite în şcoală, îmbrăţişând şi în practică vânătoarea, — ei vor fi împiedecaţi, mulţi ani, de a ajunge în rândul vânătorilor, motiv pentru care formarea unei noui generaţii de vânători va avea de suferit. Acesta este motivul pentru care socotesc că fiecare dintre noi vânătorii cei vechi avem datoria de a lua sub protecţia noastră tinerii cu care venim în contact. Şi, fiindcă nu ne putem mulţumi numai a ne lăsa fiecare un urmaş, ci trebue să facem un pas înainte, socotesc că nimenea dintre noi nu poate spune că şi-a făcut datoria, dacă nu a contribuit în mod hotărîtor la formarea a cel puţin 3—4 vânători dintre tinerii noştri colegi. Sprijinul acordat ar consta, în primul rând, dintr'un îndemn de a veni în rândurile noastre, apoi dintr'un împrumut de arme celor ce-şi pot scoate per-

mise şi înfine, din înlesniri în practicarea vânătoarei (mijloace de transport, ieftine sau gratuite etc.). Este o datorie a noastră şi sunt convins că şi-o vor face toţi oamenii de inimă. Fără aceasta, se va produce o discontinuitate în formarea generaţiei de noi vânători. (129)

● **Colonizarea căprioarelor în pădurea Albele.**

In această perioadă critică pentru vânat, ca după ori care război, când veştile sosite din cele mai multe părţi ale ţării anunţă scăderi catastrofale în efectivul de vânat, — ne face plăcere să înregistrăm opere constructive. In vara anului 1946, Casa Pădurilor Statului a colonizat în pădurea Albele dela Ocolul silvic Ghimpaţi, şase căprioare (trei ţapi şi trei femele), ţinându-le un timp oare care într'un spaţiu împrejmuit şi apoi lăsându-le în libertate, în pădure. Graţie pazei severe şi hranei acordate, — deşi iarna a fost excepţional de grea, cu zăpadă de 30—50 cm, timp de două luni, şi cu tot braconajul care bântue în regiune, totuşi o singură căprioară a pierit, neputând rezista intemperiilor. In momentul când scriem aceste rânduri, o nouă generaţie de iezi se va adăuga efectivului vechi. Colonizarea poate fi considerată reuşită. De notat că în tot cuprinsul pădurilor Ocolului Ghimpaţi nu există nici o căprioară afară de cele colonizate acum. Dir acest nucleu, se va putea lua material de colonizare şi pentru alte păduri ale Ocolului. Căprioarele colonizate au fost aduse dela Ocoalele silvice din judeţele Arad, Bacău şi Ilfov. (130)

● **Ingineri silvici inspectori de vânătoare de judeţ şi de plasă.**

Numeroşi colegi au primit însărcinarea de a conduce trebile vânătoreşti dintr'un judeţ sau de a îndeplini funcţiunea de inspector de vânătoare de plasă. Dat fiind că inginerii silvici au subalterni repartizaţi în tot cuprinsul judeţului, le dă posibilitatea de a se informa asupra situaţiei de pe teren şi în acelaşi timp de a acţiona atunci când nevoia cere. Din acest punct de vedere, munca lor poate fi mai rodnică decât a inspectorilor aleşi din alte profesiuni, care nu au organe proprii pe care să se sprijine în activitatea lor de pe teren.

Tocmai din acest motiv, inginerii silvici care au acceptat însărcinările onorifice amintite, au datoria ca prin activitatea lor să se situeze în fruntea inspectorilor de vânătoare din alte profesiuni. Funcţiunea de conducător, mai mare sau mai mic, al trebilor vânătoreşti constitue o onoare, dar în acelaşi timp ea impune şi datorii. Cine crede, că nu va putea face faţă situaţiei aşa cum ar trebui, acela procedează mai bine dacă nu primeşte însărcinarea. In momentele critice pentru vânatul ţării, fiecare inginer silvic, indiferent de postul ce ocupă pe teren, are datoria de a lucra, din toate puterile, pentru îndreptarea situaţiei, iar cei care au, în plus, şi încredinţarea din partea Dir. Ec. Vân. pentru funcţiunea de inspectori, au o datorie în plus. Trimitem, de aici, un călduros îndemn tuturora să fie la înălţimea chemării. (131)

● **Instrucţiuni pentru administrarea şi valorificarea în regie a vânatului.**

Administrarea şi valorificarea în regie a vânatului este o preocupare relativ recentă la Casa Pădurilor. Este, deci, nevoe de îndrumări de ordin tehnic şi de o reglementare de ordin administrafiv şi financiar. Pentru a evita în-

tocmirea a numeroase ordine circulare, care adeseori se opresc în archiva Ocolului Silvic şi nu ajung la personalul de execuţie, CAPS, a avut buna inspiraţie de a tipări o broşură care cuprinde reglemtarea completă a chestiunii *).

Instrucţiunile cuprind următoarele capitole: I. Infiinţarea terenurilor de vânătoare, definiţia regiei, scopul urmărit; II. Administrarea terenurilor de vânătoare; III. Ocrotirea şi îngriijrea vânatului; IV. Recoltarea şi valorificarea vânatului; V. Diverse. La sfârşit, sunt adăugate câteva formulare de situaţii pe care trebue să le completeze personalul de pază. In acest fel, fiecare agent de execuţie de pe teren are la îndemână normele după care să lucreze. Instrucţiunile amintite constitue o încercare serioasă de reglementare a administrării şi valorificării în regie a vânatului şi sunt printre primele lucrări de acest fel la noi în ţară. (132)

● **Hipodermoza la cervideele din Vestul Ţării.**

De mulţi ani, se observă la cervideele din partea de apus a ţării, îndeosebi în judeţele Arad şi Timiş-Torontal, boala numită Hipodermoza sau, popular, coşurile. Din ouăle depuse de o muscă, ies larve care, după un drum lung, ajung şi se instalează sub pielea de pe spate. Larvele, de cca 2 cm, când sunt în număr mare (zeci şi sute) fac animalul să sufere mult, provocându-i chiar septicemie. Indeoosebi iezii şi viţeii suportă mai greu boala. La cerb, musca se numeşte Hypoderma actaeon, iar la căprioară Hypoderma diana. Dacă, în mod practic, combaterea boalei la vânatul din terenul deschis este imposibilă, putem cel puţin, limita întinderea ei prin transportul vânatului în scop de colonizare, în lunile Martie—Aprilie când larva părăseşte animalul, intrând în pământ pentru a se transforma în insectă perfectă. La căprioarele vânate în jurul Capitalei, până acum n'am găsit această boală. (133)

● **O manifestare a Societăţii de vânătoare „Codrul".**

Societatea „Codrul" a studenţilor Facultăţii de Silvicultură se deosebeşte de alte Societăţi de vânătoare prin faptul că nu are o conducere de durată lungă, formată din aceiaşi oameni, ci comitetul ei se primeneşte an de an prin absolvirea unor membri şi intrarea în şcoală a altora. Se înţelege că, din această cauză, şi conducerea se resimte. Cu toate aceste neajunsuri de ordin structural, Societatea ne dă adeseori prilejul să înregistrăm manifestări, cari denotă vigoare. In luna Februarie a acestui an, în scopul adunării de fonduri, Societatea a organizat un ceai dansant, în sala Societăţii „Progresul Silvic", cu un frumos succes moral şi material. (134)

Vasile Cotta

*) Monit. Of. Nr. 273 din 25 Noemvrie 1946.

R E C E N Z I I

CĂRŢI

Dr. C. S. ANTONESCU: **Peştii din apele României.**
Editura Institutului de Cercetări piscicole al României 1947; 177 pagini, 7 figuri şi 7 planşe.

Sub titlul „Colecţia Indrumări", Institutul de Cercetări Piscicole al României a editat o serie de broşuri de folos practic pentru piscicultori. Numărul 5 al acestei colecţii, apărut în anul 1947, cuprinde lucrarea d-lui Dr. C. S. Antonescu conferenţiar universitar, intitulată „Peştii din apele României".

După ce, în primele pagini, se ocupă, pe scurt, cu „apele pământului ca mediu biologic", broşura cuprinde apoi partea intitulată „Generalităţi asupra peştilor" în care autorul tratează concis, dar totuşi complect, cunoştinţele generale despre peşti, care pot interesa pe un piscicultor. Forma corpului peştilor, pielea, culoarea, scheletul, locomoţia, capul, muşchii, sistemul nervos, ochiul, simţurile mirosului şi al gustului, linia laterală, beşica înotătoare, luarea hranei şi digestia, respiraţia, circulaţia sângelui, excreţia, creşterea, reproducerea sunt tratate pe rând.

Urmează apoi descrierea peştilor. Aci autorul aranjează materialul după habitat, ocupându-se mai întâi de peştii din pâraele de munte, apoi de cei din zona montană şi submontană, de peştii apelor din regiunea colinelor şi a câmpiei, de cei din bălţi şi iazuri şi, în fine, de cei din lacurile şi limanurile maritime. Descrierea se închee cu peştii marini, aranjaţi şi ei pe habitate. Cele 7 planşe dela urmă completează lucrarea, uşurând cunoaşterea peştilor.

Tot d-l Dr. C. S. Antonescu ne-a dat, în anul 1934, lucrarea „Peştii apelor interioare din România". Pe când această broşură nu cuprindea peştii din Marea Neagră, ci numai pe cei din apele din interiorul ţării, iar lucrarea avea forma unui determinator, cartea de care ne ocupăm în rândurile de faţă este mai complectă, cuprinzând şi peştii marini, fiind scrisă într'o formă mai plăcută şi mai accesibilă piscicultorului.

Fauna ichtiologică a României de Dr. Gr. Antipa de mult nu se mai găseşte în comerţ, de aceea lucrarea d-lui Dr. C. S. Antonescu umple un gol demult simţit. Deşi, preocupările slujitorilor pădurii se întind numai asupra apelor de munte, apte pentru salmonizi, totuşi îi poate interesa şi piscicultura în general, în deosebi pe cei care activează în regiunea bălţilor Dunării. Cele două domenii de activitate din zona inundabilă: silvicultura şi piscicultura adeseori au ajuns în conflict pe chestiunea punerii în valoare a pământului de aci. Este în interesul unei bune valorificări a solului ca ele să cadă de acord. Pentru aceasta, fiecare să cunoască domeniul de activitate al celeilalte şi să aprecieze eforturile pe care le face în interesul binelui general.

Broşura „Peştii din apele României" este pentru slujitorii pădurilor un bun mijloc de a cunoaşte o parte a preocupărilor autorităţilor pescăreşti. Recomandăm colegilor cu toată căldura această valoroasă lucrare. Preţul este de lei 20.000 şi poate fi comandată la Institutul de Cercetări Piscicole al României, Bucureşti, str. Londra 41.

Vasile Cotta

MANUSCRISE

DRĂGAN RAICIU: **Privire asupra problemei terenurilor degradate din raza ocolului silvic Mediaş.**

Lucrare de subinspector, 1936.

Manuscris de 22 pagini, una hartă şi 13 schiţe de plan în text.

Biblioteca I. C. E. F. Inv. Nr. 2384.

Ocolul silvic Mediaş se întinde pe teritoriul a 29 comune, aparţinând de plăşile Mediaş şi Şeica-Mare din judeţul Târnava Mare. Acest teritoriu se situiază pe stânga râului Târnava-Mare, în regiune de dealuri cu altitudini cuprinse între minimum 283 m şi maximum 658 m. Terenul este constituit din nisipuri ponţiene, cu intercalaţiuni de argile şi marne.

Afectarea terenurilor de această natură pentru păşune de vite, mai ales când sunt în pantă, şi când folosirea lor se face cu mai multe vite decât pot suporta şi în plus fără nici-o regulă, duce fatal la eroziune. In regiune, terenurile arabile fiind insuficiente, a trebuit ca pentru vite să se afecteze locurile în pantă, uneori accentuată. De aceea ele au căzut uşor pradă eroziunii. Puţine din păşunile celor 29 comune nu au fost atinse de acest flagel.

Suprafeţele degradate, considerate fiecare în parte, nu sunt prea întinse; în schimb, sunt numeroase şi împrăştiate, fapt care face ca uneori lucrările să întâmpine greutăţi, mai ales din punct de vedere al supravegherii.

Lucrări de ameliorare, cu caracter facultativ, s'au întreprins aici încă înainte de decretarea legilor maghiare dela 1879 şi 1898. Prin aplicarea legiuirilor maghiare şi apoi a celor româneşti, s'au executat lucrări obligatorii. Multe din terenurile degradate din cuprinsul acestui ocol sunt astăzi complet ameliorate. Sunt însă destule în curs de ameliorare şi altele care-şi aşteaptă rândul. Cele mai întinse şi mai grav atinse se găsesc pe teritoriile comunelor şi composesoratelor cele mai sărace. Explicaţia stă în faptul că acestea neavând fonduri să facă lucrările din vreme, răul s'a întins şi agravat. In asemenea cazuri este nevoie să intervie Statul cu fondurile sale. In schimb, autorul propune ca să fie obligate comunele să execute lucrările pe terenurile mai mici de 3 ha, prevăzându-se în lege măsurile de coerciţiune pentru cazul când ar întârzia sau ar refuza.

In lucrările de împădurire s'a folosit şi se foloseşte cu mult succes salcâmul, pinul silvestru şi pinul austriac. Ca lucrări de artă nu se fac decât cleionaje, cari în regiune se numesc gaturi.

At. Haralamb

BOERIU VAL.: **Exploatarea şi regenerarea pădurilor şi împădurirea terenurilor degradate în basinul superior al Crişului Negru din judeţul Bihor.**

Lucrare de subinspector, 1937.

Manuscris de 37 pagini+5 diagrame+2 hărţi.

Biblioteca I. C. E. F., Inv. Nr. 3166.

Terenurile din basinul Crişului Negru, a cărui întindere este de 188.760 ha, sunt repartizate astfel: 89.967 ha păduri (47,6%), 42.144 ha păşuni (22,3%), 51.835 ha cultivabile (27,4%), 4238 ha improductive (drumuri, ape) şi 576 ha terenuri erodate. Ne găsim deci în faţa unui basin bine împădurit. Insă şi terenurile cultivabile, cu islazurile socotite la un loc, reprezintă o întindere foarte mare: 93.979 ha, care procentual întrece pe aceea a pădurilor (49,7%). Din punct de vedere al proprietăţii situaţia pădurilor se prezintă astfel: Statul deţine 49.234 ha adică mai bine de jumătate, comunele 24.601 ha, composesoratele 9413 ha, Instituţiile publice 6621 ha, particularii 98 ha. Statul şi Comunele au devenit proprietare de păduri prin efectul legii

de reformă agrară din 1920, luându-se dela cele două episcopii: Romano-Catolică şi Greco-Catolică din Oradia Mare. De remarcat aproape inexistenţa proprietăţii forestiere particulare.

Tot prin efectul legii agrare din 1920 s'a mai expropriat din domeniul forestier amintit, alte 21.164 ha pentru creiare de păşuni comunale. Din această suprafaţă, 8.253 ha au fost poeni şi goluri alpine, aşa că numai 12.911 ha au fost defalcate propriu zis din păduri. Până în anul 1937, din această suprafaţă, s'a defrişat 6.377 ha.

Suprafaţa terenurilor erodate este extrem de mică: numai 576 ha. Ea este însă împrăştiată în 46 locuri, situându-se numai pe islazuri. Ea datează dinainte de alipirea Transilvaniei la Patria Mamă. Fiecare perimetru are întindere care variază între 2 ha şi 51 ha. Acestea se prezintă sub forma unor coaste spălate de ape şi brăzdate de ogaşe şi ravene în general mici. Numai la Meirag şi Hinchiriş, eroziunea a căpătat amploare.

In regiune, lucrările de punere în valoare a acestor terenuri, au început să se întreprindă abia în 1912, continuându-se şi în 1913; cu acest prilej s'a plantat 40 ha în 9 perimetre.

Sub regimul românesc lucrările au început în anul 1927 când a luat fiinţă, pentru cele 3 Crişuri, Direcţia Torenţilor dela Beiuş. Până la desfiinţarea acestei Direcţii prin efectul legii din 1930 pentru ameliorarea terenurilor degradate, în regiune s'a lucrat intens în domeniul ameliorării terenurilor degradate. Lucrările au continuat apoi şi după 1930, astfel că în 1937 se considera complet ameliorate 43 perimetre însumând 439 ha din zona de consolidare. Au mai rămas doar perimetrele Meirag, Hinchiriş şi Dubrăviţa de Codru, unde urmează să se continue lucrările.

Autorul dă amănunţit, sub formă de tablou, lucrările executate în toate perimetrele, în cursul anilor 1930—1937, precum şi costul lor pe ani şi perimetre.

In afară de aceste date, deosebit de preţioase pentru lucrare sunt cele două hărţi unde sunt reprezentate: pădurile pe natură de proprietari şi repartizarea speciilor forestiere. In prima hartă figurează atât suprafeţele de păduri expropriate pentru creiare de islazuri comunale, cât şi cele 46 perimetre de ameliorare.

At. Haralamb

KRZYZANOVSKI, MIRON G.: **Impădurirea terenurilor degradate în regiunea superioară a Nistrului.**

Lucrare de subinspector, 1930. Manuscris de 15pagini. Bibl. I.C.E.F., Nr. 1714.

Se arată că în partea superioară a cursului Nistrului, există o regiune unde, din cauza despăduririi, torenţii se adâncesc puternic în straturile groase de aluviuni situate pe gresii.

Autorul descrie lucrările executate pentru stăvilirea eroziunii în această regiune, înainte de anul 1913. Pe coastele degradate — mai ales foste islazuri — s'a plantat, după natura terenului, molid ((de 2—3 ani), pin (2 ani), anin, frasin şi mai rar larice. In buzele deschise ale malurilor torenţilor s'a pus salcâm şi anin negru, ambele specii recepate. Insfârşit, după executarea lucrărilor de corecţiune, realizate prin cleionaje duble, — pe întinsele prundişuri din albiile acestor torenţi s'a plantat diferite specii de răchită, ca: Salix viminalis, S. v. regalis, S. amygdalina, S. purpurea, S. p viminalis, S. accuminata, S. caspica.

Se descrie apoi metoda folosită pentru plantarea butaşilor de răchită, îngrijirile date ulterior plantaţiilor, felul cum se făcea exploatarea şi dă cifre asupra rentabilităţii culturii de răchită.

At. Haralamb

REVISTA PĂDURILOR
SUPLIMENT PROFESIONAL
Nr. 4—6/947 **Red. resp.: ing. Tr. Vişan** **Anul 62**

SUMARUL: **EDITORIAL:** Ing. Tr. Vişan — Rolul sindicatului în întărirea disciplinei şi în sporirea randamentului muncii. **CRONICA PROFESIONALĂ:** Conducătorii sectorului forestier se sfătuesc cu noua promoţie de ingineri. Serbarea sădirii arborilor la Brăneşti. **NECROLOAGE:** † Gheorghe Nicolau. † Iancu Mihăescu. † Pavel Mihalyik. **DELA SOCIETATEA PROGRESUL SILVIC:** Convocarea pentru a 61-a adunare generală anuală. Informaţiuni. Procesele-verbale ale şedinţelor Consiliului de Administraţie. **INFORMAŢIUNI:** Mişcări în personal. Ştiri diverse. **PUBLICAŢIUNI.**

ROLUL SINDICATULUI ÎN INTĂRIREA DISCIPLINEI ŞI ÎN SPORIREA RANDAMENTULUI MUNCII

de Ing. TRAIAN VIŞAN

Atât contractul colectiv de muncă din Decembrie 1945 pentru muncitorii şi funcţionarii din întreprinderi cât şi Statutul din 22 Septembrie 1946 pentru funcţionarii publici conţin prevederi speciale care asigură tuturor acestor muncitori stabilitatea în serviciu şi care nu permit sancţionarea lor pentru abaterile şi neregulile comise, decât în anumite condiţiuni. Aceste condiţiuni limitează la maximum puterea de sancţionare a şefului întreprinderii sau instituţiunii publice respective. Astfel contractul colectiv de muncă prevede că judecarea abaterilor şi aplicarea sancţiunilor se poate face numai de Comisia de disciplină a întreprinderii respective formată din patru membrii, doi reprezentanţi ai salariaţilor şi doi ai Direcţiunii. Concedierea salariatului de asemeni nu se poate face decât în urma hotărîrii luate de comun acord a conferinţei formate din reprezentanţii patronului şi salariaţilor, fiecare din părţi având vot egal cu cealaltă (art. 99 şi 100).

Pentru funcţionarii publici, îngrădirea adusă de Statut dreptului de sancţionare al şefului ierarhic responsabil de bunul mers al Unităţii respective este mult mai mare ca în trecut. Art. 103 din Statut prevede că numai prevenirea şi mustrarea cu pierderea salariului pe 3—10 zile se poate aplica de şeful ierarhic (care dă prima

notă calificativă), iar restul sancțiunilor — avertisment, mutare disciplinară, suspendare, punerea în disponibilitate și destituirea — nu se pot aplica decât de șeful Administrației și numai pe baza unei decizii a Comisiunei de judecată disciplinară. Rezultă deci că orice funcționar care are calitatea de a da prima notă calificativă, poate aplica direct pedeapsa prevenirii și mustrării iar Ministerul sau șeful administrației nu are nici un drept în plus. In Comisiunea de judecată este membru de drept și un reprezentant al Uniunii Sindicatelor de salariați publici.

Judecarea abaterilor și aplicarea sancțiunilor prin comisiuni disciplinare este desigur o garanție că salariatul în cauză nu va fi năpăstuit. Nu este mai puțin adevărat că extinderea competenței acestei comisiuni în detrimentul puterii de decidere a șefului administrației, poate fi interpretată ca o lipsă de încredere în obiectivitatea acestuia și să provoace o scădere a prestigiului său.

Este știut că judecarea prin comisii de disciplină, durează multe luni și chiar ani din cauză că membrii comisiunei nu se pot întruni decât la intervale de timp săptămânale, cât și din cauza timpului necesar pentru îndeplinirea diferitelor proceduri și complectări de acte, și din cauza discuțiilor contradictorii. In această vreme membrii comisiunii mai au de rezistat și la diverse intervenții și presiuni pentru salvarea celui vinovat, care datorită trecerii timpului își produc efectul. Se ajunge astfel la situația, care dealtfel nu constitue o excepție în materie de penalizare, că funcționarul care a comis o abatere de mică importanță cum ar fi lipsa nemotivată dela serviciu într'o zi, să fie sancționat imediat de șeful său, conform competenței sale, pe când beția repetată în serviciu sau păgubirea administrației cu rea credință — pentru care Statutul prevede destituirea — să fie pedepsite numai după multă vreme dela constatarea faptelor, timp în care vinovatul continuă a funcționa netulburat în mijlocul colegilor săi.

Atât limitarea competenții cât și întârzierea aplicării pedepsei sunt elemente care în mod inevitabil duc la slăbirea disciplinei și la reducerea randamentului muncii. Această deficiență trebuie compensată prin activitatea sindicală. In adevăr sindicatele cât și secțiile sindicale ale salariaților publici și-au îndreptat până acum activitatea lor numai în sectoarele ce privesc îmbunătățirea situației materiale a funcționarilor prin economate, intervenții pentru ajutoare etc., educarea și recrearea lor prin șezători. conferințe, excursii, biblioteci etc., apărarea intereselor lor individuale, prin intervenții către administrație în diferite reclamațiuni făcute și prin participarea la Comi-

sii de încadrare, de propuneri, etc. Au depus toate o activitate lăudabilă în aceste compartimente. A fost însă neglijată complect până acum cealaltă latură a activității sindicale: contribuția sindicaliștilor și a Comitetelor sindicale la disciplina în muncă, sporirea cantității și calității muncii fiecărui salariat, la demascarea chiulangiilor, a leneșilor și a celor incorecți.

Orice bun sindicalist, cât și comitetul secției sindicale, au datoria ca să ajute întreprinderea sau instituția în care lucrează, la îndeplinirea obligațiunilor sale, a programului său, la menținerea disciplinei și a raporturilor cuviincioase între funcționarii de diferite grade, cât și ale acestora față de public. Această datorie trebuie cu atât mai mult îndeplinită de sindicaliști cu cât conducerea instituției se găsește oarecum dezarmată prin măsurile luate în folosul salariatului în ce privește sancțiunile.

Sindicatul nu trebue conceput ca o instituție care ar avea menirea numai să ceară dela Administrație mereu noui avantaje, noui înlesniri și să nu ofere nimic în schimb. Sindicatul nu trebue să apuce pe acel drum greșit de a apăra totdeauna și fără deosebire pe oricare salariat fără a ține seamă de aportul pe care îl aduce la bunul mers al Instituției, fără a ține seamă dacă e harnic sau leneș, conștiincios sau sabotor, cinstit sau corupt, cuviincios sau insolent.

Sindicaliștii desăvârșiți și Comitetul sindical trebuie să fie mereu atenți la modul de comportare al colegilor lor și să caute ca prin îndemnuri prietenești, prin sfaturi și prin exemplul lor să-i îndrepte pe cei șovăelnici pe calea cea bună, și să nu lase totul numai în sarcina Administrației. Dacă atitudinea neconformă intereselor producțiunii și a bunului mers al serviciului se repetă, sau dacă se constată la un coleg o abatere mai gravă, pe care șeful ierarhic nu a observat-o, orice membru al sindicatului, cât și comitetul sindical au datoria să aducă cazul la cunoștința șefului Instituției. Trebuie să dispară acea concepție greșită a colegialității care consideră ca o *obligație* ascunderea greșelilor unui coleg sau a închide ochii asupra abaterilor grave, spunând „treaba lui, nu mă privește", și de a socoti ca o *lipsă de colegialitate* semnalarea lor.

Trebuie să ne gândim că Statul nostru chiar în timpuri normale și de belșug suporta cu greu numărul mare de funcționari pe care îi avea. Astăzi însă, când urmările celui mai nesocotit război din istoria noastră și sărăcia adusă de secetă apasă din greu asupra poporului, ar fi o greșală de neiertat ca să tolerăm în mijlocul nostru pe acei care nesocotesc imperativul zilei de azi, muncă și disciplină.

CRONICA PROFESIONALĂ

CONDUCĂTORII SECTORULUI FORESTIER SE SFĂTUESC CU NOUA PROMOȚIE DE INGINERI

In ziua de 5 Mai a. c., d-nii ministru subsecretar de stat la Departamentul agriculturii și domeniilor C. Agiu și secretar general ing. N. Celac au venit în mijlocul tinerilor ingineri și absolvenți ai nouii promoții a Facultății de Silvicultură, spre a sta împreună de vorbă, a le asculta păsurile și a le da îndrumări asupra felului în care se va desfășura viitoarea lor activitate, pe care trebuie să o pună în slujba țării. La reuniune au luat parte și șefii marilor instituții forestiere.

D-l secretar general N. Celac, luând cuvântul, a spus în esență următoarele:

V'am chemat ca să stăm de vorbă și să ne înțelegem asupra modului în care va trebui să muncim de acum încolo.

Evoluția economiei forestiere a parcurs mai multe faze. La început, pădurea a fost considerată ca bun al nimănui și al tuturora. Apoi a început faza economiei forestiere organizate, în care aceasta a cunoscut o enormă desvoltare în cadrul economiei generale. Sistemul capitalist a dus o politică de secătuire a bogățiilor țării în folosul unei minorități. Actualmente încercăm să ieșim din vechiul făgaș. Pădurea nu mai poate fi socotită de interes particular ci ea trebuie să fie privită ca un bun obștesc, ca un factor de ameliorare a nivelului de viață al poporului. Această mare operă necesită cadre numeroase de specialiști, care vor fi recrutate în primul rând din tineret.

Școala noastră are atât defecte cât și calități. Ea dă o cultură tehnică de tip enciclopedic, dar pe teren ne izbim de administrație, de probleme silvice locale, de transporturi, fabrici, comercializare, etc. Noi avem nevoie nu de enciclopediști ci de tehnicieni, de specialiști, care să posede în gradul cel mai înalt cunoștințele specialității respective. Avem nevoie de cercetători în institute, de cadre didactice pentru învățământul superior, mediu și inferior, de specialiști în domeniul culturii pădurilor, al exploatărilor, al amenajărilor, al transporturilor, al industrializărilor, al comercializării, etc.

Aspirațiile dvs. nu trebuie neglijate, ele trebue cunoscute și încurajate. Trebue însă să aveți foarte bine precizat ceeace doriți să faceți pentru ca administrația să știe unde să vă îndrumeze.

Eu stiu cum am plecat la serviciu în 1933, fără îndrumare și fără mijloace materiale. N'aș vrea să plecați la fel ca noi. Dorim să facem ceva pentru dvs., în acest moment când ieșiți în viață. Dorim să vă cunoaștem greutățile și să vedem împreună cum le putem soluționa. Am dori deasemenea să ne răspundeți la următoarele întrebări: 1) Ce v'a determinat să alegeți cariera de silvicultor? 2) Pentru ce specialitate aveți înclinare?

Au răspuns d-lui secretar general d-nii ingineri și absolvenți: A. Marian, Titus Orădeanu, P. Veronne, N. St. Dumitrescu, S. Silvestrovici și Marchitan.

D-l Marian, prezentând marile dificultăți materiale care se ridică la începutul carierii și care condiționează — din nefericire — orientarea profesională, făcând pe mulți să abandoneze domeniul preferat, a formulat în câteva puncte doleanțele de ordin material, a căror satisfacere este imperios necesară. Acestea sunt: a) acordarea unei prime de transport și instalare; b) a unei locuințe; c) a echipamentului de teren (costum, haină de ploaie, bocanci); d) a terenului de hrană și dreptului de lemne; e) încadrare bugetară.

Din cuvântul d-lui **ministru C. Agiu**, desprindem următoarele:

V'am ascultat cu atențiune spre a vedea cum înțelegeți viața. V'am auzit dificultățile cu care aveți de luptat. Ele sunt ale întregului popor.

Eu cred că ați pornit având în față un ideal, căruia îi puneți în slujbă toată viața dvs. Nu cred că idealul dvs. va fi spulberat de o criză trecătoare, inerentă vremurilor postbelice. Problema depășește cu mult acest lipsuri momentane și soluția ei derivă din concepția pe care trebuie să o aibă un intelectual al timpurilor de azi. Acestea cer un nou tip de intelectual, care să se dedice ridicării celor de jos. Pentru noi, știința este o condiție fără de care nici nu putem concepe progresul. Deaceea noi dorim să creem intelectualilor condiții de existență, care să le permită să-și închine toată puterea lor de muncă acestor idealuri. Din păcate, posibilitățile noastre nu ne permit întotdeuna să realizăm întocmai ceeace vrem. Chiar în aceste vremi grele, noi suntem pătrunși de răspunderea ce avem față de viața dvs. și suntem conștienți de ce uneori moralul dvs. este scăzut. Noi înșine am experimentat adeseori strânsa legătură dintre stomac și creer.

Sunteți supuși unui examen. Se cere să puneți accentul mai mult pe judecată și mai puțin pe hrană. Aveți în vedere ceeace este permanent și general. Incordați-vă puterile tinerești spre a face o sudură cu toate elementele iubitoare de popor.

Am notat doleanțele dvs. și vom face tot posibilul să le soluționăm în funcție de mijloacele pe care le avem.

In încheere, **d-l secretar general ing. N. Celac** sintetizează discuțiunile și propune, cu aprobarea celor prezenți, constituirea a două comisiuni, care să pună în practică dezideratele exprimate:

a) **Comisia de recomandare**, având rolul de a ușura orientarea tinerilor ingineri și fiind formată din 5 persoane: Decanul Facultății de Silvicultură, un profesor și 3 tineri ingineri.

b) **Comisia pentru ameliorarea condițiilor de angajare a inginerilor silvici**, formată din reprezentanții marilor instituții forestiere: Casa Pădurilor Statului, Direcția P.P.J., Direcția Silvică, Consiliul Tehnic, ICEF.-ul, Eforia Spitalelor Civile, Fondul Bisericesc, Sovromlemn, etc., lucrând sub președinția d-lui ministru C. Agiu.

*

Insemnătatea acestui moment trebuie adânc subliniată, întrucât un asemenea fapt, după cunoștința noastră, nu-și găsește precedent decât în trecutul destul de îndepărtat al modestei — dar atât de pline de suflet — școale dela Brănești.

*

Prin aceasta se mărturisește luminos grija și atențiunea pe care oficialitatea înțelege s'o acorde tinerelor cadre într'un timp în care acțiunea de guvernare are de rezolvat atâtea probleme de covârșitoare importanță. Grija de om în genere este o nobilă preocupare. Ea este cu deosebire necesară față de cei tineri, căci sufletul celor tineri este o sumă de virtualități, de posibilități latente, care cuprind în sine atât germenii celor mai fericite realizări cât și ai tristelor eșecuri. Depinde nespus de mult de cei cărora li se încredințează formarea acestor suflete, de a orienta în modul cel mai potrivit toate aceste posibilități, spre o cât mai bună valorificare, care interesează în ultimă analiză țara.

Cuvintele rostite în această ocaziune au răspuns — după cum am arătat — unor reale necesități. Cei care le-au ascultat, răspândindu-se pe întreg cuprinsul țării, duc cu ei, în munca aspră care îi așteaptă, ca un memento de fiecare zi, aceste calde și dinamice îndemnuri. Ei pleacă cu inima mai ușoară, căci știu că strădania lor este prețuită, că nevoile lor încep să fie mai bine cunoscute și că cei în drept veghează la îmbunătățirea grelelor condiții în care își încep cariera. Personalitatea actualilor conducători ai sectorului forestier constituie pentru aceasta o chezășie.

Va fi o plăcută îndatorire pentru noi de a însemna rodul acestor năzuințe.

SERBAREA SĂDIRII ARBORILOR LA BRĂNEȘTI

Serbarea sădirii arborilor este una din manifestările care au o puternică tradiție în sânul slujitorilor pădurii. An de an, și cu deosebire dela celălalt mare războiu, această sărbătoare, desfășurată pe tot întinsul țării, a născut să întărească în sufletul poporului înțelegerea pentru rosturile pădurii și sentimentul de respect pentru pădure, ca una din așezările cele mai generoase și în acelaș timp puțin pretențioase ale pământului acestei țări.

Grelele împrejurări economice ale anilor din urmă au redus însă posibilitățile de organizare ale unor asemenea manifestări. Anul acesta, serbarea sădirii arborilor a fost organizată la centru, prin grija administrațiilor silvice. în pădurea Pustnicul, din ocolul silvic Brănești, în ziua de 9 Aprilie a. c. La solemnitate au luat parte d-nii: C. Agiu, ministru subsecretar de stat la departamentul agriculturii și domeniilor, ing. N. Celac și dr. D. Pușcariu, secretari generali ai aceluiași departament, reprezentanți ai instituțiilor silvice, agronomice și veterinare, ai școlilor și populației locale.

După oficierea serviciului religios, au luat cuvântul d-nii: ing. cons. silvic I. Zeicu, în numele soc. Progresul Silvic, I. Bădescu-Aluniș, în numele studenților ingineri silvici, și ministru C. Agiu.

D-l ing. cons. silvic **I. Zeicu** a rostit următoarele:

Societatea „Progresul Silvic" a inițiat și patronează de multă vreme această serbare, pe care o consideră ca zi de sărbătoare pentru reînvierea naturii și o adresează în special tineretului.

Omul iubește și se atașează de arbori, nu numai pentru foloasele lor directe, ci — mai ales — pentrucă îi place să se asemene cu arborii, care dăinuiesc, ca și omul, mai multe decenii și tind spre înălțimi. Numai cine a pătruns în păduri bătrâne de fag, cu trunchiuri albe și svelte, ca niște coloane

de catedrale sau s'a avântat pe piscurile ce domină norii şi din care ţâşnesc vârfurile brazilor ca nişte suliţi, îşi poate da seama de frumuseţea şi complexitatea pădurilor, în care mintea şi sufletul găsesc, în acelaşi timp, noian de probleme dar şi odihnă reconfortantă.

Totuşi pădurea n'a fost cruţată în decursul vremurilor şi o seamă de nechemaţi i-au pângărit frumuseţile, fără a se îngriji de refacerea ei, încât azi găsim atâtea răni dureroase pe trupul ţării. Pentru lecuirea acestor răni, Soc. Progresul Silvic lanstază un strigăt de alarmă şi un apel către toţi oamenii de bine chemându-i la o strânsă colaborare pentru refacerea pădurilor.

In încheiere, d-sa exprimă mulţumiri d-lui ministru Agiu şi celorlalţi participanţi pentru sprijinul ce înţeleg a acorda refacerii domeniului forestier.

Luând cuvântul, d-l **ministru C. Agiu** a spus în esenţă următoarele:

Pădurea a devenit la noi o problemă, de câteva decenii, de când a pătruns pe pământul ţării noastre ideea de îmbogăţire rapidă, de câştig mare, de muncă puţină. Frumoşii noştri codri au căzut pradă acestei nesăţioase dorinţe de câştig, care a dus la împuţinarea patrimoniului nostru forestier.

Azi, când pădurea este privită ca un bun de interes naţional, trebuie **să fie pusă în slujba întregului popor**. O problemă de atare însemnătate trebuie să depăşească graniţele strâmte ale corpului de specialişti şi să fie răspândită în popor. Să dăm poporului, care are adâncă dragoste şi înţelegere pentru pădure, posibilitatea să apere patrimoniul forestier. **Fără popor nu vom putea apăra pădurea.**

Apărarea pădurilor este strâns legată de nivelul de viaţă şi de înţelegere al săteanului. Cultivând idealismul cald, să facem să se nască porniri de preţuire a rosturilor pădurii şi din mijlocul poporului, nu numai din facultăţi, laboratorii şi birouri. Pentru aceasta se cere un mic efort din partea tuturor intelectualilor, spre a sădi această înţelegere în suflete şi a creea apărători vajnici a ceeace ne propunem să facem din păduri.

Doresc silvicultorilor, în anii care vin, să găsească mijlocul practic pentru a lega ştiinţa pe care o posedă de sufletul poporului, pentru a forma adevăraţi pionieri ai salvării pădurilor ţării.

Intreaga asistenţă a trecut apoi la sădirea arborilor, după care a urmat o agapă tradiţională, la care au luat cuvântul d-nii prof. C. Georgescu şi ministru C. Agiu.

---

† Ing. silvic LEON COLOMEICO

Şeful ocolului silvic Rupea — Târnava Mare.

Decedat la Rupea în ziua de 11 Aprilie 1947.

N E C R O L O G

† GHEORGHE N. NICOLAU

(23 Iunie 1858—27 Februarie 1947)

(Inspector general silvic cl. I-a)

Gheorghe N. Nicolau, cel pe care întreaga actuală generaţie de ingineri silvici l-au cunoscut şi apreciat ca pe **„bătrânul şi bunul Guţă Nicolau"**, s'a născut în Bucureşti la anul 1858, ca fiu al lui **Nicolae Nicolau**, negustor pornit dela ţară — din comuna Frunzaru, jud. Olt — şi al **Mariei**, fiica boierului **Tudorache Sfetescu**, cu mari proprietăţi de vii la Greaca, membru în sfatul Primăriei şi staroste peste toţi vinarii din Bucureşti. El face de timpuriu, de la patru-cinci ani, şcoala grea a orfanului, care trebue să muncească din greu spre a-şi deschide un drum în viaţă. Frumoasa tradiţie de familie de odinioară, greutăţile vieţii l-au ajutat să se ridice cu un adevărat spirit creştinesc, cu o neţărmurită şi trainică iubire de familie, de ai săi, de oameni şi de neam şi cu o binecunoscută stăruinţă în muncă. Format astfel în cea mai glorioasă epocă a istoriei noastre moderne, Gheorghe Nicolau şi-a făcut şi şi-a însuşit ca fir conducător al faptelor sale munca, cinstea cum şi acel patriotism luminat şi generos, care întruneşte în sine iubirea caldă de ţară cu jertfa anonimă pentru binele public. Aceste însuşiri au putut fi verificate de multe rânduri de ingineri silvici.

După studii la **Colegiul Sf. Sava** din Bucureşti, la **Institutul de Agricultură de la Herăstrău** — în generaţia lui P. S. Aurelian, P. S. Radian, V. Cârnu-Munteanu, Petre Antonescu, — Gheorghe Nicolau absolvă **cursurile Şcoalei de Ape şi Păduri de la Nancy** (Franţa) spre a constitui, întors în ţară şi intrat în

serviciul public la 14 Mai 1882, al II-lea val de **Nanceyeni**, cari, — prin C. Al. Orăscu, N. G. Popovici, D. Papinian, Th. Galleriu, V. Cârnu-Munteanu, Th. Gh. Pietraru, N. R. Danilescu, Petre Antonescu şi alţii, foarte puţini încă în viaţă — aveau să deluşească şi să imprime directivele sufleteşti şi tehnice ale născândei economii forestiere româneşti, Gheorghe Nicolau face astfel parte din generaţia de silvicultori, care două decenii la finele secolului trecut şi aproape două decenii la începutul veacului în care trăim au creiat în condiţiuni foarte grele corpul silvic român şi sufletul cel bun al acestuia.

Cât a activat în Corp, ca cel dintâiu şef al ocolului silvic Gruiu (atunci cuprinzând şi pădurile dela Ţigăneşti şi împrejurimi, până la Bucureşti), ca inspector de control la Direcţia silvică de Piteşti, cum şi în însărcinarea cea mai îndelungă, cu care şi-a şi încheiat cariera — aceea de Şef al Serviciului Personalului în Direcţia silvică şi apoi în Casa Pădurilor, în cadrul Ministerului denumit înainte al „Agriculturii, Domeniilor, al Comerţului şi Industriei" —, Gheorghe Nicolau a dovedit neîncetat o neîntrecută hărnicie, iubire de ţară, de oameni şi de colegi, un pilduitor spirit de corp, obiectivitate şi dreptate, însuşiri pe care le cunoscuse, le apreciase şi şi le însuşise ca pe cele mai de seamă pârghii ale vieţii. Ceea ce trebue în deosebi subliniat şi admirat în viaţa acestui om, ca o pildă pentru contemporani şi pentru urmaşi, este respectul pe care toată viaţa — până în pragul mormântului — l-a păstrat, l-a cultivat pentru autoritatea şi ordinea în Stat, pentru proprietatea şi rosturile Statului şi ale Corpului. Conservator înăscut al unor frumoase tradiţii, conservator înăscut al averii publice şi a temeiurilor acesteia, Gheorghe Nicolau salvează dela pieire cea mai mare parte din titlurile de proprietate ale Statului — ale moşiilor şi mai cu seamă ale pădurilor acestuia — acte pe cari în frigurile neaşteptatei pribegii din amara toamnă a anului 1916 le adună cu mare trudă, grijă şi răbdare spre a fi trimese cu rânduială şi în siguranţă în Moldova. Restituite dela Moscova, aceste documente sunt primite, verificate reinventariate şi adnotate act cu act tot de către Gheorghe Nicolau, cu aceiaşi grijă cu care fuseseră strânse. Ani de zile acest om — bătrân pensionar — venia din proprie pornire la Casa Pădurilor spre a-şi desăvârşi o operă de bun gospodar şi de cetăţean, cu o hărnicie, cu o promptitudine, cu o convingere, cu o regularitate, care, merită şi trebuesc date ca pildă. Mulţi ani după pensionare trăia viu şi intens în sufletul lui Nicolau spiritul care nu-şi găseşte un rost în viaţă, dacă nu lucrează pentru binele public.

Această mare operă a lui Gheorghe Nicolau rămâne, cel puţin azi, cu atât mai impresionantă, mai pilduitoare, cu cât era la el mai firească, mai spontană, mai anonimă, şi fără absolut nici o răsplată. Nicolau era mulţumit că-l lăsa lumea în pace să facă singur şi fără ajutoare cum a învăţat şi cum ştia el că e bine şi că trebue făcut.

Ce impresionantă pildă de devotament!

Spiritul de familie, respectul şi iubirea de oameni, de colegi şi de corp, de corpul din care se onora că face parte şi la a căruia naştere şi consolidare Gheorghe Nicolau contribuise în mare măsură, făceau din el şi într'o altă privinţă o figură aparte. Treizeci de ani cât a trăit în afara cadrelor zise active — Gh. Nicolau este pensionat în anul 1919 — el a păstrat un contact strâns cu corpul, cu colegii cari cădeau pe rând; cu cât rămânea mai izolat, mai singur, cu atât îşi încorda mai puternic legăturile cu valurile mai tinere şi deci mai noui de ingineri silvici. Mulţi dintre noi, în clipe grele ale vieţii am

găsea ori când la el ușa deschisă, precum și un sfat sau o vorbă bună. Adesea găsit la acest nobil suflet de țăran și de boier al acestui neam al nostru și al acestui pământ al nostru — am găsit alinări pe cari le-am fi așteptat mai de aproape. Cine a trăit și a început a cunoaște câte ceva din adâncurile inimii omenești, înțelege ce fericită structură sufletească și ce aleasă creștere a făcut dintr'un suflet de orfan un mare și generos iubitor de oameni!

Cu aceste virtuți Gheorghe Nicolau își servește țara cât țin două cariere de silvicultor; el se duce azi dintre noi aproape ca ultima rezervă din tăierea definitivă, pe care timpul o făcuse de mult în generația sa.

O pioasă datorie ne impune să însemnăm aci aceste frumoase virtuți.

M. D.

† IANCU MIHĂESCU

Ing. Insp. Silvic

Destinul a întors ultima filă din cartea existenții aceluia ce a fost Ing. insp. silvic Iancu Mihăescu.

Născut în 1890, la Câmpulung-Bucovina, dintr'o familie de preot, termină școala primară în Comuna Brașca Jud. Gura Humorului, iar liceul la Suceava. Școala silvică a început-o la Viena și a terminat-o la București în 1919, când își ia diploma de inginer silvic.

Intrat în serviciul Statului în anul 1920, ca șef al ocolului silvic Gilău din Direcția Cluj, trece apoi în Dobrogea, la Direcția Constanța, ca șef al ocolului silvic Cerna și apoi la Ocolul Măcin. In 1932 este transferat la Direcția silvică Bacău, iar în 1935 în Direcția silvică Bistrița, de unde în același an trece la Direcția silvică Lugoj, ca șef al Serviciului tehnic; din 1938 a îndeplinit aici funcția de șef al Serviciului administrativ, de unde l-a cules coasa morții.

Inginer cu o temeinică cultură profesională și generală, vorbea 6—7 limbi — și colindase țara în lung și în lat în cursul carierii și călătorise în țări streine. Suflet larg, dacă cineva din personalul silvic avea vre-un necaz,

intervenea pe lângă superiori, pentru a ușura sau reduce pedepsele aplicate de aceștia personalului subaltern. De o voință și putere de muncă fără preget și cu o punctualitate exemplară, era primul la birou și pleca cel din urmă. Chiar bolnav, istovit venea totuși la birou.

In câteva cuvinte, acesta a fost Iancu Mihăescu — Nenea Iancu — cum i-am zis noi cei mai tineri.

A murit în ziua de 17 Aprilie 1947, ușor, repede, fără chinuri, după o pleurezie, care în timp de 6 săptămâni îl slăbise foarte mult.

Moartea sa neașteptată lasă pe colegi consternați și uluiți și lasă — mai ales — o familie nemângâiată în veci și fără sprijinul, de care ar fi avut acum nevoe, mai mult ca niciodată.

Inmormântarea a avut loc la Lugoj, în cimitirul ortodox, în ziua de 19 Aprilie; la ea au luat parte toți colegii și personalul subaltern. Au vorbit preotul Jigorea, Directorul și Subdirectorul Direcțiunei Lugoj. Sicriul cu rămășițele pământești a fost purtat pe brațe de 4 inspectori silvici, colegi ai defunctului.

Dumnezeu să-l odihnească în pace și să-i fie țărâna ușoară.

Ing. insp. silvic **Constantin Gh. Ștefănescu-Merei**

† Ing. PAVEL MIHALYIK

In ziua de 27 Iunie 1946, s'a stins din viață, în sânul familiei, în comuna Căvăran, jud. Severin, inginerul silvic Pavel Mihalyik.

N'a cunoscut grade în viață, n'a râvnit la ele niciodată, dar a cunoscut la perfecție meseria; a muncit în cadrul particular timp de 45 de ani, în liniște, pierdut printre dealurile și munții Banatului. Munca lui a lăsat urme nepieritoare în domeniul silviculturii și al construcțiilor forestiere. Oricine va străbate pădurile Soc. Cărășana din Căvăran ca și pădurile în prezent comunale, care înainte de Reforma Agrară din 1921 făceau parte din același complex, apoi pădurile fabricei de sticlă din Tomești-Luncani (Severin), va întâlni arborete splendide de frasin, molift, paltin, create de inginerul Mihalyik. Pe lângă aceste frumoase plantațiuni, a construit prima linie ferată industrială din regiunea Căvăranului și astăzi în funcțiune.

S'a născut la 22 Mai 1869, în orășelul Spiske Pohradie-Cehoslovacia, fiul unui maestru zidar, de origină slovacă. A studiat silvicultura la Banska Stiavnica (Selmeczbánya). După o practică de 4 ani la Statul austro-ungar, pe care a făcut-o la Orșova, Valea Bistra, Băile Herculane, a trecut la Societatea „Baiersdorf & Biach" luând conducerea și administrarea pădurilor societății, din Luncani-Tomești (jud. Severin). In 1898, în cadrul aceleiași societăți, a fost mutat la Căvăran (jud. Severin), la Cărășana Forestieră, ale cărei păduri le-a administrat, timp de 40 de ani, funcționând concomitent și ca expert la exploatările de păduri ale societății Margina-Reșița, din jurul com. Margina și Făget, timp de 15 ani.

Nici la adânci bătrânețe nu s'a putut despărți de pădure și de vânătoarea îndrăgită. L-am cunoscut în pădure; era plin de sfaturi practice și modest când vorbea de lucrările lui.

Pentru o viață de muncă rodnică, în câmpul practicei silvice, merită să închinăm aceste modeste cuvinte în memoria celui ce a fost ing. Pavel Mihalyik din Căvăran jud. Severin.

Ing. **J. Filipovici** (Lugoj)

DELA SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

CONVOCARE

STIMATE ŞI IUBITE COLEG,

In conformitate cu art. 29 din Statute, cu onoare vă aducem la cunoştinţă că sunteţi convocat la a 61-a Adunare generală ordinară, ce se va ţine în ziua de 3—4—5 Iunie 1947, orele 10 dimineaţa la sediul Societăţii din Bucureşti, Bulevardul Take Ionescu 31.

Intrucât e posibil ca la această dată să nu se întrunească numărul de membri prevăzut de Statute, Adunarea generală se va ţine irevocabil în a 8-a zi liberă, adică la **11—12—13 Iunie**, la aceeaşi oră şi în acelaşi loc, cu orice număr de membri vor fi prezenţi, fără o nouă amânare.

Ordinea de zi a adunării generale este următoarea:

Ziua I-a, Miercuri 11 Iunie 1947.

1. Cuvântările de deschidere.
2. Omagierea d-lui prof. Tr. Săvulescu Ministru al Agriculturii şi Domeniilor.
3. Darea de seamă a Consiliului de Administraţie şi raportul cenzorilor pentru gestiunea pe 1946.
4. Aprobarea bilanţului şi contului de venituri şi cheltueli încheiate la 31 Decembrie 1946 şi descărcarea Consiliului de administraţie de gestiune pe 1946.
5. Aprobarea bugetului pe 1947.
6. Alegerea pentru 1947 a 3 cenzori şi 3 cenzori supleanţi.
7. Diverse.

Ziua II-a Joi 12 Iunie 1947.

Dimineaţa

1. Problema cadrelor profesionale.
(Raportor general: Ing. G. Purcăreanu).

După masă

2 Refacerea domeniului forestier al ţării în vederea măririi producţiei.
(Raportor general: Ing. Dr. I. Vlad).

Ziua III-a Vineri 13 Iunie 1947.

Dimineaţa

3. Utilizarea raţională a lemnului.
(Raportor general: Dr. Ing. N. Gelmeziu).

După masă

4. Vizitarea unei industrii de prelucrarea lemnului din Bucureşti.

Congresul forestier anunţat pentru ziua de 29 Iunie a. c., din motive de ordin tehnic, se amână la o dată ce se va anunţa la timp.

Nu ne îndoim, stimate şi iubite coleg, că, trecând peste toate greutăţile, veţi participa la Adunarea generală din acest an.

Primiţi încredinţarea sentimentelor noastre de perfectă colegialitate.

Preşedinte, CONST. GEORGESCU

Secretar General, **Şt. Predescu**

INFORMAŢIUNI

— Consiliul de administraţie al Soc. Progresul Silvic, în şedinţa din 2 Mai 1947, a fixat **cotizaţia pentru membrii societăţii** pe 1947 la 200.000 lei. D-nii membri cari au achitat până la acea dată suma de 50.000 lei, li se consideră aceasta drept acont şi sunt rugaţi să trimeată şi restul de 150.000 lei pentru completarea cotizaţiei pe 1947. In contul acestei cotizaţii, membrii societăţii primesc şi „Revista Pădurilor".

— Deasemenea au fost fixate următoarele preţuri pentru **abonamentele la Revista Pădurilor:**

1.000.000 lei pe un an pentru autorităţi, instituţii, întreprinderi
500.000 „ „ „ „ „ particulari
100.000 „ „ „ „ „ studenţi, conductori, brigadieri, pădurari.

— **Preţurile cărţilor** editate de societate au fost fixate astfel: **D. A. Sburlan:** Instalaţii de transport pentru exploatări forestiere — lei 100.000 broşat, lei 200.000 legat; **I. C. Demetrescu:** Economie forestieră generală — lei 100.000 broşat, lei 200.000 legat; **Dr. V. Sabău:** Evoluţia economiei forestiere în România — lei 150.000; **At. Haralamb:** Pădurea şi fenomenul torenţial — lei 20.000; **At. Haralamb:** Păşunatul, permeabilitatea solului, scurgerea superficială a apelor şi eroziunea — lei 20.000; **M. Ene:** Păsările în protecţia pădurilor — lei 20.000; **Gh. Pană:** Gustave Huffel — lei 20.000.

PROCESE-VERBALE

PROCES-VERBAL No. 27

Şedinţa din 15 Nov. 1946

Prezenţi d-nii: Borovschi B., Comes T., Constantinescu St., Eliescu Gr., Ene M., Georgescu C., Pană Gh., Predescu St., Rodoteatu St., Teodorescu, Vişan Tr., Zeicu I. Invitaţi d-nii: Bălănică T., Haralamb At.

Şedinţa se deschide la orele 17,30 sub preşedenţia D-lui C. Georgescu. Se intră în ordinea de zi:

1. Se citeşte procesul-verbal al şedinţei trecute pentru ratificare.

2. D-l Președinte dă câteva informațiuni asupra noilor legi în domeniul forestier. Legea Corpului technic va apare în curând. Legea CAPS. a apărut. La perfectarea ei a depus multă muncă și stăruință D-l Secretar General Rachieru, căruia societatea noastră, va trebui să-i aducă vii mulțumiri. Prin această lege se consfințește dreptul la lemne celor ce muncesc în sectorul forestier. Colegul Dragu va fi rugat să scrie un articol asupra legii pentru revistă. Legea de organizare a MAD. este în studiu. Se prevăd pentru sectorul forestier patru direcții: Direcția regimului silvic, înglobând propaganda și învățământul; Direcția economiei lemnului; Direcția corecțiunii torenților și ameliorării terenurilor degradate; Direcțiunea amenajărilor. Legea de organizare P.P.J. se află în studiu. Legea de organizare I.C.E.F. va trece prin parlament odată cu celelalte institute.

3. Organizarea congresului. D-l președinte propune comisar al congresului pe d-l Haralamb, iar organizator al „Săptămânii forestiere" pe d-l T. Bălănică. Consiliul acceptă în unanimitate. D-lor vor lua contact cu comitetele alcătuite. D-l Președinte propune aprobarea unei retribuțiuni lunare de 400.000 lei pentru munca depusă de d-lor. Se alocă un fond de 10.000.000 lei pentru congres și 5.000.000 (cinci milioane) lei pentru „Săptămâna forestieră". Pentru fonduri se face apel la MAD. și Min. Informațiilor. D-l Zeicu susține necesitatea emiterei unui timbru. D-l Rodoteatu propune ca în locul membrilor din consiliu, care nu se mai află în capitală și deci nu pot lua parte la ședințele consiliului, să fie cooptați d-nii: Haralamb și Bălănică. At. Haralamb propune ca congresul să aibe loc la Govora, din cauza greutăților de cazare și de hrană. D-l Președinte crede că Govora nu este tocmai bine aleasă, fiind o localitate izolată, și propune Sinaia sau Băile Herculane. In această privință se va mai discuta în ședințele viioare. D-l Haralamb este rugat să dea un comunicat prin revistă în vederea congresului. D-l Președinte face apel către colegi de a se scrie la revistă un articol asupra gospodăriei forestiere din U.R.S.S.

4. Cazul bibliotecarului Tacu. Sunt invitați în ședință D-nii av. Paniță și Tacu. D-l Paniță prezintă referat în urma delegației avute, prin care arată că până în prezent nu a putut face dovadă că d-l Tacu este proprietarul locului dela Predeal. D-l Tacu declară că a căzut victimă unor escroci cărora împrumutându-le bani cu anumite promisiuni, au dispărut cu ei. Deaceea a plecat în căutarea lor la Brașov, Cluj și Oradia Mare, unde s'a întâmplat accidentul în urma căruia a trebuit să i se amputeze piciorul. Relativ la dreptul de proprietate asupra terenului dela Predeal, d-sa menționează că posedă o chitanță de plata locului dela Percepția respectivă și un certificat de sarcini dela grefa Tribunalului Prahova. Se deleagă d-l Paniță să ridice dela Primăria Predeal un certificat de împroprietărire și să perfecteze actele pentru vânzare-cumpărare. Se aprobă o diurnă de 40.000 lei pe zi d-lui av. Paniță.

5. Se citește referatul d-lui Paia relativ la reparațiile necesare mobilierului dela Cămin, în valoare de 8.572.000 lei; se aprobă referatul și se dă delegație D-lui Constantinescu să cerceteze ofertele și să dea comenzi pentru executare.

6. Se aprobă noi înscrieri în Societate ale d-lor Ing.: Gh. Tănăsescu Aurori Alexandru, V. Coman.

7. Cererea d-lui Ing. Tibu pentru primirea fiului d-sale în Cămin, se repartizează Comisiei Căminului.

8. Referatul d-lui Comes asupra insignei. Se deleagă d-l Comes să dea forma definitivă a insignei consultând pe d-l Beldie asupra formei frunzelor de gorun.

9. Se propune o adunare colegială pentru informare asupra legii CAPS.

10. Diverse. a) Pentru înzestrarea bibliotecii e rugat d-l Constantinescu a lua contact cu d-nii: Popescu Zeletin și T. Bălănică; b) D-l St. Predescu anunță că s'a aprobat de CAPS. oferta noastră pentru închirierea sălii de festivități, cu chiria de 36.000.000 lei, pe ½ de an; c) D-l Președinte propune fixarea unor reuniuni prietenești, prima la începutul lunei Decembrie.

Ședința se ridică la orele 19.

Președinte, (ss) C. GEORGESCU

Secretar General, (ss) **St. Predescu**

PROCES-VERBAL Nr. 28

Ședința din 9 Dec. 1946

Prezenți d-nii: Borovschi B., Constantinescu St., Comes T., Ene M., Georgescu C., Pană Gh., Popescu C., Predescu St., Rodoteatu St. Invitat d-l Bălănică T. Secretar de ședință d-l Ene M.

Ședința se deschide la orele 17,30 sub președinția d-lui C. Georgescu. Se intră în ordinea de zi.

1. Se citește procesul verbal al ședinței anterioare, pentru ratificare.

2. D-l Președinte propune să se trimită o circulară colegilor din consiliu prin care să se solicite prezența la ședință. Se va proceda eventual la cooptări.

3. D-l av. Paniță expune situația terenului dela Predeal; d-l Tacu este proprietarul locului încă din anul 1926. Se dă delegație d-lui Paniță să perfecteze actele de vânzare-cumpărare.

4. Se ia în discuție o adresă a B. N. R.-ului prin care aceasta cere să i se facă o reducere asupra sumei de 10.000.000 lei, ce reprezintă plata stricăciunilor cauzate vilei Sylva prin cazarea funcționarilor. Se aprobă o reducere de 2.000.000 lei.

5. Se aprobă personalului Societății un ajutor de Crăciun egal cu salariul brut pe luna Decembrie.

6. Se aprobă angajarea d-lui Tănăsescu Teodor ca ajutor secretar cu retribuția de 150.000 lei lunar și locuință.

7. Se ia în discuție referatul personalului societății relativ la ajutorul de iarnă. Se aprobă o sumă egală cu salariul brut pe luna Octombrie.

8. D-l Ing. Pană depune în manuscris două lucrări pentru biblioteca societății: a) La lutte contre les insectes parasites des arbres forestiers en Roumanie; b) Les causes de formation des torrents dans les Alpes Françaises. D-l Președinte sugerează trimiterea unui apel la toate instituțiile forestiere pentru trimitere de manuscrise bibliotecii societății. Pentru lucrările donate, d-sa aduce mulțumiri d-lui Pană.

9. Se ia în discuție o întâmpinare a d-lui Colman relativă la apariția unui articol calomniator în Jurnalul de dimineață, asupra Corpului Silvic. D-l Președinte sugerează să fie rugat d-l Haralamb să publice un articol la revistă pentru lămurirea rostului incendierii pinului târîtor în regiunea pășunilor alpine.

10. D-l Aurelian Ionescu prezintă un referat cu propuneri pentru bunul mers al bibliotecii. Se deleagă comisiunea culturală, ca pe baza acestor propuneri, să prezinte un referat detailat, în şedinţa viitoare.

11. D-na Ing. Hunceag solicită un ajutor societăţii. Se va răspunde că societatea a întreprins deja o colectă în acest sens.

12. Situaţia căminului. D-l Preşedinte propune amenajarea culoarului pentru instalarea a încă zece paturi. Au loc discuţiuni în urma cărora se deleagă d-l Borovschi cu facerea unui referat însoţit de deviz, cu eventuale modificări ale camerelor actuale; se va institui un exament de intrare în cămin, deoarece sunt numeroşi solicitanţi.

13. Relativ la aranjamentele făcute între instituţii pentru practica de vară a studenţilor, d-l Preşedinte dă următoarele informaţii: CAPS.-ul a alocat un fond de 450.000.000 lei pentru ocoale modele şi a cumpărat vila Brătianu, dela Curtea de Argeş, care se află acum în custodia Facultăţii de Silvicultură, pentru practică. Se va construi un pavilion la Fântânele-Bacău. S'a obţinut apoi găzduirea studenţilor în castelul Schönburg-Bacău. Se vor cumpăra şi instala barăci pentru lărgirea căminului, în Bucureşti. D-l C. Popescu propune ca din fondul de 2% obţinut din vânzări, să se afecteze de către CAPS. o sumă pentru construirea unui cămin studenţesc.

14. Se hotărăşte ca şedinţele consiliului să se ţină Vinerea, la două săptămâni, alternând cu cele ale cercului de studii. Şedinţa următoare se va ţine în ziua de 20 Decembrie.

15. Se citesc şi se ratifică vechi procese verbale.

16. Se dă delegaţie d-lui Pană de a relua relaţiile societăţii cu străinătatea; d-sa va lua contact în acest sens cu d-l Bălănică.

17. D-l Bălănică face o expunere asupra delegaţiei primite pentru „Săptămâna Forestieră". D-sa este rugat a vorbi în primă şedinţă a cercului de studii, despre „Propaganda Forestieră". E rugat deasemenea să alcătuiască un memoriu asupra necesităţii săptămânii forestiere în situaţia actuală dezastruoasă a pădurilor, memoriu ce va fi tipărit şi difuzat. D-sa va trata în numele societăţii pentru obţinerea emiterii unui timbru şi imprimarea de lozinci pe cutii de chibrituri.

18. D-l Preşedinte roagă pe d-l Predescu să perfecteze contractul cu CAPS.-ul pentru sala de festivităţi.

Consiliul hotărăşte apoi să se facă o intervenţie la CAPS. pentru obţinerea unui fond de propagandă pentru congres şi să prevadă în bugetul pe anul viitor un fond în acest scop.

Şedinţa se ridică la orele 19,30.

Preşedinte, (ss) C. GEORGESCU

Secretar General, (ss) **St. Predescu**

PROCES VERBAL Nr. 29

Şedinţa din 20 Dec. 1946

Prezenţi d-nii: Borovschi B., Bordea D., Comes T., Costantinescu St., Colpacci Gr., Ene M., Georgescu C., Ionescu Gh., Lissievici V., Marinescu I., Nettea C., Pană Gh., Paladian I., Predescu St., Vişan T., Zeicu I. Invitaţi D-nii: Bălănică Th., Haralamb At. Secretar de şedinţă Ene M.

Şedinţa se deschide la orele 16,30 sub preşedenţia d-lui C. Georgescu. Se intră în ordinea de zi.

1. D-l Preşedinte propune că în locul d-lor membri ai Consiliului, care nu se mai află în Bucureşti, să fie cooptaţi alţi colegi. Astfel în locul d-lui Volosciuc să fie cooptat d-l Secretar general Celac N.

2. Se citeşte o scrisoare primită din Franţa, prin care societatea este informată asupra asociaţiilor forestiere cu care poate relua relaţiile. Se deleagă d-l Pană cu facerea corespondenţei.

3. Actul de vânzare-cumpărare al terenului dela Predeal s'a perfectat, la suma de 15.000.000 lei.

4. Se aprobă înscrierea în Societate a d-nei Ing. Oprişiu.

5. Se aprobă un ajutor de 100.000 lei d-nei Eliza Th. Spirescu, fiică de silvicultor.

6. Se citeşte un memoriu al d-lui Ing. Dinu prin care d-sa solicită tipărirea unei lucrări asupra legislaţiei forestiere, în 2000 exemplare, care ar costa 50.000.000 lei. Se va răspunde să depună lucrarea pentru a fi studiată de comitetul cultural.

7. D-l Rodoteatu citeşte un referat prin care menţine hotărîrea anterioară, de a se tipări de către Societate poeziile colegului Fl. Iordăchescu. Autorul donează lucrarea Societăţii. După discuţiunile ce au avut loc se hotăreşte a se da D-lui Fl. Iordăchescu un premiu de 10.000.000 lei, din care 2,5 mil. acum şi restul pe măsură ce se desface lucrarea.

8. D-l Rodoteatu citeşte un referat asupra memoriului înaintat de D-l Cezar Cristea relativ la biografiile silvicultorilor cerute de Marea Enciclopedie Agricolă. D-sa solicită publicarea prin societate. D-l Preşedinte propune ca publicarea să se facă tot prin Enciclopedie.

9. D-l Tr. Vişan face o expunere asupra situaţiei de inferioritate ce se creiază inginerilor silvici prin noua încadrare în Statutul funcţionarilor publici. In urma unei întâmpinări a apărut o decizie, care însă nu satisface cererile. După discuţiunile ce au avut loc se deleagă D-nii: Vişan, Burculeţ şi Nettea a lua contact cu inginerii agronomi şi cei dela M. L. P. şi a face în comun un protest.

10. D-l Preşedinte anunţă că Legea corpului tehnic va trece prin Parlament.

11. D-l T. Bălănică prezintă un memoriu asupra delegaţiei primite pentru organizarea săptămânii forestiere. Organizarea ar necesita cheltueli în valoare de circa 300.000.000 lei. D-sa a fost în audienţă la d-l Secretar General al M.A.D. pentru a solicita fonduri.

12. D-l At. Haralamb anunţă că va prezenta şi d-sa un memoriu asupra organizării congresului.

Şedinţa se ridică la orele 18.

Preşedinte, (ss) C. GEORGESCU

Secretar General, (ss) **St. Predescu**

PROCES VERBAL Nr. 1

Şedinţa din 17.I.1947

Prezenţi d-nii: Borovschi B., Boldur M., Bordea, Colpacci Gr., Constantinescu St., Comes T., Constantinescu-Leu, Eliescu Gr., Ene M., Filip V., Georgescu C., Georgescu V., Ionescu Gh., Lissievici V., Marinescu I., Nettea C., Pană Gh., Popescu C., Predescu St., Răşcanu R., Rodoteatu St., Sburlan D., Vişan Tr. Invitaţi d-nii: Bălănică T., Haralamb At. Secretar de şedinţă: Ene M.

Şedinţa se deschide la orele 17,30 sub preşedinţia d-lui C. Georgescu. Se intră în ordinea de zi.

1. D-l St. Constaninescu citeşte proiectul de buget pe anul 1947. După ample discuţiuni, bugetul se aprobă cu 450.000.000 lei la venituri şi aceieaşi sumă la cheltueli. D-l Preşedinte menţionează faptul că Societatea noastră este singura care scoate regulat revista în situaţia de azi. D-sa aduce elogii D-lui Haralamb, pentru munca depusă şi grija ca revista să-şi păstreze nivelul înalt şi punctualitatea de totdeauna. D-l At. Haralamb este rugat să caute un colaborator.

2. D-l At. Haralamb expune acţiunea desfăşurată pentru organizarea congresului. D-sa a solicitat prin scrisori pesonale, referate relative la problemele enunţate. D-sa e rugat să caute raportori pentru cele două probleme ce se vor desbate.

3. D-l T. Comes expune programul Cercului de studii, Ciclul se va desfăşura între Ianuarie—Aprilie. Prima şedinţă va avea loc la 24 Ianuarie, când d-l T. Bălănică va vorbi despre „Acţiunea de îndrumare forestieră". Dupa conferinţă, va avea loc recepţia D-lui Ing. Vasiliev, directorul Soc. „Sovrolemn". D-l Preşedinte roagă Consiliul să aprobe suma de lei 2.000.000 pentru cheltueli necesare cu organizarea acestei recepţii.

4. Se deleagă d-nii: St. Predescu, Gr. Colpacci şi Gh. Ionescu, a se prezenta şi a invita pe D-l Celac, secretar general al M.A.D. să participe la şedinţele Consiliului, d-sa, fiind cooptat în locul d-lui Volosciuc.

5. D-l T. Bălănică expune acţiunea desfăşurată pentru organizarea „Săptămânii forestiere". D-sa a luat contact cu oficialităţile. Se pune problema adunării fondurilor dela diferite instituţii. Sunt solicitaţi membrii Consiliului a da concursul. D-l R. Răşcanu promite tot concursul şi e rugat a face o listă a tuturor întreprinderilor şi sindicatelor forestiere, cărora să li se solicite fonduri şi referate asupra problemelor congresului. Reprezentanţii acestor instituţii să fie invitaţi la congres şi cooptaţi ca membri corespondenţi în Societate.

6. Se citeşte un referat al contabilităţii Societăţii prin care se cere să se aprobe achitarea către CEACS. a unei datorii de lei 600.000 împrumut făcut de D-l Tacu şi girat de D-l Ghelmeziu, această sumă fiind cuprinsă în preţul de cumpărare a terenului din Predeal, proprietatea D-lui Tacu. Se aprobă.

7. Se prezintă o cerere a studenţilor Fac. de Silvicultură, pentru sala de festivităţi în vederea organizării unui ceai. Se aprobă în schimbul cheltuelilor de întreţinere.

8. In legătură cu bugetul pe anul 1947, se aprobă majorarea următoarelor venituri: cotizaţia anuală 50.000 lei. Direcţiunile silvice vor fi solicitate să strângă cotizaţiile membrilor respectivi. Nu se va mai trimite revista cole-

gilor cari nu au achitat vechile cotizaţii până la data de 1 Ian. 1947. Taxa de înscriere în societate 10.000 lei; abonamentul la revistă: autorităţi 150.000 lei, particulari 50.000 lei, studenţi 25.000 lei. Pentru publicarea deciziilor de aprobarea amenajamentelor, este rugat a alcătui un tarif d-l C. Nettea. Dormitul în cămin 10.000 lei pe noapte. Deasemenea se majorează şi preţul publicaţiilor.

9. Ministerul Comunicaţiilor cere sala penru un festival. Cererea va fi înaintată către CAPS. care a închiriat sala.

10. D-l Predescu propune organizarea unui ciclu de conferinţe în colaborare cu societatea agronomilor şi veterinarilor asupra problemelor ce converg. Au loc scurte discuţii în urma cărora se deleagă D-nii: I. Demetrescu, C. Nettea şi St. Predescu a lua contact cu reprezentanţii celor două societăţi pentru alcătuirea unui program.

11. D-l St. Constantinescu citeşte un referat cu propuneri pentru stabilirea atribuţiunilor personalului societăţii, care se aprobă.

12. Se aprobă angajarea pe 3 luni, cu salariu de 200.000 lei lunar, a d-lui Mureşan ca ajutor-bibliotecar şi pentru administrarea şi expedierea revistei.

13. Se aprobă înscrierea în societate a d-lor ingineri: Paul I. Nicolescu, Ioan M. Stănescu, Traian Al. Mecota şi Alexandru Ţiţei.

14. D-l D. Sburlan prezintă referatul comisiei culturale asupra lucrării d-lui Dinu, relativ la tipărirea lucrării: „Codex al evonomiei forestiere româneşti". Au loc discuţiuni, după care se hotărăşte ca D-l Dinu să ia contact cu D-l Nettea pentru a discuta posibilitatea publicării fracţionate.

15. D-l Preşedinte aduce la cunoştinţă noua organizare a AGIR.-ului.

16. D-l V. Filip e rugat ca în deplasările pe care le are, să stăruie în activarea cercurilor regionale.

17. Au loc discuţiuni în jurul salarizării inginerilor silvici după noul statut.

Şedinţa se ridică la orele 19.

Preşedinte, (ss) C. GEORGESCU

Secretar General, (ss) **St. Predescu**

PROCES VERBAL Nr. 2

Şedinţa din 7 Febr. 1947

Prezenţi d-nii: Borovschi B., Comes T., Constantinescu St., Ene M., Georgescu C., Ionescu Gh., Lissievici V., Manole H., Predescu St., Teodorescu I., Zeicu I. Invitaţi d-nii: Bălănică T., Haralamb At. Secretar de şedinţă M. Ene.

Şedinţa se deschide la orele 17, sub preşedinţia d-lui C. Georgescu. Se intră în ordinea de zi:

1. Se citeşte şi se ratifică procesul verbal al şedinţei anterioare.

2. Se stabilesc orele de serviciu ale biroului administrativ şi ale bibliotecii, astfel ca în fiecare zi dela orele 9½—13½ şi 17—20 să fie un funcţionar prezent.

3. Se aprobă cheltuelile făcute cu ocazia recepţiei d-lui Ing. Vasiliev în societate, în suma totală de 3.180.000.

4. Se aprobă înscrierea în Societate a d-nei ing. Viorica Stoica.

5. La propunerea d-lui Președinte, Consiliul aprobă acordarea a câte 1.000.000 lei d-lor At. Haralamb și T. Comes drept cheltueli de deplasare făcute în vederea redactării și tipăririi Revistei Pădurilor și Suplimentului Profesional.

6. Se iau în discuție unele abuzuri constatate la cămin. Se vor lua măsuri pentru ordine: se va pune în vedere d-lui ing. Pocoi că nu mai va putea locui decât până la 10 Februarie 1947.

7. Se citește un referat al d-lui St. Constantinescu în vederea măririi salariilor personalului. Deoarece aceste majorări sunt reglementate, d-l Președinte propune să se acorde sporuri sau prime de activitate.

8. D-l Președinte aduce la cunoștința Consiliului o cerere a studenților silvici, din căminul Politehnicei prin care roagă a li se da posibilitatea de a lua masa la Economatul CAPS. D-l Predescu motivează imposibilitatea prin lipsă de locuri și fonduri, totuși d-sa va pune chestiunea în discuția Sindicatului CAPS.

9. Se ia în discuție modelul pentru noua insignă. După discuțiuni la care au luat parte d-nii: C. Georgescu, St. Predescu, Gh. Ionescu, B. Borovschi, H. Manole, I. Teodorescu, V. Lissievici, I. Zeicu, M. Ene, se amână hotărîrea pentru ședința viitoare.

Ședința se ridică la orele 17,45.

Președinte, (ss) C. GEORGESCU

Secretar General, (ss) **St. Predescu**

PROCES VERBAL Nr. 3

Ședința din 21 Febr. 1947

Prezenți d-nii: Borovschi B., Butoi Al., Colpaci Gr., Predescu St., Constantinescu St., Comes Titus, Eliescu Gr., Filip V., Lissievici V., Manole H., Marinescu I., Pană Gh., Paladian I., Răscanu Romeo, Popescu V. C., Rodoteatu St. Invitat d-l: Cotta V.

Ședința se deschide la ora 16,30, sub președinția d-lui St. Predescu.

1. D-l Lissievici prezintă referatul întocmit de d-l ing. Cotta V. în chestiunea anteproiectului de legea vânătoarei.

D-l Cotta ia cuvântul și susține punctele din referat, specificând că acest anteproiect desființează dreptul de proprietate asupra vânatului; mai ales la CAPS., care are și personal și legea de organizare proprie, nu va da rezultate. Relevă importanța armelor de serviciu și cere ca la această lege CAPS.-ul și Progresul Silvic să fie consultate.

D-l Paladian susține că cel care are vânatul trebue să-l și administreze, iar rolul Direcției Economiei Vânatului e să dirijeze această economie în linii mari. Este anacronic că nici un for competinte nu a fost consultat la întocmirea anteproiectului. Propune ca conducerea Soc. „Progresul Silvic", împreună cu administrația CAPS., să se prezinte la ministru și să ceară legea pentru consultare, mai ales, după cum susține D-l Cotta, întrucât d-l Secretar General a promis că înainte de a da drumul legii, se va consulta cu cei în drept, competinți în materie (CAPS.).

D-l Rodoteatu spune că fiind în faţa faptelor împlinite, mai mult rămâne de judecat situaţia şi anumite atitudini, critică sistemul ales de d-l A. Comşia, care fiind şi membru în Consiliul societăţii nu a găsit de cuvinţă să discute anteproiectul în Consiliu.

D-l H. Manole propune intervenţia urgentă la toţi factorii interesaţi de a consulta Legea.

D-l St. Predescu analizează chestiunea şi menţionează că sunt propriu zis 2 chestiuni, chestiunea legii vânătorii în sine şi chestiunea d-lui Comşia şi atitudinea sa. CAPS.-ul are de spus cuvântul mai ales că legea proiectată intră în contradicţie cu legea de organizare a CAPS.-ului. S'a propus radierea d-lui Comşia din Consiliu, căci are 23 absenţe nemotivate dela Consiliu.

D-l Colpaci remarcă că după cum CAPS.-ul a făcut legea de organizare fără să consulte Direcţia Economiei Vânatului în materie de vânătoare, la fel a procedat şi Dir. Ec. Vânatului fără a consulta CAPS.-ul, iar Legea s'a făcut cu consultarea Uniunii Generale a Vânătorilor.

Se propune şi se alege în persoana d-lor St. Predescu, Al. Butoi şi I. Paladian o delegaţie pentru a merge în audienţă la d-l Secretar General în această chestiune.

D-l A. Comşia va fi invitat special la prima şedinţă a Consiliului.

Şedinţa se ridică la ora 18.

Preşedinte, (ss) C. GEORGESCU

Secretar General, (ss) **St. Predescu**

AVIZ IMPORTANT

Primim din străinătate, dela numeroase Instituţii de Cultură, tot mai multe cereri pentru complectarea colecţiilor Revistei Pădurilor cu numerile apărute în cursul anilor 1940—1945, când schimburile internaţionale au fost întrerupte.

Cum Societatea „Progresul Silvic" nu dispune de rezerve complete în acest scop, adresăm o rugăminte stăruitoare tuturor colegilor, care nu colecţionează revista, să pună la dispoziţia Societăţii tot ce au din numerele apărute în intervalul 1940—46. Vor înlesni prin aceasta o operă utilă, de interes colectiv, pentru profesiunea noastră, şi în ultimă analiză, pentru Ţară. Cei din Bucureşti să ne anunţe şi Societatea va trimite un funcţionar să le ridice de acasă. Colegii din provincie le pot aduce cu ocaziunea unor deplasări în interes de serviciu la Bucureşti.

Se vor adresa mulţumiri în scris, prin Revistă, tuturor colaboratorilor la această acţiune de interes naţional.

INFORMAȚIUNI

Mișcare în personal — Știri diverse.

— M. Of. Nr. 55/7.III.947 publică dec. MAD. Nr. 84.592/947 prin care d-l ing. cons. silv. Oprea Rădescu, fost director al Dir. Tehnice CAPS., se delegă în controlul general CAPS. și se repartizează ca inspector de control general al Dir. reg. silv. Constanța.

— Idem Nr. 84.949/947 prin care se transferă în interesul serviciului d-nii: Ing. subinsp. silv. Constantinescu Gh. C-tin din Centrala CAPS. în Centrala Dir. reg. silv. Pitești și se delegă ca inspector de control regional; ing. silv. stg. Groșanu Moise dela Centrul de exploatare Curtea de Argeș la Oc. silv. Stoiceni fiind delegat cu conducerea ocolului în mod provizoriu; ing. silv. Roșoagă Gh. dela Oc. silv. Stoiceni în Centrala Dir. reg. silv. Pitești ca referent; ing. silv. stg. Bratu Ion, numit prin I. D. R. Nr. 2.525/947, se repartizează în serviciu ca ajutor la Centrul de exploatare Curtea de Argeș.

— Idem Nr. 83.219/947 prin care se delegă în funcțiunile de șef de serviciu la Dir. reg. silv. Bacău, d-nii: ing. insp. silv. Căpitanu C-tin ca șef al Serv. tehnic; ing. insp. silv. Paraschiv Ion ca șef al Serv. comercial; ing. insp. silv. Simionescu Ion, ca șef al Serv. ad-tiv.

— M. Of. Nr. 61/14.III.947 publică dec. MAD. Nr. 849/947, prin care delegația dată d-lui ing. cons. silv. Ilie Demetrescu de a conduce Direcția administrației centrale și a bunurilor ICEF. încetează pe data de 1.II.947. D-sa rămâne directorul secției X: economie, administrație și politică forestieră și șeful, prin delegație, al Serviciului de bibliotecă, publicații, fototecă și muzeu din institut.

Atribuțiunile și competințele directorului Administrației centrale și a bunurilor ICEF., în materie de administrație centrală, trec asupra d-lui ing. insp. silv. N. Carra, subdirector al Administrației centrale ICEF., iar în ce privește bunurile exterioare ICEF., trec asupra d-lui ing. subinsp. silv. I. Pavelescu, subdirector al bunurilor exterioare ICEF.

— M. Of. Nr. 68/22.III.947 publică dec. CAPS. Nr. 90.609/947 prin care se repartizează în serviciu d-nii: ing. silv. stg. Arboreanu N. la Oc. silv. Bârzava; ing. silv. stg. Nalboc Gr., la oc. silv. Căiuți; ing. silv. cl. II-a Nedorizescu M., la Oc. silv. Giurgiu; ing. silv. cl. II-a Tirea M., la Oc. silv. Baru Mare; ing. silv. Țiței Al., la c. f. s. Valea Nișcov; ing. silv. cl. II-a Vasilache An., la Centr. Curtea de Argeș; ing. silv. stg. Lișcu P., la Oc. silv. Strehaia; ing. silv. stg. Georgescu G. Anton, la Oc. silv. Lunca Stănești; ing. silv. stg. Nicolescu Paul, la Dir. București; ing. silv. stg. Patrichi T. I., la Oc. silv. Ciurea; ing. silv. stg. Teofilescu T., la Oc. silv. Sâi; ing. silv. stg. Bujorică I., la Oc. silv. Valea Râului; ing. silv. stg. Gonțoiu M. Șt., la Oc. silv. Poenile de sub Munte.

— M. Of. Nr. 71/26.III.947 publică I. D. R. Nr. 492/947 prin care se instituie Comisia de disciplină pentru judecarea membrilor corpului silvic, compusă din d-nii: Iosif Munteanu, cons. la Inalta Curte de Casaţie şi Justiţie, preşedinte titular; I. Manea, cons. la I. C. Cas. şi Just., preşedinte-supleant. **Membri titulari:** ing. con. silv. I. Florescu, ing. cons. silv. Vencu Georgescu, ing. insp. g-l silv. V. Paladian, img. cons. silv. Gh. Ionescu. **Membri supleanţi:** ing. insp. g-l silv. Sextil Tisca, ing. insp. g-l silv. Tr. Vişan. **Reprezentanţii sindicatului:** ing. cons. silv. Valer Popovici, titular; ing. insp. silv. Ştefan Barbulescu, supleant.

— Idem dec. CAPS. Nr. 91.175/947, prin care d-l ing. subinsp. silv. C. Zamfir, şeful Oc. silv. Tr. Severin, se detaşeaza la soc. Sovromlemn, pe timp de 3 luni, cu începere dela 15.II.947, iar d-na ing. silv. Maria Oprişiu se delegă cu conducerea Oc. silv. Tr. Severin pe timpul acestei detaşeri.

— Idem Nr. 91.773/947, prin care încetează detaşarea d-lui ing. subinsp. silv. Gh. Popa la soc. Sovromlemn, pe data de 31.XII.1946, d-sa trecând ca referent în Centrala Dir. reg. silv. Bacău.

— Idem Nr. 91.771/947, prin care se revine asupra transferării d-lui ing. subinsp. silv. Georgescu Teodor. la Oc. silv. Tg. Ocna, în sensul că se menţine ca şef al Oc. silv. Buzău.

— M. Of. Nr. 80/5.IV.947 publică dec. MAD. Nr. 94.886/947, prin care se completează Comisiunea pentru întocmirea regulamentului legii de organizare C. A.P.S. cu d-l ing. cons. silv. Rodoteatu Stere, ca preşedinte, în locul d-lui ing. cons. silv. Atanasescu A., pensionat; d-l ing. insp. g-l silv. Ivănescu Al. ca membru.

— M. Of. Nr. 81/7.IV.947 publică dec. MAD. Nr. 1.597/947, prin care se retrage delegaţia de şef al Staţiunii de experimentare forestieră „Bărăganul", dată d-lui ing. I. Lupe, şi se delegă ca şef al staţiunii d-l ing. N. Stanciu.

— M. Of. Nr. 84/10.IV.947 publică dec. MAD. Nr. 591/947, prin care următorii se admit în Corpul tehnic silvic, în gradul de ing. silv. stg., la datele arătate în paranteză: Scărlătescu M. Jorj (26 III.946), Lişcu Fl. Petre (17.IV.946), Buracu O. Iosif (14.II.947), Borzea I. Alex. (14.II.947).

— M. Of. Nr. 88/19.IV.947 publică dec. MAD. Nr. 638/947 prin care ing. silv. din cadrul de stat şi particular, se înaintează la gradele şi pe datele specificate mai jos:

a) Ing. isnsp. g-l silv.: Antimovici I., Tişcă Sextil, Vălceanu E., Ionescu D. C., Mavrodin E., Constantinescu Ilie, Sandi Mircea şi Witting Otto, la alegere, la gradul de ing. cons. silv., pe data de 1.I.947.

b) Ing. insp. silv.: Ciobanu Gh., Constantinescu N., Iţoaie V., Lungu I., Paraschiv I., Diaconescu I., Petrescu S. Alex., Drăgan Sever Em., Popescu St Mircea, Krzyzanowski V. M., Sofronie Gh., Corbeanu T., Petcu D. Gh., Filip V., Georgean T., Urseanu Oct., Georgescu Silviu, Obadă D-tru, Cucer Terenţiu, Ionescu Gh. T. şi Lazăr V. la gradul de ing. insp. g-l silv., la alegere, pe data de 1.I.1947.

c) Ing. subinsp. silv., la gradul de ing. insp. silv.: **La vechime:** Tatomir Gh., Ostafie Gh., Mureşanu Iosif, Soos Eug., Oprişan T. Gh., pe data de 22 Decembrie 1946 şi Raiciu Gh. Drăgan pe data de 1.I.1947. **La alegere:** Munteanu D., Fomino N., Păunescu Trifon, Niculescu S. V., Vlad S., Nicolaescu Lucian, Paşcovschi S., Bulancea Gh. Al., Brebenaru I., Frăţilă V., Mihăescu Lazăr, Ciolac D., Diaconu I., Marcu Iosif, Cojoc G.,

Dumitrescu Aurel, Vârtosu Gh., Hristu Iancu N., Teleagă Gh., Siraev G., Marinescu M. Mihail, Vasilescu St. Gr., Ghelmeziu N., pe data de 1.I.947.

d) Ing. şef silv. la gradul de ing. subinsp. silv.: **La vechime:** Harabagiu N. N., Persica Marian, Romanciuc R., Decei O., pe data de 25.X.946. **La alegere:** Băiţoiu N., Lupe Z. I., Mărăşescu T., Georgescu M. Ov., Oprescu V., Ionescu I. St., Ionescu D. D., Dascălu Gh., Petcu Elp., Chirculescu Gr. şi Cârstocea N., pe data de 1.I.1947.

e) Ing. silv. cl. I-a, la gradul de ing. şef silv.: **La vechime:** Vlădoiu M. P., Ionescu St.. V şi Chiriţă I. Adrian, pe data de 1.I.1947. **La alegere:** Miron V., Bedros I., Tuţuianu V., Budiu Em., Andreescu V., Belinschi N. Pavel, Ionescu I. Gh., Dumitrescu Gh. Nicolae, Fedorovici T., Nepomneasci E., pe data de 1.I.1947.

f) Ing. silv. cl. II-a, la gradul de ing. silv. cl. I-a: **La vechime:** Comes V., (15.VII.1945); Brejan S. şi Badea St. Fl., (1.IX.945); Stănescu M. Ioan, (15.I.946); Nicolaescu St. M., (1.II.946); Pâşnenco V. Petre (13.II.946); Popescu N. N. (17. II.946); Ştefănescu V., (22.II.946); Hurmuzescu C. şi Petrescu Cezar (8.IV.946); Stănescu A. C., (10.IV.946); Nedelcu I. Gh., (1.V.946); Dorin T., (12.V.946); Discuţeanu V., pe data de 10.VI.944, ing. cl. II şi ing. cl. I pe data de 10.VI.946; Cătănescu Dan, (1.VI.946); Enăchescu C-tin (19.VIII.946); Voinescu N. Iosif (16.IX.946); Găină P., Vintea M. şi Tătar I., (1.XI.946); Popovici T. N., ing. cl. II, pe data de 6.XI.944 şi ing. cl. I, pe data de 6.XI.946; Tomulescu F., (7.XI.946); Procopie I., (1.XII.946); Ştefănescu Vitalie şi Vasilache Anatolie (1.I.947).

g) Ing. stg. la gradul de ing. silv. cl. II: **La vechime:** Groşanu M., (1.I.945); Popiel Carol, (19.I.945); Ştefănescu A. M., Mărgineanu O., Podgurschi S., Popa Alex., Ionescu D. Al., Stoica N., Ichim Radu, (22.I.945); Nalboc Gr., Turloi V., (21.II.945); Bratu I., (3.IV.945); Colomeico Leon, Ştefănescu I., Dumitrescu St. N., Cotlarciuc Lascăr, (21.IV.945); Datcu Voicu, (28.IV.945); Tatomir Em., (11 V. 945); Ciumac Gh., Deac L., Elian Gh., Armăşescu Sorin, Dogărescu Cl., Buniş N., Arboreanu N., (27.VI.945); Ardeleanu Gh., Dragomir N., (1.VIII.945); Chercioban Gh., (3.VII.945); Strechescu C-tin, (1.VIII.945); Crăciunescu P. P., (1.IX. 945); Ionescu Gh. Al., (29.IX.945); Panciu Pant., (29.X.945); Popovici Gr. C-tin (5.XII.945); Stolojescu I., (6.XII.945); Popescu Tr. Cornel, Popescu C. C-tin, (11. XII.945).

— M. Of. Nr. 93/25.IV.947 publică dec. MAD. Nr. 648/947 prin care se acordă rectificarea datei înaintării următorilor ing. silv. conform dispoziţiunilor Legii Nr. 206/946: D-l Ing. insp. silv. Marchevici David, din CAPS., se consideră înaintat în gradul de ing. insp. silv. pe data de 1.I.944 în loc de 1.I.945; d-l ing. insp. silv. Georgescu D. Alex., din cadrul particular, fost în serv. Direcţiei Silvice, se consideră înaintat la gradul de ing. insp. silv. pe data de 1.I.943 în loc de 1.I.944; d-l ing. subinsp. silv. Ene Mircea, din ICEF., se consideră înaintat în gradul de ing. subinsp. silv. pe data de 1.I.944 în loc de 1.I.945.

— M. Of. Nr. 95/28.IV.947 publică dec. MAD. Nr. 620/947, prin care Comisia de disciplină pentru judecarea membrilor Corpului silvic se completează cu d-l ing. silv. Smerecinschi V. Igor, şeful Serv. Corpului silvic din Dir. Silvică, ca secretar al comisiunii.

— Idem Nr. 621/947 prin care d-l ing. cons. silv. C. Rachieru, din Direcţia Silvică, se suspendă din serviciu, aflându-se în cercetarea justiţiei.

— Idem Nr. 867/947, prin care d-l ing. C. Pascu din Centrala Dir. reg. silv. Bacău, se detaşează la soc. Sovromlemn.

— Idem dec. CAPS. Nr. 1.825/947, prin care se fac următoarele transferări: Ing. insp. silv. Băncilă Mircea, în interesul serviciului, dela conducerea Oc. silv. Cugir, în Centrala Dir. reg. silv. Sebeș, și se delegă ca șef al Serviciului exploatărilor, industrializărilor și valorificărilor; ing. silv. Ștefănescu Emanoil, la cerere dela Oc. silv. Târgoviște, ca subșef la Oc. silv. Ploiești; ing. Tirea Mihai, șeful fabricii Cugir, se delegă cu conducerea, în mod provizoriu, a Oc. silv. Cugir.

- M. Of. Nr. 96/29.IV.947 publică J. C. M. Nr. 445/947 prin care se autorizează deplasarea în străinătate, pe contul Statului, a d-lor: Dr. ing. V. Sabău, ing. Smerecinschi I., pentru a participa ca reprezentanți ai României la Congresul Internațional al Lemnului, care va avea loc la Praga, între 28.IV și 13.V.947.

— M. Of. Nr. 97/30.IV.947 publică dec. MAD. Nr. 4.378/947 prin care d-l ing. subinsp. silv. Gheorghiu Romeo, se reprimește în serviciul CAPS., Centrala Dir. Bacău, în funcțiunea de referent șef tehnic.

— Idem Nr. 4.374/947 prin care d-l ing. silv. stg. Lișcu Petre, ajutor la Oc. silv. Strehaia, se detașează la Eforia Spitalelor Civile, pe timp de 3 luni.

— Idem Nr. 4.385/947, prin care d-l ing. silv. Pokoi Eug., se reprimește în serv. CAPS., în funcția de subșef de ocol la Oc. silv. Focșani.

— Idem dec. Nr. 4.383/947, prin care se fac următoarele transferări: ing. subinsp. silv. Gheorghieș C., în interesul serviciului, dela Oc. silv. Regina Elisabeta, în Centrala Dir. reg. silv. Bacău și se delegă ca insp. de control regional; ing. silv. cl. II-a Chiriță Adrian, în interesul serviciului, dela conducerea Oc. silv. Răcăciuni, la Oc. silv. Căiuți, în calitate de subșef de ocol; ing. silv. stg. Nalboc Gr., în interesul serviciului, dela Oc. silv. Căiuți, la Oc. silv. Răcăciuni, cu a cărui conducere se delegă în mod provizoriu; ing. silv. cl. II-a Tiței Alex., la cerere, din Centrala Dir. reg. silv. București, la Oc. silv. Ciucurova, ca subșef de ocol; ing. subinsp. silv. Vermeșan Valeriu, la cerere, dela Oc. silv. Vașcău, în Centrala Dir. reg. silv Lugoj; ing. silv. stg. Arboreanu N., în interesul serviciului, dela Oc. silv. Bârzava, la Oc. silv. Vașcău, cu a cărui conducere se delegă în mod provizoriu; ing. șef silv. Petcu Elp., din Centrala Dir. reg. silv. Bacău, se delegă în funcția de insp. de control regional la acea direcțiune; ing. silv. stg. Popescu Vl., subșef la Oc. silv. Regina Elisabeta se delegă, în mod provizoriu, ca șef al acestui ocol.

— Idem Nr. 4.380/947, prin care se mențin delegațiile de subdirectori în Administrația centrală CAPS., după cum urmează: d-l ing. insp. silv. Petrovan Eugen la Direcția Administrativă și Economatul personalului, d-l ing. cons. silv. Dem. Constantinescu la Direcția exploatării, industrializării și valorificării, pentru lucrările de exploatări și valorificări.

Se delegă ca subdirectori în Ad-ția centrală CAPS. următorii: d-l ing. insp. g-l silv. Ivănescu Al. la Direcția exploatării, industrializării și valorificării, pentru lucrările de industrializări; d-l ing. insp. silv. D-tru Stănescu la Direcția tehnică, conducând mai departe și Serviciul construcțiilor; d-l ing. insp. silv. Nic. Constantinescu la Direcția culturii și amenajării pădurilor, conducând mai departe și Serv. culturii pădurilor; d-l ing. șef silv. Minea Ionel Tomița se delegă ca șef al Serviciului aprovizionărilor.

— Idem Nr. 3.688/947, prin care d-l ing. insp. silv. Ceacăreanu Gh. se transferă, în interesul serviciului, dela con-

ducerea Oc. silv. Tisău, în Centrala Dir. reg. silv. București. Deasemenea d-l ing. silv. Ionescu Petre se delegă în mod provizoriu, cu conducerea Oc. silv. Tisău.

— M. Of. Nr. 106/12.V.947 publică dec. MAD. Nr. 6.395/947 prin care se revine asupra transferării d-lui ing. insp. silv. Stan Traian, din Centrala Dir. reg. silv. Sebeș în Centrala Dir. reg. silv. Cluj, în sensul că se menține în Centrala Dir. reg. silv. Sebeș.

— Idem Nr. 5.315/947 prin care se deleagă cu controlul și îndrumarea fabricelor, d-nii: ing. șef silv. Petcu Elp. la Dir. Bacău; ing. insp. silv. Petrescu Gh. la Dir. București; ing. Insp. silv. Pană V. la Dir. Craiova; ing. insp. silv Marinescu C. la Dir. Pitești; ing. insp. silv. Niculescu P. la Dir. Lugoj; ing. insp. silv. Itoaie V. la Dir. Cluj; ing. insp. silv. Corbeanu T. la Dir. Sebeș.

— M. Of. Nr. 107/13.V.947 publică dec. MAD. Nr. 694/947 prin care se numesc Comisiunile de examinarea candidaților prezentați la examenul de pădurar.

— M. Df. Nr. 111/17.V.947, publică dec. MAD Nr. 7.153/947, prin care se deleagă în Corpul inspectorilor de control general tehnic și se repartizează în funcțiune următorii: ing. insp. g-l silv. Vișan Tr., șeful Corpului de control general și controlul general al Dir. reg. silv. Bacău; ing. cons. silv. Rodoteatu St., controlul general al Dir. silv. Pitești și Administrația depozitelor de lemne CAPS. București; ing. cons. silv. Bozdoc D., controlul general al Dir. reg. silv. Arad și Sebeș; ing. cons. silv. Caragea N., controlul general al Dir. reg. silv. Iași și București; ing. cons. silv. Rădescu Oprea, controlul general al Dir. reg. silv. Lugoj și Constanța; ing. cons. silv. Georgescu Victor, controlul general al Dir. reg. silv. Cluj; ing. insp. g-l silv. Alboteanu C., controlul general al Dir. reg. silv. Craiova; ing. cons. silv. Constantinescu I. Leu, controlul general al fabricilor și C.F.S. din Dir. Bacău, București, Pitești și Craiova; ing. insp. g-l silv. Demetrescu St. Gârbovi, controlul general al fabricilor și C.F.S. din Dir. reg. silv. Cluj, Lugoj, Arad și Sebeș; ing. insp. g-l silv. Magdaș Vasile, controlul general al lucrărilor de amenajări și cultura pădurilor; ing. cons. silv. Georgescu Vencu, director în Administrația centrală CAPS. și controlul general, cu delegații speciale.

INCUNOȘTIINȚARE

Pe lângă Catedra de Administrație, Economie și Politică forestieră a Politehnicei București, **se organizează cu începere din anul școlar 1947/1948, un seminar privind domeniile științifice reprezentate de Catedra respectivă.**

In cadrul acestui seminar, se va face ucenicie de cercetare științifică, în vederea întocmirii de lucrări originale, cu caracter științific. Referatele și contrareferatele prezentate și criticate în ședințele publice ale seminarului, ar putea constitui punctul de plecare pentru transformarea lor în lucrări de diplomă, în lucrări pentru examenul de subinspector silvic sau chiar în teze de doctorat.

Doritorii de a susține referate privind probleme de Administrație silvică, Economie forestieră sau Politică forestieră sunt rugați să ia, din timp, înțelegere cu subsemnatul, asupra temei de tratat, a metodei de lucru, a datei prezentării lucrării. Orele de primire sunt Lunea și Marțea între 10,30 și 13, la Cabinetul de lucru al Catedrei (Politehnică, aripa F, etajul III). Inscrierile se fac în ordinea prezentării. **Termenul de înscriere expiră, în orice caz, la sfârșitul lunei Iunie a. c.**

Prof. I. C. Demetrescu

P U B L I C A Ț I U N I

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

DIRECȚIA SILVICĂ

D E C I Z I U N E

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcției Silvice;

Având în vedere art. 2 din Codul Silvic;

Având în vedere art. V din Legea modificatoare la Codul Silvic, publicată în M. Of. No. 131/920;

D E C I D E M:

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurilor Lipovăț-Lunca, Bălteni și Mărășeni, Seria II-a județul Vaslui, proprietatea Statului, în suprafață de 1081 ha. 900 m.p., aplicându-i-se regim de conversiune la codru cu revoluția 100 ani. Revizuirea după 25 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurilor Berlești-Popești, Cornățele și Ciunga, județul Ialomița, proprietatea Statului, în suprafață de 891 ha. 5200 m.p., prevăzând exploatarea și refacerea actualelor arborete în cadrul unei revoluții de 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 25 Octombrie 1946, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor. (ss) **C. Rachieru.**

Nr. 2.043/946.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Gruiu-Mărgineni, județul Prahova, proprietatea Statului, cedată în uzufruct Sf. Mitropolii a Ungro-Vlahiei, în suprafață de 607 ha. 5000 m.p. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 100 ani. Revizuirea după 15 ani.

b) Amenajamentul pădurii Probota, județul Iași, proprietatea Statului, în suprafață de 105 ha. 8100 m.p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 16 Decembrie 1946, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **N. Celac.**

Nr. 2.500/946.

---

a) Amenajamentul pădurii Rusca Montană, județul Severin, proprietatea Statului, în suprafață de 12.641 ha. 8900 m.p., tratată în două serii de codru cu tăieri progresive și revoluția 120 și 100 ani și o serie de protecție cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajarea pădurilor Ausel Bilele, județul Hunedoara, proprietatea Statului, în suprafață de 2574 ha. 9900 m.p., tratată în o serie de codru cu tăieri rase și revoluția 100 ani și o serie de protecție cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurilor Gura Vulcana, Lăculețe-Dolani ș. a., din județul Dâmbovița, proprietatea Statului, formând seriile I A și I B din ocolul silvic Pucioasa, în suprafață de 1391 ha. 5200 m.p., tratate în o serie de codru cu tăieri progresive și revoluția 120 ani și o serie de crâng cu revoluția 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Dumbrava, județul Prahova, proprietatea Statului, cedată în uzufruct Mânăstirei Căldărușani, în suprafață de 600 ha. Regim și tratament codru cu tăieri progresive. Revoluția 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 11 Ianuarie 1947, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **N. Celac.**

Nr. 37/947.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor, regulamentelor de exploatare mai sus menționate, se va face la epoca stabilită în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor pentru protecția monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție, revizuirea se va face și mai înainte de aceste termene.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc., se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reformă agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, el se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietății etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute de studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V și ultimul. — Domnul Director al Direcției Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **N. Celac.**

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REVISTA PĂDURILOR

PARTEA ȘTIINȚIFICĂ

Redactor-șef: **Gr. Eliescu**

Redactor-responsabil: **At. Haralamb**

Comitetul de redacție:

C. C. Georgescu — **G. I. Ionescu**
D. Sburlan — **Ilie C. Demetrescu**
G. Pană

PARTEA PROFESIONALĂ

Redactor-șef și responsabil:
Vișan Traian

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL SOCIETĂȚII:

Președinte: **C. C. Georgescu**
Vice-Președinți: **Gr. Colpacci**
Secretar general: **Șt. Predescu**
Casier: **Șt. Constantinescu**

Membrii Consilieri:

Bordea Dem.	**Ene Mircea**	**Paladian Ioan**
Borovschi B.	**Filip C. Vasile**	**Popescu Gh. Const**
Boldur Mihail	**Georgescu Vencu**	**Popovici Valer**
Butoi Alex.	**Ionescu I. Gh.**	**Purcăreanu Gh.**
Celac Nicolae	**Lissievici Vasile**	**Rodoteatu Sterie**
Comșia M. Aurel	**Manole Horia**	**Sburlan Dimitrie**
Comes Titus	**Marinescu Ionel**	**Vișan Traian**
Constantinescu Leu Ioan	**Nettea Constantin**	**Teodorescu Ștefan**
Eliescu Grigore	**Pană Gheorghe**	**Zeicu Ioan**

Cenzori titulari: **Pană Vasile, Dimitriu Ioan, Dragu Constantin**
Supleanți: **Constantinescu Gh., Delavale I. Anton, Dragomir Ioan**

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituții . . . . . 1.000.000 lei
„ „ „ „ particulari . . . . . 500.000 lei
„ „ „ „ studenți, conductori și brigadieri 100.000 lei

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

SE MAI GĂSESC IN DEPOZIT:

III. Seria C. — Tratate și Manuale.

D. A. SBURLAN: **INSTALAȚII DE TRANSPORT PENTRU EXPLOATĂRI FORESTIERE**

Vol. I: **Trasee și terasamente; Șosele forestiere**

320 pag. cu 287 fig. în text (1943). Lei 100.000 nelegat și 200.000 legat

---

Dr. VASILE SABĂU: **EVOLUȚIA ECONOMIEI FORESTIERE IN ROMÂNIA**

1946; 521 pagini, Lei 150.000

CERCUL DE STUDII FORESTIERE

1. N. GHELMEZIU:

NOILE UTILIZĂRI ALE LEMNULUI ȘI TEHNICA SILVICĂ

1943; 36 pag.+54 fig.; 20.000 lei

2. AT. HARALAMB:

PĂDUREA ȘI FENOMENUL TORENȚIAL

1944; 54 pag. 20.000 lei

3. M. ENE:

PĂSĂRILE ÎN PROTECȚIA PĂDURILOR

1944; 24 pag.+10 fig.; 20.000 lei

4. AT. HARALAMB:

PĂȘUNATUL, PERMEABILITATEA SOLULUI, SCURGEREA SUPERFICIALĂ A APELOR ȘI EROZIUNEA

1945; 38 pagini; 20.000 lei

5. GH. PANĂ

GUSTAVE HUFFEL

1946; 32 pagini, 20.000 lei

„BUCOVINA" I. E. TOROUȚIU, BUCUREȘTI

I 24973

... 2022

ANUL 62 Nr. 7-9 IULIE-SEPTEMVRIE 1947

REVISTA PADURILOR

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"
BUL. TAKE IONESCU 31 — BUCUREȘTI III.

(97)

- IUL 2005

2014

R E V I S T A P Ă D U R I L O R

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

Redactor responsabil: Ing. AT. HARALAMB

Inscrisă în Registrul de publicaţiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov S. I comercială, sub No. 56/938

Redacţia şi Administraţia: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — Bucureşti

ANUL 62 Nr. 7—9/1947

S U M A R U L :

Pag.

Studii:

Bodeanu Maria: Conţinutul colţanilor în substanţe tanante — — — — 109

Comentarii:

Bălănică T.: Legea I. C. E. F. — — — — — — — — — — — — 119
Florescu I.: Legea apărării patrimoniului forestier — — — — — — 125
Dumitrescu St. N.: Legea pentru apărarea patrimoniului forestier — — — 133

Vânătoare:

Cotta Vasile: Legea pentru organizarea economiei vânatului — — — — 141

Cronica internă (pag. 147), *Acum 50 ani* (pag. 149), *Cronica externă* (p. 150), *Cronica cinegetică* (p. 155), *Cronica legislativă* (p. 158), *Cărţi* (pag. 160), *Manuscrise* (p. 163).

S O M M A I R E :

Études:

Le contenu en matières tannantes des déformations sur les glands, dues à la piqûre de Cynips calicis — — — Maria Bodeanu

Commentaires:

La Loi de l'Institut de recherches forestières de Roumanie — T. Bălănică
La loi pour la défense du domaine forestier — — — — I. Florescu
La loi Nr. 204 pour la défense du domaine forestier — — N. St. Dumitrescu

Chasse et Pisciculture:

La nouvelle loi roumaine sur la chasse — — — — — — V. Cotta

Chronique (intérieure, étrangère, cynégétique, législative), *Il y a 50 ans*, *Livres*, *Manuscrits*.

REVISTA PADURILOR
ANUL 62 Nr. 7—9/1947

S T U D I I

Din lucrările Institutului de cercetări forestiere

CONȚINUTUL COLȚANILOR IN SUBSTANȚE TANANTE

de MARIA BODEANU, Chimistă

Deformațiunile patologice pe ghindă ale insectei Cynips calicis, cunoscute sub numele de *Colțani* — care sunt cu totul altceva de cât galele sau gogoșile de ristic — constituesc un material tanant vegetal important.

In anii de fructificație a stejarului, la noi în țară, colțanii formați sunt de calitate, însă în cantități mici. Laboratorul de Tehnologie a Lemnului și-a propus să analizeze colțanii din diferite regiuni ale țării. Lucrarea de față cuprinde o serie de analize care indică procentul mediu de substanțe tanante aflate în acest material.

Colțanii constituesc un material tanant studiat. Metoda generală pentru analiza materialelor tanante vegetale este: metoda oficială internațională admisă de I. V. L. I. C. (Internatinoaler Verein der Lederindustriechemiker). Această metodă este convențională și dela apariție până în prezent a suferit modificări.

Materialele tanante vegetale dau extracte tanante cu apa. Aceste extracte au însușiri coloidale și cuprind: [1]) particule cu dimensiuni moleculare, alte particule care depășesc cu mult dimensiunea moleculelor atingând un μ, iar altele ajung la dimensiuni microscopice.

Extractul tanant supus filtrării va separa două feluri de substanțe:

a. substanțe ce pot filtra numite insolubile.

a. Subsanțe ce pot filtra, numite insolubile.

1) Gnamm, H.: Die Gerbstoffe und Gerbmittel, pag. 122.

39847

După Stiasny această denumire de solubile şi insolubile este arbitrară şi fără importanţă ştiinţifică, neputându-se stabili o limită între subtanţele solubile şi insolubile.

Din cauza caracterului eterogen al extractului, metoda oficială precizează norme după cari trebue să ne conducem în analiza materialelor tanante.

Condiţiile de lucru influenţând foarte mult rezultatele, pentru o serie de analize se vor respecta: Ph apei distilate, concentraţia finală a extractului, temperatura de lucru, aparatele, substanţele chimice întebuinţate, etc. [2]). Numai respectând îndeaproape aceste condiţiuni, rezultatele analizelor pot fi apropiate de valoarea lor cantitativă.

In România s'a scris în anul 1900, un studiu asupra taninului de I. Păunescu-Cârcea [3]'. Autorul analizează printre alte esenţe forestiere şi colţanii. Lucrările s'au executat după metoda oficială veche admisă în anul 1897, procedeul filtrării cu aparatul Procter. Rezultatele procentuale de substanţe tanante obţinute în lucrare sunt mai mari faţă de rezultatele obţinute de noi în laborator.

Rezultatele analizelor de colţani după I. Păunescu-Cârcea
Tabelul Nr. 1: Date raportate la 100 gr substanţă uscată în aer liber în laborator.

Constitutivele dozate	Căldăruşani-Caluiu
Apă	10,86
Tanin	31,61
Subst. org. netanante	7,89
Cenuşa extractului	2,01
Părţi solubile	52,37
Părţi insolubile	47,63
Extract total	41,51

Examinând tablourile Nr. 1 şi 2, observăm, după cum am amintit, că substanţele tanante au valori mai mari faţă de rezultatele obţinute în lucrarea prezentă. Aceasta se datoreşte metodei de

2) Metoda este descrisă în tratatele Gnamm: Die Gerbstoffe und Gerbmittel, Taschenbuch für die Lederindustrie.

3) Rev. Păd Aprilie—Iunie 1900.

lucru diferită, precum şi criteriului pe care autorul l'a avut în calcularea rezultatelor. In adevăr, pentru o determinare completă, în metoda veche, după cum spune autorul, se cuprindea determinarea cenuşei. Prin eliminarea cenuşei, atât din extract, cât şi din substanţele netanante, autorul exprimă extractul total şi substanţele netanante.

Metoda oficială întrebuinţată în analizele cuprinse în lucrarea de faţă, este metoda oficială modificată în anul 1931 prin conferinţa dela Basel, procedeul agitării [4]).

Tabelul Nr. 2: Date raportate la 100 gr substanţă uscată la 105° până la greutate constantă

Apă	35
Tanin	35,16
Subst. organ. net.	8,84
Cenuşa extractului	2,25
Părţi solubile	46,25
Părţi insolubile	53,75
Extract total	46,25

In vederea executării analizelor de colţani, Laboratorul de Tehnologie a Lemnului, a procurat în toamna anului 1940, prin ocoalele silvice, colţani recoltaţi din diferite regiuni ale ţării proveniţi din specia Quercus pedunculata.

Materialul uscat în aer s'a depozitat în magazie. Analizele s'au executat în intervalul Martie-Octombrie 1945.

Iată punctele esenţiale cari sunt cuprinse în metoda oficială:

1. Pregătirea materialului
2. Determinarea umidităţii
3. Pregătirea extractului
4. Determinările gravimetrice în extract
   a) Extract total
   b) Substanţe solubile
   c) Substanţe netanante
   d) Tanante
   e) Insolubile

4) Metoda este descrisă în tratatul Gnamm: Die Gerbstoffe und Gerbmittel, pag. 111.

Pregătirea materialului. Colţanii uscaţi se macină într'un aparat electric care să scoată un material atât de fin încât să poată trece printr'o sită cu cinci fire pe cm^2. După măcinare se cântăreşte o cantitate de material pentru extract astfel socotită, încât soluţia rezultată să aibă o concentraţie de 3,75—4,25 g tanin la un litru soluţie. Aceasta este condiţia fundamentală ce se impune pentru ca metoda oficială să se poată aplica extractului. Extractul se face după normele metodei, durata extractului pentru analizele efectuate în această lucrare fiind de 5—6 ore.

Extractul l'am pregătit cu aparatul Körner.

In paralel am determinat umiditatea prin uscare la 105° C.

Extractul, după cum am amintit este un sistem eterogen. Găsim laolaltă substanţe care pot pătrunde prin filtru şi substanţe care nu pot pătrunde prin filtru. Deducem de aici că substanţele care pot trece prin filtru vor putea trece şi prin fibrele pielei, putând fi uşor reţinute, constituind aşa numitele substanţe tanante. Substanţele ce nu pot filtra, vor fi socotite substanţe insolubile.

Dintr'o soluţie de extract tanant, dacă tratăm pielea cu această soluţie, substanţele tanante din extract vor fi reţinute, iar în soluţie va rămâne substanţele care nu pot fi reţinute aşa zisele netanante.

In extract vom avea deci de făcut următoarele determinări:

a) extract total
b) substanţe solubile
c) substanţe netanante
d) substanţe tanante
e) insolubile.

Extractul total. Se pipetează din extractul preparat 50 cmc într'o capsulă, se evaporă la sec pe baia de apă şi se usucă până la greutatea constantă la etuvă. Rezidiul raportat la 100 gr substanţă, este exprimat ca extract total al colţanilor.

Solubilele. După cum am amintit, aceste substanţe pot filtra. Deci vom filtra soluţia prin unul din sistemele admise de metodă. In lucrare m'am folosit de lumânări de porţelan model Berkefeld. Din soluţia filtrată se pipetează 50 cmc într'o capsulă, se evaporă la sec şi se usucă la etuvă până la greutatea constantă. Rezidiul raportat la 100 gr substanţă exprimă solubilele totale.

Substanţele netanante. Procedeul agitării. M'am folosit de aparatul Darmstadt în care determinarea de substanţe tanante se îndeplineşte în condiţii bune. După agitarea pulberii de piele cu extractul

tanant, filtratul nu trebue să mai indice prezența substanțelor tanante. Aceasta se încearcă cu reactivul gelatină, clorură de sodiu. Din filtrat se pipetează 50 cmc, se evaporă, se usucă în acelaș mod ca și pentru determinările anterioare obținându-se astfel valoarea substanțelor netanante.

Substanțele tanante. Diferența între procentele care exprimă solubilele totale și procentele care exprimă substanțele netanante, constitue valoarea substanțelor netanante.

Insolubilele. Se calculează făcând diferența între valoarea extractului total și valoarea substanțelor solubile sau diferența între 100 și suma dintre umiditate și solubile.

Rezultatele analizelor reprezintă media rezultatelor a două extracte a aceleiași probe, iar determinările gravimetrice pentru solubile și extractul total s'au făcut în dublu.

Am executat două feluri de analize.

1. Analiza de colțani proveniți din diferite regiuni,

2. Analiza colțanilor proveniți din stațiunea Bolintin-Ilfov prin selecționare.

1. *Analiza colțanilor proveniți din diferite regiuni.*

In tabelele Nr. 3 și 4 dăm rezultatele obținute de noi din analizele colțanilor proveniți din diferite regiuni.

Probele de colțani, au fost recoltate în condițiuni puțin asemănătoare, fapt care l-am constatat prin aspectul colțanilor, unii dintre ei fiind colorați în galben deschis, alții cu un început slab de colorare în galben închis spre negru. Din aceste motive, n'am putea trage concluziuni, dacă diferitele condițiuni ca: natura terenului, clima, umezeala, pot influența procentele în substanțe tanante. Tabelul Nr. 3 ne indică valoarea medie a substanțelor tanante egală cu 26,07.

Acest rezultat este asemănător cu rezultatele găsite în literatură. Intr'adevăr, în literatură, am găsit următoarea compoziție a colțanilor [4]).

	Apa %	Tanin %	Netanante %
Serbia	11,6	27,57	—
Austria	12,22	29,78	8,76
Ungaria de Nord	11,80	31,42	10,99
Boemia	12,49	32,90	5,09
Dalmația	15,0	18,83	—

4) Gnamm: Die Gerbstoffe und Gerbmittel, pag. 192.

Tabelul Nr. 3: Rezultatele analizelor de colţani calculate pentru 100 gr. substanţă cu umiditatea respectivă a materialului.

DETERMINARI	Provenienta probelor									
	Tigăneşti	Bolniţin	Giuiu	Roşiori de Vede	Dobreşti	Charlotenburg	Valea Mare	Ploeşti		
	Ilfov	Ilfov	Ilfov	Teleorman	Bihor	Timiş	Arad	Prahova		
Cant. de subst. analizată g.	30,0	29,90	30,38	27,51	34,83	30,11	29,69	31,98		
Concentraţia în (g.) pt. un litru soluţie	3,95	3,87	3,71	3,88	4,06	4,24	4,11	4,21		
Solubile	34,17	35,62	33,50	37,30	31,58	37,89	37,26	35,53		
Subst. tanante	25,10	25,85	24,43	27,63	23,38	28,14	27,72	26,34		
Subst. netanante	9,07	9,77	9,07	9,37	8,20	9,75	9,54	9,18		
Insolubil	55,03	50,32	51,58	49,20	53,65	53,41	49,74	51,55		
Umiditate	10,8	14,06	14,92	13,50	14,77	8,70	13,00	12,92		
Extract total	36,67	38,12	38,04	44,55	42,15	40,26	40,47	38,84		
Insolubile în extract	2,50	3,50	4,54	2,20	10,57	2,37	3,21	3,31		
Media în substanţe tanante = 26,07 g										

Tabelul Nr. 4: Rezultatele analizelor de colțani calculate pentru 100 gr substanță, cu umiditatea 0.

DETERMINARI	Provenienta probelor								
	Tigănești Ilfov	Bolintin Ilfov	Gruiu Ilfov	Roșiorii de Vede Teleorman	Dobrești Bihor	Charlctenburg Timiș	Valea Mare Arad	Ploești Prahova	
Cantit. de subst. pt. analiză	27,07	26,24	26,43	24,24	30,35	27,70	26,27	28,32	
Concentr. în gr ex. prim. la litru de soluție	3,95	3,87	3,71	3,88	4,06	4,24	4,11	4,21	
Solubile	37,87	40,64	38,49	42,08	36,24	41,18	42,21	40,10	
Subst. tanante.	27,82	29,50	28,07	31,47	26,83	30,58	31,43	29,73	
Subst. netanante	10,05	11,14	10,42	10,61	9,41	10,60	10,78	10,37	
Insolubile	62,13	59,36	61,51	57,92	63,76	58,82	57,79	59,90	
Extract total	40,63	43,49	43,85	47,35	36,73	43,75	45,75	43,85	
Media substanțelor tanante = 29,42 g									

2. *Analiza colţanilor dela Bolintin*

In tabloul Nr. 5 de mai jos, dăm rezultatele obţinute de noi din analizele probelor de colţani proveniţi dela Ocolul silvic Bolintin (Ilfov).

Tabelul Nr. 5: Rezultatele analizelor de colţani proveniţi dela Ocolul silvic Bolintin-Ilfov, calculate pentru 100 gr substanţe, cu umiditatea respectivă a materialului.

DETERMINĂRI	Felul probelor				
	Neselecţionată cu impurităţi	Neselecţionată fără impurităţi	Excrescenţe parţiale pe ghindă	Excrescenţe complete pe ghindă	Excrescenţe detaşate de ghindă
Cantit. de subst. analizată (g.)	29,9	27,99	36,30	31,61	26,99
Conţinutul în substanţe tanante exprim în gr pt. 1 litru soluţie	3,87	3,78	3,78	4,25	4,33
Solubile	35,62	35,77	31,08	36,71	40,89
Subst. tanante	25,85	27,00	20,84	26,92	32,13
Subst. netanante	9,77	8,77	10,24	9,79	8,76
Insolubile	50,32	49,92	57,16	49,03	45,04
Umiditate	14,06	14,31	11,76	14,26	14,07
Extract total	38,12	37,64	34,88	42,31	43,53
Insolubile în extract.	2,50	1,87	3.80	5,60	2,64
	Media în substanţe tanante = 26,54 g				

Colţanii au dimensiuni diferite după felul în care deformaţiunile provocate prin înţepătura insectei se desvoltă mai mult sau mai puţin.

In funcţie de volumul acestor deformaţiuni am selecţionat proba de colţani din Bolintin-Ilfov, după cum se vede în tabelele 5 şi 6 în diferite probe. Iată ce rezultă din această selecţionare: rezultatele în substanţe tanante cresc odată cu creşterea în volum a excreşcenţelor, atingând valori maxime pentru proba: excreşcenţe complete pe ghindă.

Separat, am curățat de ghindă o probă de colțani și am constatat că procentul în substanțe tanante este foarte ridicat, ajungând valoarea de 32.13% pentru probele umede sau 36,66% pentru probele uscate.

Tabelul Nr. 6: Rezultatele analizelor de colțani proveniți dela Ocolul silvic Bolintin-Ilfov, calculate pentru 100 g. substanță cu umiditatea 0.

DETERMINĂRI	Felul probelor				
	Neselecționată cu impurități	Neselecționată fără impurități	Excrescențe parțiale pe ghindă	Excrescențe complete pe ghindă	Excrescențe detașate de ghindă
Cantit. de subst. luată pt. analiză (g.)	26,24	24,49	32,48	27,66	23,66
Conc. în g. exprim. la litru de soluție	3,87	3,78	3,78	4,25	4,30
Solubile	40,64	40,88	34,73	41,95	46,65
Subst. tanante	29,50	30,85	23,29	30,76	36,66
Netanante	11,14	10,03	11,44	11,19	9,99
Insolubile	59,36	59,12	65,27	58,05	53,35
Extract total	43,49	43,06	38,98	48,36	49,66
	Media în substanțe tanante = 30,21 g				

Intrucât, inițial probele au avut umidități diferite, pentru a avea rezultate comparabile, am înscris în tabelele 4 și 6 rezultatele analizelor calculate pentru substanța uscată.

Examinând tabelul 4, cuprinzând probele din diferitele părți ale țării, observăm un procent mediu de 29,42 g.

In tabelul 6, se observă o creștere mare în procentul de substanțe tanante atingând maximum pentru proba: excrescențe detașate de ghindă cu rezultatul în substanțe tanante egal cu 36,66 g.

Le contenu en matières tannantes des déformations sur les glands, dues à la piqûre de Cynips calicis.

La présente étude se réfère à l'analyse des matières tannantes existentes dans les déformations provoquées sur les glands par la piqûre de Cynips calicis.

Les analyses pour la détermination des matières tannantes ont été effectuées d'après les normes officielles, en utilisant le procédé de l'agitation.

Le matériel utilisé dans les analyses a été récolté en plusieurs régions, soit: Ţigăneşti, Bolintin, Gruiu (Dép. Ilfov), Roşiorii de Vede (Dép. Teléorman), Dobreşti (Dép. Bihor), Charlottenburg (Dép. Timiş-Torontal), Valea Mare (Dép. Arad) et Ploeşti (Dép. Prahova).

L'auteur a poursuivi deux thèmes:

1) L'analyse des déformations provoquées sur les glands, provenues de différentes régions du pays.

2) L'analyse des mêmes matériaux provenus de Bolintin (par la séléction).

En ce qui concerne le premier objectif de l'étude, on n'a pas pu obtenir des précisions, d'après les analyses effectuées, à l'égard de l'influence exercée sur la valeur des résultats par les diverses circonstances: la nature du terrain, le climat, l'humidité, etc., parce que le matériel employé présentait de différents aspects suivant le mode de récolte et de conservation.

Cependant ces analyses ont donné une valeur moyenne pour le contenu en matières tannantes des dites déformations, de Roumanie, de 26.07 gr. rapportée a 100 gr substance humide.

En ce qui concerne le deuxième objectif on a analysé les preuves de Bolintin, en les séléctionant par variétés, qui présentent des déformations des glands plus ou moins importantes.

De ces analyses on constate que le contenu en matières tannantes s'accroit, à mesure que la superficie des déformations s'agrandit, en atteignant le maximum lorsque le gland est entièrement couvert.

C O M E N T A R I I

LEGEA I.C.E.F.-ULUI

de T. BĂLĂNICĂ

La 5 Iunie 1947 Monitorul Oficial Nr. 125 a publicat legea Nr. 173 pentru reorganizarea Institutului de Cercetări Forestiere al al României *). Legea aceasta constitue un eveniment important. In primul rând, desigur, pentru desvoltarea Institutului, dar și pentru activitatea în ansamblu a instituțiunilor noastre silvîce, ca și a economiei forestiere naționale în general, și nu mai puțin pentru învățământul silvic și pentru viața culturală științifică a țării. Se cuvine deci, să atragem atenția cititorilor noștri asupra acestei legi, prin rezumatul comentariu care urmează.

Ideea de cercetare forestieră în țara noastră, de fundare a unei științe forestiere autohtone, este tot atât de veche ca și corpul silvic. Lucrul acesta se vede din primele publicații apărute la noi încă de acum mai bine de o jumătate de secol. Procesul, însă, de realizare a ideii, a fost destul de îndelungat și nu a înregistrat o concluziune concretă cu perspective de eficiență în activitate decât în 1933.

In adevăr, printr'un jurnal al consiliului de miniștri nr. 561 din 16 Mai 1933, publicat în Mon. Of. nr. 113 din 22 Mai 1933 Oficiul de studii al C.A.P.S.-ului este transformat în „Institutul de Cercetări și Experimentație forestieră". Acesta este primul act de naștere al I. C. E. F.-ului. Se statua prin acesta că I. C. E. F.-ul va funcționa sub o conducere proprie, sub controlul direct al M.A.D.-ului, subvenționat fiind din fondurile prevăzute în bugetul C.A.P.S. După mai bine de 3 ani se face un pas înainte prin decizia ministerială nr. 150.899, publicată în Mon. Of. Nr. 194 din 22 August 1936 prin care se fixează structura cadrelor și modul de funcționare a I.C.E.F.-ului.

---

*) Pentru motive de ordin tehnic tipografic, legea a fost republicată în Mon. Of. Nr. 129 din 9 Iunie 1947. Acest text a fost tipărit și aparte în broșura Nr. 74, Seria II-a din colecția publicațiilor I.C.E.F.

Conform acestei decizii, I.C.E.F.-ul se organizează pe 5 secțiuni științifice centrale și pe unități exterioare de cercetare (fără a le avea însă la data deciziei) reprezentate prin stațiuni regionale de experimentație, rezervațiuni, locuri de încercare și arborete caracteristice situate în diferite regiuni ale țării. Conducerea I.C.E.F.-ului era încredințată unui director și unui subdirector. Primul trebuia să fie șeful unei secțiuni științifice și profesor definitiv în învățământul superior silvic. Secundul, șeful secțiunii de ad-ție rațională și organizarea muncii. Cele 5 secțiuni erau următoarele: I. Silvicultura, exploatarea și protecția pădurilor, tehnologia și industrializarea lemnului; II. Amenajamente, cubaje și estimațiuni; III. Factori naturali de producție; IV. Geniu forestier, ameliorațiuni; V. Administrație rațională, organizarea muncii. La rândul lor, secțiile se compuneau din laboratoare și oficii. Recrutarea personalului de cercetări se făcea dintre membrii corpului silvic, cadrul de activitate, cu pregătire și lucrări de specialitate sau membrii definitivi în învățământul superior.

Al treilea act juridic important în viața I.C.E.F.-ului se produce tot în 1936, prin legea de organizare a M.A.D.-ului, publicată în Mon. Of. Nr. 255 din 2 Noembrie 1936. Prin această lege se recunoaște existența I.C.E.F.-ului și funcționarea lui (art. 116 și 117). Se definește și scopul: „a studia și urmări soluționarea mare a problemelor de ordin științific, *pentru desvoltarea și progresul economiei naționale... în cadrul programului de lucru al Ministerului* și păstrând o cât mai strânsă legătură cu direcțiile respective din Ministerul... cărora I.C.E.F.-ul este îndatorat să le comunice rezultatele cercetărilor ce întreprinde".

In 1939 se repetă confirmarea din 1936 prin legea de organizare a M.A.D.-ului publicată în Mon. Of. Nr. 182 din 6 Aprilie 1939. („Institutele menționate funcționează pe baza legii de față, a dispozițiunilor din legile de organizare, a deciziilor și regulamentelor lor de funcționare" — art. 6).

După acestea, a urmat o serie de alte decizii ministeriale și jurn. ale Cons. de min. în legătură mai ales cu înzestrarea I.C.E.F.-ului și completarea organizării. Astfel: decizia ministerială nr. 845 din 4 August 1938 pentru înființarea stațiunei de cercetare și experimentație forestieră „Dobrogea", Jurn. cons. de min. Nr. 87 din 15 Aprilie 1939 pentru înființarea Câmpului de experimentație Băneasa, decizia ministerială Nr. 27.569 din 1 Octombrie 1940 pentru înființarea Laboratorului de Meteorologie și Climatologie forestieră și a Oficiului de Cadastru și fotogrametrie, Jurn. Cons. de Min. Nr.

736 din 14 Iulie 1942 pentru înființarea unei staţiuni de experimentaţie în Bărăgan, prin trecerea în folosința I.C.E.F.-ului a cca. 1200 ha din moșia statului Jegălia și în sfârșit decizia ministerială Nr .1428 din 28 Septemvrie 1942 privitoare la înzestrarea I.C.E.F.-ului cu 3 ocoale silvice experimentale: la câmpie (Huffel-Ţigănești-Ilfov), la coline (Mihăești-Muscel), și la munte (Sinaia-Prahova).

In ceea ce privește organizarea structurală însă a I.C.E.F.-ului, procesul a continuat, exprimându-se, până la apariţia legii 173, prin alte 3 decizii ministeriale:

Una, în 1945, decizia ministerială nr. 2779 publicată în Mon. Of. Nr. 226 din 4 Oct. 1945, aduce trei inovaţiuni:

1) numărul secţiunilor se mărește dela 5 la 8, prin ridicarea la rangul de secţiuni a laboratoarelor de: botanică, pedologie și protecţia pădurilor;

2) se înființează consiliul I.C.E.F. constituit din directorii de secţii, pentru a ajuta pe directorul Institutului în conducere;

3) pentru recrutarea personalului tehnic superior de cercetare se adoptă condiţiunile din învăţământul superior silvic.

A doua, din 1946, decizia ministerială Nr. 16 publicată în Mon. Of. Nr. 29 din 4 Februarie 1946, mărește numărul secţiunilor ştiinţifice dela 8 la 10, prin transformarea laboratoarelor respective de tehnologia lemnului și corecţiunea torenţilor în secţiuni ştiinţifice și înființează comitetul de direcţie pentru administrarea bunurilor I. C. E. F.

A treia, decizia ministerială Nr. 3880 publicată în Mon. Of. Nr. 243 din 19 Oct. 1946 stabilește înființarea unei direcţiuni a Ad-ţiei centrale și a bunurilor I.C.E.F. cu doi subdirectori.

Prin urmare, până la apariţia legii 173, I.C.E.F.-ul avea o poziţie juridică clară: funcţiona pe baza legilor de organizare a Ministerului Agriculturii și Domeniilor și conform deciziilor ministeriale de înființare și organizare. Nu avea însă o lege proprie, organică. Legea 173 vine și umple acest gol, *reorganizând* Institutul.

In cele 34 articole cât conţine legea se definește scopul Institutului, organizarea, conducerea, administraţia, personalul, patrimoniul, modul de alcătuire al bugetului.

Importanţa care se acordă acestui așezământ de cultură este exprimat în art. 3 care stabilește rosturile I.C.E.F.-ului, completând hotărîrile din deciziile anerioare și legile de organizare a M.A.D.-ului.

I.C.E.F.-ul are o *misiune ştiinţifică*, de a face cercetări asupra pădurii, economiei forestiere și asupra lemnului. Are o *misiune de îndrumare și educaţie*, contribuind la desăvârșirea pregătirii ingine-

rilor silvici, organizând cursuri de oganizare profesională pentru tehnicieni și lucrători forestieri, lămurind opinia publică dela sate și orașe asupra rosturilor economiei forestiere, difuzând rezultatele cercetărilor întreprinse. Are o *misiune administrativă* de conducere superioară, prin pregătirea documentației și stabilirea metodei de lucru în operațiunile tehnico-silvice, în vederea executării programului de lucru M.A.D. din sectorul forestier, de a constitui un organ permanent consultativ („de avizare științifică") a M.A.D.-ului, în legătură cu legiuirile și normele generale privind ad-țiile silvice și economia forestieră a țării. Are o *misiune de colaborare,* pe de o parte cu sectorul agricol, referind asupra lucrărilor de protecție a agriculturii și utilizării raționale a lemnului, în economia rurală, pe de altă parte, cu învățământul silvic, în cadrul stațiunilor de experimentație, care au și un caracter didactic.

Din aceste multiple misiuni a rezultat organizarea fixată prin lege. Institutul are unități în centrală, — reprezentate prin secțiuni științifice, servicii tehnice și administrație — și unități exterioare, — reprezentate prin stațiuni experimentale forestiere, rezervațiuni, grădini dendrologice, arborete experimentale etc. Spre deosebire de situația anterioară legii, numărul secțiunilor științifice centrale a fost redus dela 10 la 8, prin desființarea secțiunilor II, „Ecologie și tipologie forestieră" și VIII, „Corecțiunea torenților", a căror misiuni au fost repartizate secțiunilor rămase în ființă. Stațiunile experimentale sunt, prin efectul legii, în număr de 6, fostele ocoale silvice experimentale, fiind considerate acum stațiuni de cercetare. Conducerea I.C.E.F.-ului este încredințată unui director, ajutat de un subdirector (aleși dintre directorii de secțiuni) și de consiliul Institutului, constituit din directorii de secțiuni. Directorul Institutului este numit prin Decret regal. Ad-ția centrală și exterioară se execută tot de directorul și subdirectorul Institutului, ajutați de un director al administrației. Controlul se face de un inspector general de control, care verifică activitatea serviciilor financiare, ad-tive și de exploatare.

Personalul Institutului este de mai multe categorii: științific, auxiliar, tehnic, ad-tiv, specialist și de serviciu. Personalul științific obține prin legea 173 poziția membrilor din învățământul superior (politehnic). Se recrutează dintre doctorii-ingineri, ingineri, doctori și licențiați universitari, corespunzători specialității secțiunilor. Normele din învățământul superior se aplică integral în ceea ce privește numirea, chemarea, stabilitatea, mutarea în funcțiune, salarizarea, pensionarea și sancționarea. Dacă în țara noastră, cà-

rieră universitară este una de înaltă considerație socială, atunci această dispoziție a legii acordă Institutului un prestigiu meritat recunoscându-se în acest fel valoarea membrilor Institutului, a activității lor de până acum. Ea este în același timp și o angajare la o mare responsabilitate, o obligație pentru personalul științific de a menține standardul spiritual al cercetărilor la nivelul universitar, cu tot caracterul practic care incumbă problemelor atacate.

In răstimpul celor 14 ani de existență s'a înregistrat o activitate care constitue o chezășie că încrederea pusă în I.C.E.F. nu va fi o deziluzie. Echipa de cercetători a dat la iveală 70 studii originale din diversele domenii ale disciplinelor silvice, publicate în cele 10 volume de Anale tipărite până acum. Un al 11-lea volum, în curs de apariție, conține alte 11 studii. Deosebit de acestea, au fost publicate 70 referate, 5 broșuri de instrucțiuni, 10 broșuri de îndrumări (popularizare) etc. Abstracție făcând de faptul că viața spirituală a corpului silvic (Revista Pădurilor, congresele anuale ale Soc. „Progresul Silvic, A.G.I.R.-ului, conferințele Cercului de studii dela Soc. „Progresul Silvic") este întreținută în cea mai mare parte tot cu eforturile membrilor I.C.E.F.-ului. Și nu trebue să uităm că ambianța generală a acestei activități nu a fost dintre cele mai favorabile. Nu menționăm decât numai războiul mondial, cu epoca antesi post-belică, care în fond a reprezentat un șir întreg de dificultăți peste care spiritul de sacrificiu, elanul de muncă și puterea idealului au călăuzit membrii Institutului. Legea 173 este o consacrare a acestei activități. Este recunoașterea oficială a străduințelor îndelungate, depuse de corpul silvic, pentru un mai bine al pădurilor țării, științei forestiere românești și economiei naționale. Este bine că, peste ceea ce orice lege fixează, legea I.C.E.F.-ului îi asigură și o desvoltare în viitor, neîngrădindu-se cu nici o măsură o mărire a secțiilor științifice, a laboratoarelor — dacă nevoia o cere —, asigurând în același timp și patrimoniul I.C.E.F.-ului, socotit inalienabil. Dacă în viitor se va acorda pe lângă misiunea specificată în lege și mijloacele necesare, legea 173 va fi complet eficientă.

Evident, în acest scurt comentariu nu pot fi relevate toate aspectele legii. Ca orice operă omenească este și ea provizorie prin imperfecțiunile de detaliu. Aplicarea ei pe o anumită perioadă va face să reiasă prevederile care vor trebui ajustate la realități. Iar regulamentul care va trebui să fie întocmit (conform art. 33), va fi prima cale de adaptare în acest domeniu.

In concluziune, legea 173 pentru reorganizarea Institutului de cercetări forestiere al României este un mare pas înainte în promovarea ştiinţei forestiere şi în ţara noastră, este o lege de protecţie morală a acéstei ştiinţe, aşezând-o la rangul corespunzător importanţei ei firești. Votând această lege, Parlamentul a recomandat România ca o ţară de cultură, iar calda pledoarie rostită de d-l Ministru Prof. Traian Săvulescu în susţinerea legii este un omagiu adus ştiinţei şi slujitorilor ei şi care, orice muncitor pe ogorul ştiinţei, din nu importă ce ţară şi specialitate recunoaşte, că onorează în primul rând pe cel care a rostit-o. Camera deputaţilor, la rândul ei, a acceptat punctul de vedere al ministrului de resort, votând legea cu 151 de voturi. Un singur deputat a fost în contra legii.

La loi de l'Institut de Recherches Forestières de Roumanie.

L'Institut de Recherches Forestières de Roumanie, fondé en 1933 par la voie d'un Journal du Conseil des Ministres, possède depuis le 5 Juin 1947 une loi propre, organique, la loi Nr. 173. En vertu de cette loi, l'Institut est reorganisé, étant appelé à réaliser une multiple activité: *scientifique* (concernant les travaux de recherches et d'expériences forestières dependant de l'État), *d'éducation et propagande* (en organisant des cours de perfectionnement professionnel pour les techniciens et ouvriers forestiers et en diffusant dans la masse du grand public, des ouvriers et des paysans des connaissances rélatives à la forêt et à l'économie forestière), *d'administration d'ordre supérieur* (en préparant la documentation nécessaire aux travaux technico-sylvicoles envisagés par le Département de l'Agriculture et Domaines, dans le cadre duquel fonctionne comme organe consultatif permanent pour les projets législatifs et normes générales concernant l'administration et l'économie forestière du pays), *de collaboration* (avec le secteur agricole — en ce qui concerne la protection de l'agriculture, l'utilisation du bois dans l'économie agraire — et avec l'enseignement forestier en accueillant les étudiants qui désirent se spécialiser aux Stations d'expérimentation et dans les sections scientifiques centrales.

Dans ce but, l'Institut est constitué, en 8 sections scientifiques centrales, qui groupent les spécialités (les études) d'une manière rapprochée aux problèmes de l'économie forestière roumaine: I. Culture et exploitation des forêts; II. Botanique, écologie, génétique et phytopathologie forestière; III. Protection des forêts et châsse; IV. Pédologie forestière; V. Aménagements des forêts; VI. Technologie et industrialisation du bois et des autres produits forestiers; VII. Constructions et transports forestiers; VIII, Politique, economie, administration forestière et l'étude du travail. Ces sections, à leur tour, comprennent des soussections et laboratoires. Dans l'extérieur, l'Institut dispose de six stations d'expérimentation forestière, situées en différentes régions du pays (steppe, plaine, collines, montagne).

Par l'effet de la loi, les membres de l'Institut, recrutés des docteurs-ingérieurs, ingérieurs, docteurs et licenciés universitaires, sont assimillés aux

membres du corps enseignant universitaire (polytechnique), en reconnaissant solennellement, de cette manière, la valeur personnelle des membres de l'Institut et leur activité déployées pendant les quatorze années, écoulées à partir de 1933, date de la fondation de l'Institut. Cette activité se trouve exprimée dans les 70 études originales, publiées dans les dix volumes d'Annales de l'Institut parus jusqu'à présent, (l'onzième volume est déjà sous presse et contient d'autres onze études), 70 brochures de communications, 10 brochures de popularisation, 5 brochures d'instructions, etc.

Les relations et l'échange de publications avec les Instituts de Recherches Forestières des autres pays et les organisations internationales de sylviculture nous renseignent de même sur cette activité.

La loi Nr. 173 peut être considérée comme une loi de protection morale de la science forestière roumaine, en lui assûrant le développement et en la plaçant dans le rang mérité selon son importance. Si dans l'avenir les moyens matériaux seront mis à sa disposition, afin de pouvoir entamer et resoudre les problèmes forestiers du pays, c'est à dire, si les difficultés financières provoquées par les conséquences de la guerre n'entraveront pas l'activité envisagée, la loi 173 montrera toute son efficience.

LEGEA APĂRĂRII PATRIMONIULUI FORESTIER

de IOAN FLORESCU
Ing. consilier silvic

Cu ocazia conferinței administrative a organelor tehnice din cadrul Ministerului Agriculturii și Domeniilor, care a avut loc între 8 și 13 Iunie a. c., am primit însărcinarea de a face o prezentare a legii pentru apărarea patrimoniului forestier, pe care o redăm mai jos.

Din expunerea succintă a d-lui Secretar General, ing. N. Celac asupra planului-program de activitate pe 4 ani, pentru refacerea gospodăriei forestiere, s'a întrezărit desigur necesitatea ca acest plan-program să fie susținut printr'un instrument juridic. Legea Apărării Patrimoniului Forestier formează prima urgență dintr'un sistem de legiuiri.

O caracteristică a ei constă în translația dela interesele capitaliste la cele generale ale poporului, estompând, în același timp, barierele dintre diferitele categorii de proprietari: Stat, persoane juridice și particulari.

Intr'o sinteză generală, legea a voit: *organizarea proprietății forestiere și a producției sale, în așa fel ca să corespundă, în mod complet și permanent, nevoilor prezente și viitoare ale țării.*

Câmpul de aplicare este larg, nebănuit de larg, jalonări de orizonturi de natură să deschidă o eră nouă în economia forestieră. Reușita ei depinde numai de ingeniozitatea, munca și stăruința în colaborare, cu toate autoritățile din județ. Fără suflet în această direcție și fără o insistentă propagandă în masele rurale, asupra rostului pădurii, nu vom face nimic: legea va rămâne literă moartă

Noua formă de cristalizare a normelor silvice, sinteză a unei covârșitoare părți din jurisprudență și doctrină, oglindește în litera rigidă a legii ceva din sbuciumul trecutelor congrese silvice; rezumă necesități trăite și trage principii, din realitățile trecutului, constatări, rapoarte și propuneri.

A fost lung și greu drumul străbătut, până ce parlamentul să transforme proectul de lege, cu 205 voturi contra 10, în faptul serii de 3 Iunie 1947, sub caldul sprijin al omului de suflet și de înaltă ținută științifică, d-l *Profesor Traian Săvulescu*, alături de neobosita susținere și nesovăelnică atitudine, a d-lui Secretar General, inginer N. Celac.

Legea Patrimoniului Forestier supune regimului silvic, de plin drept, toate pădurile mai mari de 2.500 m.p. în limitele lor naturale. Art. 1 din Codul Silvic rămâne o schemă pentru restul Codul Silvic. Se năruie formalismul biurocratic ce făcea din vaste arhive și publicațiuni la Monitorul Oficial, șarada supunerii pădurilor la regimul silvic.

La al doilea capitol al legii, se constată cu satisfacție abrogarea din art. 2 Cod Silvic a „Regulamentului de exploatare", cum și faimoasa lui *„Revoluție tranzitorie"* care a lichidat capitalul normal de exploatare.

Rămâne ca element de planificare pe durata revoluției normale, numai amenajamentul prescris de art. 2 din Legea de apărare a patrimoniului forestier, întocmit în spiritul art. 3 Cod Silvic: în urma unui studiu amănunțit al circumstanțelor fizice și economice ale pădurii, etc. Evident, el va fi bazat pe un echilibru între posibilitate (capacitate) și creșterea anuală a capitalului lemnos, în vederea continuității exploatărilor, produselor principale și îndrumării pădurii, către starea normală, precum și asigurarea regenerării astfel ca speciile de valoare, proprii regiunii, să fie în proporție majoră.

Patrimoniul nostru forestier, cu o suprafață de 6.326.856 ha a produs în ultimul timp abia 1,96 m. c. pe an și ha adică 12.403.000 m. c. anual.

Producția repartizată la populația țării de aproximativ 16.212.000 locuitori, ne dă o repartiție de 0,77 m. c. anual pe cap de locuitor.

In centrul și vestul Europei, consumul pe cap de locuitor, este în medie de 1,30 m. c., deși acolo consumul în lemn de foc și construcție e mai redus. Apoi, natalitatea acelor popoare este scăzută. Familia are în mediu 4—5 membri față de a noastră cu 6 membri; la noi pe fiecare an peste un sfert de milion de suflete noi, își cer dreptul la viață.

Restrângându-ne nevoile în lemn de lucru și de foc la cota de mai sus, ne-ar trebui 21.000.000 m. c. lemn. Dacă acest consum putea fi normal în trecut, astăzi este depășit:

a) De nevoile refacerii gospodăriilor ruinate de războiu;

b) Prin creșterea anuală și progresivă a populației;

c) Prin nevoia îmbunătățirii condițiunilor de viață;

d) Din necesitatea de a avea o cantitate disponibilă de materie lemnoasă — brută ori prelucrată — pe care s'o putem schimba, împreună cu alte produse disponibile, prin export, cu diverse produse străine, necesare echilibrării economiei noastre naționale.

In consecință, ar trebui să depășim necesarul anual de 21.000.000 m. c. lemn de foc și lucru cu încă cca. 4.000.000 m. c., adică să ajungem la 25.000.000 m. c. anual.

Am prezentat aceste cifre, ca să fixăm idei; economicește avem însă imperativul de a îndruma materia primă — lemnul — către cea mai bună întrebuințare a ei: industrializarea, către care va trebui să îndrumăm chiar o bună parte din lemnul întrebuințat azi la cherestea.

Producția anuală atât de scăzută se datorește unui complex de cauze. Ne vom opri numai asupra rentabilității.

La pădurile Statului, ale celorlalte persoane juridice și ale colectivităților sunt încă suprafețe neexploatate, din cauza poziției lor înfundate, datorită lipsei posibilităților financiare de a le face rentabile, prin construirea mijloacelor de scoatere și transport.

La celelalte păduri, afară de Stat, lipsa rentabilității pădurilor înfundate — mai numeroase în suprafețe — este agravată de lipsa unei administrații tehnice, unitare și omogene, care coroborată cu insuficiența legilor trecute și mai ales prin amestecul desordonat, până la abusiv, al proprietarului și al altor elemente profitoare, au adus pădurile în situația de a produce sub 1,96 m.c. pe an și hectar.

1. Dar o exploatare rațională și rentabilă, nu se poate realiza decât *prin gruparea și amenajarea în comun a tuturor pădurilor, în mari entități economice.* Sensul art. 3 din lege este de a întruni eventualele serii de exploatare, astfel ca printr'o armonică participare a tuturor proprietarilor la cheltuelile de investițiuni de transport și eventualele industrializări, să se poată obține exploatări rentabile. Aceasta va aduce o respectabilă mărire a producției forestiere, căci:

a) *Se vor pune în exploatare,* în primele afectații, arboretele cele mai bogate în materie lemnoasă; concomitent, prin intensifi-

carea culturii pădurilor, se vor putea pregăti și celelalte păduri, cu arborete mai slabe, sau de valoare mai redusă din afectațiile următoare, ca să asigure și ele când vor ajunge în rând de exploatare, cel puțin aceiași producție pe an și hectar.

b) *Se va putea reduce procentul pierderilor de exploatare* dela 40% cât este astăzi, la cel normal de 5% la câmpie și până la 15% la munte, recoltându-se astfel integral produsele pădurilor.

c) *Se vor putea recolta* materialele ce vor rezulta din operațiuni culturale (curățiri și rărituri), cari azi nu se pot executa din lipsa mijloacelor de transport.

d) *Se vor putea produce*, sortimentele de lemn, necesare consumului de toate felurile.

e) *Se va putea converti* în codru multe păduri particulare.

f) *Se va raționaliza* consumul, reducându-se tăierile excepționale, cari diminuează continuu capitalul lemnos și se va ajunge să se utilizeze cărbunii de pământ și gazele, cari azi se risipesc inutil, cruțând anual dela distrugere câteva milioane m. c., cari vor putea fi îndrumate la industrializare sau export.

După cum vedem accentul în lege se pune pe mărirea producțiunii. Materia primă — lemnul — va trebui realizată pe verticală, mărind treptat și stăruitor producția anuală până la maximum nostru staționat, adică la o medie de 5 m.c. pe an și hectar, adică în total la peste 31.500.000 m.c. anual.

Ca să putem ajunge dela 12.403.000 m.c. anual, la capacitatea reală de producție a solului forestier, pe lângă un program de producție bine calculat, îndestulător susținut din punct de vedere financiar și urmărit cu stăruință în executarea lui, avem nevoie de muncă fără preget.

Mai este nevoie ca acel program, care la păduri trebuie să lucreze intens și progresiv, de o organizare adequată. Noi vedem această organizare la exterior, bazată pe Serviciul Silvic Județean, reorganizat și transformat în Direcție Silvică Județeană, cu atribuțiuni largi de competință și deplină responsabiltiate. Aceasta, — având sub ordine Ocoalele mixte M. A. D., multiplicate până la plăși, controlând politica forestieră, chiar asupra unităților CAPS-ului, — va trebui să lucreze direct cu Ministerul, iar actualul Inspectorat silvic, degajat de administrație și lăsându-i numai controlul și îndrumarea, ar deveni foarte vaporos din punct de vedere administrativ.

Această nouă organizare pe lângă o recuperare a tehnicizării, difuzată azi excesiv și fără sens în administrații, pune capăt con-

flictului de atribuţiuni şi competinţe între organele Direcţiei Silvice şi ale Direcţiei P. P. J., care neseparându-se pe verticală — act de dispoziţie şi act de administraţie — îşi încălca atribuţiunle pe orizontală, putând pune în discuţie însăşi valabilitatea actelor ce se năşteau.

In centrală, înţelegem o Direcţie Generală cu câteva Direcţii, cu un foarte mic număr de personal care să se preocupe numai de probleme mari şi coordonări ale exteriorului. La Judeţ să se rezolve tot, cu controlul şi îndrumarea Inspectoratelor.

Deşi nu avem tradiţia şi conştiinţa forestieră necesară, au fost ani, când prin energice sforţări, nu s'au admis defrişări; dar au fost şi ani de recrudescenţă, ca de exemplu 1946, când pe lângă legalizarea defrişărilor a sute de hectare şi pulverizarea a sute de mii de hectare, peste norme şi crez forestier, s'a ajuns să se pună în discuţie stuctura întregei proprietăţi particulare.

Legea apărării patrimoniului forestier interzice orice defrişare, adică orice fel de afectare a solului unei alte culturi. Această interzicere trebuie înţeleasă în tot imperativul ei. Excepţiile sunt strict limitate; numai cu avizul conform al Consiliului tehnic şi cu facultatea de aprobare a Ministerului.

Accentul în lege se pune pe reîmpăduriri. Nu găsesc cuvinte ca să fac să se înţeleagă acest imperativ, *care trebuie să constituie problema cardinală, făclia, în jurul căreia trebuie să palpite grija tuturora.*

Impăduriri noui, reîmpăduriri, sau completări, accentuate în expunerea de motive a legii, se vor face conform art. 6, potrivit unui studiu întocmit în termen de un an dela publicarea legii, prin agenţii silvici ai Statului, devenind obligatoriu, îndată ce va fi aprobat şi comunicat de Ministerul Agriculturii şi Domeniilor.

Se poate naşte întrebarea: Oare amenajamentele nu prevedeau planuri de împădurire? Dece a mai fost nevoie să se vină cu acest articol special? S'a urmărit prin acest articol celeritatea. Să nu mai amânăm nimic, să devansăm amenajamentele cari pot îmbrăca perioade mai lungi de timp. Înţelegem să progresăm şi să efectuăm împăduririle, în cel mai scurt timp posibil, transformând ţara într'un imens şantier de împădurire.

Şefii Serviciilor silvice judeţene, fiecare în judeţele respective, au datoria să examineze fiecare pădure în limitele ei naturale, indiferent de persoana proprietarului, să aprecieze dacă producţia medie pe an şi hectar este cea corespunzătoare capacităţii de producţie a

solului. Avem datoria să se stabilească o primă urgenţă şi fără transsacţiuni să înceapă campania împăduririlor, chiar din această toamnă. A sta pasiv, pe lângă pădurile degradate de azi, ar însemna: să ne depărtăm de scopul legii *dreptatea şi pacea socială*, cu corolarul ei: perturbaţiuni economice şi slăbirea forţelor de rezistenţă naţională; să lăsăm totalitatea cetăţenilor ţării, care revendică mărirea producţiei pădurilor, constrânsă de incapacitatea şi neînţelegerea a câteva sute de mii de proprietari de pădure.

In mod operant, legea dă posibilităţi multiple şi drastice. Un proces-verbal, dresat conform art. 10 din lege, sancţionează proprietarul cu amenzi drastice, fără ca judecătorul să le poată reduce. Executarea împăduririlor se va face de noi în contul proprietarului, cu funcţionari controlaţi şi plătiţi de noi.

Măsuri similare cu diferite agravări sunt prescrise pentru ameliorarea terenurilor degradate şi pentru arendaşii păşunatului în golurile de munte.

Lichidarea inclavelor, a primit, în fine, o soluţie justă, care merge dela buna înţelegere — a cărei necesitate o apreciază Ministerul — până la exproprierea pentru cauză de utilitate publică, pe baza legii din 1864 cu modificările ulterioare.

Redresarea economiei forestiere nu mai atârnă astfel de proprietarii recalcitranţi, sau exploatatorii venali, ci numai de priceperea, destoinicia, propaganda în masa rurală şi înţelegerea de colaborare, pe care ţara o aşteaptă dela Corpul silvic.

Fărămiţarea pădurilor, cu peste 250.000 proprietari de azi, cu imposibilitatea economică de a gospodări proprietatea fiecăruia, nu era o chestiune nouă. La 1910, **Take Ionescu** combătând proectul de cod silvic a cerut ca împărţirea pădurilor în natură să nu fie permisă. **Const. Garoflid** în 1924 arată în „Argus", că îmbucătăţirea proprietăţii, pe seama folosinţii economice, înseamnă o retrogradare economică, iar *Charles Gide*, în „Tratat de economie politică", arată că pădurea serveşte ca exemplu clasic, pentru a evidenţia antagonismul între proprietatea individuală şi interesul general.

Cu toate că în toamna anului 1926 în Congresul AGIR-ului dela Cernăuţi, deputatul Ing. **M. P. Florescu** îşi lua angajamentul să propună Parlamentului o lege pentru interzicerea divizării proprietăţii forestiere, a trebuit să se aştepte încă 21 ani, pentruca aceasta să poată fi înfăptuită.

Cum operează împiedicarea divizării pădurilor, pe care art. 15 o opreşte rituos, se poate vedea din cuprinsul art. 16—23 prin instituirea unui drept de preemţiune în favoarea Statului şi prin multiple formalităţi introduse la vânzări.

Legea prevede dispoziţiuni pentru zăgăzuirea incendiilor de păduri, a căror proporţii catastrofale se cunosc an de an. Se ajunge la acest scop, printr'un mai logic şi adequat echilibru între infracţiune şi pedeapsă. Aci, represiunea şi-a accentuat caracterul ei exemplar şi intimidant. Poate nu este aşa ca în codul silvic brazilian (Crimes forestales), dar destul de drastică: muncă silnică dela *3—6 ani*, osebit de plata despăgubirilor necesare refacerii pădurilor arse.

O interesantă inovaţiune a legii o constituie paza pădurilor şi îndrumarea tehnică, care se face obligatoriu printr'o gamă întreagă de specialişti pe suprafeţe, anume determinate. Aceştia vor fi angajaţi în termen de 6 luni, dintre absolvenţii şcolilor existente, sau a celor ce se vor înfiinţa. In acest sens, Ministerul Agriculturii şi Domeniilor are un vast program studiat, pentru instruirea în câteva luni a unei întregi serii de cadre necesare şi o lege depusă în Parlament.

Personalul tehnic silvic va fi subordonat Şefului Serviciului Silvic Judeţean, în ceeace priveşte îndrumarea şi controlul — deci un ochiu mai atent — şi va avea aceleaşi atribuţiuni şi competinţe ca şi organele silvice ale Statului. Structural, personalul va fi încadrat în Statutul funcţionarilor publici şi salariat conform acelui Statut, plata făcându-se prin Serviciul Silvic Judeţean, cu sumele ce proprietarii sunt obligaţi a le consemna anticipat, la Administraţia Financiară respectivă.

Evident, prin această încadrare, legea a urmărit, soluţionarea problemei sub aspectul ei social, adică unificarea şi îmbunătăţirea treptată a condiţiunilor de viaţă a tuturor celor aflaţi în câmpul muncii forestiere.

Contractul colectiv de muncă din 1.XII.1945, modificat la 1.IV. 1947, uniformizează, tarifează, disciplinează şi umanizează — într'un cuvânt reglementează — munca în exploatările forestiere. Nouă ne revine sarcina să veghem să se aplice cu toată înţelegerea.

Nu e deajuns ca o ţară să aibă legi umanitare, trebue şi un control conştient şi riguros, din partea noastră, semnalând orice abatere ori de unde ar veni ea.

Din punct de vedere juridic, legea a căutat să realizeze simplitatea, asigurarea maximului de eficacitate, celeritatea şi preciziunea. Soluţiunile sunt comandate de experienţă, bun simţ şi realitate. Ele sunt juridiceşte justificate şi economiceşte necesare.

Desvoltarea dată legii patrimoniului forestier a fost înțeleasă să rămână în cadrul legilor de specialitate, urmărind realizările în termen scurt a planului-program.

Măsurile preconizate alcătuiesc uneori derogări dela principiile Codului Civil, dar aceste excepțiuni sunt inevitabile. Intreaga istorie a dreptului, ne arată că în împrejurări excepționale, s'au luat măsuri de excepție. De câte ori faptele sub presiunea lor, au spart zăgazurile dreptului comun, de atâtea ori s'a legiferat excepțional. Dealtfel, în economia proectului, constrângerile sunt facultative. Statul se subrogă în datoriile proprietarului, atunci când acesta amenință să exercite dreptul său în contra intereselor obștești.

Ca orice construcțiune omenească, legea nu poate fi perfectă, totuși o considerăm ca un instrument de vaste proporții, pe care aleșii țării dându-ni-l încrezători în mână, așteaptă dela ingeniozitatea, munca fără de preget și de toată ziua ale fiecăruia și dela dragostea noastră a tuturora, numai binele pădurilor românești. Să fim la înălțimea vremurilor de care vorbea d-l Ministru Traian Săvulescu. Să ținem făclia prestigiului Corpului nostru silvic, nepieritor, ca și permanența pădurilor în economia națională. Pădurea, pe lângă foloasele imateriale, e departe de a fi epuizat gama foloaselor materiale. Suntem o țară cu o populație de 4—5 ori mai rară ca Belgia. Atât trebuințele, cât și populația se vor înmulți. Lemnul va trebui să satisfacă noui nevoi, căci esența omenirii este veșnica neliniște și goana după ceva nou. Dorul de progres formează esența sufletului uman și cu cât viața e mai activă, cu atât suntem ma sus pe scara civilizației.

Ca încheiere, printr'o impresionantă paralelă, îmi vine în minte legenda morții lui Aristot, celebrul învățat al antichității, care după ce scrutase fenomenele naturii cu toate mijloacele pe care i le da știința de până atunci și cu toată setea unui spirit curios de a cunoaște, își plimba gândurile ultimelor lui zile, dealungul țărmului mării, frământat de ideia de a desprinde din valurile care-i mureau la picioare, taina fluxului și a refluxului. Tot înaintând spre adâncuri și-a găsit moartea, surprins de năvala apei. Dacă și-ar fi ridicat ochii spre cer, către înălțimi albastre, ar fi înțeles poate, ceeace știința de mai târziu a lămurit: că taina de el cercetată nu era în adâncuri, ci în pulsațiile atracțiunii dintre astre, care frământă și mână unele peste altele, valurile lipsite de viață.

La loi pour la défense du domaine forestier.

L'auteur du présent article — qui a collaboré à la rédaction de l'avant-projet de la dite loi — fait un exposé sur l'opportunité de la loi et de ses principes fondamentales.

La nouvelle loi est destinée d'être un instrument plus efficace pour la défense du domaine forestier roumain.

LEGEA PENTRU APĂRAREA PATRIMONIULUI FORESTIER

de Ing. N. ST. DUMITRESCU

Aspectul actual al pădurilor țării redă în mod fidel diferitele capitole ale istoriei schimbătoare a poporului român. Ultima sută de ani, epocă de prodigioasă desvoltare în toate domeniile de activitate, dar și de războaie, reforme și prefaceri sociale, a înscris în păduri urme de neșters. Marele progres înregistrat într'un veac de țara noastră nu a fost posibil — pentru condițiile dela noi — decât cu permanente și însemnate sacrificii din partea pădurilor. In special, în ultimii 25 de ani, acest proces de devastare a căpătat o deosebită amploare și el este în plină creștere; din nefericire nu ne putem da seama cu adevărat de proporțiile sale exacte, din lipsa unor ridicări statistice corespunzătoare. Cifra uluitoare de un milion ha păduri complet degradate, furnizată de oficialitate [1]), trebuie neapărat să ne îngrijoreze, cu atât mai mult cu cât ea nu reprezintă decât un aspect parțial al problemei.

Determinantele acestor stări de fapt sunt numeroase. Cele mai importante ne par a fi însă două: lipsa unei conștiințe forestiere în marea massă a populației și insuficiența reglementărilor forestiere având de scop conservarea pădurilor. Dacă însă formarea unei conștiințe forestiere este și o problemă de educație civică, asupra căreia nu se poate influența decât printr'o acțiune îndelungată, cea de a doua, crearea unui cadru legal corespunzător, stă în puterea forurilor superioare de a o rezolva neîntârziat.

O analiză cât de superficială — pe care n'o întreprindem aici — arată că actualul nostru Cod silvic nu mai corespunde noilor situații. Operă remarcabilă prin orânduirea materiei și prin dis-

1) Expunerea de motive a Legii pentru apărarea patrimoniului forestier.

poziţiunile sale destul de avansate, el rămâne totuşi expresia concepţiei economice liberale, dominante la acea vreme.

Codul silvic dela 1910, reglementând proprietatea particulară la lumina acestei concepţii, a dat putinţa interesului imediat al proprietarilor particulari de a se manifesta în mod supărător pentru interesele obşteşti, care consideră conservarea şi ameliorarea pădurilor de interes general nesfârşit superior. Doctrina modernă a revizuit dealtfel conceptul primitiv al dreptului de proprietate ca drept absolut şi i-a relevat caracterul său preponderent social, de a se exercita în funcţie de interesele colectivităţii (Duguit[2]), Josserand[3]).

Aplicarea Codului silvic este îngreunată şi de faptul că, între 1910 şi 1947, au apărut foarte numeroase legiuiri de completare (cca. 100), care fac ca unitatea întregului sistem juridic să sufere.

Din cele de mai sus, credem că rezultă oportunitatea creerii unui nou cadru legislativ, mai adecuat pentru îndrumarea economiei forestiere pe căi sănătoase. Pregătirea unei asemenea legiuiri fundamentale reclamă însă o perioadă de timp relativ îndelungată, precum şi o perspectivă sigură asupra orientărilor social-economice în viitor, condiţiuni pe care momentul actual nu le poate încă întruni.

Pe de altă parte, stadiul înaintat, în care se află procesul de distrugere al pădurilor ţării, impune o urgentă intervenţie pentru a se curma cu un ceas mai de vreme răul. In acest spirit şi cu aceste obiective a luat fiinţă Legea Nr. 204 pentru apărarea patrimoniului forestier[4]).

Legea cuprinde 36 articole, grupate în 7 capitole, corespunzătoare cu cele mai urgente pericole de care pădurea trebuie să fie apărată şi care au fost identificate de legiuitor ca atare. Ele sunt:

---

2) Proprietatea e o situaţie obiectivă, formată înainte de toate din datorii, care se impun proprietarilor (utilitatea publică) şi din oarecare prerogative, condiţionate de împlinirea acestor datorii (Duguit. — Traité de droit constitutionnel).

3) „Proprietarul poate să-şi pună prerogativele în slujba propriilor sale interese, cu condiţia să rămână în spiritul instituţiunii... din momentul în care ese, el abuzează, dirijând într'o direcţie falsă prerogativa cu care a fost investit în scopul unei folosinţe determinate; ... orice drept are o funcţiune dela care titularul său nu se poate sustrage decât comiţând un delict, care se numeşte „abuzul de drept". (Josserand L. — De l'esprit des droits et de leur rélativité, 2 vol., Paris, 1927).

4) Publ. în M. Of. Nr. 140/23.VI.1947 şi în broşura separată (Ministerul Agriculturii şi Domeniilor, Direcţia Indrumărilor Silvice — Legea Nr. 204...) — Bucureşti, 1947, 84 p.) cuprinzând şi instrucţiunile provizorii pentru aplicarea legii şi noua organizare a sectorului silvic.

I. Păduri supuse regimului silvic (art. 1); II. Apărarea contra tăierilor neregulate (art. 2—4); III. Apărarea contra despăduririlor (art. 5—14); IV. Apărarea contra fărămiţării pădurilor (art. 15—23); V. Apărarea contra incendierii pădurilor (art. 24—29); VI. Apărarea pădurilor contra infractorilor, paza, asistenţa tehnică silvică şi controlul (art. 30—32); VII. Dispoziţiuni finale şi tranzitorii (art. 33—36).

In cele de mai jos vom trece în revistă principalele dispoziţiuni ale legii.

Cap. I. *(Păduri supuse regimului silvic)*, prin art. 1, *extinde regimul silvic asupra tuturor pădurilor* actuale sau viitoare de pe teritoriul ţării, fără nici o altă formalitate.

Pădurea este definită ca orice suprafaţă mai mare de 2500 mp. acoperită de vegetaţie forestieră în limitele ei naturale.

Se constată că şi actualul legiuitor, ca şi cel din 1881 şi 1910, nu defineşte noţiunea de regim silvic, care, suficient de lămurită pentru silvicultori, ar fi fost util să fie precizată într'un text de lege pentru organele justiţiei.

Art. 1 are marele merit de a grupa într'un singur text şi sub un regim unic dispoziţiunile dreptului nostru pozitiv asupra regimului silvic [5]) şi regimului de protecţie [6]), care fiind răspândite într'o serie de legiuiri erau de dificilă aplicaţiune.

In cap. II, *apărarea contra tăierilor neregulate* (art. 2—4), se dispune:

— *Amenajarea tuturor pădurilor ţării în decurs de 4 ani.* Până la întocmirea amenajamentelor, exploatarea pădurilor se va putea face numai pe baza unor *studii provizorii de exploatare*, care vor păstra continuitatea tăierilor şi care urmează a fi întocmite până la 1.IV.1948.

— Amenajarea se va baza pe două principii: a) *continuitatea anuală de tăieri;* b) *gruparea pădurilor indiferent de proprietate pe unităţi economice:* grupe de păduri şi bazine de râuri, corespunzând seriilor normale, pe care art. 3 le fixează la min. 60 ha. pentru regiunile de crâng şi codru grădinărit şi min. 200 ha. pentru codru cu tăieri rase sau succesive.

---

5) Codul silvic 1910, art. 1; legea din 7.VII.1930, publ. în M. Of. Nr 148/7. VII.1930.

6) Legea pentru pădurile de protecţie (1935), art. 1; legea pentru pădurile necesare apărării naţionale (1935), art. 1, 6.

— *Executarea operațiunilor necesare în contul proprietarilor,* de către M. A. D., dacă aceștia nu întocmesc studiile provizorii până la 1.IV.1948, sau amenajamentele prescrise la art. 2, sau se abat dela prescripțiile acestora, pe baza constatărilor agenților silvici. Pentru recuperarea sumelor cheltuite, statul va avea privilegiul prevăzut de art. 317 al. 1 din Codul de procedură fiscală [7].

In această privință, Comisiunea de agricultură, păduri și domenii a Adunării Deputaților propusese modificarea textului în sensul ca recuperarea cheltuelilor să se facă prin „luarea în administrație a pădurilor respective, pe o perioadă de cel mult 10 ani". Fie că o asemenea prevedere a părut temerară [8], fie că n'a fost considerată oportună [9], Adunarea Deputaților n'a reținut această modificare și a votat legea în textul propus de Minister.

Nu putem trece fără a sublinia marele examen la care Corpul silvic este chemat să răspundă. Toate pădurile țării urmează a fi amenajate până la 23.VI.1951. Cunoaștem două precedente:

La 1843, Pravila pentru cruțarea pădurilor monastirești... prevedea la art. II: „Se dă o vade de 4 ani stăpânitorilor pădurilor.... de a măsura și a împărți pădurile în parcheturi regulate..." [10].

La 1881, Codicele silvic, în art. 6, dispunea: „Administrația Domeniilor va proceda la amenagiarea pădurilor supuse regimului silvic, pentru ca, cel mult până în termen de 15 ani... să fie amenagiate toate pădurile" [11].

Lipsind condițiile necesare, intențiile legislatorilor au rămas în trecut simple „pia desideria", fără aplicație și cu consecințe nefaste pentru economia silvică. De această dată condițiile sunt cu totul altele și depinde de conștiința profesională a silvicultorilor de a onora responsabilitatea ce le revine.

Cap. III, consacrat *apărării contra despăduririlor* (art. 5—14) cuprinde următoarele prevederi:

— *Interzicerea defrișărilor* cu excepția unor cazuri limitativ enumerate (7), când M. A. D. o poate autoriza în baza avizului conform al Consiliului tehnic al pădurilor.

---

7) Legea din 1 Aprilie 1942.

8) Cf. Avizul Nr. 160 din 25.IV.1947 al Consiliului Legislativ Secția III-a.

9) Dispoziții analoage există totuși și în alte țări. De ex.: Legea XIX din 1898 și Legea IV din 1935 din Ungaria (Lesenyi Fr. — Histoire et situation actuelle de la sylviculture hongroise. — Budapest, 1936, pp. 44—54).

10) Sabău V., Dr. — Evoluția economiei forestiere în România, 1946, pp. 505—506.

11) Lege — Codicele silvic — Bucuresci, 1896, p. 4.

In acest fel se abrogă expres (art. 36 L. A. P. F.) prevederile art. 12—14 C. S. și se orânduiește unitar materia răspândită în Codul silvic, Legea pentru pădurile necesare apărării naționale (art. 3) și Legea pentru pădurile de protecție (art. 6).

— *Lichidarea inclavelor din păduri*, prin instituirea obligației pentru proprietarii de păduri, precum și ai inclavelor, de a cere M. A. D.-ului, în termen de 1 an, autorizarea schimbului inclavelor cu alte terenuri agricole, de suprafețe egale, sau în caz de lipsă, prin defrișarea unor suprafețe egale la marginea pădurii. Terenurile astfel recuperate urmează a fi împădurite de proprietarul pădurii. In anume cazuri, Statul are dreptul de a proceda, potrivit legii de expropriere pentru cauză de utilitate publică, la exproprierea terenurilor ce fac obiectul schimbului.

Se dă în acest fel o soluție justă și curajoasă unei probleme dificile, care preocupă de multă vreme pe silvicultori [12]).

— *Reîmpădurirea tuturor suprafețelor exploatate în trecut și neregenerate* și a *suprafețelor defrișate în ultimii 3 ani*, fără avizul favorabil al Consiliului tehnic, potrivit unui *studiu de reîmpădurire*. Terenurile agricole aflate în interiorul pădurii urmează a fi împădurite în baza unui *studiu de împădurire*.

— *Obligativitatea ameliorării terenurilor degradate*, în termen de 4 ani, de către proprietarii respectivi, potrivit cu Legea ameliorării terenurilor degradate. M. A. D. pune la dispoziție în mod gratuit, materialul necesar și asistența tehnică, iar în caz de neexecutare în termen efectuează operațiunile necesare în contul proprietarilor.

Cap. IV, *apărarea contra fărămițării pădurilor* (art. 15—23), decretează:

— *Indivizibilitatea proprietății imobiliare forestiere*. In acest mod se extinde asupra întregii proprietăți forestiere măsurile luate asupra colectivităților prin două legi apărute în 1946 [13]).

— *Instituirea dreptului de preempțiune al Statului* la toate vânzările de bună voie sau silite (sol și arboret). Niciun „bun forestier" nu poate fi pus în vânzare dacă nu are amenajament aprobat;

---

12) Cf. Rev. Păd. pe 1938, pp. 391—414, ciclul „Problemele zilei".

13) Legea Nr. 570 pentru unele măsuri referitoare la drepturile moșnenilor, art. 6 (M. Of. Nr. 163/17.VII.1946).

Legea Nr. 1000 pentru unele măsuri urgente privitoare la organizarea și funcționarea colectivităților reglementate de Codul silvic, art. 6 (M. Of. Nr. 278 bis/30.XI.1946).

vânzarea către Stat se poate face chiar dacă pădurea nu este amenajată. Art. 18—23 reglementează în mod amănunțit procedura exercitării dreptului de preemțiune pentru vânzările voluntare și silite, precum și modalitatea finanțării operațiunilor de cumpărare de către B. N. R.

Prin dispozițiunile cap. V se organizează în mod foarte amănunțit *apărarea contra incendiilor* (art. 24—29). Prevederile aduc o precisă specializare a sancțiunilor în raport cu infracțiunile și sunt remarcabile prin severitatea lor pe deplin justificată, mergând, de ex. până la 10 ani muncă silnică pentru cel ce incendiază o pădure. Concepute la lumina tragicei experiențe din anul trecut, când zeci de mii hectare de pădure au fost pârjolite, noile dispozițiuni abrogă art. 12, 68—72 C. S. dovedite insuficiente.

Cap. VI, dedicat *apărării pădurilor contra infractorilor, pazei, asistenței tehnice silvice și controlului* (art. 30—32), pune bazele unei noi organizări a pazei și îndrumării pădurilor. Astfel se dispune:

— Paza pădurilor se face obligatoriu de pădurari sau gardieni forestieri, suprafața încredințată spre pază variind după regiune. Proprietarii de suprafețe mici urmează a se asocia în vederea asigurării pazei.

— Asistența tehnică silvică se va face obligatoriu cu personal recrutat din absolvenții școalelor silvice. Este obligatorie angajarea unui inginer pentru suprafețele de max. 6000 ha sau a unui subinginer pentru max. 3000 ha. Dacă, în termen de 6 luni, nu se găsesc specialiști pentru angajare, asistența tehnică se va executa de personalul de Stat.

— Personalul silvic angajat potrivit acestei legi este *subordonat șefului serviciului silvic județean* în ceeace privește îndrumarea și controlul.

Ultimul capitol (VIII), *dispoziții finale și tranzitorii*, conține o dispoziție importantă menită a determina o mai mare *celeritate* în judecarea unor infracțiuni silvice:

„Judecarea infracțiunilor din legea de față, atât în primă instanță cât și în apel, se va face *de urgență și cu precădere, fără a se putea acorda circumstanțe ușurătoare*" [14] (art. 33).

14) Facultate recunoscută instanțelor prin art. 59 C. s.

Din examenul legii, se constată că o însemnată cauză de degradare a pădurilor, *păşunatul,* nu a căpătat o nouă reglementare [15]).

Din declaraţiunile oficiale rezultă că nu s'a considerat oportună revenirea asupra acestei materii, la un moment în care, după 2 ani de secetă, problema furajelor era de o extremă acuitate. Păşunatul rămâne reglementat şi mai departe tot de art. 15—17 C. S.

Prin dispoziţiunile sale, legea de faţă creează — în principal — două serii de obligaţiuni:

In primul rând, ea implică pentru factorii de guvernare un program de acţiune imediată, cu corolarul său fonduri bugetare suficiente, pentru punerea în aplicare a obligaţiilor ce le revin prin lege, mai ales în materiile de mare urgenţă, cum ar fi de ex. amenajările, legate de anume termene, creearea de cadre pentru pază şi îndrumare, împăduririle, etc.

Unele fapte mai recente constitue o mărturie a ritmului nou imprimat în această direcţie de legea apărută [16]).

In al doilea rând, legea supune Corpul silvic la un examen sever la care acesta este chemat să-şi mărturisească pregătirea, voinţa şi puterea sa de realizare. Rezultatele acestui examen, precum şi al modului în care silvicultorii au înţeles să folosească ocazia ce li se oferă de a materializa idealurile lor de redresare a economiei forestiere se vor vedea în curând: data exactă este 23 Iunie 1951.

La loi Nr. 204 pour la défense du domaine forestier.

Le grand développement enregistré par la Roumanie moderne dans tous les domaines d'activité a eu cependant des répercussions douloureuses dans ses forêts. Le fonds forestier national a souffert des diminutions considérables en ce qui concerne la superficie boisée et la qualité des peuplements.

Une des causes de cette inquiétante situation est — d'après l'auteur de l'article — l'insuffisance des reglémentations forestières en vigueur, ayant le but de conserver et améliorer les forêts.

---

15) Păşunatul este reglementat în treacăt la art. 25, pct. c (incendii) şi art. 14 (despăduriri).

16) Dec. M. A. D. Nr. 937/946, referitoare la noua organizare a sectorului silvic din M. A. D. în 3 direcţii: Dir. îndrumărilor, Dir. tehnică, Dir. administrativă (Nepubl. în M. Of.; publ în broş. cit. pp. 75—77). — Dec. Nr. 994/947 prin care se modifică compunerea inspectoratelor silvice (M. Of. Nr. 159/15. VII.947).

Les dispositions du Code forestier roumain de 1910, conçu à la lumière des conceptions économiques libérales, ne correspondent plus aux actuelles réalités et aux transformations subies par le contenu du droit de propriété.

Pour remédier ces lacunes, on a promulgué la Loi 204 pour la défense du domaine forestier. Le législateur identifie ainsi les dangers qui menacent l'économie forestière roumaine: les coupes irrégulières, les défrichements, le morcellement de la propriété, les incendies, les délits et les infractions, l'insuffisance de la surveillance et de l'assistance technique forestière pour les propriétés privées.

Les plus importantes dispositions de la nouvelle loi sont:

— L'extension du régime forestier à toutes les forêts qui dépassent 0,25 ha en superficie.

— L'aménagement de toutes les forêts du pays, dans un délai de quatre ans, en les groupant, indifféremment de la situation de la propriété, en unités économiques: par groupes de forêts dans les régions de plaine et de basses collines et par bassins dans les hautes collines et en montagne.

— L'interdiction des défrichements, à l'exception de quelques cas limités (7).

— La liquidation des enclaves, par l'institution de l'obligation d'échange avec d'autres terrains agricoles.

— Le reboisement de toutes les superficies exploitées dans le passé et non régénérées jusqu'à présent.

— L'obligativité de l'amélioration des terrains dégradés.

— L'indivisibilité de la propriété immobilière forestière.

— L'institution du droit de préemption de l'Etat dans toutes les ventes de forêt (fond et superficie).

— L'organisation de la lutte contre les incendies par des sanctions sevères, menant jusqu'à dix ans de travaux forcés.

— L'organisation obligatoire de la surveillance de toutes les forêts privées par des gardes forestiers.

— L'engagement obligatoire du personnel specialisé: un ingénieur forestier pour toutes les forêts de max. 6000 ha ou un sous-ingénieur pour celles de max. 3000 ha., soumis au contrôle du chef du Service forestier départemental.

— L'abrogation des art. 2, 5 (aménagement des forêts), 12—14 (défrichements), 63—72 (incendies) de l'ancien Code forestier roumain de 1910, remplacées par les dispositions de la nouvelle loi.

La nouvelle loi este destinée d'être un instrument plus efficace mis à la disposition de l'administration forestière pour diriger — à côté du Code forestier de 1910, qui reste toujours en vigueur — l'action de redressement de l'économie forestière roumaine.

V Â N Ă T O A R E

LEGEA PENTRU ORGANIZAREA ECONOMIEI VÂNATULUI

de inginer silvic VASILE COTTA

La un interval de o jumătate de an, ne este dat să semnalăm apariţia unei alte legi privitoare la Economia vânătorească dela noi. Intr'adevăr, nu de mult ne-am ocupat de art. 3 aliniatul g din legea de organizare a Casei Pădurilor Statului [1]), iar acum vom examina o lege cu caracter pur cinegetic, care se ocupă de toate sectoarele vânătoreşti. Este vorba de *legea Nr. 231 pentru organizarea economiei vânatului* [2]).

Se ştie că legea pentru protecţia vânatului şi reglementarea vânătoarei datează din anul 1921. In intervalul de 25 de ani, economia vânătorească românească a evoluat, aşa încât altele sunt, azi, nevoile ei. Pe de altă parte, în lipsa unui regulament, legea a fost explicată printr'o mulţime de deciziuni ministeriale, aşa încât consultarea ei era dificilă pentru organele de aplicare. Se simţea, deci, nevoia unei legi noui care să cuprindă, într'un singur text, toate dispoziţiunile necesare azi. Nu discutăm acum dacă nu era mai bine ca, date fiind schimbările radicale de ordin economic şi social prin care trece Ţara, întocmirea unei legi noui să fi fost amânată până la data când reformele importante în curs se vor fi cristalizat, ci, ne mărginim să constatăm că avem o lege nouă. Vom examina această lege, privind-o prin prisma intereselor generale vânătoreşti şi apoi vom scoate în evidenţă ceea ce aduce ea nou pentru sectorul silvic.

I. *Caracteristicile generale ale legii.*

a) In privinţa *dreptului de proprietate asupra vânatului*, legea, prin art. 1, aduce un lucru nou, declarând că dreptul de vânătoare aparţine Statului. Totuşi, în art. 15 alinitul 4 se vorbeşte despre darea în arendă a acestui drept, „în beneficiul propritarilor funciari",

---

1) Vasile Cotta: Legea de organizare a Casei Pădurilor şi vânătoarea. Revista Pădurilor No. 11—12/1946.

2) Monit. Of. Nr. 154 din 9 Iulie 1947.

iar prin aliniatul penultim al aceluiași articol, lasă chiar administrarea vânatului în seama unor instituțiuni proprietare, cu administrație silvică proprie. Este deci un desacord între cele două dispoziții ale legii, desacord care se explică prin modificările aduse proiectului de lege, în ultimul moment, în comisiunea Camerei Deputaților, când n'a mai fost timp suficient pentru a pune de acord textul vechiu cu efectul unei modificări de ordin principial. Impresia noastră este că, totuși, intenționea legiuitorului n'a fost să treacă dreptul de proprietate asupra Statului, ci numai să-și asigure administrarea și valorificarea prin organele sale, venitul însă rămânând proprietarului.

b) *La formarea terenurilor de vânătoare*, este o deosebire mare față de legea veche. Azi, suprafața maximă a unui teren de vânătoare de sine stătător este de 500 ha la șes și dealuri și de 2500 ha la munte, față de 100, respectiv 1000, din legea veche. In consecință, toate terenurile mai mici de 500 respectiv 2500 din raza administrativă a unei comune, indiferent de ramura de cultură și de natura proprietarului, se contopesc într'o singură unitate și se dau în arendă în bloc, de către Direcțiunea Economiei Vânatului. In proiectul depus la Cameră, suprafața terenului de șes și deal a fost de 300 ha, majorarea la 500 făcându-se în comisiunea Camerei.

c) *Arendarea dreptului de vânătoare*. In legea din 1921, terenurile de vânătoare independente (de peste 100 și 1000 ha), erau date în arendă de către proprietarii respectivi, fie ei persoane fizice sau juridice. Prin legea nouă, însă, dreptul de a da în arendă este trecut asupra Direcțiunii Economiei Vânatului. Excepție se face numai cu proprietățile membrilor familiei regale, ale Domeniilor Coroanei, ale C. A. P. S. și ale altor instituțiuni cu administrație silvică proprie recunoscută de M. A. D.

Termenul de arendare este de 15 ani pentru terenurile care conțin cerbi și capre negre și de 10 ani pentru celelalte.

Pentru a evita acapararea de mari suprafețe de către un singur arendaș, legea limitează întinderea de terenuri de vânătoare pe care o poate lua în arendă aceeași persoană fizică, societate de vânătoare sau „asociație vremelnică" (art. 22).

d) *Comisiunea specială de arbitraj*, înființată prin art. 60, este o instanță chemată să judece rapid, în primul rând litigiile rezultate din aplicarea contractelor de arendare. Sub regimul legii vechi de vânătoare, rezilierea unui contract, prin instanțele comune, dura ani întregi. Legea nouă ar putea aduce o mare ușurare în această privință,

dacă noua instanță va lucra rapid și obiectiv, deoarece ea se pronunță în primă și ultimă instanță asupra litigiilor rezultate din aplicarea contractelor.

e) *Societăți de vânătoare pe plasă. Preferința acordată societăților de vânătoare la arendarea de terenuri.* Prin art. 42, se impune formarea unei singure societăți de vânătoare într'o plasă, iar dacă azi ar exista mai multe, ele trebuie să fuzioneze în termen de 90 zile. Numai în mod excepțional se permite funcționarea unei a doua societăți în aceeași plasă. Aceste societăți unice de plasă sunt favorizate și în comparație cu societățile din orașe, ultimele neputând lua în arendă decât maximum 15% din suprafața terenurilor unei alte plăși decât aceea în care se găsesc. Consecința practică va fi o deplasare a vânătorilor din orașe spre societățile de plasă, cum de altfel probabil a fost și intențiunea legiuitorului, spre a se strânge legăturile dintre orășean și sătean. Numărul arendașilor persoane fizice va scădea mult față de trecut.

f) *Diverse.* Pedepsele pentru infracțiunile la legea vânatului sunt mult înăsprite.

Organele onorifice din serviciul exterior, care au funcționat de câțiva ani încoace numai pe bază de decizii ministeriale, sunt acum recunoscute prin text de lege. Astfel, avem: administrator de vânătoare al județului, inspector de vânătoare al plășii, agent de vânătoare, consilieri de vânătoare pentru administrația centrală și comisiunea de vânătoare județeană.

Legea de care ne ocupăm mai aduce și alte lucruri noui față de trecut. Ne-am mărginit însă la ceea ce ni-s'a părut esențial.

II. *Dispoziținni care interesează mai de aproape Economia Forestieră.*

a) *Formarea terenurilor de vânătoare și arendarea lor.* După cum am menționat la punctul I/c de mai sus, arendarea dreptului de a vâna în pădurile statului administrate de Casa Pădurilor, precum și în alte păduri cu administrație silvică proprie recunoscută de M. A. D., este lăsată în atribuțiunea administrațiilor silvice respective. Dar, faptul că suprafața minimă a unui teren de vânătoare de sine stătător este de 500 ha la câmpie și deal și de 2500 ha la munte, însemnează că toate pădurile cu o suprafață mai mică decât cifrele de mai sus ies de sub administrația silvică și se înglobează în terenul comunal. Faptul acesta n'ar constitui nici un rău dacă terenul co-

munal ar fi bine păzit. Experienţa a dovedit însă că în vreme ce pădurea tot se mai bucura de oarecare îngrijire, dacă nu din partea arendaşului, cel puţin din aceea a personalului silvic, câmpul adesea rămânea fără de nici o pază. Ne exprimăm temerea că majorarea suprafeţei terenului de vânătoare dela 100 la 500 ha la câmpie va constitui un regres. Noi am stăruit — fără rezultat — ca majorarea să se facă numai până la 200 ha. In câmpul pustiit de braconaj, pădurile bine păzite erau un loc de refugiu, din care se mai revărsa ceva vânat şi asupra câmpiei.

b) *Rezervarea unei suprafeţe de 12% din întinderea pădurilor Ocoalelor silvice ca teren de vânătoare pentru personalul silvic.*

Prin această dispoziţiune, s'a făcut un act de dreptate faţă de slujitorii pădurilor. De acum înainte, fiecare va putea vâna în cuprinsul Ocolului unde face serviciu. Ocoalele silvice însă au datoria de a face din aceste păduri, terenuri de vânătoare cu adevărat model, sub raportul îngrijirii lor. De remarcat că reprezentanţii sectorului silvic au ceruţ rezervarea cotei de 12% la toate Ocoalele de păduri proprietatea persoanelor juridice. S'a admis însă numai la instituţiunile cu administraţie silvică proprie.

c) *Valorificarea în regie a vânatului* este admisă numai pe proprietăţile persoanelor juridice şi se poate extinde pe o suprafaţă de cel mult 10% din întinderea pe care o are proprietara respectivă, în întreaga ţară. Regia mai este îngrădită şi prin alte mijloace. Ne exprimăm îndoiala dacă s'a făcut bine aplicându-se aceste îngrădiri. In cursul aplicării legii se va vedea. După părerea noastră, regia constitue unul din mijloacele de a face accesibilă vânătoare de vânat mare şi persoanelor cu venituri modeste. Am arătat acest lucru în alt articol [3]).

d) *Alte dispoziţiuni legale care interesează îndeosebi sectorul silvic.*

— Se lasă posibilitatea de a se rezerva, pe seama I. C. E. F., păduri în scopul efectuării de studii şi cercetări. Deasemenea, pentru terenuri didactice de vânătoare la şcolile silvice. (Art. 26).

— Elevii şcolilor silvice de orice grad, când fac aplicaţiuni de vânătoare pe teren, sub conducerea profesorilor, sunt scutiţi de permisul de vânătoare. Dacă vor să vâneze singuri, în oricare parte a

3) V. Cotta: Ce înţelegem prin ocrotirea şi valorificarea în regie a vânatului. „Carpaţii" Nr. 2/1947.

ţării, aceşti elevi pot obţine permise cu o reducere de 75%. (Art. 29). In vechea lege, vânătoarea sub formă de aplicaţiuni nu era reglementată, iar reducerea la permise era numai de 50%.

—Prin limitarea numărului societăţilor de vânătoare, unele societăţi „A. V. I. S." din provincie vor trebui să fuzioneze.

— Agenţii silvici pot instrumenta în caz de infracţiuni la legea vânatului, comise în regiunile în care ei au atribuţiuni de serviciu. In caz de flagrant-delict, procesele verbale ale agenţilor silvici fac dovadă până la înscrierea în fals. In caz de nedovedire a falsului, se va deschide, din oficiu, acţiune publică contra celui ce s'a înscris în fals. (Art. 36 şi 52).

— Dintre cei 9 membri de drept ai Consiliului Superior al Vânătoarei trei sunt şefi de instituţii silvice: C. A. P. S., P. P. J. şi Direcţia silvică. (Art. 57).

— In fine, aliniatul g al art. 3 din legea Nr. 904 pentru organizarea Casei Pădurilor este abrogat. (Art. 66). Prin acest aliniat se da C. A. P. S.-ului administrarea vânatului şi a pescuitului din pădurile sale. Dacă privitor la vânat aceste dispoziţiuni din legea Caps. au fost înlocuite cu cele din legea economiei vânatului, — cele referitoare la pescuit au fost abrogate fără să se fi pus ceva în loc. Poate, la midificarea legii pescuitului în apele de munte, să se umple acest gol.

*

Elaborarea proiectului de lege de care ne-am ocupat a început în anul 1942, din iniţiativa şi sub conducerea Dir. Ec. Vân. La început, din comisiunea care întocmea proiectul au făcut parte şi câţiva reprezentanţi ai sectorului forestier. In a doua parte a lucrărilor însă ei n-au mai fost invitaţi şi nu au ştiut ce conţine proiectul. Cu câteva luni în urmă, când proiectul era depus la Consiliul Legislativ, constatându-se că revendicările juste ale sectorului forestier nu erau cuprinse în proiect, printr'o acţiune comună a şefilor de instituţiuni silvice la conducerea M. A. D. şi prin înţelegerea arătată de această conducere, au fost introduse în text dispoziţiunile de care ne-am ocupat mai sus. Mai mult nu s'a putut face.

Legea nu cuprinde tot ceeace s'a cerut prin presă, moţiuni şi memorii, în decurs de două decenii. Totuşi în ce priveşte pădurile statului este un mare progres faţă de perioada 1921—1946. Dacă nu s'a

obținut mai mult, vina nu este numai a împrejurărilor, ci și a noastră, deoarece, în lipsa unor atribuțiuni în materie de vânătoare, am neglijat acest sector de activitate. Depinde de vrednicia noastră, ca să dovedim, prin fapte, lumii vânătorești, utilitatea administrațiilor silvice în promovarea vânatului, încât la o modificare a legii, atribuțiunile să ne fie lărgite.

Deocamdată facem constatarea că s'a încheiat — sperăm — o epocă agitată pentru obținerea unor drepturi și începe o eră constructivă. Este de datoria noastră a tuturor să uităm tot ce ne-a despărțit în trecut și să lucrăm din toate puterile pentru promovarea economiei cinegetice. Cel ce scrie aceste rânduri, adeseori, în trecut, a criticat anumite stări de lucruri în ce privește vânătoarea, declarând că nu există un climat favorabil pentru colaborarea dintre silvicutori și vânători. Azi, după ce avem noua lege, același om declară, cu aceeași convingere, că tot ce putem face mai bun acum în interesul pădurilor și al corpului este să colaborăm cu toată sinceritatea, evitând orice cauză de neînțelegere,

La nouvelle loi roumaine sur la chasse.

On expose les principales dispositions de la nouvelle loi roumaine sur la chasse, votée par la Chambre des Députés en Juillet 1947.

AVIZ

Institutul de Cercetări Forestiere al României roagă pe cititorii care posedă Analele ICEF, în special, volumele I și IV și se pot dispensa de aceste exemplare, să le doneze Institutului sau să le vândă, pentru a se putea completa colecțiile Institutelor de Cercetări științifice din străinătate sau din țară.

Ofertele sau trimiterile se vor adresa Direcțiunii ICEF, Bul. Regele Mihai I, Nr. 55, București, II.

C R O N I C A

CRONICA INTERNĂ

Pădurea şi turismul.

Este titlul interesantei conferinţe ţinută de d-l Prof. *M. Drăcea* în ziua de 31 Martie a. c. sub auspiciile Asociaţiei turistice „Plaiuri Româneşti" a studenţilor în geografie dela Universitatea din Bucureşti, în amfiteatrul de Geografie dela Universitatea din Bucureşti.

In prima parte a expunerei, d-l Prof. M. Drăcea prezintă pădurea în legătură cu omul şi preocupările acestuia în diferite domenii de activitate, apoi influenţele acesteia asupra mediului înconjurător.

Intreg complexul de factori, naturali şi artificiali, şi de preocupări şi manifestări care vin în atingere cu pădurea şi produsele ei, sau se desvoltă în ambianţa sau sfera de influenţă a acesteia, conferenţiarul îl numeşte *„lumea silvică"*. In această parte a conferinţei, autorul face o admirabilă şi seducătoare prezentare a lumei silvice.

In parte a doua, conferenţiarul, trecând la legătura dintre pădure şi turism, arată care este importanţa pădurei pentru desvoltarea turismului prin aspectul ei majestos şi peisagiul pe care îl prezintă ochiului drumeţului, prin misterele pe care i le desvăluie la fiecare pas şi prin bogăţia de cunoştinţe pe care acesta le poate culege dela lumea silvică.

Prin câteva exemple, bine alese şi minunat expuse, conferenţiarul îndeamnă tineretul să-şi petreacă timpul liber — duminicile, sărbătorile şi concediile — odihnindu-se în afara oraşelor, făcând drumeţie pentru a-şi cunoaşte ţara şi poporul cu întregul ansamblul lor de obiceiuri şi frumuseţi naturale.

In încheiere, autorul îndemnând tineretul român la drum, arată că nu numai prin documente istorice se justifică dreptul de stăpânire al pământului ţării, ci prin cunoaşterea cât mai amănunţită a acestui pământ. Dreptul de stăpânitori ai acestui pământ, afirmă conferenţiarul, este al acelora care îl calcă, care umblă pe el şi care îl cunosc.

Conferinţa a fost urmată de un film turistic documentar, cu scene din viaţa ţăranului român, şi de proiecţiuni în colori reprezentând colţuri turistice din România fotografiate de d-l Arhitect Petit.

Ion Lupe

Problemele actuale ale economiei forestiere.

La 16 Mai a. c., în sala A.G.I.R., a conferenţiat d-l *Prof. C. C. Georgescu*, despre „Problemele actuale ale economiei forestiere".

D-sa începe cu constatarea că economia forestieră ocupă ca importanţă locul al treilea, după agricultură şi petrol, în cadrul economiei naţionale, iar

în împrejurările actualelor obligaţiuni de Stat, locul al doilea. Cu toate acestea evoluţia sa suferă şi nu înregistrează progresele aşteptate. Determinantele acestei situaţiuni sunt:

a) necunoaşterea problemelor fundamentale ale pădurilor de către opinia publică, care în genere posedă cunoştinţe vagi şi sumare despre foloasele pădurilor;

b) atitudinea omului faţă de pădure oglindită prin folosirea abuzivă şi întâmplătoare a bunurilor forestiere, de pe urma căreia pădurea suferă neîncetate degradări (delicte, păşunat, etc.).

c) lipsa unui cadru de autonomie pentru economia forestieră, care să considere pădurea ca un organism a cărui bună stare să constitue un scop în sine.

La baza unei politici forestiere luminate trebue să se găsească informaţia clară şi precisă, al cărei izvor se află în statistica economiei forestiere. O asemenea lucrare ne lipseşte până în prezent.

Datele folosite în mod obişnuit sunt fie inexacte fie necorespunzătoare cu actuala situaţie de fapt. De ex. în suprafaţa păduroasă a ţării de 6.300.000 ha sunt trecute şi suprafeţe care nu contează efectiv în producţia forestieră (terenuri degradate, păduri inaccesibile, arborete în perioada de aşteptare, etc.).

Examinând repartiţia pădurilor după natura proprietăţii, d-sa constată că Statul deţine 25%, diferite persoane juridice 42% şi diferiţi proprietari particulari 33%. Marea majoritate a pădurilor particulare şi o parte însemnată din cele ale persoanelor juridice sunt folosite în mod barbar, iar starea în care se află legitimează o urgentă intervenţie din partea Statului, care să oprească procesul de fărâmiţare a proprietăţii particulare şi să întrunească mai multe proprietăţi într'o singură unitate economică de producţie.

Lipsa unei statistici apare mai evidentă în domeniul stabilirii *quantumului producţiei*. Cifrele care se dau în mod obişnuit — rezultate pe cale aritmetică dintr'o simplă înmulţire a creşterii cu suprafaţa — au la bază premiza unui capital — lemn normal şi a unei succesiuni normale de clase de vârstă, elemente care nu se găsesc decât rareori în pădurile româneşti. In acest mod s'a ajuns la următoarele cifre: 3,3 milioane m³ lemn de lucru şi 8—10 mil. m³ lemn de foc.

In realitate, în perioada 1900—1940, s'a recoltat o *cantitate dublă* de material lemnos. De pe urma acestor tăieri abuzive înregistrăm azi următoarele consecinţe:

— epuizarea pădurilor de răşinoase şi dispariţia ţării noastre dintre ţările exportatoare de răşinoase;

— epuizarea materialelor lemnoase aflate în pădurile din jurul centrelor populate;

— extinderea excesivă a crângurilor în pădurile de stejar;

— dispariţia pădurilor în regiunile de şes.

Industria forestieră este obligată să ţină seamă de noile condiţiuni de producţie ale pădurilor noastre şi pentru a preîntâmpina criza, care va surveni la stabilirea unui regim normal de tăieri, ea va trebui să introducă procedee de lucru raţionale şi să se specializeze în raport cu creşterea anuală a pădurilor înconjurătoare.

Dintre ramurile industriei forestiere, cea a cherestelei — industrie primitivă cu redus coeficient de industrializare — este cu mult cea mai importantă.

Nu posedăm încă o statistică completă a acestei industrii. O ridicare statistică întreprinsă recent de organele MAD, OLEMN şi ASIFOR indică existenţa a 1140 gatere, cu o capacitate de debitare de 5 mil. m^3 lemn, adică cu 100% mai mult decât producţia normală a ţării, şi a 1420 fierăstraie ţărăneşti, cu o capacitate de debitare de 300.000 m^3, care prin modul rudimentar de lucru şi prin felul de alimentare cu material, provenit în mare parte din tăieri în delict, constitue un grav pericol.

Conferenţiarul preconizează luarea unor măsuri de raţionalizare şi ameliorare a condiţiilor de producţie pentru industria de cherestrea, dintre care citäm:

— trecerea de la fabricaţia cherestelei de răşinoase la aceea a cherestelei de foioase (stejar şi mai ales fag);

— obţinerea la sortare a unui procent cât mai mare de lemn de lucru, în detrimentul lemnului de foc;

— înlocuirea utilajului uzat, care lucrează neeconomic şi cauzează pierderi însemnate.

D-sa închee interesanta conferinţă, în care a făcut cunoscute auditorului o parte din realităţile dureroase şi, pentru unii, surprinzătoare ale economiei forestiere, punând în lumină funcţia socială ce revine industriei forestiere, care prin prezenţa în regiunile de deal şi munte determină prosperitatea populaţiei locale şi trebue să devină un factor activ de ridicare a nivelului de viaţă al ţărănimii.

N. St. Dumitrescu

ACUM 50 DE ANI

COMEMORARE

In toamna 1947 se împlinesc 50 de ani dela moartea a doi fruntaşi ai forestierilor români, care s'au remarcat în activitatea didactică, pe teren şi în publicistica profesională: *N. R. Danilescu* şi *G. Stătescu*. Ambii Nancy-eni, profesori la şcoala specială de silvicultură, membri ai comitetului de redacţie la „Revista Pădurilor", organizatori şi susţinători ai manifestaţiunilor culturale ale societăţii „Progresul Silvic" (conferinţele de iarnă şi adunările generale anuale), N. R. Danilescu şi G. Stătescu şi-au înscris numele în istoria corpului silvic român. Tomurile Revistei Pădurilor pe primii zece ani sunt o mărturie a activităţii lor literare-ştiinţifice, în cadrul cărora au abordat toate genurile, dela studii la informaţii, toate cu scopul de a ridica standardul spiritual al corpului, pentru o mai raţională cultură a pădurilor şi o încadrare corespunzătoare importanţei reale a economiei forestiere în economia generală a ţării. Ei au iubit pădurea, au cinstit Corpul Silvic şi au luptat pentru un viitor mai bun al acestei categorii de intelectuali şi profesionişti, apărători ai interesului

colectiv. In istoria silviculturii românești, N. R. Danilescu și G. Stătescu ilustrează o epocă eroică. La o jumătate de secol dela moartea lor se cuvine să le închinăm și aci un gând pios de recunoștință și recunoaștere a meritelor. Ei au luptat pentru noi. Numele lor se pronunță cu respect. In fapta lor să găsim un îndemn, o încurajare în apărarea și ridicarea patrimoniului forestier național, gândindu-ne că dificultățile timpurilor nu erau, poate, mai mici decât cele de acum, mai ales, că ceea ce numim azi „opinie publică" în materie de păduri „conștiință forestieră", erau noțiuni încă fără circulație. N. R. Danilescu și G. Stătescu au murit tineri și în plină activitate. Viața le-a fost o continuă încordare pentru realizarea unui ideal: mai binele pădurilor și al Corpului. Generațiile tinere au o datorie de onoare de a le cunoaște faptele și a le cinsti memoria.

T. Bălănică

CRONICA EXTERNĂ

OLANDA FORESTIERĂ

Lecturile și școala ne învățaseră că Olandezii sunt un popor de marinari și fermieri, iubitori de flori (celebrele lalele) și constructori de diguri, cu ajutorul cărora, prin muncă acerbă, cuceriseră, din mare, terenuri pentru cultura agricolă. O broșură *) trimisă recent Soc. „Progresul Silvic" ni-i prezintă pe olandezi și ca silvicultori.

Cu titlul de informare și pentru orientarea colegilor noștri, redăm câteva date din această rezumată și inteligent închegată monografie.

Suprafața pădurilor din Olanda, după datele din 1941, se ridică la 249.900 ha (după Agenda forestieră Stinghe & Sburlan, 255.000 ha), repartizată astfel: 173.000 ha rășinoase, 28.400 codru de foioase, restul crâng și răchitării. Procentual exprimate, această suprafață reprezintă 7.6% din suprafața totală a țării. Provinciile cele mai împădurite sunt Gelderland și Utrecht cu resp. 15,7% și 12,3%. Procentul minim este în prov. Groningen, care nu are decât 0,3% păduri. Cunoscând aceste cifre, înțelegem de ce în Olanda și plantațiunile dealungul șoselelor sunt considerate ca importante pentru producția lemnului. Dacă se însumează liniar, pe un singur rând, aceste plantațiuni sunt evaluate la 48.000 km. Comparativ cu celelalte țări europene, Olanda se clasează printre cele mai sărace în lemn, și anume, între Danemarca cu 8,1% și Anglia cu 5,4%.

Aceste cifre, în afară de importanța lor statistic-economică, își capătă o valoare deosebită când sunt privite și istoric-evolutiv. In adevăr, în 1833, suprafața acoperită cu păduri era de 169.000 ha, din care 32.000 ha rășinoase și 137.000 ha foioase (codru, crâng și răchitării). In decurs de un secol, suprafața forestieră a crescut cu 81.000 ha, adică 48%. Fără a diserta în glose tardive pe această temă, trebue să recunoaștem că se prezintă un interesant exemplu, dacă ne gândim la țara noastră, unde pădurile au regresat până în zilele noastre. Cu drept cuvânt, trebue să-l reținem pentru capitolul vrednicia unui popor, spiritul de gospodărie și prevedere evident și poziția economiei

*) Forestry in The Netherlands and the State Forest Service.

forestiere într'o țară, care trăește în fond din marinărie și comerțul produselor de peste mări.

Mai menționăm că variația suprafeței păduroase s'a făcut prin creșterea suprafeței cu rășinoase (dela 32.000 la 173.400 ha) în timp ce foioasele au scăzut dela 137.000 la 76.400 ha. La această variație în suprafață este de remarcat o variație în natura terenurilor ocupate de pădure, în sensul că pădurea a fost transplantată, dacă putem zice așa, deplasată, de pe terenurile fertile, transformate în terenuri arabile și fâneață, pe terenurile sterile improprii unei culturi agricole. In sfârșit, o variație, în cursul anilor, este înregistrată și în natura proprietății. Acum câteva decenii, proprietatea particulară forestieră marca 81%; astăzi se înregistrează numai cu 65%. In schimb, statul și comunele care aveau 8%, sunt azi în posesia a 30% din suprafața păduroasă, etc.

In ceeace privește producția: cei 8 milioane locuitori ai Olandei obțin din păduri și plantațiile de pe lângă șosele, circa 3/4 milioane m.c. La necesarul lor din timp normal, trebuiau să aducă 5 milioane m.c. prin import (din Suedia, Finlanda, Rusia, Polonia, etc.). Cifrele acestea își au și ele importanța lor verificată în decursul celor două războae mondiale, când transporturile maritime pentru lemne au fost practic sistate. Ca și în Anglia, s'a simțit sever lipsa lemnului. De aci, marea atenție acordată producției indigene, în două forme: a o mări și a o impune pe piața internă (căci nu era apreciată). Produsele principale le oferă pinul silvestru, plasat ca pari de mină (circa 125.000 m.c.) stâlpi de telegraf, întrebuințări fermiere și grădinării, în lucrări de drenaje, canalizări, araci, etc. Stejarul pedunculat, gorunul și fagul merg ca lemn de construcție și cherestea. Ulmul, în industria căruțăriei și trăsurilor. Plopul (circa 100.000 m.c.) ocupă un loc particular în confecționarea încălțămintei de lemn (saboți) și în dimensiuni mici în industria chibriturilor. Trunchii frumoși sunt folosiți în industria placajelor. Se acordă o atenție crescândă plopilor, care și-au dovedit întrebuințări multiple în timpul războiului. Speciile mai cultivate sunt: Populus deltoides Marsch. var. missouriensis Henry și plopi canadieni, hibrizi între speciile europene și americane. Se cultivă pe lângă lacuri, șanțuri, între proprietățile agricole, dealungul drumurilor, etc. Frasinul, deși prețuit, e rar întâlnit în păduri. Ulmul este pe cale de dispariție din peisajul olandez, din cauza ciupercei Ceratostomella (Ophiostoma, Graphium) ulmi.

Despre un serviciu forestier al Statului începe a se vorbi abia în 1899. O activitate mai remarcabilă se observă în ultimile două decenii. De reținut, din preocupările mari, particulare, în afară de cele general-valabile pentru forestierii din toată lumea, notăm: campania pentru combaterea boalei ulmului, statistica suprafețelor distruse de război și a terenurilor sterile, deosebita grijă în procurarea semințelor și întreținerea pepinierelor și plantațiunilor, supravegherea, respectarea peisajului forestier, frumusețea țării, asistența technică pentru plantațiunile dealungul drumurilor, reîmpădurirea suprafețelor distruse de război, activitatea de îndrumare a opiniei publice prin publicațiuni, tablouri murale, întreținerea și funcționarea unui muzeu silvic. Incă în stare de proect este constituirea unui Arboretum național, în scop științific.

Administrativ, serviciul silvic este încadrat în Ministerul Agriculturii, Pescăriilor și Alimentației (Aprovizionării). Conducerea serviciului este încredințată unui director asistat de trei inspectori. Reședința serviciului este în

Utrecht. Unitățile exterioare, ca și la noi, sunt ocoalele cu câte 6.000—15.000 ha, împărțite pe brigăzi.

Invățământul silvic academic este încadrat la Universitatea Agricolă din Wageningen. Institutul de cercetări forestiere este în acelaș oraș și este considerat o ramură a Universității. Pentru experimentări pe teren este afectat cantonul Oestereg din apropierea orașului Wageningen. Deosebit de activitatea Institutului, cercetări științifice se fac și la Universitatea Agricolă în laboratorul de genetică (studii asupra hibridării plopilor), în lab. de fitopatologie (studii asupra inamicilor speciilor forestiere), în lab. de biologie (studii asupra insectelor). Studiile efectuate se publică în următoarele periodice: Analele Universității Agricole, Revista silvică Olandeză, Revista Companiei Olandeze pentru exploatarea terenurilor necultivate, Revista pentru studiul boalelor plantelor.

Ne oprim aci cu informațiunile. Ar mai fi fost de adăogat date în legătură cu legislația forestieră, cu conducerea și regenerarea arboretelor, împădurirea terenurilor sterile, fixarea nisipurilor sburătoare și plantarea dunelor. Menționăm numai că se dă o deosebită atențiune răriturilor în etajul dominat, că pentru ameliorarea solului și arboretelor, se introduc sub masiv pe cale de semănături și plantațiuni foioase (Quercus rubra, Prunus serotina, Fagus silvatica și chiar Castanea sativa, în afară de stejarii autohtoni), că îngrășămintele sunt folosite adesea în primii ani, etc. In ceeace privește fixarea nisipurilor, este remarcat că se practică întâi o arătură, apoi nisipurile sunt acoperite cu bălăriile cosite.. Plantațiunile se fac cu pin silvestru, austriac, corsican, maritim. Uneori și cu foioase. In ceea ce privește dunele, problema e mai complicată din cauza vânturilor sărate dinspre mare și a prezenței ierburilor mai înrădăcinate cum este Corynephorus.

In concluzie, reținem, din această monografie, interesul mare pe care istoria recentă l-a impus poporului olandez pentru economia forestieră, activitatea intensă pentru mărirea suprafeței păduroase, îngrijirea peisajului forestier și pentru a avea o silvicultură autohtonă, ca și străduința de a face cunoscută această situație pe cale de publicații monografice, redactate într'o limbă cu o circulație mai mare decât cea proprie. Credem că este un exemplu mai mult, pentru a ne gândi din timp la Congresul mondial de silvicultură din 1950, unde va trebui să prezentăm situația și realizările economiei forestiere românești sub toate aspectele ei.

T. Bălănică

● **Exploatări de păduri în Canada.**

Pentru forestierii noștri, obișnuiți azi cu tăieri rase pe suprafețe de cel mult 30—40 hectare, modul cum e organizată o exploatare „în stil american", care parcurg uneori mii de hectare în cursul unui singur an, prezintă de sigur mai mult un interes cu caracter documentar. Totuși, nu sunt prea depărtate zilele din trecutul economiei noastre silvice, când tăierile rase pe 500—1000 ha anual erau și la noi destul de obișnuite. In 1928, un inginer polonez care tocmai vizitase exploatările Soc. „Carpatina" ne întreba cu uimire, cum de se mai permit la noi, — el zicea, în plin centrul Europei, — asemenea procedee de lucru „coloniale". Dar, ceea ce a fost aparține trecutului și viitorul

nu va mai cunoaşte la noi asemenea desfăşurări de forţe, în acţiunea de „valorificare" a pădurilor, acţiune care lua foarte dese ori aspectul unei devastări a acestora.

In America, ţara resurselor nelimitate, exploatările de păduri se extind de regulă pe domenii neîntrerupte de zeci şi sute de mii de hectare, iar organizarea lucrului se face după toate regulele unei exploatări în mare şi a unei diviziuni raţionale a muncii. Centrul activităţii în materie de producţia lemnului se află acum în Canada şi anume în Columbia britanică, provincie care produce singură 50% din cantitatea totală de material lemnos extras din pădurile acestei ţări.

In Canada sezonul tăierilor de arbori începe în ultimele zile de toamnă şi durează până primăvara. Din primele zile reci ale toamnei, echipe de tăietori se îndreaptă către pădurea, unde se va desfăşura activitatea lor „înfrigurată", tot timpul iernii. Cea dintâi preocupare a acestor colonişti, în singuratecele locuri unde sunt transplantaţi, este să stabilească o colonie, un „camp". In acest scop ei încep îndată să aleagă o apă curgătoare, unde doboară un număr de arbori şi crează o poiană. Aici ei îşi construiesc cabanele necesare adăpostirii şi celorlalte necesităţi ale vieţii zilnice. O clădire mai mare serveşte de locuinţă oamenilor. De jur împrejurul pereţilor se amenajează paturi de dormit, dispuse uneori pe 2—3 rânduri în înălţime. Campamentul cuprinde totdeauna şi un cazino, la care este ataşată o bucătărie enormă; o altă clădire serveşte de birou şefului de echipă, iar un magasin, bine aprovizionat cu grămezi de scule de lucru, impermeabile, pături, flanele şi haine de lână, căciuli, bocanci şi conserve de toate soiurile stă la dispoziţia lucrătorilor, în tot timpul perioadei de activitate, în adâncul codrilor.

Indată ce „tabăra" a fost amenajată încep lungile zile de muncă, în timpul cărora oamenii nu fac altceva, de dimineaţă până seara, decât să doboare giganticii arbori ai Munţilor Stâncoşi. Tăietorii se servesc în acest scop, atât de secure, cât şi de fierăstraie de mână. Folosirea maşinilor de doborît cu lanţ nu e prea frecventă, din cauza dimensiunilor mari ale trunchilor, care ar necesita maşini prea grele. Adese ori ei sunt nevoiţi să construiască schele în jurul acestor uriaşi arbori, pentru a putea manipula mai cu spor toporul şi joagărul.

Munca este dură şi cere oamenilor o cheltuială mare de forţă, de dibăcie şi de rezistenţă, dar viaţa în plin aer, în pădurile canadiene este sănătoasă şi străbătută de un oarecare suflu de romantism.

Intreaga tabără este în picioare încă înainte de ivirea zorilor, astfel că la răsăritul soarelui oamenii au şi luat gustarea de dimineaţă şi sunt pe drum către sectorul unde au de lucrat. Arborii de doborît şi anume numai cei sănătoşi şi cu lemn de bună calitate — fiindcă ceilalţi sunt lăsaţi să putrezească pe loc — sunt însemnaţi dinante de echipe de taxatori şi amenajişti, prin cioplituri adânci, făcute să nu-şi strice trunchiul în cădere şi să nu rămână aninaţi sau să deterioreze arborii vecini. In acest scop, crestătura cu securea se face totdeauna către direcţia în care trebuie să cadă trunchiul. Arborele căzut este curăţit îndată de crengi şi dacă trebuie secţionat în buşteni de fabrică, trunchiul său este măsurat şi împărţit în bucăţi de lungimile dorite.

Metodele de transport ale buștenilor la fabricile de cherestea depind de poziția șantierului de lucru, adică a parchetului exploatat. Când există în apropiere ape cu debit suficient, unul din mijloacele preferate este plutitul liber sau sălbatec, de la pădure până la fabrica situată pe malul apei. Bineînțeles, în timpul lungilor ierni canadiene plutitul nu poate fi practicat, toate apele curgătoare fiind înghețate. Această perioadă de timp este însă utilizată pentru aducerea (scoaterea) lemnelor din pădure până la malul apei. Indată după topirea gheților, râul își ia funcția de transportor al lemnelor. Cărate iute de curentul apei, buștenii ajung curând la destinație, bine înțeles dacă nu se interpun obstacole în calea lor. Destul de frecvent aceste râuri prezintă sinuozități și strâmtori (chei), în care buștenii se îngrămădesc și blochează trecerea, formând plăghii (zahate). Oamenii special însărcinați cu supravegherea plutitului trebuie să intervină prompt, altfel se pot produce inundații păgubitoare în aval și în orice caz au loc pierderi importante în materialul transportat.

Cu toate precauțiunile ce se iau asemenea îngrămădiri de lemne se întâmplă inevitabil, din timp în timp, necesitând intervenția imediată, prin măsuri energice. Odinioară aceste „depanaj" era executat de un om curajos, care sărind de pe un buștean pe altul, căuta să afle, cu ajutorul unei cângi cu coadă lungă, lemnul care forma „cheia" plăghiei. Acest lucrător purta ghete cu grife, pentru a se putea menține pe suprafețele netezi și ude ale buștenilor și cerea, în orice caz o deosebită iscusință. Odată descoperită piesa care era cauza îngrămădirii, omul o apuca voinicește cu cangea, o împingea cu putere și apoi fugea să-și reia cursa lor, de astă dată cu viteză mult mai mare, cauzată de apa strânsă în acel loc. Această degajare a plăghiilor era o muncă foarte primejdioasă și nu rare ori lucrătorul care se hazarda să o execute plătea cu viața un pas greșit sau un moment de neatenție.

Reperarea punctului unde se găsea trunchiul „chee" necesita adese ori cercetarea amănunțită a unei echipe întregi de lucrători, timp de ore sau chiar de zile întregi.

Astăzi acest procedeu periculos a fost părăsit cu totul și înlocuit cu un sistem mai simplu și mai eficace: Dacă nu se reușește desfacerea ușoară cu cângile, lucrătorii pun câteva cartușe de dinamită în punctele cele mai încâlcite, aprind fitilul și se depărtează în grabă spre maluri. Explozia se produce imediat, țăndări de lemn zboară în aer și dacă s'au plasat cartușele bine, grămada de bușteni se desface de la sine și pornește fără întârziere la vale.

O altă metodă de transport constă în legarea trunchilor în plute uriașe, pe care lucrătorii își construiesc și o cabană, însoțind transportul până la fabrică, situată uneori la zeci de kilometri. Unele din aceste plante ating până la 120 m lungime și 20 m lărgime. Conducerea lor este o operație deosebit de grea și se face de către echipe alcătuite din 20—30 lucrători, prevăzuți cu prajini, lopeți și cârme de tot felul.

S'ar putea crede, că e ușor de a lega laolaltă miile de trunchi de arbori, în plute capabile a rezista isbiturilor de pe parcursul râului. Unii din acești trunchi au însă grosimi colosale, mergând până la 4—5 m, diametru astfel că manipularea lor în vederea alcătuirii plutei nu e o operație ușoară, chiar pe apă.

E adevărat, că traiectele parcurse de plute tind să devină azi din ce în ce mai scurte, pentru că există tendința de a se construi fabricile de cherestea cât mai aproape de masivele păduroase de exploatat. Aceasta nu rezolvă însă decât parțial pericolele legate de transportul prin plutit al lemnelor pe cursurile torențiale, cu cascade și cu cotituri colțuroase, ale râurilor canadiene.

Trunchii proveniți din pădurile depărtate de cursuri de apă sunt adesea transportați prin târâre în șirag, cu ajutorul tractoarelor, operație care se face numai iarna. Pentru ușurința transportului, drumurile parcurse sunt udate în fiecare zi cu apă, pentru ca ghiața care se formează să înlesnească alunecarea. Când transporturile de iarnă nu sunt posibile, se construiesc căi ferate, iar trunchii se încarcă pe boghiuri cu scaun învârtitor. In regiunile accidentate se face uz și de jilipuri de pământ sau de lemn, iar în văi se recurge la transportul pe canale cu apă, în condițiuni similare celor din Europa. Bineînțeles, dimensiunile tuturor acestor instalații de transport sunt mult mai mari decât cele uzitate în Europa din cauza grosimilor uriașe ale trunchilor de arbori din pădurile virgine americane.

Pentru transportul pe uscat s'au înființat numeroase întreprinderi, care dispun de o vastă rețea de căi ferate înguste, construite special pentru exploatările forestiere.

Trunchii de arbori sunt apropiați în depozite și manipulați la încărcare și descărcare, exclusiv cu ajutorul macaralelor cu aburi, pe fiecare pereche de boghiuri punându-se de regulă câte un singur buștean gros sau 2—3 mai subțiri.

D. Sburlan

CINEGETICĂ

■ **Momente grele pentru vânatul Țării.**

Am mai spus-o și o repetăm: la munte cauzele împuținării vânatului mare sunt lupii și armele de tip militar deținute ilegal de săteni; la câmpie, pe lângă braconaj, aceste cauze sunt: păşunatul în păduri și câinii, care însoțesc turmele sau hoinăresc singuri. Nu ignorăm greutățile mari și numeroase pe care proprietarii și arendașii terenurilor de vânătoare le întâmpină. Ele sunt reale și cunoscute. Ceeace însă vrem să subliniem, aici, cu toată tăria, este că, dintre doi oameni puși să lucreze în *situații la fel de grele*, unul, zbătându-se, reușește să reducă pagubele în mod considerabil, iar altul, comod din fire, stă cu brațele încrucișate, invocând greutățile, ori de câte ori i se cere socoteală. Numeroasele exemple pe rare le cunoaștem, ne îndreptățesc să facem această afirmație. Așa dar, dacă vânatul se macină, în 50% din cazuri nu numai împrejurările sunt cauza, ci și oamenii puși să chiverniséască acest bun. In fața greutăților, mulți desarmează, deși, printr'un efort, situația poate fi salvată. Facem și pe această cale apel, la toți cei care vor citi aceste rânduri, să-și încordeze puterile pentru apărarea unui bun de care noi ne-am bucurat și pe care — prin vednicia noastră

— trebuie să-i lăsăm urmaşilor, dacă nu cum l'am primit, cel puţin într'o astfel de stare ca să poată fi refăcut. Salvarea vânatului din păduri prin paza contra braconajului, a păşunatului, a lupilor şi a câinilor fără stăpân nu necesită — în cazul administraţiilor silvice — decât neînsemnate sacrificii de bani; se cere tragere de inimă şi pricepere. (135).

■ **Legea pentru organizarea economiei vânatului.**

In altă parte a acestei reviste, ne ocupăm mai pe larg de noua lege a vânătoarei, apărută în *Monit. Of. Nr. 154* din Iulie 1947. In cadrul acestei cronici, ne mărginim să o semnalăm numai. Legea este bună, cum bune au fost şi sunt multe legi, la noi. Efectul ei însă va depinde de modul de aplicare. Să sperăm că ea va fi un instrument eficace pentru redresarea economiei vânătoreşti greu încercate în această perioadă postbelică. (136).

■ **Legea pentru portul şi vânzarea armelor de foc.**

După legea vânătoarei, o altă lege de importanţă mare pentru vânătorime a fost votată în sesiunea de primăvară a Adunării Deputaţilor: este legea pentru portul şi vânzarea armelor de foc *(M. Of. Nr. 134 din 16 Iunie 1947)*. După cum este firesc, legea are un capitol destinat armelor de vânătoare. Iată părţile care ne interesează mai de aproape: 1) permisele de port armă vor fi eliberate de Prefectura Poliţiei, în Capitală, şi de Inspectoratele regionale de Poliţie, în provincie. Aceasta, chiar şi sub stare de asediu. După legea veche, permisele erau eliberate de Prefecturile de judeţ în timp de pace şi de autorităţile militare, sub durata stării de asediu. 2) In privinţa armelor de serviciu ale personalului de pază, regimul nu este cu nimic îndulcit faţă de legea veche. Se aşteaptă regulamentul. 3) Se umple un gol al vechii legi, reglementându-se portul armelor de vânătoare de către elevii şcolilor silvice, pe durata cât fac aplicaţiuni sub conducerea profesorilor. 4) Sancţiunile pentru deţinerea ilegală de arme sunt mult înăsprite. Dacă ele vor avea ca efect o reducere a armelor deţinute clandestin, din cauza cărora vânatul, în deosebi cel mare, se macină, — se va aduce un mare serviciu vânătoarei. 5) Persoanele cărora li s'a retras permisele de port armă îşi vor putea vinde armele în termen de 60 zile. (137).

■ **Fondul de pescuit Râul Mare-Făina pus la dispoziţia pescarilor sportivi.**

Nu toţi pescarii sportivi au posibilitatea de a lua în arendă şi de a suporta cheltuelile administrării unui fond de pescuit de păstrăvi. Nimănui însă nu trebuie să i-se ia prilejul de a putea practica acest minunat sport. Casa Pădurilor Statului a făcut, în acest an, un bun început şi în această privinţă, punând la dispoziţia pescarilor sportivi fondul său de pescuit Râul Mare — Făina, pendinte de Ocolul silvic Valea Râului, jud. Maramureş. In schimbul unei sume neînsemnate, pescarii corecţi vor avea posibilitatea să se distreze pe un fond bine populat cu păstrăvi şi lipani. Amatorilor le stau la dispoziţie şi camerile oficiale şi calea ferată forestieră Caps, care merge dealungul văii. Autorizaţiile de pescuit se obţin la Ocolul silvic Valea Râului cu sediul în com. Vişeul de sus. (138).

■ **Paznic de pădure şi paznic de vânat„ două ocupaţiuni distincte?**

In bugetul unui teren de vânătoare, 50—80% din totalul cheltuelilor îl reprezintă rubrica „pază". Datorită grelei situaţii economice în care se găseşte ţara şi a nevoilor ei de refacere, încă mulţi ani de aci înainte, vom fi nevoiţi să facem economii sângeroase. Va fi greu, deci, vânătorimii să suporte cheltueli mari vânătoreşti. Totuşi, adese ori, auzim vorbindu-se, ba, citim chiar în revistele cinegetice, afirmaţiuni despre existenţa a două profesiuni: una de paznic al pădurii şi alta de paznic al vânatului, „profesiuni chemate să se ajute reciproc".

Nu credem că este în interesul fiecărui vânător în parte şi mai ales al economiei ţării, ca pe aceeaşi potecă de munte să se plimbe, în acelaşi timp, doi oameni: unul care păzeşte pădurea de furturi de lemne şi de păşunat şi altul care poartă de grijă vânatului. Pădurea este o unitate biologică şi economică. Mult mai firesc ni se pare ca acelaşi om să păzească şi pădurea şi vânatul. Altfel, se face risipă. Dacă aparatul forestier de teren nu este peste tot locul bine organizat şi nu face şi paza vânatului aşa cum ar trebui, — vinovat nu este principiul unificării pazei, ci aplicarea lui. Acest aparat trebuie pus la punct. Întrezărim momentul când pădurarul va fi un funcţionar bine plătit, bine hrănit, bine îmbrăcat, — având locuinţă chiar în pădure; va fi degajat de sarcina exploatărilor şi nu va avea altă atribuţiune decât paza şi cultura pădurilor, inclusiv a vânatului. Aşa cer şi interesele pădurii şi ale vânatului. (139).

■ **Colaborare între CAPS şi Institutul de Cercetări Piscicole al României.**

In această perioadă de refacere a apelor de munte secătuite de păstrăvi, semnalăm cu plăcere colaborarea dintre Casa Pădurilor Statului şi Institutul de Cercetări Piscicole al României. Institutul este organul suprem de concepţie şi îndrumare, iar C. A. P. S. reprezintă, pentru regiunea de munte, aproape singurul organ care are posibilitatea să lucreze efectiv la repopularea apelor de păstrăvi. Cele două instituţii, deci, se completează. In acest an, colaborarea dintre ele s'a realizat prin analize chimice şi biologice ale apelor de păstrăvi, prin trimiterea de specialişti la unele Ocoale silvice ca să colaboreze cu şefii de Ocoale la construirea de păstrăvării, iar pentru toamnă se proiectează un curs de două săptămâni, care se va ţine la o păstrăvărie şi la care vor lua parte brigadieri silvici şi pădurari din toate regiunile ţării. (140).

■ **Asociaţia „Molda" a amatorilor de câini de vânătoare.**

In luna Mai 1947, a luat fiinţă, în com. Făget, jud. Severin, asociaţia „Molda". Scopul ei este definit astfel:

„a) Gruparea amatorilor şi prăsitorilor de câini de vânătoare, spre a dirija prăsirea astfel ca să fie folositoare Statului, respectiv economiei naţionale.

b) Inlesnirea prăsirii câinilor de rassă.

c) Aprovizionarea membrilor cu câini de rassă.

d) Indrumarea membrilor Asociaţiei în vederea utilizării în mod coordonat cu principiile vânătoarei corecte.

e) Cultivarea camaraderiei dintre membri, netezind diferenţele sociale şi de limbă ce ar exista între ei şi propagând procedeele colective, în interesul înfăptuirii programului Asociaţiei".

Inițiatorul și conducătorul ales al asociației este cunoscutul vânător, scriitor cinegetic și om de inimă, D-l C. A. V. Popescu. Urăm Asociației „Molda" viață lungă și activitate rodnică. (141).

Vasile Cotta

LEGISLATIVĂ

● **Legi și decizii de interes forestier.**

Continuăm [1]) publicarea indicatorului cronologic al legilor și deciziilor de interes forestier, înserând în acest număr dispozițiunile legale apărute în intervalul 1 Ianuarie—30 Iunie 1947.

In semestrul de care ne ocupăm, nu au apărut decât foarte puține legiuiri, abandonându-se procedura legiferării prin decrete-legi, ca o consecință a normalizării vieții noastre legislative prin revenirea la regimul parlamentar.

Activitatea forurilor superioare pentru o nouă îndrumare a economiei forestiere, prin creearea unui cadru juridic corespunzător noilor stări de fapt, a continuat totuși în acelaș ritm susținut și este probabil ca în viitorul apropiat să fim în măsură a înregistra rezultatele acestei activități.

1 Ianuarie—30 Iunie 1947.

1) Decizia Nr. 271.902 a Ministerului de Finanțe prin care se diminuează pe ex. 1946/47, **coeficientul de rentabilitate** pentru „distileriile de lemn" dela 8% la 6% (M. Of. Nr. 25/31.I.1947).

2) Decizia Nr. 2223 a M. A. D.-ului pentru fixarea **epocilor de vânătoare**, pe anul vânătoresc 1946/47, pentru toate speciile de vânat (M. Of. Nr. 65/19. III.1947).

3) Decizia Nr. 443/947 a M. A. D. pentru autorizarea **păşunatului** vitelor în pădurile tuturor categoriilor de proprietari (M. Of. Nr. 69/24.III.1947).

4) Decizia Nr. 23814/947 a Ministerului de Finanțe privitoare la majorarea **tarifelor publicațiilor** pentru amenajamente de păduri (M. Of. Nr. 83/9. IV.1947).

5) Decizia Nr. 1181/947 a Ministerului Economiei Naționale pentru fixarea **prețurilor maximale** de vânzare la consumul intern al lemnului rotund și cherestelei de rășinoase, fag și stejar și al lemnului de foioase necesar fabricației celulozei (M. Of. Nr. 83/9.IV.1947).

6) Decizia Nr. 1200/947 a Min. Ec. Naț. referitoare la fixarea **salariilor muncitorilor de pădure** dela toate exploatările, ale plutașilor, etc. (M. Of. Nr. 84 bis/10.IV.1947).

7) Decizia Nr. 1201/947 a Min. Ec. Naț. referitoare la fixarea tarifelor pentru descărcarea sau încărcarea mărfurilor în gări, magazii, etc. (M. Of. Nr. 84 bis/10.IV.1947).

1) Cf. Revista Pădurilor — 1946 — Nr. 9—10, pp. 164—168 și Nr. 11—12, pp. 252—256.

8) Decizia Nr. 1229/947 a Min. Ec. Naţ. referitoare la **preţul maximal al lemnelor de foc** (M. Of. Nr. 86/16.IV.1947).

9) Decizia Nr. 1235/947 a Min. Ec. Naţ. pentru fixarea **preţurilor produselor obţinute prin distilarea lemnului** (M. Of. Nr. 86/16.IV.1947).

10) Decizia Nr. 130/947 pentru **amnistierea infracţiunilor** prevăzute de Codul silvic, săvârşite până la 6.III.1947. Se exceptează infracţiunile prevăzute de Codul silvic în art. 7, 12 al. 1, 13 şi 14, în ceeace priveşte pe proprietarii pădurilor particulare cu o suprafaţă mai mare de 5 ha, art. 71 şi 73 (M. Of. Nr. 90/21.IV.1947).

11) Decizia Nr. 623/947 a M. A. D. referitoare la limitarea **obligativităţii recoltării de coaje** pentru industria tăbăcăriei, prevăzută de legea Nr. 343/944 (M. Of. Nr. 90/21.IV.1947).

12) Decizia Nr. 251.675/947 a Min. de Finanţe privitoare la fixarea **coeficienţilor de rentabilitate.** Grupa VII se referă la Industria şi Comerţul lemnului (M. Of. Nr. 103/7.V.1947).

13) Decizia Nr. 691/947 a M. A. D. referitoare la administrarea **păşunilor comunale** situate în regiunile de deal şi munte (M. Of. Nr. 104/8.V.1947).

14) Decizia Nr. 4196/947 a Min. Ind. şi Com. referitoare la **raţionarea consumului lemnelor de foc** şi la obligaţiile proprietarilor, exploatatorilor sau producătorilor de lemne de foc pentru anii forestieri 1946/47 şi 1947/48 (M. Of. Nr. 110/16.V.1947).

15) Legea Nr. 173/947 pentru **reorganizarea Institutului de Cercetări Forestiere al României** (M. Of. Nr. 125/5.VI.1947; republ. în M. Of. Nr. 128/9. VI.1947).

16) Decizia Nr. 818/947 a M. A. D. referitoare la obligaţiunile proprietarilor de păduri în ceeace priveşte **exploatare în anul forestier 1947/48.** (M. Of. Nr. 125/5.VI.1947).

17) Legea Nr. 189/947 pentru înfiinţarea şi funcţionarea **Oficiilor industriale** (M. Of. Nr. 129/10.VI.947).

18) Decizia Nr. 835/947 a M. A. D. referitoare la majorarea preţului de arendare a **păşunilor de pe golurile de munte,** pe anul 1947/48 (M. Of. Nr. 129/10.VI.947).

19) Legea Nr. 190/947 pentru **portul şi vânzarea armelor de foc** (M. Of. Nr. 134/10.VI.947).

20) Decizia Nr. 1272/947 a Min. Ind. şi Com. prin care se fixează **preţurile maximale de vânzare pentru coaja de stejar,** salcie şi colţani. (M. Of. Nr. 137/19.VI.947).

21) Decizia Nr. 2502/947 a M. A. D. privitoare la stabilirea **tarifului pentru analizele de seminţe forestiere,** făcute de ICEF. (M. Of. Nr. 138/20. VI.1947).

22) Legea Nr. 203/947 pentru **reglementarea circulaţiei** şi stabilirea regimului juridic al **imobilelor agricole.** Din „Comisiile de autorizare" fac parte şi Directorul Direcţiei Regimului Silvic (art. 17) şi Şeful Serviciului Silvic Judeţean (art. 18). Art. 46 enumeră şi pe **pădurari** printre persoanele „mici funcţionari rurali", care pot dobândi bunuri agricole (M. Of. Nr. 140/23.VI.947).

23) **Legea Nr. 204/947 pentru apărarea patrimoniului forestier** (M. Of. Nr. 140/23.VI.947).

N. St. Dumitrescu

R E C E N Z I I

CĂRȚI

GEORGE RUSU: *Introducere în dreptul silvic*, 1944. Pucioasa, Tip. Al. Onceanu, 28 p.

Este în tradiția acestei rubrici de a prezenta lucrările cele mai recente. Facem de această dată excepție pentru o lucrare care, deși apărută mai de mult, nu a fost încă semnalată în publicistica noastră. Având se pare o foarte restrânsă circulație, ea riscă astfel să fie omisă din bibliografia lucrărilor de drept silvic, de altfel destul de puțin bogată.

Începând printr'o situare a dreptului silvic, în raport cu cele două ramuri ale dreptului: dreptul public și dreptul privat, autorul îi fixează poziția în cadrul dreptului privat ca ramură a dreptului civil. Se relevă apoi un aspect modern al dreptului de a se specializa și diferențiia după ramurile economiei naționale: agricultura, industria etc.

Respingând teoria care privește dreptul silvic ca o secțiune a celui agrar, autorul încearcă să demonstreze autonomia dreptului silvic, examinând pe rând felul în care acesta răspunde condițiilor de autonomie: 1) materie vastă; 2) doctrină omogenă, dominată de principii generale proprii materiei; 3) metodă proprie.

In legătură cu punctul 2) se vorbește despre regimul silvic, despre proprietatea forestieră și restricțiile aduse dreptului de proprietate având în vedere caracterul său social, despre procesul de producție forestieră privit la lumina principiului conservării pădurilor, despre dreptul penal silvic, despre dreptul administrativ silvic, etc.

Autorul conchide pentru realizarea în fapt a acestei autonomii pe două căi: a) pe cale legislativă „prin încadrarea tuturor normelor de drept silvic într'un singur cod sau, după părerea noastră, în 5—6 legi strâns legate, prin atenta și completa separare a materiilor ce reglementează"; b) pe cale științifică, prin „adunarea și sistematizarea întregului material al dreptului silvic, într'un tratat".

La fine, autorul prezintă o tablă de materii a unui asemenea tratat.

Lucrarea d-lui Rusu reprezintă o cercetare preliminară și ca atare pot fi scuzate unele deficiențe, cum ar fi unele lipsuri în orânduirea logică a materiei. Ea este totuși interesantă deoarece ne face cunoscut punctul de vedere al unui jurist în soluționarea unora din problemele pe care le ridică teoria generală a dreptului silvic.

N. St. Dumitrescu

DEMETRESCU C. ILIE, Ing. Dr.: *Curs de Economie și Politică forestieră.* Editura Politehnicei, București, 1946, 216 p. (curs litografiat).

Volumul de față cuprinde o primă parte a prelegerilor pe care d-l Ing. Dr. I. C. Demetrescu, profesor la Școala Politehnică din București, la catedra de

Administrație, Economie și Politică forestieră, le face studenților Facultății de Silvicultură.

La această catedră se predau trei discipline, al căror domeniu științific este perfect autonom: economia forestieră, administrația forestieră și politica forestieră, dar care sunt grupate la o singură catedră pentru unele motive de tradiție didactică, care au legătură cu trecutul învățământului silvic superior.

Lucrarea prezentă îmbrățișează prima parte a cursului de economie forestieră, anume *economia forestieră propriu zisă*, rămânând ca un volum viitor să cuprindă economia lemnului. Pentru a înțelege criteriul avut în vedere în această distincțiune, facem loc mai jos unor definiții ale autorului.

Autorul definește *economia forestieră* ca fiind: *„lucrarea de producțiune a unei totalități de gospodării pentru îndestularea nevoilor de bunuri forestiere, ce se manifestă în sânul economiei obștești"* (p. 11); iar mai departe: „dacă mărginim câmpul nostru de vedere la producțiunea de bunuri forestiere, avem *economia forestieră propriu zisă*. Dacă... privim lucrurile din punctul de vedere al îndestulării nevoilor de bunuri forestiere, avem *economia bunurilor forestiere*. Deoarece bunul forestier de căpetenie și cu mult mai însemnat decât celelalte este — pentru timpul nostru — lemnul, în chip practic, putem vorbi numai de o *economie a lemnului*, în loc de economia bunurilor forestiere" (p. 14—15).

In acest spirit, tabla de materie a unui curs de economie forestieră propriu zisă, înțeleasă ca „totalitatea gospodăriilor forestiere producătoare de bunuri" se înfățișează astfel:

I. *Producțiunea forestieră și factorii săi* (natura, munca, capitalul și întreprinzătorul).

II. *Bunurile forestiere.*

1. Bunurile forestiere materiale (produse principale și produse accesorii).

2. Bunurile forestiere nemateriale (serviciile forestiere):

A. Servicii decurgătoare din simpla prezență a pădurii ca atare:

— îmbunătățirea împrejurărilor staționale naturale;
— înfrumusețarea cadrului estetic;
— îmbunătățirea mediului sanitar fizic.

B. Servicii decurgătoare din faptul culturii pădurilor și în general al producțiunii forestiere:

— însemnătatea economică a produselor pădurii;
— mai buna condiționare a împrejurărilor financiare;
— mai buna condiționare a împrejurărilor de muncă.
— constituirea unei rezerve de pământ îmbunătățit.

C. Insemnătatea economiei forestiere pentru anumite ramuri de economie națională:

— e. f. și economia agrară;
— e. f. și economia transporturilor;
— e. f. și economia de război.

III. *Tipuri de economie forestieră* (economia forestieră cinegetică, pastorală, de culegere, a lemnului, a serviciilor, complexă).

IV. *Economia forestieră sub înfățișare cantitativă.* Statistica forestieră.

Spațiul restrâns al revistei nu ne permite o desvoltare mai amplă a acestei recenzii. Trebue totuși să atragem aten-

țiunea asupra judicioasei analize a raporturilor dintre economia forestieră și cea agrară, pe care o întreprinde autorul în prezenta lucrare (pp. 128—140), precum și asupra considerațiilor făcute în legătură cu economia de război (pp. 145—158).

Lucrarea se recomandă și unor cercuri mai largi de lectori, decât cele studențești, și prin deosebitele sale însușiri formale. O expunere logică și foarte concentrată, un stil concis, de mare preciziune, sunt calități care onorează chiar lucrările de nivel mai înalt și cu atât mai mult un curs universitar.

Nu putem încheia aceste sumare observațiuni, fără a sublinia preocuparea autorului de a folosi o limbă românească, cât mai curățită de expresii străine de firea limbii. Chiar cei care — eventual — nu ar fi întru totul de acord cu unele din expresiunile folosite, trebue să prețuiască această nobilă străduință pentru îmbunătățirea stilului științific forestier.

N. St. Dumitrescu

DINU VALERIU, Conf. Dr.: *Curs de drept și legislație silvică.* 1947, [București], Editura Politehnicei, 222 p., [curs litografiat].

Autorul dă la lumină în acest volum, apărut sub forma unui curs litografiat pentru uzul studenților Facultății de Silvicultură, o primă parte dintr'o lucrare mai întinsă referitoare la istoricul reglementărilor forestiere apărute în decursul timpului pe teritoriul României. Deși avem de a face numai cu un curs universitar, găsim necesar a-i semnala apariția, deoarece ni se prezintă sub această formă unele fapte inedite din istoricul legislației noastre forestiere, precum și unele interpretări personale ale altor fapte deja cunoscute, demne de interes.

Această primă parte, intitulată „epoca veche", cuprinde 5 capitole:

I. *Noțiuni introductive,* în care, după ce se justifică importanța cursului, se dau câteva definiții ale noțiunilor fundamentale de drept, necesare pentru înlegerea materiei de către viitorii ingineri silvici, cărora dreptul le apare ca o disciplină cu caracter distinct, față de preocupările lor anterioare.

II. *Elemente precursoare ale dreptului și legislației silvice.* Se analizează prevederile despre păduri, cuprinse în Pravilele lui Vasile Lupu și Matei Basarab, Așezământul lui Al. Moruz, ș. a.

III. *Primele legiuiri silvice din Vechiul Regat.* Sub acest titlu se cercetează dispozițiunile forestiere din Regulamentele organice, Legea muntelui, Pravila pentru cruțarea pădurilor, Instrucțiunile dela 1847 din Muntenia, Instrucțiunile din 1858 pentru paza pădurilor din Moldova, Legea pentru secularizarea averilor mânăstirești, Regulamentul dela 1863 pentru serviciul pădurarilor, Legea domeniilor Statului din 1872, etc.

Trebue menționată prezentarea în acest capitol a o serie de dispoziții referitoare la pădurile clerului, apărute în Moldova între 1844 și 1852, despre care autorul spune: „până în prezent și-au păstrat tainele pentru literatura de specialitate, deoarece nimeni nu a găsit timpul să răsfoiască colecția de legi din epoca regulamentelor organice" (p. 61).

IV. *Epoca primului Cod silvic român* (1881—1910). Se examinează pe larg cuprinsul, isvoarele și lacunele acestei prime adevărate legi. In continuare ni

se prezintă, pe lângă legile apărute în intervalul respectiv, și câteva proecte de cod silvic propuse de silvicultorii doritori de a făuri o lege mai conformă cu realitățile românești.

Ultimul capitol (V) cuprinde *„Evoluția legislației silvice în Transilvania, Bucovina și Basarabia"*.

Autorul, în expunerea materiei, urmărește firul evoluției legislative și relevă la momentul oportun caracterul evolutiv și dinamic al reglementărilor forestiere survenite pe întinsul țării. Se evidențiază rolul Moldovei ca precursoare în edictările forestiere din Vechiul Regat, precum și caracterul avansat, occidental al dreptului forestier în provinciile de peste Carpați.

Lucrarea de față prezintă și un interes documentar, deoarece ea pune la îndemâna cetitorului o culegere de texte originale, de restrânsă circulație, a căror transcriere este dată integral în majoritatea cazurilor.

Cartea d-lui conf. V. Dinu cuprinde o însemnată contribuție la studiul legislației noastre silvice și ea poate fi cetită cu profit de toți cei interesați a cunoaște cadrul legal în care a evoluat economia noastră forestieră. Vor putea desprinde în acest fel unele din cauzele actualei crize și vor putea prețui mai just numeroasele sforțări pe care unii din înaintașii noștri, mai generoși și mai idealiști, le au depus pentru mai binele pădurilor țării.

N. St. Dumitrescu

MANUSCRISE

PALLADE V.: **Reîmpădurirea văii Racova din Jud. Vaslui.**

Lucrare de subinspector, 1936.
30 pag. + 1 hartă + 12 fotografii. Bibl ICEF. Nr. 2.394.

Râul Racova este primul afluent mai de seamă pe dreapta al Bârladului, în care se varsă imediat la Sud de orașul Vaslui.

Situat în mijlocul podișului moldovean, râul Racova, lung de 43 km, drenează o întindere de teren de 114.000 ha. Regiunea este de dealuri, având altitudini maxime până la 500 m, cele din dreapta râului având pante mai repezi decât cele din stânga.

Valea — cuprinsă în întregime în zona forestieră — a fost inițial bogat împădurită, cu fag și gorun în arborete pure sau amestecate. In arboretele amestecate se mai adaugă: frasinul, paltinul, teiul, carpinul, ulmul, scorușul. Ca arbuști există: cornul, salba moale și râioasă, dârmoxul, alunul, măceșul, porumbarul, etc. La 1894 întinderea pădurilor din acest basin era de 38.364 ha, la o populație de 56.500 locuitori. Aceasta reprezenta un procent păduros de 34,4%, revenind 0,67 ha pe cap de locuitor. In anul 1934 întinderea păduroasă a scăzut la 11.015 ha, reprezentând un procent păduros de 9,6% și 0,16 ha pe cap de locuitor. Resturile pădurilor de altădată ocupă azi în deosebi versantul drept expus spre Nord.

Despădurirea masivă și rapidă a dealurilor acestui basin, constituite din nisipuri, argile și löes, a dus repede la provocarea și adâncirea fenomenului torențial. Astăzi aproape toți afluenții Racovei (14 pe dreapta și 7 pe stânga)

au un caracter torențial, neexistând aglomerațiune fără ca să fie amenințată de distrugerile acestora.

Mulți torenți. altădată stinși, și-au reluat activitatea, ca cei din Valea Mare, Poenești și Pulineu. „Infățișarea ce a căpătat cea mai mare parte din dealurile acestui basin văduvit de păduri, în ultimii 40 de ani, este așa de dezolantă — spune autorul lucrării — încât nu se poate compara cu nici una din văile Moldovei de Jos". Impotmolirile și alunecările se țin lanț. Se citează în special alunecările din valea Cânepei, dela Poenești și din dealul Pungeștilor. Iazurile care altă dată constituiau un mijloc de îmbelșugare sunt astăzi colmatate După inventarierile făcute până în 1934 existau în basinul respectiv 13210 ha terenuri erodate în ultimul grad. Aceste terenuri se găsesc cu deosebire pe islazurile comunale.

Populația — altădată prosperă — își dă seama de nenorocirea ce s'a abătut asupra ei. Se pare că s'a produs un reviriment îmbucurător. Se citează cazul locuitorilor din Șurănești, care au refuzat 56 ha din pădurea Statului ce le fusese dată pentru islaz comunal, „pentru a nu îndura și ei supliciile alunecărilor de dealuri cu sat cu tot, ca vecinii lor".

După ce arată că în materie de succesiuni la păduri ar trebui să se introducă majoratul pentru toate proprietățile mai mici de 100 ha, — autorul lucrării face o serie de propuneri în legătură cu stimularea și acțiunea de stăvilirea și vindecarea răului.

Textul este întregit de o hartă a văii pe care sunt trecute pădurile, văile și localitățile, precum și 12 fotografii documentare din cele mai reușite.

At. Haralamb

REVISTA PĂDURILOR

SUPLIMENT PROFESIONAL

Nr. 7—9/947 **Red. resp.: ing. Tr. Vişan** **Anul 62**

SUMARUL:

Pag.

Editorial

Ing. Titus Comes — Necesitatea selecţiei şi orientării profesionale în economia forestieră. 1

Cronica Profesională

Conferinţa administrativă a sectorului forestier din M.A.D. 9

Necroloage

† Constantin Opran 11
† Leonida V. Deac 15
† Stan Stănescu 16

Dela Societatea „Progresul Silvic"

Procesele-verbale ale şedinţelor Consiliului de Administraţie 18

Informaţiuni 27

NECESITATEA SELECŢIEI ŞI ORIENTĂRII PROFESIONALE IN ECONOMIA FORESTIERĂ

de Ing. TITUS COMES

„Nu există doi oameni născuţi la fel, ci fiecare diferă de celălalt, unul fiind potrivit pentru o meserie, iar celălalt pentru alta.

Din aceste consideraţii rezultă că toate lucrurile vor fi produse în calitate şi cantitate superioară şi cu mai multă uşurinţă, atunci când fiecare om are o ocupaţie şi anume aceea, care e în concordanţă cu darurile sale naturale".

(Platon. — *Republica)*

Selecţia şi orientarea profesională.

Problemele privitoare la utilizarea raţională a factorului uman în toate fazele procesului de producţie constituesc astăzi preocupări ştiinţifice cu largă aplicaţie practică în ţările cu civilizaţii avansate. Aceste preocupări alcătuesc un tot unitar, închegat din următoarele categorii de probleme:

a) selecția și orientarea profesională;

b) organizarea rațională a instrucției profesionale (instrucția teoretică și practică în școli, cursuri de perfecționare etc.);

c) organizarea rațională a muncii (mișcări utile, timp necesar, instrumente și mașini-unelte raționale, spațiu util și higienic, utilaj adecvat, pauze reconfortante etc.);

d) organizarea rațională a întreprinderii (salarii, locuințe, asistența medicală, asigurări etc.).

Enumerarea acestor probleme nu este limitativă. Cele patru categorii de probleme menționate constituesc doar capitolele principale ale aplicării psihologiei în economie (psihotehnica). Pentru punerea în evidență a posibilităților largi pe care le oferă psihotehnica, este de remarcat tendința de a se extinde aplicarea ei și la ultima fază a procesului de producție: desfacerea (reclama). Amintim deasemeni că în domeniul aceleeași discipline se situează și o serie de curente apărute pentru organizarea muncii în industrie, dintre cari unele de origini și scopuri limitate (fordism, taylorism), altele cu obiective și finalități mai complexe (fayolism, stahanovism).

Dintre categoriile de probleme enumerate, selecția și orientarea profesională ocupă o treaptă care condiționează punerea în aplicare a celorlalte.

Operațiile de selecție și orientare profesională sunt concomitente, dar separabile. La origina lor găsim premize comune, iar căile lor de aplicație pot fi paralele sau suprapuse.

Selecția profesională este ansamblul de metode prin care se face alegerea științifică a elementelor apte pentru o anumită profesiune, în timp ce *orientarea profesională* este acțiunea de îndrumare a diferitelor elemente spre profesiunile pentru care prezintă aptitudini verificate. Prima pleacă dela cunoașterea cerințelor unei profesiuni, căutând indivizii cei mai apți corespunzători acestor cerințe, pe când cea de a doua, verificând aptitudinile indivizilor, le indică profesiunea cea mai potrivită, ținând seama — uneori — și de condițiunile pieții.

O serie de premize justifică necesitatea selecției și orientării profesionale, unele de natură psihologică, altele cu caracter economic. Menționăm pe cele mai importante dintre acestea. Astfel s'a demonstrat, și acest adevăr are astăzi un caracter axiomatic, că aptitudinile naturale variază dela individ la individ. Deasemeni s'a verificat că feluritele profesiuni spre care se poate orienta individul, cer apti-

tudini diferite. Tot de natură psihologică este constatarea că munca devine mai agreabilă și mai puțin obositoare pentru cel ce o practică în concordanță cu aptitudinile sale firești, și dimpotrivă, constitue o povară neplăcută, istovitoare, silnică, pentru cel ale cărui aptitudini nu sunt potrivite cu cerințele profesiunii respective. La aceste din urmă constatări fac apel și economiștii, afirmând și verificând că randamentul sporește când munca este plăcută. Accidentele de muncă, oboseala, sunt motive efective de scăderea randamentului muncii, fiecare din aceste fapte având o explicație psihologică și fiziologică. Ambele se produc mai ales din lipsa de aptitudini. Un considerent strict economic este și nevoia economisirii forțelor de muncă. In același timp creșterea foarte mare a numărului profesiunilor impune o preocupare conștientă de selecția indivizilor. In fine, în mod logic, se adaugă la acest șir de argumente pentru justificarea necesității selecției și orientării profesionale și posibilitatea pe care știința experimentală a creat-o de a identifica și măsura aptitudinile naturale ale indivizilor. Procedeele utilizate în psihotehnică în acest scop sunt valabile, și au o precizie verificată.

Modalitatea practică a operației de orientare profesională constă în confruntarea examinării psihotehnice făcută individului cu „psihogramele" diferitelor profesiuni (profile psihologice cuprinzând aptitudinile cerute pentru exercitarea unor anumite profesiuni). In cazul selecției profesionale, examinările constau în verificarea tuturor aptitudinilor cerute pentru o anumită profesiune, candidații fiind supuși în grup, sau individual, la tot atâtea probe câte aptitudini sunt de verificat. Lucrările de temeiu ale orientării și selecției profesionale sunt *psihogramele*. Acestea se elaborează pe bază de studii și experimentări făcute asupra fiecărei profesiuni în parte. Mai sunt încă multe profesiuni pentru care nu s'au stabilit psihogramele respective. Intre acestea sunt și psihogramele profesiunilor forestiere. Redactarea definitivă a psihogramei constitue o lucrare de sinteză, la care se ajunge plecând dela descrierea monografică a profesiunii (prin chestionări, observații, măsurări cantitative și calitative).

In multe țări (Anglia, U. R. S. S., U. S. A., ș. a.) funcționează o întreagă rețea de „birouri", „oficii" și „laboratoare" pentru orientarea profesională, înființate de Stat, municipalități, întreprinderi industriale sau chiar agenții particulare pentru consultații de orientare profesională. Pentru selecția judicioasă a candidaților la ocuparea locurilor vacante, se aplică metode foarte exigente de examinări

psihotehnice. In acest scop întreprinderile își au birourile lor proprii conduse de psihotehnicieni specialiști.

Privită prin prisma acestor elemente, necesitatea și posibilitatea selecției și a orientării profesionale apare mai evidentă. Deși s'ar părea că *selecția profesională* este o problemă de interes limitat la câteva întreprinderi și instituțiuni de Stat, și că deci nu constitue o problemă de ordin general, în realitate interesele unor întreprinderi pot fi în dauna intereselor colectivității și deci intervenția Statului ca factor ponderator este necesară. Cu atât mai mult *orientarea profesională* își justifică necesitatea ca o adevărată operă socială. Intreaga economie a țării este influențată favorabil prin călăuzirea pașilor cetățenilor ei spre profesiunile în cari aceștia pot da maximum de randament pentru producție, asigurându-le și lor în același timp condițiuni de muncă rentabilă și plăcută și făcându-i prin aceasta elemente sigure ale armoniei sociale.

Necesitatea selecției și orientării profesionale a cadrelor din economia forestieră.

Aplicarea metodelor științifice de selecție și orientare profesională la alegerea și îndrumarea cadrelor profesionale forestiere constitue o problemă nouă în țara noastră.

Instituțiile și întreprinderile la care s'au aplicat la noi aceste metode sunt puține (C. F. R., Ministerul Muncii, Casa Asigurărilor Sociale, I. A. R., U. D. R., Uzinele Astra Brașov). Acești primi pași au constituit rodul activității celor trei Institute Psihotehnice de pe lângă Universitățile din București, Cluj și Iași, dintre cari cel din Cluj a realizat cu mult succes organizarea selecției profesionale la întreprinderile transilvănene și oficiile de orientare profesională dela Timișoara, Arad, Cluj, Brașov și Oradea.

Momentul în care se pune această problemă pentru sectorul muncilor forestiere, coincide cu o răscruce a întregii noastre economii. Suntem o țară în reconstrucție de pe urma distrugerilor războiului. Forțele productive sunt în mare parte deteriorate: instalații distruse, brațe de muncă reduse (prin dispariție sau invaliditate). La acestea se adaugă obligația plății datoriilor de război stabilite prin tratatul de pace. In aceste condiții producția forestieră are de îndeplinit sarcini din cele mai grele. Pentru îndeplinirea acestor

sarcini se pune pe de o parte problema utilizării la maximum a bogăţiilor şi forţelor naturii, iar pe de altă parte folosirea cu maximum de discernământ a forţelor productive umane. Prima serie de probleme constitue preocuparea activă a Statului, programele de lucru oglindind o grijă deosebită pentru valorificarea resurselor naturale. In acelaşi timp nu lipsesc nici preocupările pentru o mai bună pregătire şi repartiţie a braţelor de muncă. Noua lege de organizare a învăţământului agricol, silvic şi veterinar tehnic şi de popularizare îşi justifică în mare parte principiile înoitoare pe care le aduce, prin necesitatea măririi productivităţii muncilor în sectoarele respective. In acelaşi timp, Ministerul Muncii a instituit în toată ţara comisiuni speciale pentru repartiţia raţională a braţelor de muncă (Dec. Min. Nr. 26.461 din 17 Iulie 1947). Adâncirea procupărilor pentru utilizarea raţională a energiilor umane trebue făcută prin aplicarea metodelor ştiinţifice de selecţie şi orientare profesională, — la care să se adauge apoi şi cele de organizare raţională a muncii.

La obiecţiunile ce se fac în legătură cu necesitatea, oportunitatea şi posibilitatea punerii în practică în sectorul forestier a acestor metode se pot da următoarele răspunsuri:

Selecţiunea profesională ştiinţifică este necesară în primul rând pentru şcolile silvice existente cât şi pentru cele în curs de înfiinţare pe baza noii legi. Concursurile de admitere de până acum, cari constau dintr'o examinare medicală sumară şi un examen de cunoştinţe (matematice, ortografice şi istorico-geografice), trebuesc să devină examinări psihotehnice complete pentru verificarea aptitudinilor candidaţilor. Noua lege a învăţământului tehnic agricol, silvic şi veterinar prevede examenul psihotehnic pentru admiterea în şcolile respective.

In acelaşi timp se impune o selecţionare a muncitorilor din marea industrie forestieră şi din exploatări. Pentru mica industrie forestieră (doage, traverse, mangal, coporâie, cozi de topor, lopeţi, coveţi, şiţe, spiţe, obezi) punerea problemei pare prematură. Intr'adevăr ne găsim în aceste profesiuni în plină mentalitate de ev mediu, meseriile respective transmiţându-se din tată în fiu. Nu este exclusă însă nici în mica industrie forestieră posibilitatea organizării raţionale în vederea intensificării producţiei.

In schimb stadiul de organizare şi mai ales desvoltarea tot mai rapidă ce se întrevede pentru marea industrie forestieră şi pentru exploatarea forestieră propriu zisă, justifică necesitatea introducerii

metodelor ştiinţifice de alegere şi îndrumare a cadrelor profesionale din acest sector. Trecerea economiei forestiere dela stadiul extensiv, de tip colonial, la o formă intensivă de exploatare şi prelucrare raţională a produselor, caracteristice ţărilor cu economie independentă, necesită o prefacere şi în domeniul selecţiei cadrelor. Prelucrarea materialului brut exploatat în produse finite, constitue o binefacere necontestată pentru economia naţională, prin folosirea braţelor de muncă naţionale şi mărirea productivităţii acestor braţe. Dar eficienţa acestui program de realizări depinde de existenţa (alegerea, instruirea, perfecţionarea) cadrelor profesionale din fabricile, atelierele, şantierele şi laboratoarele proectate.

Numărul meseriilor din câmpul muncii forestiere nu este prea mare, dar este suficient pentru a constitui obiect de raţionalizare şi perfecţionare. Odată cu desvoltarea industriei prelucrării lemnului numărul meseriilor va creşte, selecţia indivizilor cari bat la poarta întreprinderilor impunându-se dela sine.

Statului îi revine pe de o parte rolul de coordonator între interesele uneori divergente ale particularilor şi ale colectivităţii iar pe de altă parte rolul de diriguitor al instituţiunilor pe care le conduce sau le tutelează. In ambele aceste roluri, Statului nu-i poate fi indiferent dacă în diferitele ramuri de activitate se găsesc elemente selecţionate pe bază de aptitudini sau elemente alese la întâmplare, după criteriile unui empirism retrograd, sau ale unor practici detestabile (nepotism, favoritism, corupţie).

Ca model de *psihograme* dăm mai jos schemele aptitudinilor necesare pentru două din cele mai cunoscute profesiuni forestiere *):

Schema aptitudinilor necesare unui g a t e r i s t :

Aptitudini fizice
- constituţionale
  - rezistenţă la oboseală
  - „ la sgomot
  - „ la atmosferă încărcată cu praf
  - „ musculară
- senzoriale
  - acuitate vizuală (pt. distanţe mici)
  - „ tactilă

*) Aceste „profile psihologice" nu sunt decât încercări schematice, cari urmează a fi prelucrate.

- Aptitudini psihomotorii
  - percepție spațială
  - dexteritate manuală
  - siguranța mânii
- Aptitudini intelectuale
  - atenție
  - aptitudine tehnică
  - inteligență
- Trăsături de temperament
  - iritabilitate (cât mai redusă)
  - rapiditatea acțiunii (mare)
- Trăsături de caracter
  - perseverență
  - conștiinciozitate (cât mai mari)

Schema aptitudinilor necesare unui brigadier silvic:

- Aptitudini fizice
  - constituționale
    - rezistență musculară
    - „ la oboseală (cord, pulmoni)
    - integritate fizică (validitate)
  - sensoriale
    - acuitate vizuală (pt. distanțe mari)
    - diferențiere cromatică
    - acuitate auditivă
    - acuitate olfactică
- Aptitudini psihomotorii
  - simț spațial (adâncime)
  - simț de orientare (puncte cardinale)
- Aptitudini intelectuale
  - inteligență — spirit de observație
  - memorie vizuală
  - atenție distributivă
  - aptitudine tehnică
  - aptitudine matematică
  - înțelegerea desenului tehnic
- Trăsături de temperament
  - rapiditatea acțiunii (mare)
  - irascibilitate (mică)
  - emotivitate (redusă) — stăpânire de sine
- Trăsături de caracter
  - perseverență
  - conștiinciozitate
  - integritate psihică (moralitate)

Concluziuni.

Economia forestieră este chemată să joace în perioada de refacere de după războiu un rol și mai important decât l-a avut până acum. Pe piața internă sunt de acoperit necesitățile extraordinare ale reconstrucției, iar înafară revine produselor forestiere sarcina de a suplini deficiențele celorlalte produse naționale (petrol, cereale), care satisfăceau altădată aceste cerințe.

Pentru a face față acestor sarcini sporite, economia forestieră se află angajată astăzi pe făgașul intensificării producției. In acest scop sunt în curs de aplicare o serie de legiuiri și dispoziții menite să asigure o rațională utilizare a resurselor de materie primă. In paralel se urmărește și intensificarea industriei forestiere de toate categoriile. Pe același plan cu preocupările pentru folosirea materiei inerte, se situează și grija pentru raționala utilizare a energiilor umane. Atât elemente de conjunctură cât și cele intrinseci — izvorând din stadiul de evoluție a economiei forestiere române —, justifică necesitatea introducerii unor criterii științifice de selecție și orientare profesională a cadrelor din acest sector al economiei naționale.

In ordinea practică a lucrurilor rezolvarea acestei probleme se poate face în următoarele etape:

1. Inființarea unui *oficiu de selecție și orientare profesională* în cadrul Laboratorului pentru raționalizarea muncii, existent la Secția de Economie și Politică Forestieră a Institutului de Cercetări Forestiere, cu personal specializat în psihotehnică dintre inginerii silvici, având ca teme de lucru:

a) elaborarea profilelor profesionale (psihograme) ale meseriilor forestiere, pe bază de experimentații originale;

b) elaborarea metodelor științifice de selecție profesională pe bază de aptitudini a cadrelor forestiere (metode de examinare, teste, probe de lucru), pentru industrie și exploatări;

c) elaborarea metodelor de selecție și instrucție practică, pentru școlile tehnice silvice;

d) redactarea normelor psihotehnice pentru selecția și orientarea profesională a cadrelor forestiere;

2. Inființarea de *birouri de selecție profesională* la Casa Pădurilor și la marile întreprinderi forestiere (particulare sau ale persoanelor juridice), și a unui *birou mobil* de selecție și orientare profesională — în cadrul CAPS sau al Direcției Silvice din Minister, Oficiul de Studii — care să deservească unitățile silvice izolate.

3. Asigurarea unei colaborări permanente a oficiului de selecție și orientare profesională a Institutului de Cercetări Forestiere cu Institutele psihotehnice din țară, și coordonarea activității oficiilor și birourilor de selecție și orientare profesională de pe lângă instituțiile și întreprinderile forestiere.

CRONICA PROFESIONALĂ

CONFERINȚA ADMINISTRATIVĂ A SECTORULUI FORESTIER DIN MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR.

In zilele de 8—13 Iunie a. c. a avut loc în Capitală prima conferință administrativă a organelor tehnice și administrative, silvice, agricole și veterinare din cadrul Ministerului Agriculturii și Domeniilor. In cele de mai jos, ne vom ocupa numai de lucrările sectorului forestier, la care au luat parte delegații Consiliului tehnic al pădurilor, CAPS-ului, Direcției Silvice, Direcției Pădurilor Persoanelor Juridice și ICEF-ului, cum și șefii de unități regionale din exterior.

Deschiderea lucrărilor a avut loc Duminecă 8 Iunie, printr'o ședință comună în amfiteatrul Academiei de Inalte Studii Comerciale și Industriale, la care au participat membrii guvernului. Au luat cuvântul d-nii miniștri Traian Săvulescu și C. Agiu, care au prezentat cele mai importante din realizările recente ale Ministerului și au evidențiat problemele ce se pun în viitorul apropiat, în legătură cu programul de lucru și cu aplicarea legii pentru apărarea patrimoniului forestier.

Domnul *Secretar general N. Celac* a făcut raportul asupra activității sectorului silvic.

După amiază s'au prezentat următoarele comunicări:

— Probleme de îmbunătățiri funciare și colaborarea cu sectorul silvic (raportor I. M. Gheorghiu).

— Problema corectării torenților și colaborarea cu sectorul agronomic (rap. I. Zeicu).

Lucrările au continuat a doua zi cu prezentarea următoarelor referate:

— Interpretarea legii apărării patrimoniului forestier (I. Florescu).

— Apărarea contra tăerilor neregulate (I. Dăscălescu).

— Apărarea contra despăduririlor (M. Rădulescu).

— Apărarea contra fărâmițării pădurilor (C. Dragu).

In după amiaza zilei s'a lucrat și în secțiuni. In ședința subsecției „Ameliorațiuni" s'a luat în discuție: Raționalizarea acțiunii pentru ameliorarea izlazurilor comunale prin lucrări de îmbunătățiri funciare (raportori I. M. Gheorghiu, Sextil Tișcă și Iulian Niculescu).

In cadrul subsecției „Invățământ" s'a desbătut: Colaborarea Direcției Invățământului cu direcțiile tehnice în vederea formării cadrelor (rap. C. Velicu).

In cadrul ședinței dela 10 Iunie s'au discutat următoarele probleme:

— Apărarea contra incendierii pădurilor (Val. Popovici).

— Apărarea contra infracțiunilor, paza și administrația (Al. Chiriței scu).

— Statistica forestieră (V. Sabău și Stelian Georgescu).

— Controlul circulației materialului lemnos (I. Marinescu).

— Reorganizarea Direcției Silvice (Secretar general N. Celac).

— Rapoarte de activitate și planurile de lucru în lumina celor discutate (I. Florescu).

Cu această ocazie a luat cuvântul d-l *Ministru Prof. Traian Săvulescu*, care a expus principiile cele mai importante care stau la baza legii pentru apărarea patrimoniului forestier și a stăruit asupra spiritului hotărît în care urmează a fi aplicată legea. Relevând necesitatea absolută a înmulțirii cadrelor de specialiști silvici de toate gradele, prin creearea de școli, d-sa a încheiat cu o însemnată precizare, făuritoare de nădejdi pentru toți silvicultorii:

„Vă asigur că nicio lege de amnistie a delictelor silvice nu va mai apare de acum înainte".

In ședințele subsecției „Ameliorațiuni" s'a luat în discuție referatul: Serviciul silvic județean în problema de îmbunătățiri funciare (J. Filipovici).

In zilele următoare de 11 și 12 Iunie a avut loc adunarea generală anuală a Societății „Progresul Silvic", despre care publicăm o dare de seamă amănunțită în corpul revistei.

In după amiaza zilei de 12 Iunie, în cadrul unei ședințe comune cu toate sectoarele, d-l consilier I. Florescu a făcut o comunicare despre: Asistența muncitorilor forestieri.

Incheerea lucrărilor a avut loc în ziua de 12 Iunie, în cadrul unei ședințe cu caracter festiv, care a întrunit toate sectoarele și la care au luat parte și membrii guvernului.

D-l Prof. Traian Săvulescu, Ministrul Agriculturii și Domeniilor, după ce a făcut o recapitulare a rezultatelor campaniei de însămânțări și a mulțumit celor ce au străduit pentru reușită, a anunțat închiderea campaniei, care s'a soldat cu deplin succes.

Conferința a întrunit o participare foarte numeroasă, în special a organelor din exterior. Modul în care au decurs lucrările, prin largă desbatere a tuturor chestiunilor aflate pe ordinea de zi și cu participarea la discuții a tuturor celor prezenți, a învederat noul spirit care animă pe conducătorii Ministerului Agriculturii și Domeniilor. S'au primit nenumărate sugestii pentru îmbunătățirea metodelor de lucru și s'au dat toate lămuririle necesare în vederea aplicării pe teren a legii pentru apărarea patrimonului forestier.

Un volum conținând textele comunicărilor și stenogramelor desbaterilor se află în pregătire la minister (Direcția îndrumărilor silvice) și urmează a fi dat publicității în curând.

Inginer Inspector silvic pensionar, doctor în litere, fost profesor prepară acasă elevi sau eleve curs secundar orice obiect, bacalaureat, admiteri Politehnică, preț moderat.

AURELIAN IONESCU, Calea Floreasca, 65

N E C R O L O A G E

† CONSTANTIN OPRAN

(11 Aprilie 1876—3 Iulie 1947)

Am conștiința clară că nu voi reuși să înfățișez posterității, în cea mai luminoasă și mai justă caracterizare, marea figură, ce s'a despărțit de noi și de lumea noastră pământească, în ziua de 3 Iulie 1947. Pentru cei ce l-au cunoscut și au lucrat sub strălucita lui conducere, evocarea amintirii administratorului Opran nu are nevoe de prea multe vorbe. Pentru cele 18 serii noui de ingineri silvici, ce au urmat după plecarea lui din serviciu și pentru cele multe alte serii, ce vor veni și vor păși pe căi deschise și luminate de el, personalitatea de proporții puțin obicinuite a lui Constantin Opran cată a fi prinsă în linii drepte și simple, dar demne de strălucirea lor.

Fiul de răzeș din com. Cernătești, jud. Dolj, apărut pe lume la 11 Aprilie 1876 și purtând în sângele lui moștenirea vânjoșeniei și mândriei de țăran dezrobitor a Domnitorului Tudor Vladimirescu, avea să 'nsemne — 21 de ani mai târziu —, când, cu mâna pe cruce, jura credință și devotament Serviciului Silvic, apariția uneia din cele mai proeminente, dacă nu a celei mai proeminente, figuri a corpului silvic român.

Și-a făcut studiile de specialitate în modesta, dar serioasa și plina de avânturi pentru progres, Școala de Silvicultură dela Brănești, absolvind-o în 1898, făcând parte din prima promoție de la Brănești, după care desăvârșindu-se în școlile de reputație mondială dela Tharandt și München.

După 22 de ani de carieră, în care timp a călcat sigur, demn și mândru pe toate treptele ierarhiei noastre silvice, inclusiv aceia de Director al Amenajărilor și membru în Consiliul Tehnic al Pădurilor, cel mai tânăr și totuși cel mai dârz și neînduplecat apărător al pădurilor în acest Consiliu, la frumoasa și tânăra vârstă de 43 de ani, în pragul anului 1920, Constantin Opran se impusese deja, ca succesorul cel mai îndreptățit, ca urmașul fără concurent, la conducerea Administrației Casei Pădurilor, căreia Theodor Cudalbu îi creiase deja reputația de mare instituție, în cei zece ani de conducere neîntreruptă.

Ajuns în fruntea Casei Pădurilor, Constantin Opran are prilejul să-și pună în valoare din plin și cu tot succesul excepționalele sale însușiri. Dublat de calitatea sa de specialist, spre de osebire de predecesorul său, care — prin structura și pregătirea sa de magistrat, imprimase administrației noastre un spirit de corectitudine și disciplină. dar nu-i putuse imprima avântul spre progres și înoire, Constantin Opran simte năvalnic chemarea, năzuința spre mai bine a unui corp întreg, dornic să se impună în economia generală a Țării, și

porneşte la treabă. Fără trâmbiţe, fără zgomot, fără reclamă, aşa cum a 'nţeles ei să conducă 10 ani destinele Casei Pădurilor, Constantin Opran desfăşoară o activitate plină de realizări de mare importanţă, din care voi remarca aci numai pe cele mai de seamă:

In anul 1920, imediat ce-a luat conducerea Casei Pădurilor, iniţiază şi organizează, pentru prima dată în Ţara noastră, cea mai mare campanie de combatere de insecte, în Munţii Tarcăului, punând stavilă unei calamităţi, ce ameninţa să se întindă vertiginos şi să distrugă cele mai frumoase masive de molid.

In anul 1920, Opran întocmeşte şi pune în aplicare „Legea modificatoare a Codului Silvic, din 18 Septembrie 1920"; lege care cuprinde dispoditii pentru asigurarea regenerării pădurilor şi pentru exploatarea lor raţională; lege prin care se stabilea că Statul poate cumpăra drepturi indivize din pădurile moşneneşti; lege prin care se oprea defrişarea pădurilor particulare mai mari de 25 ha şi chiar a celor mai mici de 25 ha, dacă erau limitrofe cu pădurile Statului şi prin care — în sfârşit — s'a organizat Consiliul Tehnic al Pădurilor, extinzându-se dispoziţiunile acestei legi pe tot cuprinsul ţării.

In anul 1920, Opran dă corpului silvic prima lege de organizare. Numai cine a cunoscut ravagiile ce făceau arbitrarul politic şi chiar administrativ în viaţa silvicultorilor noştri, expuşi tuturor ingerinţelor şi influenţelor, îşi poate da seama, ce-a însemnat apariţia primei legi de organizare. Cu unele insuficienţe inerente oricărui început, legea din 1920 este înlocuită de legea de organizare a corpului silvic din 26 Septembrie 1923, care este în vigoare şi astăzi. Legea din 1923, o adevărată lege democrată, cuprinzând la un loc pe: ingineri, conductori, brigadieri şi pădurari, era şi este o lege ocrotitoare, garantând, pentru prima oară personalului silvic de toate gradele, stabilitatea şi drepturile, ce i se acordaseră.

Constantin Opran a iniţiat legea din 17 Iunie 1923, prin care s'a extins Codul Silvic pe tot cuprinsul ţării, abrogând legile similare din provinciile alipite şi trecând în administraţia Statului pădurile composesorale, urbariale ale foştilor nobili, fidei-comise, etc.

Ajutat de şi mai tânărul pe atunci Prof. M. Drăcea, Opran iniţiază şi conduce cu energie, prima noastră campanie de împăduriri în ţara noastră, căci, dacă mai fuseseră şi în trecut epoci de mari încercări de împăduriri, acestea fuseseră numai locale, în anumite regiuni ale ţării. Cu Opran începe însă adevărata campanie de împăduriri pe tot cuprinsul ţării. Tot cu Opran se 'ncepe marea campanie de amenajări şi ridicări în plan în ţara noastră şi tot Constantin Opran reia — după o îndelungată întrerupere, firul trimiterii la studii în străinătate a tinerilor ingineri silvici, dornici de specializare şi perfecţionare. Şi dacă azi avem o pleiadă întreagă de specialişti silvicultori, cari lucrează cu râvnă pentru propăşirea silviculturii româneşti, aceasta se datoreşte iniţiativei lui Opran.

In altă ordine de idei, lui Constantin Opran i se datoreşte în cea mai mare parte, construcţia palatului nostru din Bulev. Take Ionescu, în care şi-a găsit adăpost Casa Pădurilor de mai bine de 20 de ani şi unde ne putem ţine — în fiecare an — conferinţele şi congresele noastre. Şi tot lui Opran i se

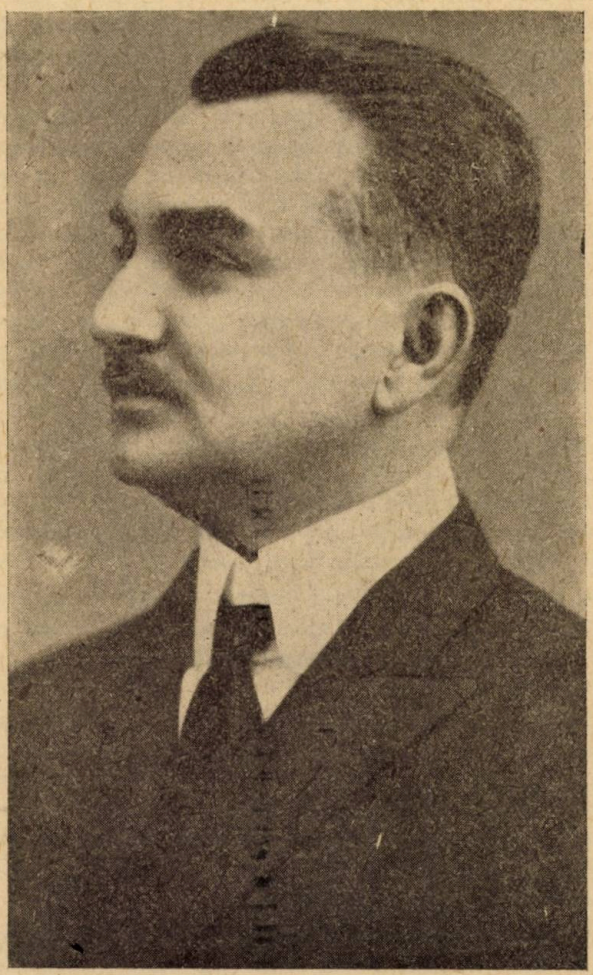

CONSTANTIN OPRAN

Inginer consilier silvic

Fost administrator al Casei Pădurilor Statului (1920—1930)

(1876—1947).

datorește construcția minunatei noastre vile dela Govora, unde atâția dintre colegii noștri sunt găzduiți, în condițiuni excelente, spre a-și căuta sănătatea.

Dar... cea mai mare operă a lui Constantin Opran, a fost aceia de a fi creeat și întreținut în corpul silvic o solidaritate invidiată de toate corpurile profesionale; aceia de a fi dat acestui corp un prestigiu și o strălucire pe care n'a mai avut-o ***până atunci.***

Și Opran a obținut acest rezultat, pentrucă, deși ajuns administrator numai la 43 de ani, s'a impus dela început, ca un desăvârșit cunoscător al nevoilor serviciului, ca un mare cunoscător de oameni, ca un aprig apărător al pădurii și al slujitorilor ei, ca un vajnic sprijinitor al cinstei și dreptății și mai ales ca un om, de o autoritate și prestigiu, cum nu mai apăruse altul, nu numai în administrația noastră silvică, dar — poate — nici în alte administrații publice. Opran știa și putea să poarte o armură grea, care pe alții i-a apăsat până la doborâre. Lui Opran nu-i împrumuta prestigiu scaunul pe care sta, ci el împrumuta scaunului instituției pe care o conducea, din marele său prestigiu.

Opran n'a cunoscut servilismul și tranzacția în fața oamenilor politici ai zilei ,cari — *pe atunci* — se amestecau atât de mult în treburile noastre pădurărești. Și chiar dacă Opran a avut legături cu unul din partidele politice de pe vremea aceea, el nu s'a abătut totuși nicio clipă dela apărarea intereselor pădurilor, dela respectul legilor și regulamentelor. Așa de mult s'a confundat Opran cu postul de administrator al Casei Pădurilor, încât multă vreme noțiunea de „administrator" se confunda cu numele și persoana lui Opran.

Și totuși omul acesta, care și-a 'nchinat aproape toată prestigioasa lui carieră binelui pădurilor și Corpului silvic, nu s'a putut bucura, până la sfârșitul vieții lui, de niciun semn de recunoștință din partea acelora, pe cari el i-a sprijinit și înălțat ca nimeni altul.

Ba dimpotrivă! I-a fost dat acestui mare caracter al Corpului silvic, să-și termine cariera în amărăciune. Intre anii 1928—1930, s'a început împotriva lui Opran o campanie furibundă, atât prin ziare cât și în Parlament și prin anchete administrative, căutându-se a i se întina prin împroșcări nedemne o carieră glorioasă. Dar Opran a rămas drept, neclintit, neatins de toate împroșcările ingratitudinei și josniciei omenești.

El n'a răspuns la fel, ci a disprețuit.

A plecat însă cu amărăciune în suflet, izolându-se de camarazii pe cari el îi ocrotise, de camarazii cărora el le adusese atâta prestigiu și strălucire. Aristidele silvicultorilor a plecat din serviciu, ducând cu el solidaritatea lor sfărâmată. 17 ani a trăit Opran izolat de toate manifestările noastre. A fost neclintit și în izolarea lui.

Acum, Opran a trecut în vecinicie. Dar meteorul care a căzut, a luminat calea noastră viitoare.

Pe puternica dâră de lumină lăsată de el, va trebui să mergem din nou, refăcându-ne solidaritatea noastră, atât de necesară și atât de râvnită de noi toți, pentru binele pădurilor noastre și al Corpului nostru silvic.

N. N. CARAGEA

† LEONIDA V. DEAC

Inginer silvic

(10.X.1920—11.V.1947)

Vestea morţii lui Leonida Deac cutremură, pentru a doua oară, la scurtă vreme după cea a lui Leon Colomeico, pe colegii promoţiei 1945 a Facultăţii de Silvicultură. Din nou aripa morţii a fluturat sinistră, lăsându-ne inimile cernite de o copleşitoare durere.

Nimeni nu ar fi crezut că tânărul, cu trăsături de frumuseţe clasică, înzestrat cu superioare calităţi, plin de viaţă, de care atâţia legau nădejdi de viitor întemeiate, va păşi cu atâta uşurinţă pragul care desparte cele pământeşti de cele veşnice.

Născut la Reghin, jud. Mureş, în 1920, a urmat cursul primar şi cel liceal la Dej, unde şi-a luat bacalaureatul în 1940. După cedarea Ardealului se refugiază în ţară, unde urmează cursurile Facultăţii de Silvicultură, pe care o absolveşte în 1945. In tot timpul studiilor a avut de înfruntat foarte mari greutăţi materiale, deoarece a rămas orfan de tată, dela vârsta de 10 ani. Fire mândră nu a împărtăşit nimănui aceste dificultăţi, luptând singur pentru a le învinge.

A intrat în serviciul Statului, la Dir. silv. reg. Lugoj, de unde, în Martie 1946, este transferat la Oc. silv. Gâlgău, ca şef al ocolului. După scurt timp, în Iulie 1946, este transferat la cerere la Direcţia silvică Bistriţa, unde îl trăgea origina sa grănicerească, şi unde i se încredinţează conducerea Oc. silv. Rodna, jud. Năsăud. La 11 Mai a. c. a decedat la Rodna, moartea sa datorindu-se sinuciderii.

Inmormântarea a avut loc la Rodna, în ziua de 14 Mai. Cu această ocaziune d-l Ing. Mircea Sandi, Directorul Direcţiei silvice Bistriţa, a rostit o emoţionantă cuvântare, în care a relevat calităţile dispărutului şi a evidenţiat neobosita sa activitate pe care a depus-o în scurtul răstimp cât a funcţionat ca şef al Oc. silv. Radna.

Toţi cei care l-au cunoscut vor păstra ca o amintire de nepreţuit icoana acestui suflet de elită, prăbuşit atât de curând sub greutăţile vieţii.

Inginer silvic N. St. DUMITRESCU

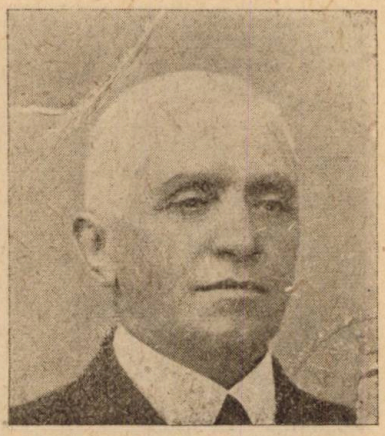

STAN STĂNESCU

Inginer consilier silvic

(26.III.1679—14.II.1947)

S'a născut la 26.III.1879, în com. Lipia-Bojdani din jud. Ilfov și a încetat din viață la București, în ziua de 14 Feb. 1947, în vârstă de 68 ani. A urmat cursurile liceale la liceele Sf. Sava și Sf. Gheorghe din București, după care a intrat la Școala specială de silvicultură dela Brănești, pe care a absolvit-o în 1903, fiind clasificat I-ul. Intre timp a obținut și titlul de inginer hotarnic.

Intre 1903 și 1.IV.1906, când a intrat în serviciul Statului, s'a ocupat cu lucrări particulare de ridicări în plan, hotarnicii, parcelări și cubaje, la unele păduri proprietate particulară.

La 1.IV.1906 intră în Corpul silvic al Statului, ca inginer parcelator la Administrația Domeniilor Statului din Dobrogea, unde funcționează până în 1907. Trece apoi succesiv șef al Ocolului silvic Țuguresti-Dolj (1907—908), șef al Oc. silv. Giurgiu (1908—11), șef al Serv. plantațiunilor din Ad-ția centrală a Casei Pădurilor (1911—12), din nou șef al Oc. silv. Giurgiu (1912—1914).

Este trimis apoi în Franța pentru studii practice la Compiègne și Nancy (I.1.1914—1.IX.1914).

Revenit în țară, funcționează ca agent de control la Regiunea IX-a silvică din Piatra Neamț și la Regiunea VI-a silvică București, și ca șef al Serv. produselor secundare din Ad-ția centrală a Casei Pădurilor.

Isbucnind războiul la 15 Aug. 1916, este mobilizat ca ofițer de rezervă în Reg. 5 Vlașca, luând parte activă la lupte pentru care este distins cu „Steaua României" cu panglica de „Virtute militară".

Demobilizat la 5 Aug. 1918, își reia serviciul și ocupă pe rând următoarele funcțiuni: șeful Ocolului silvic Giurgiu (1918—1919), agent de control la Direcția 7-a silvică Pitești (1919—1924), subdirector al Direcției Pitești (1924—1928), șef al Serv. exploatărilor în regie din Ad-ția centrală a Casei Pădurilor (1928—1930).

Dela 15.V.1930 până la 1 Mai 1939, când a ieşit la pensie, a ocupat funcţia de Director tehnic al CAPS-ului, având sub conducerea sa Serviciile de amenajări, construcţii, proprietate, regenerări, ridicări în plan.

In corpul silvic a străbătut toată ierarhia până la gradul de inginer consilier silvic, pe care l-a obţinut la 1 Iunie 1936.

Din enumerarea pe care am făcut-o rezultă că Stan Stănescu, de la absolvirea Şcoalei şi până la pensionare, a avut o activitate pozitivă, fecundă şi neîntreruptă la toate ramurile specialităţii silvice.

In toată activitatea sa a dat dovadă de o mare conştiinţiozitate în lucrări şi de o deosebită corectitudine în administrarea avutului Statului.

A fost unul din rarii silvicultori care, datorită temperamentului său blajin şi colegial, a avut numai prieteni.

A fost un membru constant al Soc. „Progresul Silvic", participând cu regularitate la adunările, congresele şi conferinţele de specialitate, unde împărtăşea multe din amintirile tinereţii sale.

L-am cunoscut întâia dată pe Stan Stănescu la Mihăeşti (Muscel), în 1902, pe când dânsul era stagiar, iar subsemnatul practicant, unde colaboram sub conducerea lui Iuliu Moldovan la lucrările de ridicare în plan şi amenajare a complexului pădurilor din Ocolul silvic Mihăeşti. Nu voi uita niciodată gesturile lui spontane de veselă colegialitate, faţă de cei peste 20 de stagiari şi practicanţi aflaţi la Mihăeşti.

Cu el, Corpul Silvic încearcă o dureroasă pierdere sub toate raporturile.

La înmormântarea lui, care a avut loc la cimitirul Sf. Vineri din Bucureşti, în ziua de 16.II.1947, nu au participat decât puţini din colegii aflaţi în Bucureşti, din cauza gerului şi a troenelor de zăpadă. Fie ca, cel puţin pe această cale, să transmitem familiei îndurerate expresiunea condoleanţelor Corpului silvic şi al Soc. „Progresul Silvic".

M. P. FLORESCU

A P E L

Societatea „Progresul Silvic" organizează şi anul acesta ciclul de conferinţe, care va începe la 5 Noembrie a. c.

Conferinţele vor avea loc Miercurea la orele 17, în sala de festivităţi a Societăţii se vor ţine din două în două săptămâni.

Domnii Colegi doritori de a conferenţia sunt rugaţi a trimite la adresa Societăţii titlul conferinţei şi data la care vor să conferenţieze pentru a putea fi programaţi.

CERCUL DE STUDII

DELA SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC“

Procesele verbale ale Cons. de Ad-ţie

PROCES VERBAL Nr. 4

Şedinţa din 7 Martie 1947

Prezenţi d-nii: Borovski B., Constantinescu Şt.. Ene M., Georgescu C. C., Lissievici V., Manole H., Nettea C., Pană G., Predescu St., Râşcanu R., Rodoteatu St., Vişan Tr., Zeicu I. Invitat d-l T. Bălănică.

Şedinţa se deschide la orele 17, sub preşedinţia d-lui Prof. C. Georgescu. Se intră în ordinea de zi:

1. D-l Preşedinte expune *problema însămânţărilor*, care preocupă M. A. D-ul. AGIR-ul dă tot concursul acestei acţiuni, căreia i se va alătura şi societatea noastră. Se deleagă d-nii St. Rodoteatu şi St. Predescu pentru a redacta un apel către colegi şi o adresă către AGIR în acest sens.

2. *Săptămâna forestieră.* D-l Preşedinte este de părere a se amâna această manifestare, deoarece Ministerul nu poate face noui concentrări de forţe paralel cu campania de însămânţări. D-l T. Bălănică face o expunere asupra stadiului în care se găseşte organizarea „Săptămânii forestieră“. După discuţiuni, la care iau parte d-nii R. Râşcanu, H. Manole, St. Predescu şi B. Borovschi, se hotărăşte ca Săptămâna forestieră să aibă loc odată cu Congresul în Iunie a. c.

3. Se citeşte demisia din consiliu a d-lui A. Volosciuc, întrucât este împiedicat de a participa la şedinţe. Se ia act şi se va adresa mulţumiri pentru activitatea depusă.

4. Se aprobă demisiile d-lor T. Tănăsescu, impiegat, şi Gavril Mureşanu, ajutor de bibliotecar.

5. Se aprobă concediul cerut de d-l T. Comes, pentru motive de sănătate. Se deleagă d-nii: Gh. Pană cu Cercul de studii şi N. Dumitrescu cu Suplimentul profesional al revistei.

6. Se citeşte adresa Institutului de cercetări forestiere elveţiene, referitoare la reluarea schimbului de publicaţii.

7. Se aprobă a se trimite gratuit cărţile editate de societate Şcoalei de brigadieri silvici din Năsăud.

8. Se citeşte referatul biroului din care rezultă că CAPS-ul nu respectă contractul de închiriere a sălii de festivitate. Se va face o intervenţie.

9. Se va interveni la Primăria Carmen Sylva pentru a scuti vila societății de plata taxelor comunale, întrucât este rechiziționată de armatele aliate și nu produce nici un venit.

10. Se aprobă majorarea salariilor personalului societății, pe ziua de 1 II. 1947. D-l Secretar general va referi asupra majorării indemnizațiilor celor care se ocupă cu organizarea Săptămânei forestiere și a Congresului.

11. Se aprobă o indemnizație de deplasare de 2.000.000 lei d-lui N. Paia pentru încasarea dela BNR a sumei de 10.000.000 lei, daune pentru vila Sylva.

12. D-l V. Cotta face o întâmpinare asupra nouii legi de vânătoare. Se va pune pe ordinea de zi a ședinței viitoare.

13. Se aprobă retipărirea conferinței d-lui N. Ghelmeziu: „Noile utilizări ale lemnului", după revizuirea sa de către autor.

14. D-l M. Ene prezintă memoriul unui grup de membri, care solicită Consiliului înlesniri mai mari de locuire la vila dela Govora. Se aprobă ca membrii să plătească numai cheltuelile de întreținere, fixate la 750.000 lei lunar, și pentru amenajarea unei bucătării. Se va publica în revistă o circulară către colegii care doresc a locui în vara aceasta la Govora.

Ședința se ridică la orele 19.30.

Președinte, (ss) C. C. GEORGESCU.

Secretar General. (ss) *St. Predescu*

PROCES VERBAL Nr. 5

Ședința din 21 Martie 1947

Prezenți d-nii: Butoi Al., Colpacci Gr., Constantinescu Șt., Eliescu Gr., Georgescu C. C., Ionescu Gh., Lissievici V., Manole H., Paladian I., Popescu C. V., Predescu Șt., Purcăreanu Gh., Râșcanu R., Vișan Tr., Zeicu I.

Ședința se deschide la orele 17, sub președinția d-lui Prof. C. Georgescu. Se intră în ordinea de zi:

1. Se hotărăște a se trimite o adresă către d-nii consilieri care absentează, prin care să li se ceară să comunice dacă mai pot participa la ședințe sau nu, pentru ca să se poată proceda la cooptarea de noi membri.

2. Se angajează provizoriu d-l Cacerea D., ajutor la Contabilitate, Casierie, Bibliotecă și expedierea revistei, cu 500.000 lei lunar.

3. Se va interveni la CEACS pentru un împrumut de 110.000.000 lei, necesar pentru procurarea hârtiei pentru revistă.

4. Se aprobă a se acorda funcționarilor societății, pe luna Martie, indemnizația stabilită de C. G. M.

5. Asupra raportului intendentului Mateescu dela vila Carmen Sylva, referitor la plata chiriei cuvenite pe 1945, de către armata sovietică, precum și la cele 12 paturi încredințate spre păstrare d-lui Ing. Cioc, se deleagă d-l St. Constantinescu pentru a cerceta și raporta.

6. D-l Președinte face cunoscut Consiliului că la AGIR se desbate importanta problemă a *normalizării tehnicei.* Se deleagă d-nii C. V. Popescu și V. Filip pentru a lua contact cu reprezentanții AGIR-ului și a colabora la aceste lucrări.

7. D-l Președinte face o dare de seamă asupra activității desvoltate de Secția silvică AGIR din Cluj, urmărind: a) organizarea filialei; b) ținerea ședințelor; c) ajutor în strângerea cotizațiilor; d) înființarea unei Stațiuni de experimentație forestieră și a unei Facultăți de silvicultură. D-sa arată cu unii factori politici militează pentru înființarea unei Politehnici cu următoarele secțiuni: Chimie industrială, Electromecanica, Silvicultura și Agronomia.

După discuțiuni, la care iau parte d-nii: Gh. I. Ionescu, Tr. Vișan, Gr. Colpacci, I. Zeicu, I. Paladian, Șt. Predescu, H. Manole, Gh. Purcăreanu, se evidențiază necesitatea ca organizarea acestei școli să fie adaptată nevoilor Statului și celorlalte instituțiuni, de a avea buni tehnicieni și oameni de știință, buni industriași și comercianți, ajutați de personal suficient, educat special în școli medii și inferioare.

8. D-l Ing. Creițaru expune activitatea Cercului regional dela Sibiu, care păstrează strânse legături cu Cercul regional AGIR.

9. Se aprobă cheltuelile de reprezentare făcută de Cercul regional Cluj, în sumă de 1.000.000 lei.

Ședința a luat sfârșit la orele 20.

Președinte, (ss) C. GEORGESCU

Secretar General, (ss) *Șt. Predescu*

PROCES VERBAL Nr. 6

Ședința din 4 Aprilie 1947

Prezenți d-nii: Comșia A., Constantinescu Șt., Ene M., Filip V., Marinescu I.. Popescu V. C., Râșcanu R., Sburlan D., Vișan Tr., Zeicu I. Invitați d-nii: T. Bălănică și At. Haralamb.

Ședința se deschide la orele 17.30, sub președinția d-lui prof. D. Sburlan. Se intră în ordinea de zi:

1. Se citește și se ratifică procesul verbal al ședinței trecute.

2. D-l Comșia scuză absentarea d-sale, din lipsă de timp. Cere a fi considerat demisionat. D-nii D. A. Sburlan și A. Haralamb îl roagă să revină asupra demisiei și să participe când poate.

3. Relativ la *Legea Vânătoarei,* d-l Comșia aduce unele precizări. In materie de arendări s'a ajuns la un compromis, ele făcându-se împreună de CAPS și Dir. Vânătoarei, cu avizul Consiliului Superior al Vânătoarei.

4. D-l C. V. Popescu depune un referat asupra normalizării tehnice, în urma contactului luat cu AGIR-ul.

5. D-l T. Bălănică expune stadiul organizării Săptămânii forestiere. Din lipsă de fonduri și din cauza campaniei de însămânțări nu s'a putut alcătui decât un program minimal.

6. D-l Haralamb expune situațiunea relativă la ținerea Adunării generale. După discuțiuni se desemnează ca referenți d-nii: I. Vlad (probl. I), Ghelmeziu și Râșcanu (probl. II-a).

La orele 18.30 sosește d-l Secretar general Celac, însoțit de d-l Președinte Georgescu. D-l Georgescu ia președinția ședinței.

7. D-l Secretar general aduce la cunoștință că d-l Ministru este dispus să ajute organizarea „Săptămânii forestiere", dar aceasta să fie realizată în cadrul unui program comun, care ar cuprinde și o Săptămâna a agronomilor și zootehnicienilor. După discuțiuni se hotărăște alcătuirea unei comisii, compusă din d-nii: Bălănică, Haralamb, Râșcanu, Sburlan și Vișan, care să întocmească bugetul și programul Săptămânii forestiere și Congresului.

8. Referitor la Congres, d-l președinte Georgescu opinează ca acesta să aibă loc la finele lunii Iunie, încadrat ca punct de program în Săptămâna forestieră. Propune și o excursiune la Cheia.

D-l Secretar general Celac expune părerea d-lui Ministru ca și Congresul să fie programat odată cu al celorlalte două societăți similare.

9. In privința cotizației și a abonamentului la revistă, iau parte la discuții d-nii: Georgescu, Celac, Sburlan, Zeicu, propunându-se: a se solicita abonamente la Societățile particulare și industriile forestiere prin ASIFOR; idem Fondului Bisericesc; a se căuta un colector harnic; a se studia de către comitetul cultural o eventuală majorare.

10. D-l Secretar general Celac aduce la cunoștință chemarea colegului Rachieru în fața justiției, pentru fapte ilegale. După discuțiuni, la care au participat d-nii: Georgescu, Celac, Zeicu, Marinescu, Filip se decide a se da cazul în cercetarea Comisiei disciplinare, care va prezenta un raport consiliului. Până la judecare, d-l Rachieru va fi exclus din consiliu și suspendat din calitatea de membru. Se va da un comunicat în presă.

Președinte, (ss) C. GEORGESCU

Secretar general, *(ss) Șt. Predescu*

PROCES VERBAL Nr. 7

Ședința din 2 Mai 1947

Prezenți d-nii: Boldur M., Borovschi B., Butoi Al., Constantinescu Leu, Constantinescu Șt., Ene M., Filip V., Georgescu C., Georgescu V., Lissievici V., Predescu Șt., Purcăreanu Gh., Râșcanu R., Rodoteatu St., Sburlan D.. Vișan Tr., Zeicu I. Invitați d-nii: Bălănică T., Haralamb At.

Ședința se deschide la ora 18, sub președinția d-lui C. Georgescu. Se intră în ordinea de zi:

1. Se citește procesul verbal al ședinței precedente și se ratifică.

2. D-l M. Boldur își prezintă demisia din Consiliu, neputând participa regulat la ședințe. Se respinge demisia și este rugat să participe când poate.

3. Se citește întâmpinarea Serv. silv. jud. Mureș asupra incendiilor, care au început să apară. Se va trimite o adresă la MAD și la Ministerul de Interne.

4. Se aprobă trimiterea Revistei Pădurilor la Ambasada Poloniei.

5. Se acceptă demisia d-lui consilier C. Rachieru, cooptarea urmând a se face în ședința viitoare.

6. Din lipsă de fonduri nu se poate aproba cererea de ajutor prezentată de fiica silvicultorului Spirescu.

7. Se aprobă referatul Secretariatului privind majorarea cotizațiilor și celorlalte taxe ale Societății.

8. Consiliul aprobă, la propunerea d-lui Președinte, a se acorda o indemnizație lunară de 2.000.000 lei d-lui At. Haralamb pentru Revista Pădurilor, de 1.000.000 lei d-lui N. Dumitrescu pentru Suplimentul profesional, iar d-lui ing. Constantinescu St., 3.000.000 lei pentru serviciul de bibliotecar și 1.000.000 lei pentru casierie. Se aprobă deasemeni încadrările și majorarea salariilor personalului administrativ, comform contractului colectiv de muncă.

9. Se aprobă cererea brigadierului Cristea de a folosi o cameră la Vila Sylva din Govora. în condițiunile acordate membrilor societății.

10. Se aprobă plata sumei de 1.050.000 lei tip. „Universul", pentru cumpărarea a 300 ex. din broșura colegului Ștefanopol „Regina Balului", urmând a se distribui și recupera suma.

11. Se aprobă închirierea camerelor dela Casa societății din Bistra-Sebeș, cu câte 600.000 lei lunar pe sezonul 1947.

12. Se aprobă proectul de contract pentru închirierea către BNR, a unei părți din Vila Sylva pentru sezonul băilor. Consiliul aprobă o remiză de 2% la netto, pe lângă diurnă, d-lui N. Paia, pentru buna administrare a vilei.

13. Se aduce la cunoștință decesul colegului Iancu Mihăescu. Se va publica necrologul în revistă.

14. Se aprobă înscrierea în societate a d-lor: Ciuperca, Cărămizaru, Purcelean.

15. Se ia act de întâmpinarea colegului C. Cristea asupra biografiilor de silvicultori publicate de d-sa în ziare.

16. Se va înapoia lucrarea d-lui Rubțov pentru revederea textului în vederea reducerii. Se va cerceta posibilitatea tipăririi prin M.A.D.

17. Se citește memoriul Comisiei Disciplinare asupra *cazului Rachieru*. D-l Președinte roagă Consiliul să aprobe cooptările făcute de d-sa în această comisie a d-lor Zeicu și V. Georgescu. D-l Lissievici remarcă faptul că Consiliul a început să se seziseze de cazurile de activitate antiforestieră ale unor membri. Propune să se aștepte rezultatul Parchetului și Consiliului de disciplină. D-l C. Georgescu intervine spunând că, deși legea ar putea absolvi cazul, totuși societatea trebue să pedepsească abaterile dela etica forestieră, în cazul de față defrișarea. D-l Constantinescu Leu propune a se asculta și apărarea d-lui Rachieru. După discuții, la care iau parte d-nii: V. Georgescu. St. Rodoteatu, D. Sburlan, Șt. Predescu, se hotărăște să se trimită o copie de pe memoriul Comisiei disciplinare d-lui Rachieru, cu invitația de a veni la Consiliu ședința următoare conform cu statutele.

18. Se dă delegație d-lui Șt. Predescu pentru alcătuirea regulamentelor statutare.

19. Se hotărăște a se interveni pentru prevederea fondului de educație în bugetul CAPS-ului.

Ședința se ridică la orele 20.

Președinte, (ss) C. GEORGESCU

Secretar general, (ss) *Șt. Predescu*

PROCES VERBAL Nr. 8

Şedinţa din 12 Mai 1947

Prezenţi d-nii: Boldur M., Bordea D., Borovschi B., Butoi Al., Colpacci Gr., Constantinescu Şt., Ene M., Georgescu C., Georgescu V., Ionescu Gh., Marinescu I., Manole H., Predescu Şt., Purcăreanu Gh., Râşcanu R., Rodoteatu St., Vişan Tr., Zeicu I. Invitaţi d-nii: Bălănică T., Haralamb At.

Şedinţa se deschide la orele 18,20, sub preşedinţia d-lui C. Georgescu. Se intră în ordinea de zi:

1. D-l Preşedinte expune cazul Rachieru. D-sa citeşte procesele verbale ale Comisiei de disciplină, precum şi întâmpinările d-lui Rachieru. D-sa supune cazul desbaterii Consiliului.

D-l I. Marinescu dă câteva lămuriri asupra situaţiei pădurii Darvari.

D-l I. Zeicu dă câteva lămuriri asupra intenţiei de defrişare a pădurii.

D-nii V. Georgescu şi Gh. Ionescu arată că, fiind şi membri în Consiliul de disciplină al Corpului, unde cazul Rachieru va veni deasemeni spre judecare, e cazul să se abţină dela discuţii şi dela vot.

D-l G. Colpacci menţionează că în societate suntem colegi, şi judecata noastră asupra faptelor nu trebue să fie influenţată de situaţia noastră administrativă.

D-l St. Rodoteatu arată că, dat fiind lipsa regulamentului, cazul trebue judecat atent, şi hotărârea trebue să fie bine justificată din punct de vedere formal, fixându-se reperele morale.

D-l Preşedinte încheie desbaterile, rugând consiliul să ratifice hotărârea luată anterior de trimiterea cazului la Comisia disciplinară, ceeace Consiliul aprobă. Hotărârea Consiliului va fi prezentată Adunării generale spre aprobare.

Comisia disciplinară, conform statutelor. propune suspendarea d-lui Rachieru din societate. Se procedează la vot.

Sunt: 15 voturi pentru suspendare (art. 22 al. b. 4); 1 vot pentru publicaţie (art. 22 al. b. 3); 2 abţineri (d-nii V. Georgescu şi Gh. Ionescu, fiind membri şi în Consiliul de disciplină).

2. După cetirea referatului d-lui St. Rodoteatu, asupra fondului de educaţie şi după discuţiuni se hotărăşte a se întocmi un memoriu către MAD, prin care să se ceară ca fondul să funcţioneze ca în trecut. Memoriul va fi prezentat de o comisie, compusă din d-nii: C. Georgescu, St. Rodoteatu şi Şt. Predescu.

3. Se aprobă înscrierea în societate a d-lui ing. Vâclea C.

4. Congresul va avea loc la 29 Iunie. Responsabili vor fi d-nii: Tr. Vişan şi At. Haralamb. D-l Tr. Vişan va trimete circulare.

Şedinţa se ridică la orele 20.

Preşedinte, (ss) C. GEORGESCU

Secretar general, (ss) *Şt. Predescu*

PROCES VERBAL Nr. 9

Şedinţa din 23 Mai 1947

Prezenţi d-nii: Boldur M., Bordea D., Borovschi B., Copacci Gr., Constantinescu Şt., Eliescu Gr., Ene M., Georgescu C., Georgescu V.. Ionescu Gh., Manole H., Predescu Şt., Rodoteatu St., Vişan Tr., Zeicu I. Invitat d-l Haralamb At.

Şedinţa se deschide la orele 18,30, sub preşedinţia d-lui C. Georgescu. Se intră în ordinea de zi:

1. D-l Predescu prezintă regulamentele: pentru desbaterile Adunării generale, pentru alegerea preşedintelui, pentru consiliul de disciplină.

2. Se aprobă cererile pentru camere la vila Sylva-Govora ale d-lor ing. D. Ionescu şi M. Ene.

3. Se aprobă înscrierea în societate a d-lor Babeu E., Prian E. Aurel, Stănescu V. V.

4. Se citeşte convocarea pentru Adunarea generală, care va avea loc între 11—13 Iunie a. c.

5. Se aprobă 500.000 lei pentru cumpărarea a 500 medalii dela Patriarhie.

6. Se deleagă d-l Şt. Predescu cu redactarea Dării de seamă pentru Adunarea generală, ajutat de d-nii St. Constantinescu şi B. Borovschi.

7. D-l Haralamb expune programul Adunării generale. D-l Preşedinte dă lămuriri asupra Conferinţei administrative a organelor tehnice din MAD, care va avea loc între 8 şi 13 Iunie. După conferinţă va avea loc Adunarea societăţii. Consiliul aprobă această hotărîre, luată în urma propunerii d-lui Secretar general Celac.

8. D-l Preşedinte reaminteşte activitatea societăţii în legătură cu legile forestiere (legea ICEF, legea vânătoarei, etc.). Se va interveni ca viitoarele proecte de legi să fie aduse şi în discuţia societăţii, pentru a se face propuneri.

9. D-l Preşedinte anunţă că în toamnă va avea loc congresul AGIR-ului.

Sosesţe d-l Secretar general Celac însoţit de d-l Gh. Purcăreanu.

10. D-l Preşedinte expune bugetul societăţii şi rectificările ce trebue făcute: Cap. 4 (ajutoare) va fi modificat: „premii şi recompense" şi se va aloca 40.000.000 lei, Revistei 400.000.000 lei, majorarea veniturilor dela Govora, majorarea asigurilor.

11. *Programul Adunării generale.* Raportor la „Problema cadrelor profesionale" va fi d-l Purcăreanu. D-l Preşedinte sugerează ţinerea unor conferinţe la radio, cu a căror programare este delegat d-l M. Ene. Se hotărăşte a fi invitaţi d-nii miniştri Tr. Săvulescu şi C. Agiu, d-nii secretari generali din MAD, preşedinţii soc. AGIR, a agronomilor, veterinarilor, subinginerilor silvici. brigadierilor şi pădurarilor, reprezentanţii C.G.M. şi Sindicatul central MAD.

12. Cazul Rachieru va fi prezentat d-lui Ministru. Se dă delegaţie Comisiei de disciplină să convoace pentru informare, în chestiunea pădurii Darvari, pe colegii Sprangate şi Gh. Constantinescu.

13. *Diverse:* a) D-l Secretar general dă unele informaţiuni asupra pregătirii unor noi proecte de legi în sectorul forestier: revizuirea Codului silvic, Legea apărării patrimoniului forestier, Regimul silvic în Ardeal, creearea unei facultăţi de silvicultură la Suceava. In jurul ultimei chestiuni au loc discuţiuni, care rămân în continuare; b) D-l Secretar general va primi comisia alcătuită pentru expunerea situaţiei Fondului educativ; c) D-l Secretar general susţine găsirea posibilităţii ca cel puţin studenţii anului III—IV să poată face practica de vară, făcându-se apel la CAPS, Dir. Silvică, PPJ., ASIFOR.

Şedinţa se ridică la orele 21 şi 30.

Preşedinte, (ss) C. GEORGESCU

Secretar general, (ss) *Şt. Predescu*

PROCES VERBAL Nr. 10

Şedinţa din 30 Mai 1947

Prezenţi d-nii: Bordea D., Borovschi B., Colpacci G., Constantinescu St., Georgescu C., Ionescu Gh., Lissievici V., Paladian I., Predescu Şt., Purcăreanu Gh., Râşcanu R., Rodoteatu St., Vişan Tr.

Şedinţa se deschide la orele 18, sub preşedinţia d-lui Prof. C. Georgescu. Se intră în ordinea de zi:

1. D-l Preşedinte propune a se renunţa pentru moment la editură, datorită impozitelor excesive la care a fost impusă societatea (500 milioane lei). Propune a se majora asigurarea tuturor imobilelor societăţii, având în vedere marea valoare pe care o reprezintă azi, la 73.000.000 lei anual, sumă pe care Consiliul o aprobă.

2. In chestiunea contractelor de închiriere cu CAPS-ul, se întârzie perfectarea deoarece CAPS-ul socoteşte chiria sălii de festivităţi prea mare, deşi preţul este stabilit în conformitate cu legea chiriilor.

3. Se aprobă a se achita d-lui Fl. Iordăchescu, restul de 7.550.000 lei, din premiul acordat pentru poezii.

4. D-l Rodoteatu propune a se acorda soc. AVIS o subvenţie de 10.000.000 lei. Consiliul aprobă 5.000.000 lei.

5. D-l Şt. Predescu citeşte Darea de seamă a Consiliului de administraţie şi proectul de buget. Se hotărăşte a fi studiat de către o comisie compusă din d-nii: Şt. Predescu, Tr. Vişan, St. Constantinescu.

6. D-l Gr. Colpacci face o expunere asupra Congresului AGIR, care va avea loc între 5—12 Oct. 1947. Scopul său va fi de a trece la realizarea practică tehnică a unor probleme, care la congresul trecut au fost desbătute teoretic. Se vor trata probleme în legătură cu producţia şi organizarea raţională a ei, precum şi probleme profesionale. Referatele privind problemele sectorului silvic vor fi depuse în timp util la societate (la d-l St. Constantinescu) sau direct la AGIR.

7. D-l R. Râşcanu arată că se simte lipsa unei reviste de tehnică şi industrie şi preconizează ca în cadrul Revistei Pădurilor să se editeze şi o parte cu conţinut tehnic şi industrial.

D-l Preşedinte arată că pentru a se pune în practică acest deziderat este nevoe să se obţină fondurile necesare dela industriaşi, întrucât societatea nu dispune de fonduri suficiente.

D-l Şt. Predescu propune ca un număr din cele patru, la Revista Pădurilor, să fie cu conţinut pur tehnic industrial, iar celelalte de pură specialitate silvică.

După discuţiuni, se hotărăşte ca d-l R. Râşcanu să fie însărcinat cu studierea acestei chestiuni şi în special cu procurarea mijloacelor băneşti.

8. Se stabileşte programul detaliat al Adunării generale în concordanţă cu programul Conferinţei administrative a MAD-ului. Raportori generali ai problemelor vor fi d-nii: I. Vlad, N. Ghelmeziu, Gh. Purcăreanu, T. Comes.

Şedinţa se ridică la orele 21.

Preşedinte, (ss) C. GEORGESCU

Secretar general (ss) *Şt. Predescu*

AVIZ IMPORTANT

Se află sub tipar şi va apare până la 15 Noembrie a. c.:

AGENDA SOC. „PROGRESUL SILVIC" PE 1948

Cuprinde, pe lângă partea calendaristică, numeroase date şi tabele tehnice, de real folos pentru toţi cei care activează în diferitele ramuri ale economiei forestiere.

Reţineţi exemplarele necesare, pe adresa: Soc. „Progresul Silvic", Bul. Tache Ionescu Nr. 31, Bucureşti.

INFORMAŢIUNI

Mişcări în personal Informaţiuni.

Pentru a putea publica întreg materialul, în spaţiul restrâns de care dispunem, sunţem nevoiţi a introduce următoarele abrevieri:

— Pentru gradele din corpul tehnic silvic: **i. s. st.** (inginer silvic stagiar); **i. s. II** (inginer silvic cl. II-a); **i. s. I.** (inginer silvic cl. I-a); **i. ş. s.** (inginer şef silvic); **i. sb. s.** (inginer subinspector silvic); **i. i. s.** (inginer inspector silvic); **i. i. gl. s.** (inginer inspector general silvic); **i. c. s.** (inginer consilier silvic).

— Pentru unităţile administrative: **O. s.** (Ocolul silvic...); **S. s. j.** (Serviciul silvic judeţean); **D. r. s.** (Direcţia regională silvică); **I. s.** (Inspectoratul silvic...).

— Pentru dispoziţiunile legale: **d. m.** (decizie ministerială); **I. D. R.** (Inalt Decret Regal); **S. f. p.** (Statutul funcţionarilor publici).

— M. O. Nr. 118/27.V.947 publ. d. m. Nr. 8814/947 prin care d-l i. i. gl. s. Dănilă N., dela I. s. Cluj se pune în retragere din oficiu spre a-şi aranja drepturile la pensie.

— M. O. Nr. 122/2.VI.947 publ. d. m. Nr. 14.437/947 a Min. Ind. şi Com. prin care d-l i. i. gl. s. Gr. Colpacci este numit administrator de supraveghere la soc. „Drajna".

— M. O. Nr. 125/5.VI.947 publ. d. m. Nr. 798/947 a M. A. D. prin care se admit în Corpul tehnic silvic, pe data de **24.IV.947 cu gradul de i. s. st.** următorii: Ionescu Gh. Al., Vijulan I. V., Cărămizaru Gh. I., Calotescu L. Andrei, Popescu-Basarab E. Gh.

— M. O. Nr. 128/9.VI.947 publ. d. m. Nr. 2237/947 prin care se primeşte demisia d-lui i. sb. s. Nicolau-Bârlad Gh., din ICEF.

— M. O. Nr. 129/10.VI.947 publ. d. m. Nr. 12.406/947 prin care d-l i. i. gl. s. C. Dragu se deleagă director al Oficiului de studii şi documentare CAPS.

— Idem Nr. 12.352/947 prin care d-nii i. sb. s. Popovici T. I. şi i. s. st. Filibiu G. P. se consideră demisionaţi din serviciul CAPS.

— M. O. Nr. 131/12.VI.947 publ. d. m. Nr. 821/947 prin care d-l i. i. gl. s. Creţaru I. dela S. s. j. Sibiu se deleagă cu conducerea I. s. Cluj, în locul d-lui i. i. gl. s. Puşcariu Gh., care trece la dispoziţia Dir. silvice; d-l Horn Alf, şeful O. s. Valea Oltului se deleagă cu conducerea S. s. j. Sibiu; d-nii Chituc Gh., subşeful **O. s. Valea Oltului** şi Rusanda P., subşeful O. s. Sibiu, se însărcinează cu girarea conducerii ocoalelor respective.

— Idem Nr. 11.620/947 prin care d-l i. i. gl. s. Fl. Iordăchescu, din CAPS, se pune în retragere, după cerere, spre a-și exercita drepturile la pensie.

— M. O. Nr. 133/14.VI.947 publ. d. m. Nr. 844/947 prin care se admit în Corpul tehnic silvic, la datele specificate și cu gradul de i. s. st., următorii: Gonțea N. N., Smâdu Gh., Benea V. V. (19.VI. 946); Băleanu I. Sabina, Damian I. I. (20.V.947).

— M. O. Nr. 136/18.VI.947 publ. d. m. Nr. 14.263/947 prin care următorii din Ad-ția CAPS se pun în retragere din oficiu spre a-și exercita drepturile la pensie, în cf. cu art. 132 S. f. p.: I. c. s. Georgescu Victor, i. i. gl. s. Alboteanu C., i. i. gl. s. Vasiliu H. C., i. i. s. Popescu C. Sinaia, i. i. s. Harnagea V.

— M. O. Nr. 139/21.VI.947 publ. d. m. Nr. 15.588/947 prin care următorii din Ad-ția CAPS se licențiază din serviciu, pe data de 31.V.947: i. sb. s. Tarnovschi Al. dela D. r. s. Iași, i. sb. s. Gheorghiu Romeo din D. r. s. Bacău, i. sb. s. Vermeșan V. din D. r. s. Lugoj.

— Idem Nr. 15.589/947, prin care se licențiază din serviciu următorii: i. s. II. Mărgineanu Oct. din D. r. s. Sebeș; i. ș. s. Wrona V. din D. r. s. Iași; i. s. I Nicolaescu N. Stelian din D. r. s. Bacău; i. ș. s. Mracek C. din D. r. s. Lugoș; i. i. s. Preoțescu D. I. și i. sb. s. Samoilescu N. I. din D. r. s. Pitești; i. i. s. Păcuraru I. I., i. sb. s. Belcea Tr. și i. sb. s. Anderca V. din D. r. s. Cluj; i. sb. s. Pfaundler A. din D. r s. Lugoj; i. ș. s. Păcuraru I., i. i. s. Marin I., i. sb. s. Lugojanu L. din D. r. s. Arad; i. sb. s. Niculescu P. din D. r. s. Lugoj.

— M. O. Nr. 140/23.VI.947 publ. d. m. Nr. 15.586/947, prin care următorii din Ad-ția CAPS se pun în retragere din oficiu spre a-și exercita drepturile la pensie, cf. art. 132 S. f. p.: I. sb. s. Iuraș Gh. și i. sb. s. Mihalescu M. din D. r. s. Iași; i. i. s. Popescu M. din D. r. s. Bacău; i. i. s. Miulescu Gh., i. i. s. Trandafirescu V., i. i. s. Stănescu Al. și i. sb. s. Constantinescu C. C. din D. r. s. Pitești; i. i. s. Despot M. I. și i. i. s. Podeanu D. din D. r. s. București; i. i. gl. s. Iliescu V. I., i. i. s. Stoica Fil., i. i. s. Ionescu M. I. și i. i. s. Grecu I. din D. r. s. Craiova; i. i. gl. s. Nicoară Titus și i. i. s. Szontag I. din D. r. s. Cluj; i. i. s. Nahaiciuc Tr. și i. ș. s. Zelesniak L. din D. r. s. Lugoj; i. c. s. Opriș V. și i. i. s. Buzilă Er. din D. r. s. Arad.

— M. O. Nr. 142/25.VI.947 publ. d. m. Nr. 864/947, prin care încetează delegația de director al Sc. păd. Gilău-Cluj a d-lui i. i. s. Brebenaru Gh., d-sa rămânând titular al O. s. Gilău, și se deleagă director d-l i. s. st. Bujaker I. Se deleagă ca inspector de control tehnic și ad-tiv al școalei d-l i. i. gl. s. Spârchez Z., din I. s. Cluj.

— Idem Nr. 15.819/947, prin care d-l i. ș. s. Zdetovețchi Al., șeful O. s. Tazlău, se transferă în interesul serviciului la Centrul Cașin.

— Idem Nr. 15.820/947, prin care d-l i. s. II Popovici Tr., șeful O. s. Vălenii de Munte și d-l I. ș. s. Albulescu St., șeful O. s. Verbila se transferă în interes de serviciu unul în locul celuilalt.

— M. O. Nr. 146/30.VI.947 publ. d. m. Nr. 911/947 prin care d-l i. i. gl. s. Burculeț M. se numește în comitetul de înaintări, ca supl. al d-lui i. i. gl. s. Gr. Colpacci.

— Idem d. m. Nr. 4.336/947 a Min. Ind. şi Com., prin care d-l i. i. gl. s. V. Sabău se licenţiază din serviciu.

— M. O. Nr. 146 bis/30.VI.947 publ. d. m. Nr. 929/947, prin care următorii se licenţiază din serviciu: Demostene Istrate, dir. S. s. j. Fălciu; Mircea D. Em., dir. S. s. j. Dolj; Hartia D., referent la I. s. Constanţa; Popovici I., şeful O. s. Beiuş Nord; Cerna L., şef O. s. Bistriţa; Lazanu V.. ref. Sc. brig. silv. Curtea de Argeş.

— Idem Nr. 930/947, prin care următorii se licenţiază din serviciu: Nicolau-Bârlad Gh., şef lab., Trifănescu At., asist. def. şi Birăescu S., asist. prov., din ICEF; Schrott I., şef O. s. Abrud; Cristescu M., ref. I. s. Timişoara; Tatomir Em., dela S. s. j. Deva; Frăţilă O., şef O. s. Valea Mureşului-Orăştie.

— Idem Nr. 931/947, prin care următorii se pun în retragere pentru regularea drepturilor la pensie, în cf. cu art. 132 S. f. p.: i. c. s. Avram Gh., i. i. gl. s. Niţescu I., i. i. gl. s. Antonescu Gh. şi i. i. s. Hălmăgeanu Andrei din Dir. silvică; i. i. gl. s. Dragomir I. din Dir. P. P. J.; i. c. s. Petcuţ M. şi i. i. s. Carra N. din ICEF; i. i. s. Poclitaru I., i. i. s. Zehan E., i. i. s. Andrei I. I. din I. s. Sibiu; i. c. s. Caraminu I., i. i. gl. s. Lupşa Gh. şi i. i. s. Ostafie Gh. din I. s. Timişoara; i. i. gl. s. Moşandrei Gh. şi i. i. s. Dobrescu I. din I. s. Bucureşti; Galbăn D-tru. dir. S. s. j. Buzău; i. i. s. Vidinivschi T. din I. s. Iaşi; i. i. s. Ţurţuman Şt. din I. s. Craiova; i. s. s. Tatomir Gh. şi i. i. s. Cerschi T. din I. s. Focşani; Gâlcă C., dir. S. s. j. Tutova; Leondari Eug., ref. la I. s. Constanţa; Gheorghiu I., dir. S. s. j. Ialomiţa; i. i. gl. s. Puşcariu Gh. şi i. i. gl. s. Constantinescu I. din I. s. Cluj; Gherghel Şt., şef. O. s. Reghin; Spaniol Ad., şef. O. s. Gâlgău; Bozdoc P., dir. S. s. j. Turda; Boldăr G., ref. la Şc. brig. silv. Brăneşti; i. i. s. Răducu Gh. la Şc. brig. silv. Târgovişte.

— M. O. Nr. 148/2.VI.947 publ. d. m. Nr. 17.789/947 prin care următorul personal temporar se angajează în continuare pe exerciţiul 1947/48: i. s. st. Mărcoiu A., Stoica Viorica, Băleanu Sabina în Ad-ţia centrală; i. s. st. Avram Gh. la Centrul expl. Areva; i. s. st. Bendac D-tru la O. s. Griviţa; i. s. st. Dămăceanu C. la O. s. Tg. Ocna; i. s. st. Năstăsescu I. la O. s. Babadag; i. s. st. Stănescu V. şi i. s. st. Smădu Gh. la D. r. s. Bucureşti; i. s. st. Petrescu Cezar la O. s. Cislău; i. s. st. Lazăr I. la O. s. Vălenii de Munte; i. s. st. Donos V. şi i. s. st. Pantazi Gh. la Centrul expl. Stâlpeni; i. s. st. Moldoveanu I. la O. s. Cotmeana; i. s. st. Ionescu Sp. la O. s. Băbeni; i. s. st. Petrulian P. la O. s. Bobiceşti; i. s. st. Vijulan V. la O. s. Cărbuneşti; i. s. st. Popescu I. C. la Centrul Arnota Costeşti; i. s. st. Popescu Gh. la O. s. Novaci; i. s. st. Gonţea N. la O. s. Braşov; i. s. st. Opriţă M. la Fabr. Cugir; i. s. st. Moraru I. la O. s. Valea Lotrului; i. s. st. Ursulescu Adela la O. s. Câmpia Cetăţii; i. s. st. Benea V. la O. s. Firiza; i. i. s. Pater Ernest şi i. s. st. Cocu Stere la Fabr. Ierbuş; i. s. st. Aurori Alex. şi i. s. st. Ciorei Ilie la O. s. Valea Râului; i. s. st. Grăvilă Coriolan la O. s. Buziaş; i. s. st. Iavorschi T. la O. s. Făget.

Următorii se angajează temporar: i. s. st. Luca Gh. E. la O. s. Coşula; i. s. st. Macahom Toma la O. s. Râşca; i. s., st. Popescu Gh. Basarab la D. r. s. Piteşti; i. s. st. Ionescu A. N. şi i. s. st. Stoenescu D. la Centrul expl. Curtea de Argeş; i. s. st. Silvestrovici S. la O. s. Râmnicu-Vâlcea; i. s. st. Nastu H. la O. s. Cugir; i. s. st. Dorobanţu V. la O.

s. Pietroşani; i. s. st. Calotescu T. A. la O. s. Zlatna; i. s. st. Pantiş I. la D. r. s. Cluj; i. s. st. Vâclea V. la O. s. Băiţa; i. s. st. Buga I. la Centrul expl. Câmpeni; i. s. st. Popăilă A. la D. r. s. Lugoj; i. s. st. Gheorghe M. la O. s. Berzeasca; i. s. st. Franţ A. la O. s. Mănăştur; i. s. st. Ionescu Gh. Al. la D. r. s. Arad; i. s. st. Roman Ov.-Fr. lla O. s. Sudrigiu.

— M. O. Nr. 151/5.VII.947 publ. d. m. Nr. 917/947, prin care se admit în Corpul tehnic silvic, cu gradul de i. s. st. la datele specificate, următorii: Miklossy G. (1.II.946), Purea Gh. P. (19.VI. 946), Bujorică Gh. I. (19.VI.946), Roman F. Ov. (11.VI.947), Kendeffy N. (14.II.947), Pantis J. (20.V.947), Gheorghe P. M. (20.V.947). Vâclea V. (20. V.947).

— Idem d. m. Nr. 2.962/947 prin care se ratifică transferarea făcută pe cale bugetară la ICEF a d-lor: i. s. II Armăşescu C. Sorin, i. s. II Dumitrescu St. N., i. s. st. Liubimirescu A. şi i. s. st. Stanciu N.

— M. O. Nr. 154/9.VII.947 publ. d. m. Nr. 951/947 prin care se primeşte demisia din serviciu a d-lui i. sb. s. Ghiga C., dela S. s. j. Prahova.

— M. O. Nr. 155/10.VII.947 publ. d. m. Nr. 18.245/947, prin care se transferă şi se repartizează în interes de serviciu următorii:

D. r. s. Iaşi. I. sb. s. Tebeică A., dela O. s. Ciurea la D. r. s. Iaşi, ca şef al Serv. expl. com. ind.; i. ş. s. Sava Al., dela O. s. Tomeşti, la D. r. s. Iaşi şi se delegă ca insp. control regional; i. i. gl. s. Ionescu T. C. din D. r. s. Craiova în centrala D. r. s. Iaşi; i. s. II Strechescu C. dela O. s. Perişor la O. s. Tătăruş; i. s. Serghie I., dela O. s. Deva la O. s. Furceni, fiind delegat şef al ac. ocol; i. s. st. Bădilă St. dela O. s. Brăila la O. s. Dorohoi; i. s. st. Patrichi I. dela O. s. Ciurea, i. s. Datcu Voicu dela O. s. Baloteşti la O. s. Tomeşti şi i. s. Angelescu A. dela O. s. Vâlsan la O. s. Răchitoasa, fiind delegaţi cu conducerea acestor ocoale în mod provizoriu.

D. r. s. Bacău. I. i. gl. s. Breţcanu N., din centrul D. r. s. Bacău se delegă şef al Serv. Cult. şi Amen. păd.; i. s. st. Dămăceanu C. dela O. s. Tg. Ocna şi i. s. st. Predescu Gh. dela O. s. Slatina la O. s. Taslău, se delegă cu conducerea ac. ocoale în mod provizoriu; i. sb. s. Gheorghieş C., din centrul D. r. s. Bacău se delegă insp. control reg. şi cu gerarea O. s. Buhalniţa.

D. r. s. Bucureşti. I. s. st. Georgescu Anton dela O. s. Lunca Stăneşti la O. s. Giurgiu, cu a cărui cond. se delegă în mod provizoriu.

D. r. s. Piteşti. I. sb. s. Tanu Gh., de la O. s. Târgovişte în centrala D. r. s. Piteşti ca referent; i. sb. s. Sotiriu D-tru, dela O. s. Nucet în centrala D. r. s. Piteşti, ca insp. contr. reg.; i. sb. s. Marinescu C. din centrala D. r. s. Piteşti ca şef al Serv. tehnic; i. i. s. Popa Gr. din centrala D. r. s. Piteşti ca şef. al Serv. cult. amen. păd.; i. ş. s. Georgescu L. Ov., dela O. s. Radu Negru în centrala D. r. s. Piteşti, delegându-se insp. contr. reg.; I. s. st. Ştefănescu Manoil dela O. s. Ploeşti la O. s. N. Gh. Popovici, i. s. Popescu St. dela O. s. Vânju Mare la O. s. Butoi, i. s. st. Nicolescu P., din centrala D. r. s. Bucureşti, la O. s. Lucieni, i. s. Dinică D. dela O. s. Lucieni la O. s. Vâlsan, i. s. Roşca Diacenco, dela O. s. Comana la O. s. Târgovişte; i. s. st. Liscu P. dela O. s. Strehaia la O. s. Nucet, i. s. Stăncescu V., dela O. s. Corabia la O. s. Radu-Negru; toţi aceştia se delegă în mod provizoriu cu conducerea ocoalelor respective.

D. r. s. Craiova. I. sb. s. Ciudin N. dela O. s. Cărbunești la D. r. s. Craiova, ca ref. la Serv. expl. ind. și com.; i. sb. s. Diaconu I. din D. r. s. Craiova se delegă subdirector regional; I. s. Nedorizescu M. dela O. s. Giurgiu la O. s. Corabia, I. s. st. Miron Cr. dela O. s. Brănești la O. s. Vânju Mare, i. s. st. Panciu Pant. din D. r. s. Craiova la O. s. Slatina, i. s. Iordache M. dela O. s. Ciucea la O. s. Cărbunești, i. s. st. Ionescu Sp. dela O. s. Băbeni; toți aceștia se delegă în mod provizoriu cu conducerea ac. ocoale.

D. r. s. Lugoj. I. sb. s. Levițchi Ant. dela O. s. Giurgiu la O. s. Lugoj, ca șef; I. s. Bârcă L. dela O. s. R.-Vâlcea la O. s.s. Bozovici și i. s. st. Gravilă C. dela O. s. Buziaș se delegă în mod provizoriu cu conducerea ac. ocoale.

D. r. s. Sebeș. I. ș. s. Popovici S. de la Fabrica Valea Serii la O. s. Baru Mare. ca șef; i. s. Nepomneasci V. dela O. s. Baru Mare la O. s. Deva, cu a cărui conducere se delegă în mod prov.

D. r. s. Cluj. I. sb. s. Mureșanu I. dela Centr. Expl. Câmpeni în D. r. s. Cluj, ca insp. contr. reg.; i. sb. s. Nahlik Alf. dela O. s. Ploești în centrala D. r. s. Cluj, ca șef al Serv. tehnic; i. i. s. Crăciun M. din D. r. s. Bacău în centrala D. r. s. Cluj, ca insp. contr. reg.; i. i. s. Marchievici D., din centrala D. r. s. Cluj, ca insp. contr. reg.; i. sb. s. Böhm M. dela O. s. Baia Sprie în centrala D. r. s. Cluj, ca insp. contr. reg.; i. i. s. Buzetzchi Er., insp. contr. reg. se delegă și cu gerarea O. s. Câmpia Cetății; i. s. st. Avram Gh., dela Fabr. Areva la Fabr. Valea Ierii, cu a cărei conducere se delegă în mod provizoriu;

I. s. st. Pantiș I. din centrală la O. s. Ciucea, i. s. st. Ursulescu Șt. dela O. s. Câmpia Cetății la Centr. Câmpeni, I. s. st.Aurori Al. dela O. s. Baia Sprie, i. s. Tofilescu Teodor dela O. s. Sâi; sunt delegați cu conducerea oc. resp. în mod provizoriu. I. s. st. Ursulescu Adela de la O. s. Câmpia Cetății ca ajutor la O. s. Câmpeni.

D. r. s. Arad. I. s. Dan M. dela O. s. Sebiș Moneasa în centrala, ca șef al Serv. expl. com. și ind.;

I. s. st. Mărcoiu A. din centrala CAPS la O. s. Lipova, I. s. Popiel C. dela O. s. N. Gh. Popovici la O. s. Valea Mare, I. s. Ardeleanu Gh., dela O. s. Radna la O. s. Sebiș Moneasa; sunt delegați cu conducerea oc. resp. în mod provizoriu.

— M. O. Nr. 159/15.VII.94f publ. d. m. Nr. 18.247/947 prin care se revine asupra d. m. Nr. 14.263/947 și se menține mai departe în serviciu d-l i. i. gl. s. Vasiliu H. C. din Dir. Silvică.

— M. O. Nr. 161/17.VII.947 publ. d. m. Nr. 21.108/947 prin care se delegă și se repartizează în Corpul Insp. contr. gl. tehnic CAPS următorii: i. i. gl. s. Vișan Tr.. șeful Corpului control gl. și D. r. s. Bacău; i. c. s. Rodoteatu St., D. r. s. Pitești; i. c. s. Caragea N., D. r. s. București și Lugoj; i. c. s. Bozdoc D., D. r. s. Sebeș și Cluj; i. c. s. O. Rădescu, D. r. s. Craiova și Constanța; i. c. s. Georgescu Vencu, D. r. s. Arad și Iași; i. c. s. Constantinescu Leu, delegații speciale privind construirea și reparația de fabrici și C. F. S.; i. i. gl. s. Demetrescu-Gârbovi St., fabricele de cherestea și C. F. S. din D. r. s. Craiova, Sebeș, Arad și Lugoj; i. i. gl. s. Filip V., fabricile de cherestea și C. F. S. din D. r. s. Cluj, Bacău, Pitești și București; i. i. gl. s. Magdaș V., lucrările de cultura și amenajarea pădurilor.

Pe timpul cât d-l i. c. s. Georgescu V. exercită delegația de Director al Dir. Ad-tive va fi suplinit la controlul gl. de d-l i. i. s. Dediu A.

— Idem d. m. Nr. 996/947 prin care se repartizează în interes de serviciu,

următorii din serv. MAD, la inspectoratele și în funcțiile specificate:

I. s. București. Șef: i. i. gl. s. Burculeț M.; subșef: i. s. Rotaru C.; ref. șef tehn.: i. s. Anghelide-Pană M.

I. s. Constanța. Șef: I. c. s. Al. Chiriţescu; subșef: i. s. Alexandrescu D. A.; ref. șef tehn.: i. sb. s. Dodon I., care va gera și conducerea S. s. j. Constanța.

I. s. Craiova. Șef: i. i. gl. s. Negulescu C. Em.; subșef: i. i. s. Chirvăsuță D. I.; ref. șef tehn.: i. s. Blaga Smighelschi C.

I. s. Pitești. Șef: i. i. gl. s. Nestorescu N. C. din centrul I. s. București; subșef: i. sb. s. Isbășescu I.; ref. șef tehn.: i. i. s. Bărbulescu Șt. din centrul I. s. București.

I. s. Timișoara. Șef: i. c. s. Drăgan Em.; subșef: i. i. gl. s. Grecu N. M.; ref. șef tehnic: i. i. gl. s. Cernescu M.

I. s. Sibiu. Șef: i. c. s. Dimitrescu I.; subșef: i. i. s. Ghițulescu Gh.; ref. șef teh.: i. i. s. Constantin I.

I. s. Brașov. Șef: i. i. gl. s. Peca P.; subșef: i. i. gl. s. Roșculeț I. I.; ref. șef tehn.: i. i. s. Frățilă S. Virgil.

I. s. Oradea. Șef: i. i. gl. s. Onaca D. dela I. s. Cluj; subșef: i. i. s. Terdic D. Fr., din I. s. Cluj; ref. șef. tehn.: i. i. s. Diaconescu C. Caton.

I. s. Cluj. Șef: i. i. gl. s. Creițaru N. I.; subșef: i. i. gl. s. Nascu Nerva; ref. șef. tehn.: i. i. gl. s. Spârchez Zeno.

I. s. Galați. Șef: i. c s. Vasiliu H. C. dela I. s. Focșani; subșef: i. i. s. Martinescu T. Gh.. dela I. s. Constanța; ref. șef tehn.: i. i. s. Georgescu St. Al. dela I. s. Focșani.

I. s. Iași. Șef: i. i. gl. s. Târnăuceanu D. Gh.; subșef: i. i. s Drăgan Gh. Raiciu; ref. șef. tehn.: i. i. s. Tănăsescu N. N.

I. s. Suceava. Șef: i. i. s. Bulancea Gh. Al.; subșef: i. i. s. Paraschivescu Anibal; ref. șef. tehn.: i. sb. s. Stelorian Dan.

— M. O. Nr. 163/19.VII.947 publ. I. D. R. Nr. 1323/947 prin care d-l av. Stelian Nițulescu se numește în Cons. de Ad-ție CAPS, ca jurist, în locul d-lui Al. Voitinovici, demisionat.

— M. O. Nr. 164/21.VII.947 publ. dec. Eforiei Spitalelor Civile prin care d-l i. ș. s. Arsenescu Mircea, dela Circ. silv. București se licențiază din serviciu.

— Idem, d. m. Nr. 3340/947 prin care d-l i. s. st. Stanciu N., din ICEF, se detașează la Stațiunea exp. Snagov, ca șef ad-tiv al stațiunii, încetându-i delegația de a conduce Stațiunea Bărăganul.

— Idem, d. m. Nr. 18.439/947 prin care d-l i. i. gl. s. Csurilla Ad., din CAPS se pune în retragere din oficiu spre a-și exercita drepturile la pensie.

— M. O. Nr. 166/23.VII.947, publ. I. D. R. Nr. 1412/947 prin care d-l i. c. s. Zeicu I. se numește membru în Cons. tehn. al pădurilor, în locul d-lui i. c. s. V. Paladian, al cărui mandat încetează.

— M. O. Nr. 167/24.VII.947 publ. d. m. Nr. 1027/947 prin care se revine în parte asupra d. m. Nr. 966/947, după cum urmează: i. sb. s. Bocec Aurel de la S. s. j. Iași se repartizează în interes de serviciu, în funcția de ref. șef tehn. la I. s. Iași, în locul d-lui i. i. s. Tănăsescu N. N.; i. i. s. Martinescu T. Gh.. repartizat la I. s. Galați, se mută în interes de serviciu la I. s. Suceava, în funcție de ref. șef tehn. în locul d-lui i. sb. s. Stelorian Dan; i. i. s. Georgescu St. Al. rămâne repartizat la I. s. Galați în funcție de subșef de insp. silv.; i. ș. s. Lepădatu Miclea dela O. s. Pietroșani se repartizează în interes de serviciu la I. s. Galați, în funcție de ref. șef tehnic; i. sb. s. Imbăruș N. la I. s. Sibiu în funcția de ref. șef tehnic, în locul d-lui i. s. Constantin Ion.

— M. O. Nr. 168/25.VII. 947 publ. d. m. Nr. 1044, prin care următorii se repartizează la S. s. j. din raza *I. s. Timişoara,* în funcţia de dir. silv. jud.: i. s. Defour Bart la S. s. j. Arad, i. s. Filipovici Jiva la S. s. j. Severin, i. s. Munteanu D. la S. s. j. Timiş, i. s. Drăgulescu I. la S. s. j. Caraş; i. s. Donciu D. la S. s. j. Caraş, în funcţie de subdir. silv. jud.

Idem la ocoalele silvice MAD, în funcţie de şef de ocol: i. s. Ionescu Marin la O. s. Hălmagiu, i. s. Foale P. la O. s. Ineu, i. s. Popovici P. la O. s. Oraviţa.

— Idem Nr. 1045, prin care următorii se repartizează la S. s. j. din raza *I. s. Bucureşti,* în funcţie de dir. silv. jud.: i. s. Sprangate Şt. la S .s. j. Ilfov, i. s. Şerbănescu Stelian la S. s. j. Vlaşca, i. s. Stelorian Dan, dela S. s. j. Putna, la S. s. j. Prahova, i. s. Stoian N., din centrul I. s. Bucureşti, la S. s. j. Buzău; i. s. Crăciunescu P. la S. s. j. Prahova în funcţie de subdir. silv. jud.

Idem i. s. Belinschi P. la O. s. Nehoiu, în funcţie de şef de ocol.

— Idem Nr. 1046, prin care următorii se repartizează la S. s. j. din raza *I. s. Cluj,* în funcţie de dir. silv. jud.: i. s. Niculescu Iacob la S. s. j. Cluj, i. s. Rubţov Şt. la S. s. j. Mureş, i. s. Chibelean A., la S. s. j. Năsăud, i. s. Cimoca Al. la S. s. j. Turda, i. s. Mărgineanu I. la S. s. j. Someş.

Idem la Ocoalele silvice MAD, în funcţie de şef de ocol: i s. Soltanschi C. la O. s. Cluj, i. s. Ciumac Gh. la O. s. Hida, i. s. Purcel V. la O. s. Huedin, i. s. Ştefănescu I. la O. s. Gurghiu, i. s. Tomulescu F. la O. s. Sovata, i. s. Cerna Carol la O. s. Beclean, i. s. Fosti I. la O. s. Dej, i. s. Secărescu T. la O. s. Reghin, i. s. Mihalache V. la O. s. Topliţa, i. s. Chiriţă Ad. la O. s. Câmpeni.

— Idem Nr. 1047, prin care următorii se repartizează la S. s. j. din raza *I. s. Piteşti,* în funcţie de dir. silv. jud: i. s. Mihai Gh. la S. s. j. Argeş, i. s. Ionescu D. la S. s. j. Muscel, i. s. Predescu Gh. la S. s. j. Dâmboviţa, i. s. Ionescu Şt. la S. s. j. Teleorman, i. s. Bădescu Gr., din I. s. Craiova, la S. s. j. Olt.

Idem la Ocoalele silvice MAD, în funcţie de şef de ocol silvic: i. s. Miron Virgil la O. s. Curtea-de-Argeş, i. s. Cârstocea N. la O. s. Dragoslavele, i. s. Babeu Eug. la O. s. Câmpulung, i. s. Stănescu C. la O. s. Târgovişte.

— Idem Nr. 1048, prin care următorii se repartizează la S. s. j. din raza *I. s. Constanţa,* în funcţie de dir. silv. jud: i. s. Mărăşescu T. la S. s. j. Tulcea, i. s. Dodon I. la S. s. j. Constanţa, i. s. Oprea C. dela Şc. de brig. Târgovişte, la S. s. j. Ialomiţa.

— Idem Nr. 1048, prin care următorii se repartizează la S. s. j. din raza *I. s. Suceava,* în funcţie de dir. silv. jud.: i. s. Mihăilescu Gh. la S. s. j. Baia, i. s. Mihăilescu Aurel la S. s. j. Dorohoi, i. s. Lazea L. la S. s. j. Rădăuţi, i. s. Urzică P., dela O. s. Topliţa, la S. s. j. Botoşani, i. s. Tănăsescu N., dela I. s. Iaşi, la S. s. j. Câmpulung-Moldova, i. s. Niţescu C., dela S. s. j. Făgăraş, la S. s. j. Suceava.

Idem i. s. Purceleanu Şt. la O. s. Vatra Dornei, în funcţie de şef de ocol.

— M. O. Nr. 169/26.VII.947 publ. d. m. Nr. 1033/947 prin care se repartizează în interes de serviciu la S. s. j. şi la O. s. MAD. din raza I. s. Craiova. următorii: i. s. Pandrea N. din Centrul I. s. Craiova la S. s. j. Dolj, în funcţia de dir. s. jud.; i. s. Dobrescu Pascu la S. s. j. Romanaţi, în funcţie de dir. s. jud.; i. s. Vlaicu D. la S. s. j. Mehedinţi, în funcţie de dir. s. jud.; i. s. Chirculescu

Gr. la S. s. j. Gorj, în funcție de dir. s. jud.; i. s. Bardan N., la O. s. Jiul în funcție de șef de ocol; i. s. Găină P. la O. s. Gilort, în funcție de șef de ocol;

Se mută în interes de serviciu următorii: i. s. Coțifide C. dela O. s. Brezoiu la S. s. j. Vâlcea, în funcție de dir. s. jud.; i. s. Podgurschi S., la O. s. Brezoiu, în funcție de șef de ocol .

— Idem, Nr. 1050/947 prin care se repartizează în interes de serviciu la S. s. j. și la O. s. MAD din raza I. s. Sibiu, următorii, în funcție de șef de ocol silvic: i. s. Bruno Romoșan la O. s. Baia de Criș; i. s. Tulbure Teodor la O. s. Ilia; i. s. Badea Fl. la O. s. Agnita; i. s. Vintilescu N. la O. s. Mediaș; i. s. Petruțiu Ov. la O. s. Rupea; i. s. Dobrescu I. la O. s. Aiud; i. s. Iancu N. la O. s. Abrud; i. s. Horn Alfred la O. s. Sibiu; i. s. Ștefănescu Vitalie la O. s. Sălișteș; i. s. Niculescu Victor la Oc. s. Valea Sadului;

Următorii în funcție de director silvic județean: i. s. Vulcan Gh. la S. s. j. Târnava Mare; i. s. Protopopescu Gh. la S. s. j. Alba; i. s. Imbăruș N. la S. s. j. Sibiu;

Se mută în interes de serviciu următorii: i. s. Zaharia P.. dela I. s. Craiova, la S. s. j. Huniedoara, în funcția de director silv. jud.; i. s. Apostol Al., din Centrul Dir. tehnice silvice, la O. s. Hațeg, în funcția de șef de ocol; i. s. Mecota Tr., din centrul Dir. tehnice silvice, la O. s. Valea Mureșului, în funcția de șef de ocol; i. s. Brebenaru Gh., dela O. s. Gilău, la S. s. j. Târnava Mică, în funcție de dir. silv. jud. și girant al O. s. Blaj.

— Idem Nr. 1052/947 prin care se repartizează în interes de serviciu la S. s. j. din raza I. s. Brașov următorii, în funcția de director silvic județean: i. s. Dârlău I. la S. s. j. Brașov; i. s. Constantin I. la S. s. j. Făgăraș; i. s. Mihai V. la S. s. j. Odorhei; i. s. Costăchescu I., la S. s. j. Trei Scaune;

Următorii se repartizează la O. s. MAD, din raza I. s. Brașov, în funcția de șef de ocol: i. s. Zamfir I. la D. s. Săcele; i. s. Voinescu Iosif la O. s. Zărnești; i. s. Prapescu Gh. la O. s. Arpașul de Jos; i. s. Ciobanu N. la O. s. Ciucul de Sus; i. s. Hagi Marcel la O. s. Joseni; i. s. Logofătu A., la O. s. San Martin; i. s. Cătănescu Dan la O. s. Bretcu; i. s. Kerschnigg Wilfrid la O. s. Covasna; i. s. Vlaheli I. la O. s. Corund;

Se mută în interes de serviciu următorii: i. s. Covaliu Cornel, din centrul Dir. îndrumărilor silvice, la O. s. Șercaia în funcție de șef de ocol; i. s. Ștefănescu Oct., dela O. s. Gheorghieni, la S. s. j. Ciuc în funcție de dir. silv. jud.; i. s. Constantinescu I., dela S. s. j. Dâmbovița, la O s. Gheorghieni în funcție de șef de ocol; i. s. Țana Almoș, dela O. s. Naruja, la O. s. Tg. Săcuesc, în funcție de șef de ocol; i. s. Corlățan Silviu, dela S. s. j. Brașov, la O. s. Codlea;

— Idem Nr. 1053/947, prin care se repartizează în interes de serviciu, la S. s. j. din raza I. s. Iași, următorii în funcție de dir. silv. jud.: i. s. Bocec Aurel, la S. s. j. Iași; i. s. Lupan C. la S. s. j. Roman și ca gerant al O. s. Roman; i. s. Folescu Radu la S. s. j. Vaslui și ca gerant al O. s. Vaslui; i. s. Crischi D. la S. s. j. Bacău; i. s. Popescu Aurel la S. s. j. Neamț;

Se mută în interes de serviciu următorii: i. s. Ștefănescu D. dela O. s. Sebeș, la S. s. j. Fălciu în funcție de dir. silv. jud. și girant al O. s. Huși; i. s. Badea V., dela S. s. j. R.-Sărat, la O. s. Trotuș-Bacău, în funcție de șef de ocol.

— Idem Nr. 1054/947, prin care se partizează în interes de serviciu, la S. s. j. din raza I. s. Galați, următorii în

funcție de dir. silv. jud.: i. s. Băcanu N. la S. s. j. Brăila; i. s. Conțescu Eug. la S. s. j. Covurlui; i. s. Neagoe N. la S. s. j. Putna; i. s. Strutinschi Val., la S. s. j. R.-Sărat; i. s. Popa Alex. la S. s. j. Tecuci; la O. s. MAD, din raza I. s. Galați, d-l i. s. Miron Gh., în funcție de șef de ocol.

Se mută în interes de serviciu următorii: i. s. Grobnic Gh. dela I. s. Focșani la O. s. Naruja, în funcție de șef de ocol; i. s. Vasiliu H. C., dela CAPS, la S. s. j. Tutova în funcție de dir. silv. jud.; i. s. Cioltan Gh., dela S. s. j. Suceava, la S. s. j. Putna, în calitate de subidr. silv. jud.

— Idem, d. m. Nr. 3441/947, după care stațiunile de experimentație ICEF vor fi conduse d. p. d. v. ad-tiv și gestionar de către un șef ad-tiv, după cum urmează: i. i. s. Pașcovschi S., delegat la Staț. exp. for. și cinegetică „Banat"; i. s. st. Liubimirescu Ambr., delegat la Staț. exp. for. „Bărăgan"; i. ș. s. Berliba B., la Staț. exp. for. „Dobrogea"; i. s. st. Elian Gh., la Staț. exp. for. „Mihăești"; i. s. st. Stanciu N., la Staț. exp. for. „Snagov"; i. ș. s. Andreescu V., la Staț. exp. for. „Sinaia".

— Idem, d. m. Nr. 3348/947, după care secțiunile științifice ICEF, se încadrează astfel: Secția I: i. i. gl. s. At. Haralamb; secția II: i. c. s. C. C. Georgescu; secția III: i. c. s. Gr. Eliescu; secția IV: i. i. s. C. Chiriță; secția V: i. c. s. V. N. Stinghe; secția VI: i. c. s. M. Drăcea; secția VII: i. c. s. D. A. Sburlan; secția VIII: i. c. s. I. C. Demetrescu. Directorii de secțiune de mai sus constitue Consiliul institutului.

— Idem, d. m. Nr. 3314/947, prin care d-l i. i. s. Dr. T. Bălănică, se delegă cu executarea lucrărilor privind Ad-ția centrală ICEF; d-l i. sb. s. Pavelescu I., se delegă cu executarea lucrărilor privind unitățile exterioare ICEF.

— M. O. Nr. 170/28.VII.947, publ. d. m. Nr. 1051/947, prin care se repartizează în interes de serviciu la S. s. j., în funcție de dir. silv. jud., următorii: i. s. Bedros I., la S. s. j. Bihor; i. s. Bulanca I. la S. s. j. Sălaj; i. s. Nistor C. la S. s. j. Satu-Mare; i. s. Popovici Iosif la S. s. j. Maramureș;

Se repartizează la O. s. MAD, în funcție de șef de ocol, următorii: i. s. Manea I., la O. s. Alejd; i. s. Crăciunescu C. la O. s. Tinca; i. s. Ionescu Gh. Alex. la O. s. Simleul Silvaniei; i. s. Fecser Gh. la O. s. Baia Mare; i. s. Popescu Cornel la O. s. Negrești; i. s. Proorocu D. la O. s. Vișeul de Sus; i. s. Arțăreanu M., dela O. s. Cehul Silvaniei, la O. s. Zalău.

— M. O. Nr. 172/30.VII.947 publ. I. D. R. Nr. 1514/947 prin care se conferă ord. „Meritul Agricol" în grad de cavaler d-lor: Secretar general N. Celac, i. s. Manolescu I., i. s. Marcu C-tin, i. s. Mecotă Tr.

— d. m. Nr. 1060/947, prin care se fac următoarele înaintări în Corpul silvic: *a)* i. i. s. Marchievici D., la alegere, la gradul de i. i. gl. s. (1.I.947); *b)* i. s. II, la vechime, la gradul de i. s. I: Miculescu I. M. (1.VI.944), Munteanu St. (1.III.946), Oprea C. (12.III.946), Moțescu I. Gh. (1.V.946), Bora L. (5.V. 946), Tănăsescu Gh. Gh. (9.XI.946), Apostol Al. (1.I.947); *c)* i. s. st. Comșa Sotec L. la gr. de i. s. II (8.VII.945) și la gr. de i. s. I (8.VII.945), i. s. st. Gleiching An, la gr. de i. s. II (9.VII. 943) și la gr. de i. s. I (9. VII.945), i. s. st. Manea S. Gh. la gr. de i. s. II (13.VI.945); *d)* i. s. st. la gr. de i. s. II:

Ungurelu Gh. N. (6.XII.945), Cădaru T. (2.III.946), Stratan D. (11.VI.946), Babeu Z. E. (17.VI'946), Mihăilescu Gh. (30.VII.946), Ionescu T. (28.IX.946), Bondoc D. (11.XII.946).

— M. O. Nr. ,75/2.VIII.947, publ. d. m. Nr. 1078/947 prin care se institue o comisie de studii în vederea ameliorării condițiunilor economice a Văii Teleajenului, din care fac parte și următorii specialiști silvici: i. i. gl. s. V. Paladian, dir. Dir. tehnice silvice; i. s, D. Stelorian, dir. S. s. j. Prahova; i. i. gl. s. At. Haralamb, din ICEF.

— Idem d. m. Nr. 1080/947 prin care d-l i. s. Smerecinschi I., se numește în Comisia de control la Regia „Alianța forestieră", în locul d-lui i. s. Dragomir I., pensionat.

— Idem d. m. Nr. 18707/947, se revine asupra detașării d-lui i. sb. s. Pascu C., din D. r. s. Bacău, la „Sovrolemn".

— M. O. Nr. 176/4.VIII.947, publică I. D. R. Nr. 1534/947 prin care d-l Prof. C. C. Georgescu se numește director al ICEF-ului.

— M. O. Nr. 180/8.VIII.947, publ. d. m. Nr. 1091/947, prin care se pun în retragere din oficiu, pentru 60 ani vârstă, următorii: i. c. s. Em. Dumitrescu, dela Insp. gl. de control (1.XI.947); i. ș. s. B. Romoșan, dela I. s. Timișoara (1.XII 947); i. i. gl. s. Pruteanu I., dela CAPS (1.XII.947).

— M. O. Nr. 182 bis/11.VIII.947, publ. d. m. 26.088/947, prin care se revine asupra d. m. Nr. 1124/947, în sensul că d-l i. sb. s. Levițchi Anton, rămâne pe loc, ca șef al O. s. Giurgiu, iar d-l i. s. st. Georgescu Anton se transferă la O. s. Lugoj, cu a cărui conducere se delegă în mod provizoriu.

— M. O. Nr. 183/12.VIII.947, publ. dec. CAPS Nr. 26.090/947, prin care următorii se delegă cu conducerea serviciilor specificate:

Ad-ția centrală CAPS: i. i. s. Stănescu D., subdir. Dir. tehnică și cu gerarea Serv. funiculare, șosele, etc.; i. i. s. Vulpe F., șef al Serv. construcții și CFS; i. ș. s. Ivănescu N., șef al Serv. construcție fabrici; i. sb. s. Borovschi Boris, șef al Serv. Arhitectură; i. sb. s. Manoliu T., șef al Comisiei de Construcții; i. i. s. Iancovici N., ca șef al Serv. exploatării și întreținerii, CFS; i. ș. s. Ianculeț Pavel, ca șef al Serv. aprovizionării cu instalații, mașini, etc,; i. sb. s. Manolescu I., șef al Serv. proprietății; i. i. s. Rădulescu V. Ion, șef al Serv. ridicărilor în plan; i. i. gl. s. Ghica Sim., șef al Serv. Nr. 3; i. sb. s. Damian N., șef al Serv. Nr. 1; i. i. gl. s. Niculescu Ion, șef al Serv. Nr. 4; i. sb. s. Andreescu A., șef al Serv. Nr. 5; i. i s. Barzan D., șef al Serv. Nr. 6; i. sb. s. Popescu D. I., șef al Serv. Nr. 8.

D. r. s. Iași: i. i. s. Marinescu R. D., subdir. D. r. s. Iași și cu gerarea Serv. tehnic; i. i. s. Palade V., șef al Serv.. culturii și amenajării pădurilor.

D. r. s. Constanța: i. i. s. Robeanu T., șef al Serv. ad-tiv; i. sb. s. Chiriacescu N., șef al Serv. tehnic; i. sb. s. Cunețchi I., șef al Serv. culturii și amenajării pădurilor.

D. r. s. București: i. i. s. Comșa L., șef al Serv. cult. și amenaj. păd.; i. s. I Petrescu Cezar se delegă în mod provizoriu cu conducerea O. s. Cislău; i. i. s. Ionescu Met., ref. la Serv. comercial.

D. r. s. Sebeș: i. i. s. Hanăr Fr., șeful O. s. Gotul, se delegă și cu gerarea O. s. Bistra.

D. r. s. Cluj: i. i. s. Russu V., şef al Serv. cult. şi amenaj. păd.

D. r. s. Lugoj: i. i. s. Criveanu C., şef al Serv. ad-tiv; i. i. s. Roşu Tr., şef al Serv. tehnic; i.i i. s. Popescu D. C-tin, şef al Serv. cult. şi amenaj. păd.

D. r. s. Arad: i. i. s. Guran Iul., şef al Serv. culturii.

Se transferă în interes de serviciu şi se delegă în funcţiunile specificate următorii: i. sb. s. Boambăn I., dela O. s. Bistra, în centrala D. r. s. Sebeş şi se delegă cu conducerea Serv. ad-tiv; i. i. s. Bărbulescu Al., dela O. s. Cislău, în centrala D. r. s. Bucureşti şi se delegă în funcţie de insp. contr. reg.

Se revine asupra dec. Nr. 15.819/947 sensul că se transferă în interes de serviciu, d-l i. ş. s. Zdetovetchi Al., dela O. s. Tazlău, în centrala D. r. s. Bacău, ca ref. la Serv. tehnic;

I. s. st. Predescu Gh., detaşat dela Dir. silvică, se consideră transferat din oficiu în ad-ţia CAPS, pe data de 1 IV.947.

— M. O. Nr. 184/13.VIII.947, publ. d. m. Nr. 1109/947, prin care se institue o Comisie de studii în vederea ameliorării condiţiilor economice şi sociale din Vrancea, formată din specialişti, printre care şi d-nii: i. i. gl. s. Paladian V., dir. Dir. tehnice silvice şi i. i. gl. s. At. Haralamb, din ICEF.

— Idem d. m. Nr. 1108/947 prin care d-l i. i. gl. s. Brețcanu N., se delegă cu conducerea Centrului pentru ameliorarea condiţiilor economice din ţinutul Vrancea, cu reşedinţa la Focşani.

— M. O. Nr. 186/15.VIII.947 publ. I. D. R. Nr. 1245/947, prin care se conferă „Meritul agricol" pentru „răsplătirea efortului depus în lucrările de reconstrucţie a ţării şi reactivarea vieţii industriale forestiere", în grad de *ofiţer* d-lui Gr. V. Vasiliev, dir. gl. al soc. Sovromlemn; în grad de *cavaler* d-lor ing. Pop Adrian şi ing. Seşan Val., directori la soc. „Sovromlemn".

— M. O. Nr. 188/17.VIII.947 publ. d. m. Nr. 1.141, prin care Comisiunea de studii pentru ameliorarea condiţiunilor economice ale Văii Teleajenului se completează şi cu d-l i. s. Nae Constantinescu din CAPS.

— idem Nr. 1143, prin care se revine asupra d. m. Nr. 1046, în sensul că d-l i. i. s. Chibeleanu A., dela I. s. Cluj se mută la S. s. j. Mureş şi se delegă în funcţie de subdir. silv. jud.

— idem Nr. 1142, prin care d-l i. s. Munteanu Stelian se delegă şef al Serv. geniului forestier din Dir. tehnică silvică, în locul d-lui i. s. Arghiriade C., care revine la Cons. tehnic al pădurilor.

— idem Nr. 1144, prin care d-i i. s. Ciuta Gavril, subdir. tehnic din Dir. silv. Bistriţa, se deleagă cu gerarea direcţiei S. s. j. Năsăud.

— M. O. Nr. 191/20.VIII.947 publ. d. m. Nr. 1160 prin care următorii se admit în Corpul tehnic silvic, în gradul de i. s. st., la datele specificate: Bichigean G. Iulian (23.VII.946), Silvestru I. Serghie (20.V.947), Macahon I. Toma (11.VII.947), Avram St. Eug. (4. VII.947).

— M. O. Nr. 192/21.VIII.947 publ. d. m. Nr. 1124 prin care d-l i. s. Diomid

Coban, din cadrul particular se pedepseşte cu „ştergerea de pe tabloul de avansare pe termen de 3 ani", pentru că s'a făcut vinovat de faptele prevăzute la art. 49, al. a, b şi d din Legea pentru organizarea Corpului silvic

— idem Nr. 1125, următorii ing. silv. din cadrul particular se sancţionează cu pedepsele specificate, pentru că s'au făcut vinovaţi de faptele prevăzute de art. 49, al. d din Legea pentru organizarea Corpului Silvic: i. s. V. Anderco, cu „ştergerea de pe tabloul de avansare pe termen de 2 ani"; i. sb. s. Tr. Belcea cu „ştergerea de pe tabloul de avansare pe termen de 2 ani".

— M. O. Nr. 193/22.VIII.947 publ. d. m. Nr. 28.294 prin care se primeşte demisia din serviciul CAPS a următorilor: i. i. s. Pater Ernest dela Fabr. Ierbuş şi i. s. st. Gonţea N., ajutor la O. s. Braşov.

— M. O. Nr. 194/25.VIII.947 publ. I. D. R. Nr. 1768 prin care d-l i. s. N. Celac, secretar general al MAD-ului, se numeşte membru al ordinului „Coroana României", în gradul de „Ofiţer".

— idem d. m. Nr. 1164, se revine asupra d. m. Nr. 1049, prin care d-l i. s. Urzică P., a fost mutat la S. s. j. Botoşani, în sensul că d-sa se mută la S. s. j. Ciuc, în funcţie de dir. silv. jud.

Se revine asupra d. m. Nr. 1052 prin care d-l i. s. Ştefănescu Octav, a fost mutat la S. s. j. Ciuc, în sensul că d-sa se mută la S. s. j. Botoşani, în funcţie de dir. silv. jud.

— idem d. m. Nr. 1165, se revine asupra d. m. Nr. 1027, prin care d-l i. s. Martinescu Gh. a fost repartizat la I. s. Suceava în funcţie de ref. şef. tehnic, în sensul că d-sa se delegă cu conducerea Centrului de ameliorare şi a şantierului din jud. Covurlui.

— M. O. Nr. 198/29.VIII.947 publ. d m. Nr. 21303 a Minist. Comunicaţiilor prin care d-l N. Celac, secretar g-l al MAD., se numeşte ca membru în Consiliul Superior al Comunicaţiilor, ca delegat al Departamentului.

— M. O. Nr. 200/1.IX.947, publ. d. m Nr. 1187, prin care d-l i. i. gl. agr. At. Bulancea, se deleagă cu conducerea Dir. învăţ. agricol, zootehnic, silvic şi veterinar.

— idem Nr. 1190, d-l deputat Berca se deleagă secretar general al MAD.-ului, cu atribuţiuni asupra învăţământului agricol, zootehnic, silvic şi veterinar.

— M. O. Nr. 201/2.IX.947 publ. d. m. Nr. 1189, prin care se instituie o comisiune de studiu pentru elaborarea normelor de aşezare şi executarea perdelelor de protecţie contra vântului şi zăpezii, din care fac parte d-nii: i. c. s. Al. Chiriţescu, şeful I. s. Constanţa i. i. gl. s. N. Constantinescu, subdir. CAPS., i. sb. s. I. Lupe din ICEF, i. s. Ştefan Mitică, şeful Serv. silvic dela C.F.R.

— M. O. Nr. 202/3.IX.947 publ. d. m. Nr. 30756, prin care se înfiinţează Direcţia Regională Silvică Sighetul, cu reşedinţa în Sighet, jud. Maramureş, căreia i se afectează un număr din unităţile silvice ale Dir. reg. silv. Cluj, şi cu a cărei conducere se deleagă d-l i. i. gl. s. Iţoae V., prin d. m. Nr. 30.767.

— idem Nr. 30.758, se trece la dispoziţia Centrului Sovromlemn din Turnu-Severin, d-l i. sb. s. Zamfir C., şeful O. s. Turnu-Severin.

— M. O. Nr. 203/4.IX.947 publ. I. D. R. Nr. 1744 prin care d-l i. c. s. C. Rachieru din Direcţia Silvică se pedepseşte cu „eliminarea din corpul silvic", deoarece s'a făcut vinovat de fapte ce se încadrează în dispoziţiunile art. 49. al. d şi f din Legea de org. a Corpului silvic.

— M. O. Nr. 204/5.IX.947 publ. d. m. Nr. 28.290 prin care Comisiunea pentru întocmirea legii statutului personalului CAPS se completează cu d-nii: i. c. s. Stere Rodoteatu şi i. i. gl. s. C. Dragu, din Ad-ţia CAPS.

— M. O. Nr. 207/9.IX.947 publ. d. m. Nr. 1206, prin care se înfiinţează Inspectoratul silvic Maramureş, cu reşedinţa în Sighet, cu girarea conducerii însărcinându-se d-l i. i. gl. s. Iţoae Virgil dela CAPS.

— M. O. Nr. 208/10.IX.947 publ. d. m. Nr. 31.968, prin care se înfiinţează O. s. Sighişoara, pendinte de Dir. reg. silv. Sebeş, iar O. s. Slatina se trece de la Dir. reg. silv. Craiova, la Dir. reg. silv. Piteşti.

— Idem Nr. 31.967, prin care se fac următoarele transferări: i. s. II Crinu Jean, dela O. s. Brăneşti la O. s. Sighişoara, cu a cărui conducere se delegă în mod provizoriu; i sb. s. Mateescu I. dela O. s. Călăraşi la O. s. Brăneşti, delegându-se cu conducerea acestui ocol; i. s. st. Dogărăscu Cl. dela O. s. Câmpina la O. s. Călăraşi, cu a cărui conducere se delegă în mod provizoriu

— idem Nr. 31.970, se primeşte demisia din serviciul CAPS, a d-lui i. s. st. Predescu Gh., dela O. s. Taslău, iar d-l i. s. I. Petcu D. I., din Dir. silv. Bacău, se consideră demisionat pentru părăsirea serviciului.

— M. O. Nr. 210/12.IX.947 publ. d. m. Nr. 32.723, referitoare la încadrarea Dir. reg. Sebeş: i. i. s. Chiculiţă C., dela Valea Râului, delegându-se cu conducerea Serv. tehnic, urmând să gereze şi funcţia de subdirector; i. i. s. Mureşanu Iosif, dela Dir. reg. silv. Cluj, delegându-se cu conducerea Serv. culturii şi amenajării pădurilor; i. sb. s. Böhm M., dela Dir. reg. silv. Cluj, delegându-se cu conducerea Serv. expl. ind. şi com.; i. i. s. Crăciun M., dela Dir. reg. silv. Cluj, delegându-se la controlul tehnic regional; i. ş. s. Balogh Dez. dela O. s. Strâmbu la Centr. de Expl. Poenile de sub Munte, delegându-se cu conducerea acestui centru; i. s. st. Gonţoiu Şt. dela O. s. Poenile de sub Munte, la Centrul de Expl. Vişeul de Sus, delegându-se în mod provizoriu cu conducerea acestui centru; i. s. st. Lazăr I., dela O. s. Văleni de Munte la O. s. Strâmbu, delegându-se în mod provizoriu cu conducerea acestui ocol; i. s. st. Silvestru Sergiu, dela O. s. R.-Vâlcea la Fabrica Vişeul de Sus.

— M. O. Nr. 211/13.IX.947 publ. dec. Regiei Industriale Silvice, Morii Sistematice şi Carierii de Piatră R. C. P. Satu-Mare, Nr. 1053, prin care d-l i. ş. s. Asztalos Şt. se pune în retragere pentru aranjarea drepturilor la pensie.

— M. O. Nr. 216/19.IX.947 publ. d. m. Nr. 1236, prin care se numesc în Comisia de examinare a inginerilor şefi

silvici în vederea înaintării la gradul de ing. subinsp. silv. pentru sesiunea 1947, d-nii: I. Florescu, dir. Dir. Indr. silv., Paladian V., dir. Dir. tehn., Purcăreanu Gh., dir. gl. CAPS; prof. D. A. Sburlan, prof. Gr. Eliescu, ca membri; i. ș. s. Smerecinschi Ig., secretar.

— idem Nr. 1245, prin care următorii se mută la unitățile specificate: i. i. s. Diaconescu Caton, dela I. s. Oradia, la S. s. j. Maramureș, ca dir. silv. jud., i. ș. s. Bedros Iosif, dir. S. s. j. Bihor, va îndeplini și funcția de referent tehnic la I. s. Oradea.

— M. O. Nr. 218/22.IX.1947 publ. d. m. Nr. 1273, prin care se primește demisia din serviciu a d-lui i. s. I. Popovici, dela O. s. Oravița.

— M. O. Nr. 220/24.IX.947 publ. d. m. Nr. 1277, prin care se numesc membri ai Cons. sup. al Vânătoarei: i. c. s. A. Comșia, dir. Dir. Ec. Vân., i. i. s. G. Purcăreanu, dir. gl. CAPS, i c. s. Florescu I., dir. Dir. Silvice, i. i. gl. s. V. Paladian, dir. Dir. tehn. silv.

— M. O. Nr. 222/26.IX.947 publ. d. m. Nr. 4145, prin care d-l i. i. gl. s. At. Haralamb, dir. secție ICEF, se delegă insp. gl. de control; idem următorii se delegă inspectori de control la unitățile specificate: i. i. gl. s. At. Haralamb, la St. exp. for. „Mihăești"; i. i. s. Ant. Rădulescu, la St. exp. for. „Bărăgan"; i. i. s. N. Rucăreanu la St. exp. for. „Snagov"; i. sb. s. Toma G., la St. exp. for. „Sinaia"; i. sb. s. M. Ene, la St. exp. for. „Dobrogea".

— Idem d. m. Nr. 34.493, prin care următorii, din serviciul CAPS, se transferă, delegându-se cu conducerea provizorie a unităților specificate: i. s. st. Luca E., dela O. s. Coșula, la O. s. Scorțeni; i. s. st. Grodiuc A., dela Fabr. Filiași, la O. s. Buhalnița; i. s. I Enăchescu C., dela O. s. Crețești, la O. s. Florești; i. s. st. Stănescu V., de la D. r. s. București la O. s. Crețești; i. s. st. Popescu I. C., dela Centrul Arnota la O. s. Perișor; i. s. st. Macahon T., dela O. s. Râșca, la O. s. Tazlău; i. s. st. Benea V. la O. s. Firiza de Jos; i. s. st. Moldoveanu I., la O. s. Cotmeana.

Idem următorii: i. s. I Preda M., de la O. s. Florești, la D. r. s. Iași, ca ref. tehn.; i. sb. s. Melenciuc Al., de la O. s. Perișor, la D. r. s. Craiova, ca ref tehn.; i. i. s. Păunescu Trif. de la O. s. Cotmeana, la D. r. s. Pitești, delegat cu cond. contr. gl. tehn.

Se primește demisia d-lui i. sb. s. Sotiriu C. D. (1.IX.947).

— M. O. Nr. 223/27.IX.947 publ. d. m. Nr. 1263 prin care următorii se admit în Corpul tehnic silvic, în gradul de i. s. st. și la datele specificate: Cuna Stelian (12.XI.946), Droc N. (10.XII.946).

— M. O. Nr. 225/30.IX.947 publ. d. m. Nr. 36.238, prin care se revine în parte asupra deciziunii cu Nr. 21.108/947, în sensul că se delegă și se repartizează la Controlul general tehnic CAPS., următorii: i. c. s. Rodoteatu Stere, la D. r. s. Pitești și Constanța; i. c. s. Bozdoc D., la D. r. s. Sebeș și Arad; i. c. s. Rădescu O., la D. r. s. Craiova și Iași; i. i. gl. s. Dediu A., la D. r. s. Cluj și Sighet; i. c. s. Vencu Georgescu, cu delegații speciale.

P U B L I C A Ţ I U N I

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR
DIRECŢIA SILVICĂ
DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcţiei Silvice;

Având în vedere art. 2 din Codul Silvic;

Având în vedere art. V din Legea modificatoare la Codul Silvic, publicată în M. Of. No. 131/920;

DECIDEM:

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Soimoş-Milova, judeţul Arad, proprietatea Statului, în suprafaţă de 5963 ha. 9500 m.p., tratată în 2 serii de codru cu tăieri progresive şi revoluţia 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 24 Noembrie 1945, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *C. Rachieru.*

Nr. 3328/945.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurilor din Ocolul Silvic Butoiu, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Statului, în suprafaţă de 5789 ha. 3125 m.p., tratate în 3 serii de codru cu tăeri progresive şi revoluţia 120 ani. Revizuirea în anul 1950.

b) Amenajamentcl pădurii Mărgineanca-Plopeni, judeţul Prahova, proprietatea Statului formând Seria III codru din Ocolul silvic Ploeşti, în suprafaţă de 615 ha. Regim şi tratament codru cu tăeri progresive. Revoluţia 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Valea Lungă, judeţul Severin, proprietatea Statului cedată în uzufruct Episcopiei militare din Alba-Iulia, în suprafaţă de 300 ha. Regim şi tratament codru cu tăeri progresive. Revoluţia 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 30 Septemrbie 1946, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *C. Rachieru.*

Nr. 1853/946.

---

a) Amenajamentul pădurilor Drăgoești-Pământeni ș. a., județul Dâmbovița, proprietatea Statului, în suprafață de 1898 ha., constituind Seriile IV-a și V-a din Ocolul silvic Lucieni, tratată în două serii de codru cu tăeri progresive și revoluția 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 24 Noembrie 1945. în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *C. Rachieru.*

Nr. 3329/945.

---

a) Amenajamentul pădurii Bonțești, județul Râmnicul-Sărat, proprietatea Șerban Ghica, în suprafață de 132 ha. 6100 m.p. Regim și tratament: crâng cu rezerve. Revoluție 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Herasca, județul Teleorman, proprietatea Bisericii Sf. Vineri-Herasca, în suprafață de 112 ha. 6710 m.p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Bâsceanca. județul Buzău, proprietatea Eufrosina Ionescu, în suprafață de 75 ha. 2579 m.p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 28 Decembrie 1946, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *N. Celac.*

Nr. 2537/946.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor, regulamentelor de exploatare mai sus menționate, se va face la epoca stabilită în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor pentru protecția monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție, revizuirea se va face și mai înainte de aceste termene.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere techniq silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reformă agrară.

Constantându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, el se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietății etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziții prevăzute de studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V și ultimul. — Domnul Director al Direcțiunei Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

REVISTA PĂDURILOR

PARTEA ŞTIINŢIFICĂ

Redactor-şef: **Gr. Eliescu**

Redactor-responsabil: **At. Haralamb**

Comitetul de redacţie:

C. C. Georgescu — **G. I. Ionescu**
D. Sburlan — **Ilie C. Demetrescu**
G. Pană

PARTEA PROFESIONALĂ

Redactor-şef şi responsabil:
Vişan Traian

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL SOCIETĂŢII:

Preşedinte: **C. C. Georgescu**
Vice-Preşedinte: **Gr. Colpacci**
Secretar general: **Şt. Predescu**
Casier: **Şt. Constantinescu**

Membrii Consilieri:

Bordea Dem. — **Ene Mircea** — **Paladian Ioan**
Borovschi B. — **Filip C. Vasile** — **Popescu Gh. Const**
Boldur Mihail — **Georgescu Vencu** — **Popovici Valer**
Butoi Alex. — **Ionescu I. Gh.** — **Purcăreanu Gh.**
Celac Nicolae — **Lissievici Vasile** — **Rodoteatu Sterie**
Comşia M. Aurel — **Manole Horia** — **Sburlan Dimitrie**
Comes Titus — **Marinescu Ionel** — **Vişan Traian**
Constantinescu Leu Ioan — **Nettea Constantin** — **Teodorescu Ştefan**
Eliescu Grigore — **Pană Gheorghe** — **Zeicu Ioan**

Cenzori titulari: **Pană Vasile, Dimitriu Ioan, Dragu Constantin**
Supleanţi: **Constantinescu Gh., Delavale I. Anton, Dragomir Ioan**

PREŢUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituţii . . . . . lei
„ „ „ „ particulari . . . . . lei
„ „ „ „ studenţi, conductori şi brigadieri lei

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

SE MAI GĂSESC IN DEPOZIT:

III. Seria C. — Tratate și Manuale.

D. A. SBURLAN: **INSTALAȚII DE TRANSPORT PENTRU EXPLOATĂRI FORESTIERE**

Vol. I: **Trasee și terasamente; Șosele forestiere**

320 pag. cu 287 fig. în text (1943). Lei . . . . . nelegat și . . . . . legat

Dr. VASILE SABĂU: **EVOLUȚIA ECONOMIEI FORESTIERE IN ROMÂNIA**

1946; 521 pagini, Lei . . . . .

CERCUL DE STUDII FORESTIERE

1. N. GHELMEZIU:

NOILE UTILIZĂRI ALE LEMNULUI ȘI TEHNICA SILVICĂ

1943; 36 pag.+54 fig.; . . . . . lei

2. AT. HARALAMB:

PĂDUREA ȘI FENOMENUL TORENȚIAL

1944; 54 pag. . . . . lei

3. M. ENE:

PĂSĂRILE ÎN PROTECȚIA PĂDURILOR

1944; 24 pag.+10 fig.; . . . . . lei

4. AT. HARALAMB:

PĂȘUNATUL, PERMEABILITATEA SOLULUI, SCURGEREA SUPERFICIALĂ A APELOR ȘI EROZIUNEA

1945; 38 pagini; . . . . . lei

5. GH. PANĂ

GUSTAVE HUFFEL

1946; 32 pagini, ... lei

Tipografia „Bucovina", I. E. Torouțiu, Str. Gr. Alexandrescu 4, București

I 24974

... 2022

ANUL 62 Nr. 10-12 OCT.-DECEMVRIE 1947

REVISTA PADURILOR

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"
BUL. TAKE IONESCU 31 — BUCUREȘTI III.

(97)

- IUL. 2005

REVISTA PĂDURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

Redactor responsabil: Ing. AT. HARALAMB

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov S. I comercială, sub No. 56/938

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 62 Nr. 10—12/1947

SUMARUL:

Pag.

Studii:

Coman Artur: Flora pădurilor din bsainul râului Bistrița Aurită (Maramureș) — — — — — — — — — — — — — — — 135

Comentarii:

Mutică C.: Pe marginea legii privind controlul circulației materialelor lemnoase — — — — — — — — — — — — — — — 175

Moldovan I.: Stingerea incendiilor în parchetele exploatate — — — — 178

Popescu, C. A. V.: Câinele în urmărirea vânatului mare, rănit — — — 185

Cronica internă (pag. 192), **Acum 50 ani** (pag. 199), **Cronica externă** (pag. 201), **Cronica legislativă** (pag. 205), **Reviste** (pag. 208), **Manuscrise** (pag. 209).

SOMMAIRE:

Études:

La flore des forêts du bassin de la rivière Bistrița Aurită (en Maramureș) — — — — — — — — — — Coman Ar.

Commentaires:

Sur la loi concernant le contrôle de la circulation du matériel ligneux — — — — — — — — — — — Mutică C.

Les incendies dans les forêts exploitées et leur extinction — Moldovan I.

Chasse et Pisciculture:

Le chien de chasse poursuivant le grand gibier, blessé — Popescu, C A. V.

Chronique (intérieure, étrangère, législative), Il y a 50 ans, Livres, Manuscripts.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REVISTA PADURILOR
ANUL 62 Nr. 10—12/1947

S T U D I I

FLORA PĂDURILOR DIN BASINUL RÂULUI BISTRIȚA-AURITĂ (MARAMUREȘ)

(Urmare și sfârșit)

de Ing. silv. ARTUR COMAN
(Vișeul de Jos)

In caetul Nr. 1—3/1947 pag. 11-22 al acestei reviste, a apărut începutul studiului nostru privind : „Flora pădurilor din basinul râului Bistrița-Aurită (Maramureș)". In cele de mai jos, dăm urmarea și sfârșitul acestui studiu.

Din cercetarea tabloului cu plantele găsite, rezultă următoarele:

Flora caracteristică a pădurii este: Campanula abietina, Carex silvatica, Corallorrhiza trifida, Dentaria glandulosa, Dryopteris Linaeana, Dryopteris phegopteris, Dryopteris Filix mas, Euphorbia carniolica, Hieracium transsilvanicum, Homogyne alpina, Isopyrum thalictroides, Listera cordata (Această plantă crește în pădurea cam umedă, dar aici se găsește și în locuri uscate și chiar în pădurea cu consistența 1), Lonicera nigra, Luzula silvatica. Luzula pilosa, Majanthemum bifolium, Mercurialis perennis, Moehringia trinervia, Pirola uniflora, Paris quadrifolius, Prunus Padus ssp. petraea, Pulmonaria montana, Oxalis Acetosella, Ramischia secunda, Senecio Fuchsii, Soldanella major, Sorbus aucuparia, Vaccinium Myrtillus, Viburnum Lantana f. tyraicum, Anemone nemorosa, Adoxa Moschatellina.

Flora care crește în toate cele 3 regiuni. Carlina acaulis, Chamaeneriton angustifolium, Corthusa Matthioli, Fragaria moschata, Galium erectum, Geum rivale, Gnaphalium dioicum, Gymnadenia conopea, Hieracium aurantiacum, Picea excelsa, Rubus idaeus, Salix

39848.

Numirea plantei	In pădure					Pe câmp		Pe stânci			
	Moștin	Șesuri până la Iurescu	Lelici și Codreava	Zimbroslavul-Mare	Măgurice și Salhoi	Șesuri până la Iurescu	Codreava și apa Țiboului	Moștin	Lelici și Codreava	Zimbroslavul-Mare	Salhoi
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Melandryum Zawadzki (Herb.) A. Br.										+	+
Melilotus officinalis (L.) Lam.						+					
Mentha trachypironata (Top.) Trm.						+					
Mentha arvensis L.		+							+	+	
Mercurialis perennis L.		+	+						+		
Milium effusum L.				+							
Moehringia trinervia (L.) Clair						+					
„ muscosa L.								+			
Pirola uniflora Gray	+	+	+	+	+						
Myricaria germanica (L.) Desv		+				+					
Myosotis alpestris Schm.			+						+		
„ arvensis (L.) Hill.						+					
„ caespitosa Schltz.		+		+			+				
„ palustris (L.) Noth.		+		+	+	+					
„ sparsiflora Mikan.						+					
Paris quadrifolius L.	+	+	+	+							
Parnassia palustris L.		+				+					+
Pedicularis verticillata L.	+							+			
„ exaltata Bess.		+									
Petasites albus (L.) Gärtn.	+	+	+	+	+	+	+	+			
„ Kablikianus Tausch.						+					
„ hybridus (L.) G. M. Sch.	+					+					
Phleum commutatum Gaud.	+	+		+			+				
Phyteuma flexuosum R. Schultz										+	+

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Picea excelsa (Lam. et D.C.) Lk.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
Pimpinella rosea (Koch.) Hay.										+	+
„ saxifraga L.		+	+								
Pinus Mughus Scop.					+						
„ silvestris L.		+	+							+	
Pirola minor L.		+	+	+			+				
Plantago altissima L.						+					
„ major L.		+		+	+	+	+				
Primula elatior (L.) Schreb.	+	+									
„ leucophylla Pax.				+			+				
Poa alpina L.			+				+				
„ annua L.		+		+		+	+				
„ Chaixii Vill.		+	+	+	+						
„ Molineri Balbie											+
„ nemoralis L.			+	+				+	+	+	
„ pratensis L.		+	+	+			+				
„ Rhemanni Asch. et Gr.						+					
„ trivialis L.							+				
Polygala amara L.			+	+					+	+	+
„ vulgaris L.		+		+							
Polygonum aviculare L.						+	+				
„ bistorta L.		+				+	+				
„ lapathifolium L.						+					
Polygonatum verticillatum (L.) All.		+							+	+	
Populus tremula L.			+							+	
Prunella vulgaris L.		+		+							
Prunus Padus L. ssp. petraea Tausch.							+				
Pteris aquilina L.									+	+	
Pulmonaria Filarszkyana Jáv.	+	+	+	+	+						
„ montana Lej.	+	+	+	+							
„ rubra Sch. et Ky.		+									
Polystichum lonchitis (L.) Roth.										+	
Potentilla aurea L.	+	+	+	+	+	+	+				

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Orchis cordiger Fr.		+		+	+	+	+				
„ globosus (L.) Rchb.						+	+				
Phleum pratense L.		+	+			+				+	
Orchis latifolius L.											
Orobanche caryophyllacea Sm.	+	+	+	+	+						
Oxalis Acetosella L.	+	+	+	+	+				+		
Ramischia secunda Garcke				+	+						
Ranunculus acer L.	+	+	+	+	+	+					
„ carpaticus Herbich.	+									+	
„ nemorosus D. C.		+		+	+	+					
„ oreophylus M. B.	+	+	+	+	+	+	+				+
„ repens L.						+				+	+
Ribes petraeum Wulf.		+				+					
Rhinanthus Alectorolophus Scop.						+	+				
„ pulcher Schum.							+				
Roripa barbaraeoides (Tausch.) Celak						+			+	+	
„ islandica (Oeder.) Borb.											
„ stylosa (Pers.) Mnsf. et Rtkrm.											
Rosa pendulina L. f. alpina L.	+	+	+	+	+	+	+	+			
Rubus idaeus L.		+		+							
Rumex acetosella L.	+	+	+	+							
„ alpinus L.		+									
„ arifolius All.						+					
„ Convolvulus L.							+				
Sagina Linnaei Presl						+					
„ procumbens L.	+	+	+			+	+				
Salix aurita L. f. uliginosa Willd.			+								
„ caprea L.		+				8					
„ cinerea L.		+					+				
„ elaeagnos Scop.		+	+			+	+				
„ pentandra L.		+									
„ purpurea L.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
„ silesiaca Willd											

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Salvia verticillata L.		+				+	+		+	+	+
Sambucus racemosa L.			+			+			+	+	+
Satureja elatior (Griseb.) Jáv.				+	+				+	+	+
Saxifraga adscendens L.								+	+	+	+
„ Aizoon Jacq.								+	+	+	+
„ luteo-viridis Schott et Ky.										+	
Scabiosa lucida Vill			+						+	+	+
Scirpus silvaticus L.		+		+		+	+				
Scleranthus uncinatus Schur.			+	+		+	+		+		
Scrophularia Scopolii-Hoppe			+			+					
Scorzonera rosea W. et K.		+					+				
Sedum alpestre Vill							+				
„ atratum L.								+	+		
„ maximum (L.) Hoffm.									+		
„ rosea (L.) Scop.										+	
Senecio Fuchsii Gmel.	+	+	+	+	+						
„ subalpinus Koch		+				+	+				
„ sulfureus (Baumg.) Simk.			+								
Sempervivum soboliferum Sims											+
Silene nutans L.						+					
Sonchus asper (L.) Hill.						+					
Soldanella major (Neil.) Koch.	+	+	+	+	+						
Sorbus aucuparia L.		+		+							
Spiraea ulmifolia Scop.	+	+	+	+		+	+	+	+	+	
Stelaria Alsine Grimm.			+				+				
„ graminea L.		+					+				
„ Laxmanni Fisch.	+		+				+				
„ media (L.) Vill.						+					
„ nemorum L.	+	+		+	+		+	+			
Streptopus amplexifolius (L.) D. C.				+	+						
Struthiopteris Filicastrum (L.) Christens		+									
Symphytum cordatum W. et K.	+			+				+			
„ tuberosum L.										+	

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Sysimbrium sophia L.							+				
Taraxacum officinale Webb.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
Taxus baccata L.		+									
Telekia speciosa (Schreb.) Baumg.				+							
Thalictrum aquilegifolium L.	+	+	+	+				+			
Thesium alpinum L.										+	+
Thlaspi arvense L.							+				
Thymus chamaedrys Fr.							+				+
„ sudeticus Op.										+	+
Tozzia alpina L.		+	+	+							
Trifolium repens L.		+	+	+		+					
„ rubens L.			+								
„ pratense L.		+		+		+					
„ spadiceum L.						+	+				
Triglochin palustre L.		+									
Trisetum alpestre (Host.) Beauv.								+			+
Trollius europaeus L.		+		+		+	+				
Tussilago farfara L.	+	+	+	+	+	+	+				
Ulmus scabra Mill		+									
Urtica dioica L.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	
„ urens L.						+					
Vaccinium Myrtillus L.	+	+	+	+	+			+			
„ Vitis Idaea L.	+	+	+	+	+			+	+	+	+
Valeriana sambucifolia Mik.		+	+	+							
„ tenuifolia Vohl.								+		+	+
„ tripteris L.		+	+	+	+			+		+	
Veratrum album L.		+									
Verbascum austriacum Schott.						+					
„ Hinkei Friv.		+			+	+		+			
„ thapsus L.										+	+
Veronica anagallis aquatica L.						+					
„ arvensis L.						+					
„ beccabunga L.		+			+	+					

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
„ fruticans Jacq.								+		+	+
„ chamaedrys L.	+	+	+	+	+	+	+			+	
„ officinalis L.		+		+	+						
„ serpyllifolia L.		+			+						
„ urticifolia Jacq.								+	+	+	+
Viburnum Lantana L. f. tyraicum Rehm.			+								
Vicia cracca L.						+					
„ montana Fröhl. Koch.		+		+							
„ sepium L.		+		+							
„ silvatica L.									+		
Viscaria vulgaris Röhl.						+	+				
Viola biflora Jacq.	+		+	+	+	+	+	+	+		
„ saxatilis Schm.						+					
„ declinata W. et K.		+		+	+	+					
„ „ -saxatilis	+			+		+	+				
Anemone nemorosa L.	+	+			+						
Artemisia absinthum L.						+					

silesiaca, Sambucus racemosa, Scleranthus uncinatus, Spiraea ulmifolia, Taraxacum officinale, Urtica dioica, Vaccinium Vitis Idaea, Valeriana tripteris, Viola biflora.

Flora care crește în pădure și pe câmp: Alchemilla glabra, Cardaminopsis Halleri, Chrysanthemum silvestre, Chrysanthemum rotundifolium, Cirsium arvense, Clematis alpina, Luzula albida, Luzula cuprina, Melampyrum saxosum, Plantago major, Potentilla aurea, Ranunculus carpaticus, Ribes petreum, Scirpus silvaticus, Poa Chaixii, Festuca Porcii, Stellaria Laxmanni, Symphythum cordatum, Telekia speciosa, Thalictrum aquilegifolium.

Flora de lângă văi și din locuri umede: Alnus incana și viridis, Caltha laetha, Cardamine amara, Opizii, pratensis, Carex fusca, inflata, Cherophyllum cicutaria, Crhysosplenium alternifolium, Cirsium pauciflorum, palustre, Cochlearia Borzaeana, Crepis paludosa, Cystopteris montana, Epilobium alsinifolium, montanum, Equisetum maximum, variegatum, Filipendula ulmaria, Galium palustre, Lychnis quadridentata, Myricaria germanica, Parnassia palustris, Petasites albus, Kablikianus, hybridus, Pulmonaria Filarszkyana, Orchis cordiger, Salix aurita f. uliginosa, Salix pentandra, Tozzia alpina, Tussilago farfara.

Flora caracteristică stâncilor. Cea mai variată și mai frumoasă floră se găsește pe stânci. Alysum Arduini, Anthyllis alpestris, Asperula alpigena, Asplenium ruta muraria, viride, Campanula carpatica, Cardaminopsis arenosa, Carduus glaucus, Carex Pairaei, ornithopoda, Centaurea Triumfetti, Cirsium ersithales, Cotoneaster integerrima, Corydalis alba, Dianthus carthusianorum f. Flora Andercoianus, Dianthus tenuifolius, Dryopteris Robertiana, Epipactis varians, Erysimum Czeczianum, Galium anysophyllum, Helianthemum grandiflorum, Hieracium bifidum, villosum, Libanotis montana, Lycopodium sellago, Lappula deflexa, Melandryum Zawadzki, Moehringia muscosa, Poa Molineri, Phyteuma flexuosum, Pimpinella rosea, Ranunculus oreophyllus, Rosa pendulina, Saxifraga adscendens, Aizoon, luteo-viridis, Sedum atratum, Sempervivum soboliferum, Thymus sudeticus, Trisetum alpestre, Valeriana tenuifolia, Veronica fruticans.

Pe goluri și pe câmp cresc câteva specii cari de regulă se găsesc numai la altitudine mai mică. Acestea sunt: Arctium tomentosum la alt. de 1071 m, în Șesuri și la Lelici 986 m. Până în prezent, maximul e în Corhele Pietrosului la alt. de 1515 m, tot pe calcar. Asperugo procumbens, Șesuri alt. 1069 m. Bidens tripartitus Șesuri

alt. 1070 m. Centaurea jacea, Șesuri alt. 1071 m. Cirsium oleraceum, Șesuri. Artemisia absinthium, Șesuri alt. 1072 m. Lamium album, Șesuri alt. 1069 m. Lepidium campestre, Șesuri alt. 1069 m. Melilotus officinalis, Șesuri alt. 1068 m. Matricaria chamomilla, Șesuri alt. 1070 m. Rhinanthus Alectorolophus, Șesuri 1072 m. Roripa barbaraeoides, Șesuri alt. 1069 m., R. styllosa, Șesuri 1072 m., Sonchus asper, Șesuri alt. 1069 m. Sysimbrium sophia, Codreava alt. 1127 m. Thlaspi arvense, Codreava alt. 1116 m. Viscaria vulgaris, Codreava alt. 1109 m și Șesuri alt. 1070 m.

Mare însemnătate geobotanică au prezența speciilor:: Fagus silvatica, Pinus silvestris, Prunus Padus ssp. petrea, Ribes petraeum, Viburnum Lantana f. tyraicum, în bazinul Bistrița-Auritei.

Fagus silvatica în bazinul Vișeu-Iza pătrunde până sub vârful Prislopului. De sub vârf spre Est, nu s'a găsit până în prezent nici un exemplar; pe valea Bretila, nu de parte de șoseaua națională, se găsește o tufă la alt. de 1075 m. Valea curge spre S.

Prunus Padus ssp. petrea se găsește — circa 12 exemplare — sub formă de tufe, în Codreava, în mlaștinile formate de valea Codreava, între Picea excelsa și Salix pentandra, cu exp. E. la alt. de 1082 m. Fekete-Blattny nu îl amintește în Maramureșul românesc.

Pinus silvestris am văzut 2 exemplare în pădurea Șesuri, de 10 ani; 3 exemplare în Codreava, de 15 ani; și un exemplar pe stâncile Zimbroslavul Mare bătrân de 70 ani, cu exp. E la alt. de 1325 m. In această din urmă localitate, pinul este cu siguranță spontan. Codreava, de la Zimbroslavul Mare în linie aeriană, e numai la 6 km. depărtare. In opul geobotanic al lui Fekete-Blattny [1]), la Carpații Estici, spune că pinul silvestru în munții Rodnei nu se găsește numai inpratul turfos de la Coșna. Intre Coșna și Zimbroslavul Mare distanța în linie aeriană e de 35 km. Intre aceste 2 localități sunt munți înalți, Ineul și alții, așa că nu-i probabil ca sămânța să fi fost adusă de vânturi din Coșna peste munți, cu atâta mai vârtos cu cât vânturile sud-estice pe plaiurile de acolo sunt rare și de scurtă durată. Stațiunea mai apropiată, unde Pinul silvestru spontan crește, e în Bucovina la Lucini, la izvoarele Suliței Moldovei. De acolo până la Ziambroslavul Mare, în linie aeriană, sunt numai 12 km. Probabil că origina pinului silvestru din Codreava și Zimbroslavul mare e de aici. Originea celor 2 pini silvești din Șesuri e din sămânță sburată de vânt din gura văii Prinosul Mare adică din Pleșcuța — care e numai dincolo de apa Bistriței — unde locuește pădurarul dela pădurile grănicerești, și unde sunt câteva

exemplare de pin silvestru sădite de mâna omului, acum de circa 40—50 ani. Între Şesuri şi Pleşcuţa distanţa în linie dreaptă e numai de 1 km.

Ribes petraeum e foarte frecvent în tot bazinul — afară de păşunea alpină. Sunt locuri, de exemplu în Prinosul Mare, unde creşte în mare măsură în pădurea bătrână de peste 70 ani, sub arbori. Nici într'o parte în Maramureşul Românesc nu creşte aşa de abundent ca aici. Fekete Blattny nu dă nici-o localitate din bazinul Bistriţei; el spune numai că în Carpaţii Estici proporţional e rar. La noi, maximumul se găseşte pe Pietrosul la alt. 1657 m, la exp. N.

Viburnum Lantana f. tyraicum nu-i rar pe Lelici şi Codreava. Preferă locurile de sub pereţii stâncoşi, dar se găseşte şi lângă văi. La Izvorul Cerbului — afluentul Văii Codreava — creşte până la alt. de 1062 m. La Lelici pătrunde până la alt. de 1056 m, în ambele locuri cu exp. S. Cel mai înalt punct unde s'a sădit ultimul exemplar, a fost Piatra Ţiboului în Bucovina, unde l-am văzut la vârful Pietrii, adică la alt. de 1124 m.

27.XI.1946.

La flore des forêts du bassin de la rivière Bistriţa-Aurită (en Maramureş)

(Suite et fin)

Le commencement de cet article se trouve dans le Nr. 1—3/1947 pag. 11—22 de cette revue.

1) Verbreitung der forstlichen wichtigen Bäume und Sträucher in Ungarischen Staaten.

C O M E N T A R I I

PE MARGINEA LEGII PRIVIND CONTROLUL CIRCULAȚIEI MATERIALELOR LEMNOASE

de Ing. C. MUTICA

Apariția legii 1977/938 a fost un punct câștigat pentru conserrea patrimoniului forestier național. După nouă ani de aplicabilitate, legea și-a arătat însă oarecare lipsuri asupra cărora ne propunem a face câteva comentarii.

In primul rând trebuie menționat că această lege cu caracter pur represiv trebuie completată cu măsuri preventive. Intr'adevăr pădurile suferă mult prin delicte. Lemnul furat se absoarbe în mare măsură de către întreprinderile comerciale (fabrici de cherestea, depozite de lemne) și numai în anumite regiuni produsul delictelor se folosește de către locuitori pentru nevoi proprii.

De temut sunt delictele din prima categorie ce ating în special lemnul de lucru — pădurile de valoare. Remediul trebuie găsit în plafonarea cantității de materiale ce pot fi achiziționate de o întreprindere forestieră în timpul unui an, în raport cu cantitatea de material lemnos ce se programează pentru exploatare de organele silvice de sector în raza de activitate a întreprinderilor. Ar urma desigur să se facă o cercetare pe teren, să se constate stocurile de material aflător în depozite, în păduri, pe rămpi și în curțile locuitorilor.

Asistăm azi la o scurgere continuă de materiale de construcție pentru care OLEMN eliberează certificate de transport pe C. F. R., fără ca organele OLEMN să se preocupe dacă în regiunea respectivă au existat sau nu tăeri autorizate.

Afară de măsurile preventive ce preconizăm și care sunt indispessabile într'o economie cu tendință de dirijare din ce în ce mai activă a procesului de producție, viitoarea lege trebuie să țină seamă de următoarele inconveniete ce s'au semnalat în timpul dela 1938 și până în prezent.

1. Nu există o posibilitate de control a emiterii de „bonuri ori chitanțe" de vânzare ce se tipăresc de vânzători conf. art. 2 și cu care

circulă materialul lemnos ce iese din depozite. Este neapărat necesar ca aceste „bonuri-chitanţe" să se înregistreze: fie la fisc, fie la ocolul silvic (şi aceasta ar fi de preferat), să fie numerotate, stampilate şi întrebuinţarea lor controlată. In prezent un car de cioplitură poate merge pe un drum public însoţit de un bon dat de un comerciant. Dar materialul poate foarte uşor să provină dintr'un delict şi să nu fi fost niciodată înregistrat în vreun depozit.

2. Organele C. F. R. nu controlează cubajul vagoanelor de materiale de construcţie expediate. Cubajul nu este întotdeauna cel real facturat de comerciant. Organele silvice sunt aproape excluse dela acest control şi în acest fel comerciantul are posibilitatea să transporte din depozit o cantitate de material nedeclarat, care întotdeauna coincide cu cantităţile de material ce au intrat în depozitele respective fără bonul de transport legal (deci cu probabilă proveniență delictuoasă).

Trebuie observat că scurgerea acestui material înregistrat face, practic vorbind, imposibil controlul circulaţiei mărfurilor din depozit, atinge pădurea şi permite frustrarea Statului cu însemnate impozite. Cu ocazia unui control făcut de subsemnatul, am constatat că din evidenţele C. F. R. rezultă o greutate de 550—600 kg/m³ molid prelucrat, ceace desigur nu poate corespunde realităţii (marfa obişnuită se predă uscată, sau în parte uscată şi în acest caz greutatea unui m³ răşinoase variază între 380—450 kg/m³). Comerciantul desigur are răspunsul pregătit: vagoanele expediate cu luni în urmă au conţinut marfă verde şi expediţiile s'au făcut pe ploaie (apa de ploaie dă destul de însemnate diferenţe la cântărire). Sunt de părere a se stabili greutăţile specifice uzuale ale materialului pe regiuni, urmând ca pentru cazuri excepţionale (material verde, etc.) comerciantul să ceară o constatare a unui organ de specialitate. Această măsură încadrată în anumite toleranţe, combinată cu aceia de a controla cubajul în staţia de sosire, vor convinge, cred, pe expeditori să declare un volum real.

Măsuri represive contra organelor C. F. R. neglijente pot face ca să se obţină interesul acestor organe la controlul volumului, singurul element ce e înscris (şi deci e supus controlului) în scriptele fabricei. Este deasemeni neapărat necesar ca fiecare vagon să fie facturat separat, altminteri se creiază din nou confuzii la controlul expediţiei.

3. Intrucât s'a dovedit că confiscarea materialului aflat în plus în depozite (nejustificat prin bonuri de transport) și vinderea lui la licitație publică, creiază greutăți (necesită aprobări superioare și în general produce o pierdere de timp când materialul e supus dispariției și stricăciunii), credem că e preferabil ca acest material să nu se mai confiște ci să se aplice o amendă corespunzătoare valorii lui reale, amendă ce se va încasa imediat prin dare în debit la fisc.

E de remarcat că la astfel de vânzări, comercianții, ce sunt uniți printr'un spirit de breaslă, refuză a lua parte și de aci se nasc o serie de neajunsuri (se blochează depozitul, se atrag proteste din partea muncitorilor, etc.).

Și apoi niciodată chestiunea restituirii cotei de 75% proprietarului pădurii nu a fost clară la vânzările de material confiscat în fabrici. Comerciantul întotdeauna a achitat materialul delicventului (în afară de cazul când nu e chiar el delicvent) și numai foarte rar se poate ști precis din ce pădure a venit lemnul.

E mai bine ca în acel caz prevăzut de articolul 6 să nu mai fie vorba de cota de 75% și să se treacă suma ca amendă în favoarea Statului, cu rezerva ce voi expune mai jos (la punctul 4).

Dealtfel interpretarea art. 6 e arbitrară sub raportul dreptului agentului constatator. Credem că acest drept trebuie acordat din cuantumul amenzii pentru a recompensa o muncă prestată și a încuraja bunele intenții.

4. Drepturile acordate personalului silvic prin art. 5 din lege nu s'au respectat întotdeauna. Credem că e bine ca în mod automat, nu 25% din amenzi, ci 40% să se încaseze în favoarea serviciului silvic respectiv și din această sumă să se predea:

20% agenților silvici constatatori sub formă de prime trimestriale și

20% să se folosească pentru acoperirea cheltuielilor de transport ale personalului silvic.

Problema transportului agenților de teren, sistematic neglijată până acum, trebuie tratată cu toată seriozitatea. Numai agenții ce se pot deplasa ușor pe teren păstrează contactul cu realitățile. Numai ei pot exercita un control eficace, numai prezența lor continuă pe drumurile publice e o soluție pentru stânpirea delictelor și numai mij-

loacele de transport convenabile pot mări randamentul tehnicianului silvic, economisindu-i timpul și anulându-i tendința spre sedentarismul biurocratic atât de dăunător serviciului.

Vor mai fi poate și alte sugestii de luat în seamă cu ocazia studiului modificării legii 1977/1938 și cei interesați e bine să-și spună cuvântul.

Sur la loi concernant le contrôle de la circulation du matériel ligneux.

Pour empêcher la coupe délictueuse des arbres forestiers, en 1938 on a promulgué une loi qui contient des dispositions concernant la circulation du matériel ligneux.

L'auteur du présent article, en relevant quelques lacunes de la dite loi, propose les mesures à prendre pour qu'elle soit plus efficace.

STINGEREA INCENDIILOR IN PARCHETELE EXPLOATATE

de Ing. ION MOLDOVAN

Cunoscând cauzele și efectele dezastruoase ale incendiilor în parchete, socotim că este plin de interes să examinăm și mijloacele de combatere ale acestui flagel.

Dată fiind inflamabilitatea resturilor de exploatare și propagarea rapidă a focului printre aceste resturi pe suprafețe uneori apreciabile, lipsite de umbrirea copacilor rămași în picioare, care în păduri încheiate nu permit pătrunderea razelor solare pe sol, suntem nevoiți a conchide, că măsurile preventive sunt cele mai eficace, relativ cele mai ieftine și cele mai sigure. Să nu uităm că în tăeturi, în majoritatea covârșitoare a cazurilor, incendiile provin din interior și sunt provocate de lucrătorii din parchete; în consecință și măsurile de înlăturare trebuesc căutate și găsite aici. Trebue contrabalansat conservatismul, neglijența, nepăsarea și superficialitatea muncitorului.

Pentru ca vântul să nu împrăștie focul din vatră în parchet, muncitorul trebue obligat să-și facă adăposturi închise, care dacă se mai fac și în deajuns de spațioase și nu prea scunde, rămân ferite de primejdia de a lua foc ele însile dela vetrele de încălzit și de gătit

mâncarea ce se găsesc în interiorul lor, și care constitue un pericol permanent de incendiere a materialului fasonat.

Barăcile muncitorilor să fie izolate de parchet curățind din jurul lor pe distanță de 5—10 m crăci, cetină, cepi, așchii, frunziș, și orice alte resturi care pot ușor lua foc și pot propaga incendiul dela barăcile mistuite eventual de flacări cu toate măsurile de prevenire luate din vreme. Alimentarea prea intensă a focului din vatră înainte de culcare, mai ales cu lemn de rășinoase — când nu se găsesc foioase — anulează orice prevedere și poate da pradă focului nu numai baraca, ci și întregul avut sărăcăcios al muncitorului trezit fără veste din primul somn și salvat cu ce e pe el sau cu ce a mai apucat să pună mâna în primul moment de spaimă.

Mai adeseori constitue focare de incendii barăcile părăsite în primele zile după plecarea muncitorilor, decât cele locuite. Focul în vatra rămasă nestinsă sau numai aparent stinsă, mocnește sub spuză zile de-arândul și poate răzbate de-alungul vreunui putregai, a unei găuri de șobolan sau șoarice afară în aer liber, sau este stârnit de vânt, aprinzând baraca și cu ea împrejurimile. Focuri pentru încălzit făcute de străji de-alungul canalelor, scocurilor sau la gura lor, pot avea acelaș efect și pot da naștere acelorași calamități.

Atențiunea principală a paznicului de foc se va concentra deci asupra adăposturilor muncitorești pe care le va supraveghea dela data când încep a lua ființă până la părăsirea lor definitivă. Indatoririle acestui paznic nu sunt ușoare, ci mai degrabă o luptă aprigă zi de zi cu deprinderi rele, cu tradiții reprobabile, cu conservatinsmul la care muncitorul ține cu încăpățânare lăsându-se cu greu abătut din ceea ce știe. Cu criza actuală a muncitorilor forestieri, spiritul acesta refractar nu poate fi combătut nici cu măsuri drastice, cu concedieri sau pedepse în bani fiindcă nici un explorator nu este în situația de a putea renunța de bună voie la lucrători achiziționați cu multă trudă și mari cheltueli. Dibăcia și cumințenia paznicului în contactul cu muncitorii rămâne singura armă de combatere. Cu stăruință neîncetată, cu vorbe domoale și convingătoare se poate face cu mult mai mult decât cu asprime și eventual îngâmfare. Adeseori face mult dacă pune și el mâna să arate cum se face o baracă, cum să se curețe spațiul din jurul ei sau cum să se stingă o vatră de foc, ca să nu se reaprindă, etc.

O altă îndatorire ce trebue impusă paznicului de foc este ca în zilele de Sâmbătă și Duminică să nu părăsească sub nici un motiv

parchetul, ci să controleze de mai multe ori pe zi, dacă focul din barăcile ai căror lucrători s'au dus acasă după alimente sau schimburi, s'a stins, și în caz de nevoie să care apă și să-l stingă, revenind apoi din nou pentru a verifica situația și a desăvârși stingerea dacă este cazul.

Plaiurile ce trec prin parchet și prin apropiere, potecile de trecere cu piciorul, granițele pădurii cu golurile, pășunile sau fânețele, vor fi deasemenea obiecte de continuă supraveghere, știind că și din aceste părți, ce se găsesc în afară de parchet poate veni primejdia.

Este o chestiune internă de serviciu, felul cum șeful exploatării va verifica activitatea paznicului de foc. Un raport în scris zilnic, sau cel puțin în zilele când muncitorii au plecat acasă sau chiar din lucru, cuprinzând numărul și situația adăposturilor muncitorești părăsite, ar face dovada că purtăm interes acestei probleme și îi dăm cuvenita importanță. Obligația ce se poate impune muncitorilor de a prezenta la plată dovada paznicului că și-au predat barăcile în regulă și cu vatra stinsă, ar fi deasemenea un avertisment dat tuturora, că se ține cu hotărîre ca îndrumările cu privire la incendii să fie respectate și executate întocmai.

Situația și întinderea parchetelor de exploatare, valoarea materialului lemnos ce urmează a fi păzit, anotimpul și mersul vremii ne vor da măsura jertfelor ce le putem face pentru pază, care pot varia dela angajarea unui paznic permanent până la încredințarea unui șef de echipă sau unui muncitor mai priceput, cu îndeplinirea acestui serviciu în mod continuu sau numai pe timp de secetă pe lângă ocupațiile sale zilnice.

Oricât am fi de pătrunși de adevărul că cel mai bun remediu contra incendiilor este paza bună și măsurile de precauțiune ce trebuesc luate, din diferite motive neprevăzute la un moment dat, focul s'ar putea totuși declara scăpând din mână inițiativa și expunându-ne hazardului. In acest caz întreg personalul ce se găsește în parchet va fi întrebuințat din primul moment la stingere, lucrare care se împarte în două părți deosebite una de altele atât ca scop cât și ca executare.

Prima fază a acestei lucrări este *localizarea*. Ea constă în izolarea focului pe un spațiu cât mai restrâns cu scopul de a salva cât mai mult material lemnos posibil, iar a doua fază din *stingerea* propriu zisă a incendiului înăbușit și oprit pentru un moment de a se mai extinde.

Localizarea se face prin deschiderea de zone de izolare de jur împrejurul focului de cel puțin un metru lățime curățind în primul rând de pe ele cetina, crăcile, frunzișul și eventual iarba uscată, apoi ramurile de pe sub arboretul de rășinoase, pătura moartă de pe sol și numai în urmă se vor reteza și îndepărta din această zonă trunchii sau bușteniĭ rămași pe loc și se va adânci linia deschisă până ce se va da de pământ format, neamestecat cu putregai sau alte materii inflamabile. Tot ce se curăță de pe această zonă se va arunca înspre partea focului, adică în porțiunea de teren sacrificată; altfel aceste resturi îngrămădite în partea opusă pot ușor lua foc din scântei, tăciuni, etc., făcând iluzorii lucrările de localizare.

Numărul de lucrători disponibili și iuțeala cu care se propagă focul ne va indica și metodele de lucru de care ne vom servi. Cu puțini muncitori la început vom proceda mai superficial și vom curăți numai resturile ce se aprind ușor și mai ales vom opera mai întâi în fruntea incendiului oprind înaintarea lui determinată de direcția vântului și a curenților de pe văi și vom lăsa mai la urmă desăvârșirea zonei de izolare și în general lucrările de izolare de pe latura perimetrului incendiat, unde propagarea este mai înceată, mai lentă și deci mai puțin primejdioasă. Succesiunea acestor lucrări se va urma și atunci când nu ducem lipsă de brațe de muncă, cu deosebire că atunci începem dela început cu săpare de șanțuri de 30—40 cm. adâncime îndepărtând rădăcini și putregaiuri din zona de izolare și aruncând pământ pe resturile îngrămădite pentru a le forța să ardă înăbușit fără flacără prea mare.

In afară de localizare, înăbușirea focului prin acoperire cu pământ sau chiar și cu litieră sau putregai mai reavăn, este al doilea mijloc cu care putem pune stavilă răspândirii incendiului. Metoda aceasta se repetă ori de câte ori izbucnesc flăcări pe marginea zonei de izolare, unde este recomandat a provoca o ardere lentă mai mult o carbonificare a resturilor scoase din șanțuri și îngrămădite pe margine. Nici chiar o atmosferă liniștită n'ar trebui să ne abată din calea acestei reguli, pentrucă mai ales la munte curenții cari circulă necontenit pe văi și pârae pot stârni dintr'un moment într'altul mișcări de aer destul de puternice pentru a arunca scântei din flăcări peste zona de izolare, dând naștere altor focare de incendii în porțiuni de parchete destinate a fi salvate.

Plaiurile sau chiar și numai potecile muncitorilor dela exploatare, sunt predestinate a servi drept zone de izolare neavând nevoie

decât de însemnate amenajări, mici adaptări, lărgiri sau ușoare îndreptări.

Liniile topografice naturale precum: pârae sau muchii, arareori pot fi înglobate în sistemul zonelor de izolare, unele fiind pline de material fasonat, crăci, vârfuri și alte resturi de exploatare, altele fiind expuse vânturilor.

Numai în regiunea de deal cu pante domoale, văile formează — cu deosebire dacă sunt străbătate de izvoare — izolări naturale perfecte și neprețuite. La munte, folosindu-ne de apa lor, la stingere este indicat să plasăm liniile izolatoare pe marginea lor dinspre teritoriul incendiat, salvând materialul ce se găsește în mari cantități în ele.

In sistemul de localizare joacă un rol însemnat și muchiile, fiindcă pe una din pantele lor și anume în depresiunea opusă vântului se produce o liniște atmosferică relativă, potrivită deci pentru deschiderea unei linii de separare la aproximativ 20 metri depărtare și în partea opusă focului.

Cu toate că odată cu reușita localizării sarcina cea mai grea a stingerii este îndeplinită, pericolul totuși nu este încă înlăturat; în stare latentă focul mai mocnește în pământ sau în locuri închise săptămâni de-arândul și nu are nevoie decât de un vânt puțin violent, pentru ca să se reaprindă și să amenințe împrejurimile salvate până acum. Crăci, resturi de lemn, putregaiuri acoperite de litieră, mai ard încă la zeci de cm adâncime în pământ; rădăcinile cioatelor deasemenea au devenit adevărate vetre de jăratec. Focul suit sus până la mijlocul escarilor rămași în picioare sau până la vârful câte unui arbore ciung, mai răbufnește atunci când dă de aer la vre-o crăpătură sau la locul gol al vreunei crengi, bușteni scorburoși mai fumegă zile de-arândul ca niște coșuri uriașe trântite la pământ. Din resturile îngrămădite pe marginea zonelor de izolare și acoperite cu pământ mai răbufnesc în noapte flăcări, ici și colo.

Dacă dorim să avem liniște și să punem în siguranță materialul lemnos salvat, trebue să procedăm metodic la stingerea acestor vetre de foc, cărora ziua nimic nu le trădează existența, când aerul este lipsit le curenți. Numai noaptea prin sclipirea jarului și ziua prin fumul stârnit de vânturi le putem indenfica locul.

Cuiburile de foc ce se găsesc pe marginea teritoriului bântuit de incendiu și în fruntea direcției de propagare a focului, apoi cele de pe muchi sunt cele mai periculoase. Stingerea o vom începe deci

cu ele, înaintând dela periferie spre centru și în contra vântului, iar la muchii începând cu focarele cele mai apropiate de porțiunile de parchet nearse.

După situație și împrejurări, două sunt metodele de care ne putem servi la stingerea acestor vetre fumegânde. Prima și cea mai radicală este stropirea cu apă. Este și cea mai rapidă și cea mai sigură. A doua metodă se bazează pe arderea complectă a resturilor fumegânde descoperindu-le și expunându-le acțiunei nelimitate a aerului până ce se vor transforma în cenușe.

Existența apei la nu prea mare îndepărtare (200—300 m.) de perimetrul pe care operăm, numărul muncitorilor ce ne stau la dispoziție și situația atmosferică liniștită sau agitată, apoi direcția eventualilor curenți și distanța vetrelor de suprafețele salvate, ne vor indica și metodele ce le vom pune în aplicare la stingere. In multe cazuri se vor combina ambele sisteme.

Și într'un caz și într'altul vom proceda mai întâiu la repartizarea muncitorilor. Unii vor cără apă în găleți atârnate de cobilițe, alții vor începe a scormoni cu săpoaie sau cârlige pământul, scoțând la suprafață găteje, putregaiuri, cepi, coji, ramuri etc. aprinse și resfirându-le pe suprafața pământului în straturi cât mai subțiri, pentru a se putea mistui cât mai repede. Se va face astfel loc altor tăciuni scoși mai apoi din aceleași vetre, ce vor fumega neîncetat până ce mai există ardere în interiorul lor.

In jurul rădăcinilor deasemenea se va scormoni pământul, descoperindu-le cât mai deplin pentru a le face accesibile apei, fiindcă vetrele de focuri ascunse aci cu greu se pot stinge altfel.

Facem o economie nebănuită dacă la stropire ne folosim de căni mai mici, de felul acelora folosite de muncitorii forestieri la băut, în loc să vărsăm apă cu găleata.

Resturi de tăciuni rămași adânc în pământ se pot stinge mai ușor cu apă, precum și orice tăciuni descoperiți și resfirați până la stingerea lor prin mistuire.

Apei, ca mijloc de stingere, i se va da însă preferință la muchi și la marginea perimetrului, unde avem interes să desăvârșim stingerea cât mai degrabă, și în apropierea pâraelor unde se găsește din belșug. Iar în interiorul perimetrului și în depresiuni unde nu există nici o primejdie pentru împrejurimi, sau la depărtări prea mari de izvoare, ne vom servi de stingere prin ardere deplină.

Copacii incendiați și aflați în picioare se vor doborî și secționa la 1—2 metri lungime, atâta cât să poată fi crăpați și întorși cu bucățile astfel fasonate cu concavitatea scoburilor în sus, dând ocazie putregaiului să ardă în plin aer sau să fie stins cu apă.

Bușteniĭ fumegânzi deasemenea se vor reteza și expune la aer sub acțiunea căruia putregaiul care este cel mai periculos agent de ardere latentă se mistue repede fără ca focul să treacă la lemnul sănătos.

Les incendies dans les forêts exploitées et leur extinction

Dans les forêts en exploitation, les incendies prennent naissance, dans la plupart des cas, par la négligence des bûcherons. C'est pour cela qu'il faut toujours surveiller de prêt les huttes de ceux-ci.

Dans le cas où l'incendie à été déjà provoqué, le forestier doit tâcher, tout dabord, de le localiser. Une fois localisé, il faut qu'il cherche à supprimer complètement le feu partout dans la partie incendiée.

L'auteur du présent article, qui a longtemps travaillé dans les exploitations forestières, montre les mesures à prendre pour éviter les incendies, et dans le cas où ils se sont déjà propagés, de les éteindre.

V Â N Ă T O A R E

CÂINELE IN URMĂRIREA VÂNATULUI MARE, RĂNIT

de C. A. V. POPESCU

(Făget, jud. Severin)

Este cunoscut că în zilele de azi, când ocrotirea și îngrijirea vânatului formează preocupările principale a vânătorului, nu se mai vânează vânatul mare — îndeosebi acela menajat în mod special, cum sunt cerbul, capra neagră și capra roșie — în felul în care îl vâna omul primitiv, adică alungându-l cu ajutorul unor câni gonitori sau oameni gonași, ci aplicând metode de vânătoare, care nici nu neliniștesc piesele de vânat cu care vânătorul nu are treabă, și pe de altă parte, nu pricinuesc spaimă inutilă nici piesei ochite de el. Astfel, împușcăm vânatul mare cu predilecție la pândă, sau prin apropiat (dibuit). In consecință, cânele vânătorului de vânat mare nu mai are rolul de a găsi vânatul și a-l aduce în fața puștei. El poate doar să-i indice prezența avizând pe vânător prin atitudine, sau găsind urme. De obiceiu un astfel de câine nu intră în acțiune decât după ce s'a tras și este nevoe să urmărească și să găsească o piesă de vânat rănită, refugiată uneori la distanță mare.

Cu cât omul este mai civilizat, cu atât caută să evite cruzimi. Deaceea, a lăsa o biată piesă de vânat rănită pradă chinurilor, care pot să dureze zile și săptămâni întregi, dovedește lipsă de milă față de creatura nevinovată, lipsă totală de umanitate. Din această cauză înfierează îndeosebi legile nescrise, dar cu atât mai obligatorii ai vânătoarei corecte, pe acel pușcaș, care nu îndeplinește datoria elementară de a căuta cu toate mijloacele pe care le are la îndemână vânatul rănit, ca să-i scurteze chinurile. Este deci înțeles că nu este vorba să-l livreze cât mai repede bucătarului, cum ar dori să afirme unii, care fie că sunt prea comozi, fie că nu se pricep în ale vânătoarei, caută să se eschiveze dela datoria urmăririi, susținând cu glas tare, că pe ei îi interesează vânătoarea doar ca sport, nicidecum „carnea". Cât despre suferințele vânatului, nu știe și n'a auzit, marele sportiv. Mai știm apoi, că vânatul mare nu este atât de numeros ca prepelițele pe miriște. Din această cauză împușcăm anual de pe un anumit teren, numai un număr mic de piese. Prin urmare, în locul

vânatului rănit și negăsit, nu putem împușca altul, decât numai în detrimentul contingentului, fapt care ne e interzis nu numai de regulele vânătoarei corecte, ci însuși de lege.

Nici un vânător, cu sistemul nervos în regulă, nu trage înadins în vânat, ca să-l rănească numai. Scopul este doborârea piesei pe loc. Sunt totuși cazuri regretabile, uneori chiar greu explicabile, când piesa atinsă o rupe la fugă ca să cadă în cine știe ce văgăună tainică și cine știe când.

Există vânători și mai ales unii oameni din regiunile muntoase, care pot să „țină" urma unui vânat, mai ales a unuia rănit, în mod uimitor. Dar astfel de vânători sau ajutoare de ale lor, sunt excepții și arta lor totuși limitată, succesul depinzând mult de felul suprafeței solului, cum este după ploaie, ninsoare, etc. Apoi, ei chiar dacă pot să urmărească bine dâra de urme, nu pot să găsească decât un vânat *căzut*, nicidecum pe unul care după împușcătură rămâne mult timp mobil pe picioare.

Astfel fiind, ca să putem urmări bine și în orice împrejurare un vânat rănit, avem nevoe de un câine care nu urmărește din ochi, ci cu ajutorul mirosului, care îi desvăluie taine, pe care noi nu le cunoaștem.

In fond, orice câine de vânătoare poate să devină bun urmăritor. In rândurile mai tuturor raselor întrebuințate de vânătorul corect, se găsesc exemplare, care se achită destul de bine de această datorie. Când este însă vorba de cazuri dificile și anume urmărirea vânatului mare propriu zis, adică speciile de cerbi, mistrețiî, caprele negre, muflonii și eventual urșii, vom prefera rase specializate din rândurile cărora ies urmăritori desăvârșiți. Astfel sunt limierii, bursucarii și copoii-bursucari.

Un limier bun poate „să țină" o urmă cu vechimea de multe ore, eventual și una care a stat peste noapte și chiar și atunci, dacă a plouat sau a nins între timp. Asemenea exemplare se găsesc — însă nu frecvent — și în rândurile celorlalte două rase amintite.

Un urmăritor bun trebue să dispună de simțul mirosului (obișnuim să spunem „nas") excelent, să fie rezistent, să urmărească cu pasiune și cu vădită voință de a ține urma și să fie la nevoe foarte bun gonitor. Bun gonitor trebue neapărat să fie, căci în cazul când vânatul atins nu cade după o fugă oarecare, ci se află pe picioare, sau se ridică din culcușul în care zace simțindu-se urmărit, cânele trebue să-l gonească dând mereu glas (chefnind) până când vânatul

poate fi doborât de către vânătorul care se ține orientat fiind de glasul câinelui, sau până când vânatul istovit se oprește cu fața spre câine. In acest ultim caz, câinele trebue să latre necontenit (să bată pe loc) până la sosirea stăpânului, care va aplica lovitura de grație.

In ce privește caracterul limierului, el este gonitor, adică copoiu curat. Insă copoiu selecționat din exemplare care corespund din toate punctele de vedere pentru urmărirea vânatului rănit. Astfel știe să gonească în majoritatea cazurilor. Dacă nu dispune de această calitate, atunci valoarea lui este îndoelnică, căci găsirea unui vânat căzut, este uneori o problemă pe care o rezolvă omul și singur. Grea este însă urmărirea, găsirea și doborîrea vânatului rănit, *mobil,* care nu se poate efectua decât *numai* cu ajutorul unui gonitor excelent.

Bursucarii precum și copoii-bursucari, sunt de obiceiu gonitori buni. Tocmai de aceea ar fi de recomandat pentru vânătorii noștri, îndeosebi cei tineri, căci un limier bun costă scump și păgubim mai mult dacă îl stricăm prin conducere nepricepută. Afară de aceasta, în timpurile de față, chiar și numai găsirea unui limier este foarte anevoioasă. La noi în țară nu se află, dar nici în țările vecine. Din încredințarea Asociației „Molda", am întrebat cercurile competente din Ungaria și Cehoslovacia, dar am primit răspunsuri negative.

Bursucari și copoi-bursucari de neam bun, se pot procura mult mai lesne.

Mai trebue apoi luat în considerare că vânatul este mult mai puțin neliniștit, dacă se vede urmărit de un câne de statură mică. (Uneori nici nu prea se sinchisește de el. Aceasta în cazul, dacă ar scăpa cumva cânele pe teren și s'ar lega de vânatul sănătos). Un copoiu-bursucar măsoară până la greabăn 28—35 cm. înălțime. Bursucarul este încă și mai mic.

Dintre aceste două rase, ar fi deci de ales, în primul rând, dând preferință uneia sau celeilalte, după configurația terenului pe care vânăm. Anume, trebue să cunoaștem, că pe teren accidentat se mișcă mai ușor copoiul-bursucar, fiindcă este ceva mai înalt în picioare.

Nici bursucarul prăsit după normele recente nu mai are picioare strâmbe ca cârtița. Picioarele de dinainte ale unui bursucar de vânătoare corect, format, sunt drepte, iar distanța dela sol până la linia pieptului a câinelui este egală cu 1/3 parte din înălțimea lui totală. Un bursucar bine format trebue să poată sări pe un scaun fără ca să-și ia avânt, deci de pe loc.

Bineînțeles, ca orice câine de vânătoare, și urmăritorul de vânat mare rănit trebue să fie introdus cu pricepere în meserie, ceea ce

necesită timp îndelungat și practică multă. Foarte important este că acel câine, condus mereu în lesa lungă petrecută peste umăr, să fie mult scos pe teren.

Mișcarea chinotechnică este la noi încă în fașe. Grupând însă pe toți cei interesați în jurul Asociației „Molda", suntem îndreptățiți să sperăm, ca peste un timp nu prea lung, toți vom putea avea câini de rasă pură și cu calități bune.

Limierul este unul dintre cei mai specializați câni de vânătoare. El nu se întrebuințează decât numai pentru urmărirea vânatului rănit, însă nu a oricărui vânat, ci numai a vânatului mare propriu zis, adică: cerbi, mistreți, capre negre, mufloni și eventual urși. Așa a fost stabilit de către vechea școală hanowerană. Ne vom explica:

Limierul, ca să corespundă scopului, trebue să dispună de următoarele calități principale: Să aibă „nas" foarte bun, să țină urma cu siguranță absolută și să fie la nevoe foarte bun gonitor. Aceste calități trebue să-i fie menținute cu orice preț, adică nu trebue să fie folosite în nici o altă direcție, ca să nu-l viciem cumva.

Bunătatea „nasului" este o condițiune fără de care nici nu se poate concepe un câine bun de vânătoare. Câinele se naște sau nu cu simțul mirosului bine desvoltat. Dar, ca orice simț, și acesta se ascute, dacă este adesea și intensiv întrebuințat. Pentru aceea este important ca limierul (de altfel ca ori ce câine de vânătoare) să fie mult purtat pe teren chiar și numai condus în lesă, căci acolo nasul său este în permanentă activitate cercetând tot ce întâlnește în cale, ceea ce nu trebue să fie neapărat urmă de vânat, sau miros direct de vânat prins din vânt. Firește, umblând pe teren se vor ivi destule cazuri în care câinele va simți, direct sau indirect, și miros de vânat. Vânătorul procedează foarte bine, observând că a dat câinele peste o urmă, dacă îl lasă să o cerceteze în voie.

Tot pentru ascuțirea „nasului", dar și pentru a exersa urmărirea, trebue să-i oferim câinelui ocazii să țină urma rece (veche) a unui vânat sănătos. In acest scop ne memorizăm locul de unde am observat că a plecat o piesă de vânat mare, ne întoarcem acolo după un timp de vreo 2 ore, lungim cureaua și dăm câinelui voie ca să urmărească, ba îl mai și îndemnăm cu vorbe liniștite. Il lăsăm să caute pe un parcurs destul de lung, chiar și de 1 sau 2 kliometri, dar să fim foarte atenți ca să nu se încurce (câinele tânăr) adică să nu devină nesigur. Din această cauză, îndată ce observăm că urma va trece peste locuri unde urmărirea ar putea să fie anevoioasă (trecând peste scur-

geri de apă, grohotișuri, etc.), o întrerupem. (De altfel, urmărind un vânat sănătos, tot trebue să o întrerupem cândva). Intreruperea trebue să o facem în așa fel, ca să creadă câinele că s'ar fi putut continua, dar *nu am vrut* să mai continuăm. Trecem deci lângă el, îl lăudăm dacă a urmărit bine *și îl luăm în brațe,* ridicându-l de pe urmă. Apoi ne îndepărtăm astfel de acel loc, ca să nu mai încrucișăm urma pe care am abandonat-o. In decursul acestor exerciții pe lângă că dăm câinelui ocazie ca să-și folosească „nasul" trebue să-l facem să creadă că nu există urmă ce nu s'ar putea descurca și că nici o urmărire nu va fi întreruptă decât atunci când vrem noi.

Avem deci în vedere un scop dublu. Intâi ascuțirea „nasului" câinelui, iar în al doilea rând mărirea siguranței sale în în privința ținerei urmei. Câinele bun trebue *să voiască* să țină urma cu ori ce preț și îndeosebi *să nu o schimbe cu alta, care l'ar ispiti mai mult.* Căci s'ar putea întâmpla că urma piesei căutate să fie încrucișată de alta, mult mai caldă, sau chiar una de alt soiu de vânat. (Pe un câine tânăr ar putea să-l ispitească și un iepure sărit din apropiere, sau o urmă de iepure caldă (recentă). Drept aceea trebue să fim cu mare băgare de seamă în decursul acestor exerciții și să nu tolerăm nici o abatere din partea câinelui. Reiese și de aci că pe un limier nu-l poate introduce în meserie decât un bun vânător de vânat mare, el însuși bun cunoscător al urmelor, semnelor și al obiceiurilor vânatului.

Pe limier, *nici când* să nu-l lăsăm să gonească vânat sănătos. Asemenea prilejuri nu-i putem oferi decât în cazul unei piese rănite, dar mobilă încă. El trebue să ignoreze cu timpul urma vânatului sănătos, ceea ce va și face dacă nici odată nu a avut succes vizibil urmărind (în decursul uceniciei) un astfel de vânat.

Se știe că nu începem urmărirea îndată ce am tras în vânat și am observat că nu a căzut pe loc. De la această regulă există o singură excepție, anume dacă am observat cu certitudine că vânatul este lovit în picior. In acest caz se dă imediat drumul câinelui ca să ajungă mai din scurt vânatul și să-l oprească. Aceste sunt cazuri neplăcute și nu se termină întotdeauna cu bine. Altminteri, după împușcătură lăsăm timp vânatului, cum obișnuim să spunem, „să se îmbolnăvească". Apoi dacă urmărim în cureaua lungă și ne convingem mai târziu că e neapărat nevoe să dăm drumul câinelui ca să gonească (nu pot intra aci în detalii), vânatul nu va galopa când va simți apropierea câinelui de care de altfel nici nu se teme prea mult, fiind câine domol și nu prea mare. Apoi se va opri în fața câinelui după un

parcurs oarecare, câinele va lătra (va bate pe loc) până la sosirea stăpânului, iar acela va sfârși drama cu un foc bine ochit.

Dacă am urmări cu un limier și căprioari, am putea să-l stricăm definitiv. Toți câinii gonesc cu predilecție căprioari. S'ar putea deci întâmpla, ca limierul care urmărește un vânat mare să părăsească imediat urma aceluia, îndată ce simte urma unui căprior sau căprioare. Prin urmare îl ferim de căprior întocmai cum ferim un pointer sau un setter ca să gonească iepuri. Este aceeași „otravă".

Căprioru rănit nu se oprește decât excepțional și numai în fața unui câine de statură mică (bursucar). Altfel fuge cât îl țin puterile. Prin urmare pentru urmărirea căprioarului corespunde mai bine un bursucar, copoi-bursucar, prepelicar continental, spaniel sau terrier, dintre care toți, eventual și bursucarul, îl prind de beregată și îl sugrumă, dacă îl ajung din fugă. Firește, tot la fel ar face și limierul, dacă ar avea în față un căprior. El nu are însă voie să se atingă de vânat. El nu este lăsat nici să sgâlțâe pe cel căzut. Nu fiindcă așa ar fi născocit vreun formalist fanatic, ci fiindcă nu numai că nu ar putea să sugrume un vânat mare, dar ar fi lovit de acela, fie cu copita, cu coarnele sau cu colții, putând să rămână mort pe loc. El trebue să rămână la o oarecare distanță de vânat și „să bată pe loc" până la sosirea stăpânului. Limierul ar face foarte rău, chiar dacă s'ar repezi numai la vânatul oprit fără ca să-l apuce, căci ar putea să-l pună prin aceasta din nou în mișcare, ceea ce ar lungi doar urmărirea în mod inutil. Reese cred și din această expunere sumară, pentru ce nu trebue să urmărim căprioru cu limierul.

Am amintit, că în vederea urmăririi vânatului mare rănit, se pot bine întrebuința bursucari, cum și copoi-bursucari. Cine vrea să fie sigur de ei și dacă vrea să înlocuiască cu ei un limier, ar face bine dacă i-ar specializa numai pentru astfel de vânat. Afară de aceasta s'ar putea eventual întrebuința la vizuină, dar nu la urmărirea căprioriloru, nici la scotocirea după vânat sănătos prin desime și nici în altă direcție. Educația unui astfel de câine este aceeași ca și a limierului; apoi, tot la fel vor fi introduși și câinii ținuți pentru urmărirea căprioriloru.

Cine are teren pe care hălăduesc, atât cerbi cât și căprioari, ar trebui să țină 2 câini. Unul numai pentru vânatul mare propriu zis, iar al doilea pentru rest. Urmăritorului de căprioari nu îi strică întru nimic, dacă urmărește și iepuri, precum și alt vânat.

Ca dela orice regulă, există și aci excepții. S'ar putea găsi câini care urmăresc bine ori ce. In cazul limierului, nu trebue să riscăm însă nimica, deci să nu-l ispitim cu experimente care ar putea să-l abată dela atribuțiunile lui principale, pentru care a fost creiat.

Le chien de chasse poursuivant le grand gibier, blessé.

La chasse moderne n'utilise plus le chien pour quêter et détourner le gibier avec le but d'être chassé. Aujourd'hui on chasse en attendant le gibier dans les endroits bien connus.

Dans ce dernier cas, on fait appelle au service du chien seulement pour poursuivre et découvrier le gibier blessé.

Le limier c'est le chien le plus indiqué pour une telle mission. Il est un chien des plus spécialisés dans la poursuite des cerfs, chamois, sangliers et ours. Il ne faut pas l'utiliser pour la poursuite des chevreuils.

L'auteur du présent article montre les qualités du limier et la manière dont il doit être dressé.

C R O N I C A

CRONICA INTERNĂ

● **Reluarea experimentaţiilor dela Sabed.**

Războiul a întrerupt în ţara noastră multe din preocupările de ordin ştiinţific. Intre acestea se găsesc unele şi din domeniul muncii ştiinţifice forestiere.

In general starea de război nu a favorizat desvoltarea acestor lucrări, fie din cauza dispersării unităţilor noastre centrale, fie prin mobilizarea şi descompletarea personalului ştiinţific. Mai este însă o cauză care se poate atribui concepţiei dela baza organizării noastre statale în trecut, care s'a afirmat şi în timpul stării de război. Spre deosebire de aceasta este o concepţie superioară în care ştiinţa şi slujitorii ei se consideră în permanenţă mobilizaţi în războiul declarat neştiinţei şi obscurantismului. In această concepţie, care se impune şi în ţara noastră, cercetările şi experimentaţiile din laboratoare şi uzine sunt adevărate bătălii pentru cucerirea poziţiilor înaintate în lupta ce se duce pentru progres.

Astfel de poziţii înaintate în lupta pentru progresul ştiinţei silviculturii constitue şi rezervaţiile şi staţiunile experimentale ale Institutului de Cercetări Forestiere.

Una dintre aceste rezervaţiuni este cea dela Sabed (jud. Mureş), în care se experimentează, metode de împădurire a terenurilor erodate în condiţiunile specifice Câmpiei Transilvaniei.

Rezervaţiunile dela Sabed ocupă astăzi 56,30 ha. dintre care cca. 90% sunt plantaţiuni experimentale, restul fiind teren neîmpădurit, rezervat în parte pentru continuarea plantaţiunilor.

Incepute încă din anul 1893 sub egida Centralei Staţiunilor Experimentale ale Statului Maghiar (experimentaţii în pepinieră, plantaţiuni, observaţiuni climatologice) lucrările dela Sabed s'au desfăşurat asiduu până în preziua primului război mondial, fiind continuate apoi de Institutul de Cercetări Forestiere al României (cercetări tipologice, ecologice, pedologice, plantaţiuni, operaţiuni culturale). După o nouă întrerupere survenită în timpul celui de al doilea război mondial, lucrările experimentale din această staţiune sunt reluate astăzi de către ICEF.

Scopul principal al acestei experimentaţii era fixat iniţial astfel: *stabilirea metodelor de cultură şi a speciilor cele mai indicate pentru împădurirea coastelor sterile cu expoziţie sudică din Câmpia Transilvaniei.* In paralel se urmărea şi stabilirea modalităţilor de cultură în pepinieră şi de întreţinerea plantaţiuilor *).

---

*) O expunere detaliată asupra rezervaţiunii Sabed se va face în alt caiet al Revistei Pădurilor.

Reluând firul întrerupt al lucrărilor, ICEF-ul şi-a fixat un program de activitate, care prevede pe de o parte continuarea studiilor întreprinse, — dintre cari menţionăm în special cele de ordin pedologic, domeniu în care nu au existat cercetări anterioare în această staţiune, precum şi cele privitoare la tipologia arboretelor experimentale create —, şi pe de altă parte reluarea experimentaţiilor de cultură cu specii forestiere neîncercate până în prezent la Sabed. In paralel se prevede reînfiinţarea pepinierei, a staţiunii de observaţiuni climatologice, culegerea de date pentru studiul creşterilor ş. a.

Programul de lucru stabilit pentru această rezervaţiune va avea drept consecinţă imediată folosirea în practică a roadelor acestor cercetări prin extinderea asupra întregii Câmpii a Transilvaniei a metodelor de lucru şi a speciilor verificate dealungul a 54 ani de experimentaţie. In acest scop Institutul va da publicităţii, în măsura prelucrării lor, rezultatele obţinute.

Nu putem încheia aceste rânduri fără a semnala spiritul de frăţietate ştiinţifică internaţională în care silvicultorii români înţeleg să continue opera începută de silvicultorii maghiari. In acest spirit cuceririle ştiinţei pot fi transmise cu maximum de profit pentru popor, generaţiilor viitoare.

T. C. (21)

● **„Frontul Plugarilor" face propagandă forestieră.**

Ideea unei acţiuni de îndrumare şi informare a opiniei publice în materie de păduri, lansată de Soc. „Progresul silvic" acum un an, a început a da roade, Ministerul de Agricultură şi Domenii şi-a însuşit punctul de vedere exprimat de Societate, trecând la aplicarea pe teren a dezideratelor inginerilor silvici, folosindu-se deocamdată serviciile presei. In acest scop s'au făcut demersurile necesare, obţinându-se în gazeta „Frontul Plugarilor" o pagină săptămânală intitulată „Pagina Pădurilor", cu redactarea căreia se ocupă o comisiune special constituită în acest scop, prin decizie ministerială, din reprezentanţi ai diferitelor Direcţiuni din sectorul forestier al M. A. D.-ului. Colaboratorii sunt din toată ţara, ingineri şi subingineri silvici din diferitele unităţi centrale şi exterioare.

Inceputul s'a făcut cu Nr. 788 al gazetei „Frontul Plugarilor", din 7 Octombrie 1947, continuându-se de atunci, regulat, în fiecare săptămână. In felul acesta, masele ţărăneşti au putinţa să se informeze asupra rosturilor pădurilor, iar organele silvice respective un mijloc mai mult pentru a lămuri poporul. Intr'un viitor apropiat se speră să se găsească o posibilitate, un aranjament şi cu o gazetă cu priză în lumea lucrătorilor şi a maselor orăşeneşti, astfel încât toată populaţia ţării să aibă la îndemână sfaturile şi îndrumările necesare pentru o preţuire şi respectare a avuţiei noastre naţionale.

Ca metodă de lucru, Comisiunea însărcinată cu redactarea paginei, a adoptat provizoriu o grupare, o prezentare, a articolelor pe natură de probleme. In felul acesta subiectele tratate sunt mai mult sau mai puţin axate pe o idee centrală. De exemplu: Pădurea şi poporul (Nr. din 7.X), Pădurea pavăză a agriculturii (14.X), Pădurea stăpâneşte apele (21.X), Impăduririle (28.X), Ingrijirea plantaţiunilor (4.XI), Munca la pădure (11.XI), Proprietatea forestieră (18.XI), Exploatarea pădurilor (25.XI), Refacerea pădurilor (4.XII), Păşunatul în păduri (9.XII). In jurul acestor subiecte s'au publicat mai mult de 60 de articole şi 4 poezii. Menţionăm că fiecare „pagină"

cuprinde în afară de text 2—3 fotografii, desenuri şi vignete, în tendinţa de a o prezenta în mod cât mai atrăgător şi educativ.

Dacă la această manifestare din cadrul „Frontului Plugarilor", adăogăm pagina săptămânală din „Finanţe şi industrie", şi articolele sporadice din „Argus" şi alte ziare, putem conchide că ideile despre păduri şi economia forestieră au început a avea o circulaţie şi în afară de cercul specialiştilor, ceeace nu poate decât să bucure şi să dea speranţe pentru o mai justă apărare a rosturilor pădurilor în rândurile cetăţenilor de toate clasele.

● **Replantarea pădurii Băneasa.**

In cadrul programului de refacere a centurii de păduri din jurul Capitalei, în vederea realizării spaţiilor verzi necesare, ca oricărui centru urban şi industrial aglomerat, s'a început Duminică 30 Noemvrie plantarea pădurii Băneasa de lângă staţiunea de radiodifuziune, pădure distrusă în timpul războiului. In acest scop au fost deplasate pe teren echipe de U.T.M.-işti, de militari şi de studenţi ai Facultăţii de Silvicultură, care, sub conducerea profesorilor, asistenţilor, inginerilor şi tehnicienilor silvici din M.A.D., Inspectorat, Serviciu silvic judeţean, şi I.C.E.F., au săpat gropi, au plantat puieţi, au deştelenit locul.

Obiectivul urmărit a fost desigur în primul rând unul tehnic, plantarea propriu zisă, dar şi unul educativ, în care scop s'au dat lămuririle de rigoare. Tot în acest scop, şi pentru a se accentua interesul oficialităţii pentru această lucrare şi a se încuraja munca de interes obştesc depusă, „plantatorii" au fost onoraţi cu vizita d-lui Ministru Subsecretar de Stat C. Agiu, care împreună cu d-l Decan Prof. C. C. Georgescu şi organele de conducere a lucrărilor au plantat la rând cu tinerii întrebuinţaţi la lucrări. Menţionăm că pe teren s'a interesat de mersul lucrărilor şi d-l Prefect al judeţului Ilfov.

Campania de refacere a pădurilor pe o rază de 50 km. în jurul Bucureştilor a fost urmărită cu intensitate, în care scop sătenii au fost solicitaţi ca pe lângă lucrările de cultură agricolă să ajute şi la lucrările silvice.

Rezultatul zilei de Duminică 30 Nov. s'a soldat cu plantarea la Băneasa a circa 3 ha. cu salcâm. Este un început, căruia îi dorim o continuare cât mai rapidă şi eficace.

● **Promoţia LIV** de ingineri silvici şi-a început pregătirea profesională. Un număr impresionant de tineri bacalaureaţi, 150, vor să intre în rândurile slujitorilor pădurii. Un amănunt demn de notat îl constitue faptul că acest contingent are în frunte o şefă. In adevăr, din 485 de candidaţi aspiranţi la cele 60 de locuri fixate iniţial de facultatea de silvicultură, pentru anul şcolar 1947/48, numărul maxim de puncte necesare pentru admitere a fost obţinut de o domnişoară. Rămâne de văzut, dacă în cursul anilor de politehnică, studenţii nu vor încerca să cucerească locul de cap de promoţie pentru un domn.

Examinând tabelele seriilor de mai înainte, constatăm că cifra de 150 de studenţi nu a mai fost înregistrată. Obicinuit, catalogul unui an cuprindea în mediu

30—40 de studenți. La început chiar, 10 inși într'o clasă era normalul. După primul război mondial abia, a fost un iureș, explicabil prin întreruperea studiilor din cauza ostilităților, pentruca apoi, în anii următori, corpul didactic al facultății să aibă a se ocupa anual cu un număr de studenți corespunzător posibilităților organizate ale Școalei. Incât, anul școlar 1947/48 înregistrează un record: în primul rând, pentrucă peste prevederile facultății (60) au fost admiși încă 90 de studenți și în al doilea rând pentrucă cifra aceasta, 150 de studenți, repune cu acută insistență problema orientării profesionale. Este firesc deci să ne întrebăm: ce i-a îndemnat pe acești tineri să bată la porțile carierei de inginer silvic?

Cunosc ei perspectivele acestei profesiuni și în ce constă, actualmente, activitatea de silvicultor, pentruca știind acestea și măsurându-și înclinațiile și posibilitățile lor sufletești și intelectuale să se hotărască a îmbrățișa această carieră? Desigur, au citit și ei pe Faust și-și vor fi reamintit de scena, despre care Doamna de Staël scria atât de spiritual, când școlarul se duce la Faust să-i ceară o îndrumare, să-i spună la ce facultate să urmeze, dar acesta, indispus pentru conversație, îl trimete pe Mefistofel, care, însă, îl ametește în așa fel, pe candidat, încât tânărul pleacă mai confuz decât venise. Cu cine se vor fi consultat actualii studenți din anul I ai facultății de silvicultură?

Pentru documentarea lor, pentru o verificare a pasului făcut, redau în cele ce urmează, considerațiuni mai vechi, lămuriri pentru tineri din altă țară, în pragul carierei și al vieții, scrise de profesori care au gândit asupra acestei chestiuni.

Unul din acești profesori este de părere că prima calitate pe care trebue s'o dovedească tânărul candidat este interesul pentru problemele de silvicultură și economie forestieră, un interes pentru pădure. Acest interes poate fi unul științific, intelectual, pentru arbori, păduri, pentru natură în general, ceeace poate fi o înclinare sentimentală, o iubire pentru codri și crânguri și pentru viața în aer liber, pentru vânătoare și pescuit în apele de munte, pentru turism și pentru sport. Un element de aventură este atașat acestei perspective de viață în pădure. Un îndemn poate fi gustul pentru o activitate de pioner, în sensul că viața la pădure pune probleme noui, prin care pot fi obținute succese aducătoare de glorie, oferă dificultăți care se cer învinse de caractere ferme, curajoase, spirite constructive. De orice fel ar fi interesul însă, un fapt e precis: se cer oameni care să nu ia în seamă lipsa de confort, eventualele pericole ale vieții în pădure, și nu stau la cumpănă când e vorba de a merge pe teren în condițiuni nu totdeauna satisfăcătoare, deși pot ști că o activitate de birou, într'un oraș, poate oferi o răsplată mai mare din punct de vedere financiar. Nu înseamnă că meseria de silvicultor înseamnă a trăi numai la pădure și rău, însă cei care nu simt nici un interes pentru pădure și problemele ei nu au ce căuta la silvicultură și-și fac lor, în primul rând, un mare bine, dacă se vor îndrepta către altă carieră.

O a doua calitate recunoscut ca neapărat necesară este adaptabilitatea. Adică, însușirea de a se acomoda repede la noui situațiuni, mediu și oameni. Aceasta este calitatea care-l face pe om să se găsească „la el acasă" în orice împrejurare, loc sau sarcină ce i s'ar da, și cu orice oameni ar avea de aface. Adaptabilitatea se exprimă prin următoarele: interes, curiozitate intelectuală, pentru situațiuni neobișnuite, un punct de vedere obiectiv în judecarea și luarea lucrurilor așa cum vin, o intuire dibace a fondului situațiilor create (date) și un spirit de toleranță față de alții, al căror mod de viață, punct de vedere și manieră de a vorbi ar fi diferite de ale sale.

Silvicultorul trebue să aibă un mare grad de încredere în sine, pentrucă în permanenţă este chemat să-şi asume mari responsabilităţi, care cer o hotărîre proprie şi acţiune. Silviculiorul trebue să aibă iniţiativă în judecată şi faptă, şi o imaginaţie activă.

Inginerul silvic se întâlneşte totdeauna cu probleme noui, complexe şi greu de rezolvat. El trebue adesea să deschidă drumuri noui pentru a ajunge la o soluţiune. De aceea, e necesar să ştie să privească înainte, să întrevadă posibilităţile de lucru puţin recunoscute, să fie gata a trece la acţiune chiar dacă până la realizare, e nevoe de mult timp. O minte sprintenă, plină de resurse, o supleţă intelectuală se cere totdeauna pentru a învinge obstacolele. In practica profesiunii, trebue să dovedească o abilitate administrativă, în care însuşirile intelèctuale şi calităţile personale joacă primul rol.

Nu este uşor, adesea este chiar imposibil, să se spună dela început unui student dacă posedă sau nu calificările esenţiale pentru a reuşi în cariera silvică, cel puţin până ce nu a fost câtva timp într'o şcoală. Adesea, însuşirile importante nu apar până ce omul nu a avut anumite responsabilităţi. Este cazul, în acest sens, de abilitatea administrativă, încrederea în sine şi adaptabilitatea. Dar, pe de altă parte, sunt alte manifestaţiuni care pot indica tânărului student că nu este în cea mai corespunzătoare profesiune pentru însuşirile lui, ca: neplăcerea pentru viaţa şi activitatea la pădure, lipsa de interes pentru silvicultură, stângăcia în mânuirea instrumentelor şi uneltelor, inabilitatea în coordonarea principiilor cu practica, lipsa de stăruinţă în studii şi lucrurile practice, etc.

Un alt îndrumător de tineri şi-a spus cuvântul aşa: cariera de silvicultor, ca activitate de viaţă, nu va satisface complet decât pe omul iubitor de teren, de viaţă în aer liber, nu pe omul de birou, pe omul iubitor de sport şi viaţă mai aspră, (în opoziţie cu comoditatea şi luxul): cariera de silvicultor este indicată pentru cei care nu se tem de frig sau de ploaie, de foame sau sete, de oboseală, pentru cât pot da acestea ca un gust particular şi farmec, vieţei; indicată pentru acei cari iubesc pe ceilalţi oameni, care doresc societatea celorlalţi semeni, fie culţi sau analfabeţi, mai aspri sau asemenea lor, capabili să se împrieteaească cu ei şi să şi-i facă prieteni. Să vină la silvicultură tineri care preferă o viaţă plină de surprize, cu o notă de aventură, nu cei care se aşteaptă la o viaţă „pusă pe note" mai dinainte; cei ingenioşi, plini de resurse, tari de cuget, independenţi, în stare să-şi ţină companie lor înşile, niciodată speriaţi sau doritori de solitudine.

Să vină la silvicultură cei care iubesc natura, în toate formele ei, şi au ochi să vadă, minte să priceapă, să noteze, să compare şi să gândească, putere de observare şi interpretare.

Până aci cu citatele. Chiar dacă în ţara noastră vor fi fiind alte condiţiuni, se poate totuşi conchide, că ingineria silvică este mai mult decât o profesiune: o concepţie de viaţă. Tinerii noştri viitori colegi vor medita poate la aceste teste schiţate mai sus, spre binele lor şi al profesiunii, al pădurilor şi al ţării. Fructul acestor reflecţiuni îl vom vedea în rezultatele primului an şcolar. In orice caz un fapt se reţine: la porţile carierii de inginer silvic bat mulţi tineri, mai mulţi decât la alte categorii de ingineri.

● **Conferinţa de coordonare** a M. A. D., în săptămâna 15—20 Decembrie, în Bucureşti, a întrunit pe reprezentanţii unităţilor exterioare şi centrale din sectoarele agricol, forestier şi veterinar pentru realizarea următoarelor obiective: 1) Con-

tact în vederea orientării organelor de teren asupra problemelor în perspectivă; 2) Critica activității de până acum; 3) Schimbul de experiență între cei ce activează pe teren; 4) Verificarea și ajustarea programelor de lucru pentru prima parte a anului 1948 și coordonarea activității unităților din exterior; 5) Unificarea sistemelor de lucru pe întreg ministerul și imprimarea din ce în ce mai pronunțată a ritmului și metodelor noui de lucru.

Conferința a fost inaugurată într'o ședință comună după care s'a trecut la lucru pe sectoare. Sâmbătă 20 Decembrie s'a ținut ședința de închidere.

Forestierii, împărțiți și ei în două grupe, M.A.D. și C.A.P.S., au avut următorul program: I) pentru lucrul în comun, trei probleme: aspecte noui în procesul de producție forestieră, constituirea unităților economice în cadrul legii Apărării Patrimoniului Forestier, Statistica forestieră (scop și rezultate); II) grupa M.A.D.: Pădurile de protecție în regimul legii A.P.F.; cadrul de organizare al lucrărilor de amenajare și cadastrul forestier, organizarea pazei și asistenței în cadrul A. P. F., Programul de lucru, Chestiuni de personal, contabilitate, buget, sintezele conferinței; III) Grupa C.A.P.S.: situația la 15.XII.1947 a exploatărilor și măsurile luate pentru intensificarea lor, Mersul industrializărilor și semiindustrializărilor, măsuri luate pentru mărirea producției; problema reducerii prețului de cost; stadiul valorificării (măsuri pentru activare); consecințele aplicării deciziei Nr. 137/1947 a Comisiunei de redresare economică și stabilizare monetară pentru C.A.P.S.; problema revizuirii bugetului și a finanțării; concluzii. Firul conducător al problemelor l-au constituit legea Nr. 204 pentru apărarea patrimoniului forestier și deciziunea ministerială Nr. 137/947. Este de menționat în mod deosebit, că acestei conferințe i s'a acordat toată importanța de conducerea Ministerului, care, prin prezența domnilor miniștri și secretari generali ca și prin conducerea desbaterilor au onorat lucrările expuse.

Conferința aceasta de coordonare, ținută la o jumătate de an după conferința din 8—15 Iunie, a avut caracterul unui exercițiu spiritual practicat de oricine caută să-și verifice rezultatele activității în raport de programul de lucru propus. Desigur, referatele prezentate, desbaterile, cuvântările domnilor miniștri și secretari generali vor vedea lumina publicității, încât colegii care nu au participat, vor lua cunoștință în detaliu, la vreme, despre ceeace s'a vorbit. In cadrul acestei cronici fugare, notăm însă cu toată gratitudinea omagiile de mulțumire pentru începuturile de muncă remarcabile, aduse de d-l Ministru Prof. Tr. Săvulescu, Corpului silvic, în ședința de închidere a conferinței. Cu această ocaziune d-sa a relevat faptul că inginerii silvici au luat măsuri pentru regenerarea pădurilor exploatate, exprimând speranța că aceste măsuri sunt mai susținute chiar de cât par a fi. A subliniat necesitatea rezolvării problemei enclavelor („bubele" pădurii), importanța refacerii terenurilor degradate din domeniul forestier, examinarea atitudini Corpului în aceste chestiuni (pe ce drumuri mergeți? ce planuri aveți? ce răspundere aveți?). In privința regenerării pădurilor, toți inginerii silvici sunt răspunzători. Trebue să se știe dacă s'a făcut bine ceeace s'a făcut până acum, trebue ca toți să cadă de acord asupra unui plan de lucru. O realizare de căpetenie este statistica forestieră, care, cu toate imperfecțiunile ei, a reușit să dea o imagine a avuției forestiere naționale. In concluzie, este necesară o cât mai strânsă colaborare între serviciile din minister, facultate, Institutul de cercetări forestiere, unități exterioare, pentrucă este necesară și o schimbare de mentalitate: am ieșit din epoca romantică, am intrat în valorificare. Nu mai creștem păduri pentru ele însile. Desigur, pădurea trebue păstrată, dar și făcută să producă.

Succesul conferinței nu se mărginește, însă, numai la clarificarea problemelor de rezolvat. Participarea conducerii ministerului este o dovadă elocventă că economia forestieră a obținut recunoașterea importanței ei firești în ansamblul economiei naționale. Nu se mai vorbește despre silvicultură numai la congresele inginerilor silvici. Iar factorii conducători nu iau cunoștință despre problemele forestiere numai din moțiunile prezentate la sfârșit de congres. Conducerea ministerului însuș pune probleme. S'a schimbat ceva. In sfârșit, conferința de coordonare, a oferit prilejul unei revederi între colegi, (care nu totdeauna veneau și la adunările societății), ceeace duce la schimb de păreri, de experiențe, la strângerea raporturilor, la întărirea spiritului de corp, dar în acelaș timp la o cunoaștere și a problemelor celorlalte sectoare din minister, agronomic și veterinar, ceeace contribue la o înțelegere a colaborării pe bază de cunoaștere, respect reciproc și interes superior.

● **Liceul Tehnic Silvic** este o nouă formă de școală, de care dispune învățământul nostru mediu; a fost înființat prin legea învățământului tehnic publicată în Mon. Oficial Nr. 182 din 18 Iulie 1947. Realizarea a început la Brănești, vechea cetate tradițională a silvicultorilor români, unde din toamna aceasta funcționează cu prima clasă a V-a. De fapt, conform legii ar fi trebuit să înceapă cu cl. IV. Dat fiind însă că gimnaziile unice nu au dat încă absolvenți, s'a organizat prin cl. V-a cu elevii absolvenți ai cursului inferior de liceu și — detaliu important — absolvenți ai șc. de brigadieri. Recrutarea elevilor s'a făcut pe bază de concurs (s'au prezentat 44 candidați; 17 respinși, 3 neprezentați, 24 elevi urmează cursurile). Scopul liceului technic silvic este pregătirea personalului mediu. Absolvenții liceului sunt conductori silvici. Cursurile ce se predau în școală sunt de trei categorii: I. Cultura generală (asemănătoare programului de liceu); II. materii fundamentale, constituite din științele de bază ale specialității: matematici, științe naturale, fizico-chimice, plus aplicațiile practice pentru lucrări de topografie, construcții, transport, mașini; III. Cultura de specialitate: silvicultură, amenajament, vânătoare, etc. In primele două clase, IV și V, se fac specialități mai puține, pentrucă elevii nu au cultura generală de bază; mai mult se face în cl. VI-a și a VII-a. In cl. VIII, numai practică. O chestiune de rezolvat va fi în legătură cu bacalaureatul: să se dea după absolvirea cl. VII sau după practica din cl. VIII-a? Cine ia bacalaureatul are dreptul a urma școala politehnică. Legea prevede chiar că absolvenții cu media 8 pe ultimii trei ani au dreptul să fie admiși în facultate, fără examen. Legea este și mai generală: absolvenții au dreptul să intre la orice facultate din sectorul M.A.D.: veterinară, silvică, agronomie; ceeace ar putea fi, în fond, discutabil, întrucât pregătirea este destul de diferită, și un lucru este să pregătești un ajutor de veterinar și altceva un conductor silvic. Ar însemna că tot ce a învățat să arunce peste bord. Ce trebue unui veterinar: topografie, cadastru, mașini, dendrometrie, amenajament, etc.? Singura explicație probabilă a largheței legii este posibilitatea ce trebue să se ofere unui tânăr, care s'ar fi orientat greșit în carieră, de a se putea îndrepta către școala cea mai corespunzătoare însușirilor lui.

In orice caz, reținem pentru istoricul și evoluția carierii de silvicultor (în general vorbind), faptul că în 1947 încă o categorie de profesioniști ai codrului este în curs de pregătire. Ceeace ar putea să însemneze că în Țara Românească a început a fi cunoscută această meserie. O dovadă mai este și în faptul că în toată țara sunt numai la 8 școli 1030 de elevi. Deci, cadrele sunt în curs de formare pentru o intensificare a culturii și valorificării pădurilor. *T. Bălănică.*

ACUM 50 DE ANI

Răsfoind paginile, vechi numai de o jumătate de secol, ale revistei noastre, încerci adeseori scepticismul acelui scriitor care spunea, că istoria este în fond o poveste tristă şi repetată, dacă judeci după străduinţele neîmplinite şi după constatarea că prea puţin se învaţă, din câte s'ar putea, din istorie. Neîmpărtăşind în totul pesimismul menţionat, reţin totuşi ca semnificativ faptul că şi noi astăzi ne agităm tot cam pe acelaş gen de probleme ca şi predecesorii noştri. Ce să însemneze aceasta? Că n'am făcut nici un pas înainte? Sau, că problemele sunt de atari proporţii încât în două-trei generaţii nu se pot, pentrucă nu s'au putut, rezolva? Ori, condiţiunile istorice, politice, sociale, economice, au reînoit mereu temele, făcându-le permanent actuale? Să fie adevărat reproşul care ni se aduce, că nu ducem lipsă de idei, ci de stăruinţă, de perseverare, în executarea unui program odată adoptat? Sunt acestea, păcate ale silvicultorilor sau ale Românului în genere? Inclin să cred mai degrabă, că, în adevăr, ideile forestiere au acest destin, nu prind decât în timp îndelungat, după cum se spunea mai înainte în lumea silvicilor: die Keimruhe forstlicher Gedanken dauert hundert Jahre. Dacă este aşa, nu avem de ce ne descuraja. Cu atât mai mult, cu cât în zilele noastre oficialitatea a luat precis atitudine în chestiunile forestiere, pentru a căror realizare s'au întocmit programe de lucru precise, s'au edictat legi şi s'a pornit la realizarea pe teren cu tot aparatul necesar de tehnicieni şi specialişti, la care se adaugă acţiunea de lămurire a poporului, pentru a se avea colaborarea conştientă, nu impusă pe cale poliţienească.

Incât, pentru a încheia aceste reflecţiuni, trebue totuşi să fim recunoscători acelora care au pus problemele mai întâi în ţara noastră, atrăgând atenţiunea conducătorilor asupra lor şi menţinându-le — cum se spune azi — pe agenda preocupărilor permanente în paginile Revistei Pădurilor, şi prin ele, cel puţin în cercurile silvicultorilor.

Exemple pentru aceste consideraţiuni schematice abundă şi în ultimul trimestru al anului 1897 al Revistei Pădurilor.

Petre Antonescu scrie despre „*Casele forestiere*" (pg. 285—292) aşa cum gândim şi noi astăzi. Este vorba despre locuinţele necesare şefilor de ocoale, brigadierilor şi pădurarilor, astfel încât să se asigure executarea serviciului în condiţiuni optime, dar şi un standard civilizat pentru viaţa cea de toate zilele a omului pus în serviciul colectivităţii. Şi pentrucă era în discuţiune o activitate de construcţii desfăşurată în toată ţara, Antonescu cerea întocmirea unui plan (program) pe patru-cinci ani, pentru ca munca să fie organizată. Argumentarea şi concluziunile lui pot (şi azi) servi cui întocmeşte un memoriu justificativ pentru construcţiuni necesare personalului forestier.

Despre „*Pădurile din Canada*" (pag. 292—294) se dau informaţiuni după mai multe articole din Timber Trade Journal şi un raport al d-lui G. Johnson, aşa cum şi le rezumase *G. Stătescu* din Buletinul Ministerului de Agricultură din Franţa. Reţinem sensul articolului: setea de a cunoaşte, nobila curiozitate pentru tot ce este forestier peste hotare, astfel încât din cele aflate să se poată servi cauza pădurilor din ţară. Exemplu: lupta împotriva exploatărilor nechibzuite (fără a se asigura raportul susţinut şi proporţia speciilor valoroase), lupta împotriva incendiilor (care distrug mai mult chiar decât exploatările), etc.

In *„Influența pădurilor asupra inundațiilor"* (pag. 309—316), *N. C. Nădejde* își continuă articolul început în nr. precedent al revistei, susținând teza că pericolul inundațiilor se poate preîntâmpina dacă se lecuește răul la origina lui: „conservarea și restaurarea terenurilor din munți". Cu alte cuvinte, reîmpădurirea basinelor râurilor cu aspect torențial. Exemplificarea este aceeași ca a noastră: Valea Telcajenului, Valea Prahovei, Valea Slănicului, Valea Trotușului, Valea Tazlăului, etc. Trebue să subliniem că pe lângă argumentarea de ordin tehnic în susținerea tezei, adaogă patetismul unei scene trăite de el în Franța în 1895, când a asistat, într'un sat, la solemnitatea predării către serviciul silvic a terenurilor unei comune din Alpi, unde din cauza despăduririlor viața nu mai era posibilă. Primarul, care preda terenul, pleca după solemnitate împreună cu ultimii locuitori, emigrând în Algeria, lăsând satul pustiu. Evocarea acestei scene este plină de învățăminte.

Nici lupta împotriva risipei nu era neglijată. *Psar* (pseudonimul lui P. S. Antonescu-Remuș?) scrie despre *„Așchia"* (pag. 316—320) cum am scrie noi în 1947 despre micșorarea sau folosirea deșeurilor din exploatare. In fond, pledează pentru o întrebuințare cât mai generalizată a ferăstrăului în locul toporului, tocmai în vederea micșorării pierderilor care se ridicau până la 33% din materialul exploatabil. Notează cu această ocaziune amănuntul că ferăstrăul a fost folosit la exploatări, pentru prima oară, în Moldova la 1877 în „pădurea Adjud de peste Milcov", iar în Muntenia, la Ploscuțeni și Pestena în Dolj în anul 1882. Are grijă deasemeni să insiste asupra unei tăieri a trunchiurilor cât mai aproape de fața pământului, netedă și piezișă, când e vorba de a se asigura lăstărirea.

B. U. Neagoe în *„Referințe la legislația silvică română"* (pag. 328—330) tratează despre ceeace cuprinde legea apărării patrimoniului forestier: amenajamente, ridicări în plan, hotărnicii, silvicultori recunoscuți pentru întocmirea amenajamentelor. Articolul trădează solide cunoștințe juridice, un vocabular de om din societatea cărților, dar și un spirit combativ, pasionat, gelos pentru atributele profesiunii de silvicultor și totuși o atitudine plină de tact, distinsă, pentru a evita polemica cu „cei în drept".

In sfârșit, din activitatea societății reținem titlurile conferințelor programate pentru iarna 1897/98: Intrebuințarea chimică a lemnului în arte și în industrii (S. P. Radianu), Pășunatul în pădurile statului (Th. G. Pietraru) și Pădurile rășinoase din Țară (Florian Davidescu).

Pour la bonne bouche, o ultimă informațiune: Venitul pădurilor Statului pe exercițiul 1896—1897, care se închidea la 30 Septembrie 1897, a fost de lei (aur!) 4.658.206.88 (și optzeci și opt bani!). Prevederile fuseseră de lei 3.970.000. Deci și ei depășeau norma. Scăzându-se cheltuelile, a rămas un venit net de 3.370.614 lei (aur!). Frumos rezultat! Păcat însă, că, uitându-ne la cheltueli, constatăm că pentru salarii sunt 1.211.360 lei (personal superior, arhivă, brigadieri și pădurari), în schimb numai 144.000 lei au fost întrebuințați pentru „cheltueli diverse" = faceri de studii, exploatări în regie, lucrări culturale, pepiniere, plantațiuni, instrumente, furnituri, chirii, etc.

Cifra aceasta, în proporția bugetului judecând, se pare că explică multe, încât, dacă și în bugetele următoare tot așa va fi fost, mirarea pentru ceeace s'a întâmplat în decenii dearândul, își găsește răspunsul.

O întrebare se desprinde din aceste priviri asupra trecutului: ce este şi poate fi nou în silvicultură? Problema? După cât se pare, nu atât problema, cât mentalitatea, spiritul, adică omul, pentrucă, iarăş după cum spuneau cei vechi, omul este măsura tuturor lucrurilor. Şi a problemelor. *T. Bălănică*

CRONICA EXTERNĂ

● Economia forestieră jugoslavă în cadrul planului cincinal.

Economia jugoslavă a fost greu încercată de împrejurările războiului: prăbuşirea totală a organizaţiei de stat, ocuparea completă a teritoriului naţional, luptele crâncene dintre formaţiile de partizani şi armata germană, au adus fiecare partea lor la această slăbire. Chiar înainte de război, Jugoslavia conta printre cele mai înapoiate ţări din punct de vedere industrial şi agricol, disputându-şi — împreună cu România şi Bulgaria — ultimele locuri în statisticele economice antebelice.

După eliberare, popoarele jugoslave au înregistrat mari progrese în opera de vindecare a rănilor războiului, atingându-se nivelul din 1939 în multe sectoare de producţie, iar în altele depăşindu-se chiar. Pentru a se grăbi procesul de reconstrucţie al ţării, pentru a se asigura un ritm rapid de desvoltare republicilor înapoiate din punct de vedere economic şi pentru a se elimina evidenta disproporţie dintre suprastructura socială şi politică avansată a noii Jugoslavii şi baza sa economică înapoiată, Adunarea populară, în şedinţa din 28 Aprilie 1947, a adoptat *Legea planului cincinal pentru desvoltarea economiei naţionale a Republicei federative populare a Jugoslavici* *).

Sarcinile fundamentale ale planului cincinal sunt: a) lichidarea stării înapoiate a economiei şi tehnicii; b) consolidarea fortei economice şi defensive a ţării; c) desvoltarea sectorului de stat al economiei naţionale şi a noilor raporturi de producţie ce decurg din el; d) ridicarea bunei stări generale a muncitorilor din toate cele 3 sectoare economice: de stat, cooperativ şi privat.

Temeiul acestei desvoltări îl constituie industrializarea şi electrificarea planificată conform tehnicii moderne şi mai ales *crearea unei industrii grele* — în special a industriei siderugice şi a celei de maşini — suficient de puternică, ca să devină în scurt timp acea bază de producţie de utilaj tehnic, absolut necesară pentru transformarea şi echiparea tuturor ramurilor economiei naţionale.

Pentru a releva amploarea concepţiei şi rezultatele ce se scontează a se obţine facem loc altor câteva caracteristici ale planului: se va ridica venitul naţional la 255 miliarde dinari în 1951 (faţă de 132 miliarde în 1939); se vor face investiţii, în cursul perioadei de 5 ani, de 278 3 miliarde dinari; valoarea totală a producţiei va fi ridicată la 266,7 miliarde dinari în 1951 (faţă de 116,5 miliarde în 1939); se va întări şi desvolta fără încetare sectorul economic de stat; se vor desvolta mijloacele de transport.

Datorită acestei planificări se prevăd sporiri în diferitele sectoare de producţie, care merg dela 50% (agricultura) până la 1000% (ind. electrică), faţă de anul de bază 1939. Planul este în vigoare dela 1.I.1947

Locul pe care-l ocupă economia şi industria forestieră în cadrul planului cinci-

*) Loi du plan quinquennal de développement de l'économie nationale de la République fédérative populaire de Yougoslavie (1947—1951) Beograd 1947.

nal este acela pe care-l desemnează necesităţile de refacere ale pădurilor şi cerinţele unei administrări raţionale.

Jugoslavia ocupa în 1940 locul al 7-lea din Europa, în ce priveşte întinderea pădurilor (7.780.000 ha.), adică 30,6% din suprafaţa ţării, Statul dispunea de 40% din păduri *). Din aceste păduri s'a recoltat până în 1939 — întocmai ca şi din cele ale României — cantităţi cu mult mai mari decât cele corespunzătoare creşterilor, atacându-se astfel capitalul-lemn, cu scopul de a obţine cu orice preţ produse pentru export.

Actualii conducători ai economiei forestiere jugoslave nu înţeleg să mai meargă pe acest drum. Dintre toate ramurile de producţie, singură exploatarea pădurilor nu va ajunge nivelul din 1939. Se vor recolta 18.5 mil. m^3. faţă de 22.7 mil. m^3 în 1939 (84%). In schimb suprafaţa împădurită anual va fi de 20.000 ha în 1951, faţă de 9046 ha în 1939 (222%). Se vor face investiţii de 3.6 mld. dinari (1,8% din totalul investiţiilor).

Din mulţimea detaliilor planului reţinem următoarele deziderate, care dau o ideie destul de clară asupra orientării economiei şi industriei forestiere jugoslave în viitorii 5 ani.

Planul economiei de combustibil prevede înlocuirea la maximum posibil a lemnului folosit drept combustibil pentru industrie şi pentru încălzitul locuinţelor prin cărbune de calitate adecvată. Ca forţă motrice în industria lemnului se va folosi în principal gazul de lemn şi deşeurile.

Planul lucrărilor de cultura şi exploatarea pădurilor impune împădurirea a 100.000 ha. suprafeţe neregenerate, incendiate, stâncoase, în scopul ameliorării regimului apelor, protecţiei terenurilor agricole şi sporirii producţiei pădurilor. Sunt programate lucrări de ameliorarea arboretelor pe 150.000 ha; deasemenea vaste lucrări de apărarea solului contra vântului şi apelor, de apărare a terenurilor agricole, a liniilor de comunicaţie şi a clădirilor contra torenţilor şi alunecărilor şi se va proceda la ameliorarea a cel puţin jumătate din sectoarele de torenţi înregistrate. Se vor măsura şi amenaja cel puţin 3.000.000 ha păduri (43% din supr. totală).

Se va urmări desvoltarea la maximum a activităţii institutelor ştiinţifice, care vor urmări în deosebi: cercetarea condiţiilor favorabile pentru înmulţirea arborilor; înmulţirea speciilor repede crescătoare existente, necesare industriei lemnului şi introducerea altora noi; reducerea cheltuielilor de împădurire prin mecanizarea lucrului şi printr'o extindere a metodelor de însămânţare în locul plantaţiilor; studiul măsurilor de protecţia pădurilor, al proprietăţilor tehnice ale lemnului, al întrebuinţărilor sale optime în industrie.

Se vor pregăti cadre de muncitori de pădure permanenţi.

Reducerea deşeurilor la exploatare, la manipularea şi transportul lemnului şi întrebuinţarea lor la fabricarea de produse utile. Inlocuirea lemnului de construcţie prin alte materiale, pentru construcţia caselor, pentru nevoile minelor şi ale comunicaţiilor mai ales pentru traverse. Reducerea prin tipizare a consumului de lemn în dulgherie şi în fabricarea mobilelor. Asigurarea unei mai bune utilizări a lemnului de foioase mai ales a celui de fag în industria cherestelei.

In scopul mecanizării lucrului se vor introduce 2000 fierăstraie portative cu motor şi electrice. Se vor dota pădurile cu macarale în scopul mecanizării cu 30%

*) E. A. — Les forêts de la Yougoslavie — Journal Forestier Suisse, Nr. 3/940.

a încărcării şi descărcării. In vederea punerii în exploatare a noi masive forestiere se va construi: o reţea deasă de drumuri pentru vehicule cu tracţiunea animală, încă 250 km. drumuri pentru tractoare, 700 km. pentru camioane, 200 km. linii cale ferată îngustă şi 50 km. de funicular. Pentru mecanizarea transporturilor se vor procura 600 tractoare, 700 camioane, 100 locomotive şi un mare număr de vehicule cu roţi pneumatice pentru tracţiunea animală. Cel puţin 30% din vehiculele motorizate vor folosi drept combustibil cărbunele de lemn sau lemnul.

Se vor construi 100.000 m² de clădiri pentru serviciile de administrare şi se vor organiza servicii de protecţie contra incendiilor şi maladiilor parazitare ale arborilor.

Planul industriei lemnului prevede desvoltarea industriei lemnului în scopul utilizării cât mai complete a tuturor materiilor prime disponibile, obţinute prin exploatarea pădurilor, precum şi a deşeurilor dela fabricile de cherestea. In acest scop se vor înfiinţa *combinate* (întreprinderi integrate) pentru industria lemnului. Intrebuinţarea la maximum posibil a lemnului de fag.

Concentrarea micilor fabrici de cherestea, lichidându-se cele învechite şi inutile; şi repartizarea în mod judicios a noilor fabrici, în aşa fel încât capacitatea totală a tuturor fabricilor să nu depăşească 1.65 mil. m³ cherestea. Dotarea fabricilor cu instalaţii pentru uscarea artificială a lemnului.

Sporirea în 1951 a producţiei industriei de mobile de 3.9 ori în raport cu 1939 şi creearea de noi fabrici de lăzi, butoaie, caroserii. Creearea unei noi industrii de case prefabricate, constituite din piese prefabricate cu bază de fibră de lemn. Ridicarea producţiei de contraplacaje la 48.400 m³.

Desvoltarea industriei chimice a lemnului şi introducerea în 1951 a hidrolizei lemnului cu o producţie de 4800 tone alcool.

Ansamblul lucrărilor preconizate vor aduce o ieftinire a costului vieţii, prin reducerea preţului de cost al produselor, care pentru industria lemnului va atinge 35% în 1951.

Stările economice jugoslave prezintă multe asemănări cu cele româneşti. Ţara noastră, care se află într'o epocă premergătoare planificării, va şti desigur să tragă învăţămintele potrivite din experienţa jugoslavă, care împlineşte un an la 31 Decembrie 1947.

N. Şt. Dumitrescu

● **„Interagra"**. In Cehoslovacia, funcţionează un nou organism internaţional de importanţă pentru economia forestieră: „Institutul pentru colaborare internaţională în agricultură şi silvicultură din Praga". Scopul acestui institut este studierea şi aprofundarea problemelor economice din domeniul agriculturii şi silviculturii, în special în ţările slave şi dunărene. După cum se precizează în adresa oficială, care ne informează în materie, institutul este de fapt o secţiune a Ministerului de Agricultură Cehoslovac. A fost intitulată însă, cum s'a arătat, în urma conferinţei din Iulie a. c. deia Marianske Lazne a economiştilor şi tehnicienilor din agricultură şi silvicultura ţărilor slave (U.R.S.S., Polonia, Jugoslavia, Bulgaria).

Institutul acesta va edita o publicaţie periodică, „Interagra", ce se va tipări în limbile rusă, engleză şi franceză. Cuprinsul revistei: probleme economice şi infor-

maţiuni în legătură cu economia politică şi organizarea agriculturii şi silviculturii din ţările dunărene şi slave.

Pe baza lucrărilor organelor de resort, s'a aprobat constituirea unui comitet special de legătură cu Institutul. Comitetul funcţionează în cadrul M.A.D. Pentru realizarea unei colaborări eficiente, sunt necesari corespondenţi permanenţi la „Interagra". In acest sens, s'a solicitat direcţiilor din M.A.D. materialul redacţional, care, înainte de a fi trimis la Praga, va fi citit în cadrul Comitetului de redacţie român.

Colegii din exterior, în contact permanent cu terenul, cu realitatea vie, au un prilej mai mult pentru a aduce la cunoştinţa oamenilor de specialitate din ţările vecine şi prietene aspectele actuale ale economiei forestiere române.

● **„Unasylva"** este numele revistei forestiere mondiale editată de FAO (organizaţia pentru alimentare şi agricultură) din cadrul Naţiunilor Unite (ONU). Primul număr al revistei (Iulie-August 1947) se prezintă în condiţiuni tehnice superioare. Coperta este simbolică: globul pământesc, susţinut de un arbore, exprimând în felul acesta opinia că fără pădure nu este viaţă, sau altfel vorbind, că existenţa pădurilor condiţionează existenţa oamenilor.

Cuprinsul revistei, variat. In acord cu principiile secţiunii forestiere FAO din cadrul Organizaţiunii Naţiunilor Unite, se discută probleme şi se dau informaţiuni în vederea unei cunoaşteri mai bune a pădurilor şi a unei utilizări cât mai rezonabile a produselor forestiere. Fără a intra în amănunte, citãm titlurile articolelor: Dispariţia pădurilor tropicale din Africa, (descripţie geografică, fitosociologică, importanţa economică, legătura cu omul), Exploatarea pădurilor (sensul exploatărilor — regenerarea şi folosirea materialului recoltat —, procedee de a folosi lemnul cât mai economic, diferite întrebuinţări moderne ale lemnului etc.), Creşterile în pădurile de pe glob. (Expunerea pe scară mondială, studiu economic de ansamblu). Lipsă de lemn sau abundenţă în USA (descrierea condiţiunilor economiei forestiere din USA), Cercetarea ştiinţifică forestieră în Canada (Informaţiuni relative la staţiunile de experimentare, protecţia pădurii, ridicările fotogrametrice, organizarea laboratoarelor de cercetarea pădurilor forestiere, etc.). In rest, informaţiuni în legătură cu organizarea secţiunii forestiere din FAO. Conferinţele internaţionale şi activitatea forestieră în diferite ţări în diferite domenii: silvicultură, politică forestieră, reîmpăduriri, protecţie, tehnologia lemnului, etc.

● **Schimbul de reviste de specialitate** este un mijloc pentru atingerea unui scop: informaţia actuală asupra mişcării ideilor, progresului, în domeniul respectiv. Pe de altă parte, ştiinţa este un factor de apropiere între popoare. Şi revistele servesc ştiinţa, deci, implicit cunoaşterea reciprocă. Schimbul este o formă de relaţii, iar acestea exprimă o anumită activitate de gen superior, care marchează gradul de evoluţie al societăţii. Iată pentru ce considerăm interesant să dăm câteva informaţiuni cu privire la revistele care sosesc pentru silvicultorii români. Revistele au acest mare rol, care nu trebue uitat, anume, că asigură o circulaţie a ideilor de actualitate, în mai mare măsură decât cărţile, deşi ca valoare ştiinţifică s'ar putea să fie inferioare acestora Este alt gen de literatură. Un capitol dintr'o carte poate fi oricând mai complet decât un articol de revistă; unde prin firea lucrurilor, expunerea unei teme este mai comprimată. Insă, avantajul unei circulaţii mai intense poate servi mult mai util o idee decât o documentare savantă, dar greoae şi puţin accesibilă, dintr'o carte doctă dar necunoscută.

In cele ce urmează, menționăm revistele primite la biblioteca Soc. „Progresul Silvic" și ICEF. *Cehoslovacia*, Lesnika Prace; *Jugoslavia*, Sumarski List, Gozdarski Vestnik; *Polonia*, Polana și Lucrările Institutului de Cercetări forestiere; *Bulgaria*, *Gorsko stopanstvo;* din URSS se vor primi cu începere din Ianuarie 1948 „Industria Forestieră" și reviste de soluri, botanică, zoologie; *Franța:* Revue des Eaux et Forêts. Revue du bois et des ses applications, Revue internationale du bois et des matières premières végétales, Bulletin de la Société de Franche-Comté et des provinces de l'Est, Bulletin officiel de la Fédération nationale des syndicats de propriétaires forestiers sylviculteurs; *Elveția:* Schweitzerische Zeitschrift für Forstwesen unit cu Journal Forestier Suisse, Wald und Holz, Analele Inst. de Cercetări Forestiere; *Belgia:* Pêche et pisciculture; *Suedia:* Analele Inst. de Cerc. Forestier, Skogen, Foi volante; *Italia:* L'Italia forestale et montana; *Olanda:* Jaarverslag.

Ca încheere, o scurtă istorisire: la un examen de diplomă de inginer agronom, la una din facultățile din țară, profesorul de fitopatologie, cunoscut pentru severitatea lui, prezida Comisia respectivă. Toți candidații se așteptau să fie interogați din specialitatea profesorului și deci se pregăteau febril. Președintele însă, apreciind caracterul examenului, diplomă — cunoștințe generale, de ansamblu, sinteză, etc. — nu a pus întrebări din fitopatologie, ci a întrebat pur și simplu pe candidați, despre revistele de specialitate din țară și din străinătate, dacă cunosc cel puțin titlurile, unde apar, cam ce materii tratează, etc. Răspunsurile au fost negative. De unde concluzia, că școala trebue să se ocupe și de orizontul studenților. Revistele dau acest orizont studenților ca și profesioniștilor. Mai ales după evenimentele războiului, când știința a înregistrat mari progrese iar economia țărilor mari schimbări, se simte necesitatea unor informațiuni. Bibliotecile de specialitate stau la dispoziția colegilor și studenților în acest scop.

T. Bălănică.

LEGISLATIVĂ

Legi și decizii de interes forestiere.

1 Iulie — 31 Decembrie 1947

24) Decizia Nr. 16.902/947 a Min. Comunicațiilor, prin care *tarifele pe liniile ferate particulare* exploatate de C.A.P.S. se fixează la nivelul tarifelor C.F.R. (M. Of. Nr. 148/2.VII.1947).

25) Decizia Nr. 4831/947 a Min. Ind. și Com. pentru modificarea art. 20 al dec. min. Nr. 4196 (publ. în M. Of. Nr. 110/16.V.947) referitoare la *raționalizarea consumului lemnelor de foc* pe anul 1947/48 (M. Of. Nr. 148/2.VII.1947).

26) I. D. R. Nr. 1176/947 prin care se declară păduri de protecție, în baza art. 1 al Legii pentru pădurile de protecție din 20.IV.1935 toate pădurile, pășunile împădurite, perdelele și plantațiunile făcute cu specii forestiere, situate pe o rază de 50 km. în jurul Capitalei. (M. Of. Nr. 151/5.VIII.1947).

27) Legea Nr. 231/947 pentru *organizarea Economiei Vânatului* (M. Of. Nr. 154/9.VII.1947).

28) Decizia Nr. 955/947 a M. A. D. referitoare la restituirea *garanțiilor de regenerare* depuse în cf. cu art. 3 Cod. silvic, cu ocazia exploatării pădurilor tuturor categoriilor de proprietari (M. Of. Nr. 156/11.VII.1947).

29) Decizia Nr. 412.394/947 a M. A. D. privitoare la prelungirea păşunatului vitelor în unele păduri, în condiţiunile deciziei Nr. 443/947 a M. A. D., publ. în M. Of. Nr. 169/24.III.1947 (M. Of. Nr. 158/14.VII.1947),

30) Legea Nr. 266/947 pentru *organizarea învăţământului* agricol, zootehnic, silvic şi veterinar, tehnic şi de popularizare (M. Of. Nr. 162/18.VII.1947).

31) Decizia Nr. 451.933/947 a Min. Finanţe pentru modificarea valorilor medii din tariful unitar al cifrei de afaceri, privind articolele referitoare la produse lemnoase. (M. Of. Nr. 164/21.VII.1947).

32) Decizia Nr. 1029/947 a M. A. D. referitoare la *regimul vânătoarei* (M. Of. Nr. 169/26.VII.1947).

33) Decizia Nr. 1017/947 a M. A. D. prin care se aprobă şi se publică statutul tip al *societăţilor de vânătoare* (M. Of. Nr. 170/28.VII.1947).

34) Decizia Nr. 4437/947 a Min. Ind. şi Com. referitoare la obligaţia întreprinderilor de placaje, furnire, panele de a realiza *planul de producţie* pe intervalul 1.VII—31.XII.1947 (M. Of. Nr. 170/28.VII.1947).4

35) Regulamentul de serviciu al organelor onorifice prevăzute de art. 61 al Legii pentru organizarea *economiei vânatului*, publ. în M. Of. Nr. 114/947 (M. Of. Nr. 178/6.VIII.1947).

36) Decizia Nr. 4568/947 a Min. Ind. şi Com. referitoare la *preţurile maximale* de vânzare ale produselor din distilarea lemnului (M. Of. Nr. 187/16.VIII.1947).

37) Decizia Nr. 4592/947 a Min. Ind. şi Com. pentru fixarea *preţului maximal de vânzare al lemnelor de foc* (M. Of. Nr. 187/16.VIII.1947).

38) Decizia Nr. 49.049/947 a Min. Finanţe privitoare la fixarea tarifului publicaţiilor pentru amenajamentele de păduri (M. Of. Nr. 188/17.VIII.1947).

39) Decizia Nr. 4611/947 a Min. Ind. şi Com. pentru stabilirea *preţului maximal de vânzare a lemnului rotund şi cherestelei* (M. Of. Nr. 189/18.VIII.1947). Vezi rectificările publ. în M. Of. Nr. 200/1.IX.1947.

40) Decizia Nr. 4636/947 a Min. Ind. şi Com. relativă la fixarea *preţurilor maximale de vânzare al coajei de stejar, salcie*, etc. (M. Of. Nr. 193/22.VIII.1947).

41) Decizia Nr. 4661 a Min. Ind. şi Com. pentru stabilirea *salariilor muncitorilor de pădure* şi ale plutaşilor (M. Of. Nr. 193 bis/22.VIII.1947).

42) Decizia Nr. 1214/947 a M. A. D. pentru completarea deciziei Nr. 818/947 a M. A. D., referitoare la reglementarea *exploatărilor de păduri* (M. Of. Nr. 203 4.IX.1947).

43) Decizia Nr. 4741/947 a Min. Ind. şi Com. cuprinzând *planul de producţie* al întreprinderilor forestiere pe intervalul Sept.—Dec. 1947 (M. Of. Nr. 214/17.IX. 1947).

44) Deciziile Nr. 1278/947 şi 1279/947 a M.A.D. referitoare la modalitatea de plată în lei stabilizaţi *a arenzilor dreptului de pescuit în apele de munte şi arenzilor dreptului de vânătoare*, care au fost achitate până la 15 August 1947 (M. Of. Nr. 222/26.IX.1947).

45) Decizia Nr. 4889/947 a Min. Ind. şi Com. relativă la *inventarierea întreprinderilor* industriale şi comerciale (M. Of. Nr. 228/3.X.1947).

46) Decizia Nr. 4879/947 a Min. Ind. şi Com. pentru stabilirea tarifelor maximale pentru *transportul lemnelor de foc* (M. Of. Nr. 230/6.X.1947).

47) Decizia Nr. 1332/947 a M.A.D. privitoare la *normele de avansare a inginerilor silvici* (M. Of. Nr. 231/7.X.1947).

48) Legea Nr. 332/947 referitoare la administrarea, exploatarea, controlul şi lichidarea bunurilor succesiunii „I. C. Mihail". Prin art. 2, pădurile supuse regimului silvic trec în administrarea şi exploatarea C.A.P.S.-ului (M. Of. Nr. 233/9.X.1947).

49) Decizia Nr. 81/947 a Comisiei ministeriale de redresare economică şi stabilizare monetară referitoare la recalcularea bugetului Statului. Prin art. 5 se abrogă *dreptul de lemne de foc* acordate gratuit în natură personalului silvic administrativ şi de specialitate din sectorul silvic din M.A.D., creat prin art. 83 al Legii de organizare a C.A.P.S.-ului din 14 Nov. 1946 (M. Of. Nr. 235/11.X.1947).

50) Decizia Nr. 85/947 a Com. min. redr. ec. şi stab. mon. privitoare la *stabilirea amenzilor şi despăgubirilor* prevăzute de legile silvice (M. Of. Nr. 240/17.X.947).

51) Decizia Nr. 260.681/947 a Min. Finanţe relativă la *modul de impunere al plutaşilor*. (M. Of. Nr. 243/21.X.1947).

52) J. C. M. Nr. 1426/947 prin care se supune *raţionării consumul lemnelor de foc*, pe durata 1.IV.1947—31.III.1948. (M. Of. Nr. 257/6.XI.1947).

53) Decizia Nr. 109/947 a Com. min. pt. redres. ec. şi stab. mon. referitoare la *modul de livrare al lemnelor* achitate integral sau parţial înainte de 14 Aug. 1947, de către instituţiile publice (M. Of. Nr. 270/21.XI.1947).

54) Decizia Nr. 1549/947 a M.A.D. pentru interzicerea exploatării şi comercializării *puieţilor de brad şi molid* (M. Of. Nr. 272/24.XI.1947).

55) Decizia Nr. 1560/947 a M.A.D. prin care se dă mandat C.A.P.S.-ului să încheie convenţiuni cu unii proprietari pentru stabilirea raporturilor dintre aceştia şi C.A.P.S., relative la drepturile de rezultă pentru ei din calitatea lor de proprietari pe intervalul *administrării acestor păduri de către Stat*. Se referă la situaţia din Valea Trotuşului (M. Of. Nr. 277/29.XI.1947).

56) Decizia Nr. 5423 a Min. Ind. şi Com. pentru *clasificarea salariaţilor şi întreprinderilor*. (M. Of. Nr. 283/6.XII.947).

57) Decizia Nr. 137/947 a Com. min. redr. ec. şi stab. mon. referitoare la unele *obligaţiuni ale proprietarilor de păduri* în ce priveşte exploatarea, aducerea în consum a materialelor exploatate şi industrializarea materialelor lemnoase (M. Of. Nr. 284/8.XII.1947).

58) Legea Nr. 343/947 pentru trecerea asupra Min. Ind. şi Com. a tuturor atribuţiunilor Preşed. Cons. Min. în legătură cu *Fondul ortodox român din Bucovina* şi S. A. „Domeniile Bucovina" (M. Of. Nr. 288/12.XII.1947).

59) Decizia Nr. 5314 a M.A.D. referitoare la stabilirea *tarifului pentru analizele de seminţe forestiere*, efectuate de I.C.E.F. (M. Of. Nr. 291/16.XII.1947).

60) Decizia Nr. 5529 a Min. Ind. şi Com. cu *preţul şi clasificarea lemnului şi cherestelei de carpen, tei, plop, etc.* (M. Of. Nr. 292/17.XII.1947).

61) Decizia Nr. 162/947 a Com. min. redres. ec. şi stab. mon. referitoare la întocmirea programului de nevoi locale în cuprinsul judeţului, pentru exploatările forestiere şi fabricile de cherestea (M. Of. Nr. 300/30XII.1947).

62) Legea 346 pentru anularea dreptului de lemne de foc al personalului silvic. (M. Of. Nr. 299 bis/29.XII.947).

63) Legea 359 pentru sprijinirea creerii şi desvoltării întreprinderilor forestiere. (M. Of. Nr. 299 bis/29.XII.947).

N. Şt. Dumitrescu

R E C E N Z I I

REVISTE

CZECHOSLOVAKIA, Praga 1947, Mai. *Live forest* (Trăiască pădurea).

Din Republica vecină şi prietenă, o publicaţie periodică, editată de Ministerul Informaţiilor Cehoslovac, a dedicat un număr economiei forestiere naţionale, folosind colaborarea Ministerului de Agricultură. Este deci, o publicaţie oficială. Redactată în limba engleză, — pentru a-i asigura probabil, o circulaţie cât mai vie în lumea specialiştilor din economia forestieră internaţională, — şi realizată în condiţiuni tehnice de mare clasă, cuprinde, în cele circa 60 de pagini format mare (21×30 cm.), o monografie a avuţiei forestiere cehoslovace şi industriilor anexe. Nu este un studiu ştiinţific, ci o lucrare de propagandă. Oricât ar displace cuvântul, însă în forma aceasta dusă, convine. Satisface gustul prin desăvârşita tehnică întrebuinţată (hârtie cretată, literă elegantă, clasică, formidabile fotografii, foarte numeroase şi variate, excelente reproduceri — în culori — după tablouri cu subiecte din lumea pădurilor), dar răspunde şi curiozităţii de a şti, de a afla, cât mai multe despre această imensă avere naţională pe care o reprezintă pădurile pentru Cehoslovacia. Metoda întrebuinţată pentru a realiza aceste două obiective, plăcutul şi utilul, este simplă: multitudinea şi diversitatea subiectelor, tratate în maniera reportagiilor rapide, telegrafice. Vorbă cât mai puţină, imagini cât mai multe. Mai nici un articol nu depăşeşte o pagină. Majoritatea articolelor, pe cel mult o jumătate de pagină, adică 1000—1500 litere. Insă, nici o pagină fără fotografie. Din contră, multe pagini fără text, dar cu fotografii. Ele vorbesc dela sine, fiind mai elocvente de cât cele mai măiestre descripţiuni.

Subiectele articolelor: principiile conducătoare în politica forestieră cehoslovacă, probleme speciale ale politicii forestiere în Slovacia şi soluţia lor, planificarea în economia forestieră, controlul producţiei şi distribuţiei lemnului de construcţie, economia forestieră centrală şi oficiul pentru industria lemnului în Slovacia, rolul social şi economic al pădurilor de stat pădurile de Stat în Slovacia, administraţia comercială a pădurilor Statului, produsele pentru export ale pădurilor de Stat din Slovacia, pescuitul păstrăvului în apele forestiere, note asupra cerbilor din pădurile Slovace, vânătoarea ca factor economic şi estetic, pădurea şi ciupercile, evoluţia istorică a organizaţiei pădurilor particulare, cultivarea pădurii este baza economiei forestiere, transporturi forestiere, mecanizarea lucrărilor în pădure, activitate culturală (cărţi, reviste, muzee, filme) în economia forestieră, rezultatele şi obiectivele lucrărilor de cercetări şi experimentaţiuni, politica industriei de lemn din Cehoslovacia, fabrici de cherestea, traversele de căi ferate: o problemă europeană, industria lemnului în Slovacia, jucării pentru copii, mobila curbă — o specialitate a industriei cehoslovace, clădirile din lemn, presarea lemnului, industria placajelor, actualmente şi în viitor. Sarcinile industriei de mobile, industria chibriturilor, industria creioanelor, industria hârtiei, etc.

Autorii, peste cincizeci la număr, s'au integrat în disciplina genului articolului adecvat publicaţiei şi au reuşit să dea o

informaţiune utilă în puţine cuvinte. Trebue să recunoaştem, este ceeace se chiamă un tur de forţă. Dar, au isbutit. Şi-au servit ţara şi profesiunea.

Ca încheere, fie-ne permisă o recomandaţie: cât mai mulţi dintre silvicultorii români să caute să vadă această publicaţie. Se găseşte şi la biblioteca Societăţii Progresul Silvic, şi la biblioteca I.C.E.F.. A venit şi la Ministerul de Agricultură şi Domenii. Textul englezesc să nu-i sperie. Fotografiile îi vor atrage şi mulţumi. Vor avea de câştigat. Iar dacă limba nu este tuturora accesibilă, şi vor să se orienteze asupra economiei forestiere din Cehoslovacia, o carte mai amplă le stă la dispoziţie în limba franceză. Anume, broşura intitulată „Forêts" din „Encyclopédie Tchécoslovaque", dintr'o colecţie publicată în 1929 sub conducerea lui Oscar Butter şi Bohuslav Ruml. Volumul în chestiune este redactat sub îngrijirea lui Vladislav Brdlik, (în editura Orbis din Praga), fiind tot o operă colectivă la care au colaborat J. Opletal (cunoscut de Români din lucrările dela Fondul Bisericesc din Bucovina), J. Sigmond, Alois Nechleba, V. Kaisler, G. Jirsik, V. Sevcik, T. Mokry.

Ambele lucrări se întregesc: trecutul şi documentaţia ştiinţifică în volumul lui Brdlik din enciclopedie, actualitatea vie şi perspectivele de viitor în „Trăiască pădurea". Cetitorul care le consultă, nu se poate apăra de un sentiment de regret, că pentru pădurile ţării noastre nu avem o lucrare corespunzătoare. Va căpăta poate un imbold pentru a colabora la o operă de acest gen, pentrucă este necesară o asemenea lucrare de sinteză nu numai pentru a ne recomanda peste hotare, dar chiar pentru noi înşine, pentru a ne cunoaşte mai bine pădurile şi profesiunea, noi silvicultorii şi, mai ales, toţi cei care trăim în această ţară, datorită şi pădurilor.

Lucrarea prietenilor şi vecinilor noştri cehoslovaci este un îndemn şi un model. Czechoslovakia — Live Forest — este o operă standard. Felicităm din toată inima pe colegii forestieri cehoslovaci pentru realizarea acestei lucrări. Au prezentat magistral ceeace au de arătat.

T. Bălănică

MANUSCRISE

URZICĂ P.: *Consideraţiuni asupra terenurilo degradate din judeţul Neamţ şi ameliorarea lor.* Lucrare de subinspector, 1944. Manuscris de 18 pagini. Bibl. I.C.E.F. Inv. Nr. 7054.

Cea mai mare parte a teritoriului judeţului Neamţ gravitează în bazinul râului Bistriţa. Câţiva afluenţi ai ei din regiunea de munte au un caracter pronunţat torenţial; citäm: Largu, Hangu, Călugăreni, Buhalniţa.

In regiunea de munte s'au inventariat 1.200 ha terenuri degradate, care se găsesc în special pe islazurile de curând creiate.

In regiunea de deal sunt alte 700 ha, tot pe islazuri, dar de provenienţă mai veche. Acestea se prezintă pe porţiuni mici până la maximum 20 ha; sunt însă numeroase şi foarte împrăştiate.

Serviciul Silvic Judeţean — şi înaintea acestuia ocoalele silvice mixte — au pornit la lucru, constituind perimetre, făcând ridicări în plan şi proiecte de

ameliorare. O parte din proiecte s'au şi aplicat, cu rezultate mulţumitoare acolo unde s'a ţinut seama de prevederile proiectului şi s'a lucrat susţinut. S'au făcut şi unele greşeli.

Autorul face propuneri asupra felului cum trebue să se lucreze pe viitor cu rezultate sporite. Arată că şefului Serviciului silvic judeţean, care e prea ocupat cu alte lucrări pădureşti, este necesar să i se dea un ajutor — de dorit specializat — pentru lucrările de ameliorarea terenurilor degradate. Numai aşa acestea pot fi atacate cu lucrări într'un ritm mai viu, fără ca celelalte lucrări forestiere să sufere. Semnalează apoi — ca toată lumea care a lucrat în acest domeniu — necesitatea împrejmuirii perimetrelor. Cere ca organele silvice de control să fie pe specialităţi, în felul acesta putând fi mai utile în diferitele lucrări la care sunt chemaţi să facă faţă şefii de ocoale.

Ca detaliu interesant, semnalează că pentru plasa metalică necesară pentru barajele de gabioane, s'a ajuns să se confecţioneze în regiune — de către un mecanic localnic — o maşină de împletit sârmă, după un sistem simplu, eftin şi cu randament apreciabil, care cere în acest scop numai doi oameni. Se arată că planul maşinei, despre care este vorba, a fost adoptat şi în alte regiuni.

At. Haralamb

PROTOPOPESCU N. GH.: *Consideraţiuni generale asupra terenurilor degradate şi ameliorarea lor. Cu exemple din cuprinsul ocolului silvic Alba-Iulia.*

Lucrare de subinspector, 1947. 16 pagini + 1 hartă + 6 fotografii. Bibl. I.C.E.F. Inv. Nr. 7070.

Ocolul silvic Alba Iulia, situat într'o regiune de dealuri, constituite din formaţiuni geologice cu argile şi conglomerate, are inventariate până azi o suprafaţă de 1236 ha. terenuri degradate, reprezentând 1,4% din suprafaţa ocolului. S'au constituit până acum 6 perimetre înglobând 627 ha.; pentru trei din ele, sunt proiecte aprobate.

Lucrări de ameliorare s'au executat încă înainte de 1918 pe teritoriile comunelor Tăuţi, Drâmbari, Totoi, Pâclişa, folosindu-se în acest scop ca specii pinul silvestru şi salcâmul. Executate în bune condiţiuni şi păzite cu străşnicie, plantaţiile s'au desvoltat în bune condiţiuni, azi reprezentând păduri frumoase şi dovedind cu prisosinţă rolul lor ameliorator.

Ca urmare a legii din 1930 s'au mai făcut lucrări la Inuri, Răcătău şi Ciugud, constând din plantaţiuni şi lucrări de consolidare. Şi în aceste părţi se observă efectul binefăcător al lucrărilor.

Este nevoie să se continue lucrările şi în celelalte locuri unde eroziunea face ravagii, aducând mari pagube şoselelor şi căilor ferate, cum se prezintă, de pildă, cazul în basinul Ampoiului.

Ing. *At. Haralamb*

R E C T I F I C A R E

In numărul 1—3/947 din Revista Pădurilor la paginile 34—37, am publicat un articol intitulat *„Asupra nisipurilor sburătoare dela graniţa de Nord-Vest a ţării"*. Cum o bună parte din articol a fost redactat după lucrarea de subinspector a D-lui Ing. Zeno Spârchez intitulată *„Nisipurile dela Graniţa de Nord-Vest a Transilvaniei şi împădurirea lor"*, lucrare pe care D-sa a avut amabilitatea de a mi-o pune la dispoziţie cu ocazia practicei făcute de mine ca student stagiar la Serviciul Silvic Judeţean Satu Mare şi cum această lucrare a fost omisă din lista bibliografică dela finele articolului, fiind citată doar într'un alineat din text suprimat de redacţia revistei, fac cuvenita rectificare, cerând scuze pe această cale D-lui Ing. Z. Spârchez, pentru această omisiune neintenţionată.

Inginer P. Verone

TABLA DE MATERII

PE ANUL 1947

ARTICOLE

		Pag.
Bălănică T.:	Legea I. C. E. F. — — — — — — — — —	119
Bodeanu Maria:	Conţinutul colţanilor în substanţe tanante —	109
Coman Artur:	Flora pădurilor din basinul râului Bistriţa—Aurită (Maramureş) — — — — — — 11 şi	165
Cotta Vasile:	Legea pentru organizarea economiei vânatului —	141
Dumitrescu St. N.	Legea pentru apărarea patrimoniului forestier	133
Florescu Ion:	Legea apărării patrimoniului forestier — — —	125
Haralamb At.	Tennessee Valley — — — — — — — — —	27
Haralamb At.	Sectoare de torenţi — — — — — — — —	76
Moldovan Ion:	Stingerea incendiilor în parchetele exploatate —	178
Mutică C.:	Păduri particulare şi obştii în jud. Ciuc — —	79
Mutică C.:	Pe marginea legii privind controlul circulaţiei materialelor lemnoase — — — — —	175
Pavelescu, I. M.:	Efectele secetei din anii 1945 şi 1946 în raza ocolului silvic experimental Mihăeşti —	23
Popescu C. Aurel:	Consideraţiuni asupra legii pentru controlul circulaţiei materialului lemnos — — — —	85
Popescu, C. A. V.:	Câinele în urmărirea vânatului mare, rănit —	185
Popescu-Zeletin I.:	Procedeul de inventariere cu benzi de probă — 1 şi	65
Verone Pierre:	Asupra nisipurilor sburătoare dela graniţa de Nord-Vest a ţării — — — — — —	34
Witting Otto:	Cantonamentul de vânătoare în Carpaţi — —	38

CRONICA INTERNĂ

Bălănică T.:	Săptămâna forestieră — — — — — — — —	88
„	Frontul Plugarilor face propagandă forestieră —	193
„	Replantarea pădurii Băneasa — — — — —	194
„	Promoţia 54 — — — — — — — — — —	194
„	Conferinţa de coordonare M. A. D. — — —	196

		Pag.
Bălănică T.:	Liceul tehnic silvic — — — — — — — —	198
C. T.:	Societatea română de botanică — — — —	95
„	Reluarea experimentațiilor dela Sabed — —	192
„	Anul forestieră 1946 —— — — — — — — —	44
Dumitrescu St. N.:	Acțiunea de îndrumare forestieră — — — —	50
„	1847—1947. Un centenar al economiei forestiere românești — — — — — — — — —	89
„	Exigențele topografice ale amenajamentului —	92
„	Valorificarea deșeurilor și a suproduselor din industria și exploatările forestiere — —	96
„	Problemele actuale ale economiei forestiere —	147
Har. At.	Graminee critice în Bucegi — — — — — —	96
Lupe I.	Pădurea și turismul — — — — — — — —	147
* * *	Terenurile degradate în lumina lucrărilor de subinspector — — — — — — — —	52
* * *	Valorificarea deșeurilor din exploatarea pădurilor	90
* * *	Socialul în economia forestieră — — — —	91
* * *	Pădurile Eforiei. Ce s'ar putea face în pădurile marilor așezăminte — — — — — —	93

ACUM 50 DE ANI

Bălănică T.:	Acum 50 ani — — — — — —	53, 97 149, 199

CRONICA EXTERNĂ

Bălănică T.:	Anglia: Activitatea Comisiei forestiere — —	54
„	Relațiile culturale cu (U. S. A., Franța, Marea Britanie, Finlanda, Suedia, Jugoslavia, Elveția) — — — — — — — — — —	99
„	Olanda forestieră — — — — — — — — —	150
„	Interagra — — — — — — — — — — —	203
„	Unasylva — — — — — — — — — — —	204
„	Schimbul de reviste de specialitate — — —	204
C. T.:	O conferință internațională pentru protecția naturii — — — — — — — — — —	101
Dumitrescu St. N.:	Economia forestieră jugoslavă în cadrul planului cincinal — — — — — — — — —	201
Sburlan D.:	Exploatări de păduri în Canada — — — —	152

CRONICA CINEGETICĂ

Cotta Vasile:	In loc de „anul vânătoresc 1946" — — — —	57
„	Formarea generației tinere de vânători — —	103

		Pag.
Cotta V.:	Colonizarea căprioarelor în pădurea Albele —	104
„	Ingineri silvici inspectori de vânătoare de judeţ şi de plasă — — — — — — — —	104
„	Instrucţiuni pentru administrarea şi valorificarea în regie a vânatului — — — — —	104
„	Hipodermoza la cervideele din Vestul ţării —	105
„	O manifestare a Societăţii de vânătoare „Codrul"	105
„	Momente grele pentru vânatul ţării — — —	155
„	Legea pentru organizarea economiei vânatului	156
„	Legea pentru portul şi vânzarea armelor de foc	156
„	Fondul de pescuit Râul Mare — Făina (Maramureş) — — — — — — — — —	156
„	Paznic de pădure şi paznic de vânat două ocupaţiuni distincte? — — — — — —	157
„	Colaborare între CAPS. şi I. C. P. R. — — —	157
„	Asociaţia „Molda" a amatorilor de câini de vânătoare — — — — — — — — —	157

JURISPRUDENŢĂ

Dragu C.:	Lucrătorii ocazionali dela căi ferate forestiere de utilitate publică nu sunt cuprinşi în asigurarea obligatorie la Casele de asigurări sociale — — — — — — — —	61

CRONICA LEGISLATIVĂ

Dumitrescu St. N.:	Legi şi decizii de interes forestier. 1 Ianuarie 1947—30 Iunie 1947 — — — — — —	158
	1 Iulie 1947—31 Decembrie 1947 — — — —	205

CĂRŢI

Antonescu S. C.:	Peştii din apele României (Recenzent: V. Cotta)	106
Beldie Alex.:	Manual pentru determinarea plantelor lemnoase în timpul iernii (Recenzent: At. Haralamb)	64
Czechoslovakia:	Live forest (Recenzent: T. Bălănică) — — —	208
Dumitrescu C. Ilie:	Curs de economie şi politică forestieră (Recenzent: N. St. Dumitrescu) — — — — —	160
Dinu Valeriu:	Curs de drept şi legislaţie silvică (Recenzent: N. St. Dumitrescu) — — — — — — —	162
Rusu George:	Introducere în dreptul silvic (Recenzent: N. St. Dumitrescu) — — — — — — — —	160
Vintilescu I.:	Asupra ariei pinului negru în munţii din Vestul Olteniei (Recenzent: At. Haralamb) — —	64

Pag.

MANUSCRISE

Boeriu Val.: Exploatarea şi regenerarea pădurilor şi împădurirea terenurilor degradate în basinul superior al Crişului Negru din jud. Bihor (Recenzent: At. Haralamb) — — — — 107

Drăgan Raiciu: Privire asupra problemei terenurilor degradate din raza ocolului silvic Mediaş (Recenzent: At. Haralamb) — — — — — — — — 107

Krzyzanovski Miron: Impădurirea terenurilor degradate din regiunea superioară a Nistrului (Recenzent: At. Haralamb) — — — — — — — — 108

Pallade V.: Reîmpădurirea văii Racova din jud. Vaslui (Recenzent: At. Haralamb) — — — — — 163

Protopopescu N. G. Consideraţiuni generale asupra terenurilor degradate şi ameliorarea lor, cu exemple din cuprinsul ocolului Alba-Iulia (Recenzent: At. Haralamb) — — — — — — — 210

Urzică P. Consideraţiuni asupra terenurilor degradate din jud. Neamţ şi ameliorarea lor (Recenzent: At. Haralamb) — — — — — — — 209

REVISTA PĂDURILOR
SUPLIMENT PROFESIONAL

Nr. 10—12/1947 Red. resp.: ing. Tr. Vișan Anul 62

SUMARUL:

Pag.

EDITORIAL:

Tr. Vișan: Dirijarea de stat sporește în sectorul forestier — — — 1

CRONICA PROFESIONALĂ:

A 61-a adunare generală anuală a Soc. „Progresul Silvic" — — — — 5
Examenul de subinspector silvic din sesiunea 1947 — — — — — — 10
Al XVII-lea Congres AGIR — — — — — — — — — — — — 11
Conferința de coordonare a organelor tehnice din M. A. D. — — — — 13

NECROLOAGE:

† Constantin Gheorghe — — — — — — — — — — — — 16
† D. Bârzan — — — — — — — — — — — — — — 17
† Leon Colomeico — — — — — — — — — — — — — 18

DELA SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC" — — — — — — — 19

INFORMAȚII - — — — — — — — — — — — — — — 24

SUMARUL SUPLIMENTULUI PROFESIONAL AL REVISTEI PĂDURILOR PE ANUL 1947 — — — — — — — — — — — 31

DIRIJAREA DE STAT SPOREȘTE IN SECTORUL FORESTIER

— Sarcini noui pentru Corpul Silvic —

de Ing. TR. VIȘAN

La conferința cu șefii unităților din exterior, organizată de M. A. D., între 15—18 Decembrie a. c., programul sectorului forestier a fost ocupat în cea mai mare parte cu studierea și stabilirea normelor de aplicare a deciziei Nr. 137 (M. Of. 284/8.XII. 1947), a Comisiei interministeriale de redresare economică și stabilizare monetară, precum și cu lămurirea problemei constituirii unităților economice pe bazine, în cadrul Legii pentru apărarea patrimoniului forestier.

Decizia Nr. 137 are putere de lege, ca și celelalte deciziuni ale Comisiei de redresare economică, și introduce mult mai adânc dirijarea de către Stat prin M. A. D. în ce privește: vânzarea ma-

terialelor lemnoase și exploatarea lor la timp; folosirea la maximum a mijloacelor mecanice de transport; o rațională întrebuințare și chiar redistribuire pe țară a fabricilor și instalațiilor de prelucrare mecanică a lemnului.

Se înființează o Comisie mixtă, având ca președinte un delegat al M. A. D. și ca membri câte un reprezentant al Ministerului Industriei și Comerțului, al Ministerului Comunicațiilor și al Confederației Generale a Muncii, care are următoarele drepturi și îndatoriri: a) A interzice vânzarea de păduri către persoane sau societăți care nu au ocupațiunea calificată în această branșă; b) Să desemneze din oficiu pe cumpărători, când apreciază că numai o anumită întreprindere este capabilă să pună în valoare materialul respectiv; c) De a atribui spre cumpărare Statului prin M. A. D. materialul lemnos pe care proprietarul nu-l exploatează în regie proprie; d) Dacă materialul exploatat nu este scos și transportat din pădure în termenul stabilit prin autorizația de exploatare sau prin decizii normative, comisia mixtă are dreptul să repartizeze acest material contra plată, întreprinderii capabile să continue lucrul și în primul rând Statului, prin M. A. D.; e) Fixează normele obligatorii pentru folosirea în comun a instalațiilor de transport și plata arenzilor respective și are dreptul chiar de a dispune rechiziționarea cu plată, precum și transferarea acestor instalații și a materialului rulant, acolo unde găsește necesar; f) In ce privește fabricile și mașinile de prelucrarea lemnului, Comisia mixtă are dreptul de a repartiza materia primă, spre debitare, după capacitatea acestora și de a le arenda pe loc, sau transfera în alte regiuni — prin rechiziționarea cu plată — în cazul când proprietarul respectiv nu posedă material; g) In fine, Comisia mixtă poate anula contractele de vânzări de material lemnos, încheiate pe termen mai lung de un an, dacă nu corespund cu legea apărării patrimoniului forestier, cu prevederile deciziei, sau dacă prețul stabilit a devenit oneros pentru proprietar, oricine ar fi el.

Aceste dispoziții constituesc un instrument puternic în mâna organizației de Stat a Sectorului forestier, pentru înlăturarea sabotajului în exploatări și industrializări și pentru executarea integrală a programelor de producție. In acelaș timp, decizia va fi folosită spre a pune capăt anarhiei existente, în ce privește repartizarea mijloacelor mecanice de transport și de industrializare a lemnului, procedându-se cu tot curajul la transferarea fabricilor

cari nu au de lucru, în regiunea unde se află, în altă parte unde sunt necesare; tot astfel și cu liniile ferate forestiere folosite într'o măsură prea redusă, față de capacitatea lor normală de transport.

Comisia mixtă pentru a putea să aducă la îndeplinire sarcinile cari i se dau, va trebui să fie bine și la timp informată și sezisată cu propuneri justificate de către toate organele M. A. D. din sectorul forestier. De aceea, în timpul conferinței, s'a căutat a se preciza la fiecare articol al deciziei, cari sunt obligațiunile ce revin unităților silvice M. A. D. și CAPS din exterior și cum trebue să le îndeplinească.

Prin aplicarea prevederilor deciziei, se urmărește o întărire a puterii Statului, de a controla și dirija producția forestieră, de a ajuta întreprinderile particulare cinstite și utile, de a lichida pe cele nefolositoare și speculative.

Decizia 137/1947 mai are însă un scop, a cărui realizare va constitui un examen pentru Corpul silvic și anume: consolidarea și extinderea exploatărilor și industrializărilor Statului, prin achiziționare de parchete, de mijloace de transport și de fabrici, acolo unde inițiativa particulară este în deficiență, sau unde în condițiuni egale, întreprinderea de Stat trebue preferată. Sub regimurile din trecut, Corpul silvic era de multe ori martorul sacrificării intereselor Statului, pentru a se respecta drepturile și beneficiile socotite legitime, oricât de mari ar fi fost, ale inițiativei particulare. Intreprinderea de Stat era introdusă acolo unde societatea exploatatoare părăsea lucrul din lipsă de rentabilitate și avea interes să vândă CAPS-ului instalațiile sale uzate. Astăzi Statul este condus de reprezentanții clasei muncitoare și urmărește în primul rând interesele acestei clase, care sunt: limitarea beneficiilor întreprinderilor particulare la un cvantum rezonabil și extinderea întreprinderilor de Stat, cari acum sunt ale poporului și îndeplinesc rolul de a frâna tendințele speculative ale exploatatorilor.

Noua îndrumare a economiei forestiere corespunde unor vechi deziderate ale Corpului silvic, care are acum prilejul de a lua asupra sa noui sectoare de activitate. O parte din nouile sarcini revin Casei Pădurilor Statului. Ea nu va putea să le facă față decât prin asigurarea unei finanțări prompte și neoneroase și prin lărgirea posibilităților actuale de angajare de personal și de acordarea de

salarii şi prime corespunzătoare muncii depuse. Avem certitudinea că aceste condiţiuni vor fi asigurate.

Pentru întărirea conducerii Statului în economia forestieră nu este suficientă o legiuire favorabilă şi o finanţare asigurată, ci trebuie să avem şi personalul corespunzător la toate Direcţiunile sectorului forestier, care să înfăptuiască nouile directive. Acest personal, dela Director General şi până la pădurar, trebuie să vadă, în rezolvarea fiecărei probleme, numai interesul colectivităţii şi să nu uite că acum se află în slujba poporului şi acesta nu-i va ierta greşelile, care în trecut erau privite cu îngăduinţă.

Noi suntem convinşi că îndelungata tradiţie de slujitor şi apărător dârz al cauzei colectivităţii în sectorul forestier, constituie o garanţie pentru Corpul silvic, că va aduce integral contribuţia ce i se cere.

A apărut

AGENDA - CALENDAR 1948

a Societăţii „Progresul Silvic"

Costul unui exemplar legat în pânză este de: *200 Lei pentru ingineri, 180 Lei pentru subingineri şi 160 lei pentru pădurari, elevi şi studenţi.*

In vederea completării şi îmbunătăţirii ediţiei următoare a acestei „agende", Societatea „Progresul Silvic" roagă să se trimită observaţiuni şi sugestii în acest scop.

CRONICA PROFESIONALĂ

● **A 61-a Adunare Generală anuală a Soc. „Progresul Silvic".**

In zilele de 11 și 12 Iunie a. c. a avut loc, la sediul societății „Progresul Silvic", a 61-a adunare generală anuală a Societății.

Ziua I-a (11 Iunie 1947).

Ședința se deschide la ora 11, în prezența d-nilor Miniștri: Prof. Tr. Săvulescu și C. Agiu, a d-nilor Secretari generali Roman Stere și N. Celac, a d-lui Consilier Gr. Colpacci, a reprezentanților asociațiilor profesionale înrudite: AGIR, Societatea Inginerilor Agronomi, Asociația Medicilor Veterinari, a delegaților Corpului silvic mediu și inferior, precum și a unui foarte mare număr de membri ai Societății.

Cuvântarea de deschidere a Președintelui. Omagierea d-lui Ministru Prof. Tr. Săvulescu.

Președintele Societății, *D-l Prof C. C. Georgescu*, constatând îndeplinirea formelor statutare, declară deschisă cea de a 61-a adunare generală anuală a inginerilor silvici, pe care o caracterizează ca fiind aceea a r e g ă s i r i i.

După anii războiului nefiresc, care au lăsat sufletele fără idealuri și cu elanurile frânte, inginerii silvici trebue să-și formeze o nouă viață profesională, încadrată în noua viață socială și în activitatea creatoare a forțelor democratice. In acest fel, ei vor servi nu numai permanențele umanității ci și interesele economiei forestiere și vor putea pune stavilă procesului de distrugere a pădurilor, la care astăzi asistă neputincioși.

In continuare, d-sa face o expunere asupra câtorva probleme profesionale: încadrarea inginerilor silvici — pe care o arată necorespunzătoare cu pregătirea și capacitatea lor tehnică, noua lege de organizare a învățământului tehnic, destinată a pregăti în scurt timp pe tehnicienii necesari șantierelor de producție.

D-l Președinte aduce apoi un cald și vibrant omagiu d-lui Ministru Prof. Tr. Săvulescu, pentru deosebita atențiune acordată problemelor forestiere și neobosita străduință de a îndruma economia forestieră românească pe făgașul redresării și armonioasei desvoltări. Analizând opera legislativă, dată la iveală într'un scurt interval de timp, concretizată prin: Legea de reorganizare a I.C.E.F.-ului, Legea de reorganizare a economiei vânatului, Legea pentru apărarea patrimoniului forestier, d-sa stărueste asupra câtorva aspecte, care învederează spiritul de largă înțelegere și competința cu care au fost rezolvate în modul cel mai just atâtea probleme care-și așteptau de decenii soluțiile și pentru care Corpul silvic străduise de vreme îndelungată în numeroasele sale congrese. Toate aceste realizări îndrituesc *proclamarea d-lui Ministru Prof. Tr. Săvulescu drept ctitor al reclădirii economiei forestiere românești.*

In răspuns, d-l *Ministru Prof. Tr. Săvulescu* mărturisește că — în calitatea d-sale de naturalist — a cunoscut și a trăit încă din tinerețe întreaga dramă a evoluției pădurilor, care s'a făcut sub formă regresivă față de aspirațiile Corpului silvic. Corpul silvic nu poartă vina acestui proces de distrugere, ci el este datorit unor împrejurări, dela începutul istoriei noastre politico-economice, care au orientat economia țării noastre în principal către agricultură.

Scăderea întinderii pădurilor, de la 66% la 20% din suprafața țării, a însemnat în același timp și o scădere a vitalității poporului român. Odată cu distrugerea bunurilor de care este legată soarta țărănimii, mizeria s'a încuibat în această pătură, care s'a transformat într'o populație de coloniști, care fuge de la munte ca să-și caute de lucru în alte părți. In regiunile de munte depopulate și în cele de dealuri, unde pământul se năruie sub picioare, viața acestor oameni este lipsită de mijloace de trai și de orice confort, este asemenea vieții Tracilor.

Evidențiind valorile individuale ale Corpului silvic, d-l Ministru Prof. Tr. Săvulescu face apel la toți inginerii silvici să vină alături de marea massă a poporului muncitor, să nu fie absenți dela opera comună pe care o impun împrejurările de astăzi. Toți cei care se vor asocia acestei munci constructive vor binemerita dela breaslă și se vor bucura de recunoștința morală a neamului întreg.

Amintind progresele înregistrate de silvicultura românească în cei 61 ani de activitate ai Societății, progrese care o fac să fie recunoscută chiar pe plan internațional, d-l Ministru dă asigurarea că și pe viitor va folosi în rezolvarea problemelor economiei forestiere, sprijinul societății inginerilor silvici:

„Nu am prezumția să fiu stăpânitor de panacee, nu am prezumția și nici vanitatea de a avea soluțiuni imediate pentru orice probleme... Sunt deprins să lucrez în colectiv".

D-sa încheie cu următoarele cuvinte: „Cine iubește pădurea, cine înțelege pădurea și cine prețuește pădurea nu poate să nu vă iubească, să nu vă înțeleagă și să nu vă prețuiască".

D-l Ing. *Florin Iordăchescu* dă citire poemului d-sale: „Ogorul și Pădurea", în care arată consecințele nefaste ale distrugerii pădurilor pentru agricultură.

Darea de seamă a Consiliului și raportul cenzorilor

D-l *Șt. Predescu*, secretarul general al Societății, citește darea de seamă a Consiliului de administrație, pe intervalul 30.VI.1946—1.VI.1947. Menționăm dintre realizările enumerate: participarea la elaborarea legii C.A.P.S.-ului, Statutului funcționarilor publici, Legii vânătoarei, Legii I.C.E.F.-ului, Legii pentru apărarea patrimoniului forestier; colaborarea cu A.G.I.R.-ul; apărarea intereselor profesionale ale membrilor în problema salarizării și încadrării inginerilor silvici; continuarea apariției Revistei Pădurilor cu Suplimentul Profesional, și a activității editurii; continuarea activității Cercului de studii printr'un ciclu de 7 conferințe; ajutorarea colegilor și familiilor lor și întreținerea căminului pentru studenții fii de silvicultori.

Totalul membrilor, la 1.VI.1947, este de 981. Dela ultima adunare generală au decedat 10 membri: Dan I., Daum Alf., Mihăescu I., Petrescu V., Roșu Dănilă, Budu Caloianu, Nedelcovici An., Stănescu Stan, Nicolau G. (în vârstă de 89 ani) și Constantin Gheorghe. Adunarea păstrează un minut de reculegere pentru cei decedați.

Cifrele bilanțului încheiat la 31.XII.946 indică la activ și pasiv 98.827.487 lei.

D-l *C. Dragu* citeşte procesul verbal de verificarea gestiunii Societăţii, până la 31.XII.946.

Adunarea generală dă descărcare Consiliului de Administraţie pentru gestiunea sa.

Aprobarea bugetului şi alegerea Comisiei de cenzori pe anul 1947

D-l *Şt. Predescu* citeşte proectul de buget pe anul 1947, care se ridică atât la venituri cât şi la cheltuieli, la 1.860.000.000 lei. Adunarea aprobă bugetul prezentat.

D-l Preşedinte, având în vedere că mandatul cenzorilor expiră, propune realegerea pe 1947 a aceloraşi cenzori (Pană V., Dimitriu I., Dragu C.) şi cenzori supleanţi (Constantinescu Gh., Delavale A., Dragomir I.). Adunarea aprobă propunerea.

Şedinţa se ridică la orele 13,30.

Desvoltarea rapoartelor generale asupra problemelor zilei.

După amiază, şedinţa se deschide la orele 17,45, sub preşedinţia d-lui Gr. Colpacci, şi apoi a d-lui I. Zeicu.

D-l *Ing. Dr. I. Vlad*, dela ICEF, desvoltă raportul general asupra „Refacerii domeniului forestier", prezentând şi referatele d-lor: Bălan, M. Boldur, T. Cernescu, I. Diaconu, J. Filipovici, Şt. Gârbu, V. Magdaş, Şt. Rubţov, D. Theodorescu, G. T. Toma şi Gr. Vasilescu.

D-l Dr. Ing. N. Ghelmeziu prezintă raportul general asupra problemei: „Utilizarea raţională a lemnului", rezumând şi comunicările primite în cadrul acestei teme dela d-nii: Şt. Demetrescu-Gârbovi (4), Şt. Gârbu, Nascu Nerva, Gh. Pană, Prof. D. Sburlan, Gh. Simplăceanu şi Dr. E. Vintilă.

D-l *Ing. Dr. V. Sabău* face o dare de seamă asupra lucrărilor Congresului internaţional al lemnului, care a avut loc între 25.IV—12.V.1947 la Marianske-Làzne-Cehoslovacia şi la care d-sa a participat ca reprezentant al României. Propune constituirea unui *Comitet pentru relaţiile internaţionale*, alcătuit din reprezentanţii marilor instituţii şi industrii forestiere din ţară, care să organizeze şi să pregătească documentarea necesară participării României la congresele internaţionale.

Şedinţa se ridică la orele 20.

Ziua II-a (12 Iunie 1947).

Şedinţa se deschide la orele 9,30, sub preşedinţia d-lui Prof. C. C. Georgescu.

D-l *Ing. Gh. Purcăreanu* face o largă expunere privind „Problema cadrelor profesionale", considerată problemă-cheie a economiei forestiere româneşti.

In cadrul aceleiaşi probleme au dat ciltre comunicărilor prezentate, d-nii:

Ing. Dr. Th. Rădulescu — Invăţământul silvic mediu şi inferior;

Ing. R. Râşcanu — Munca din exploatările forestiere;

Ing. T. Comes — Necesitatea selecţiei şi orientării profesionale în economia forestieră.

După citirea referatelor au urmat discuţiuni cu caracter critic şi s'au făcut propuneri în completare de d-nii: V. Magdaş, T. Georgian, N. Constantinescu şi G. Cioltan, care prezintă o îndrăzneaţă propunere pentru experimentarea şi introducerea în cultură a unui „arbore de pâine" pentru zona temperată. (Aesculus hippocastanum).

Se instituesc 3 comisiuni pentru redactarea moțiunii: Pentru problema I-a, d-nii: V. Magdaș, St. Rubțov, I. Vlad; pentru probl. II-a, d-nii: T. Georgian, N. Ghelmeziu, Paladian, I. Pavelescu, R. Răşcanu; pentru a III-a d-nii: G. Colpacci, T. Comes, V. Georgescu, P. Peca, R. Răşcanu, Tr. Vişan.

Eliminarea din Societate a d-lui C. Rachieru

D-l *I. Zeicu* citeşte raportul Comitetului secției disciplinare a Consiliului secției disciplinare a Consiliului Societății, în care se arată că d-l ing. C. Rachieru, pe timpul cât a exercitat funcțiunea de secretar general al sectorului silvic din M.A.D., a comis grave abateri dela etica profesională, contribuind la pulverizarea domeniului forestier, prin aprobarea defrişării — cu nesocotirea legilor în vigoare — a pădurii Darvari în suprafață de 249 ha., situată în zona verde a Capitalei.

Adunarea generală, luând cunoştință de această activitate, după discuțiuni, aprobă în unanimitate sancțiunea propusă, conform art. 22 din Statute: „eliminarea din societate" a d-lui ing. C. Rachieru.

Cuvântările d-lor: Secretar general N. Celac şi Consilier Gr. Colpacci

D-l Secretar general Ing. N. Celac ia cuvântul pentru a sublinia caracterul epocal al acestei adunări generale, la care inginerii silvici, lepădând ceeace d-sa a numit „spiritul de gaşcă", s'au prezentat ca un monolit în fața conducătorilor Ministerului şi a opiniei publice pentru a desbate numai probleme de interes general pentru economia forestieră şi pentru Corpul silvic.

D-sa îndeamnă pe inginerii silvici să meargă în mijlocul poporului, să-i asculte cu atenție dorințele sale bune, să-i dea învățăturile de care este lipsit şi în colaborare cu colegii din celelalte administrații să păşească înainte pe drumul propăşirii ideii forestiere şi al propăşirii poporului.

D-l *Consilier Gr. Colpacci* face o expunere asupra rezultatelor Conferinței administrative a organelor silvice, agricole şi zootehnice din M.A.D., asupra viitoarelor legiuiri care vor îndruma economia forestieră pe căi sănătoase şi asupra necesității pregătirii cadrelor.

D-sa relevă prezența d-lor C. Sava Goiu, Prof. D. Drâmbă şi M. P. Florescu, vechi piloni ai silviculturii româneşti, care prin participarea lor în această adunare arată că prețuesc munca celor care au păşit pe o cale nouă în organizarea economiei forestiere, după 23 August 1944.

D-l *Preşedinte, Prof. C. C. Georgescu*, adresează mulțumiri conducătorilor Ministerului, care au înțeles să vină în mijlocul inginerilor silvici şi să afirme în acest fel colaborarea necesară dintre Minister şi Societate, în toate marile probleme care interesează pădurile țării şi Corpul silvic. Asigură pe d-l Secretar general N. Celac de tot sprijinul Societății, în acțiunea d-sale de propăşire a economiei forestiere.

Cetirea moțiunilor. Inchiderea desbaterilor.

D-nii Ing. St. Rubțov, N. Ghelmeziu, Tr. Vişan şi T. Comes dau citire proiectelor de moțiuni, care, după discuțiuni, sunt aprobate de Adunarea generală. Moțiunile adoptate, propun a se lua de urgență următoarele măsuri mai importante pentru soluționarea problemelor supuse desbaterii celei de a 61-a adunare generale a Soc. „Progresul Silvic":

I. *Refacerea domeniului forestier în vederea măririi producției prin:*

— destinarea unei cote de 50% din renta pădurilor Statului, pentru lucrările de cultură și amenajarea pădurilor;

— instituirea obligațiunii pentru agricultori de a cultiva 5—10% din suprafața arabilă cu plante furajere;

— transformarea impozitului agricol așezat pe proprietățile forestiere în impozit forestier și afectarea lui pentru refacerea pădurilor;

— amplificarea rețelei de drumuri forestiere;

— dotarea cu personal silvic a unităților exterioare în spiritul Legii pentru apărarea patrimoniului forestier.

— separarea domeniului forestier de cel agricol și pastoral, realizându-se comasările cerute de o cultură rațională a pădurilor;

— sporirea patrimoniului forestier prin achiziționări de terenuri necultivate sau afectate altor culturi;

— afectarea terenurilor necesare pentru crearea perdelelor de protecție, în sprijinul agriculturii din regiunile secetoase și pentru împădurirea regiunilor inundabile ale țării.

II. *Utilizarea rațională a lemnului,* prin:

— întrebuințarea uneltelor perfecționate la exploatarea lemnului;

— sortarea îngrijită a materialului pentru a se destina cât mai mult lemn prelucrărilor superioare și a micșora proporția exagerată de lemn de foc;

— utilizarea pe loc a deșeurilor dela exploatare;

— economisirea la maximum a lemnului de rășinoase și stejar și întrebuințarea cât mai intensă a lemnului de fag;

— extinderea instalațiilor de transport și introducerea de mijloace moderne de transport;

— desvoltarea și finanțarea industriei chimice de produse finite, în special aceea bazată pe lemnul de foioase;

— întrebuințarea lemnului de foc în stare uscată și folosirea instalațiilor de ardere cu randament termic ridicat;

— normalizarea produselor lemnoase și revizuirea caetelor de sarcini pentru a fi puse în concordanță cu necesitățile reale ale utilizărilor respective.

III *Problema cadrelor profesionale.*

— sporirea numărului de școli și dotarea acestora cu imobile, păduri și întregul utilaj necesar funcționării în condițiuni optime;

— aprofundarea studiilor privitoare la organizarea rațională a muncii;

— introducerea normativelor privind distribuirea alimentelor în câmpul muncii forestiere.

— adoptarea criteriilor științifice de selecție și orientare profesională pentru îndrumarea cadrelor din câmpul muncii forestiere și punerea lor în practică prin înființarea de oficii de selecție și orientare profesională în instituțiile forestiere.

După cuvântarea de închidere a d-lui Președinte, *Prof. C. C. Georgescu*, în care d-sa mulțumește tuturor celor ce au străduit pentru ca desbaterile să fie la înălțimea așteptărilor, Adunarea generală [1]) ia sfârșit la orele 14, renunțându-se la vizitarea industriei de prelucrarea lemnului din București, prevăzută în ordinea de zi.

● **Examenul de Subinspector silvic din sesiunea 1947.**

In zilele de 20—29 Septembrie 1947 a avut loc în Capitală examenul pentru obținerea gradului de subinspector silvic, din sesiunea 1947. S'au prezentat la examen 15 candidați.

Comisia de examinare a fost alcătuită din d-nii: I. Florescu, președinte, V. Paladian, Gh. Purcăreanu, prof. Gr. Eliescu și prof. D. Sburlan, ca membri, secretar al comisiunii fiind d-l ing. I. Smerecinschi.

Examenul a constat dintr'o probă scrisă, o probă practică pe teren (la pădurea Ciolpani din St. exp. forestieră „Snagov") și o probă orală finală.

La proba scrisă s'au dat următoarele 6 subiecte, din care 3 obligatorii:

1. — Starea pădurilor din unitatea în care ați activat și măsurile de restaurare ce preconizați.

2. — Speciile forestiere repede crescătoare și rolul lor în silvicultura viitorului.

3. — Metodele de amenajare și posibilitatea aplicării lor la amenajarea pădurilor pe grupe și bazine.

4. — Valorificarea lemnului brut de fag, altfel decât drept combustibil.

5. — Ce s'a urmărit prin legea apărării patrimoniului forestier.

6. — Obligațiile inginerului silvic în opera de redresare a economiei forestiere și căile de urmat în realizarea ei.

Rezultatul examenului a fost publicat în M. O. Nr. —/—947, fiind declarați reușiți următorii, (în paranteză se specifică data intrării în corp și titlul lucrării originale depuse pentru examen):

Cu calificativul „f. bine": *Ivănescu N.* (1939 — Construcții de fabrici de cherestea în Ad-ția CAPS) și *Roman Iosif* (1938 — Plantațiunile de salcâm de pe nisipurile Domeniului Coroanei Sadova-Dolj).

Cu calificativul „bine": *Berliba B.* (1938 — Lucrări de experimentație forestieră executate de ICEF la Staț. exp. „Dobrogea" și primele rezultate obținute), *Defour Bart* (1938 — Despăduririle în Domeniul forestier „Petriș"), *Gruescu Aurora* (1938 — Considerațiuni asupra lucrărilor de împăduriri artificiale și stabilirea muncii utilizate la aceste lucrări în pădurile Statului în deceniul 1934—1943), *Kerschnig W.* (1937 — Căi de comunicație forestiere industriale folosite în traversarea Carpaților orientali între bazinele Buzău și Olt), *Marinescu I. C.* (1938 — Molidul pentru rezonanță), *Protopopescu Gh. N.* (1937 — Considerațiuni asupra terenurilor degradate și ameliorării lor, cu exemple din O. s. Alba-Iulia), *Strutinschi V.* (1935 — Contribuțiuni la cunoașterea și cultura dudului).

---

1) Textul complet al desbaterilor Adunării generale, stenografiat de d-l Ing. G. Cioltan, precum și al rapoartelor și referatelor prezentate este depus la Societatea „Progresul Silvic".

Cu calificativul „suficient": *Bulanca I.* (1932 — Problema terenurilor alunecatoare din jud. Buzău), *Demetrescu Tr.* (1938 — Capitala României sub raportul silviculturii în legătură cu urbanismul), *Donciu D.* (1934 — Contribuțiuni asupra atacului insectelor în pădurile O. s. U. D. R. Oravița), *Minea I. T.* (1937 — Creditul în economia forestieră), *Sava Al.* (1930 — Aria de vegetație a teiului în O. s. Tomești) și *Zamfir I.* (1938 — Impădurirea pășunii degradate „Highiș" com. Satu-Lung, jud. Brașov).

Al XVII-lea Congres AGIR.

Între 5—12 Octombrie 1947 a avut loc în București al XVII-lea Congres A.G.I.R., având ca temă generală: „Organizarea rațională a producției". Prezentarea rapoartelor și discutarea problemelor a avut loc în cadrul următoarelor grupe: Industria, Agricultura, Silvicultura (cu secțiunile: a) Tehnică și legislație forestieră; b) Industriile forestiere), Transporturile, Profesionale, Organizarea muncii.

Din partea inginerilor silvici s'au prezentat următoarele rapoarte generale și referate, atât în cadrul grupei Silviculturâ cât și în cadrul celorlalte grupe, — pentru probleme de interes comun: 1) Organizarea rațională a producției în industria lemnului *(Dr. ing. N. Ghelmeziu);* 2) Organizarea rațională a producției pădurilor *(Ing. Dr. A. V. Rădulescu);* 3) Raționalizarea industrici planificate a lemnului *(Ing. U. G. Filip);* 4) Problema perdelelor forestiere de protecție în România *(Ing. I. Lupe);* 5) Reorganizarea învățământului superior, mediu și inferior silvic *(Prof. Dr. C. Georgescu);* 6) Contribuția inginerilor silvici în materia fabricării extractelor tanante vegetale. *(Ing. I. Florescu);* 7) Echipamentul industrial în exploatarea și industrializarea lemnului *(Ing. I. Lungu* și *Ing. P. Ianculet);* 8) Normalizarea producției forestiere prin amenajarea cu continuitate a pădurilor românești *(Ing. Dr. I. Popescu-Zeletin);* 9) Principii de bază ale proiectului de planificarea economiei forestiere românești în cadrul M.A.D. *(Ing. Gr. Colpacci);* 10) Problema cadrelor de tehnicieni silvici *(Ing. Dr. V. Dînu);* 11) Metode noi de organizarea colectivităților, de exploatarea și valorizarea produselor lemnoase din pădurile persoanelor juridice și colectivităților, în vederea conservării, ameliorării lor și sporirii producției *(Ing. C. F. Constantinescu);* 12) Planificarea exploatărilor forestiere *(Ing. Stelian Georgescu);* 13) Problema asistenții muncitorilor forestieri în lumina democratizării *(Ing. I. Florescu);* 14) Refacerea domeniului forestier *(Ing. D. Theodorescu);* 15) Sporirea producției lemnoase în pășunile împădurite *(Ing. D. Theodorescu);* 16) Delta Dunării din punct de vedere silvic *(Ing. M. Rădulescu);* 17) Bazele de reușită a dispozițiunilor legii A. P. F. *(Ing. I. Zeicu);* 18) Creditul ca factor în producția forestieră *(Ing. E. Jangociu);* 19) Geodezia planificată și fotogrametria *(Ing. D. Ciurileanu);* 20) Cadastrul și opera de refacere a țării *(Ing. Pop Absolon);* 21) Legislația forestieră adaptată la nevoile colectivității prin L.A.P.F. *(Ing. I. Florescu);* 21) In jurul problemei îndesirii rețelei de comunicație *(Ing. C. Mutică);* 22) Rolul inginerului în procesul de producție *(Ing. S. Rodoteatu);* 23) Organizarea muncii în mediul rural *(Ing. C. Mutică).*

Ca urmare a prezentării referatelor pe natură de probleme în cele 5 grupe menționate, rezoluțiunea sectorului forestier se compune din două capitole: a) Rezoluții generale; b) Rezoluții speciale.

a) Rezoluții generale.

1. Efortul susţinut al organelor silvice şi concursul nelimitat al întregului aparat de stat şi al organizaţiunilor politice şi profesionale din întreaga ţară pentru aplicarea dispoziţiunilor Legii Apărării Patrimoniului Forestier.

2) Infiinţarea unui institut de credit forestier pentru refacerea pădurilor, o mai bună valorificare a produselor lor şi utilarea industriilor în legătură cu acestea.

3. Repararea şi renovarea utilajului industrial folosit azi la exploatarea şi industrializarea lemnului cu materialele produse de industriile indigene şi acordarea sprijinului organelor oficiale şi industriilor naţionale prin alocarea cotelor de materii prime semifabricate necesare acestor reparaţiuni şi renovări.

Industrie.

1. Sprijinirea finanţării pentru înfiinţarea fabricilor noi de produse semi-industrializate înobilate şi produse finite.

2. O mai mare desvoltare a produselor finite şi a celor industrializate pe cale chimică.

3. La fabricile cu gatere să se desvolte şi secţii de tâmplărie, butoaie, cărutărie, ambalaje, mobilă ţărănească, etc.

4. Economisirea deşeurilor dela fabricaţia cherestelei prin înlocuirea maşinilor de aburi cu electricitate, majoritatea fabricilor de cherestea fiind situate în regiuni unde se pot amenaja căderi de apă.

Transporturi.

1. In planul general al ţării referitor la căile de comunicaţie să se ţină seamă şi de nevoile sectorului silvic.

Combustibil.

1. Raţionalizarea consumului intern al lemnului în industrii şi nevoi gospodăreşti.

Cadastru.

1. Reînfiinţarea secţiei cadastrale la Politehnica din Bucureşti sau înfiinţarea Şcoalei Superioare de Geodezie şi Cadastru.

2. Organizarea Corpului Cadastral în cadrul Corpului Tehnic General Român.

3. Industria mecanică de precizie şi optică din ţară să studieze construcţia aparatelor cadastrale.

b) Rezoluţii speciale.

1. Consolidarea patrimoniului forestier al ţării prin definitivarea hotarelor dintre pădure şi celelalte culturi.

2) Legiferarea unui sistem de îndrumare prin organele statului spre o cultură şi valorificare mai raţională a pădurilor particulare şi ale colectivităţilor.

3) Punerea în valoare a pădurilor astăzi inaccesibile, prin crearea de noui mijloace de transport.

4) Intensificarea culturii esenţelor de valoare, stejar şi brad, precum şi înobilarea pădurilor din zona inundabilă a Dunării şi luncile râurilor mari cu plop de Canada, anin negru, etc.

5) Ameliorarea arboretelor prin operaţiuni culturale şi aducerea lor la consistenţă normală; aplicarea tratamentelor proprii condiţiilor staţionale şi limitarea tăierilor rase.

6) Elaborarea de norme oficiale şi obligatorii privitoare la sortarea raţională şi economică a lemnului la pădure.

7) Repartizarea rațională a instalațiilor de prelucrarea lemnului în raport cu sursele și producția de lemn.

8) Crearea unui sistem de perdele forestiere pentru protecția culturilor agricole, căilor de comunicație și lucrărilor de îmbunătățiri funciare.

Cadastru.

1. Legiferarea geodeziei planificate pentru urgentarea cadastrării țării.

2. Introducerea masivă a fotogrametriei în cadastru și trecerea Institutului Fotogrametric Militar la Direcția Cadastrului.

3. Urgentarea regimului cadastral pe întreaga țară prin cadastrul preliminar cu ajutorul fotogrametriei.

Interesant de menționat este rezultatul realizărilor față de rezoluțiile congresului din 1945, din care se constată că din cele 30 de deziderate prezentate de către sectorul forestier prin moțiunea congresului A.G.I.R. din 1945, au fost realizate 10 puncte și anume:

Intocmirea unei statistici forestiere amănunțită asupra întinderii pădurilor, a speciilor și a cantităților de materiale existente.

Planificarea și organizarea gospodăriei domeniului forestier pe mari unități economice și oprirea cu desăvârșire a divizării pădurilor (legiferată prin L.A.P.F. și în curs de definitivare).

Refacerea grabnică a pădurilor degradate (legiferată prin Legea A. P. F.).

Elaborarea unor norme științifice de amenajare a pădurilor (în curs de definitivare).

Obligativitatea ca toate lucrările de specialitate forestieră să fie executate numai sub conducerea specialiștilor recunoscuți (legiferată prin L.A.P.F.).

Desființarea enclavelor, împădurirea și comasarea lor în afara perimetrului pădurii (Legiferată prin L. A. P. F.),

Ocrotirea vânatului și pescuitului în păduri, creind mediul potrivit pentru desvoltarea armonioasă a florei și faunei forestiere (legiferată prin L.A.P.F. și Legea Vânătoarei).

Reorganizarea Administrației pădurilor și crearea de noui Școli silvice, (legiferată prin Legea învățământului agricol, silvic, zootehnic și veterinar).

Ducerea unei lupte hotărîte și aplicarea de măsuri drastice contra distrugerilor și abuzurilor săvârșite împotriva avutului forestier de către exploatatorii fără scrupule (rezolvată prin L. A. P. F. și Dec. Min. Nr. 137/1947).

Inființarea de rezervații ca monumente ale naturei și pentru scopuri științifice, educative și turistice (parțial rezolvată).

T. R.

● **Conferința de coordonare a organelor tehnice din M. A. D.**

In zilele de 15—20 Decembrie a. c. a avut loc în București conferința de coordonare a organelor tehnice agricole, silvice și veterinare din M.A.D. Deschiderea lucrărilor a avut loc în cadrul unei ședințe comune, în localul Institutului de Cercetări Agronomice al României, la care au luat cuvântul d-nii miniștri: Prof. Tr. Săvulescu, C. Agiu și d-nii secretari generali: N. Celac și Marin Stancu, care au pus în lumină activitatea desfășurată de toate sectoarele Ministerului, în intervalul dela

ultima conferință de lucru din Iunie a. c. și au arătat noile sarcini ce revin tuturor tehnicienilor în activitatea de viitor.

In cadrul acestei conferințe, sectorul forestier (M.A.D. și C.A.P.S.) a desbătut, în zilele de 15—16 Decembrie, următoarele probleme de interes comun:

— *Aspecte noui în procesul de producție forestieră*, cu care prilej s'a analizat pe larg dispozițiunile deciziei Nr. 137 a Comisiei ministeriale de redresare economică [1]). Prin aplicarea sistemului „seminar" — discuțiile fiind conduse de d-l secretar general N. Celac — fiecare șef de inspectorat, director C.A.P.S. și director silvic județean a fost chemat să-și precizeze măsurile pe care le va lua pe teren pentru aplicarea deciziei.

— *Constituirea unităților economice (de valorificare)* în cadrul Legii pentru apărarea patrimoniului forestier.

— *Statistica forestieră: scop și rezultate.* Cu această ocazie au fost făcute cunoscute rezultatele provizorii — prelucrate manual — ale statisticii întreprinse în anul 1947, în conformitate cu L.A.P.F.

— *Programul de lucru și statistica producției forestiere.*

— *Invățământul silvic mediu, inferior și de calificare.*

— *Instrucțiuni practice pentru recoltarea semințelor.*

In ziua de 17 Decembrie, sectorul forestier s'a separat în două: grupa M.A.D. și grupa C.A.P.S., care și-au continuat separat lucrările, ocupându-se fiecare de problemele sale specifice.

Grupa M.A.D. a luat în desbatere următoarele:

— *Organizarea pazei și asistenței în cadrul Legii pentru apărarea patrimoniului forestier.* In cadrul acestei probleme, d-l Ministru C. Agiu a dat îndrumări asupra necesității colaborării personalului silvic cu organele locale și populația rurală, pentru a se ajunge la o mai bună apărare a pădurilor în contra delicvenților.

— *Pădurile de producție în regimul legii A. P. F.;*

— *Cadrul de organizare al amenajării și cadastrului forestier;*

— *Stadiul lucrărilor de împădurire și aplicarea dispozițiunilor din cap III al legii A. P. F.*

Grupa C.A.P.S. a desbătut următoarele chestiuni:

— *Situația exploatărilor și măsurile pentru intensificarea lor;*

— *Mersul industrializărilor și semiindustrializărilor și măsurile luate pentru sporirea producției;*

— *Problema reducerii prețului de cost;*

— *Stadiul valorificării produselor lemnoase și măsurile necesare pentru activare;*

— *Consecințele aplicării deciziei Nr. 137 a Comisiei de redresare economică pentru C.A.P.S.;*

— *Problema revizuirii bugetului și finanțării lucrărilor;*

— *Situația împăduririlor și măsurile necesare pentru intensificarea lor; Școlile de calificare pentru personalul de teren.*

La încheierea lucrărilor s'a făcut o sinteză a tuturor normelor ce trebue redactate și difuzate la unitățile din exterior.

---

1) Publicată în Monitorul Oficial Nr. 284 din 8 Decembrie 1947.

Lucrările conferinței au fost închise la 20 Decembrie, printr'o ședință comună, în cadrul căreia d-l Prof Tr. Săvulescu a făcut o expunere de ansamblu asupra rezultatelor conferinței.

Spiritul în care au fost organizate aceste conferințe s'a dovedit a fi foarte rodnic. Desfășurarea prin largă și directă desbatere a problemelor de către toți cei în măsură, a permis să se evidențieze lipsurile și părțile pozitive ce se constată în activitatea sectorului forestier, precum și drumul de urmat în viitor.

Au fost relevate următoarele lipsuri: insuficienta încadrare a unităților exterioare cu personal tehnic și administrativ; numărul insuficient de ocoale silvice; lipsa de clădiri proprii, de legături telefonice și de mijloace de deplasare pentru serviciile exterioare; insuficienta cunoașterii terenului și a cadrelor, precum și a controlului muncii; insuficienta mobilizare a maselor populare în sprijinul acțiunii de refacere a pădurilor.

Părțile pozitive, care îndreptățesc o încredere sporită în munca de viitor a tehnicienilor, sunt: sprijinul crescând acordat de forurile superioare sectorului forestier; ameliorarea condițiilor de finanțare ale producției forestiere; randamentul sporit și starea sănătoasă de spirit a organelor exterioare, care deși cu mijloace suficiente au reușit să realizeze lucrări importante; colaborarea tot mai pronunțată a organelor din exterior cu organele administrative și politice locale, în vederea realizării programelor de lucru.

N E C R O L O A G E

† CONSTANTIN GHEORGHE

Inginer inspector silvic

(1873—30 Mai 1947)

Constantin Gheorghe s'a născut la Brăila, în anul 1873. După terminarea studiilor secundare, s'a înscris, în 1894, la Școala specială de silvicultură dela Brănești, pe care a terminat-o în 1898, făcând astfel parte din *prima promoție de silvicultori dela Brănești*, din care puțini mai sunt încă azi în viață.

In primii ani de carieră a colaborat intens, cu *Iuliu Moldovanu* și *N. G. Popovici*, la crearea parcului forestier dela O. s. Mihăești-Muscel, și la lucrările comisiei de ridicare în plan și amenajare a complexului pădurilor din același ocol, executate cu promoțiile de stagiari silvici și practicanți.

Calitățile sale deosebite, de specialist și coleg, l-au făcut să fie foarte bine apreciat și să urce toate treptele ierarhiei administrative, până la aceea de șef al Regiunei silvice Buzău. Chiar după pensionare a continuat să activeze în lucrări particulare, expertize și în special în conservarea pădurei *Crângul* din Buzău.

A luat parte la războiul din 1916—1918, ca ofițer de rezervă, manifestându-se ca bun român.

A avut un deosebit cult pentru păduri, evidențiindu-se prin activitatea sa de animator și promotor al *Serbării Sădirii Arborilor;* cu puțin timp înainte de sfârșit a avut încă intuiția acestei manifestări, îndemnând pe colegi a stărui în această direcție, după cum găsim înserat în Revista Pădurilor, Nr. 4—6/947, pag. 88. Aceste rânduri, apărute însă după moartea sa, ne par ca un duios testament, venit de dincolo de mormânt și lăsat noilor generații de silvicultori, pentru continuarea acestei opere.

A fost și un devotat membru al Soc. „Progresul Silvic", participând până în ultimii ani, la toate adunările și congresele sale.

In ziua de 1 Iunie a. c., rămășițele sale pământești, duse într'un car cu boi, ornat cu ramuri verzi de stejar și scoarțe naționale, au fost înmormântate în cimitirul din Buzău, situat chiar lângă Crângul Buzăului, pe care l-a iubit atâta. Colegii dela D. r. s. București, șeful O. s. CAPS Buzău și șeful S. s. j. Buzău, au cuvântat, evidențiindu-i calitățile.

Societatea „Progresul Silvic" transmite, și pe această cale, condoleanțe soției dispărutului, precum și fiului său adoptiv, ing. silv. Gh. Pană.

M. P. Florescu

† DIMITRIE I. BÂRZAN

Inginer inspector silvic

(19 Iunie 1899—30 August 1947)

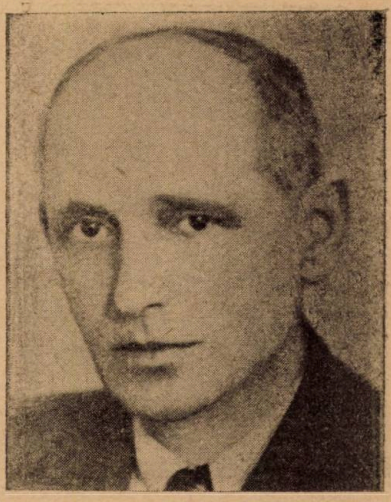

In ziua de 30 August 1947 a încetat subit din viață în București, în plină activitate, mult apreciatul nostru coleg D. Bârzan.

Născut la 19 Iunie 1899, în orașul Craiova, unde își petrece copilăria și își face studiile primare și liceale, urmează cursurile Școalei Politechnice, Secția Silvică, pe care o termină cu succes în anul 1924. La 15 Noembrie 1924 este primit în Corpul tehnic silvic și numit inginer silvic stagiar la Iași, unde activează cu tot avântul tinereții. La 1 Mai 1927 este numit șef al O. s. Crețești, de unde este transferat în interesul serviciului, la 1 August 1929, ca șef al O. s. Tătărași, jud. Baia. Dotat cu mare putere de muncă, desfășură aici o mare activitate în domeniul silvic, intensificând lucrările de exploatare și punând ordine în administrație.

La 1 Aprilie 1936 este transferat ca șef al O. s. Coșula, unde reușește să înfrângă toate piedicile ivite în cale și să pună la punct toate lucrările, evidențiindu-se ca un element de valoare.

La 10 Martie 1944 este transferat în Centrala CAPS, unde i se încredințează un post de răspundere, pe care îl conduce cu toată competința până în ultima clipă a vieții sale.

Atât de dragi i-au fost locurile unde a activat în tinerețe, încât soarta i-a hărăzit ca trupul său neînsuflețit să fie transportat din București la Hârlău, spre a se odihni pe vecie în preajma gospodăriei și familiei lui dragi, străjuit de măreții codri pe care i-a administrat timp de nouă ani. In ziua de 2 Septembrie a. c. a avut loc înmormântarea în cimitirul orașului Hârlău, fiind condus la locașul de veci de membrii familiei, numeroși prieteni și cunoscuți, întreg personalul O. s. Coșula, în frunte cu ing. P. Rusu, șeful Ocolului, iar din Centrala Direcției d-nii ingineri: Al. Petrescu, F. Enescu și N. Caliniuc.

După terminarea serviciului religios a vorbit în numele tuturor colegilor și personalului silvic d-l ing. N. Caliniuc rostind ultimul cuvânt de despărțire.

Dumnezeu să-l odihnească în pace și să-i fie veșnică amintirea.

Ing. insp. silvic N. Caliniuc

† LEON COLOMEICO

Inginer silvic

1 Octombrie 1918 — 11 Aprilie 1947

In noaptea de 10 spre 11 Aprilie a. c. — în Vinerea Patimilor — s'a desprins dintre noi Leon Colomeico.

Născut la 1.X.1918, la Constantinești-Hotin, după ce termină liceul, urmează Facultatea de Silvicultură, pe care o absolvă cu mențiunea „cum laude", la 3 Aprilie 1945. Funcționează câteva luni ca ajutor la O. s. Câmpeni-Turda, după care, din Sept. 1945, activează la lucrările de aplicarea reformei agrare din jud. Sibiu. La 1.IV.1946 este numit ajutor la O. s. Rupea, iar în August 1946, i se încredințează conducerea acestui ocol. Aici depune o activitate foarte susținută, mai ales în domeniul său preferat — plantații și regenerări — care îi atrag în curând laude meritate din partea șefilor săi. Concomitent activează cu deosebită râvnă și la lucrările de reformă agrară din jud. Târnava-Mare. Repetate neplăceri familiare îl aduc într'o stare de desnădejde, din care nu întrezărește scăpare. Intr'un moment de rătăcire își pune capăt zilelor. Nu a lăsat nicio scrisoare. La înmormântarea sa, la cimitirul din Rupea, a rostit un cuvânt de despărțire d-l i. i. s. Gh. Vulcan, care a evidențiat calitățile alese ale defunctului și activitatea desfășurată în serviciu.

Alături de o puțin comună vigoare fizică, puteai afla o fire neașteptat de blândă, modestă, cumpătată, dreaptă, imens cinstită, un caracter inflexibil, dar cu resurse de nebănuită delicatețe și sensibilitate, și o pregătire profesională aleasă.

Toate acestea păreau să-i hărăzească o carieră fericită. Curând însă, neplăcerile îl înconjoară. La aceste neplăceri se adaugă o oarecare dezamăgire profesională — văzând cât de deșarte rămân dorințele de a face lucruri frumoase și cum se prăbușesc bunele intenții, lipsite de sprijinul oamenilor și al legilor. Se mai adaugă multe, repetate, hotărîtoare neplăceri familiare. Ele l-au determinat să părăsească această lume.

Cu el dispare un suflet înalt, un perfect camarad, un vajnic luptător pentru formele drepte și generoase ale vieții și *una din nădejdile cele mai sigure ale tinerelor generații de silvicultori*. Amintirea lui va dăinui în sufletele noastre, lângă acel mănunchiu de gânduri și imagini bune, care ne călăuzesc drumurile în viață.

Ing. silv. *N. St. Dumitrescu*

DELA SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Procesele verbale ale Cons. de Ad-ţie

PROCES VERBAL Nr. 11

Şedinţa din 12 Septembrie 1947

Prezenţi d-nii: Boldur M., Bordea D., Constantinescu Şt., Colpacci G., Ene M., Filip V., Georgescu C., Georgescu V., Lissievici V., Nettea C., Predescu Şt.

Şedinţa se deschide la orele 18 sub preşedenţia d-lui Prof. C. C. Georgescu. Secretar de şedinţă d-l M. Ene. Se intră în ordinea de zi.

1. D-l Preşedinte arată că vila Sylva, în urma contractului încheiat cu B.N.R. a produs 110.000 lei stabilizaţi.

2. Se fixează: a) abonamentul la revistă (vezi coperta); b) cotizaţia (pentru regularizarea cotizaţie, membrii vor mai plăti încă 200 lei) şi taxa de înscriere (100 lei); c) taxa de locuit în cămin: 50 lei pe zi până la 7 zile, apoi câte 100 lei pe zi; d) preţul publicaţiilor (vezi coperta); e) tariful publicaţiilor pentru amenajamente (ca la Mon. Of.; f) salariile personalului.

3. Se aprobă înscrierea în societate a d-lor: Roman P., Bozac A., Avram St. Eug., Gheorghe Marin, Tomulescu F., Ciobanu N., Ionescu Gh., Benea V. V.

4. Se aprobă cererea d-lui Gl. Al. Manolescu de a închiria terenul Societăţii dela Sinaia, pentru a-l amenaja ca teren de sport, pe termen de 3 ani, în schimbul chiriei de 5000 lei, a împrejmuirii terenului şi a unui abonament la Revistă.

5. D-l V. Lissievici expune rezultatul delegaţiei la vila Carmen Sylva. Se vor face demersuri pentru obţinerea chiriei, pe lângă Prefectura Constanţa.

6. Se vor cere lămuriri asupra demisiei din societate a d-lui ing. I. Popovici.

7. D-l Preşedinte expune modificările survenite în structura A.G.I.R.-ului, care a devenit federaţie cu secţiuni corespunzătoare specialităţilor. Actualele asociaţii, care îşi păstrează o completă autonomie, participă la lucrările federaţiei prin delegaţi. D-sa propune alegerea unei comisii pentru pregătirea unui statut de colaborare cu A.G.I.R.-ul. Se aleg în comisie d-nii: M. Boldur, Şt. Predescu, Şt. Rodoteatu. In legătură cu Congresul A.G.I.R., d-sa arată că a propus ca raportori pe d-nii: Anton Rădulescu şi N. Ghelmeziu, ca raportor general rămânând d-l Gr. Colpacci.

8. Se deleagă d-l M. Ene cu organizarea ciclului de conferinţe al Cercului de Studii.

Şedinţa se ridică la orele 19,15.

Preşedinte (ss) *C. Georgescu.*

Secretar general (ss) *Şt. Predescu*

PROCES VERBAL Nr. 12

Şedinţa din 24 Septembrie 1947

Prezenţi d-nii: Borovschi B., Bordea D., Butoiu Al., Boldur M., Constantinescu Şt., Comes T., Comşia A., Colpacci Gr., Ene M., Filip V., Georgescu C., Ionescu Gh., Marinescu I., Nettea C., Predescu Şt., Purcăreanu Gh., Rodoteatu Şt. Invitaţi d-nii: Ghelmeziu N., Rădulescu Th.

Şedinţa se deschide la orele 18, sub preşedenţia d-lui Prof. C. Georgescu.

1. Cererea de ajutor a fiului colegului Puşcariu nu poate fi satisfăcută din lipsă de fonduri.

2. D-l Preşedinte dă lămuriri asupra programului Congresului A.G.I.R. Problemele silvice se cor discuta în subsecţia agrosilvică. Se va discuta deasemeni problema învăţământului tehnic, precum şi creearea Institutului pentru Ştiinţă şi Tehnică. Se cedează sala de festivităţi pentru lucrările acestei subsecţii, între 5—10.X.947.

C. G. M. a luat măsuri pentru plasarea personalului comprimat; pentru tehnicieni se ia avizul A.G.I.R.-ului.

D-sa propune alcătuirea unei comisii formată din d-nii: I. Florescu, Th. Rădulescu, St. Rodoteatu, I. Marinescu, care să studieze şi să propună măsuri pentru aplicarea legii pentru apărarea patrimoniului forestier.

3. Se deleagă d-l C. Nettea pentru alcătuirea unui memoriu asupra menţinerii dreptului de lemne.

4. Se deleagă d-l V. Filip cu alcătuirea unui memoriu asupra insuficienţei salarizări a personalului inferior.

5. D-l T. Comes propune tipărirea unei agende-calendar forestier şi reeditarea vechei insigne a Societăţii. D-sa este delegat de a trata.

6. In chestiunea înfiinţării unei Facultăţi de Silvicultură la Câmpulung-Bucovina, discuţia — la care iau parte d-nii C. Nettea, M. Boldur, T. Comes, G. Colpacci, B. Borovschi, G. Purcăreanu — rămâne în continuare.

Şedinţa se ridică la orele 19,45.

Preşedinte (ss) *C. Georgescu.*

Secretar general (ss) *Şt. Predescu*

PROCES VERBAL Nr. 13

Şedinţa din 22 Octombrie 1947

Prezenţi d-nii: Boldur M., Borovschi B., Butoiu Al., Constantinescu Şt., Georgescu C., Georgescu V., Ionescu Gh., Lissievici V., Manole H., Nettea C., Predescu Şt., Paladian I., Teodorescu Şt., Zeicu I. Invitat d-l. Rădescu Oprea.

Şedinţa se deschide la orele 17, sub preşedenţia d-lui Prof. C. C. Georgescu. Se intră în ordinea de zi.

1 In privinţa situaţiei vilei dela Carmen Sylva folosită de Armata Roşie, se hotărăşte a se da delegaţie d-lor: Director al D. r. s. Constanţa şi Şeful I. s. Constanţa de a face intervenţiile necesare pentru obţinerea chiriei pe timpul cât a fost folosită şi pentru efectuarea de locatari a reparaţiilor necesare bunei întreţineri.

2. *Federalizarea cu A.G.I.R.-ul.* D-l Preşedinte arată că noul statut al A.G.I.R.-ului, prevede că în componenţa sa intră 7 secţii profesionale, între care şi secţia silvică (Soc. Progresul Silvic). Federalizarea se va face prin afiliere pe baza

unui protocol premergător prin care se va arăta că Societatea își va păstra personalitatea juridică, administrându-și avutul în mod autonom, iar federalizarea făcându-se numai sub raport tehnic și profesional. Se va continua tipărirea Revistei Pădurilor, în factura sa obișnuită, purtând și emblema A.G.I.R.

După ample discuții, la care au participat d-nii: Gh. Ionescu, I. Paladian, Al. Butoiu, H. Manole, se deleagă d-nii: O. Rădescu și St. Rodoteatu cu alcătuirea protocolului și se hotărăște convocarea unei adunări generale extraordinare pentru 16 sau 23 Noembrie a. c.

3. In chestiunea contractului de închiriere al C.A.P.S.-ului pentru camerele ce ocupă în imobilul Societății, se deleagă d-nii: M. Boldur și H. Manole, care, împreună cu delegația C.A.P.S.-ului să studieze chestiunea și să încheie acte pentru stabilirea chiriei după contracte și valoarea locativă.

4. S'a hotărît a se face proectul pentru construirea în completare a etajului VII, la imobilul în care este instalat C.A.P.S.-ul.

5. Se face cunoscut că ziarul „Frontul Plugarilor" publică o pagină de popularizare a cunoștințelor forestiere, intulată „Pagina Pădurii".

Ședința se ridică la orele 20.

Președinte (ss) *C. Georgescu.*

Secretar general (ss) *St. Predescu*

PROCESiVERBAL Nr. 14

(Ședința din 19 Noembrie 1947)

Prezenți D-nii: Borovschi B., Butoi Al., Comes T., Colpacci Gr., Constantinescu St., Eliescu Gr., Ene M., Filip V., Georgescu C., Ionescu Gh., Lissievici V., Manole H., Purcăreanu Gh., Râșcanu R., Sburlan D., Vișan Tr., Zeicu I.

Ședința se deschide la orele 17 sub președinția D-lui Prof. C. Georgescu. Secretar de ședință d-l M. Ene. Se intră în ordinea de zi:

1. Se citesc și se ratifică procesele verbale Nr. 12 și 13 și al Adunării Generale.

2. D-l Președinte aduce la cunoștință că Adunarea generală extraordinară fixată pentru ziua de 23 Noembrie 1947, nu se poate ține nefiind aprobată de autorități.

D-sa dă explicații asupra necesității afilierii Societății la AGIR, deoarece unele societăți profesionale vor fi desființate. La AGIR s'a afiliat deja un număr de societăți. In acest fel AGIR-ul devine federația societăților technice profesionale. D-l Președinte dă asigurări că, așa cum este alcătuit noul Statut al AGIR-ului și protocolul de afiliere, Societatea „Progresul Silvic" își păstrează autonomia, patrimoniul, individualitatea, administrarea și gestiunea averii mobliare și imobiliare, organul societății care va purta și emblema AGIR. D-l Președinte dă citire protocolului întocmit de d-l St. Rodoteatu, care va fi comunicat AGIR-ului. Consiliul aprobă.

3. Se aprobă înscrierea în Societate a d-lui Alexandru Popa.

4. Se citește întâmpinarea făcută Societății de către un grup de membri, relativ la Legea Colegiului Naturaliștilor. Au loc discuțiuni la care iau parte d-nii: Gh. Ionescu, D. Sburlan, Gr. Eliescu, după care memoriul se aprobă. Se dă delegație d-lui I. Zeicu pentru alcătuirea referatului către Colegiul Inginerilor. D-l Președinte va prezenta referatul și d-lor Miniștri Profiri și Iordăchescu.

5. Se aprobă plata impozitului de 23.000 lei pentru vila Sylva din Govora.

6. D-l Horia Manole dă citire referatului relativ la calculul chiriei în baza unui contract unificat între CAPS şi Progesul Silvic.

7. La propunerea d-lui Preşedinte, se aprobă cooptarea în consiliu a d-lui ing. N. St. Dumitrescu.

8. Se aprobă suma de lei 97.000 pentru plata noului număr al revistei.

9. Se citeşte referatul prin care d-l Paia cere reducerea numărului paginilor la revistă, din motive de economie.

10. Se citeşte referatul d-lui Paia prin care d-sa solicită plata orelor suplimentare. Se aprobă referatul sub rezerva aplicării instrucţiunilor Contractului colectiv.

11. Se aprobă plata materialului lemnos, aprobat a se cumpăra dela Centrul Băbeni pentru vila Sylva din Govora.

12. Asupra memoriului referitor la dreptul de lemne se aşteaptă rezultatele acţiunii dela CAPS.

13. Cererea d-lui Ing. Răuţă pentru a fi plasat în activitate forestieră, în urma comprimării, va fi trimeasă AGIR-ului pentru repartizare.

14. Se citeşte Darea de seamă a exploatării vilei Sylva şi se aprobă.

15. D-l Ing. Comes Titus prezintă „Agenda Calendar" şi cere a se fixa preţul de vânzare.

Şedinţa se ridică la orele 18,15.

Preşedinte, (ss) *C. C. Georgescu* Secretar General, (ss) *St. Predescu*

PROCES VERBAL Nr. 15

Şedinţa din 22 Decembrie 1947

Prezenţi d-nii: Boldur M., Comes T., Constantinescu St., Dumitrescu St. N., Eliescu Gr., Ene M., Georgescu C., Manole H., Marinescu I., Vişan Tr.

Şedinţa se deschide la orele 17,30 sub preşedinţia d-lui prof. C. Georgescu. Secretar de şedinţă M. Ene. Se intră în ordinea de zi.

1. D-l Preşedinte citeşte răspunsul AGIR-ului la protocolul de afiliere, care cuprinde toate condiţiile prevăzute de Consiliul societăţii.

2. Situaţia căminului. Au fost admişi studenţii conform statutelor. Se deleagă d-l ing. M. Ene de a lua dela secretariatul Facultăţii situaţia şcolară. Studenţii nepromovaţi vor trebui să părăsească căminul.

3. Se aprobă noile preţuri ale publicaţiilor.

4. Se reglementează vizitarea căminului de către particulari.

5. Reorganizarea revistei. Se ia în discuţie referatul d-lui Paia şi se hotărăşte ca revista să reapară lunar cu modificări pentru a interesa publicul şi industriile forestiere. De aceea revista va avea pe viitor trei părţi: silvicultură, comerţ şi industrie forestieră şi supliment profesional.

6. Se vor face comunicări pentru adunarea generală de Duminică 25 Ian. 1948.

7. Se aprobă cererea PCR pentru sala de festivităţi a vilei Govora, pentru două zile cu clauza cheltuieli de întreţinere.

8. Se aprobă noui înscrieri în societate a d-lor Lazea, Macedon, Mihăilescu, Surupăceanu.

9. Se ia act și se vor aduce mulțumiri d-lui ing. M. P. Florescu pentru cele patru volume donate Societății.

10. Se aprobă plata concediilor de vară a funcționarilor Societății; se aprobă plata orelor suplimentare și indemnizația de transport d-lui Paia.

11. Se aprobă plata impozitului de 110.000 lei către fisc.

12. Se citește o întâmpinare din partea CAPS-ului. Pentru delegațiile îndeplinite Consiliul aprobă d-lui H. Manole și M. Boldur câte 10.000 lei. D-lor cedează sumele pentru cheltuieli necesare studenților săraci ce stau în cămin.

13. D-l Președinte sugerează înființarea unui oficiu pentru amenajări de păduri, la Societate. Se deleagă d-nii Boldur, H. Manole și I. Marinescu să ia contact cu d-l Zeletin și să se vadă părerea d-lui Ministru. Prin această acțiune s'ar antrena la lucru o serie de colegi și în special pensionari. Paralel se va înființa și un oficiu de piasare.

14. Se citește și se ratifică procesul-verbal nr. 14

15. Ciclul de conferințe va începe după sărbători. Acestea se vor ține Vinerea la orele 17. Prima va avea loc la 16 Ianuarie.

16. Se citește referatul d-lui Comes relativ la agenda calendar. D-sa propune să se dea gratuit 70 exemplare lucrătorilor dela tipografia Bucovina. Se aprobă.

Ședința se ridică la orele 19.

Președinte, (ss) *C. C. Georgescu* Secretar General, (ss) *Șt. Predescu*

C O N V O C A R E

Membrii Societății „Progresul Silvic" sunt convocați în Adunare generală extraordinară pentru ziua de 15 Ianuarie 1948, la orele 17, la sed'ul Societății din București, Bd. Tache Ionescu Nr. 31.

Dacă la această convocare nu vor fi prezenți jumătate plus unul din numărul total al mebrilor activi, conform art. 27 din Statute, Adunarea se amână pentru a 8-a zi, adică în ziua de 23 Ianuarie 1948, în acelaș loc și la acelaș oră, când se va ține irevocabil cu oricare va fi numărul de membri prezenți.

Adunarea generală extraordinară va delibera și decide asupra următoarei ordine de zi:

1. — Afilierea Societății „Progresul Silvic" la Asociația Generală a Inginerilor din România „A.G.I.R.".

2. — Alegerea delegatului Societății în Consiliul „A.G.I.R."-ului.

Consiliul de Administrație

INFORMAȚIUNI

M. Of. Nr. 229/4.X.1947 publ. d. m. Nr. 256.506 a Min. Ed. Naț., prin care d-l M. Drăcea, profesor la Facultatea de Silvicultură, se pune în retragere din oficiu, pe data de 1 Sept. 1947, pentru aranjarea drepturilor la pensie.

— idem d. m. Nr. 26.717, prin care se înființează O. s. Doftana, Lăloaia și Agâș, pendinte de C. Expl. Comănești, din raza D. r. s. Bacău, pentru a administra pădurile lăsate în părăsire dela 23 August 1944, de către proprietarii lor. O. s. Tg. Ocna se desființează, pădurile sale trecând în ad-trarea O. s. Doftana și Lăloaia și a Centr. Expl. Cașin.

— idem. Nr. 36.718, prin care se retrage delegația d-lui i. i. g-l s. Petrescu Al., de dir. al D. r. s. Iași, trecându-se la dispoziția Dir. g-le CAPS. D-l i. i. s. Bordea D., dela D. r. s. București, se deleagă director al D. r. s. Iași.

— M. Of Nr. 230/6.X.947, publ. d. m. Nr. 1.315, prin care d-l i. c. s. D. Grozescu, dela insp. g-l de control, se pune în retragere din oficiu, pentru 60 ani etate, iar d-l i. c. s. O. Witting, dela Dir. Ec. Vân., idem, pentru 35 ani serviți.

— M. O. Nr. 231/7.X.947 publ, d. m. Nr. 1.333, prin care se numesc în comitetele de înaintări următorii:

a) *Membri de drept:* Purcăreanu Gh., dir. g-l CAPS (supl. Predescu Șt., subdir. g-l); Florescu I., dir. Dir. îndr. silv. (supl. Georgescu Stelian, subdir.); Paladian V., dir. Dir. tehn. silv. (supl. Marinescu I., subdir.); Georgescu C. C., dir. ICEF (supl. Sburlan D., subdir.); Pandrea Matei, președ. Cons. tehnic păd. (sup.l Zeicu I., membru); Topală R., dir. Contabilității (supl. Roman P., subdir.); Dediu Aurel, delegatul Sindicatului.

b) *Membri numiți:* I. c. s. Ionescu Gh. (supl. i. c. s. Rădulescu M.); i. c. s. Popovici Val. (supl. i. c. s. Georgescu Vencu); i. i. g-l s. Colpacci Gr. (supl. i. i. g-l Niculescu A. I.); i. i. g-l s. Vișan Tr. (supl. i. i. g-l s. Lungu I.); i. i. s. Arghiriade C. (supl. i. i. s. Stoian N.); i. i. s. Murgu Gh. (supl. i. i. s. Vendel Al.); Secretar d-l i. ș. s. Smerecinschi Igor, Președinte d-l Secretar g-l N. Celac (supl. d-l C. C. Georgescu, director ICEF).

— M. O. Nr. 232/8.X.947, publ, d. m. Nr. 4893 a Min. Ind. Com., prin care d-l i. c. s. Gh. I. Ionescu se numește membru în Cons. de ad-ție al OLEMN-ului.

— M. O. Nr. 234/10.X.947, publ. d. m. Nr. 1345, prin care următorii ingineri silvici, ale căror pensionări, făcute în baza art. 132 S.F.P., au fost anulate prin d. m. Nr. 34 a Com. min. redres., ec. și stab. mon., se licențiază din serviciu: i. c. s. Avram Gh., i. i. g-l s. Nițescu I., i. i. g-l s. Antonescu Gh., i. s. Hălmăgeanu A.. I., i. i. g-l s. Antonescu Gh., i. i. g-l s. Dragomir I., i. s. Ionescu M. Gh., i. i. s. Schiller I., i. i. s. Andrei I. I., i. i. s. Dobrescu I., i. i. s. Galbăn D., i. i. s. Vidinivschi T., i. i. s. Cerschi T., i. s. Gâlcă C., i. s. Leondari E., i. i. g-l s. Pușcașu Gh., i. i. s. Constantinescu I.,

i. s. Spaniol Ad., i. s. Bozdoc P., i. i. s. Pally Em., i. c. s. Caraminu I., i. i. g-l s. Lupşa Gh., i. i. g-l s. Ostafie Gh., i. i. g-l s. Gelsinger Lad., i. c. s. Minescu Gh., i. c. s. Petcuţ M., i. i. g-l s. Moşandrei Gh., i. i. g-l s. Zehan E., i. i. s. Răducu Gh.

— Idem d. m. Nr. 1346, prin care următorii ingineri silvici, ale căror pensionări, făcute în baza art. 132 S. F. P., au fost anulate prin d. m. Nr. 34 a Com. min. redresare ec. şi stab. mon., se repartizează la serviciile specificate: i. i. s. Poclitaru I., la Dir. silvică; i. s. Gheorghiu I., i. s. Gherghel Şt. şi i. s. Boldâr G., la Dir. învăţ., i. i. s. Cara N., la CAPS.

— Idem, d. m. Nr. 37.941, prin care d-l i. s. Dămănceanu C., fost şef al o. s. Tg.-Ocna, desfiinţat, se repartizează la o. s. Agâş şi se deleagă în mod provizoriu cu conducerea acestui ocol.

D-l i. s. st. Badea V., dela o. s. MAD Tg.-Ocna, se detaşează la O. s. Lăloaia, cu a cărui conducere se deleagă în mod provizoriu.

— M. O. Nr. 235/11.X.947 publ. d. m. Nr. 81 a Com. min. pt. redres. ec. şi stab. mon., care, prin art. 5, desfiinţează dreptul de lemne de foc acordat gratuit personalului silvic administrativ şi de specialitate din sectorul silvic al M. A. D.-ului şi CAPS-ului, abrogând astfel arta 83 din legea de organizare CAPS.

— M. O. Nr. 238/15.X.947 publ. d. m. Nr. 1372, prin care d-l I. Florescu, dir. dir. silv., se numeşte membru în Comisiunea pentru administrarea bunurilor succesorale ale Fundaţ. „I. C. Michail".

— M. Of. Nr. 239/16.X.947 publ. I.D.R. Nr. 1374, prin care d-l ing. Constantinescu P. Aurel, din Min. Ind. Com., se numeşte membru în Consiliu de ad-ţie al CAPS-ului, în locul d-lui i. i. g-l s. V. Sabău.

— Idem, d. m. Nr. 266.979 a Min. Ed. Naţ., prin care următorul personal didactic din învăţământul superior silvic se comprimă:

Fac. de Silvicultură: Conf. C. Chiriţă, Conf. V. Cota, Şef de lucr. N. Ghelmeziu; *Fac. de Construcţie:* Conf. Gh. Nicolau-Bârlad, asist. I. Popescu-Zeletin, asist. Aurel Rusu; *Fac. de Agronomie Cluj:* asist. Titus Nicoară.

— Idem, d. m. Nr. 266.980 a Min. Ed. Naţ., prin care se comprimă temporar, pentru economii bugetare, salariile următoarelor posturi de personal didactic din învăţământul superior silvic:

Politehnica Bucureşti: Catedra de Cadastru, hotărnicie, topografie forestieră, corecţia torenţilor; catedra de politică, economie şi administraţia forestieră (I. C. Demetrescu); conferinţa de Drept şi legislaţie silvică (V. V. Dinu); 5 posturi de asistenţi (C. Arghiriade, Gh. Pană, Gavril Toma, Iuliu Moraru, Ştefan Negru).

— M. Of. Nr. 240/17.X.947 publ. I. D. R. Nr. 1791, prin care d-l i. sb. s. C. Mutică, şeful S. s. j. Junedoara, se pedepseşte cu punerea în disponibilitate pe timp de 1 an, deoarece s'a făcut vinovat de faptele prevăzute de art. 49, lit. a, din Legea pentru organizarea corpului silvic.

— M. O. Nr. 243/21.X.947 publ. d. m. Nr. 40.420, prin care se retrag delegaţiile de dir. şi subdir. al D. r. s. Constanţa, d-lor i. c. s. Mavrodin Er. şi i. i. g-l s. Cernescu N. şi se deleagă d-nii: i. i. g-l s. Dediu A., ca director şi i. i. g-l s. Stănei I., ca subdirector.

— Idem, Nr. 40.431, prin care se transferă, în interes de serviciu, d-l i. s. I Blascu I. B., dela o. s. Scorţeni, la C. expl. Comăneşti, delegându-se cu conducerea provizorie.

— M. Of. Nr. 245/23.X.947 publ. d. m. Nr. 40.787, prin care se înfiinţează C. expl. Comăneşti, căruia i se afectează pădurile preluate de CAPS, de pe valea Trotuşului.

— M. O. Nr. 250/29.X.947 publ. d. m. Nr. 22.053 prin care următorii ingineri silvici, ale căror pensionări, făcute în

baza art 132 S.F.P. ,au fost anulate prin d. m. Nr. 34 a Com. min. redres. ec. şi stab. mon., se licenţiază din serviciu: i. sb. s. Juras Gh.; i. i. s. Mihălescu Marcel; i. i. s. Podeanu D.; i. i. s. Iliescu V. Ion (D. r. s. Craiova), i. i. s. Stoica Fil.; i. i. s. Ionescu M. Ion (d. r. s. Craiova); i. i. s. Grecu I.; i. i. s. Miulescu Gh.; i. i. s. Trandafirescu V.; i. i. s. Stănescu Al.; i. i. s. Constantinescu C. C. (d. r. s. Piteşti); i. i. s. Szontag I.; i. c. s. Opriş V., i. i. s. Buzilă Er., i. i. s. Harnagea V.

— Idem, d. m. Nr. 39.997 prin care următorii ingineri silvici, ale căror pensionări, făcute în baza art. 132 S. F. P., au fost anulate prin d. m. Nr. 34 a Comm. redres. ec. şi stab. mon., se menţin în serviciu şi se repartizează la unităţile notate: i. i. g-l s. Iordăchescu Florin la Oficiul de studii CAPS, i. i. g-l s. Albotescu C. şi i. c. s. Georgescu Victor la dispoziţia CAPS, i. i. g-l s. Nicoară Titus la D. r. s. Sebeş, i. i. s. Popescu C. Sinaia la Dir. cult. şi amen. păd. din CAPS, i. i. s. Despot M. I. la D. r. s. Bucureşti, i. i. s. Nahaiciuc Tr. la D. r. s. Lugoj.

—Idem Nr. 42.230, prin care se revine asupra d. m. Nr. 15.586/947, în sensul că d-l i. ş. s. Zseleznyak L., din CAPS, se pune în retragere din oficiu pentru aranjarea dreptului la pensie, pe data de 31.V.1947, având 35 ani serviciu.

— M. O. Nr. 255/4.VI.947 publ. d. m. Nr. 4926, prin care d-l i. i. s. N. Ghelmeziu se delegă subdirector al ICEF-ului.

— Idem Nr. 4934 cu compunerea comisiei de propuneri de pe lângă ICEF, pe 1947—48.

— Idem Nr. 1439, prin care următorii i. s. st. se admit în Corpul tehnic silvic, la datele specificate: Jecu V. (24.IV 947), Mihai I. N. (11.VI.947), Costin V. E. (15.VII.947), Popescu Cezar şi Gheorghiţă Ar. (14.VIII.1947).

— Idem Nr. 3382, prin care se delegă pentru conducerea lucrărilor ştiinţifice dela staţ. exp. ICEF, următorii: i. i. s. Paşcovschi S., la St. exp. for. cin. „Banat", i. i. s. Rucăreanu N. la St. exp. for. „Sinaia", i. i. s. Pavelescu I. la St. exp. for. „Mihăeşti", i. sb. s. Lupe I. la St. exp. for. „Bărăgan" şi „Dobrogea".

— M. O. Nr. 261/11.XI.947 publ. d. m. Nr. 1469, prin care încetează mandatul de comisar al guvernului al d-lui ing. Enea Grapini, la pădurile celor 44 comune grănicereşti.

— M. O. Nr. 262/12.XI.947 publ. d. m. Nr. 1486, de desfiinţare a Inspectoratului g-l de control, ca unitatea distinctă în cadrul MAD, urmând ca inspectorii ing. silv. să funcţioneze pe lângă cabinetul d-lui Secr. g-l N. Celac.

— M. O. Nr. 265/15.XI.947 publ. d. m. Nr. 46.253 prin care d-l i. sb. s. Damian N. se delegă cu conducerea Oficiului pt. aplicarea tratatului de pace.

— M. Of. Nr. 266/17.XI.947 publ. d. m. Nr. 45.260 prin care se desfiinţează O. s Ronişoara, Poenile de sub Munte şi Valea Râului, transformându-le în Centrele de exploatare: Sighet, Poenile de Munte, Vişeul de Sus.

— M. O. Nr. 269/20.XI.947 publ. d. m. Nr. 1512 prin care se institue o comisie compusă din d-nii: i. i. g-l s. E. Drăgan, şeful I. s. Timişoara, i. i. s. Dogaru N., din D. r. s. Sebeş, i. i. s. Popescu Zeletin din MAD, şi insp. contab. Buescu N., din D. r. s. Cluj, pentru „întocmirea unui plan de durată al activităţii Comunităţii de Avere Caransebeş".

— Idem d. m. 1503 prin care d-l i. s. I. Gheorghiu se transferă la cerere la S. s. j. Fălciu.

— Idem d. m. 47.452, prin care se primeşte demisia d-lui i. s. st. temp. Gheorghe Marin dela O. s. Orşova.

— M. O. 271/22.XI.947 publ. d. m. 48.353 prin care se anulează punerea în retragere, în baza art. 132 S. F. P. a

următorilor funcționari din CAPS, cari se pun în retragere, conf. legii g-le de pensiuni, pe data de 1.VI.947: i. c. s. Simu S., i. c. s. Calotescu M. St., i. c. s. Atanasescu Anton, i. c. s. Bratu Al., i. c. s. Tănăsescu Pavel, i. i. g-l s. Moga I.

— Idem d. m. 1531 prin care următorii funcționari, ale căror puneri în retragere, în baza art. 132 S .F. P., au fost anulate, se licențiază din serviciu, i. i. g-l s. Sclavu P. I., i. i. g-l s. Angelescu D., i. c. s. Fiera M., i. c. s. Ivancea D.

— M. O. Nr. 274/26.X.947 publ. d. m. Nr. 5214 cu atribuțiile d-lui Prof. dr. C. Georgescu, directorul ICEF-ului.

— Idem Nr. 5282, cu atribuțiile d-lui dr.-ing. N. Ghelmeziu, subdirectorul I.C.E.F-ului.

— Idem, d. m. Nr. 1539 prin care se numește membru în Comitetul de înaintări al ing. silv. d-l i. s. N. A. Constantinescu, în locul d-lui i. i. g-l s. Dediu Al.

— M. O. Nr. 275/27.XI.947, publ. d. m. Nr. 48.856 prin care se reîntegrează în serv. CAPS, d-l i. c. s. Bunescu M. C., pe data de 1.VIII.1943, cu drepturile de salariu până la 23.III.1946, dată la care se pune în retragere pentru limită de vârstă.

— M. O. Nr. 277/29.XI.947 publ. d. m. 5.200 prin care se instituesc Comisiile de licitații și recepție din cadrul ICEF.

— Idem d. m. 5265 prin care se prelungește până la 31.III.1948, delegația de insp. g-l control la unitățile exterioare ICEF a d-lui i. i. g-l s. At. Haralamb. Se delegă pt. exercitarea funcțiunii de inspector de control la stațiunile experimentale forestiere specificate d-nii: i. i. g-l s. Haralamb At. la „Mihăești", i. i. s. Rucăreanu N. la „Sinaia", i. sb. s. Toma G. la „Snagov", i. sb. s. Ene M. la „Dobrogea", i. sb. s. Lupe I. la „Bărăgan".

— Idem Nr. 49.559 prin care se reprimește în serviciul CAPS d-l i. sb. s. Mihăilescu V.

— Idem Nr. 49.561 prin care următorii se transferă în interes de serviciu: i. s. I Preda M., din D. r. s. Iași, ca ajutor la O. s. Florești; i. sb. s. Dediu G., dela O. s. Rosnov, în centrala D. r. s. Bacău, delegându-se insp. control. regional; i. s. st. Diaconu C. N., dela D. r. s. București, la O .s. Rosnov, însărcinat în mod provizoriu cu conducerea ocolului; i. i. s. Ciolac D., dela O. s. Caracal, în centrala D. r .s. Craiova, ca șef al Serv. cult. amenaj. păd.; i. i. s. Nicolaescu Lucian, dela O. s. Calafat, în centrala D. r. s. Craiova, delegat în contr. rg. tehn, și girant al conducerii O. s. Caracal, până la numirea titularului; i. i. s. Marinescu M., dela O. s. Balș, în centrala D. r. s. Craiova, delegat în contr. reg. tehn. și girant al O. s. Balș, până la numirea titularului; i. s. st. Vijulan V., dela O. s. Cărbunești ca ajutor la O. s. Calafat; i. s. st. Miron Cr., dela O. s. Vânju Mare în centrala D. r. s. București; i. i. s. Hristu N. dela O. s. Caransebeș în centrala D. r. s. Cluj, delegat în contr. reg. tehn.; i. i. g-l s. Nicoară T. dela D. r. s. Sebeș în centrala D. r. s. Sighet în contr. reg. tehn.; i. ș. s. Petrescu Titus Coriolan dela o. s. Făget în centrala D. r. s. Sighet, ca referent la Serv. expl. ind. com.; i. s. st. Lazăr I., dela O. s. Strâmbu la O. s. Bozovici, însărcinat cu conducerea provizorie a ocolului; i. s. st. Ene V. I., dela O. s. Bistra în centrala D. r. s. Sebeș și repartizat la Serv. expl. ind. com., i. i. g-l s. Ionescu T. C. dela D. r. s. Iași, în centrala D. r. s. Lugoj, delegat în contr. reg. tehn., i. s. st. Marian An., dela O. s. Rusca Montana, ca ajutor la O. s. Berzeasca; i. s. st. Munteanu C., dela O. s. Vărădia de Mureș, ca ajutor la O. s. Bârzava; i. s. st. Dumitrescu Nicoară, dela O. s. Radna ca ajutor la O. s. Dorgoș;

Se transferă la cerere: i. s. II Bârcă

I. L. dela O. s. Bozovici ca ajutor la O. s. R.-Vâlcea.

Se repartizează la unităţile şi în funcţiunile specificate următori: i. i. g-l s. Alboteanu D. C., în centrala D. r. s. Piteşti, delegat în contr. reg. tehn.; i. c. s. Georgescu V. în centrala D. r. s. Arad, deleg. în contr. reg. tehn.; i. i. g-l s. Petrescu Al., în centr. D . r. s. Bacău, deleg. în contr. reg. tehn.; i. i. g-l s. Robeanu T., în centrala D. r. s. Constanţa, deleg. în contr. reg. tehn.; i. s. st. Cristescu V. la O. s. Caracal, i. s. st. Iavorschi T. la O. s. Făget, i. s. st. Popăilă Andrei la O. s. Caransebeş, i. s. st. Bichigeanu I. la O. s. Câmpul-Cetăţii delegaţi în mod prov. cu cond. ocoalelor respective; i. sb. s. Mihăilescu V., ca şef al O. s. Vânju Mare; i. i. s. Nahăiciuc Tr., în centrala D. r. s. Lugoj, ca ref. tehn, la Serv. cult. amen. păd.; i. i. s. Hanner Fr. dela O s. Gotul se deleagă şi cu girarea cond. O. s. Bistra, până la numirea titularului.

Se revine asupra transferării, în sensul că rămân mai departe la unităţile şi în funcţiunile specificate, următorii: i. s. II Popovici A. Tr., şef al O. s. Vălenii de Munte; i. ş. s. Albulescu Ştefan, şef al O. s. Verbila.

— Idem d. m. 5255 prin care încetează delegaţia de conducere a staţiunii „Bărăganul" a d-lui i. s. Liubimirescu A. din ICEF.

— M. O. 278/1.XII.1947 publ. I. D. R. Nr. 1553, prin care d-l i. s. Turnibuca E. se numeşte director tehnic al Dir. silv. Bistra-Năsăud.

— Idem d. m. Nr. 1565 prin care următorii, din cadrul MAD, se mută în interes de serviciu: i. i. g-l s. Nascu Nerva dela I. s. Cluj, ca şef al I. s. Oradea; i. i. g-l s. Onaca D., dela I. s. Oradea ca subşef al I. s. Maramureş; i. i. s. Sandi Mircea ca subşef al I. s. Oradea; i. ş. s. Fecser G. dela O. s. Baia Mare, ca director al S. s. j. Oradea; i. i. s. Terdic Fr. dela I. s. Oradea ca director al S. s. j. Năsăud; i. i. s. Chibeleanu A., dela I. s. j. Mureş la I. s. Constanţa, ca ref. şef tehn., în locul d-lui i. s. Dodon I., care rămâne titular al Serv. s. j. Constanţa; i. sb. s. Crischi D., dela S. s. j. Bacău, la I. s. Suceava, ca ref. şef tehn.

Următorii se repartizează la unităţile specificate: i. sb. s. Bedros I., dela S. s. j. Oradea, la I. s. Oradea, ca ref. şef tehn.; i. sb. s. Niculescu Iacob dela S. s. j. Cluj, la I. s. Cluj, ca ref. şef tehn., în locul d-lui i. s. Spârchez Zeno, care trece ca subşef al I. s. Cluj.

Se revine asupra d. m. Nr. 996 prin care d-l i. s. Bulancea Al., a fost repartizat şef al I. s. Suceava, în sensul că d-sa rămâne ca director al S. s. j. Botoşani, iar ca şef al I. s. Suceava se repartizează d-l I. s. Paraschivescu Anibal.

— Idem Nr. 1561 prin care d-l i. i. s. Constantinescu I., dela I. s. Cluj, se pune în retragere din oficiu, pentru a-şi aranja drepturile la pensie, pentru caz de boală.

— Idem d. m. 1564 prin acre d-l i. c. s. M. Ştefănescu-Suhăţeanu se repartizează la Dir. tehn. silv., cu atribuţiuni de organizarea cadastrului forestier, iar d-l i. c. s. Constantinescu A. Gh. se repartizează la Dir. Indr. silv. cu atribuţiuni de îndrumare şi organizarea pazei pădurilor.

— M. Of. 281/4.XII.1947 publ. d. m. 1554 prin care se admit în Corp. tehn. silv. următorii ing. silv. stag. la datele specificate: Dimitriu Gh. D. (19.VI.1946), Grodiuc Al. Aurel (14.VIII.947).

— Idem d. m. 1553, idem următorii: Guleran Aurel (11.VI.947), Luca Eug. şi Bereziuc Rost. (4.VII.947), Ciobanu P. (15.VII.947), Bârlănescu Em. şi Tonea I. (23.IX.947).

— M. O. 288/12.XII.1947 publ. d. m. 1596 pt. instituirea unei comisii de studii în vederea ameliorării condiţiilor

economice ale jud. Covurlui şi regiunii Galaţi, din care fac parte ca specialişti silvici d-nii: Prof. C. C. Chiriţă, ing. E. Conţescu, dir. S. s. j. Covurlui şi ing. Gr. Vasilescu, şeful O. s. Galaţi.

— M. O. 289/13.XII.1947 publ. d. m. 1602 prin care serviciile silv. jud. din raza I. s. Piteşti se arondează în ocoale silvice MAD, după cum urmează: 1) S. s. j. Argeş cu 3 ocoale: Curtea de Argeş, Piteşti, Jiblea; 2) S. s. j. Muscel cu 4 ocoale: Dragoslave, Câmpulung-Muscel, Domneşti, Ştefăneşti-Muscel; 3) S. s. j. Dâmboviţa cu 2 ocoale: Târgovişte, Găeşti; 4) S. s. j. Olt cu 1 ocol: Slatina; 5) S. s. j. Teleorman cu 1 ocol: Roşiorii de Vede, O. s. Piteşti-Argeş se desfiinţează, atribuţiile sale trecând asupra O. s. MAD Jiblea.

— M. O. 290/15.XII.1947 publică d. m. 5.495, prin care d-l i. sb. s. Pavelescu I. se deleagă director al ad-ţiei ICEF, iar delegaţia d-lui i. i. s. Bălănică T. încetează.

— M. O. 292/17.XII.1947 publică d. m. 52.564 prin care se înfiinţează oc. silv. pendinte de Centrul de exploatare Comăneşti: Doftana, Lăloaia, Agăş, şi se desfiinţează O. s. Tg.-Ocna.

— idem d. m. Nr. 1652 prin care următorii se admit în Corpul tehnic silvic, cu gradul de i. s. st. şi la datele specificate: Bran I. (4.VIII.1947), Nenciu T. (21.XI.1947), Frederic Bigot şi St. Quentin (10.XII.1947).

— M. O. 294/19.XII.1947 publică I. D. R. Nr. 1737 prin care se aprobă numirea d-luî insp. g-l contab. A. Ţecovici, în funcţia de subdirector general CAPS. în locul d-lui i. c. s. St. Predescu, căruia urmează a i se atribui o altă funcţiune.

— M. O. 299/29.XII.1947 publică d. m. 55.932 prin care se completează Comisia permanentă de control de pe lângă M. A. D. cu d-l i. c. s. Predescu Şt. în locul d-lui i. i. g-l s. Colpacci Gr., care rămâne detaşat pe lângă cabinetul secretarului general, ca consilier tehnic.

— M. O. 299 bis/29.XII.1947, publică I.D.R. Nr. 2237 prin care d-l i. i. g-l s. Ionescu Constans, din Ministerul Cooperaţiei, se pune în retragere din oficiu.

— M. O. 300/30.XII.1947 publică d. m. 1687 prin care se revine asupra licenţierii din serviciu a d-lui i. i. s. Zehan Eugen, dela I. s. Sibiu, d-sa repartizându-se la Dir. Ec. vân.

PUBLICAŢIUNILE CE SE GĂSESC IN DEPOZIT LA SOC. „PROGRESUL SILVIC"

1.	Desbaterile Adunării Generale 1932, 234 pag.,	200 lei
2.	„ „ „ 1933, 182 „	150 „
3.	„ „ „ 1934, 288 „	250 „
4.	„ „ „ 1935, 526 „	400 „
5.	„ „ „ 1936, 288 „	250 „
6.	„ „ „ 1937, 288 „	250 „
7.	„ „ „ 1938, 302 „	250 „
8.	„ „ „ 1939, 246 „	250 „
9.	Die Landwirtschaft Rumäniens de Dr. Val. Dinu, 212 pag.	200 „
10.	Das Problem der einheitlichen Forstgesetzgebung de Dr. I. Demetrescu	100 „
11.	Au service de l'idée forestière française de Prof. Dr. D. Drâmbă, 85 pag.	50 „

12. Etude physique et mécanique du bois roumain de Prof. D. Drâmbă, 238 p. 250 lei
13. Contributions à l'étude botanique et forestière des taillis sous futaie de Dr. N. Tănăsescu, 212 pag. . . . . 200 „
14. Aspecte din economia internațională 1928—1934, de Dr. Val. Dinu, 52 pag. 50 „
15. Arborii și pădurile noastre de Prof. D. A. Sburlan, 78 pag. . . . . 50 „
16. Pădurea și golul alpin de Dr. At. Haralamb, 32 pag. . . . . 50 „
17. Polemici vânătorești de I. Moldovan-Junior, 25 pag. . . . . 50 „
18. Pădure și amvon de Ing. Cezar Cristea, 78 pag. . . . . 50 „
19. Contribuțiuni la problema regenerării naturale a gorunului de Dr. Const. Chiriță și Ing. M. Popescu, 126 pag. . . . . 150 „
20. Consid. asupra domeniului forestier al României de Prof. M. Drăcea 10 p. 150 „
21. Profesorul N. G. Popovici, 48 pag. . . . . 50 „
22. Câmpul de activitate al inginerului silvic, 40 pag. . . . . 50 „
23. Păşunatul şi pădurile, 62 pag. . . . . 50 „
24. Necesitatea şi mijloacele de consolidare a proprietăţii forestiere, 116 pag. 100 „
25. Soc. Progresul Silvic — 50 ani de existenţă, 102 pag. . . . . 100 „
26. Aspectul problemei lucrărilor de ameliorarea arboretelor în pădurea românească, 55 pag. . . . . 50 „
27. Dintr'un vârf de tufan de Al. Stefanopol, 52 pag. . . . . 50 „
28. Regina balului de Al. Stefanopol, 72 pag. . . . . 50 „
29. Anuarul inginerilor silvici 1932—1933 de Ing. I. P. Zeletin, 86 pag. . 50 „
30. Păşunatul şi permeabilitatea solului de Ing. At. Haralamb, 40 pag. . . 50 „
31. Pădurea şi fenomenul torenţial, de Ing. At. Haralamb, 56 pag. . . . 50 „
32. Opera instituţiilor forestiere la păstrarea, îmbunătăţirea şi restaurarea solului ţării de Ing. At. Haralamb, 20 pag. . . . . 50 „
33. Evoluţia administraţiei noastre forestiere de Stat de Ing. Dr. Ilie C. Demetrescu, 82 pag. . . . . 50 „
34. Economie generală forestieră de Ing. Dr. Ilie C. Demetrescu, broşat 350 „
legat în pânză, 320 pagini . . . . . 500 „
35. Instalaţii de transport pentru exploatări forestiere: trasee, terasamente şi şosele forestiere de Ing. Dr. D. A. Sburlan, broşat . . . 350 „
legat în pânză, 320 pagini . . . . . 500 „
36 Evoluţia economiei forestiere în România de Ing. Dr. V. Sabău, 522 pag., 500 „
37. Comerţul şi industria lemnului din România de H. Brauner, 248 pag., 500 „

SUMARUL

SUPLIMENTULUI PROFESIONAL AL REVISTEI PĂDURILOR PE ANUL 1947

		Nr.	Pag.
EDITORIALE:			
Comes T.:	Necesitatea selecției și orientării profesionale în economia forestieră — —	7—9	1
Vișan Tr.:	Activarea producției — — — — — —	1—3	1
„	Rolul sindicatului în întărirea disciplinei și în sporirea randamentului muncii	4—6	1
„	Dirijarea de stat sporește în sectorul forestier — — — — — — —	10—12	1
CRONICA PROFESIONALĂ:			
Redacția:	Recepția ca membru în Soc. „Progresul Silvic" a d-lui ing. G. V. Vasiliev —	1—3	3
„	Conducătorii sectorului forestier se sfătuesc cu noua promoție de ingineri — —	4—6	4
„	Serbarea sădirii arborilor la Brănești —	4—6	6
„	Conferința administrativă a sectorului forestier din M. A. D. — — — —	7—9	9
„	A 61-a adunare generală a Soc. „Progresul Silvic" — — — — — — —	10—12	5
„	Examenul de subinspector silvic din sesiunea 1947 — — — — — —	10—12	10
„	Al XVIII-lea congres AGIR — — — —	10—12	11
„	Conferința de coordonare a organelor tehnice din M. A. D. — — — — —	10—12	13
NECROLOAGE:			
† Dănilă Roșu — — — — — — — — — — — — —		1—3	4
† Gheorghe Nicolau — — — — — — — — — — —		4—6	8
† Iancu Mihăescu — — — — — — — — — — — —		4—6	10
† Pavel Mihalyik — — — — — — — — — — — —		4—6	11

	Nr.	Pag
† Constantin Opran	7—9	11
† Leonida O. Deac	7—9	15
† Stan Stănescu	7—9	16
† Constantin Gheorghe	10—12	16
† Dimitrie Bârzan	10—12	17
† Leon Colomeico	10—12	18

DELA SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC“

Congresul forestier din 1947	1—3	6
Săptămâna forestieră 1947	1—3	6
Redeschiderea Vilei Sylva-Govora pentru 1947	1—3	6
Convocarea pentru a 61-a adunare generală anuală	4—6	12
Informaţiuni	4—6	13
Procesele verbale ale şedinţelor Consiliului de Administraţie		

INFORMAŢIUNI

PUBLICAŢIUNI

BIBLIOTECA „ASTRA“
SIBIU

REVISTA PĂDURILOR

PARTEA ŞTIINŢIFICĂ

Redactor-şef: **Gr. Eliescu**

Redactor-responsabil: **At. Haralamb**

Comitetul de redacţie:

C. C. Georgescu — **G. I. Ionescu**
D. Sburlan — **Ilie C. Demetrescu**
G. Pană

PARTEA PROFESIONALĂ

Redactor-şef şi responsabil:
Vişan Traian

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL SOCIETĂŢII:

Preşedinte: **C. C. Georgescu**
Vice-Preşedinte: **Gr. Colpacci**
Secretar general: **Şt. Predescu**
Casier: **Şt. Constantinescu**

Membrii Consilieri:

Bordea Dem.
Borovschi B.
Boldur Mihail
Butoi Alex.
Celac Nicolae
Comşia M. Aurel
Comes Titus
Constantinescu Leu Ioan
Dumitrescu St. N.
Eliescu Grigore
Ene Mircea
Filip C. Vasile
Georgescu Vencu
Ionescu I. Gh.
Lissievici Vasile
Manole Horia
Marinescu Ionel
Nettea Constantin
Pană Gheorghe
Paladian Ioan
Popescu Gh. Const
Popovici Valer
Purcăreanu Gh.
Rodoteatu Sterie
Sburlan Dimitrie
Vişan Traian
Teodorescu Ştefan
Zeicu Ioan

Cenzori titulari: **Pană Vasile, Dimitriu Ioan, Dragu Constantin**
Supleanţi: **Constantinescu Gh., Delavale I. Anton, Dragomir Ioan**

PREŢUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituţii	1000 lei
„ „ „ „ particulari	200 lei
„ „ „ „ studenţi, conductori şi brigadieri	100 lei

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

SE MAI GĂSESC IN DEPOZIT:

III. Seria C. — Tratate și Manuale.

D. A. SBURLAN: **INSTALAȚII DE TRANSPORT PENTRU EXPLOATĂRI FORESTIERE**

Vol. I: **Trasee și terasamente; Șosele forestiere**

320 pag. cu 287 fig. în text (1943). Lei . . . . . nelegat

320 pag. cu 287 fig. în text (1943). Lei 350 nelegat

Dr. VASILE SABĂU: **EVOLUȚIA ECONOMIEI FORESTIERE IN ROMÂNIA**

1946; 521 pagini, Lei 350

CERCUL DE STUDII FORESTIERE

1. N. GHELMEZIU:

NOILE UTILIZĂRI ALE LEMNULUI ȘI TEHNICA SILVICĂ

1943; 36 pag.+54 fig.; 60 lei

2. AT. HARALAMB:

PĂDUREA ȘI FENOMENUL TORENȚIAL

1944; 54 pag.; 60 lei

3. M. ENE:

PĂSĂRILE ÎN PROTECȚIA PĂDURILOR

1944; 24 pag. +10 fig.; 60 lei

4. AT. HARALAMB:

PĂȘUNATUL, PERMEABILITATEA SOLULUI, SCURGEREA SUPERFICIALĂ A APELOR ȘI EROZIUNEA

1945; 38 pagini; 60 lei

5. GH. PANĂ

GUSTAVE HUFFEL

1946; 32 pagini; 60 lei

Tipografia „Bucovina", I. E. Torouțiu, Str. Gr. Alexandrescu 4, București